

АКАДЭМІЯ НАВУК БЕЛАРУСКАЙ ССР
ІНСТЫТУТ МОВАЗНАЎСТВА ІМЯ ЯКУБА КОЛАСА

Л. Ф. ШАТАЛАВА

БЕЛАРУСКАЕ
ДЫЯЛЕКТНАЕ
СЛОВА

ВЫДАВЕЦТВА «НАВУКА і ТЭХNІКА»
МІНСК 1975

Навуковы рэдактар
Г. У. АРАШОНКАВА

Рэцензенты:

дактары філалагічных навук
С. Б. Бернітэйн, І. С. Козараў, Н. І. Тацтой,
кандыдаты філалагічных навук
Г. П. Клепікава, В. Н. Тапароў

Л. Ф. Шаталава

Ш28   Беларускае дыялектнае слова. Рэд. Г. У. Арашонкава. Мн., «Навука і тэхніка», 1975.

208 с. (АІ БССР. Ін-т мовазнаўства імя Якуба Коласа).
У перапл.

У книзе прадстаўлена дыялектная лексіка, сабраная аўтарам у мно-
гіх раёнах Беларусі. Гэта ў асноўным слова, якія не зарэгістраваны ў
«Беларуска-рускім слоўніку» (1962), і слова, якія адрозніваюцца ад
літаратурных семантыкай, словаўтаральнымі афіксамі, формай роду.
месцам націску, чэрэгулярнымі фанетычнымі змененнямі.

70105—123
Ш ————— 69—75
M316—75

4С(Бел)

(C) Выдавецства «Навука і тэхніка», 1975.

ПРАДМОВА

Беларуская дыялектная лексікаграфія налічвае ўжо шмат цікавых і эмістоўных слоўнікаў, але патрэба ў далейшым зборы і вывучэнні абласной лексікі яшчэ вялікая. У дадзеным слоўніку змешчана лексіка, якая збиралася аўтарам у многіх раёнах Беларусі ў час дыялекталагічных экспедыцыяў з 1953 па 1973 г. Тут падаюцца слова, якія адсутнічаюць у «Беларуска-рускім слоўніку» (1962), за выключэннем тых, што маюць паметы *абласное, устарэлае*, а таксама слова, якія адрозніваюцца ад літаратурных значэннем ці адценнем значэння, словаўтаральнымі афіксамі або іх адсутнасцю, формай роду, месцам націску, і слова, якія харктырызуюцца нерэгулярнымі фанетычнымі змененнямі.

Слоўнікавыя артыкулы падаюцца ў алфавітным парадку. Загалоўнае слова прыводзіцца ва ўмоўным арфаграфічным напісанні, а ў дужках пасля яго — фанетычныя варыянты. У сувязі з tym, што ў слоўніку прадстаўлена лексіка з розных раёнаў Беларусі, гаворкі якіх адрозніваюцца паміж сабой не толькі фанетычнымі, але і граматычнымі рысамі, некаторыя граматычныя асаблівасці адлюстроўваюцца не ў загалоўным слове, а ў фанетычных варыянтах. Гэта датычыць формы множнага ліку назоўнікаў на -е (-э), -а, а таксама дзеясловаў на -ti (-ты), -te (-тэ). Націск ставіцца на загалоўным слове і на фанетычных варыянтах. Пасля прыводзіцца граматычныя (для назоўнікаў — род, для дзеясловаў — трыванне, для астатніх часцін мовы — лексіка-граматычны разрад) і, калі неабходна, стылістычныя паметы. Пры назоўніках, якія ўжываюцца толькі ў множнага ліку, даецца памета *толькі мн.* У tym выпадку, калі ў матэрыялах зафіксавана форма множнага ліку, хаяць магчымы ўжыванне гэтага слова і ў адзіночным ліку, загалоўнае слова даецца ў форме множнага ліку з паметай *мн.* Выбухнае гэта вылучаецца шрыфтам: г.

Значэнне слова тлумачыцца па-разнаму: пры дапамозе літаратурнага сіноніма-эквівалента (*абмылак* — змылак, *адвона* — іякрута, *аселенец* — селядзец, *бубны* — шамкі, *галаплечка* — майка, *глюмка* — дзюбода); апісальнымі шляхам (*абруч* — тупы край касы, *адцираць* — мыць бляізну, *блізна* — памылка пры тканні падатна, незатканае месца, *вобліца* — частка рукі ад далоні да локця); адсылкай да слова, якое тлумачылася раней (*аднацэны* — тое, што і аднацэніца, *венца* — тое, што і вена, *драчка* — тое, што і драч II).

Матэрыялы для ілюстрацыі значэння слова прыводзяцца ў спрошчанай транскрыпцыі. Націск ў ілюстрацыйным матэрыяле ставіцца толькі ў tym выпадку, калі можа быць розначкытание. Пасля кожнага прыкладу ўказваецца населены пункт, у якім запісаны матэрыялы. Калі ілюстрацыйны матэрыял не прыводзіцца, ўказваюцца толькі населенныя пункты, дзе зафіксавана слова.

ПРЫНЯТЫЯ СКАРАЧЭННІ

РАЕНЫ

Арш. — Аршанскі
 Асіп. — Асіповіцкі
 Баран. — Баранавіцкі
 Барыс. — Барысаўскі
 Браг. — Брагінскі
 Брэсц. — Брэсцкі
 Бяроз. — Бярозаўскі
 Бярэз. — Бярэзінскі
 Ваўк. — Ваўкавіскі
 В.-Дэв. — Верхнядзвінскі
 Віл. — Вілейскі
 Віц. — Віцебскі
 Вор. — Воранаўскі
 Гродз. — Гродзенскі
 Докш. — Докшыцкі
 Драг. — Драгічынскі
 Жлоб. — Жлобінскі
 Жыт. — Жыткавіцкі
 Зэльв. — Зэльвенскі
 Іван. — Іванаўскі
 Івац. — Івацэвіцкі
 Калінк. — Калінкавіцкі
 Кам. — Камянецкі
 Кап. — Капыльскі
 Кар. — Карэліцкі
 Клецк. — Клецкі
 Клім. — Клімавіцкі
 Краснап. — Краснапольскі
 Лаг. — Лагойскі

Лельч. — Лельчицкі
 Лун. — Лунінецкі
 Люб. — Любанскі
 Лях. — Ляхавіцкі
 Маз. — Мазырскі
 Маладз. — Маладзечанскі
 Маст. — Мастоўскі
 Міёр. — Міёрскі
 Мін. — Мінскі
 Мядз. — Мядзельскі
 Навагр. — Навагрудскі
 Нар. — Нараўлянскі
 Нясв. — Нясвіжскі
 Паст. — Пастаўскі
 Петр. — Петрыкаўскі
 Пін. — Пінскі
 Пол. — Палацкі
 Пух. — Пухавіцкі
 Рас. — Расонскі
 Свісл. — Свіслацкі
 Смарг. — Смаргонскі
 Стаяўц. — Стаяўбцоўскі
 Тал. — Талачынскі
 Уздз. — Узденскі
 Уш. — Ушацкі
 Хойн. — Хойніцкі
 Хоц. — Хоцімскі
 Чэрв. — Чэрвеньскі

ІНШЫЯ СКАРАЧЭННІ

абразл. — абразлівае
 асудж. — асу́джа́льнае
 безас. — безасабовы
 выказ. — выказнік
 выкл. — выклічнік
 груб. — грубае
 дзеепрым. — дзеепрыметнік
 дзіц. — дзіцячае
 ж. — жаночы род
 займ. — займеннік
 зак. — закончанае трыванне
 зборн. — зборны
 злучн. — злучнік
 знач. — значэнне
 зневаж. — зневажальнае

іран. — іранічнае
 м. — мужчынскі род
 ми. — множны лік
 н. — ніякі род
 наз. — назоўнік
 незак. — незакончанае трыванне
 пабочн. — пабочнае слова
 памянш. — памяшальнае
 прым. — прыметнік
 прыназ. — прыназоўнік
 прысл. — прыслоўе
 устар. — устарэлае
 часц. — часціца
 экспр. — экспрэсіўнае

A

АБАДЗЕН *м.* Агадзен дужа кусае кароў. Старае Сяло Зэльв.

АБАЛО'НІСТЫЙ (оболо'ністы) прым. З абалоністый хвэйнік, бо стегаецца смола. Бастынь Лун.

АБАЛО'НЬ (оболо'нь) *ж.* Слой драўніны з гадавымі кольцамі. Зразаў хвэйку і можна узнатъ, сколькі ёй год по оболоні. Бастынь Лун.

АБАПНУ'ЦЦА *зак.* Завязаць фартух. Абапніся хвартухом, а то плація зымажыць. Моханава В.-Дэв.

АБВА'РАНІКІ *мн.* Бульба, звараная ў лупінах. Ля, маму, звары на абет авваранікаў, і будзім есці с кіслым малаком. Навасёлкі Свісл.

АБДА'ШАК *м.* Застрэшак у нізе франтона. Зрабіў шыбит у канцоваты і зрабіў абдашак. Альхоўка Навагр.

АБДЗЁРАК *м.* Кавалачак бульбы, які застаецца пасля здзірання яе на тарцы. Дзяры бульбу ўсю і ні кідай бальшэя абдзёркі. О, які абдзёрак ты пакінула. Ваўкавічы Тал.

АБДЗЁРКА *ж.* Тоё, што і абдзёрак. Мама, я ўсе руки падрала, маленькую абдзёрку пакідала. Варонавічы Пух.

АБДЗІ'РКІ (обі'ркі) толькі мн. Зрэб'е. Обдіркі із ылну называюцца верхов'е. Азарычы Пін. Абдзірала лён на грэбень і сабрала многа абдзірак. Шкураты Браг.

АБЕРЛЮ'ХТА (оберлю'хта) *ж.* Фрамуга. У воне зробыў у верху обэрлюхту. Вона одчиняеца ўвэрх. Горск Бяроз.

АБЕРНІЦЫ *мн.* Дошкі, што ставяцца на калёсы замест драбін пры перавозцы сена, снапоў. Калі трэба вазіць сена або снапы, тады кладуць аберніцы. Гэта такія дошкі, якія кладуцца па баках цягелі. Навасёлкі Свісл.

АБЕРТКА (обе'ртка) *ж.* Скіба (хлеба). Гэ, з'еў цэлу обертуку хлеба. На ўсю кулідку обертуку одрэзаў. Бобрыкі Петр.

АБЕЧІКА *І ж.* Прыстасавашне, на якое матаюць ніткі. Змытала дзьве штулі пражы на абечку. Моханава В.-Дэв.

АБЕЧІКА II (обе'чка) *ж.* Абечак (у рэшаце). Зделав обечку для сіта. Бастынь Лун. Абыдрай старую ліпіну і здзелаў абечку ў рэшата. Моханава В.-Дэв.

АБЖЫ'РНЫЙ (обжы'рный) прым. Пражэрлівы. Обжырны вэн, богато есть. Бастынь Лун.

АБЗО'ЛЫ (обзэ'лы) *мн.* Першы, знадворны слой дрэва. Чому ты дэрэво на обрэзов, порэзов, а обзэлы оставів. Горск Бяроз.

АБІРЫ'ЧЫЦЦА *зак.* Ацерабіць (пра капусту, бурачкі, бручку). Выкапала бручку і буракі, а ціпер трэба іх абірычыць. Сімакава Кар.

АБЛАТО'ШЫЦЬ зак. Абтрэсці, аbabраць, аbabіць. Сягодня ночь ўсе яблакі аблагошалі і сукі пылымалі. Муханава В.-Дзв.

АБЛЕ'ТАК м. Дровы, якія пералетавалі. На зіму загатоўленыі аблетак паліць у печы. Ета дровы, якія пералетаваюць і перазімуюць. Шкураты Браг.

АБЛЕТКАВЫ прым. Які мае адносіны да аблетка. Трэба зрабіць скітку, злажыць аблеткаўых дровы ў скіту. Шкураты Браг.

АБЛІТКІ толькі мн. Шалёўка (у дзвірах і воках). Нада прыбіць к ушыкам абліткі. Якубова Рас. У адным акне ёсьць абліткі, а ў другім нет. Прыві к акну абліткі. Вароніна Рас.

АБЛІТУ'РА ж. Шалёўка. Зрабі мне вонкы с аблітурай. Аблітура прыбываеца да ушакоў. Паліцкішкі Вор.

АБМА'НКА (обма'нка) ж. Пустышка. Даі дітяті обманку і будзе спати. Бастьнь Лун.

АБМЕ'ШКА ж. Мука для абмешвання корму свінням. Намалоў аблешкі мех, цяпер будзіць надоўга свініям аблешваць. Аблешка добра вышла еты рас. Муханава В.-Дзв.

АБМЫ'ЛАК м. Змылак. Аблымылак ляжыць на брылю, вазьмі і памый ногі. Муханава В.-Дзв.

АБМЫ'ЛКІ толькі мн. Мыльная вада, у якой мылі бляізну. У аблымылах памый атнімку. Муханава В.-Дзв.

АБНО'ГА (обно'га) ж. Пылок, які збірае і нясе чпокла на лапках. Пчолка собірае з квяткоў пылок і на лапках несёт обногу. Бастьнь Лун.

АБНО'ЖКА (абно'шка) ж. Тое, што і аблога. Пчыла нясець аблоніку на ношках. Сяляўшчына Рас.

АБО'ЛТУС м. Асталоп. Аблотус еты нічога не дзелаіць, а толькі ляжыць і спіць. Муханава В.-Дзв.

АБО'РАГ (обо'рог) м. Прystасаванне з чатырох слупоў і пад'емнай стрэшкі для сена. Зробіў оборога на сено, кэб нэ замокало. Оборог мае толькі стрэху, а стэн нэма. Горск Бяроз.

АБО'РНІК м. Вушка ў лапці. Нада вітушкі ўцягнуць у аборнік і абуць лапці. Пырвайся адзін аборнік у лапці. Даўгабор'е Рас.

Уцягнула вітушкі ў аборнікі лапеці і абула лапці. Сяляўшчына Рас.

АБРА'ДЗІЦЦА (обра'діцца) зак. Адзенца прыгожа. О, вэй, ак вэна обраділася хорошэ, хорошэ платье наложыла. Бастьнь Лун.

АБРО'ТНІК (обру'тнік) м. Повад пры аброці. Прыв'яжы ік оброці обрутнік. Возьміце обрутнік у руکі, даі ведзіце коня. Бобрыкі Петр.

АБРУ'ЗГНУЦЬ зак. Апухнуць, аячы (пра твар, ногі). У міне ногі абрузглі дужка. Муханава В.-Дзв.

АБРУ'Ч м. Тупы край касы. Парэчча, Асёткі, Якубова Рас. Палатно лопнула аш ды самага абруча ў касе. Абруч у касе тоўшчы за палатно. Міратычи Кар. Кыса скасілася аш да абрucha. Булыніна Рас.

АБРЫ'Д (абры'т) м. Утора. Дзешка складаеца с клепак, у клепаках вырызаеца абрыйды, а ў абрыйт устаўляеца дно. Абрыйт дрэнна вырызай. Якубова Рас.

АБРЭ'ЗГЛЫЙ (обрэ'зглый) прым. Апухлы. Вон обрэзглый, у его тэло обрэзглое, як пальцем ткнуў у тэло, то получаеца бо мысочкa маленъка. Горск Бяроз.

АБСА'ДА (апса'да) ж. Аправа (для вакон і дзвярэй). Прывытываеца апсаду для дзвярэй і вонк. Муханава В.-Дзв.

АБСКАБЛІЦЬ (апскаблі'ць) зак. Акарыць. Пайду апскаблию бярвення, а то стала порціца. Муханава В.-Дзв.

АБСТРАКІВІЦЬ (апстракі'віць) зак. Апачы (крапівой). Усе лыткі апстракіала страківой. Сяляўшчына Рас.

АБУЛО'НКА ж. Шыба. У вакне пабілася абулонка, нада засцякіціць. Муханава В.-Дзв.

АБУ'РАНЫ толькі мн. Дробныя каласкі, саломка, якія астаюцца пры арфаванні збожжа. Калі жыта веюць ці арфуюць, пух лажыца зразу, а за пухам лажаца абураны, а за абуранамі лажыца пазадъязя, а за пазадъязя лажыца чалавое жыта. Шкураты Браг.

АБХАДЗІЦЦА (апхадзі'цца) незак. Упраўляща па гаспадарцы. Трэба іці апхадзіцца калі скажіны. Ністанішкі Смарг.

АБЦЭ'НГІ (обцэ'нгі) толькі мн. Абцугі. Даі обцэнгі вырваті гоздь. Бастьнь Лун.

АБЦЯ'ЖКІ (апця'шкі) толькі мн. Адходы пры трапанні лёну. Лён трыпалі і апцягвалі апцяшки, а с апцяшкай вілі вяроўкі. Сяляўшчына Рас.

АБЧО'СКІ (апчо'скі) толькі мн. Пачассе. Калі чысалі лён сывінью штоцкаю, у руках астываўся кужаль, а на штоцкі апчоскі. Ваўкавічы Тал.

АБШЛО'Г (апшило'х) м. Манжэта. У кантане ў рукаве ў нізу апшилох прыши. Уши ў апшилох гузіка. Міратычи Кар.

АБШЛУКАТО'ВАЦЬ (общлукото'ваць) незак. Абабіваць. Прого ѿшилукотовалі, сушылі, тоўклі і варылі. Бобрыкі Петр.

АБШЫ'УКА (общы'вка) ж. Пояс у фартуху. Увэрсэ хвартуху обшивыты обшивкою. Азарычы Пін.

АБЫСЦІ'СЯ зак. Пабегаць (пра карову). Карова мыя абышлася, цельная. Даўгабор'е Рас.

АБЯЧЭ'ИКА I (абічэ'йка) ж. Прystасаванне, па якое матаюць ніткі. Ныпрала рукуятку і змытала на абічэйку. Сяляўшчына Рас.

АБЯЧЭ'ИКА II (абічэ'йка) ж. Біч (у цэпе). Угорынай прывізаў абічэйку да цапавіліна. Сяляўшчына Рас.

АБЯЧЭ'ИКА III ж. Павека. Яна ўжо закрыла свае абячэйкі — спіць. Не, адна абячэйка аткрыта, муся не спіць. Стайкі Барыс.

АБЯЧЭ'ИКА IV (абічэ'йка) ж. 1. Абечак (у рэшапе). Зделаў абічэйку на рэшата. Вароніна Рас. 2. Абруч у жорнах. У жорнах на верхні камень набіваюць абічэйку. Якубова Рас.

АВАДЗЁН м. Агадзен. Карову ўкусіў агадзён. Агадзён дужа кусаеца. Навасёлкі Свісл.

АВЕ'ЧАКІ мн. Коцкі вярбы. На краснай вярбе авечачкі ўжо параслі. Якія жоўтая авечачкі на галінцы вярбы. Шкураты Браг.

АВО'ЧАСЦ. Вось. Во ён тут ляжыць, а я вярчусю, ішчу тапор. Муханава В.-Дзв.

АВО'И выкл. Выражае здзіўленне. Авой, які ён прыгожы, я та-кіх не відзела. Муханава В.-Дзв.

АВО'ТИ-ВОЙ выкл. Тое, што і авой. Авой-вой, што ён тут нарабіў, што мы будзім зделаць! Муханава В.-Дзв.

АВУ'ЦЬ выкл. Ужывæца, калі адганяюць качак. Мнюхі, Казлы, Якубовічы, Паденкі Міёр., Раўбічы Мін.

АГА'РТАЦЬ (ага'ртаць) незак. Абмятак (муку ў жорнах). Агыртак муку ў жорнах у дзірку. Якубовічы Тал.

АГА'ТКІ толькі мн. Бяссмертнік. Агаткі растуць на сухом месцы і дзе пясок е. Агаткі трэба піць, калі плячонка баліць. Навасёлкі Свісл.

АГІЛЬ викл. Ужываецца, калі адганаюць гусей. Агіль атселя! Барыскі Лаг. Агіль, паши! Моханава В.-Дзв. Агіль, куды вы! Мнюхі Міер.

АГІЛЯ викл. Тоё, што і агіль. Моханава В.-Дзв.

АГЛАБІНА ж. Аглобля. Паламалася аглабіна, ды яничэ ў дарозі. Клямар прыбіты да аглабіны, на які адзываюць атосы. Міратычы Кар.

АГЛАБІНА ж. Тоё, што і аглабіна. Я сабе зрабіў добрую бяро-зашую аглабіню. Барыскі Лаг.

АГЛАДКА ж. Аладка. Купыла вэртаяжку, кэб було у чом коло-тыты огладкы. Горск Бяроз.

АГЛЕДЗЕЦЬ зак. Угледзець. Схывала добра грошы, не, іна ш агледзела і ўзіла. Моханава В.-Дзв.

АГЛОБНЯ ж. Тоё, што і аглабіна. Отэсные зубкы прыбываюмо до аглобні. Горск Бяроз. Паламалася аглобня, трэба зрабіць новфю. Заазер'е Віл. Я яничэ летам загатовій аглобні ў возі. Стайкі Барыс.

АГНЕВІСКА (огнёвіско) н. Богнішча. Пастухы разложылі огнёвіско. Горск Бяроз.

АГНІСКА н. Тоё, што і агнёвіска. Пастушкі кінулі агніска, трэ-ба патушыць. Паліцкішкі Вор.

АГНОЕК (огно'ек) м. Гніляк. Добрэ була дэрэвина, лэжала по-кы зогныла, і лэжыт огноек. Горск Бяроз.

АГНЯВІСКА н. Пажарышча. Хата згарэла, а засталося толькі агнівіска. Паліцкішкі Вор.

АГРЫЗАК (огры'зок) м. Кавалачак бульбіны, які застаецца пасля здзірания яе на тарцы. Во добрэ дэрэ бульбу, што і огрызков нэма. Паплавы Бяроз. Драла на тарку бульбу, а агрызкі кідала ў рашку. Калюга Лаг.

АГРЭБАЦЬ (огрэ'баш) незак. Папраўляць бульбу пасля абганиня. Картоплі обогнаў, а цепер трэбо іці ограбаць. Бобрыкі Петр.

АДАПХНУЦЦА зак. Расплаціцца, разлічыцца з вялікім цяжкасцямі. Пазыч у яго грошы, дык тады і не адапхнесся і каровай. Моханава В.-Дзв.

АДАРОБКА (адаро'пка) ж. Прыйстасаванне, на якое матаюць ніткі. Адаронка робіцца с кары. На адаронку мытаім прадзінія ніткі. Якубова Рас. Раней ніткі мыталі юрком на адаронку. Вароніна Рас. Пачынак бальшыі, і яго мыталі на адаронку. Сяляўшчына Рас.

АДБІРАЦЬ незак. Выразаць пазы. Адборнікам адбіраюць чэцьверць на раму, на дзвіверы. Шкураты Браг.

АДБІУКА ж. Перагородка. Адблі адбіўку на кухні. Ністанішкі Смарг.

АДБРОДЗІЦЬ (одбро'дыты) зак. Адбрадзіць. Трэбо ногамы одбродыты, а тады косыты, кэб чужого нэ зохвотыты. Горск Бяроз.

АДВАРОТКА I ж. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты і бёрда, які ідзе назад. Пераснавала красны, бёрда дванаццаць пасмаў, а я наснавала трынаццаць, вот і ідзе адваротка назад. Жахавічы Маз.

АДВАРОТКА II ж. Борт пінжака. Зрабіў у піджаку адвароткі няроўныя, адна адваротка большая, а другая меншая. Шкураты Браг.

АДВЕДКІ (атве'ткі) толькі мн. Адведзіны. Хведараха радзіла сына, заўтра пайду ў атветкі. Моханава В.-Дзв.

АДВОНА (атво'на) прысл. Някрута. Прадзі кужаль атвона, а не крута. Сяляўшчына Рас.

АДВО'ННА (атво'нна) прысл. Тоё, што і адвона. Спрадзі мне воўну атвона і нікрута. Вароніна Рас.

АДВО'НЫ (атво'ны) прым. Адхонны. У пуні дужа атвоная стры-ха. Сяляўшчына Рас.

АДГУСТАК (одгу'стак) м. Ніжняя частка снапа. В одгустках много колост'я е. Дэмітравічі Кам.

АДЕДКІ (од'едкі) толькі мн. Аб'едкі. Осталоса многою од'едкев на столе. Бастынь Лун.

АДЗЁР (одёр) м. Памост на дрэве, дзе стаяць вуллі. Прыйгото-вів одёр на стайлі, буду засмыкаті вулей на дэрэвіну. Бастынь Лун.

АДКАЛАЦІЦЬ (одколоті'ті) зак. Аддзяліць, вылучыць частку з гаспадаркі. Мачыха і батько одколотілі его, на захотелі жыці з ім і далі малую частку хоўства. Азарычы Пін.

АДКАЛЬКАВАЦЬ (аткалькава'ць) зак. Перазняць малюнак праз капірку. Трэба мне гэты рысунак аткалькаваць і вышыць ма-катку. Навасёлкі Свісл.

АДКАСНУЦЦА (аткасну'цца) зак. Адрачыся. Я стала бебнал, дык ат міне ўсе аткаснуліся і ніколі воч не пыкажуць ка мне. Моханава В.-Дзв.

АДКІДКА (одкі'дка) ж. Верацино пражды. Прадэмо на вэрэтэ-но, напралі однэ вэрэтэно — одна одкідка, другэе — другая одкідка. Азарычы Пін.

АДКРУЦІЦЬ (одкруты'ты) зак. Адламаць. Одкрутыла осушка от бохана і ідучы з'ела. Горск Бяроз.

АДЛІУ (атлі'ү, одлі'ү) м. 1. Стрэшка ў нізе франтона для сцёку вады. Для ісцёку вады ўкладаюцца адліву па шалёўцы церас усю сцяну. Шкураты Браг. Забіў закот і зрабіў адліў, как выда ні зылівалася сцяна. Сяляўшчына Рас. 2. Драўляны жалабок для сцёку вады. Зделав одлів, кэб вода стэкала. Бастынь Лун.

АДНАЗІМАК м. Аднагадоева жарабя. Жарабочак, які адну чіму гыдываіцца — завём адназімак. Сяляўшчына Рас.

АДНАЦЭПІЦА (одноц'піца) ж. Памылка пры ўкіданні асновы ў ніты, калі замест адной ніткі ўкінулі ў ніт дзве. Праз усё палатно ідзе одноцэпіца. От кідала ў ніты і не ўкінула одну нітку ў ніт, а дзве. Бобрыкі Петр.

АДНАЦЭПЫ (одноц'пы) мн. Тоё, што і аднацэпіца. Основала лішня ніткі, і трэбо ўсмыкаты ў одын цэпок дзве ніткі. Вось гэто і ёсноцэлы. Азарычы Пін.

АДНІМКА (атні'мка) ж. Ануча, якой вымаюць гаршкі з печы. Атнімка — катлы атнімаць с печы. Сяляўшчына Рас. Вазьмі атнімку і зынімі каяцялок з прыпіткі. Моханава В.-Дзв.

АДНОЧАПКА ж. Тоё, што і аднацэпіца. Прас усе палатно ідзе адночапака. Шкураты Браг.

АДПЯЧЫ (отпен'и) зак. Аддубасіць. Возьмі дзялагу і добро ему отпечы, коб ён знаў. Бобрыкі Петр.

АДРЭЗКІ (атрэ'зкі) мн. Старыя боты з адрезанымі халявамі. Знасіла боты, атрезала халявы, а цяпер атрезкі нашу. Вароніна Рас.

АДСВЯНЦІЦЬ (атсвянці'ць) зак. Аддубасіць. Вот я атсвянці'у яму пы мялкаму месту, што болей не будзіць мянціць языком, як лыпатай. Моханава В.-Дзв.

АДСКОЧЫЦЬ (атскочыць) зак. Сесці на ніжній скарыны (пра хлеб). Мой хлеб адскочыў, бо ён салодкі, а не кіслы. Шкураты Браг.

АДСМЫ'КАЦЬ (одсмы'ката) зак. Адсунуць. Ви нэ сядэтэ, тэрбо стэл отсмыкаты, тоды вы сядэтэ. Азарычы Пін.

АДСТО'ЙНІК (атсто'йнік) ж. Бляшаная банка для адстойвання малака. Нацадзіла малака ў адстойник і паставіла ў калодзеі отстаяца. Барыскі Лаг.

АДХА'ЦЬ (атха'ць) зак. Адхадзіць, вылечыць. Ён дужа хворы, а я яго чуць-чуць атхайлі. Моханава В.-Дзв.

АДХА'КАЦЦА (атха'кацца) зак. Аддыхацца. Стары так зайдоўся, што чуць атхакацся. Моханава В.-Дзв.

АДХО'НАВАТА (атхо'навата) прысл. Някрута. Добра спрала вуйну, атхонавата, някрута. Моханава В.-Дзв.

АДЦІРА'ЦЬ (ацыціра'ць) незак. Мыць бялізну. Намачыла ў цебары плацьця, а цяпер буду ацыціраць і пайду на проламку пылыскаць. Ваўкавічы Тал. Я цепер ацыціраю плацьце, а тогды пойду мыць на копанку. Бобрыкі Петр.

АДЫХО'Д (адыхо'т) м. Лішак асновы ў шырыну пры пакіданні ў бёрда, які ідзе назад. Снавала-снавала і наснавала лішку, от цяпер і ідзе адыхот у краснах. Карапёу Стан Мін. У краснах ідзе адыхот, нада ш во, піраснавала. Стайкі Барыс.

АЖАРГА'ЦЬ (ажырга'ць) зак. Сесці вярхом. Ажыргаў условнік і сядзіць, як барын. Моханава В.-Дзв.

АЖМЕ'НІЦЬ (ожмем'ніць) зак. Натрудзіць руку ў час жніва. Я жила жыто і ожменіла руку. Бастьнь Лун.

АЖУ'ЛЬ выкл. Ужываеща, калі адгняніаць гусей. Ажуль, папіл! Мнохі Міёр.

АЗЯ'ЦЬ зак. Узяць. Азіла молока солодкого, туды накрышила хлеба, от я і зробіла себе потопцы смачные. Бобрыкі Петр. Азьми капіцу і прыв'яжы біча ік цапілну. Шкураты Браг.

АК злучн., часц. Як. От ак жарко, гэ. Ак залезла ў дрыгву, дак і вулізьці не могу, зямля дрохьць. Не наеласа корова, хлябай ідзе, ак бо хляблю. Бобрыкі Петр.

АКАМЁЛАК (акамёлык) м. Дзяркач. Венік зьмёўся, астаўся акамёлак. Якубова Рас.

АКАРПІШВАЦЬ незак. Апрацоўваць. Як свой агарод, так акарпешвал, але мне не пашла, хворая. Шкураты Браг.

АКАЧАНЕ'ЦЬ I зак. Здохнуць (аб жывёле). Мыя свіня акачанела за ногу. Моханава В.-Дзв.

АКАЧАНЕ'ЦЬ II зак. Змерзнуць. Бальшы марос, я надзеў боты, дык у мяне ногі акачанелі, чуць ацьцёр. Моханава В.-Дзв.

АКЕ'НІЦА (оке'ніцэ) н. Адтуліна для выграбанія муکі з жорнаў. У жорнах зроблено окенец, праз яго окенец высыпаець муку з жорна. Бастьнь Лун. Зрабіў у жорнах скрыню, а ў скрыні зрабіў агенца, калі лепей было выграбаць муку. Альхоўка Навагр.

АКІ' займ. Які. О, акі грубы ву прынеслі шупуль. Бобрыкі Петр.

АКЛА'ДНІЦА ж. Дошка, якая кладзеца на калёсы пры вывазцы гною. Калі трэба вазіць гной, кладуць на вос акладніцы. Прынясі акладніцу і палажы на калёсы. Навасёлкі Свісл.

АКЛА'ДЫЧ м. Абруч (у рэшаце). Пляцёнка ў рэшаце нацягвающаца на абечку і абівяацца акладычам. Навасёлкі Свісл.

АКНО' н. 1. Лаз у склеп. Замалое эрабіў акно ў склепе, што каша ні ўсадзіць. Навасёлкі Свісл. 2. Тоё, што і агенца. Здзелаў ў жорнах ящык, а ў ящыку здзелаў акно для ссыпу муки. Барыскі Лаг. 3. Прамежак у кашы паміж рэбрамі. У кошэліско есть дужка,

тоды уставляюцца вокна з дубцэв, а сілегою заплетуюць, дай кэи. Бастьнь Лун.

АКО'ЛУШАК (око'лушак) м. Акраец. Я одрэзала ад бохана хлеба околушка і положыла на торэлку. Азарычы Пін.

АКО'НІЦА (око'ніца) ж. Аканіца. Оконицы от хороши пороблены до окон. От оконицца, дык оконицца. Горск Бяроз.

АКО'НІЦА н. Тоё, што і агенца. У жорнах — скрыня, а ў скрыні е аконца, праз якое выграбаюць муку. Заазер'е Віл.

АКРА'ЕЧКА (окра'ечка) ж. Абрэзак матэрыялу. Убэрты окраечкі со стэла. Во ета окраечка прыгодіца. Бастьнь Лун.

АКРА'ЙКА ж. Спавівач. Ідзе баба іх бабу, дак брала полачкі і акрайку саматканую. Гэтай акрайкай спавівала дзіцятка. Шкураты Браг.

АКРО'М (окро'м) прысл. Асобна. Надо окром жыть і есті окром. Бастьнь Лун.

АКРУ'ЧАНКА ж. Шарсцяная хустка. Завяжы акручанку, а то будзя халодна. Вострава Маст.

АКУТАЦЦА (оку'тацца) незак. Накрыцца. На куделі радюшку пошила, добрэ будзе окутацца. Бастьнь Лун.

АКУ'Ц выкл. Ужываеща, калі адгняніаць парасяты. Акуц, паштіл! Моханава В.-Дзв.

АКУ'ЧНИК (окучнік) ж. Шуляк. Окучнік усіх курэй падрав. Бастьнь Лун.

АЛЕ'ХА (олеха) ж. Алешына. Олеха росте у булаті. Бастьнь Лун.

АЛЁС м. 1. Грязкае, багністае месца. Алёс — месца, дзе стаіць вада і ніколі не вусахая. Туды зайці і заехаць нельга, там растуць кіяшки і ўсякая дрань. Шкураты Браг. 2. Густы зараснік. Оля', які алёс, што ніяк ні пралесці, а тудака е і шчырыя грыбы. Трэба ўсяць сакеру і прачысціць алёс. Навасёлкі Свісл.

АЛЕШКА (олёшка) ж. Тоё, што і алёха. У гаі бувае ростэтъ і олёшка, і берэзка, і кусты. Бастьнь Лун.

АЛІВЯ'РКА ж. Змазачнае масла. Дужа добра аліваркай. Навасёлкі Свісл.

АЛЧНЫ прым. Прагнны. Уго, ён жа такі алчны, што ў яго нічога ні дыстаніш. Моханава В.-Дзв.

АЛЬШЫ'НА (ольшы'на) ж. Тоё, што і алёха. Зрэзав ольшину на дровы. Горск Бяроз.

АЛЬШЭ'ВІНА ж. Алешына. Альшэвіна вельмі тоўстая, трудна пілаваць. Барыскі Лаг.

АЛЬШЭ'УНІК м. Алешнік. Пагонім кароў пасціць у альшэйнік. Барыскі Лаг.

АЛЯ' (оля') выкл. Выражае здзіўленне. Оля', які алёс, што ніяк ні пралесці, а тудака е і шчырыя грыбы. Навасёлкі Свісл.

АМІНГІТ м. Менінгіт. Іна амінгітам хварэла, а цяпер спахалоўвала. Сляяўшчына Рас.

АМУН'ЧНИК м. Рымар. Ідзі да амунічніка і папрасі ў яго хамута. Шкураты Браг.

АМУ'Т м. Вір. Пашоў купацца на рэчку, пупаў у амут і утапіўся. Моханава В.-Дзв.

АМЯ'ГНУЦЬ зак. Стаміцца. Пакуль у яго чаго даб'есся, дак сам амягнені. Шкураты Браг.

АНБА'Р м. Свіран. У нас анбара не было, а была клець. Анбар быў у багатых. Моханава В.-Дзв.

АНБУЗАВА'ЦЬ (анбузова'ті) **незак.** Перабіраць, капрызіць, *Вэн у мэне такі, што часто ѹмее анбузовать. Дам есті, а вэн не есть, а усё анбузуе.* Бастынь Лун.

АНДЫ'К *м.* Індык. Андык сердітый, распустів пэр'е. Бастынь Лун.

АНДЫ'ЧКА *ж.* Індышка. Андыка зарезала, а андычку пакінула на племе. Бастынь Лун.

АНЕ'ГДАЧКІ прысл. Нядайна *Я анегдачкі відзіла яе на бызыры.* Моханава В.-Дзв.

АНЕ'ГДЫСЬ прысл. Тоє, што і анегдачкі. Анегдысь я была на кірмашы і купіла стайдун. Моханава В.-Дзв.

АНІ'БЫЛЬ *м.* Чорт. Анибыль яго ведайць, куды ён пашоў. Ідзі, атстань, анибыль ты, ат мяне. Сияйущына Рас.

АНІГУГУ' прысл. іран. Нічога німа. Ідзі ў клець і паглядзі, што ў засеку анігугу! Моханава В.-Дзв.

АНО'Ц выкл. Ужываеща, калі адганяюць коней. Аноц, аноц, пашоў! Моханава В.-Дзв.

АНТРО'БЫ (антро'бу) толькі мн. Вантробы. Заколоў кабана і выпусціў антробу ў ноічу. Бобрыкі Петр.

АПА'ЛІНЫ толькі мн. Адходы пры апаланні круп, зерня. Сапала крупы, апаліны вылецелі, а крупы асталіся ў начоўках. Старонка Асіп.

АПА'ЛІКА *ж.* Яечня. Палахыла масла на скавараду, із трох яец сънякла на съняданё апалку. Міратычи Кар.

АПАЛО'НКА (ополо'нка) *ж.* Палонка. Іді просечы ополонку, я пойді поолоскати сорочкі. Бастынь Лун.

АПА'ЛУВКА *ж.* Бляшаная аправа ў жорнах, што набіваеща на ніжні камень і калоду, на якой ён ляжыць. У жорнах ніжні камень кладом на калодку і абівааем апалубкай кругом калодкі і каменя. Шкураты Браг.

АПЕЧЧА' (опе'ч'е) *н.* Запечак. Постол лежыць за опеч'ем на печы. Бобрыкі Петр.

АПІВО'Ш *м.* П'яніца. У яе мужык апівош, усё п'е і п'е гарэлку. Міратычи Кар.

АПІ'ЛАК (опы'лок) *м.* Аполак. Одпіловалі от дэрэвіны опылок, посля піловалі доскі. Бастынь Лун.

АПІЛА'ВА (опла'ва) *ж.* Лівень. От оплава сільная, аже банечкі схапаюцца. Оплава усё заліла, по гуліцы ні пройті. Бастынь Лун.

АПІ'ЛАЦ *м.* Кавалак (сала). Парэзала сала на бальшыя аполцы і злажыла ў кубеляц. Міратычи Кар.

АПО'ЛАЦЬ **незак.** Палоць. Трэба грады аполаць, а то тразы мініга. Алхоўка Навагр.

АПО'РКІ *мн.* Старыя боты з адрезанымі халявамі. Што ты босы ходзіш, надзень апоркі. Боты знасіў, адрезаў халавы і нашу апоркі кілях хаты. Моханава В.-Дзв.

АПО'СЛЕ прысл. Пасля. Пойдзем цяпер у грыбы, апосле я не пайду. Моханава В.-Дзв.

АПО'УЗІНЫ толькі *мн.* Шкура вужакі, скінутая ў час лініяния. Глядзіце, во ліжаць апоузіны вужакі. Вужака лініала і скінула с сябе апоузіны. Моханава В.-Дзв.

АПРА'ТАЦЬ **зак.** Агледзець, дагледзець, абмыць. Стамадзюк ты, я можаш сябе апратати. Шкураты Браг.

АПРА'ТВАЦЦА **I** **незак.** Уходжващца са сказаціай. Оля, яна ўжо спратващца пашла, а ці ні рано есці сказаціе. Навасёлкі Свісл.

АПРА'ТВАЦЦА **II** **незак.** Адзяваща. Трэба цяплей апратваца, а то эдараю на двары. Навасёлкі Свісл.

АПРУ'ЦІЦЦА **зак.** Тоє, што і акачанець I. Мыя карова за ноц апруцилася. Моханава В.-Дзв.

АПРЭ'СНЯК (опрэ'сняк) *м.* Пірог з преснага цеста. Іспэкла опрэсняк і нарабыла квасу дзіжного. Горск Бяроз.

АПСІ'К **выкл.** Ужываеща, калі адганяюць ката. Апсік! кап цябе чорт! Моханава В.-Дзв.

АПУ'ЗІНЫ (опу'зыны) *мн.* Апоузіны. На верх стога кладэм опузыны, коб вэтэр із сорава вэрха. Горск Бяроз.

АПУ'ЛІВ **выкл.** Ужываеща, калі адганяюць кураняят. Моханава В.-Дзв.

АПЫ'ЛЬ **выкл.** Тоє, што і апуль. Моханава В.-Дзв., Мнюхі, Казлы, Якубова Міёр, Вароніна Рас.

АПЫ'ЛЯ **выкл.** Тоє, што і апуль. Якубовічы Рас., Моханава В.-Дзв., Казлы, Мнюхі Міёр.

АРАБЕ'ЕК (оробэ'ек) *м.* Верабей. Оробэек зробів кубло пуд стрэхою. Бастынь Лун.

АРЖЫ'ШЧА *н.* Гржышча. Жыта пажалі і зvezылі, а засталося аржышча. Алхоўка Навагр. Бес нас пакасілі аржышча і нам не пакінулі. Ністанішкі Смарг. Жыта жжалі, асталося аржышча. Гані кароў на аржышча. Паляцкішкі Вор.

АРЖО'ННЕ *н.* Иржышча, астаткі сцяблou. Высока жнеш і пакідаеш высокое аржонне. Заазер'е Віл.

АРО'МЫР прым. Гужавы (пра хамут для ворыва, баранавання). Вазьмі аромый хамут і запражжы кыня ў акучнік і ець будльбу гыняць. Сияйущына Рас.

АРУ'Д (ару'т) *м.* Засек. У мяне была клець, а ў клеці былі аруды. Мнюхі Міёр. У свірня ёсць аруды, куды мы сыплем збожжа. Ністанішкі Смарг.

АСА'ДЗЬБАЛ *ж.* Сядзіба. Во, гэта мая асадзьбы. Паляцкішкі Вор.

АСВІ'НКА (осві'нка) *ж.* Драўляная пасудзіна для збожжа. Насыпала ізлу освінку жыту. Бастынь Лун.

АСЕ'ЛЕНЕЦ (осэ'ленэнц) *м.* Селядзец. Купіла ляку із осэлэнцов. Горск Бяроз.

АСЕЛАЧАЦ *м.* Частка сенажаці за гародамі. Асёлачак скасіў. Асёлачак нівялічкі, кусочак санажаці за агародамі. Ністанішкі Смарг.

АСКЛЕ'ЦЬ **зак.** Прармерзнуць, замерзнуць. Я ўчора была на бызы, а калі ехала дамоў, дык так асклела, што зуп на зуп ні пыпьдала. Моханава В.-Дзв.

АСКЛІ'ЗНУЦЬ **зак.** Аслізнуць. Мяса мала пасаліла, было цёпла, і яно асклізнула. Моханава В.-Дзв.

АСКЛО'БІЦЬ (осклобіті) **зак.** Акарыць. Трэба дэрэвіну осклобіті, а то гніе. Бастынь Лун.

АСКО'БЛІНЫ **толкі мн.** Шалупінне. Ідзі скрапі бульбу, а аскобліны памій і звары курам. Заазер'е Віл.

АСМА'ЛАК I (осма'лок) *м.* Бульба з прыгаркамі. Знімі асмалкі з бульбы і тайчы ком. Міратычи Кар. Даі мне осмалкі із зварэнай бульбы. Одын осмалок мне даі. Горск Бяроз.

АСМА'ЛАК II *м.* Смаляк. Прынясі асмалкаў печ паттапіць. Во, гэты добры асмалак і гарыць добра. Міратычи Кар.

АСМІ'НКА (осмі'нка) ж. Скрышачка для муки. Насыпала осмінку аўсянай муки. Бастынь Лун.

АСМО'Л (осмо'л) м. Амярцвелая смалістая частка хвоі. Осмол у хвейцы, стала сохнуга хвейка. Бастынь Лун.

АСМЫКА'ЦЦА (осмыка'тыса) незак. Асыпашца (пра пражу). Нэ вы вэлькы чашкы на клубок, бо будут осмыкатыса. Горск Бяроз.

АСМЫ'ЛКІ (осмы'лкі) мн. Смалякі. Накопалі осмылков на пыдпальку дров. Бастынь Лун.

АСМЫ'ЧАНЫ толькі мн. Адходы пры трапанні лёну. Калі трэплюць лён, то апцягваюць исмычаны. Міратычы Кар.

АСНО'УКА ж. Лішка асновы ў шырыну пры накіданні ў піты і бёрда, якая ідзе назад. Асноўка ідзе назат, бо параснавала замнога. Палляцкішкі Вор.

АСНЫ' (осны') мн. Пер'е, якое адрастает пасля лінкі птушак. Зарэзала курыцу, стала скубаты пэр'е, а у ёе одны осны. Горск Бяроз. Зарэзала куру і чуць ободрала, много основ. Бастынь Лун. Зарэзала курку, оскубла пер'е, а пуд пер'ем одны осны. Бобрыкі Петр.

АСТАНАВІ'ЦЬ (остонові'ті) зак. Сышыць (полкі ў спадніцы). Трабо остановіті полы ў спадніцы, бо я хочу ёе надеті. Азарычы Пін.

АСТАНАК (оста'нок) м. Астатаак тканіны. Шыла андарака і остава останак. Бастынь Лун.

АСТАРО'НАК м. Прыстаронак, месца ў гумне паабапал току, дзе складаеца збожжа. У таку по боках е астаронак. У астаронак ложаца снопы. Бастынь Лун.

АСТРЫЁ н. Вастрыё. Затупілася ў касе астрыё. Альхоўка Навагар.

АСТРЭ'НЕЦ (острэ'нец) м. Стремка. Острэнец захромів пальца. Бастынь Лун.

АСТРЭ'ШАННИК (острэ'шэнык) м. Маленькі спанок саломы ў першым радзе страхі, які кладзенца камлём уніз. Острэнэннык вязжыца пэрэвзслом у колосі. Як почынают крыты страху соломою, то прывязывают острэнэннык уздром уніз, а тоды клодут лопаткы на острэнэннык уздром увэрх. Горск Бяроз.

АСУ'ШАК (осу'шэк) м. 1. Акраец. Тако, аткрай мне асушика ат бохана. Наваселкі Свісл. Открытила осушика от бохона і ідучы з'ела. Горск Бяроз. 2. Сухі кавалачак хлеба. Осушик — это покінуты кусок хлеба, а вон засох. Бастынь Лун.

АСЦЕ'НЦЫ толькі мн. Пер'е, якое адрастает пасля лінкі птушак. Закруціла сюядня куру, а сколькі ў яе асценцаў, што нельга проста абабраць чыста. Шкураты Браг.

АСЦЕН (остён) м. Паганялка для валоў. Бувала, возьме остан і почне хвостатъ волзв: цоб-цоба. Бастынь Лун.

АСЫ'ПКА ж. Мука для абмешвання корму свінням. Намалоў асынкі, хваціць на зіму свіням асыпець мякіну. Міранава В.-Дзв.

АСЬМУ'ХА (осыму'ха) ж. Пасудзіна для вымірэння сыпкіх рэчываў. Осьмуха равна одной вясмой гарца. Бастынь Лун.

АТВАРО'Г (отворэ'т) м. Тварог. Одотпіла кісле молоко, буде отворэй. Бастынь Лун.

АТО' (ото') часц. Вось. Бувала, кутніцу накрапаям мясам да спліем у печы, ото смак. Шкураты Браг.

АТО'Р м. Канец загона, дзе араты паварочваеца з плугам. Узыраў паласу, а цяпер буду араць атор. Сяляўшчына Рас.

АТО'РШКІ толькі мн. Зрэб'е. Атораваюць аторшкі ат пянькі. С аторшкай ўюць саваі, а сывыямі пытлітаюць лапці. Ваўкавічы Тал.

АТО'ЧЫНЫ (ото'чины) толькі мн. Сала на кішках. Одобрава оточыны от кішок. Горск Бяроз. Ободрала оточыны от кішок. Бастынь Лун. Оточыны — ээто сало коло тонкіх кішок. Азарычы Пін.

АТРАБЯ'НКА ж. Вантрабянка. Крышыцца вантробы і напіхаюцца ў кішку. Сёнё на съяданні пякла антрабянку. Міратычы Кар.

АТУ'ГА' выкл. Ужываеца, калі адганяюць ваўка. Ату-га, на яго! Міранава В.-Дзв.

АУ'СЬ выкл. Ужываеца, калі адганяюць свінней. Аусь, пашла! Стары Свержань Стайб.

АУЖО'Ж (аўжо'ш) прысл. Як-небудзь. Ну, аўжош зраблю і бес цябе. Міранава В.-Дзв.

АУСЮКІ мн. Высеўкі. Кісель і жур вараць с аўса; овёс процэдзяць на рэшто, каб не было аўсюкоў. Бобрыкі Петр.

АУСЯ'НІСКА (аўся'ніско) н. Аўсянішча. Там, дзе рос авёс, мы забём аўсяніско. Міратычы Кар.

АУСЯ'НКА ж. 1. Тоё, што і аўсяніска. Авёс зvezлі, а цяпер аўсянку загараць, хай прэя. Палляцкішкі Вор. 2. Аўсяная салома. Авёс змалаци, а аўсянку злажыў ў стажок. Ністанішкі Смарг.

АУСЯ'ННЕ н. Тоё, што і аўсяніска. Гані авечак на аўсянне і пасі ix. Заазер'е Віл. Нада па аўсянні пасеяць лён. Ністанішкі Смарг.

АХА'ЯЦЬ зак. Абгаварыць. Ты свайго мужыка саўсім ахайлі. Міранава В.-Дзв.

АХВА'Т (охва'т) м. Прастудная хвароба ног у коней. Калі прыхваті і кінь уморотый, уэртый і напоіті, то его охват у коня. Бастынь Лун.

АХО'ДЖВАЦЦА незак. Даглядаць жывёлу, даваць есці. Кастаномава В.-Дзв.

АХРА'ПКА ж. Храпка. Вазьмі нош і выраи с кычына ахрапку. Ваўкавічы Тал.

АЦЕРКІ мн. Кавалачкі бульбы, якія застаюцца пасля здзірання яе на тарцы. Як ты бульбу траzi, такія ацёркі кідаші. Калі я буду кідаць малыя ацёркі, дык я рукі патру. Сяляўшчына Рас.

АЦГІ'РА ж. Дробная саломка і каласы, якія аддзяляюцца пры каласаванні і веянні збожжа. Каласую жыта, ячмень і вымітаю с абмалочанага аціру. Калі веюць збожжа, дак аціра аддзяляеца ат зёран. Старонка Асін.

АЦІЯ'Т м. Франтон. Адзін аціят буй забіты ў канцы хаты, а другі не забіты астайса. Жахавічы Маз.

АЦУПЕ'ЦЬ зак. Прамерзнуць, замерзнуць. Ой, як я ацупеў напрападдая. Ой, як холадна, я ацупела напрападдая. Шкураты Браг.

АЦУ'ПНУЦЬ зак. Тоё, што і ацупець. Адзенъ чулечку, а то ацупненш, сегодні холадна. Шкураты Браг.

АЦЯЖЭ'РЫЦЬ (отеж'рэты) зак. Перагрэць каня ў дарозе. Кэнь отежэрэв, зашумев, покрывса шумой. Бастынь Лун.

АЦЯРО'БКІ (ацяро'пкі) мн. Тоё, што і аскобліны. Ідзі скрапсці бульбу, ды танейшыя рабі ацяропкі, а то дужа тоўстыя. Заазер'е Віл. Чысці бульбу, алі кап ацяропкі былі тонкія. Стайкі Барыс.

АЧАПЛЯ'Ц незак. Класці першы вяночок бярвенняў над вонкнамі і дзвярамі. Вонкны і дзвіверы вывелі ў зрубі, а цяпер будзім ачапляць кругом ачепамі па баках і ўдлуши. Палляцкішкі Вор.

АЧКО' н. Пістон у чаравіках. Купіла шнуркі, усунула ў ачко і зашнурувала чэрэвікі. Азарычы Пін.

АЧО'ПІСТЫЙ прым. Брухаты. Баба ачопістая, чуць валюхаць. Сяляўшчына Рас.

АЧЧЫ'М м. Айчым. Аччым у его дужа добры, любіць Васілька. Тульгавічы Маз.

АЧЭ'П (очэп) м. Бервяно ў зрубе над прасценкамі, над вокнамі і над дзвярамі. На вокны і застэнок кладэм очэпы. Гэты очэп короткі. Бастынь Лун.

АЧЭ'ПКА (очэпка) ж. Почапка. Порвалас очэпка у вэдрэ. Бастынь Лун.

АШАКІ' (ошакі') толькі мн. Астаткі пасля прасейвання муکі. Я высела много ошакоў. Бастынь Лун. Аналола крупы, а ашакі замішала курам. Моханава В.-Дзв.

АШАЛО'ТАК м. зневаж. Непармальны чалавек. Што ты з ім гаворыш, ён жа ашалатак, нічога не разумея. Міратычы Кар.

АШКІ'Р выкл. Ужываеща, калі адганяюць авечак. Ашкір, куды! Барыскі Лаг.

АШКІ'РА выкл. То, што і ашкір. Заазер'е Віл., Моханава В.-Дзв.

АШКРА'УКА (ошкра'ука) ж. Абрэзак матэрыялу. Кроіла сукенку і много ошкравак зысталос. Бастынь Лун.

АШЛА'П I (ошла'п) м. Ачэп. Положылі ошлану, а цепер, гэ, будом крокву ставіць на ошлану. Бобрыкі Петр. Буду лажыць ашилапы і ставіць кроквы. Сяляўшчына Рас.

АШЛА'П II м. Край дарогі. Едэз ашилапам, а то ў яму падзеши. Барыс ашилапам, а то ў каможыну заедзеши. Шкураты Браг.

АШЛА'ТИЦЬ зак. іран. Знайсі. Дзе ён такую-етакую ашилапіў: і як жонка кепская, і як маці. Шкураты Браг.

АШЧАВЕ'ЦЬ (ошчэв'ты) зак. Пракінцуць. Тэпэр тэпло, мёло-ко постоіло і ошчэвэло, і эс смачное есты. Горск Бяроз.

АШЧА'УЛЕНЫЙ (ошча'улений) прым. Кіслы. Хлеб оиччавленый — это дужэ пэрэксі. Бастынь Лун.

АШЧЭ'П (ошчэ'п) м. То, што і ачэп. У зрубі над вокнамі і дзвярамі кладуцца оишчэпы. Ужэ одін оишчэп положыў на стену. Бастынь Лун.

АШЫ'Ш выкл. Ужываеща, калі адганяюць курэй. Казлы Міёр., Лешня Кал., Моханава В.-Дзв. Заазер'е Віл. Аиши! Арод вас задзяры! Мнюхі Міёр.

АЮ'СЬ выкл. Ужываеща, калі адганяюць свініней. Моханава В.-Дзв., Заазер'е Віл., Барыскі Лаг. Аюсь у поля! Бярозкі Хоц.

АЮ'Ц выкл. То, што і аюсь. Заазер'е Віл., Сяляўшчына Рас., Якубова Рас., Моханава В.-Дзв.

B

БА'БА I ж. Брус у калёсах, які служыць асновай для драбін і ляжыць на восі. Шворан праходзіць прас бабу і вось. Баба ляжыць на восі, у бабу заганяюць ручкі для драбін. Барыскі Лаг.

БА'БА II ж. Саха калодзежната журоўля. Паламаласа баба ў калодзегі, трэбо новую бабу паставіць. Навасёлкі Свісл. У калодзісю згніла баба. Моханава В.-Дзв.

БА'БА III ж. Плашка, якую кладуць на сані і саначкі пры перавозцы доўгага і тоўстага бярвення. На падсанкі і на капылы кладуцца бабы, коб не поломаць пыдсанкі, колі кладуты бэрвеню. Бастынь Лун.

БАБАВІ'ЦА (бобові'ца) ж. Мука з бобу. Бэб посаділі, вырос, і з бобу намололі бобовіцы. Бастынь Лун.

БАБАВЯ'НІСКА (бабаві'ніско) н. Лісты, сцяблы бобу, бабоўнік. Ат жары бабавяніско вянё. Міратычы Кар.

БАБАВЯ'ННЕ (бабавянін) н. То, што і бабавяніска. Бабавянё добраё, а які будзя бол — невядома. Міратычы Кар.

БА'БАЧКА (ба'бочка) ж. Трыпутнік. Найды бабочку, одорвы листынці і прыложы до раны. Горск Бяроз.

БАБЕ'ШАЧКА ж. Гестка. Мама, паший мне кохтачку з бабешчакай. Шкураты Браг.

БА'БКА I (ба'пка) ж. То, што і бабачка. Бапка расце па дарозі. У бапкі шырокі лісток. Да скулы прылажы бапку. Навасёлкі Свісл. Во, якая бапка вялікая. Нарвала бапкі, буду парыць і піць. Палацкішкі Вор.

БА'БКА II (ба'пка) ж. Белая булка з разынкамі. Я спякла аж дзьве бапкі с разынкамі на вялікдзень, хай дзэці ядуць. Міратычы Кар.

БА'БКА III ж. Прывязка для прымачоўвания біча да цапільна. До цопільна трэбо прывязаті бабкою біча. Азарычы Пін.

БА'БКА IV ж. Калодачка на падсядзёлку. У кульбацы на вэрху е дзвэ бабкі. Праз гэты бабкі прасмыкают пасак і прыв'язывают до аглобі. Паламаласа бабка у кульбацы, трэбо зробіті новую. Азарычы Пін.

БА'БКА V (ба'пка) ж. Страказа. Бабак многа лягая калі рэчкі. Старое Сяло.

БА'БКА VI ж. То, што і баба III. На капулы надзялоцца бабкі, а на бабкі кладуць калоды, тоўстае бярвенне. Шкураты Браг.

БА'БКА VII ж. Канцы сіта, якія замацоўваюцца абрачом. З лык спліла сетку, а цепер нада прыкропіць бапку к абічэйкі рэшата. Вароніна Рас.

БА'БКА VIII (ба'пка) ж. Кавалачак дрэва з дзірачкай, куды ўстаўлен верхні канец млёна. Здзелай новую бапку ў жорны, уткніў млён у бапку, а цяпер буду малоць. Навагрудак Навагр.

БАБО'ВІСКА (бобовіско) н. Поль, на якім рос боб. Трэбо тэнтра узораті бобевіско. Бастынь Лун.

БА'БЧЫЦЦА (ба'пчица) незак. Скручвачца. Нітка бапчыца, і ня ўздець у вірок, кругла пража. Ваўкавічы Тал.

БАВЕ'Т (бовэ'т) м. Гестка. Пойшла коптана з бовэтом, а до бовэта прышыла ковнэра. Азарычы Пін.

БАВУЛЬНІ'ЦА ж. Баваўніца. Купіла бавульніцы і буду снаваць на спадніцы. Баваўніца дарагая. Моханава В.-Дзв.

БАГАН м. Багун. Баган расцець у балоці, ат багана страшна баліць галава. Моханава В.-Дзв.

БАГДА'НЕЦ (быгда'неп) м. Байструк. Ііна радзіла быгданца ў дзеўчын. Моханава В.-Дзв.

БА'ГНАВЫ прым. Грузкі. От багнаво балота, трасецца, аши ногі гразнцуць, у багнаво можна ўляцець і не вылесці. Міратычы Кар.

БАГНО' н. Багун. Багно і корова нэ ест, і змея утэкае, бо воно смэрдыт. Горск Бяроз.

БАГУНІК м. Кусты багуну. Там у балоці дужа многа багуніку, аг якога баліць гыльва. Я туды ў ягады ні пайду, бо там многа багуніка. Моханава. В.-Дзв.

БАДЗЮЛІ мн. Ваўчкі. Пышла я ў гарот, дык як налезла ў спадніцу бадзюлі, дык ні атрасціся ат іх. Улезла ў бадзюлі, як нычпалася сучкі за андырак. Якубова Рас.

БАДЗЮЛЬКІ мн. Шышкі дзядоўніка. Як улезла ў дзядоўнік, дык бадзюляк нычплялася за спадніцу. Якубова Рас.

БАДУЛЬКІ (бодулькі) мн. Ігліца. Пыд хвейкою нападала

мнэго бодулёк. Азарычы Пін.

БАЙКІ прысл. Добра. Ну, байкі, я табе пращаю гэта. Ну, байкі, хай будзе гэтак, як ты хочаш. Ну, байкі, я пайду карову падаю. Навасёлкі Свісл.

БАЙСТРУКІ мн. Куранты, якія вывеліся самасадам. Ты ж падумай, вышли ў крапіві байструкі, кура вывела. Бастынь Лун.

БАЙСЯЛІЦЬ (бойсяліті) незак. асудж. Гаварыць абы-што. Што ты ёсё бойсяліш абы-што? Бастынь Лун.

БАКАВІЦА (боковіца) ж. 1. Бакавая частка ложка. Боковіцу ў ложжу зробіў завузко. Бастынь Лун. 2. Бакавая частка ў ткацкім станку. Дзяржы бакавіцы, будзям закладаць падношки і наёві. Міратычы Кар.

БАКОВАЧКА (бэк'вочка) ж. Бакавая скрынка ў куфры. Бэк'вочка у куфры, а ў бек'вотцы ніткі лежатъ. Бастынь Лун.

БАЛА (ба'ло) пабочн. сл. Бывала. Міратычы Кар.

БАЛЕЧКА ж. Напіярочная цланка ў граблях, у якую набіваюць зубы. На грабліско трэбіо набыты балечку, а ў балечку набыты зуб'я. Горск. Бяроз.

БАЛОНКА (було'нка) ж. Шыба ў акне. Булонку нада ўставіць у вакне, а то дутыць. Моханава В.-Дзв.

БАЛО'НЧА ж. Слой драўніны з гадавымі кольцамі. Калі разрэаць хвойку папярок, дык усярэдзіне будзя сарцавіна, а кругом балонъ. Па балоні можна ўзнаць, колькі гот хвойцы. Колькі гот хвойцы, толькі будзя і кольцаў у балоні. Барыскі Лаг.

БАЛО'ТА I н. Гразь. Доши паюш і нарабіў балота. На вуліцы такое балота, што ні праісці. Ністанішкі Смарг.

БАЛО'ТА II (боло'то, булато) н. Сенажаць па сухом месцы. Поездім балота касіць. Навасёлкі Свісл. Булато, луг, булотна і лугово сено плохэ. Бастынь Лун. Роўное і сухое место, дзе му косям, му зовом болотом. Бобрыкі Петр.

БАЛТУШКА (болтушка) ж. Пойла для пялят. У болтушку улі молока і попоі тэлёнка. Бастынь Лун.

БАЛХВА' (балхва') ж. Баваўніца. Хвартух потканы болхвою чорні і красні. Азарычы Пін.

БАЛЬКАВО'Е (бальково'е) н. Барыш, магарыч. Будзім піць гарэлку за бальковоё, я же хату прадала. Міратычы Кар.

БА'НАЧКА (ба'ночка) ж. Кольца, якім прыматаўваецца шыйка касы да касія. Надзене баначку і забі клинка, коб не спадавала коса с косья. Бобрыкі Петр.

БА'НЕЧКА ж. Бурбалка на лужынах у час дажджу. От опла-ва сільная, аж банечкі схапаюцца. Бастынь Лун.

БА'НКА ж. 1. Жалезнэ кольца на ворчыку. Набіта банка на ворчык, а да банкі прыдзеланы круж, за які цыпляюць плух. Сялянішчына Рас. 2. Кольца, якім прыматаўваецца шыйка касы да касія. Купіў банку, пайду касу ладзіць. Карабаўшчына Бабр.

БА'НЬКА ж. Тое, што і баначка. Мнюхі Міёр., Моханава В.-Дзв. Узяў баньку і замацаваў касу да касавіла. Казлы Міёр. Прынясі баньку, я насаджу касу, заўтра пайдзём касіц. Касталомава В.-Дзв. Зеубілася банька ат касы. Банька замацоўвае касу на касі. Стайкі Барыс. Купіў баньку і буду касу асаджваць. Якубова Рас.

БАРАДА' I ж. Ніжняя частка кудзелі, з якой прадуць. Прала кужаль і слабінька ўзвізала ў прасніцу, дык дужа добра было цагніць з барады нітку. Касталомава В.-Дзв.

БАРАДА' II ж. 1. Нязжаты пучок калоссяў, пакінуты ў канцы жніва і перавязаны істужкай. Я жыта дажала і бараду завіла. Шкурата Браг. 2. Каэмкі травы, пакінуты пры касьбе. Як жа ты касіц, глядзі, колькі ты барот пакідаў за сабой. Вон па ўсей пожні барады стаяць. Паляцкішкі Вор. Дрэнна косіш, многа барот папакідаў. Паўлавічы Клім.

БАРАДЗЕ'Й (бородэ'й) м. Барадач. Бородэй запустыў бороду, як лопату. Горск. Бяроз.

БАРА'Н I м. Прылада, на якой вяжуць ніты. Пазыч мне бырына', хачу звізаць ніты. Моханава В.-Дзв.

БАРА'П II м. Рубанак з дзвюма ручкамі. Ты мне паможаш габлявіца барапом доскі? Моханава В.-Дзв.

БАРАНЫ' мн. Два тоўстыя брусы, якія замяняюць палазы і каплы ў санях. Я зрабіў сані на барапах. У такіх санёх німа каплы і надаўняй, а е толькі два тоўстыя брусы. На такіх санях мы возім зімой салому і бярвення. Навасёлкі Свісл.

БАРДУХА ж. Божая кароўка. Барбуха-барбуха, гарэлае бруха! Ці пень, ці калада? Якай заўтра пагода? Як доаш, дык сядзі, як пагода — ляці. Заазер'е Віл.

БАРКА'Н м. Агароджа з бярвення. Зрабіў баркан коло хаты з тонкіх дэрэвін. Бастынь Лун.

БАРЛО'ГА ж. Бярглога. Мядзве́ць спіць у барлозі. Свіня насліла сабе салому ў барлогу. Паляцкішкі Вор.

БАРМУ'ХА ж. Цура. Я азяла вады, пасаліла, накрышила туды хлеба, заправіла алеем, лучком і зрабіла сабе бармуху. Навасёлкі Свісл.

БАРМУ'ШКА ж. Памяш, ад бармуха. У ваду накрышила капалакі чорнага хлеба, заправіла посым маслам, нарэзала цыбулі і пасаліла, вот гэта і бармушка. Навасёлкі Свісл.

БА'РСТВАВАЦЬ незак. Жыць добра. Ну, ён цяпер барствуйць, у яго ёссяго ёсьць — і хлеп і да хлеба. Моханава В.-Дзв.

БАРЫ'ЛА (борыло) н. Бочачка для напітку. Борыло ровнэ тром відрам воды. Борыло дэрэвяное, с обычных бокеў дно і збоку дірочка. Бастынь Лун.

БАРЫ'ЛКА ж. Тое, што і барыла. Пывборылкі развіла касус хмельного і закрыла борылку. Бастынь Лун.

БАРЫ'ЛЦА (борылца) н. Драўляная пасудзіна па мёд. Падгледеў чюл і накочаў борылца мэду. Бастынь Лун.

БАСТАНЫ' толькі мн. Печыва з муکі і ліненага семя. Бастаны пэклы із муки і ліненага семя добоўлялі. Бастаны моцна смачны. Горск. Бяроз.

БАСЬ-БАСЬ-БАСЬ выкл. Ужываецца, калі падзываюць ягніят. Міратычы Кар.

БАУКУ'НЕЦ (боўку'нэц) м. Ярмо. Вола золыгать і ў боўкунэц запрагаць. Бастынь Лун.

БАУМА'ГА (боўма'га) ж. Папера. Закруты ў боўмагу мясо. Горск Бяроз.

БАУТАУНЯ' (буўтуўня') ж. Сварка. У іх у хаці кожный дзень буўтуўня, і чаго яны ні падзелочы? Сяляўшчына Рас.

БАУТУ'Н (боўту'н) м. асудж. Балбатун. Боўтун, боўтаеш абышто пупало. Бастынь Лун.

БАУТУ'ША (боўту'ша) ж. Буч, рыбалоўная снасьць. Боўтуша робіца із лозы. Цягніць боўтушу по канаве і ловяць в'юноў. Бобрыкі Петр.

БА'ХАЦЦА незак. дзіц. Спашь. Тома, ты баҳалася ці не? Ідзі баҳаца. Жахавічы Маз.

БА'ХАЦЬ незак. дзіц. Тоё, што і баҳаца. Тома, ідзі баҳаць із дзедам. Жахавічы Маз.

БАХРАМА' ж. Махры. Зрабіла з нітак баҳраму і прышыла да рушніка. Моханава В.-Дзв.

БАЦ м. Пацук. Так мноға бацаў завялосё, што спасу няма. Трэба кошку на бацаў запусціц. Міратычы Кар.

БАЦЮ'К м. Падлетак. Па вуліцы пабех бацюк Лазара. Сяляўшчына Рас.

БАЦЯ'Н м. Бусел. Бацян сядзіць у гназдзе. Ністанішкі Смарг.

БА'ЯЦЬ незак. Гаварыць пяпраўду, выдумляць. Што ты мне баши байкі, бай ды меру знай, эгта ш усё няпраўда. Міратычы Кар. Вот абы-што байць, а праўды німа. Моханава В.-Дзв.

БАЯРКА ж. Шаферка ў маладухі. Антаніна ш была ў Волькі за баярку, і бацька на вяселлі быў. Моханава В.-Дзв.

БЕГАЦЦА незак. Бегаць (пра карову). Ваша карова бегаецца, трэба весці да бугая. Міратычы Кар.

БЕЗЫМЯ'ННЫЙ (бізымя'нны) прым. Безыменны. Ударыла бізымінны паліц і дужа баліць. Стайкі Барыс.

БЕ'КАЦЬ (бі'каті) незак. Бляць. Овэцкі бэкают. Бастынь Луа.

БЕКЕ'Ш м. Бекеша. Ну, што можна сказать пра бекеш. Гэта доўгасе музичынскае адзенне з даматканага ці фабрычнага сукна, са зборкамі ў пласе, ніз шыты ў кілны, вот і бекеш. Вадва В.-Дзв.

БЕ'ЛЪМЫ толькі мн. груб. Вочы. Чаго ты высалупіў свае бельмы? Моханава В.-Дзв.

БЕЛЯХЦЕ'ЦЬ незак. Бялець. Як ты запылілася, у цябе адны зубы белахціц. Беляхціц лух ат рассцеленых палотнаў. Моханава В.-Дзв.

БЕРАСЦЕ'НЬ (берасьце'нъ) м. Стары пабіты збанок, аплечены бяростай. Берасьцень мы завём, калі стайдубонок нямношка пабецица. Мы тады яго бяростай апкруцім, і ён нам служыць доўга, гэты берасьцень. Касталомава В.-Дзв. Пабіўся стайдубун, дык я ўзіла апкруціла бяростай. Добра будзіць берасьцень крупы ссыпаць. Моханава В.-Дзв.

БЕ'РВА (бэ'рва) ж. Кладка праз рэчку. Ті однэ бэрвено, ті два, ті жэрдино — этото однэ: бэрва. Бэрву положылі праз рэчку тоўстую, добра пэрэходыті. Бастынь Лун.

БЕЧЫЦЦА незак. Пра перыяд палавой актыўнасці ў авечкі. Наша авечка бечыцца, хоча да барана. Казлы Міёр.

БІ'ЛА I (бы'ло) н. Набіліцы. Наста пірыстала ткаць кросны, прысінула да кужалю біла. Моханава В.-Дзв. Трэба уложыты бэрдо у было. Повесыла было і уложыла у было бэрдо. Горск Бяроз.

БІ'ЛА II н. Біч (цэпа). Прывялжы біла да цаплішча. Бяроз-кі Хойн.

БІЛАБО'КІ прым. Вірлавокі. Яе мужык білабокі. Суднікі В.-Дзв.

БІ'ЛЬЦА (більцэ) н. 1. Тонкі кіёк, які кладзеца зверху на кросны. На статівенні зверху кладут більцэ і чэпляюць ніт. Азарычы Пін. 2. Планка для замацоўвання ножак стала. Поломалосо більцэ ў стале, трэба почыніці. Азарычы Пін. Ву сядзьце за стол і пастаўце ногі на більца. Бобрыкі Петр.

БІРУ'БАЛКА ж. Драўляны гузік працаўгаватай формы, Ушый мне ў штаны бірубалку. Ваўкавічы Тал.

БІТО'К м. Цэлы жаўток, неразбіты. Еечню сьпікла біткамі. Бобрыкі Петр.

БІЦУЧО'К м. Чаранок бурачнага ліста. Наламала бацьвіння, асмогала зялёноё лісцё, а біцуцкі пакрышыла і зварыла халаднік. Ля, акі тоўсты біцуцок. Навасёлкі Свісл.

БІ'ЦЦА (бы'ца) незак. Пра перыяд палавой актыўнасці ў каўбылы. Наша каўбыла пачала бацца. Барыскі Лаг. Кобыла быцца пачала, надо весті да жэрбка. Бастынь Лун.

БІЧ м. Кароткая палка для гульні ў цуркі. Біч — кароткая палка, якой дегті б'юць по цурцы. Бастынь Лун.

БІЧА'И м. Круглая дэірка ў верхнім камені, куды сыплюща зёрины. Дзірачку ў жорнах мы завэм бічай. Плігаўкі В.-Дзв.

БІЧА'ИКА ж. Абечак (у рэшаце). Пылымалася ў рэшаці бічайка, нада новую здэлцаць. Ваўкавічы Тал.

БІЧА'ЛЬНЯ ж. Пугаўё. Зламалася ў пугі бічальня, нада новую. Падляцкішкі Вор.

БІЧО'УКА ж. Біч цэпа. Вазьмі гуш і прывялжы бічоўку да калтати. Ністанішкі Смарг. Трэба прывялзаць бічоўку да цэпа. Задазер'е Віл.

БІЯ'К м. Біч цэпа. Зробэтэ добры біяк, коб добре було молотэ. Дзімітравічы Кам.

БІЯ'НКА (бы'нка) ж. Маслабойка. Прывысэцэ бывянку масла бэтэ. Дзімітравічы Кам.

БЛА'НКА ж. Плінтус. Положыў пудлогу, а тэпэр трэбо по концэх прывіты бланку, коб нэ было дырок. Горск Бяроз. Намасіцү мост і па краях прывіті бланкі. Вадва В.-Дзв.

БЛАШЧЫ'ЦА (блошчи'ца) ж. Клоп. Блошчица вэльмі кусаецца, іх мнэго ў стене. Азарычы Пін. Цяпер у нас няма блашчиц. Навасёлкі Свісл. У нас блошчиц нэма. Горск Бяроз.

БЛІЗНА ж. Памылка пры тканні палатна, незаканае месца. Блізна ідзе праз усе полотно, і нічого не могу зробіці. Бастынь Лун. Накыдала кросна і накыдала блізу. Горск Бяроз. Глядзі, што ты, не бацьши, што парвалася нітка асновы і ты наткала ў палатне блізу. Стайкі Барыс. Кідала ў бердо і не замецила, як прапусьціла одну трасціну. Вот цяпер і ѹдзе праз усе палатне блізна. Моханава В.-Дзв. Калі прапусьціш адну трасціну, тады ў палатне ідзець блізна. Якубова Рас.

БЛІНО'УНІЦА ж. Дзежачка, у якой рагчыняюць цеста на бліны. Памылі бліноўніцу і ўчыні бліны наанач. Ваўкавічы Тал.

БЛІНЫ' I толькі мн. Мочкі ў вушах. Учора прыкалола сабе бліны. Як загоюцца бліны, буду наsicць завушніцы. Моханава В.-Дзв.

БЛІНЫ' II мн. Мясістая нарасць пад дзюбай ў курэй. Миюхі Міёр., Моханава В.-Дзв. У майго пітуха большая бліны пад клювам. Якубова Рас. У нашай курачкі вялікія красныя бліны вісяць пад дзюбажо. Казлы Міёр.

БЛО'НКА (блэ'нка) ж. Лучына, з якой плятуць кашы. Оболо-
ну дэрут на блэнкі, а з блэнак плятэмо кошэле. Азарычы Пін.

БЛО'ШНИК (блэ'шнік) м. Палын. Блешнік — трова дужэ гыр-
ка і ростэ коло плята. Бастынь Лун.

БЛУ'ЗНИЦЬ незак. Трыніць. Блузніць біс памяці ат цімпірату-
ры. Сяляўшчына Рас.

БЛЫХА ж. Клоп. Блыха дужа съмярдзіць. Блыха як нап'еца
крыві, то робіцца краснай. Ністанішкі Смарг.

БО'БІК м. Свіны стравунік. Забіла съвіню, почистіла бобік і
наложыла у бобік сала, хайл высыт. Бастынь Лун.

БОТНИК м. Багун. Богнік ростэ по болотэх у лесі. Бастынь Лун.

БО'ДНЯ ж. Вялікая бочка для збожжа. Іды у клець і наборы
овса у бодні даты конэвы. Горск Бяроз.

БО'ИКА ж. Вязка лёну. Нытырапай лёну цэлую бойку. Сяляў-
шчына Рас.

БО'ЛІЦІК (бо'лтік) м. Палка з кружком на канцы для збівания
масла. Болтік біть масло ў бэйцы. Бастынь Лун.

БО'МБЛІКІ (бо'мблікі) мн. Бурбалкі на лужынах у час даж-
джу. Ідэ дождь, на лужы ізбэгаюць бомблікі, будэ ішчы дождь.
Горск Бяроз.

БО'НДА ж. Пасаг. Я дотэц даў бонду: корову, авецьку, съвіню
і сто гроши. Бастынь Лун. Яго дынка як ішла замуж, то ён ёй доб-
рую бонду даў: корову, авецьку, кыня і многа гроши. Якубова Рас.

БО'НДАЧКА ж. 1. Маленькая булачка. Напякла сёне аржаных
бондачак, і будзямы есці з малаком. Міратычы Кар. 2. Маленькая бу-
лачка хлеба з астакаў честа. Усадзіла хлеп, дзякую выскрабла
лошкай і съпікла бондачку. Моханава В.-Дзв.

БОНК м. Агадзенъ. Бонк забільдзеў і паліцеў. Бонк вельмі кусаг
карой. Паліцкішкі Вор.

БО'НЬКА ж. Біклага. Ідэмо жаты жыто, трэбо наліты ў бонь-
ку воды, коб було што попты. Горск Бяроз.

БОР м. Гатунак проса. Бор — это просо такое, его не зовом про-
со, а бор. Бобрыкі Петр.

БОРТ м. Тупы край касы. Сагнуўся борт у касе. Барыскі Лаг.

БОРЦЬ (бортъ) ж. Дрэва, у дупле якога жывуць пчолы. Дрэ-
во з вэлькым дуплом, дэ могут жыты пчолы, мы зовэм бортъ.
Горск Бяроз.

БО'УТКІ мн. Бурбалкі на лужынах у час дажлжу. Дож ідэ боль-
шэй, селды какіе боўткі на лужах. Горск Бяроз.

БРА'ЖКА (брашкі) ж. Спражка. У рэміні на канцы ёсць браши-
ка. Узяй рэміні ды як даў мне брашкай, дык вот балела. Ваўкаві-
чы Тал.

БРАЗКО'ТКІ толькі мн. Шамкі. Надзенъ каню на шыю бразкот-
кі, паедзям у сваты. Шкураты Браг.

БРАКАНЕ'РЫЩЬ незак. Паляваць (пра каты). Кот с саме вл-
ны і да восьні ўходзіць браканерць за птушкамі. Навасёлкі Свісл.

БРАХТУ'Н (брэхту'н) м. асудж. Хлус. Брахтун ты брахтун, ко-
лі ты скажэш прафуду? Бастынь Лун.

БРАХТУ'НКА (брэхту'нка) ж. Хлуселька. Ета брахтунка, у ее
прафуды нет. Бастынь Лун.

БРА'ЦЦА незак. Жаніцца. Трахім з Марыляй будзіць брацца.
Скора будзіць свадзьба. Моханава В.-Дзв.

БРО'ДЗЕНЬ (брэдзінь) м. 1. Вяровачная сетка для сена каню.
Нытырапай бродзінь сена ўзяць каню ў дарогу. Даўгабор'е Рас.

2. Невялікі невад, якім ловяць рыбу два чалавекі. Мальцы ўзялі
бродзінь і пашлі лавіць рыбу. Моханава В.-Дзв.

БРО'УКА ж. Сцежака па баках дарогі. Каля дарогі ёсць броў-
ка, дык чаму вы ішлі па дарозі, а не броўкаю? Стайкі Барыс.

БРУКЕ'ННІК (брукэ'ннік) м. Ліске бручки. Брукэннік вэльмі
добра на бручицы. Бастынь Лун.

БРУКО'ЎНІСКА (бруко'ўніско) н. Поле, на якім расла брушка.
Брушку выкопалі, а осталос брукоўніско. Бастынь Лун.

БРУС м. Паярочная планка у граблях, у якую набіваюць зу-
бы. У граблях ёсць цаўё, на канцы цаўя ёсць вілка. На вілку набі-
ваюць брусы, а ў брусы заганяюць кляцы. Паўлавічы Клецк.

БРУСО'К м. Тое, што і брус. У граблях ёсць бруск, куды ўбі-
ваюць зубы. Ваўкавічы Тал.

БРУ'ШКА ж. Бручка. У брушицы трэбо рабіць перасяканя, а то
зарыса пыр'ём. Навасёлкі Свісл.

БРУШКАВА'ЦЬ (брушкова'ць) незак. Бурчаць (у жываце),
У чэрэве брушковалі продукты. Бобрыкі Петр.

БРЫЖЫ' толькі мн. Рознакаляровыя істужкі, прышыты да
падола спадніцы. Пашый мне спадніцу із брыжамі ўнізі, і каб були
разныя. Шкураты Браг.

БРЫЛЬ м. Выступ у коміне, на які кладуць запалкі. Палажыла
сярнічкі на брыль, кап яны не атсыравалі. Моханава В.-Дзв.

БРЫ'НДЫ толькі мн. Тое, што і брыжы. Пошыла сподніцу і
прышила ў нізу брынды. Горск Бяроз.

БРЫ'СЦІ' незак. Плысці. Хлонец скочыў у воду і пачаў
брыйці. Жахавічы Хойн.

БУ'БНЫ толькі мн. Шамкі. Прычапі к сядзэлцы бубны — па-
седзім у сваты. Якубова Рас. Дай мне бубны надзец каню, паеду
у сваты. Сяляўшчына Рас.

БУБО'ТКА ж. Бутон. У ергіні многа буботак, а одна буботка
расцвіла. Бастынь Лун.

БУГРЫ'СТЫ прым. Няроўны. Які грунт зямлі бугрысты. Міратычы Кар.

БҮЕЧНИК м. Дурнічнік. У булату многа бүечніку ростэ. Бас-
тынь Лун.

БУЗА' ж. Багна. Якая буза на балоці, ня можна нох выцягнуць.
Сяляўшчына Рас.

БУКЛА'ШКА ж. Біклага. Налі вады ў буклашку і пайдзём
жасць. Моханава В.-Дзв.

БУЛА'К м. Калодачка, тронак. Паламаўсё булак у ножыку.
Навасёлкі Свісл.

БУЛА'УКА I ж. Шпілька. Дай мне булаўку, трэба зашпіліць
спадніцу. Моханава В.-Дзв.

БУЛА'УКА II ж. Біч цэпа. Дужка затонка булаўка ў цэпі, кеп-
ска б'е па снапох. Паліцкішкі Вор. У цэпа добрая, грубая булаўка,
добра б'е па снапох. Міратычы Кар.

БУЛАЧО'К м. Дзяржанне ў піле. У піле е гамарка, у гамарку
ўбівайца булачок, за булачок трymаюць рукой, калі пілююць дрова.
Навасёлкі Свісл.

БУ'ЛБА ж. Бульба. Сэшкою булбу обгоняті, копанкамі булбу
ограбяті. Бастынь Лун.

БУ'ЛБАТКА ж. 1. Мыльны пузыр. Дзеци пускаюць з мыла бу-
лбаткі. Якая вялікая булбатка. Міратычы Кар. 2. Бурбалка на лу-

жынах у час дажджу. Булбаткі плаваюць па вадзе, будзя вельмі дошч. Навасёлкі Свісл.

БУЛЬБО'ВІСКА (бульбо'віско) н. Бульбянішча. Трэба пэрэгораті бульбовіско. Бастьнъ Лун.

БУЛЬБО'УНІК (бульбо'vnіk) м. Бульбянік. Акі шчэ зелёный булбонік. Бастьнъ Лун.

БУЛЦЫР м. Чалеснік. С печы дым ідзе ў булцыр, а з булцыра ў комін. Навасёлкі Свісл.

БУЛЬБАВІ'ННЕ (бульбовы'нне) н. Бульбянік. Гэты рок бульбовынне добра нарасло. Горск Бяроз.

БУЛЬБА'ШНІК м. Бульбянішча. Гані свіней на бульбашнік. Заазер'е Віл.

БУЛЬБО'ВІСКА (бульбовы'ско) н. Бульбянік. Трэбо жаты бульбовыско і сушыты. Горск Бяроз.

БУЛЬБЯ'ШНІК м. Бульбянік. Пасадзіла бульбу пат вішинямі, дык яна пашла ў бульбянішкі, як лаза, а пат кустом нічога няма. Заазер'е Віл.

БУНДА ж. Доўгая сукенка прамога пакрою. Купіла на бунду простого краму. Бунду буду ўшыць ік святу. Бобрыкі Петр. Я сабе купіла краму і пашыла бунду. Шкураты Браг.

БУНЦІК м. Звязка сісанага і сплещенага лёну. Шмат шчоскай кладуць адзін на адзін, а тады іх звязваюць па сярэдзіне, а па канцох сплютаюць і закручваюць, і гэта будзя бунцік лёну. Міратычы Кар. Абцысала на свіную шчотку кужаль і звізала ў бунцік. Можана В.-Дзв.

БУНЬКА ж. Пляшка. Набралі воды у буньку до сена. Горск Бяроз.

БУРАКАВЕ'ННЕ н. Бурачнік. Трэба нарваті буракавення свінням. Азарычы Пін.

БУРАКІ' толькі мн. Боршч. Наварыла буракоў з галавінай. Можана В.-Дзв.

БУРАЧНІСКА (бурачніско) н. Бурачнік. У гэтых роках добрае бурачніско на бураках. Міратычы Кар.

БУРТ м. Насып. Сідзей на канаві на бурту. Бастьнъ Лун.

БУРТА'ЛЬ м. Крышан. Пащто ву рэжэця етакімі бурталямі радыс, чы ву будзяць есці? Во які бальшы бурталь бульбы, што і ў рот на лезя. Шкураты Браг.

БУРЫ'ЦЬ (бу'ры'ты) незак. Ісці (пра лівені). Ну, ужэ дож бурыт, і вода по гуліцы бурыт. Дож пэрэстаў бурыты. Горск Бяроз.

БУСЕНЬ (бу'сень) м. Бусел. Бусень прылетэў, будэ тэпло. Ох, як ноги болят, бо посеіў бусень рэпы. Горск Бяроз.

БУСЛЯ'НКА ж. Буслінае гніздо. Бусько седыт на буслянцы. Бастьнъ Лун.

БУСЬКА (бусько) м. Бусел. На страхэ сідыт бусько. Азарычы Пін.

БУТАЛЬ (бу'тэль) м. Бутля. Наліў цэлы бутэль палітуры. Пазыч мне бутэль, павязу малако прыдываць. Можана В.-Дзв.

БУХІ'КАЛА м. і ж. Чалавек, які моцна кашляе. Бухікала, чаго ты бухікаш увесі дзенъ. Падароск Ваўк.

БУХІ'КАЦЬ незак. Моцна кашляць. Гэты бухікала цэлу ноч бухікаў і мне спаць не даваў. Падароск Ваўк.

БУХО'НЫ прым. Пульхны. Які бухоны блін ты спякла. Шкураты Браг.

БУ'ХТАВІЦА (бу'хтовіца) ж. Гразкае балота. Нэ гонэтэ туды коровы, бо там бухтовіца, корова там ляжа. Горск Бяроз.

БУШЧЫ'ХА ж. Бусліха. Бусько стойт, а бушчыха сідыт на гнэзда. Азарычы Пін.

БУЯ'К м. Бык. Повэла корову да буяка. Горск Бяроз. У колхозі е буяк, трэбо вэсты корову да буяка. Азарычы Пін.

БУЯ'ЧНІК м. Дурнічнік. От піўз пэлю богато буячніку і богата буякоў. Бобрыкі Петр.

БЫ'ЗАУКА (бы'зыўка) ж. Агадзень. Бызыўкі кусаюць кароў, і яны пачынаюць гізывань. Якубова Рас.

БЫК м. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты, які ідзе назад. Снівала ў пітнацца пасам, а бёрда дастала ў чатырнаццаць, дык бык ідзець назат. Можана В.-Дзв.

БЫ'СТРЫ прым. Стромкі (пра страху). Быстрая крыша, можно зваліца. Бастьнъ Лун.

БЫСЬ-БЫСЬ-БЫСЬ выкл. Ужываецца, калі падзываюць быка. Можана В.-Дзв.

БЫ'СЮ-БЫ'СЮ-БЫ'СЮ выкл. Тоё, што і бысь-бысь-бысь. Можана В.-Дзв.

БЫ'СЯ-БЫ'СЯ-БЫ'СЯ выкл. Тоё, што і бысь-бысь-бысь. Бярозкі Хоц.

БЫ'ТТА часц. Быццам. Як бытта ты ня ведала яго, які ён ёсць. Можана В.-Дзв.

БЭ'БАХ (бэ'бэх) м. Бруха. От корова трыблата, большай бэбэх. Бастьнъ Лун.

БЭ'ЛЕЦ I м. Вялікае карыта. Наліў у бэлец воды, коб напыліса коровы. Горск Бяроз.

БЭ'ЛЕЦ II м. Бочка, у якой заляваюць лугам бялізу. Наробыла лугу поўны белец і намочыла одэжу. Горск Бяроз.

БЭ'ЦЬКА м. Грыбок у драўляным будынку. Бэцька — гэта такі грыб, ат якога гніе хата, калі ён завядзеца, дык хату з'есць. У хаті завёўся бэцька і ўвесі пол з'еў. Навасёлкі Свісл.

БЭ'ЦЯ-БЭ'ЦЯ-БЭ'ЦЯ выкл. Ужываецца, калі падзываюць авечак. Сімакава Кар.

БЯГЛЕ'Ц м. Уцякач. Бяглец, які ўцікаіць ат ліментаў. Даўгабор'е Рас.

БЯГУ'Н I (бэгу'н) м. Дрэва, якое спаліла маланка. Дэрэвяна, у якую ўдышыў гром, мы зовом бэгуном. Горск Бяроз.

БЯГУ'Н II м. Тоўсты сук, на якім круцяцца вароты. У варотах пара бил і бягун. Біла скрапляюць варота, а бягун дзвержыць усе варота. Бягун прыкропляеца ік шулі, і на ім варота круцяцца. Шкураты Браг.

БЯДА' (бэда') ж. Веласіпед. Поехав вэн на бэдэ, так кагалі коліс, а тээр кагам ровэр, лісапед. Бастьнъ Лун.

БЯЗДУ'ШНИК м. Бяздушины чалавек. Ён жа бяздушик, ён на людзей ні глядзіць і людзей нінавідзіць. Міратычы Кар.

БЯКАЦЬ незак. Бляяць. Авечка бякае, мусі есці хоча. Міратычы Кар.

БЯЛЁНКА (белёнка) ж. Гатунак бульбы. Картопля белёнка — жоўтая і тожэ смачная. Бобрыкі Петр.

БЯЛЬЧЫ'ЦЬ незак. Разбіраць. Авечку зарэзаў, а цяпер буду бяльчицы. Якубова Рас.

БЯРЛО'ВЫ прым. З нявеянага зерня (пра хлеб). *Ой, ты ясі бярловы хлеп, а я ем ні бярловы, я павеяў жыта.* Ністанішкі Смарг.

БЯССТЫ'ДНІК м. Сараматнік. *Бястыйднік* ты, што ты сабе думай? Муханава В.-Дзв.

БЯССТЫ'ДНІЦА ж. Сараматніца. *Бястыйдніца* гэта, яйна не знаіць, што дзелаіць. Муханава В.-Дзв.

B

ВАГ м. Від павіннасці пражай у час прыгону. *Му пану павінны були прасci ваг із кужалю і ткаць намёткі.* Шкураты Браг.

ВАДЗЯНІ'К (водені'к) м. Пухір. *Кіяток лінула на рукі, і воденік ускочыў.* Бастынь Лун.

ВАЕ' (вое') мн. Падоўжны край бё尔да, у які ўстаўляюць трисцінкі. *Зробыв вое да берда. У берді е два вое.* Бастынь Лун.

ВАЖАЕ' (вожае') толькі мн. 1. Рагі. *На твары пэт стекае вожаімі.* Бастынь Лун. 2. Цурок (са страхі). *Сільны дож, аж вожае лісіца со стрэх.* Бастынь Лун.

ВАЙСТРЫЁ (войстрыё) н. Вастрыё. *Косіў, і затупілосо войстрыё, трэбо косу побіць.* Бобрыкі Петр.

ВАЙСЯ'ЛІЦЬ (войся'літъ) незак. Гаварыць абы-што. *Што ты вайсяліш абы-што пытало?* Бастынь Лун.

ВАЛ I м. Ахходы валакна пры трапанні лёну. *Ен лён трэпля, а вал адлятая.* Атрапаў вяску лёну, бык многа валу було. Навасёлкі Свісл. Трэпаў трэпачкою лён, і мнэго одышло валу. Горск Бяроз.

ВАЛ II м. Валок згорненага сена, гароху і інш. *Нада ісці і зграпіц гарох у вал.* Барыскі Лаг.

ВАЛАСНІ'К м. Гнойнае запаленне ткані пальца. *У яго валаснік ны пальцу.* Муханава В.-Дзв.

ВАЛАСЯ'НКА ж. Сіло. *Вылысянку робюць так:* бяруць досачку, а ў досачцы робюць дзіракі, кубы прыкрыплююць вылысянія пяцелькі з конскага хваста. Муханава В.-Дзв.

ВАЛАЧА'И (волоча'й) м. асудж. Валацуга. Волочай цэлыдзень ходіть по селе і нічого не робітъ. Бастынь Лун.

ВАЛАЧА'ИКА (волоча'йка) ж. Валацужніца. Мардэлька нічога не робітъ, вона толькі ходіть по селе; ак вона любітъ ходіті по селе, так і волочайка. Бастынь Лун.

ВАЛАЧО'НЫ прым. Фарбаваны (пра яйцо). Мне мама дала волачонае яйцо. Купіск Навагр.

ВАЛАЧЫ'ЦЬ (волочы'ць) незак. Баранаваць засеянае поле. Сыйм, потом волочымо і ростэ. Дэмітровічы Кам.

ВАЛКАВА'ЦЬ незак. Качаць (бялізну). *Дай мне валкі, я буду блялізінвалкаваць.* Міратычы Кар.

ВАЛКІ' мн. Качалкі. *А дзе наши валкі ляжаць?* Нада валкаваць бялізну. Міратычы Кар.

ВАЛЛÉ н. Ашыек у каровы. Во якое большое валлё ў каровы. Барыскі Лаг.

ВАЛО'ГА ж. Дрыгвяністае балота, дрыгва. *Балога ў нас — гэто топкае места. Як станеш, дак валога тросціца.* Утопіцца у вологе нэ утопісса. Азарычы Пін.

ВАЛО'ЖКА (воло'жка) ж. Васілёк. *У жыте мнэго воложкі ростэ.* Азарычы Пін. *Мнэго ростэ у жытовы воложкы.* Горск Бяроз.

Нарвала воложкі. Міратычы Кар. *У жыті росте воложка.* Бастынь Лун. *Многа воложкі.* Старое Сяло.

ВАЛО'К м. Папярочная планка ў граблях, у якую набіваюць зубы. *Зламаіць валок у граблях.* Падасоўе Навагр.

ВАЛО'КА I (воло'ка) ж. Невад. *Волока, сплеценая із тоўстых нітак, — рыбу ловіць.* Бобрыкі Петр.

ВАЛО'КА II (воло'ка) ж. Вяроўка ў лапчях, абора. *Бэрэ волокі дай оборсай постолы, бо трэбо істі ў журахвіны.* Азарычы Пін. Забэрскай волокі ў лапці. Бастынь Лун. *Оборсай волокі ў лапці.* Бобрыкі Петр. *Трэбо заборсаты ў постолы волокы.* Горск Бяроз.

ВАЛО'ЧНІК (вол'внік) м. Чалавек, які паганяе валоў. Чоло-век, які паганяй валэв, мы зовем воловік. Бастынь Лун.

ВАЛУ' мн. Бяукі. *Валу — гэта бальшыя сінія ягады, ат якіх п'янеці.* Сімакава Кар.

ВАЛЬЦО'УКА ж. Пшанічная мука першага гатунку. *Купіла вальцоўкі і буду пячи пірагі ны свята.* Муханава В.-Дзв.

ВАНДЗІ'ЦЬ незак. Вэндзіць. *Я чатыры кумпячкі буду вандзіць і хываць да прыпара.* Муханава В.-Дзв.

ВАНДЗО'НЫ прым. Вэндкны. *Я вандзоны кумпячок пакінула, хай вісіць у стропі.* Муханава В.-Дзв.

ВАНСІ'ДЛА (вэнсы'дло) н. Цуглі. *Оброть із вэнсыдламы.* Возмы, оброть і закэлзай вэнсыдлом коня. Горск Бяроз.

ВАНЮ'ХА (воню'ха) ж. Лясны клоп. *Раздавіла вонюху.* Бастынь Лун.

ВАРАКУ'ЗА (вороку'за) м. Няўклюда. *Што гэтот ворокуза вам поможэ.* Вэн, гэты ворокуза нічога не поможэ. Бастынь Лун.

ВАРАПА'ХА ж. Рапуха (палявая жаба). Якая страшная варапаха прыгая. Міратычы Кар.

ВАРА'ТАК м. Вар. *У сагане закіпей варатац.* Ністанішкі Смарг.

ВАРАЦІ'ЛА (вороты'ло) н. Навой. *У краснах е заднене воротыло і пярэдне.* Бастынь Лун. *Воротыло запэрла запэрней.* Горск Бяроз.

ВАРАЯ' (ворэя') ж. Кухарка. *Ворэя — гэ хозяйка, што варыть есті.* Бастынь Лун.

ВАРКІ'ЛА (ворткі'ло) м. асудж. Бурчлівы чалавек. От воркіло, воркіло ўсё бурчыць пыд нос. Бастынь Лун.

ВАРКІ'ЛЫЙ (ворткі'лый) прым. Бурчлівы. Воркіло воркілый, ўсё ему не хороша. Бастынь Лун.

ВАРО'НКА (воро'нка) ж. Дупло. *Дупловата дэрэвіна, воронка на дэгты ў дэрэвіне.* Бастынь Лун.

ВАРСТА'Т м. Варштат. *Унясі варстат у хату,* будзям навіваць кросна. Міратычы Кар.

ВАРИША'УКА (воршаш'ука) ж. Гатунак бульбы. *Картопля воршашука дужэ смачна.* Бобрыкі Петр.

ВА'РЫВА н. Агародніна. *У лёшак буду ставіць варыва і сыпаць картоплю на зіму.* Шкураты Браг. *На зіму наложыла поўнусенкі шчань варыва.* Бобрыкі Петр.

ВАРЭ'ИКА ж. Маленькі гліняны гаршчочек. *Ну, з'ешця кашу, тады я варэйку памую.* Шкураты Браг. *Постай варэйку на прымурок.* Бобрыкі Петр.

ВАСІ'СІЛЬКА ж. Валошка. *Васілька расцець у жыці,* з васількі плятуць дзеці вянкі. Муханава В.-Дзв.

ВАСІ'ЛЪКА м. Тое, што і ва'сілька. *Васілька сіні, яго многа расце ў жыці.* Палляцкішкі Вор.

ВАСКАВІК (восковік) *м.* Мяшочак, у якім адціскають сыр.
Дай мне восковіка адцінуць сыра. Бобрыкі Петр. *Возьмі васкавік і адцаці сыр.* Тульгавічы Хойн. *Вукінь сыр з васкавіка.* Ламачы Хойн.

ВАСПА'НКА *ж.* Іспанка. *Занедужаў на васпанку і памёр.* Тульгавічы Хойн.

ВАСЬМЁРНЫ *прым.* Пра палатно, вытканое ў восем панажоў, *Васьмёрная абрусы ткуць у восім нічальніц і восім панажоў.* Міратычы Кар.

ВАУЧКІ' *мн.* Адходы пры прадзенні кудзелі. *Пrala пачася і во колькі накідала ваўчкоў.* Кавалі Свіл.

ВАШЫ'ВЫЙ *прым.* Дробны (пра даждж). От ідэ *воншывый дождь цэлый дэнъ, ныц нэ поробыни.* Горск Бяроз.

ВЕ'ЕР *м.* Стрыхоўка. *Салому лажылі на латы, а веерам раўнілі салому, а паплецінай прыжымалі.* Барыскі Лаг.

ВЕ'ИКА (вэйко, вэйко) *н.* Павека. Яна ужэ закрыла вэйкі і не открыла бэльш. *На вэйко сей ечмень.* Бастынь Лун. Чалавек спіць, вэйкі закрыты, а калі не, дак вэйкі адкрытые. Чэшацца вэйко, буду плакаць. Тульгавічы Хойн.

ВЕ'КА (вэйко) *н.* Тоё, што і веика. Вэйкі закрывають гочкі, колы чоловек спіт. Одна вэко закрив, а другое гледыт. Горск Бяроз.

ВЕ'КЕЦЬ *ж.* Вехаць. А дзе наша векець муч пасуду, варэйкі? Шкураты Браг.

ВЕ'НА *н.* Верхняя вузкая частка ў збанку. У гладышу адбілас вена, а гірка асталася. Шкураты Браг. У гладышы вузкая вена, нельга вумуць. Бобрыкі Петр.

ВЕ'НЦА (вэйнцэ) *н.* Тоё, што і вена. Вэнцэ загуское у збонкове, нэ можна руки усодыты. Горск Бяроз.

ВЕ'РАСНИК (вэйроснік) *м.* Верасовы мёд. *Вэроснік — мэд хо-рошыи, пыла збірае по борэх, по лугах.* Бастынь Лун.

ВЕ'РАТ *м.* Сып на целе. Такі верат па целу, і ён дужа свярбіць. Гэта ні чухотка, а верат, які гэтак само свярбіць. Навасёлкі Свіл.

ВЕРАЦІНО' (вэрэтено', віріяно') *н.* Жалезны шпень у жорнах, на якім круціца верхні каменъ. У жорнах ёсьць верацяно, а на ве-рацяно надзялоць верхні каменъ. Альхоўка Навагр. У ніжнім камені е верацяно, на ета верацяно надзялоць каменъ, які ляжыць навярху. Шкураты Браг. У жорнах е вэрэтено, на вэрэтено накладаем вэрхні каменъ. Бастынь Луп. Віріяно ўбіваюць у спыдняк у жорнах. Ваўкавічы Тал.

ВЕРАЩЧЭЦЬ незак. Сквірчэць. Жыр у печы на сковородзе ве-рашицыць. Бобрыкі Петр.

ВЕРБАЛО'ЗНІК (вэрболо'зник) *м.* Вербалоз. Коло рэчкі рос-теть вэрболознік. Бастынь Лун.

ВЕРХ (вэрх) *м.* 1. Стык двухсхільнай страхі. *Накрылі крышу, а на вэрх положылі вуску.* Азарычы Пін. 2. Макаўка. Отсэчы од дэ-рэвіны вэрха. Азарычы Пін.

ВЕРЦЮХА' (вэрцюха') *ж.* Гліняная міска. Побэлася вэрцюха. Купэла вэрцюху. Дэмітравічы Кам.

ВЕРЦЯГА' (вэртэга') *ж.* Тоё, што і верцюха. Вэртэги булы вэ-лікіе і малые, у ёй тэрлі бульбу і пэклі бабку. Надэрэм на тэртушку бульбы на бабку і спичэм у вэртэзы. Горск Бяроз.

ВЕРЧ (вэрч) *м.* Скрутак лыка, лёну, дроту. Трэбо полосы на лапі скрутіць у верч. Бобрыкі Петр. *Возьмі вэрч і намочы ў воде,* буду плесті лапті. Одэрла на жэлезным грэбні лён і скрутіла ў вэрч.

Бастынь Лун. *Возьмі лутовыя дзялякі і зматаі у верч.* Шкураты Браг. *Купыв большы вэрч дроту.* Горск Бяроз.

ВЕ'РША *ж.* Рыбалоўная снасць у выглядзе конусападобнай плеценкі з тонкіх лазовых пруткоў, якую ставяць на рэчы ў неглыбокіх месцах. *Вершу робіца з лозы.* Вершу ставяць на рыбу на ноц. Бобрыкі Петр.

ВЕСЯЛУ'ХА (веселуха) *ж.* Вяслікі. Пагледзіце, екай красіва веселуха на небе. Тульгавічы Хойн. Учора пасля дажджу була весялуха на небі, будзя сягоня пагода. Навасёлкі Свіл. Дож прайшоў, якай прыгожая веселуха на небі. Жахавічы Маз.

ВЕ'ТКА *ж.* Пладносная частка аўса. Овёс моцно вецистый, большы веткі. Бобрыкі Петр.

ВЕТРАГО'НЫ *мн.* Дзве дошкі, якія прымачоўваюцца па краях стraphі і сходзяцца ўверсе, утвараючы канік. *Накрыў страху саломай і па краях прыбіў ветрагоны.* Вадва В.-Дзв.

ВЕ'ТРАНІКІ (вэтраныкі) *мн.* Тоё, што і ветрагоны. *Пакрыў страху соломой і по краях прыбіў ветраныкі.* Горск Бяроз.

ВЕ'ТРАНІЦЫ *мн.* Тоё, што і ветрагоны. *Накрыў страху, а тэ-пер трэбі прыбіці ветраніцы.* Одна ветраніца оторвалася. Бастынь Лун. Зрабіў зашыту і казырок, а цепер трэбі прыбіць ік латум ветраніцы. Бобрыкі Петр.

ВЕ'ЦЦЕ (веццё) *н.* зборн. Дробныя галінкі бярозы. *Прынёс вециць, буду візаці веніка.* Ністанішкі Смарг.

ВЕ'ШАК *м.* Вешалка. *Прыбі вешак да сцяны, а то няма куды адзеніць весіць.* Міратычы Кар.

ВЕ'ШАЛА (вэшало) *н.* Нізка скрученых лык. Развязы вэша-ло і намачы лыкі. Бастынь Лун.

ВЕ'ШАЛЬNIK (вэшальник) *м.* Вісельнік. Тут закапаны адзін вэшальник. Бастынь Лун.

ВЕ'Я *ж.* Веіка. Вырвала вею із века. Горск Бяроз.

ВЕ'ЯНКА I (вейнка) *ж.* Драўляны шуфлік для ручнога веяння. Трэбі ўзяті веенку і іті жыто вееті. Бастынь Лун.

ВЕ'ЯНКА II *ж.* Павека. Вырвала валасінку з веянкі. Навасёлкі Свіл.

ВЕ'ЯЧКА (вэ'ечка) *ж.* Тоё, што і веянка I. Возмы вэечку і іті вэй жыто. Горск Бяроз.

ВЖЭ'ЗЕНЬ *м.* Верасень. Прышоў вжэзень, нада бульбу капаць. Паліацкішкі Вор.

ВІД *м.* Твар. Вэн мае від красівы. Ох, які від у тэбэ чырвоны, што-то у тэбэ боліт? Азарычы Пін. У яго від красный, здоровуй. Яго від такі бледны. Шкураты Браг.

ВІДЛЫ I толькі *мн.* Вілы. Паламаліся відлы, трэба новыя ку-піць. Паліацкішкі Вор.

ВІДЛЫ II толькі *мн.* Ростань. Я з Мартынам спаткаўся ў від-лах. Паліацкішкі Вор.

ВІ'КАУЕ *н.* Поле, дзе скосана віка. Віку скасілі, і засталося вікае. Заазер'е Віл. Віку зvezылі, гарі кароў на вікае. Вадва В.-Дзв.

ВІ'ЛАЧКІ толькі *мн.* Частка калаўрота ў выглядзе двухзубай вілкі з жалезнымі зубамі, на якую надзялоць шпульку. Надзені шпу-ліну на вілачкі. Стайкі Барыс.

ВІ'ЛКА *ж.* 1. Частка грабель, на якую набіваюць папярочную планку з зубамі. Зрабіў вілку ѹ грабельне зашырока, што грабёнку не насадзіць на вілку. Барыскі Лаг. У граблях ёсьць цаё, на канцы

цаў яе вілка. На вілку набіваюць брус, а ў брус заганяюць кляцы. Паўлавічы Клім. 2. Снасць для лоўлі ракаў. Зрабіў дзірывянью вілку, буду лавіць ракаў. Сяляўшчына Рас.

ВІЛКІ I толькі мн. Сахор. Дай мне вілкі гнэй накідаті. Бастынь Лун.

ВІЛКІ II толькі мн. Грабелькі на касе. Нада прывізаць ік касе вілкі, пайду авес касіцу, а бес вілак плоха. Якубова Рас.

ВІЛКІ III толькі мн. Ростань. Ідзіце за вёску, там у вілках дара га адна пойдзе направа, а другая налева. Міратычы Кар.

ВІЛОЧНИК м. Вожаг. Зробіў бэрозовы вілонік. Бастынь Лун. Так біла, аж вілонік перабіла. Жахавічы Хойн.

ВІЛЫ толькі мн. Саха калодзежнага жураўля. Зрэзаў дуп і зрабіў вілы, а то старыя вілы ў калодзісі зенілі. Стайкі Барыс.

ВІНКЕЛЬ м. Дэталь у плuze, да якой прыматацаваны падэшва і паліца, Вострава Маст.

ВІОРАЧКА ж. Памяш. ад віорка. Віорачка бегая на хвойцы. Навасёлкі Свісл.

ВІОРКА ж. Вавёрка. На хвойцы сядзіць віорка. Навасёлкі Свісл.

ВІРОК м. Невялікая палачка з засечкамі на канцах для звівання нітак. Усмыкні ў вірок ніткі і трысці на клубок. Заазер'е Віл. В'ю ніткі прас вірок на клубок. Міратычы Кар. Укладзі ў вірок ніткі і матай на клубок. Ністанішкі Смарг. Вазьмі вірок і мытай ніткі з матавіла на клубок. Ваўкавічы Тал.

ВІТУХА ж. Дошчачка для снавання красён. Вітуха — гэта маленькая дошчачка. Яна мае дзве дзірочки, куды ўсмыкаем ніткі і снум кросны. Заазер'е Віл.

ВІТУШКА ж. Абора. У лапцах ёсць вушкі, а ў вушкі ўцягваюць вітушкі. Пырвалася вітушка ў лапцу. Вароніна Рас. Бацька мне зьвіў вітушкі, нада вітушкі зацягнуць у вушкі лапцей. Сяляўшчына Рас. У лапці ўцягнула вітушкі і абула. Даўгабор'е Рас. Зъвіў вітушкі, зацягнуў іх у аборнікі і абуў лапці. Абуў лапці, а вітушки апкруціў кала нох. Замошча Рас.

ВІХОР м. Шчачінне ў свінні на хрыбце. У маеі свіні на хібу віхор. Бобрыкі Петр.

ВІХРОВІНА ж. Віхор (пра валасы). У Тодара на галаве віхровіна ростэ. Азарычы Пін.

ВІЦІНЫ мн. Пераплятанне, на якое кладуць жэрдкі ў плоце. Жэрдкі ў ізгородзі кладуць на віціны. Сяляўшчына Рас.

ВІЦЦЁ н. зборн. 1. Дробная галінка бярозы. Ідзі ныльмай віцця на венік. Ты добрае віццё прынёс? Якубова Рас. Прынясі віццё ў хату, буду візаць венік. Ністанішкі Смарг. 2. Скрученая лаза для прывязвання паплётут да крокваў. Паплеціну прывязывалі ды латы віццём. Якубова Рас.

ВІЧКА ж. Мышыны гарох. У ячменю многа вічкі. Вічка ўвесе ячмень спляла. Мнюхі Міёр.

ВІШ л. 1. Зазімавальная трава другога ўкосу. Погналі коровы на сіш, а вони віш не хочуту есці. Бастынь Лун. 2. Подсціл. Пойдзу я плохай травы накошу на віш. Трава плохая, но добра будзе на віш подослаць корові. Бобрыкі Петр.

ВІШАР (выша'р) м. 1. Тое, што і віш у 1-м знач. Пойдзу покошу вышишу подослаты корову. Горск Бяроз. 2. Гнілое сена. Сэнно покосылы, дож пошоў, вони лэжала-лэжала і згніло, вот і вышиоў вышиар. Горск Бяроз.

ВІШШО' н. зборн. Тое, што і віщце ў 1-м знач. Ныльмала вішиша на венік. Якубова Рас.

ВІШЭЦ м. Тое, што і віш ў 1-м знач. Вішэц схне на пне, і ніхто его не есть, бо стара трава. Бастынь Лун.

ВІНОРО'К м. Невялікая палачка з засечкамі на канцах для звівання нітак. Улажы ў вінорок нітку і матай на клубок. Паліяцкішкі Вор.

ВО'БЛІЦА ж. Частка рукі ад далоні да локця. Руку от долоні до локця му ззовом вобліца. Бобрыкі Петр.

ВО'ВУДЗЕНЬ м. Авадзень. Вовудні дужа кусаюць кароў. Як үкусіць вовудзень карову, дак тая задрала хвост і бягом дахаты. Міратычы Кар.

ВО'ГЕР м. Жарабец. У нас у калхозі е вогер. Навасёлкі Свісл.

ВО'ГНІК м. Запаленне на скуры. Была болька. Я яе разгнавіла, дык цяпер прыкінуўся вогнік. Нага стала красная. Моханава В.-Дзв.

ВО'ГІПСКА (во'гніско) н. Вогнішча. Пастухі разлажылі вогніско. Навасёлкі Свісл.

ВО'ДВАРАЦЕНЬ м. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты і бёрда, які ідзе назад. Нагнавала лішніх нітак у кроснах, вот цяпер і ідзе водварацень назад. Паўлавічы Клім.

ВО'ДЗЕКА прысл. Тут. Ты ле ішчи, а іна водзека стаіць. Моханава В.-Дзв.

ВО'ДРА ж. Адзёр. Дзіця захварэла на водру. Усё цела красная, такая сыпка выступіла. Моханава В.-Дзв. Дзевачка занедужала на водру. Тульгавічы Хойн.

ВО'КА н. Лаз у склеп. Зрабіў вока замалое ў пограбі, што чуць пралесць з кашом. Шкураты Браг.

ВО'КЛАДКА (во'клатка) ж. Тронак. Воклатка добрая будзе да нажа. Навасёлкі Свісл.

ВО'ЛЕ н. 1. Валлё. Кура воле наела. Бастынь Лун. 2. Нараств тлушчу на падбародку. Во якое ў яго воле на пыдбэрэніку. Бастынь Лун.

ВО'ЛІКІ мн. Коцкі вярбы. От дужо богато на вербэ волікаў нарасло. Бобрыкі Петр.

ВО'ЛЯ н. Валляк. Гладка карова, аж воля матаецца. Шкураты Браг.

ВОНЭ' зам. Яны. Говодэв коровэ бояцца. Вонэ дужко кусаюцца. Азарычы Пін.

ВО'РАК м. Мяшок. Ворак благі, дзіравы — бульба вываліцца. Ністанішкі Смарг.

ВО'РАТ м. Каўнер; прарэх. Засцягні ворат у сароццы. Моханава В.-Дзв. Зашилі ворат у штынах. Ваўкавічы Тал.

ВО'РАХ (во'рох) м. Куча. От у бабу цэлый ворох подушок. Везьмі метлу і ідзі чыніць жыто, бо трэбо іссунуць у вороху. Жыто іссунуў у вороху, а цепер трэбо веець. Бобрыкі Петр.

ВО'САКАР м. Таполя. Восакар адцвіў, пух пуская па ветру. Шкураты Браг.

ВО'СЛАНКІ мн. Збітая дошкі, якія кладуць на дно воза. Зрабіў восланкі на дно воза — збожжа вазіць. Міратычы Кар.

ВОСЬ ж. Асцюк. У каласу калочую часць завём восі, калі многа, а калі адна, дак восі. Даўгабор'е Рас. Вось пупала ў рот, чуць дохтар даставіць. Якубова Рас.

ВО'ТРАНІЦА ж. Адгароджанае бярвенніямі месца для ссыпу мякіны ў таку. *Каля асеці здзелаў вограніцу, куды буду сыпаць мякіну, вограну. Даўгабор'е Рас.*

ВО'ТРАНЫ толькі мн. Буйная мякіна. *Запа'р вограны і дай карові есци. Міханава В.-Дзв.*

ВО'УСІСКА (во'усіско) н. Аўсянішча. *Жані кароў на воўсіску. Навасёлкі Свісл.*

ВО'УЧАНКІ (во'учэнкі) толькі мн. Агульная назва неядомых грыбоў. *Што вы набраў одных воўчанак, іх ў нас не ядуть. Бастынь Лун.*

ВО'ЧКА н. Пятля ў пітах, у якую кідаюць нітку асновы. *Парвалася вочка ў нічальніцах, і ідзе нітка праста. Палляцкішкі Вор. У нічальніцах есць вочка, у яго ўцягваюць ніткі асновы, а тады ў бёрда ўкідаюць. Міратычы Кар.*

ВО'ЧЧЫМ м. Айчым. У яго воччым добры, жалея яго. Стайкі Барыс.

ВТРАНІЦА'ЦЦА незак. Умешвацца. *Што ты не ў свае справы втранцаешся? Міратычы Кар.*

ВУГНЯ'ВІЦЬ незак. Хныкаць. Чаго ты вугняеш, аддам тваю ручку, ні вугняй. Тульгавічы Хойн.

ВУГНЯ'ВЫИ (вугнявуй) прым. Гугнявы. У яе сын вугняуць. Тульгавічы Хойн.

ВУ'ЖЫК м. Прывязка для прымачоўвання біча да цапільна. *Вазьмі вужык і прыяжды біч да цэла. Міханава В.-Дзв.*

ВУ'ЗАЛАВАК м. Брус у калёсах, які служыць асновай для драбін і ляжыць на восі. *Вузалавак ляжыць на восі. Праз вузалавак і вось праходзіць шворань. У вузалавак убіваюць ручкі і кладуць драбіны. Навасёлкі Свісл.*

ВУ'ЗВАЛАК м. Тое, што і вузалавак. *На восі кладзеца вузлавак і скрапляецца шворанам. Альхоўка Навагр.*

ВУ'ЗГАЛАВЕНЬ (ву'зголовенъ) м. Тое, што і вузалавак. *Вузголовенъ зробіў бэрэзовый і положыў на вось, і засодіў шворэнъ. Бастынь Лун.*

ВУ'ЗДЗЕР (ву'здер) м. Частка снапа ад перавяслы да зрэзу. *Нажала снэп, і які ніровны вуздер у снэпу, погледі, які ў мэнэ рэвній ды хорошэй. Азарычы Пін.*

ВУЗЛЯК м. Вузел. Завяжы вузляка на ніццы. Міратычы Кар.

ВУЗЫР м. Тое, што і вуздзер. Каласэ сухія, а вузырэ сырывацься. Міратычы Кар.

ВУ'ЛІ-ВУ'ЛІ-ВУ'ЛІ выкл. 1. Ужываецца, калі падзываюць авечак. Міханава В.-Дзв. 2. Ужываецца, калі падзываюць гусей, качак. Навасёлкі Свісл.

ВУЛЬ-ВУЛЬ-ВУЛЬ выкл. 1. Тое, што і вулі-вулі-вулі ў 1-м знач. Міханава В.-Дзв. 2. Тое, што і вулі-вулі-вулі ў 2-м знач. Азарычы Пін, Заазер'е Віл., Палляцкішкі Вор.

ВУ'НЬДЗЕКА (ву'ндыка) часц. Вунь. *Што ты, ня відзіш, вуньдзіка стаіць лыпата. Міханава В.-Дзв.*

ВУ'РЗГАУКА ж. Дзіцячая цацка, якая зроблена з тоўстых нітак і невялікай костачкі; калі яе круціць на нітцы, яна гудзе. *Зрабіў сынку вурзгаўку, дац ён з ёй і спаць кладзеца. Ен з вурзгаўкай добра забыўляіца. Міханава В.-Дзв.*

ВУ'РЗГАЦЬ незак. Утвараць гук, падобны на гудзенне. *Раскруці вурзгаўку добра, дац ўні будзіць вурзгаць даўжэй. Міханава В.-Дзв.*

ВУРЧА'ЦЬ незак. Гыркаць (пра сабаку). *На каго там сабака вурчиць? Ністанішкі Смарг.*

ВУСЕ'ЛЬ м. Вусач. *У гэтага вуселя вусы аж да вушэй. Шкураты Браг.*

ВУ'СЕНИЦА (ву'сініца) ж. Вусень. *Усю капусту паела вусініца. Барыскі Лаг.*

ВУ'СЦЕЛЬГА ж. Намарзень. *Вязы скрапляюць капулы, а дзьве вусцельгі скрапляюць слзы. Жахавічы Маз.*

ВУ'СЬКА ж. Верхняя лата, якая ляжыць на скрыжаванні крокваў і злучае іх паміж сабой. *Накрылі крышу і на верх на кроквы положылі вуську. Азарычы Пін.*

ВУТ-ВУТ-ВУТ выкл. Тое, што і вулі-вулі-вулі ў 2-м знач. Жахавічы Маз., Міратычы Кар.

ВУ'ХА I н. Вушка ў лапцях. *У пасталох пабрываўліся вуши, у адно вуха ні ўбарсала аборы. Вазьмі пасталы і забарсай ў вушы аборкі. Шкураты Браг. У постолох пубрываўліся вуши. Бобрыкі Петр.*

ВУ'ХА II (ву'хо) н. Шыйка касы. *Злымалася вуха ў касе, і нельга касу насадзіць. Міханава В.-Дзв. Одломалосі ў косе вухо. Бобрыкі Петр.*

ВУ'ЦI-ВУ'ЦI-ВУ'ЦI выкл. Тое, што і вулі-вулі-вулі ў 2-м знач. Бярозкі Хоц., Стары Свержань, Стайдзьц, Міханава В.-Дзв., Мінохі Міёр.

ВУЦЬ-ВУЦЬ-ВУЦЬ выкл. Тое, што і вуці-вуці-вуці. Заазер'е Віл., Міханава В.-Дзв., Казлы, Мінохі Міёр., Палляцкішкі Вор., Сімакава Кар., Стары Сяло Зэльв.

ВУ'ШАЛЬНІЦА ж. Вусень. *Вушальница аб'ела ўвесь капусны ліст. Вушальница напала на капусту. Навасёлкі Свісл.*

ВУША'Т м. Цэбар. *Пыстай вушат на памоі. Якубова В.-Дзв.*

ВУ'ШКІ толькі мн. Жабры. Адварыні вушки ў шчупака. Калі вушки красныя, тоды шчупакі свежыя. Міратычы Кар.

ВУШНЯ'К м. Вушак. *У дзівярах і вокнах у вярху на ўлуткі, ці вушнякі, кладуць нагловенъ. Шкураты Браг.*

ВУ'ШЫ толькі мн. Тое, што і вушки. *Калі вушки красныя, то рыба свежая. Ністанішкі Смарг.*

ВЫ'БІРНІЦЫ мн. Капоплі без насення, якія вырываюць рана. *Пайду вырву-выбірніцы ў каноплях. Альхоўка Навагр.*

ВЫ'ГАРКА ж. Тарфяны, кар'ер. Торф выбіруць, а туды выда наўдзець, вот вам і выгарка. *У выгарках лён мочуць. У выгарках расцецець ціна. Сляяўшчына Рас.*

ВЫ'ГІБНУЦЬ (ву'гібнучы) зак. Прапасці на корані (пра пасевы). *Вугібнулі на полі жыто і пшаніца, одна зосталася лысіна. Бобрыкі Петр.*

ВЫ'ГНЫРАВАЦЬ (ву'гніруваты) зак. Высачаць. *Усюды вон выгнірусе, ныдэ нэ ховаты. Трэбо ж було ему выгніруваты его, дэ я гроши положыла. Горск Бяроз.*

ВЫ'ГРУЗКІ (ву'грузкы) мн. Гразкае месца на дарозе. *Такіе выгрузкы на дарозі, што не пройты і нэ проехаты. Горск Бяроз.*

ВЫ'ДЗЕР м. Сала на кішках. *Выдзеру многа ныдрала кыля почак і кішок у парсюка. Сляяўшчына Рас.*

ВЫ'ДЗЕРКІ (ву'дзэркі) мн. Упершыню апрацаваны ўчастак зямлі. *Што ні посей на выдзерках, то вurosце. Бобрыкі Петр.*

ВЫДЗІРА'ЦЦА (выдіра'цца) незак. асудж. Насміхацца, дражніца. *Вона способна выдірацца з людэй. Бастынь Лун.*

ВЫ'ДРАНКА ж. Тоё, што і выдзеркі. Узаралі выдранку і пасе-
лі віку. Бастынь Лун.

ВЫ'ДРЫЛЯВАЦЬ (вы'дрыліваць) зак. Прасвідраваць. Выдры-
лой ты мне стаўца на граблі. Навасёлкі Свісл.

ВЫ'ЖАМКІ толькі мн. Жамерыны. Прыцадзіла на рэшата цэт
на кісель, а выжамкі аддала карові. Баўкавічы Тал.

ВЫ'ЖАРЫ (вы'жарэ) толькі мн. Балота, на якім выгараў торф.
У булоті було много торфу, алі був пожар, і пасля пожару осталіс
толькі выжары. Бастынь Лун.

ВЫ'ЗБРЫКНУЦЬ (вы'збрукнуті) зак. Падбрыкнуць. Стрэк як
укусыт корову, корова вызбрукнэ, як попрэ, то нэ дognаті. Азарычы
Пін.

ВЫ'КАП (вы'коп) ж. Полаз з выкананага кораня. Выкапаў вы-
коп, высышыў і зробіў выкоп у сані. Бастынь Лун.

ВЫ'КАПАНЫ прым. Вельмі падобны. Сын — выкананы бацька
і крошки пубраў. Муханава В.-Дзв.

ВЫ'КАТ м. Выраз жаночага плацця, дэкальтэ. Парніха вялікі
выкат выразала ў плацці. Вадва В.-Дзв.

ВЫ'КАШРЫЦЬ зак. Вымыць. Оля, ты выкашрыла сваю сукенку
ци не? Ністанішкі Смарг.

ВЫ'КЛАДА'ЦЬ незак. Каstryраваць, пакладаць. Ён выкладаіць
кнуро, а як выкладаіць, то будзіць парсюк. Ністанішкі Смарг.
Я сваіго кілұна буду выкладаць. Муханава В.-Дзв.

ВЫ'ЛАЖЫЦЬ зак. Тоё, што і выкладаць. Вылажыла кілұна і
будзім карміць на сала. Суднікі В.-Дзв. Трэба пазваць канавала і
вылажыць жарапка. Касталомава В.-Дзв.

ВЫ'ЛІТАК м. Вылівак. Курыца знесла вылітак. Бастынь Лун.

ВЫ'ЛУ'ШЧЫВАЦЦА незак. Вылуплівацца. Цыплёнок ужо бу-
дзіць вылучычывацца з яйца. Якубова Рас.

ВЫ'МА ж. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў піты і бёр-
да, які ідзе назад. Наснавала бэльш як бердо, вот і ёдэ выма прыз
усе кросна назад. Азарычы Пін.

ВЫ'МАТАЦЦА (вы'матадца) зак. іран. Выйсці. Ад мяне вум-
таўся, а куды пашоў — не знаю. Шкураты Браг.

ВЫ'МНЕ н. Вымя. У мае коровы добрае вымне. Азарычы Пін.
Ідэ корова, а вымне, вымне! Горск Бяроз.

ВЫ'МЯНЕ (вы'мінё, вы'мянё) н. Тоё, што і вымне. У коровы
малое вымінё, мала малака дае. Міратыцы Қар. Карова большая, і
вымінё бальшое, а малака мала дае. Старае Сяло Зэльв.

ВЫ'НАША'Й м. Ахапак сухога лёну, вынесены за адзін раз з
ёўні для апрацоўкі на мялцы. Да раніці аш пяць вынашай зъмялі
лёну. Альхоўка Навагр.

ВЫ'НІТАК м. Разарваная кабылка ў нітак. І ні замеціла, як
вынітак пырваўся і нітка ідзе па вярху. Муханава В.-Дзв.

ВЫ'НІЦІЦЦА (вы'ніцца) зак. Раскудзеліца. Вуніціласа ко-
булка ў ніту, трэбо наніціць. Бобрыкі Петр.

ВЫ'ПАЗО'УВАЦЬ незак. Выбіраць пазы. Пазаўнічком-даклад-
нікам выпазоўваюць у раме пазы, кап засоўваць шкло. Навасёлкі
Свісл.

ВЫ'ПРАГЧЫСЯ (вы'прахчыся) зак. Здохнуць. Конь быў стары
сусім, а сядодня ноччу выпрахся. Муханава В.-Дзв.

ВЫ'ПУСТАК (вы'пусток) м. Гадавалае цяля. Моя цёлачка —
выпусток, пушчу на племя. Бастынь Лун.

ВЫРЭ'ЗВАЦЦА (вурэ'зывацца) незак. Узыходзіць (пра сонца).
Я ўстай рано, шчэ сонца не вурэзвалосо, і павёў коня на поле.
Бобрыкі Петр.

ВЫ'СЕКАЦЬ (вы'секаті, вы'секаті) зак. Высмаркаць. Іді высе-
кай нос. Бастынь Лун. Гэ, возьмі высекай носа, а то тэчэ. Азарычы
Пін.

ВЫ'СКАЛІЦЦА зак. Ярка засвяціць (пра сонца). Дошч пра-
шоў і сонца выскалісё з-за хмарак. Навасёлкі Свісл.

ВЫ'СКАРКА (вы'скорка) ж. Скварка. Тук вуцек, осталіся вус-
коркі, а еста большая вускорка. Бобрыкі Петр. Вускоркі хоць ты
вукідай, ніхто не хоча есці. Я одну вускорку з'ей. Жахавічы Маз.
Мае дзецы вускорак не ядуць. Тульгавічы Хойн.

ВЫ'СКВАРКА (вы'скварка) ж. Тоё, што і выскарка. Вускваркі
паеі, тук не хочуць есці. Тульгавічы Хойн.

ВЫ'СКЕРЫЦЬ (вы'скэрты) зак. Вышчарыць. Мое чоботы ўжэ
зубы выскэрлы, трэбо подбіваті. Азарычы Пін.

ВЫ'СТАУКА (вы'стовка, ву'стоўка, ву'стовка) ж. Гестка. По-
шила кофтан з выстовкай. Бастынь Лун. Колісь бабскіе сорочкі
шилі з вустоўкамі і ў тры полкі. Бобрыкі Петр. До стана прышыты
вустовкі, а до вустовок рукаўкі і ковнер. Азарычы Пін.

ВЫСЫПА'ЦЦА незак. Каласаваць, выпускаць каласкі. Ужо
жыто начала высыпацица. Бастынь Лун.

ВЫ'ЧАВІЦЬ (вы'чавіті) зак. Выціснуць. Сэк з ябліка трэбо
вычавігі. Картоплев натэрла на тэрку і вычавіла на бабку. Азарычы
Пін.

ВЫ'ЧАУКІ толькі мн. Мякаць гарбуза. Выберы ложкай вычайкі
з горбзу. Бастынь Лун.

ВЫ'ЧУХАЦЦА (вы'чухацца) зак. іран. Прагаладацца. Вот му
вучухаліся на балоце, што аж пүукулідki з'елі і вупілі багата малака.
Шкураты Браг.

ВЫ'ЧЫНЯ'ЦЬ (вычыня'ты) незак. Вымятаць калоссе з абмало-
чага збожжа. Узяў метлу і вычыняй з жыта колоскы. Горск
Бяроз.

ВЫ'ЧЫХАЦЦА зак. Паправіцца. Була запушчана Мордэлька, а
за ім вычыхаласа. Горск Бяроз.

ВЭ'НГЕР (вэ'нгэр) м. Канавал. Трэбо позваті вэнгера, хай лі-
шае кнуро. Азарычы Пін. Прышов вэнгэр, трэбо чыстіці мэркіцуна і
кірноса. Бастынь Лун. Дед леков свіней, і вон здавася вэнгэром.
І толькі вэнгэр носілі шляпы, а в дэрэвні шляп нэ носілі, і дэты
табуном за ім: «Ой-ёй, вэнгэр ідэ, утэйкаймо». Горск Бяроз.

ВЭ'НДЗЕЛКА (вэндэлка) ж. Месца, дзе вэндзяць мяса. Вэндэл-
ку роскоратов, што нэма дэ вэндзыты. Горск Бяроз.

ВЭТЭ займ. Вы. Вэтэ налетэ отолоныком крышаноў у мыску.
Горск Бяроз.

ВЯЗ м. Звязка капылоў у санях. Вязы скрапляюць капылы, а
дзьве вусцельгі скрапляюць вязы. Жахавічы Маз.

ВЯ'ЗВЕНКА (вя'звэнка) ж. Вялікая цёплая хустка. Обоніса
вязвенкой, а то змеранеши. Бастынь Лун.

ВЯ'ЗКА (вяска) ж. Трыццаць жмень абратацца лёну, звяза-
ныя разам. Натрапаў лёну аш тры вяскі да абеда. Муханава В.-Дзв.

ВЯЗО'К м. Дужка, прыладжаная пасярэдзіне касся, за якую
трымаюцца правай рукой. Паламаўся вязок у касе, і няма за што
дзяяржацца. Паляцкішкі Вор.

ВЯ'ЗЫ толькі мн. Ашыек. Вэн дав ему добрэ по вязах, што аж голову скрываів. Бастынь Лун.

ВЯНО'К I м. Нізка цыбулі. Я сяю цыбулю ўсю пупліла ў вянкі, а вянок малой цыбулі пакінула на семя. Моханава В.-Дзв.

ВЯНО'К II м. Кутас у поясе. Паясы ткалі на дошчачках і па канцах дзелалі вяночкі з розных нітак. Атарваўся вянок ат паяса. Баўкавічы Тал.

ВЯРСТАТ (верстата') м. Варштат. Калісь ткалі на сошиках, а тоды сталі робіці верстаты. Бастынь Лун.

ВЯРХНЯ'К (вірхня'к) м. Верхні камень у жорнах. Верхній камень завём вірхняк у жорнах. Баўкавічы Тал.

ВЯРХО'ВІЦА (верхо'віца) ж. Цемя. У твойго Пуда верховіца ужэ лысая. Бобрыкі Петр.

ВЯРХО'УЕ (верхо'е) н. зборн. Зрэб'е. Обдіркі із ылну называюца вэрхов'е. Азарычы Пін.

ВЯРЦЕХА (вертёха) ж. Матавіла. Я напрала штульку і змытала на вэртёху, і повесыла вэртёху, а на ёй шэстъ хунтов ныток. Горск Бяроз.

ВЯРЦЯ'ШКА (верт'шка) ж. Гліняная міска. Купіла вэртняшку, коб было ў чым колотыты огладкы. Горск Бяроз.

ВЯРЭ'НЬКА (верэ'нка) ж. Кошык для ягад. Вэрэнку робімо з тонкіх досочак. Зверху вэрэнку можно носіці на плечах. У вэрэнку собіраемо ягоды. Бастынь Лун.

ВЯРЭ'Я ж. Шула. У гумне трэба зрабіць вярэ і павесіць вароты. Палляцкіи Вор.

ВЯТО'Х м. Месяц. Сягоння цёмна ноччу, вятоха німа. Якубова Рас.

ВЯТРА'НКА (вітра'нка) ж. Вятрак. Сягонні ветру німа, і вітранка стаіць, на меліц. Баўкавічы Тал.

ВЯТРУ'ШКІ мн. Басаножкі. Шавец пачыняіць вятрушки. Ністанішкі Смарг.

ВЯЦ'СТЫЙ (весі'стуй) прым. Галінасты. Овёс моцно вецистуй, доўгую будзе. Бобрыкі Петр.

ВЯЧА'И м. Дзірка ў верхнім камені жорнаў для засыпкі збожжа. Жорны добрыя, насыплю ў вячай аўса і тут жа змялю. Альхоўка Навагр.

ВЯША'К (веша'к) м. Жэрдка ў лазні, на якую вешаюць бляізу. Дай мне повесіць на вешак аденьне. Бастынь Лун.

Г

ГАВЭ'НДА (говэнда) ж. Гаворка. У мэнэ з ёй була говэнда. Горск Бяроз.

ГАВЭ'НДЗІЦЬ (говэ'ндыты) незак. Гаварыць. О, кынтэ вы про это говэндыты. Горск Бяроз.

ГАДАВА'ЛЕЦ (гыдыва'ліц) м. Выхаванец. Гэта мой гыдываіліц, які жывець у мяне с' пляёнак. Сяляўшчына Рас.

ГАДАВА'ЦЬ незак. Карміць. Пайду гадаваць парушка. Шкураты Браг.

ГАДАВІ'К м. Колыца на розе ў каровы. У маёй каровы на рагу трыв гадавіка, і ёй ужо трыв гады. Барыскі Лаг.

ГАДАВІ'НА ж. Дзені, у які спаўняеца год з часу смерці нябожчыка. Справіла, атправіла гадавіну па свайму сыну. Моханава В.-Дзв.

ГАЖ часц. Аж. Вэн гаж заплакаў от страху. Поломня ідэ гаж у густа пэчы. Азарычы Пін.

ГАЙ м. Непрыгодная для апрацоўкі зямля між палёў. Мы зовом гаем між полей неудобную землю, де ростэ трава, а лес не ростэ. Бастынь Лун.

ГАЙДА'Й (гойда'й) м. устар. Гандляр коньмі гандлюе. Бастынь Лун.

ГАЙНІК м. Чорны бусел. У нас гайнік бувае, алі рэдко, больши бувае бусько. Бастынь Лун.

ГАЙНО' н. Бярлог. Свіння спіць, зарыўшыся ў гайно. Стайкі Барыс.

ГА'ЛА ж. Лапіна. Пошла ў лес і напала на галу, а на етой галі красно-красно суніц. Бобрыкі Петр.

ГАЛАВА' ж. 1. Верхняя частка снапа. Стайд снапы пнём на зямлю, головамі ўверх, кап сохлі. Барыскі Лаг. 2. Верхняя частка рамачнага вулея. У рамочных вулях е голова, а ў колодочных е потолок. Бастынь Лун. 3. Патаўшчэнне на канцы навоя з адтулінай для замацавання яго на ўстаноўленым становішчы. Забальшую галаву здзелаў ў навою. Касталомава В.-Дзв.

ГАЛАВА'Р (гылы́ва'р) м. Чалавек з вялікай галавой. От гылывар, ня можа сабе шапкі купіць, бо німа такой вялікай. Якубова Рас.

ГАЛАВА'Ч ж. 1. Апалонік (паўзуны). У сажалцы многа галаваў. Плыве балышы галавач. Якія балышыя галавачэ. Міратычы Кар. 2. Тоё, што і галавар. У яго балышая галава, і яго завуць галавач. Шкураты Браг.

ГАЛАВЕ'НЬКА I (головэ'нка) ж. Галавешка. Возьмі обтуши головенку, што вона одна буде горэть. Бастынь Лун.

ГАЛАВЕ'НЬКА II (головэ'нка) ж. Спарыння. У ячменю много головенкі росте. Бастынь Лун.

ГАЛАВЕ'НЬКА III ж. Тоё, што і галавач у 1-м знач. У галавенкі большая галава і доўгі хвост. Паплыла большая галавенка. З галавенкі выходитці жапка. Ністанішкі Смарг.

ГАЛАЕ'ДЗЬ (галае'ц) ж. Голад. Я помню, як была галаець. Усё елі, што пупала. Сяляўшчына Рас.

ГАЛІАМО'УЗЫ прым. Бязвусы, без барады. Ен жа галамоўзы, у ітого ні растуць вусы і бырыда. Моханава В.-Дзв.

ГАЛАПЛЕ'ЧКА (голопле'чка) ж. Майка. А цяпер сорочки шыюць голоплечкі. Голоплечкі летом добро носіць. Бобрыкі Петр.

ГАЛАСАВА'ЦЬ (голосова'ты) незак. Гучна крычаць. Чого там голосуеш? Из голосуї, мы чуемо. Горск Бяроз.

ГАЛАСНІКІ' мн. Доўгае пер'е ў хвасце пеўня. От певень хорошы, а голоснікі-голоснікі аж по земле цягнуцца. Бобрыкі Петр. Красіве галаснікі ў пеўня. Тульгавічы Хойн.

ГАЛА'ДКА (гала'тка) ж. Аладка. Напякла сёня з муکі галагкаў. Міратычы Кар.

ГАЛАУНЯ' I (головня') ж. Верхні вушак у дзвярах. У дзвярах поставів прэвішні і зверху положыў головню. Азарычы Пін.

ГАЛАУНЯ' II ж. Спарыння. Як много галайні ў жыці, аш чорна. Якая большая галайні ў каласу расце. Мнюхі Міёр.

ГАЛАШЧО'К (голошо'к) м. Замерзлая зямля без снегу. Трэбо коваті коня, а то не можна ехати, голошчок. Пасвіц коровы на голошчоку. Бастынь Лун. Карову пагналі па галаишчоку. Шкураты Браг. Голошчоком замерзла зямля. Бобрыкі Петр.

ГАЛДУ'НКА ж. Вядзьмарка. Галдунка гэта як погледзела на маю карову, дак і малака не дала карова. Тульгавічы Хойн.

ГАЛДУ'ШКА ж. Гузік з аўчыны. Сабрэскаў аўчынак кравец скручуваць галдушкі і прышываць у кожух замест пугавіц. Ваўкавічы Тал.

ГАЛЕНКА (голэнка) ж. Частка рукі ад локця да пляча. От лэкця до плеча мы зовэм голэнка. Боліт мне голэнка на руку. Бастынь Лун.

ГАЛЕ'НЬ м. Дзяркач. Венік змёўся, і зыстаўся адзін галень. Муханава В.-Дзв.

ГА'ЛІЦА ж. Галка. Птушка галіца чорна. Бастынь Лун.

ГАЛО'ДНИЦА ж. Задня костка на хрыбце, з якой усё мяса абрезана. Калі рзыбрайш кыбына, ззадзі кумлякі, а спераду липаткі і рэбры атсікалі, тады астaeцца галодніца. Гэта адна костка, а мяса зусім німа, вот мы ўе і завём галодніца, бо там мяса німа, німа чаго есці. Нясі кусок галодніцы і кідай у капусту. Ваўкавічы Тал.

ГАЛО'УКА I ж. Папярочная планка ў граблях, у якую набіваюць зубы. Вострава Маст. У граблях дубовая галоўка. Альхоўка Навагр. Зрабіў галоўку да грабель. Міратычы Кар. Вазьмі граблі і ўбі ў галоўку зун. Якубова Рас.

ГАЛО'УКА II ж. Пладаносная частка сланечніка. Пасей слону, вырас, галоўкі бальшыя. Якубова Рас.

ГАЛО'УКІ (голоўкі) мн. Атрэп'е. Як трэпымо лён, отбываюца голоўкі. Азарычы Пін.

ГАЛУ'ТА ж. Замерзлая зямля без снегу. Замерзлая зімля, якая ні пакрыта снегам,— гэта і ёсь галута. Сяляўшчына Рас.

ГАЛУ'ШАЧКА (голу'шэчка) ж. Пакінуты ў дзякы кусочак цеста для закваскі. У дэжы покінула голушэчку, кэб добры хлеб буў. Бастынь Лун.

ГАЛУ'ШКА (голу'шка) ж. Зялёнае яблычка на бульбяніку. От на картопляніку на версе богато голушэк. Я сорвала адну голушку. Бобрыкі Петр.

ГАЛЬКА ж. Сподня спадніца. Гальку кладуць пат спадніцу. Галька шылася с кужольнага палатна. Калісь клалі на сябе станіка і гальку і ўсё. Навасёлкі Свісл. Пошила гальку, а то сукенку накладала без галькі. Бастынь Лун.

ГАЛЭ'НДЗЯ ж. Гронка вінаграду. Купіў адну галэндзю вінаграду. Паляцкінкі Вор.

ГАЛЯНІ'ШЧЫ (голені'шчы) мн. Халявы. Одэрзав от чуботов голенішчы. Бастынь Лун.

ГАМ м. Шум, крик. Чаго вы пыднялі такі гам, што аш на вуліцы чуваць. Муханава В.-Дзв.

ГАМА'РКА м. Вушка ў піле. У піле ё е гамарка, у гамарку ўбівашца булачок, за булачок тримаюць рукою, калі пілуюць брову. Навасёлкі Свісл. Зламалася гамарка ў прадоўжнай піле, трэба наладзіць. Шкураты Браг.

ГАМО'ЛІНА ж. Розга. От вазьму гамоліну ды як удыру па табе. Навасёлкі Свісл.

ГАНАБО'ЛІ толькі мн. Буйкі. Назірала ганаболі і наварыла варэння. Вароніна Рас. Я пад'ела ганаболі. Сяляўшчына Рас. Ганаболі паселі, можна сабіраць іці. Замошша Рас. Я ўчора хадзіла ў ганаболі і прынісла цэляя вядро. Даўгабор'е Рас. У нас у балоці многа ганабольніку і ганаболі на ім, алі німа каму збіраць ганаболі. Вароніна Рас. Хадзіла збіраць ганаболі, а ганаболі такія бальшыя,

усё роўна, як вішня, дай многа, аш ганабольнік галубый. Яшкавічы Рас.

ГАНАБО'ЛЫНК м. Дурнічкі. На ганабольніку ў балоці расцуть ганаболі. Сяляўшчына Рас. Ганабольнік расцець па курганах, а на ганабольніку многа ганаболі. Вароніна Рас. У балоці многа ганабольніку, што ні прасці, а ганаболь сіня-сіня, да такія крупныя. Замошша Рас.

ГАНАВІЦЫ (гоновіцы, гоновыцы) толькі мн. Споднікі. Основала леніцы пять гіль на гоновіцы. Азарычы Пін. Гоновыцы пошила з ластоўкою. Горск Бяроз.

ГАНБУЗАВА'ЦЬ (гонбузоваті) незак. Ганьбаваць. Не трэбо гонбузовати, корова добра на молоко. Бастынь Лун.

ГАНДЫГАЦЦА (гондыга'цца) незак. Гушкацца. Зробіла коўшику, і дэты на ёй гондыгаюцца. Бастынь Лун.

ГАНЧА'Р м. Вілкі. Вазьмі ганчара і ўстаў гарничка ў печ. Міратычы Кар.

ГАНШЧЫ'К ж. Плытагон. Вунь ганшчыкі гонюць плыты. Муханава В.-Дзв.

ГАПЕ'ЛЕЧКА (гопэ'лечка) ж. 1. Пятля ў цітах. У нітэх е гопэлечка, у якую ўсмікают нітку основы. Порваласа гопэлечка ў нітэх. Азарычы Пін. 2. Пятля ў адзені. У хвартуху розмэрка зроблена гопэлчкамі. Азарычы Пін.

ГАПЕЛЬКА (гопэлька, гопэлька) ж. Тое, што і гапелечка ў 2-м знач. Прорэж у кохці гопелькі. Бобрыкі Петр. Зробы гопэлькы, коб узел гузь. Горск Бяроз.

ГАПІЦЦА (га'пытыся) незак. Біцца. Вон гондэ суседы гапіцца. Горск Бяроз.

ГАПІЦЬ (га'пыты) незак. Біць. Пэтрык Ганню гапыт. Горск Бяроз.

ГАПІКА I ж. Тое, што і гапелечка ў 2-м знач. Гапкі парабіла, што гузікі ні пралазіць. Навасёлкі Свісл.

ГАПІКА II ж. Свіны стравнік. Акай малая гапка ў свіні, вот чаму вона мало ела. Бастынь Лун.

ГАПЛІ'К м. Кручок. Ушы гаплік у сачак. Муханава В.-Дзв.

ГАРАБЕ'ШАК (горобэ'шок) м. Верабей. Мнэго горобэшков, коплю ўсе об'елі. Азарычы Пін.

ГАРАХАВІ'ННЕ (гороховы'нне) н. Гарохавішча. Пустэтэ коровы на гороховынне. Горск Бяроз.

ГАРАХВЯ'НКА (горохвя'нка) ж. Мука з гароху. Намолола гарохвянкі з гароху. Бастынь Лун.

ГАРБУ'ЛЬ ж. Гарбаты чалавек. Яго клічуць па-вулічнаму гарбуль, бо ён гырбаты. Якубова Рас.

ГАРБУ'ШКА ж. Акраец. Вазьмі баханку хлеба і атреши мне гарбушку. Стайкі Барыс.

ГАРБЫЛЬ м. Аполак. Атпілавалі гарбыль, цяпер будзім пілываць дошкі. Муханава В.-Дзв.

ГАРДАДО'ЛІК (гордодо'лік) м. Жаваранак. Гордодолік прылетев і спевае над жытом. Бастынь Лун.

ГАРДЗІ'СТЫЙ прым. Горды. Вот жа ён і гардзісты. Якубова Рас.

ГАРО'ХАВІСКА (горо'ховіско) н. Гарохавішча. По гороховіску посюю лён. Бастынь Лун.

ГАРО'ХАУЕ н. Гарохавішча. Трэба заараць гарохае. Барыскі Лаг.

ГАРТАЙ м. Араты. Гартай паехаў гараша поле. Паляцкішкі Вор.

ГАРУН м. Гу́ба. Гарун палажыў на крэмень і агнівом высік агонь. Сяляўшчына Рас.

ГАРЧАК (горчак) м. Драсён. Много росте горчака по канаві. Бастынь Лун.

ГАРШЧ ж. Жменя. Узяла адну гарши лёну. Палажыла 50 гаршчай і звязала вяску лёну. Паляцкішкі Вор.

ГАРШЧАЙ (горшчай) м. Ганчар. Горшчай робіт гаршкі ў горшчэні. Бастынь Лун.

ГАРШЧЭЧНИК I (горшчэчнік) м. Тоё, што і гаршчай. *Му зо-
вом чалавека горшчечніком, колы ён робіт варэйкі.* Бастынь Лун.

ГАРШЧЭЧНИК II м. Вілкі. Паламалосё дзяржанч ў гаршчеч-
ніку. Міратычы Кар.

ГАРШЧЭЧНЯ (горшчечня) ж. Ганчарня. Горшчай робіт горшчи-
кі і варэйкі ў гаршчечні. Бастынь Лун.

ГАРЭЛКА (горэлка) ж. Бульба з прыгаркамі. Горэлкі пузды-
май і тоўчы кортоплю на кашу. Бобрыкі Петр. Я ўзяла толькі одну
горэлку. Тульгавічы Хойн.

ГАСПАДАР м. Першы нажаты ў час зажынак сноп. Пашлі жы-
та першы дзенец жаць, выжали гаспадара, перавязалі лентачкай і
прынідлі дамой і паставілі на кут гаспадара. Заазер'е Віл.

ГАСТРЭЙ (гострэй) м. Вастры. Затупіўса гострэй у ножовы,
трабо погострэты. Трабо побыты гострэй у косэ. Горск Бяроз.

ГАЧАК м. Повад. Гачак зачапліваюць за вандзідла. Вострава
Маст.

ГАЧКА ж. Матыка. Паламаласа гачка, німа чым картоплю аг-
лядаць. Навасёлкі Свісл. Дай мне сваеі гачкі, пайду бульбу асы-
паць. Старое Сяло Зэльв.

ГВАЗДАНУЦЬ зак. Моцна ўдарыць. Вот я яму гваздануў, што
будзіць знац, як у чужы сат хадзіць. Муханава В.-Дзв.

ГЕГАЦЬ незак. Гагатаць. Оля, гусі тегаюць, хочуць есці. На-
ваёлкі Свісл.

ГЕЛЬЗАННЕ (гельза'не) н. Закілзванне. Бес гельзаня і не ду-
май ехаць на гэтым кані. Навасёлкі Свісл.

ГЕЛЬЗАЦЬ незак. Кілзаць. Каня трэба гельзаць, бо ён дужа
шалёны з гары. Навасёлкі Свісл.

ГЕРГАТАЦЬ незак. Гагатаць. Гусі гяргочуць, есці хочуць. Ні-
станішкі Смарг.

ГІБА (гы́ба) ж. Мера асновы, палатна даўжынёй на хатнюю
сцяну. Наснавала дэсэт гыб і сплэла ў плэтню. Горск Бяроз.

ГІЛЕМ прысл. Чарадой, гуртам. Гілем птушкі ліцяць. Гілем
рыба пльвець. Пашлі бабы гілем на сенакос, пашлі бабы кучам.
Сяляўшчына Рас.

ГІЛЬ м. Авадзен. Гіль як укусіць карову, дак яна месца не зна-
ходзіць сабе. Паляцкішкі Вор. Пагнаў кароў у сасоннік, а там так
много гілэў. Гіль як укусіць корову, дак яна як загізуць, што ня
можна ўдзяржаць. Ністанішкі Смарг.

ГІЛЯ ж. Мера палатна ўдаўжыню. Оснавала ляніцы пять гіль
на нагавіцы. Азарычы Пін.

ГІЛЯ-ГІЛЯ-ГІЛЯ выкл. Ужываеца, калі адганяюць гусей.
Муханава В.-Дзв.

ГІРКА (гы́рка) ж. Ніжняя шырокая частка збанка. У глады-
шу адблілася вена, а асталася адна гірка. Шкураты Браг.

ГІЧ м. Націнне. Картоплю пасадзіла пад ябланю, дак яна
пашла ў гіч, а картоплі не было. Шкураты Браг. Добры гіч порос на
моркві, будзі добра морква. Бобрыкі Петр.

ГІЧАННЕ (гіча'не) н. Націнне. От добраё на моркве гічанё, а
якая морква — ніядома, січанё-то хорошоё. Міратычы Кар.

ГІЧАЧКА (гічэчка) ж. Стужачка. Прышывоцу мнэго гічэчэк
до спаніцы ўнізу. Гічэчка одорвалася ў андараку. Азарычы Пін.

ГІЧКА ж. Тоё, што і гірка. Одблісо рыло ў куйшина, осталася
одна гічка. Бобрыкі Петр.

ГЛАБКА ж. Верхняя планка ў драбінах воза. Глабку зробі-
хвоёву, а ў глабку набів лясточки. Бастынь Лун.

ГЛАБНЯ ж. Аглобля. Падузы закладзі на глабні. Стайкі Барыс.

ГЛАЗУР м. Сінка. Купіла глазуру, хачу паглазурыць белую
куртку. Муханава В.-Дзв.

ГЛЕІЦЬ (глеіть) незак. Лячыць замовамі. Шэптун глеіть,
шэптун чэз глеіть, вэн глеіть зубы, удар, жывэт. Бастынь Лун.

ГЛЕЙКАВАТЫЙ (глейкова'ты) прым. Сыры, мокры. Овэс
ішэ глейковатый, хай соxне. Бастынь Лун.

ГЛЕЧЫК м. Гліняны гаршчочек з вузкім рылам і вушкам.
Гаршчочек з адным вушком зовэм глечыком. Бастынь Лун.

ГЛЁУКІ прым. Тоё, што і глейковатый. Плаце ішэ глёўкаё, трэбо
коб пнейселя. Бобрыкі Петр.

ГЛІЗОВЫЙ прым. Ацеслівы. Глізовый хлеб бы камень — это
сырых хлеб. Глізовый хлеб нэ ноздратый. Бастынь Лун.

ГЛІЦА ж. зборн. Ігліца. Много насыпалася гліцы пыд хвэйкой.
Бастынь Лун. Асыпаеца із хвойкі гліца. Шкураты Браг. Пашоў дай
гліцы назграбаў на падсцёл. Жахавічы Маз.

ГЛУШМАНЬ ж. і м. образ. Глухі чалавек. Мы цябе клікалі,
клікалі, а ты, глушмань, ні адзывалася. Муханава В.-Дзв.

ГЛЫЖАЧНЫЧКА м. Кавалачак бульбіны, які застаецца пасля
здэірання яе на тарцы. Таркавала булбу, а глыжанчкі пакідала.
Бастынь Лун.

ГЛЫМШЫ прым. Глыбейшы. Гэты калодзеж глыбокі, а той
глышицы. Паляцкішкі Вор.

ГЛОУМКА ж. Дзюба. У куры'цы ёсь глюмка, іна глюмкай дзяяўбе
авёс, ячмень. Ваўкавічы Тал.

ГНАЕУКА ж. Дошка, якая кладзеца на калёсы пры вывазцы
гною. На кары палажы гнаёўкі, будзім гной вазіць. Ністанішкі
Смарг.

ГНАЯНКА ж. Тоё, што і гнаёўка. Калі трэба вазіць гной, кла-
дуть на калёсы гнайнкі. Ністанішкі Смарг.

ГНАЯУКА ж. Тоё, што і гнаёўка. Палажы на калёсы гнайўкі і
еъц гной вазіць. Заазер'е Віл.

ГНЕТ м. Груз для націскання чаго-небудзь. Одтопыла кыслэ
молоко, уліла ў торбу, завізала і положыла пуд гнёт, будзі отворэг.
Бастынь Лун.

ГНІЛЕЦ м. Сапсаванае, тухлае яйцо. Узіла с-пат куры'цы
гнілец, а ён разбіўся, дак няможна было сядзець у хаці, дужа смар-
дзела гнільцом. Вароніна Рас.

ГНІЛЯЧОК м. Светлячок. Паглядзіце, як многа гнілячкоў на
купіні. Гнілячкі добра свецаць. Паляцкішкі Вор.

ГНЯЗДО н. 1. Калодачка з дзіркай на верхнім камені жорнаў,
у якую ўстаўляеца ніжні канец млёна. У жорнах у верхнім камене
у боцы е гняздо, куды ўстаўляеца ручка. Шкураты Браг. 2. Выемка

ў бервяне для закладкі другога бервяна ў вугле зруба. У ачэпі робіцца гнядзо, а ў гнядзо ўпускаецца бэлька. Зрабі добрая гнядзо ў браўну, кап бэлька добра лігла. Вострава Маст.

ГО'ВАД (го'вод) м. Агадзен. І оводэв коровэ бояцца. Вонэ ку-саюцца моцна. Азарычы Пін.

ГО'ГАУКА ж. Кадык. Гогаўка ў горля забалела і давіць. Ністанішкі Смарг.

ГО'ДАЛКА ж. Гушкалка. Зробыв на берэзыны годалку, нэхай дэты годаюцца. Горск Бяроз.

ГО'ДАЦЦА незак. Гушкацца. На берэзыны е годалка, і дэты годаюцца. Горск Бяроз.

ГОЗДЗЬ (гоздь) м. Цвік. Купыв гозді, трэбо крыты крышу. Горск Бяроз. Молоток гозді забівати. Бастынь Лун.

ГО'ИКАЦЬ незак. Крычаць, звадъ, клікаць. Начлежнікі ўжо гойкаюць, паехалі на начлех. Мы ў лесі гойкали-гойкаі, а цябе ні было чуваць. Моханава В.-Дзв.

ГО'ИКНУЦЬ зак. Крыкнуць. Я пасправую гойкнуць, можа ён і атклікнешца. Моханава В.-Дзв.

ГО'ЛКА ж. Калючка. Як многа голак у шыпоўніку. Старае Сяло Зэльв.

ГО'ЛКІ мн. Ігліца. Многа голак насыпалася пат сасонкай. Се-лішча Навагр.

ГО'НДЗЕ (го'ндэ) часц. Вупъ. Гондэ вон пашов, а я сядю і ду-мую, дэ вон. Горск Бяроз.

ГО'НДЗЕ-ГО' (го'ндэ-го') прысл. Тут, каля мяне. Што ты шука-еш хустку, гондэ-го вона лежыт. Горск Бяроз.

ГО'НЫ мн. Гоні. Гоны — мера ўдаёжыню, у адным загоні можа бытъ гэн тры-пять. Ранеў булы ў нас гоны, а тэнэр нет. Бастынь Лун.

ГО'ПА ж. Бабка з бульбы. Гопа з дзёртай бульбы, і сала туды палижыла, смачна гопа. Міратычы Кар.

ГО'ПКА ж. Памянш. ад гопа. Слягодня спякла гопку. Міратычы Кар.

ГО'РАН I м. Баваўняныя каляровыя піткі для вышывання. Купі мне, мама, горану, буду намітку вышываць. Бобрыкі Петр.

ГО'РАН II м. Гу'ба. Горан расцець на бярэзіні. Горан раней вырыблілі і высікалі агонь. Горан ат іскры зыгыраўся. Горан вы-мочвалі і сушылы, кап можна было яго паліць. Сяляўшчына Рас.

ГО'РАНЬ (го'рэн) м. Тоё, што і горан I. Горэнъ быў дорожэй, до-рожжыній за болхву. Азарычы Пін.

ГО'РБА ж. 1. Гурт. Горба бап сабралася на дарозі. Навасёлкі Свісл. 2. Куча збожжа. Змалаци ўшэс пасадаў і намалаци ўгорбу жыта. Міратычы Кар.

ГО'РБАЧКА ж. Жменька жыта. Што ты мнэго горбочак нало-жыла. Собрала горбочки і сноп звязала. Паплавы Бяроз.

ГО'РНУЦЦА зак. Моцна ўдарыцца. Вот горнуўцё, што чуць ус-таў. Міратычы Кар.

ГРАБАВІДЛА н. Грабільна. Выразаў бярозавая грабавідла на граблі. Ністанішкі Смарг.

ГРАБАВІЛНА н. Тоё, што і грабавідла. Пашоў у лес і выра-заў добрае грабавілна. Сяляўшчына Рас.

ГРАБЕЛЫЦЫ толькі мн. Грабелькі на касе. Прывяжу да касы грабельцы і пайду касіць авёс. Моханава В.-Дзв.

ГРАБЁНКА I ж. 1. Металічная шчотка для абdziрання лёну. На залезну грабёнку абdzirala лён. Бобрыкі Петр. 2. Жалезная пла-

сцінка на аглоблі, на якую надзяюць атосы. Прыйді да оглоблі гра-бёнку і надзень атосы. Жахавічы Maz. Прыйді грабёнку к аглобні і налахні на грабёнку атосу. Барыскі Лаг. Трэбо прыбіць да аглобні грабёнку. Навасёлкі Свісл. 3. Прыйстасаванне ў плузе для рэгуляван-ня шырыні баразны. У плузі на канцы ёсць грабёнка. Моханава В.-Дзв. 4. Стрыхоўка. Раней стрэхі крылі саломай і пат грабёнку Моханава В.-Дзв.

ГРАБЁНКА II ж. Папярочная планка ў граблях, у якую набі-ваюць зубы. Вазьмі грабілно і на вілку асадзі грабёнку. Ў грабён-ку набіці зубы. Барыскі Лаг.

ГРАБІДЛА (грабідло) н. Грабільна. Паламалася ў граблях грабідло. Раубічы Мін.

ГРАБІЛА н. Тоё, што і грабідла. Ялове грабіла на граблі. Мнюхі Міёр.

ГРАБІЛІКІ мн. Грабелькі на касе. Прывадзіў да касы граблікі, а цяпер пайду касіць ячмень. Касталомава В.-Дзв.

ГРАБЛІСКА (грабліско) н. Грабільна. Гарэхава грабліско добраё. Міратычы Кар. Зломалос грабліско ў граблях. На грабліско трэбо набыты балечку, а ў балечку набыты зуб'я. Горск Бяроз. Ізламалосё грабліско ў граблях. Навасёлкі Свісл. Узяў грабліско і асадзі граблі. Вострава Маст.

ГРАБЛІШЧА н. Грабільна. Альхоўка Навагр. Добрае граблі-шча ляскоўнае. Старае Сяло Зэльв.

ГРАБЛІВІСКА н. Тоё, што і грабідла. Якое негліяткае граб-лявіска ў граблях. Паляцкішкі Вор.

ГРАБЦЫ толькі мн. Тоё, што граблікі. Прывяжу ік касе грабцы і пайду касіць грэчку. Шкураты Браг.

ГРАБЯСТ м. зборн. Паплёт. На зруп паставіў ключы, а цяпер буду грабяст прыбываць да ключоў і буду крыць страху. Альхоўка Навагр.

ГРАДА' (грыда') ж. Штабель дроў. Пасек дровы і наклаў це-лую грабу дроў. Ваўкавічы Тал.

ГРАДКА I (гра'тка) ж. Баразна бульбы. Адагнаў дзесяць гра-дак бульбы, да вечара выкапаеце. Заазер'е Віл.

ГРАДКА II (гра'тка) ж. Драбіны пры сцяне над кармушкай, куды кладуць корм скатаціне. Қарові сена укін' за гратку, хай ёсць. Касталомава В.-Дзв.

ГРАДУСНИК ж. Прыйстасаванне ў плузе для рэгулявання глы-біш баразны. Пайду ў кузьню, нада зрабіць градуснік к плугу, а то няможна знаць, як мялечай і як глубей араць. Стайкі Барыс.

ГРАЗНІЦЦА незак. Кусціца. Йікая добрая цыбуля, гразніц-ца добра, бальшия грозны. Ваўкавічы Тал.

ГРАМАДА' I (громада') ж. Куча збожжа. Громаду намолотылі жыта. Горск Бяроз.

ГРАМАДА' II (громада') ж. Гурт. Ідэ громада бобэй; громада бобэй селі на возовы і поехалі конем. Горск Бяроз.

ГРАМУШКА ж. Акраец. Мама, адрэш грамушку ат булкі. Яку-бова Рас.

ГРАНІЦЬ незак. Рабіць баразны. Сяляўшчына, Янкавічы, За-мошча, Якубова Рас. Як раней гранілі жыта, дак яно ні атмыкала. Даўгабор'е Рас.

ГРАНКА ж. 1. Корч цыбулі. Вырві гранку цыбулі. Моханава В.-Дзв. 2. Гронка вінаграду. Купіў дэв'яте гранкі вінаграду. Ністанішкі Смарг.

ГРАНЬ ж. Мяжа. Онінская канава — гэто грань помыж Азарычамі і Валічамі. Азарычы Пін.

ГРАСАВАЦЬ незак. Матычыць. Вазьмі капачку і ідзі грасаваць картофлі. Шкураты Браг.

ГРАЦКОУЕ н. Поле, дзе расла грэчка. Ганіце кароў на грачкоё і пасіце. Заазер'е Віл.

ГРАЦЬ (гра'ті) незак. Красаваць. Ой, як жа жыто красіво ерае. Жыто ўжэ пачало граті. Бастынь Лун.

ГРАЧЫНІШЧА н. Тоё, што і грацкоё. Гані авечак на грачынішча, там грачку звязылі. Ністанішкі Смарг.

ГРОЗНЫІ мн. Карчы цыбулі. Якая добрая цыбуля, гразніца вельмі добра і вельмі бальшия грозны. Ваўкавічы Тал.

ГРУБЫ прым. Тоўсты. Грубая дэрэвіна, секерой не зрубім. Бастынь Лун.

ГРУДЗЕНЬ м. Снежань. Грудзень — астатні месяц у року. Палляшкішкі Вор.

ГРУДОК м. Маленкі кавалачак. Узела грудок цукру да горбаты. Бастынь Лун.

ГРУЗАЧКІ мн. Злямчаныя кусочки воўны. Плахая воўна, мно́га грузачак у ёй. Грузачкі няможна ўпрадаць у нітку, бо будзе нітка няроўная. Жукі Кар.

ГРУНТ м. Мера зямлі. Грунт меў 12 дзесянцін зямлі. Міратычы Кар.

ГРУЦА ж. Ячны крупнік. А ці варыла ты груцу з бобам? Ваўкавічы Тал.

ГРЫБАТЫ прым. З бальшымі, тоўстымі губамі. Які ў яе сын нікрасівы і дужа грыбаты, грыбы тоўстыя. Касталомава В.-Дзв.

ГРЫБЫ' мн. Прыйстасаванне для лучыны. У светашы быў грыбы. Ты ш там уткні лучынку ў грыбы светаша, кап на вывалилася лучыніна. Ваўкавічы Тал.

ГРЫВА ж. Пучок, палоска травы, не захвачаная пры касьбе касою. Як ты косіў, што грыва стойт. Бастынь Лун. Грыва ў покосовы стойт бы ў коня, от косеці покосяў сэно. Горск Бяроз. Косіш, а за сабой якую грыву астайляеш. Шкураты Браг. Грыры пракос вузей, а то многа грыў астайляши. Моханава В.-Дзв.

ГРЫВЕНЬКА ж. Кольца, якім прымациоўваецца шыйка касы да касся. Грывенька замацоўвае касу да кас'я. Купіў грывеньку да касы, а то не было чым прыкропіць касу да кас'я. Вострава Маст.

ГРЫВІЦЬ незак. Пакідаць няскочаную траву пры касьбе. Ну, і грывші ты, брат. Паглядзі, сколькі ты пакінуў грыў за сабой. Моханава В.-Дзв.

ГРЫВО' н. Стык двухсхільной страхі. Самы верх закрывіны на страсе завецца грыво. Навасёлкі Свісл.

ГРЫЖА ж. Брушка. У міне ў гэтym годзе добрая грыжка зарадзіла. Касталомава В.-Дзв.

ГРЫКА ж. 1. Грэчка. Грыка добрая ўрадзіла, будуць крупы. Навасёлкі Свісл. 2. Грэцкія крупы. Мы зовом грыка. Гэто — крупы. Бастынь Лун.

ГРЫНДЖАЛЫ мн. Вялікія сані для перавозкі доўгага бярвеннія. Грынджалы робяць так: два вялікіх палацы, а ў палацы забіваюць чатыры капулы. Дліна грынджалай пяць-шэсць метрай. Шкураты Браг.

ГРЫЦУ'К м. Слонка. Пташка грыцук грэчку довбэ. Бастынь Лун.

ГРЭ'БЕНКА (грэ'бінка) ж. Рамка для мядовых сотаў. У одін вулей я паставів грэбінку, а то було жала. Бастынь Лун.

ГРЭ'БЕНЬ I м. Жалезная пласцінка на аглоблі, на якую наўдзяюць атосы. Зрабіў у кузьні грэбень і прыбіў да аглобні, каб добра дзяржала атосы. Заазер'е Віл.

ГРЭ'БЕНЬ II м. Касмых травы, пакінуты пры касьбе. От по-косьі плоха траву, што грэбені покідаў, хоць ты перэкошвай. Бобрыкі Петр.

ГРЭ'БЕНЬ III м. Карак у каня. Хамут плахі, адбіў мой конь грэбяня' ат хамута. Навасёлкі Свісл.

ГРЭ'БЕНЬ IV м. Стык двухсхільной страхі. Лесь на страху і задзелай грэбінь, а то ён стаў працікаць. Стоўбы.

ГРЭ'БЕСТ (грэ'бяст) м. зборн. Жэрдкі для прыціскання саломы на страсе. На паследні вянец ставім ключы, а на ключы набіваем латы, а на латы сцелім салому і прыціскайм грэблістам. Альхоўка Навагр.

ГРЭ'НКА ж. 1. Корч цыбулі. Ідзі вырві гренку цыбулі. Барыскі Лаг. 2. Гронка вінаграду. Купіў гренку вінаграду. Барыскі Лаг.

ГРЭ'СІЛА (грэ'сіло) н. Крэсіва. Грэсіло огню высікаті. На крэмень клодэмо губку, а грэсілом высікаем огня. Бастынь Лун.

ГУ'БІНА I ж. Губа'. Зубы так быляць, што аш патпухла губіна. Моханава В.-Дзв.

ГУ'БІНА II ж. Губа. На бярозі расце губіна. Міратычы Кар.

ГУ'БІЦА ж. Мера асновы, палатна даўжыней на хатнюю сцяну. Аснавала кужалю аш пляц губіц. Міратычы Кар.

ГУ'БКА (гу'пка) ж. Тоё, што і губіца. Выткала пачасся дзьеў гупкі на штаны. Моханава В.-Дзв.

ГУ'ГАЛЬ м. Палявы хвошч. Пайду сабяру гугамо і накідаю сцвініям, хай ядуць. Моханава В.-Дзв.

ГУ'ГУ-ГУ выкл. Ужываеща, калі падзываюць галубоў. Касталомава В.-Дзв.

ГУГУ'ЛІНА ж. Гузак. Ай-ай! Хто ш табе такую гугуліну пасадзіў? Моханава В.-Дзв.

ГУДРАВАТА прысл. Няроўна (напрасці). Як жэ ты напрала, так гудравата. Сакалоўка Пін.

ГУЖ (гуш) м. Прывязка для прымачоўвання біча да цапільна. Порвайся гуж у цапу. Бобрыкі Петр. Вазьмі гуш і прывяжы біч да цэпа. Заазер'е Віл.

ГУЖЫК м. Тоё, што і гуж. Трэба гужыкам прывязаць біч да цапільна. Альхоўка Навагр. Даі мне гужык, нада біча прывязаць да цапільна. Сімакава Кар.

ГУЗ м. Гузік. Гуз вурваўся, трэ прышыць. Жахавічы Маз.

ГУЗАВО'К м. Карабачка з бяросты для ягад. Ныдрала бяросты, здзелала гузавок і ныбрала цэльны гузавок суніц. Касталомава В.-Дзв.

ГУЗДЫ'Р ж. Ніжняя частка снопа, ой акі нэровный гуздыр. Бастынь Лун.

ГУЗЫ'Р м. Тоё, што і гуздыр. Дрэнна жала, няроўны ў снапу гузыр. Шкураты Браг. Важкій сноп жыта, гузыры з травой. Бобрыкі Петр. Сноп стаў гузыром на зямлю. Стайкі Барыс.

ГУЗЬ м. Тоё, што і гуз. Гузя ушыв у кантан. Горск Бяроз.

ГУЗЯ'К I м. Тоё, што і гузыр. Гузякі ў снапах сырыйя. Сімакава Кар.

ГУЗЯ'К II м. Гуз. *Рабёнак зваліўся з лавы, дак аш гузяк ускрыў на галоўцы.* Муханава В.-Дзв.

ГУКА'ЦЬ незак. Гаварыць. *Што ты мне гукаш пра яе, я сыма знаю, што за іна.* Муханава В.-Дзв.

ГУ'ЛА ж. Месца, у якім выцекла цеста праз трэшчыну ў скрынцы. *Хлеб расколодзіўся, і выпэрда гула з боку.* Бастынь Лун.

ГУ'ЛДА ж. Бярлога. *Свіння носіць сабе салому на гулду.* Мядзьвёдэ спіць у сваёй бярлога, а парсюк у гулдзя. Ністанішкі Смарг.

ГУ'ЛІ-ГУ'ЛІ-ГУ'ЛІ выкл. Ужываецца, калі падзываюць гусей. Бярозкі Хоц.

ГУ'ЛІЦА ж. Мера асновы, палатна даўжынёй на хатнюю сцену. Аснавала пяць гуліц кужалю. Міратычы Кар.

ГУЛЬ-ГУЛЬ-ГУЛЬ выкл. Тоё, што і гулі-гулі-гулі. Ністанішкі Смарг.

ГУЛЯ'БА ж. Гуз. *На назе якія гулябу панарагамі. Мне моцна баліць гуляба на назе.* Шкураты Браг.

ГУ'МА ж. Губа. Якая тоўстая расьцець на бярозя гума. Ністанішкі Смарг.

ГУМНО' н. Агароджаны ўчастак зямлі з сельскагаспадарчымі будынкамі. У гумне быў ток з ёўній, пуня і пожня была, яе касілі, а потым на гэтай пожні сушылі сена і спапы. Усё гэта було ў гумне. Ваўкавічы Тал.

ГУМО'УЦЫ мн. Гумавыя боты. *Наложы на ногі гумоўцы, а то мокра.* Бастынь Лун.

ГУНДО'С м. Гугнявыя чалавек. *Ён гундос.* Азарычы Пін.

ГУНДО'СІЦЬ (гундо'сіті) незак. Гугнявіць. Ее мужык хворы, дай вэн гундосіц у нос. Азарычы Пін.

ГУНДО'СІЙ прым. Гугнявы. Гэты чэловек гундосый, вэн у нос гундосіц. Азарычы Пін.

ГУ'НЯ ж. Вялікая цепляя хустка. *Дай мне сваёй гуні акрыцца, а то будзе холадна ехাচь.* Вострава Маст.

ГУ'РА I ж. Гурба. *Надуло гуру сънегу.* Бастынь Лун. О, яку вельку гуру надуло! Навасёлкі Свісл. Сегоднё ночу была мецеліца, і намедз гуру сънегу, нельга адчыніць дэ́веры, гура сънегу не пускае. Бобрыкі Петр.

ГУ'РА II ж. Натоўп, гурт. *Пашла гура бабэй до сэна згрэбати.* Азарычы Пін.

ГУ'РА III ж. Куча збоража. *Колі жыто шынілі, тоды ў гуру скоўваюць.* Азарычы Пін.

ГУРДЗЕ'ЛКА ж. Кадык. Оля', гурдзелка як кулак. От гурдзелка, што аш каўнер не запіліць. От велька у яго гурдзелка, з добры яблык. Ністанішкі Смарг.

ГУРОЧНІСКА (гурочніско) н. Агуручнік. Ужо восінь, гурочніско засохло і німа гуркоў. Стайкі Барыс.

ГУРТ м. Вогнішча. Гурт пастухі разлажылі і пякуць бульбу. Сяляўшчына Рас.

ГУ'СІНА ж. Гусь. *Пасадзіла гусіну на яйцы.* Ністанішкі Смарг.

ГУСТО'БКА ж. Гестка. Трэбо строчыці густобку ў сорочцы. Азарычы Пін.

ГУСТО'УКА (густо'вка) ж. Тоё, што і густобка. У сорочцы на плечах прышыванецца густовка. Горск Бяроз.

ГУ'СЦЕ (гу'сте) н. Чалеснік. *Поломнэ ідэ у густе пэчы.* Поломнэ шугае гэж у густе. Азарычы Пін.

ГУ'СЫ-ГУ'СЫ-ГУ'СЫ выкл. Ужываецца, калі падзываюць гусей. Горск Бяроз.

ГУСЬ-ГУСЬ-ГУСЬ выкл. Тоё, што і гусы-гусы-гусы. Старае Сяло Зэльв.

ГУСЯНЮ'К м. Гусяня. Гусянок сядзіць, яму ношка баліць. Палляцкішкі Вор.

ГУЦАЦА'-ГУЦАЦА' выкл. Ужываецца пры падкідванні дзіцяці на руках. Вот дзіця ці пасядзіць, усё яго падкідавай на руках, гуцца-гуцаца! Муханава В.-Дзв.

ГУЦАЦЬ незак. Падкідваць дзіця на руках, гаворачы гуцапа-гуцаца. Кінь ты яе гуцаць на руках, палажы ў кулубель, хай спіць. Муханава В.-Дзв.

ГУЦАЦА незак. Тоё, што і гуцаць. Гуцкай, гуцкай, іна і з рук на зьлезіць, і будзіш гуцкаць. Муханава В.-Дзв.

ГУЧО'К м. Шнурок. До чэрэвых трэбо гучка засунуты. Азарычы Пін.

ГУЧЫ'ЦЕЛЬ (гучы'тэль) м. Настаўнік. *Ік нам прыехав новый гучытэль.*

ГУЧЫ'ЦЕЛЬНІЦА (гучы'тэльніца) ж. Настаўніца. Гучытэльніца ў нас жывэ. Горск Бяроз.

ГУША'К м. Вупак. Закладнык выбераты чэтвёртъ у гушаках. Горск Бяроз.

ГУ'ШЧА ж. 1. Ячныя крупнікі з бобам. *Намачы бобу, заўтра будзім варыць гушичу.* Усыпила ячных круп і бобу і наварыла гушичи. Муханава В.-Дзв. 2. Ячныя крупы. У ступі натаўлі гушичи і будзім кашу варыць з гушичы. Сяляўшчына Рас. 3. Густая частка варыўва. *Што гэта за ідэ?* Гушичу вылавіў, а жышку пакінүў. Муханава В.-Дзв.

ГЫДЗЫ'ГАЦЬ (гыдзы'гаты) незак. Казытаць. *Нэ гыдзыгай мэнэ, бо я боюс шэлкоты.* Горск Бяроз.

ГЫ'ЛЯ-ГЫ'ЛЯ-ГЫ'ЛЯ выкл. Ужываецца, калі адганяюць гусей. Муханава В.-Дзв., Мнюхі, Казлы Міёр., Стары Свержань Стайды, Заазер'е Віл., Бярозкі Хоц., Сімакава Кар.

ГЫНЧЭ'ТІ прысл. Інакш. *Ето полотно гынчэй выткано за тое.* Горск Бяроз.

ГЭ I часц. Так. Гэ, кэб вэн чужэй був, а то свэй. Прыклунак прыбудаваны до клуні, гэ. Шэпка і прыклунак-однэ самэ, гэ. О, гэ, гэ, вэн пачав дужо гундосіті. Азарычы Пін.

ГЭ II прысл. Так. Можна ісці гэ і гэ. Гэ можно зробіць. Азарычы Пін.

ГЭ III выкл. Выражае эмацыйнальныя адносіны да з'явы. Гэ, з'еў цэлу обэртку хлеба. От як жарко, гэ. Гэ, сонейка свециць, і дож цыганскі ідзе. Бобрыкі Петр.

ГЭ IV зайл. Гэта (ужываецца пры адсутнасці выказніка). Ворэя — гэ хоziяйка, што варыць. Бастынь Лун.

ГЭ'ДАК прысл. Так. Я табе даўно кызала, што гэдак не нада рабіць, гэдак ніхто не робіць. Муханава В.-Дзв.

ГЭ'ДАКІ зайл. Такі. Мо гэдакі самы, як і твой. Муханава В.-Дзв.

ГЭИ злучн. Ды. Кэб гэй горох усе лузаті, і лузаті трэбо. Бастынь Лун. Забуласа хату замкнуті гэй пэрэспала. Азарычы Пін.

ГЭ'РГАЦЬ (гэ'ргаті) незак. Гагатаць. Прышлі гусі і гэргаюць, хоціць есці. Азарычы Пін.

ГЭ'СТАК прысл. Так. Гэстак і я казала яму. Грабаё Пух.

ГЭ'СТЫ займ. Гэты. Гэсты конь добры. Грабаў ё Пух.
ГЭ'ТТА прысл. Тут. Во гэтта стаяла яе хата. Моханава В.-Дзв.
ГЭ'ТТАКА прысл. Тоё, што і гэтта. Вот гэттака добрая зямля,
можна садзіць капусту. Моханава В.-Дзв.

Д

ДАВЕ'ДКІ (довэ'дкы) толькі мн. Адзін з момантаў вясельнага
абраду. Дружок прышов на доведкы ік молодой, колы будэ вэ-
сэлле. Горск Бяроз.

ДАВЕ'ЧЫ прысл. Нядайна. Давечы мама прыходзіла ка мне.
Моханава В.-Дзв.

ДАДУШЫ' прысл. Сапраўды. Дадушы іна надоечы была ў мя-
не. Моханава В.-Дзв.

ДАК злучн. Дык. Ак залезла ў дрыгву, дак і вулізіф не могу,
земля дрэжыць. Бобрыкі Петр. Му хацелі іці па грыбу, дак Анета
не захадела. Тульгавічы Хойн.

ДАЛАЩЧЫ'ЦЬ (долошчы'цы) незак. асу́дже. Гаварыць, балба-
таць. От ена абу-што долошчыць, абу долошчыць без толку. Бобры-
кі Петр.

ДАЛБАВІСТЫЙ (долбовістый) прым. Выбоісты. Выбоіста,
калобіста, долбовіста дорога. Бастынь Лун.

ДАЛІГНЕ'ЦЬ (долін'ты) незак. Балецы. О дэ вот долінэ, па-
пчэнь. Вэтэ покажэцца, дэ долінэ. От поўбыту руку, ужэ і долінэ.
Горск Бяроз.

ДАЛІНКА (долінка) ж. 1. Ярэмная ямка, якая знаходзіцца ні-
жэй адамава ябліка і вышэй грудзіны. На шыі, ніжэй грудзёлкі,
знаходзіцца далінка. Ністанішкі Смарг. 2. Падлыжачная ямка, якая
знаходзіцца пад грудзінам. Далінка пад грудзінамі баліць мне. О-ёй,
у долінцы боліт пуд грудзінам. Азарычы Пін. 3. Патылічная ямка.
Ззадзі коль потыліцы е долінка. Азарычы Пін.

ДАЛУКА'Х прысл. На зямлі, на падлозе. Дзіця сядзіць далуках.
Давыдзькава Пол.

ДАМАВА'ЦЬ незак. Сядзець дома. Яна усе время дамуе і не
ходзіць на работу. Шкураты Браг.

ДАМАТКА'Н (домотка'н) м. Андарак. Абстрыгла вэчкі' і вы-
ткала домоткану. Домоткану ношу ў свята. Азарычы Пін.

ДАПАДА'ЦЬ незак. Падыходзіць, адпавядыць. Як яму акуляры
да вон дападаюць. Навасёлкі Свісл.

ДАПЕ'РА (доп'эр) прысл. Цяпер. Я допэрэ ныц нэ скажу, бо
усе сказала. Горск Бяроз.

ДАРО'ГА ж. 1. Лішак асновы ў шырыну прынакіданні ў ніты
і берда, які ідзе назад. Пасма ідзець назат у краснах, вот і дарога.
Дарогу матам на пруток. Ністанішкі Смарг. 2. Памылка ў палат-
не, незатканае месца. Ідзе дарога ў палатне, парвалася нічальніца
у нітах. У берда нітку не ўвяла, і ў палатне ідзе дарога. Паляц-
кішкі Вор.

ДАРО'ЖКА (дорожка, даро'шка) ж. 1. Лінія на далоні. Да-
рожкі у долоні, на якія цыганка гадае. У однай дорожцы мнэго
маленкіх дорожак. Азарычы Пін. 2. Мярэжка. Адрэзала дзіве
стволкі на настольнік і, кап ён быў шырэйшы, зрабіла тамбурым
дарошку. Якубова Рас. 3. Вузкая вышытая палоска палатна, якая

кладзеца на стол. Мама, засцялі дарошку на стол. Паляцкіш-
кі Вор.

ДАТЫКА'Ч м. Кіёчак, на які надзяюць знятую з новая аснову,
каб даткаца кросны. Узяла датыкач, надзела на яго канцы асновы,
атпусціла новай і буду датыкаца кросна. Касталомава В.-Дзв.

ДАЎГУ'Н м. 1. Прыйстасаванне ў страсе, да якога прымашоў-
ваюць вадасцёк. Унізу ў страсе робюца даўгуны, а на даўгуны кла-
дзеца жолуп. Адзін даўгун меншы за другі зрабіў. Якубова Рас.
2. Лата. Віцё круцице з бярэзняка і прывязываюць паплеціну да
даўгуну. Даўгуну прыбываюць да кроклаў. Сяляўшчына Рас.

ДАЧА'НКА (доча'нка) ж. Пляменіца. Ко мнэ у госты пры-
ехала дочанка, дочка моего брата. Горск Бяроз.

ДАШО'К м. Застрэшак у пізэ франтона. Зрабіў дашок у канцы
хаты, кам не залівала сцяны. Брусы Мядз.

ДАШЧЭ'ЧКЛ (дошчэ'чка) ж. Пошаж. Стайд ногы на дошчэчку і
круглы коворотку. Горск Бяроз.

ДАШЧЭ'ЧКІ (дошчэ'чкі) толькі мн. Дэве тонкія дошчачкі ў
краснах, якія служаць для таго, каб не блыталіся піткі асновы. До-
шчэчкі трэбо, бе колі не було б дошчэчак, то і красна ткаті не
можна. Бастынь Лун.

ДВАЦЦА'ТКА ж. Дошка шырынёй у 20 см. Дошка-дваццатка
кладзеца ў цыцку, калі робіл двайнайны дзвіверы. Міратычы Кар.

ДВОІНІ толькі мн. Сахор. Дзе двойні стыяць? Вазьмі двойні
і кідай на вос гной. Моханава В.-Дзв. Навос ныкапвалі двойнямі і
скапавалі двойнямі. Вароніна Рас.

ДВУХФОРТАЧНЫЙ прым. Двухстворкавы. Зрабіў у хаці
дзвіверы двухфортачныя, Ністанішкі Смарг.

ДЖГА'ДЛА (джга'дло) н. Джала. Пчолка укусіла і пакінула
дзягадло сваё. Старае Сіло Зэльв.

ДЖГА'ЛА н. Лязо. У касе вушчарбілася джгала, трэба пакле-
паць. Шкураты Браг.

ДЗЕВЯТКА (дэвя'тка) м. Дзевяты чацвер пасля вялікадня.
Завтра дзівіятнік, нада ехаць у Боркавічы на кірмаш. Моханава
В.-Дзв.

ДЗЕВЯТУ'ХА (дэвяту'ха) ж. Дзевятая частка зямельнага па-
дзелу. У его дэвятуху зэмня. Горск Бяроз.

ДЗЕРАВІ'НА (дэрэві'на, дэрэві'на) ж. Дрэва. Адзэр — это
место на дзеравіне ў лесі, дзе стояць улі. Бобрыкі Петр. О, это доб-
рая дэрэвіна: ліпова, хвоёва, бэрозова. Бастынь Лун.

ДЗЕРБАВО' (дэіраво') н. Выгнутая шырокая дошка ў сасе для
прымашавання пярогаў і ручак. У сасе ёсце дзіраво. На канцы дзі-
рава надзяюцца лімяхі і кладзеца на верх пярэклатка. Даўгабор'е Рас.

ДЗЕРБАЛЫ'ЗНУЦЬ зак. Моцна ўдарыць. Іду, гляджу, ён ле-
зіць у садок, а я ж яму як дзербалызнуў, дак ён і з нож зваліўся.
Касталомава В.-Дзв.

ДЗЕРМЯЗА' ж. Дзэраза. Нарвалі дзэрмязы і апхарашилі хату.
Барыскі Лаг.

ДЗЕСЯНЦІ'НА ж. Дзесяціна, мера зямлі. Грунт меў 12 дзесян-
цін зямлі. Міратычы Кар.

ДЗЕСЯ'ТАК (дзеся'ток) м. 1. Бабка, від укладкі спапоў на
полі. Поставілі снопы в дзесяткі. Одын дзесяток я поставів і накрыю.
Азарычы Пін. 2. Мера чэсанага лёну. Дэсят повесмов лічицца дэся-

ток. Азарычы Пін. Чэсала лён і по пять повэсом у руку і у десятыи поплела. Горск Бяроз.

ДЗЕ-ДЗЕ-ДЗЕ выкл. Ужывасцца, калі падзываюць свінней. Сі-макава Кар., Моханава В.-Дзв.

ДЗІРАГА' ж. Тое, што і дзермяза. Пашила ў лес і нарвала дзірагі, буду ўбіраць хату. Ністанішкі Смарг.

ДЗІРСА (дырса) ж. Гірса. У етум годзе ў жыце дырсы бага-то понізу. Бобрыкі Петр.

ДЗІЧ м. 1. Бародаўка. У лею много на руцэ дзічоў. Я вырызаў дзіц. Моханава В.-Дзв. 2. Чарвяточына па бульбіне. Паглядзі, як много дзічоў на бульбіне, бы і сідзіць глубока. Моханава В.-Дзв.

ДЗУ'ГЛІ толькі мн. Цуглі. Надо коня задзугляць дзуглімі, коб не понес. Бобрыкі Петр.

ДЗЮБ (дзюп) м. Дзюба. Вялікі дзюп у корышыка. Старае Ся-ло Зэльль.

ДЗЮ'ГА (дюга) ж. Дуга. Возьмі длюгу і запрэжы коня. Азарычы Пін.

ДЗЮ-ДЗЮ-ДЗЮ выкл. Тое, што і дзё-дзё-дзё. Стары Свержань Стабц., Барыскі Лаг., Заазер'е Віл., Лешня Кап., Бярозкі Хоц., Міратычы Кар., Моханава В.-Дзв., Мнюхі Miёр.

ДЗЮ'ЖЫЦЬ незак. Мощна ліп'я. На дварэ дождж дзюжыць. Шкураты Браг.

ДЗЮ'НДЗІЦЬ незак. Ссаць грудзі (тра дзіця). Вот дзюньдзя, дах дзюньдзя, цэлы дзень цыцку дзюньдзіць. Моханава В.-Дзв.

ДЗЮ'НДЗЯ м. і ж. Дзіця, якое любіць ссаць грудзі. Дзюньдзяты, толькі і дзюньдзіць. Моханава В.-Дзв.

ДЗЯ'ГА ж. Палоска ліпавай кары. Ідзі надзяры дзяг ліповых. Бобрыкі Петр.

ДЗЯ'ДНА ж. Жонка бацькавага брата. У майго бацькі е брат, а ў брата е жонка, а яна мне будзя дзядна. Шкураты Браг.

ДЗЯДО'К м. Прыйстасаванне для звівания нітак, якое склада-еша з бруска і ўстаўленых у яго двух слупкоў. Прыйнасі дзядок у хату, будзім ніткі звіваць і красна ткаць. Касталомава В.-Дзв.

ДЗЯДЫ' I мн. Прымацаваны да вось і трайні жалезнія пруты. У тырынтасі ёсць дзяды, якія скрыпляюць вось с тырынтасам. Сяляўшчына Рас.

ДЗЯДЫ' II (дідз') мн. Нязжатыя каласы. Што ты дідэ покы-нула зімоваты. Добро жнэ жныя, дідэ нэ стоят. Паплавы Бяроз.

ДЗЯ'ЖКА ж. I. Тое, што і дзяга. Вазьмі лутовыя дзяжкі і зматай у веры, намачы. Зашырокая дзяжка лыка, траба кроіць вузейшую. Шкураты Браг. 2. Палоска. Выткала домотканы, одна суконна нітка, а друга порцыяна, і ткала домотканы ў дзяжкі. Азарычы Пін.

ДЗЯКА'Б (дзека'б) м. Снегань. Дзекаб месяц, а снегу нема. Тульгавічы Хойн.

ДЗЯ'ЛКА ж. Соткі, выдзелены для апрацоўкі ўчастак поля. Мне далі дзяяку буракоў выпалаць. Ністанішкі Смарг.

ДЗЯНІ'К м. Агароджанае для каровы месца каля хлявоў. У дзеніку' стыялі каровы, і там дайлі ix. Сяляўшчына Рас. Выгані карову на дзянік, буду дайць. Моханава В.-Дзв.

ДЗЯ'ННА ж. Жонка бацькавага брата. Дзянна — гэта жонка майго дзядзькі, а дзядзька — брат бацькі. Бобрыкі Петр.

ДЗЯ'НЦА н. Драўляная дошчачка, на якой крышаць сала, цыбулю. Вазьмі дзянца і пакрыши сала. Ваўкавічы Тал.

ДЗЯРЖА'ЛЬНА (дэржално) н. Дзяржанне. У кочэрге злома-лосо дэржално. Азарычы Пін.

ДЗЯРЖА'НКА (дэрж'я'нка) ж. Дзяржанне, ручка. Дубовая дзержанка ў лапаце. Тульгавічы Хойн.

ДЗЯРУ'ГА ж. Дзераца. Пашила ў лес і ныдралі дзяяругі. Моханава В.-Дзв.

ДЗЯРУ'ЖКА (дзеру'жка) ж. Саматканая коўдра з пяці полак. Дзеружжу шыюць у пяць полак і ёю накрываюцца. Дзеружжа толькі зрэбная. Бобрыкі Петр.

ДЗЯТЛІВІНА ж. Дзікая капюшына. Схадзі аткасі дзятлівіны цялушки. Моханава В.-Дзв.

ДЗЯУБА'К м. Дзюба. Які бальши дзяўбак у пеўня. Міратычы Кар.

ДЗЯ'УКАЦЬ (дя'укать) незак. асу́дж. Многа гаварыць. Вона дяўкае і дяўкае без перастанку. Бастынь Лун.

ДЗЯЦІ'НУХА ж. Квахтуха. Дзяцінуха добрая, добра глядзіць зы цыплятамі. Якубова Рас.

ДЛУБА'К м. Дзюбка. О-ёй, які длубак у шуляка. Горск Бяроз.

ДНІШЧА (днішчэ) н. Сядзенне ў прасніцы. У потэсі е днішчэ, на которым мы сядымо і прадзмо. Азарычы Пін. Паламалосё днішча ў прасніцы, трэбо патрапіць. Міратычы Кар. Зломалосё днішча ў прасніцы. Бобрыкі Петр.

ДО'БА ж. Суткі. Цэлую добу ліў дошч, дзень і нач. Паляцкішкі Вор.

ДО'БРЫК м. Баравік. Пашиб ю рана ў грыбы і набраў цэлы кош адных добраўкаў. Каменка Жл.

ДО'ШНІК I м. Века. Нада памыць дошнік капусту накрыць. Якубова Рас.

ДО'ШНІК II м. Вялікая дзежка для капусты. Насаліла капусты цэлы дошнік, хваціць на зіму. Якубова Рас.

ДРАБА'К м. Спружынік барана. Пазыч мне свайго драбака падрапачыць папар. Моханава В.-Дзв.

ДРАБІ'НЫ толькі мн. Прыйстасаванне, за якое кладуць сена жывёле. Укінь сена ў драбіны, хай ёсць карова. Касталомава В.-Дзв. Прыкалаціў да сцяны драбіны і палажыў сена за драбіны карові. Карабаўшчына Бабр.

ДРАБНІЦА ж. Акалот. Снапы абмалацілі, а тады акалочваюць і вытрасаюць драбніцу. Жыта змалацілі, а цяпер трэба драбніцу зла-жыць у стог. Заазер'е Віл.

ДРАБЫ толькі мн. Драбіны ў возе. Кары — большыі вэз з драбамі, буду у пана, у музэыкэу буду вэз із-за пліскамі по бокэх. Бастынь Лун.

ДРАБЯСЦЕ н. зборн. Паплёт. Прывёс з лесу драбясцё, будзім страху криць. Навасёлкі Свісл.

ДРАБЯСЦІ'НА ж. Жэрдка для прыціскання саломы на страсе. На лату кладзецца салома, а на салому кладзецца тонкая драбясціна і прывязваецца пашкамі. Навасёлкі Свісл.

ДРАВІЦА ж. Карова, якая ацялілася першы раз. Мыя драбіца дае малы мылька. Іна ў першачётка ў мяне. Касталомава В.-Дзв.

ДРАВУ'ШКА ж. Цялупка другога года. Другі гот дравушыцы, а іна ўжо пакрылася, будзіць цяліцца. Якубова Рас.

ДРАМА'К м. асу́дж. Чалавек, які многа спіць. Драмак гэты, дзень і нач спіць і ніяк не высіпіца. Шкураты Браг.

ДРАМАКІ мн. Нязжатыя сцяблы збожжа. Во жне нядобра, драмакоў напускала, дай шчэ багата. Стаяць драмакі, як свечкі. Шкураты Браг.

ДРАНКА I ж. 1. Драная бульба. З бульбы ныдrala дранкі, будзім пчылі дранкі. Моханава В.-Дзв. 2. Бабка з бульбы. Надзёрла бульбы і паставіла ў печ дранку с салам. Міратычы Кар.

ДРАНКА II ж. Шчапаная гонта. Асінавай дранкі ныдrala, буду хату перакрываць. Моханава В.-Дзв.

ДРАПАЧ м. Культыватар. Драпачом, калі запушчана раля, драпаюць ралю, а пасля драпача барануюць. Вострава Маст.

ДРАПАЧАВАЦЬ незак. Культываваць. Калі запушчана раля, тады драпаюць драпачом. Вострава Маст.

ДРАПІКА ж. Матузок. Прышый мне ік спадніцы доўгія драпакі, кэб я магла шырай распускаць. Атарвалася драпака ў хвартуху. Шкураты Браг.

ДРАТАВАНКА ж. Пужка, звітая з пяці-шасці частак (вяро-вачак). Я сабе ны паству звайі дратаванку аш тры метры. Моханава В.-Дзв.

ДРАЦЬ незак. Часаць лён на металічны гребень. Нада іці лён драць на драчку. Сяляўшчына Рас.

ДРАЧ I ж. Сталярны інструмент, якім выразаюць пазы. Вазьмі драч і зрабі добрую драчку, коб було добра мох лажыць, коб цёпла було. Шкураты Браг. Драчом драчуноць бруса, калі ні выпадаў мох са зруба. Навасёлкі Свісл.

ДРАЧ II м. Выемка ў верхнім бервянне для шчыльнага прылягнія яго да піжняга ў зрубе. Трэбо ў дэрэвінэ вырубаты драча, коб добра дэрэвіна легла на дэрэвіну. Горск Бяроз.

ДРАЧАВАЦЬ I (драчоваць) незак. Адбіваць знак на бярвені для распілоўкі на дошкі. Трэбо іты драчоваты дэрэвіны і будэм рэзаты на доскы. Горск Бяроз.

ДРАЧАВАЦЬ II незак. Выразаць пазы. Вазьмі драч і ідзі драчаваць бярвення на хату. Драчом драчуй глубей бруса, а то мох будзя высыпацца. Навасёлкі Свісл.

ДРАЧКА I ж. Тоё, што і драч II. Вазьмі драч і зрабі добрую драчку, коб було добра мох лажыць, коб було цёпла ў хаці. Шкураты Браг.

ДРАЧКА II ж. Металічная шчотка для абdziрання лёну. У драчку набіты гвоэзді, на гэтай драццы сморгайл лён. Стайкі Барыс. Ны драчку чэшуюць лён, адлітаюць вярхоўя. Принясі драчку, буду лён скідываць. Якубова Рас. Мы лён абdziралі на драчку. Ваўкавіны Тал. Лён ны драчку чэшуюць. Сяляўшчына Рас.

ДРАЧКА III ж. Тоё, што і дзягта. Лозу дэрэмо на драчкі і плецэмо лапці. Абрэж драчку, а то шырокая. Горск Бяроз.

ДРОЗКА ж. Лучына. Надралі дрозок святты, коб выйдно було ў хаты. Горск Бяроз.

ДРОНГ м. Трайня. На вос накладаіца драўняны пранік, а на пранік кладзецца крэсла, а ў крэсла ўбіваюцца ручкі і дронг для злучэння задніх калес. Дронг злучаець пярэдніе і задніе крэслы. Ністанішкі Смарг.

ДРУЖКА (дру́жко) м. Шафер. Дружко прышоў на доведкы ік молодой, колы будэ вэсэлле. Горск Бяроз.

ДРУКІ толькі мн. Прыстасаванне для сушкі збожжа. Набіў друкі і буду садзіць авёс, хай сохніць. Моханава В.-Дзв.

ДРУЧКІ толькі мн. Тоё, што і друкі. Пыставіў дручкі, а цяпер нада ўдзець гарох, калі сох, і снапы. Моханава В.-Дзв.

ДРЫВАРУБ (дрывару'п) м. Дрывесек. Прышлі да яе дрыварубы. Дрыварубы будуць калоць дровы. Якубова Рас.

ДРЫГВА ж. Квашаніна. Давай наварымо дрыгвы з головы і з нэг. Азарычы Пін.

ДРЫКАЦЬ (дры'катэ) незак. Гізаваць. Корова дрыкае, гырэзыцица. Дэмітравічы Кам.

ДРЫЛЬ I м. Маленькі свярдзёлак. Дрыль дрыляваць дзіркі ў граблях для зубоў. Навасёлкі Свісл.

ДРЫЛЬ II м. Палка. Вот як вазьму дрыль, ды як начну цібе гэтым дрылем поісаваць. Касталомава В.-Дзв.

ДРЫЛЯВАЦЬ незак. Свідраваць. Дрыляваць трэбо дзіркі ў граблях. Выдрылюю стаўпца на граблі. Навасёлкі Свісл.

ДРЭНЧЫЦЬ незак. Дражніць. Што ты дрэнчиш собаку? Горск Бяроз.

ДРЭНІ мн. Дзёран. На болоті копают дрэні і накладаюць на лён, коб ны вэплэваюць. Дэмітравічы Кам.

ДУДЗЕ н. зборн. Бацвінне. Ідзі нылымай дуддзя з буракоў. Манякова Міёр.

ДУДКА (ду'тка) ж. Қанец птушынага пяра, на якім не расце пер'е. Калі вырываць пярчицу с крыла, дак дутка тоўстая, а калі с хранта, дак тонкая. Моханава В.-Дзв.

ДУЖКА (ду'шка) ж. 1. Дзяржанне ў кошыку. Поломала а дужка ў кащэліску. Бастынь Лун. У кошэлі ізломалася дужка. Бобрыкі Петр. У кошыку арэхавая душка. Моханава В.-Дзв. 2. Ручка ў возе. Пліскі позакладае за дужкі, дай ефе собз. Бастынь Лун. 3. Грабелькі на касе. Прыстрой да касы душку, пайду касіць ячмень. Душка добра аткладае раткі, як коши. Барыскі Лаг.

ДУЛЬКА ж. Дробныя часткі валацна, пыл пры апрацоўцы ільну. Траплю лён, а дулькі так многа летіць. Бастынь Лун.

ДУРЭЦ м. Палявы асот. Нарвала дурца ў булбі і дам свіням. Бастынь Лун.

ДУХ м. Пара ў лазні. Заллюць печку вадой, а дух як шугче гараачы, і ў гэтым духу на цыпках хвысталіся. Ваўкавічы Тал.

ДУША ж. Падбіўка ў шапцы. Порвалася душа ў вушанцы, надо зошыть, а то нэма як накладаті. Бастынь Лун.

ДЫБАЛА м. Вялікі, няскладны чалавек. На гэтага дыбала нічога на купіш, трэба ўсё шыць. Вадва В.-Дзв.

ДЫБАСТЫ прым. Чалавек, у якога доўгія ногі, даўганогі. Ен такі дыбасты, што і штаноў ні дыбраць. Моханава В.-Дзв.

ДЫВАН м. Пакрывала на ложак. Тчут дыванэ, дыван увеся шырстянэй. Дэмітравічы Кам.

ДЫЛЬ м. 1. Тоўстая дошка для асадкі акон і дзвярэй. Одын дыль зробів, а трэбо чэтры дылі на вокны. Бастынь Лун. Ходэй нарэжымо дылёт на хату, бо трэба робыты дзвэры. Горск Бяроз. 2. Кароткае бервянно, якое кладзецца ў прасценак паміж вокнамі і паміж вуглом і дзвярамі. Положыў дыль поміж окон, а тэпэрэ буду ложкыті поміж углом і дзвярамі. Горск Бяроз.

ДЭНЦА н. Драўляная дошчачка, на якой крышаець сала, цыбулю. Дай мне дэнца порэзати м'ясо. Бастынь Лун.

ДЭСЯНЁВЫЙ (дэсенёвый) прым. Узорысты. Выткала дэсенёвый настэльнік. У дэсенёвым настэльніку е бэльшай клетка і е маленькая. Азарычы Пін.

Е

Е'ЖЫК м. Вожык. Ежык мыши ловіт. Азарычы Пін. Бацька мой прынёс ежыка. Палляцкішкі Вор.

Е'ЗДЗІЦЬ (е'здты) незак. Круціца, ёрзапь. Чаго ты ездыши по лаўцы? Горск Бяроз.

Е'М'Е н. Вымя. Ем'е добрэ ў твоей коровы. Бастьнь Лун.

ЕРАШЧА'КА ж. Верашчака. Семянё высушыць, а тады стаікуць і на сітко прасеюць. Густаваценко разводзяць семянё на кваску і правараюць. Гэта і ёсць ерашчака смачная. Міратычы Кар.

Е'ТА здым. Гэта. Во ета по-ранейшаму звалі просты крам. Куціла на бунду простого краму. Бобрыкі Петр.

Е'ТАТ здым. Гэты. Етат маліц, відаць, добры зух. Грабаўё Пух.

Е'ТАКІ здым. Гэтакі. Пашто ву рэжыця етакімі бурталямі разыс, чы вы будзяць есці? Шкураты Браг.

Е'ТЫ здым. Гэты. Без етога можно абысціся. Грабаўё Пух.

Ё

Ё. Ёсць. У верхнім камяні ё крыставіна, крыставіна надзяеца на стойку. Барыскі Лаг.

ЕГЕР (ёгер) м. Жарабец. Кобыла паліца, трэбо весті до ёгера. Азарычы Пін.

ЁМКА ж. Чапяла. Поломаласа ёмка, нема чым сковороду досцяць. У камешніку стояць: ківіня, ёмка і влкі. Бобрыкі Петр. Вазьми ёмку і вуцягні аладкі с печы. Тульгавічы Хойн. Ёмка стаіць у камешніку. Карабаўчына Бабр.

ЁСЬ. Ёсць. У свірня ёсь аруты, куды сыпяць збожжа. Ністанішкі Смарг. У плузі ёсь рашотка, якая рагуліруя, як трэба араць, глубока ці мелка. Якубова Рас.

Ж

ЖА'БА ж. Дэталь у плузе для прымацавання паліцы і ручак. Да жабы прывічываюць атвал і ручкі ў плугі. Сяляўшчына Рас.

ЖА'БЕРНІК м. Жабуринне. У нас у сажалцы многа жаберніку. З жаберніка выходзяць малыя жапкі. Жукі Кар.

ЖА'БКА (жа'пка) ж. Калодачка з дзіркай на верхнім камені жорнаў, у якую ўстаўляеца піжні канец млёна. Дубовую зрабіў жапку, а цяпер траба яе прымацаваць да верхняга каменя і ўдзець млён. Альхоўка Навагр.

ЖАБУРЫ'ННЕ н. зборн. Раска. Іды ў груд, наловы жабурыння паршуковы даты есть. Горск Бяроз.

ЖАВА'КА ж. Жвачка. Корова жаваку жуе. Корова загубіла жаваку. Бобрыкі Петр.

ЖА'ГА ж. Пякотка. От мэнэ жага пэчэ. Бастьнь Лун.

ЖА'ГВА ж. Губа. Жагва ростэ на берэзыне, вона высохае. Жагву кладут на кромушку і б'ют красілом, жагва загораецца. Горск Бяроз.

ЖА'ЛАСЦІВЫ прым. Жаласлівы. Ен дужа жаласцівы. Моханава В.-Дзв.

ЖА'ЛКА. Шкада. (У знач. безас. выказ). Мне яе дужа жалка стала. Моханава В.-Дзв.

ЖАЛАУ'Д (жалут) м. Зялёнае яблычка на бульбяціку. У бульбі на быльніку зялёныя жылуды. Я адзін жалут сарваў, дак такі горкі. Сяляўшчына Рас.

ЖАМЕРЫНЫ (жэмэрны) толькі мн. 1. Скваркі. Парэзала сала на патэльню і паставіла ў печ, тлушч вытёк, осталыс жэмэрны. Горск Бяроз. 2. Адходы пры апрацоўцы меду. Пэрэтопів мед, осталыс жэмэрны. Горск Бяроз. 3. Рэшткі пасля працэджвання цэду на кісле. Працаціла цэт на рэшата, а жамерын многа было. Моханава В.-Дзв.

ЖА'НДЛА (жа'ндло) н. Джала. Пішчала ўкусіла, выньце жандло. Палляцкішкі Вор.

ЖАРАЛО' (жэрало') н. 1. Лаз у склеп. Цесноё жарало ў пограбі. Стайкі Барыс. 2. Дзірка ў верхнім камені жорнаў для засыпкі збожжа. Ня сып многа ў жарало, а то цяжка будзіць малоць у жорны. Ваўкавічы Тал.

ЖАРАТАК м. Жар. Выгарніця с печы жаратак. Налажы жаратку ў жаляску. Ністанішкі Смарг.

ЖАРЛО' (жэрло') н. Джала. От пчэла ўсадзіла мнэ жарло ў палец. Азарычы Пін. Пчола ўкусіла і покынула жэрло ў руцы. Горск Бяроз.

ЖАУКЛЯ'К (жавкля'к) м. Агурок, пакінуты на насенне. Абарві жаўклякі і полажы на окно, хай сплюют. Бастьнь Лун.

ЖАУКРЫ'НЕЦ (жэўкры'нец) м. Неўрадлівая глеба. Одзін жэўкрайнец, і нічога не сейм. Бастьнь Лун.

ЖАУТЛЯ'К м. Тоё, што і жаўкляк. У цебе на градзе так бортато жаўтлякоў. Чаго ты жаўтлякі не зьбіраеш на насене. Тульгавічы Хойн.

ЖВА'ЛЫ толькі мн. Васкавая залоза ў пчалы. У пчолкі е жвалы, у гэтых жвалах вона робіць воск. Бастьнь Лун.

ЖВЯ'КА ж. Жвачка. Карова жвякаць жвяку. Сяляўшчына Рас.

ЖВЯ'КАЦЬ незак. Жаваць. Што-та мия карова ні жвякаць жвякі. Сяляўшчына Рас.

ЖЛОБ I (жлон) м. Жолаб. Укінь сена ў жлон, хай коні ядуть. Ністанішкі Смарг.

ЖЛОБ II м. асудж. Скупы чалавек. От жлоб, прасіў, прасіў мукі пачыніць, дак гэты жлоб не дай. Тульгавічы Хойн.

ЖЛУ'КА ж. Луг з попелу. У жлукту намачы палатно, хай беліцца. Шкураты Браг.

ЖМЫ'ХА'ЦЬ незак. Мыць бялізуны. Дома буду жмыхаць сарочки, а тады пайду на рэчку і буду пекаць пранікам. Якубова Рас. Налий вады ў начоўкі і жмыхай сваё плацця. Я буду плацця жмыхаць заўтра. Сяляўшчына Рас.

ЖНІТВО' н. Жніво. Ужо пачынаецца жнітво. Моханава В.-Дзв.

ЖНІУ'НІК м. Іржышча, астаткі сцяблou. Жыта жжалі. Жніўнік добры, пайду скашу. Моханава В.-Дзв.

ЖО'ЛАБ (жо'луп) м. Паз у дошцы. У жолун кладзеца драніца. Якубова Рас.

ЖО'ЛУДЗЬ (жо'луць) м. Жолуд. Я нашоў балышы жолуць пат дубам. Барыскі Лаг.

ЖО'РВАНЫ (жо'рвони) толькі мн. Жорны. Ідзі ў жорвони смелі ечмень. Бобрыкі Петр.

ЖО'РНІК м. Дащаная шуфляда, на якой ляжыць ніжні камень у жорнах. Зрабіў жорнік у жорнах, а цяпер буду жорны строїць. Паўлавічы Клім.

ЖСУКРЫ'НЕЦ (жускурынэц) м. Неўрадлівая глеба. Жускурынэц, ніц ні росте. Бастынь Лун.

ЖУ'ТКА ж. Жвачка. Корова жует жуйку. Азарычы Пін. Жуль-Жуль-Жуль выкл. Ужываеща, калі падзываюць авечак. Мнюхі Міёр.

ЖУРА'УКА ж. 1. Калодачка з дзіркай на верхнім камені жорнаў, у якую ўстаўляецца ніжні канец млёна. У жорнах у верхнім камене жураўка прывязана да абручы, які нацягнуты на верхні камень. Навасёлкі Свісл. 2. Выемка ў ткацкім станку, куды закладаецца навой. У стову ё жураўка, у ету жураўку му кладом навойку. І ету вуразку му зовом жураўкой. Бобрыкі Петр.

ЖУ'РКА ж. Грыбы суп. Наварыла сягона журкі з баравікамі. Ністанішкі Смарг.

ЖУРЫ'ХА ж. Жур. Журыха варыцца з аўсянай мукі. Журыха жыткай, і яе ядуць гарачую, а кісель густы і сцюдзёны ядуць. Сляйушчына Рас.

ЖЫВАТО'К (жывото'к) м. Лытка. У твоей жонкы жывоток на ногі тойсты. Горск Бяроз.

ЖЫВЕ'Ц (жыве'ц) м. Пропушчаны па кіёчках ніта шнурок, да якога прывязваюцца петлі ніта. Трэба наніць ніт на кіякі і завесаць жыўцом. Бобрыкі Петр. Нічальніцы надзяяюцца на кіёчки і закрапляюцца жыўцом. Жывец прывязваюць за адзін канец і за другі. Міратычы Кар. Завязы ў нічальніцах жыўца, кап ні раскідаліся. Навасёлкі Свісл. На жывец навязваюцца кобылкі, а жывец прывязваюцца до двух пруткев, вот вам і жывец. Азарычы Пін.

ЖЫВІ'НА ж. Жывёла. Ідзе с поля жывіна. Навасёлкі Свісл.

ЖЫГА'DЛА I н. Джала. От пчала ўшпіліла жыгадла ў руку. Ністанішкі Смарг. У пчолкі ёсьць жыгадла. Старае Сяло Зэль.

ЖЫГА'DЛА II (жыгадло) н. Вастрыё. У касе ступілосё жыгадло, трэба пакляпаць. Навасёлкі Свісл.

ЖЫГА'ЛА (жыга'ло, жага'ла) н. Джала. Пчолка дала жагала. Укусіла і жагала аставіла. Барыскі Лаг. Пчолка ўкусіла і пакінула жыгало ў пальцы. Міратычы Кар.

ЖЫ'ЖА ж. дзіцяч. Агонь. Ня руш, а то жыжка кусь, жыжка кусь! Моханава В.-Дзв.

ЖЫКО'ВИНА (жыко'вына) ж. Пярсцёнак. Купыла жыковыну і наложыла на палец. Жыковына без гочка. Горск Бяроз.

ЖЫ'ЛКА ж. Жменя цёrtага лёну. Як мы чызэм шэрсценей шчэцкою, то лён накручываем на пальцы, гэта і е жылка. Азарычы Пін.

ЖЫ'ПАЦЬ (жы'пать) незак. Кракаць. Качкі жыпають, есці хоцуть. Бастынь Лун.

ЖЫ'ТНІСКА (жы'тніско) н. Іржышча, астатакі сцяблou. Пайду жытніска касіць, там многа травы. Паляцкішкі Вор. Жыто пожалі, засталосо жытніско. Азарычы Пін.

ЖЫ'ЧКА ж. Чырвоная стужка. Купіла красну жычку і заплела косу. Бастынь Лун.

ЖЭ'БРАК м. Жабры. Калі красны жэбрак, то рыбу можна кушаць. Жахавічы Маз.

ЖЭ'ГАЦЬ незак. Бліскаць. Мыланка так жэгая, аш страина. Стайкі Барыс.

ЖЭ'ЖКІЙ прым. Гарачы. О, якій жэжкій утюг; жэжкe йіцэ, жэжка вода. Дзмітравічы Кам.

3

ЗА'БАРСКА ж. Абора. Забарсай забарску ў лапці. Ністанішкі Смарг.

ЗАБІВА'Ч м. Папяроchnы бруск для збівання красён. Паламаўся забіваць у кроснах. Разбівай кросны і выцягавай забівачы. Паляцкішкі Вор.

ЗАБІЛЬДЗЕ'ЦЬ зак. Загусці. Бонк забільдзеў і паляцеў. Паляцкішкі Вор.

ЗАБЛУ'ДА ж. і м. асудж. Чалавек, які не хоча рабіць і ходзіць без справы. Заблуда нічога не робіць, шляпіца по селе. Бастынь Лун.

ЗАБО'ЕЦ м. Запатылак. Каса прыкрапляеца да касся забоецам. Ністанішкі Смарг.

ЗАБО'ІЧ м. Тоё, што і забоец. Забі забоіч у касе, а то кыса шытатаца. Якубова Рас.

ЗАБО'РКА ж. Перагордка. Была адна хата, а цяпер пыставіў заборку і маю дзве комнаты. Сляйушчына Рас.

ЗАБО'РТАЦЦА зак. Не змагчы выгаварыць слова, заблытаца. От не могу сказаць ето слово, хоцела сказаць, дак мой язык забортаўся. Бобрыкі Петр.

ЗАБЫ'РЫ мн. Дробныя складкі на адзенні. Манякова Міёр. Пошлила сподніцу, і много забыр зробіла. Бастынь Лун.

ЗАВА'Л м. Завала, прыстасаванне для запірання дзвярэй. Зачыні дверы і завалі завал. Бастынь Лун.

ЗАВА'ЛІНА (зываліна) ж. Прызба. Нада на зіму апсыпаць зываліну кыля хаты, кап цялей было. Моханава В.-Дзв.

ЗАВАЛІЦЬ зак. Заперці на завалу. Погляді, ті завалів ты дзвяры на завал. Бастынь Лун.

ЗАВА'ЛКА ж. Ангіна. У ее завалка, дужэ красно горла. Бастынь Лун.

ЗАВА'ЛЬВАЦЬ незак. перан. Перашкаджаць. То ідзем, Стэфачка, хай пішуць, а то мы завальваем. Навасёлкі Свісл.

ЗА'ВАРАТ (за'ворот) м. Паварот плуга ў канцы загона. На за'вортве плуг поднесі. Бастынь Лун. Вельмі трудна на за'вортве з плугам, цягай яго. Моханава В.-Дзв.

ЗАВАРО'ТАК м. Незаараны кавалак зямлі ў канцы загона, які даворваюць упонерак. А цяпер нада ўзыраць заваротак, дзе няможна было да канца араць, мішай плот. Моханава В.-Дзв.

ЗА'ВЕРЦЕНЬ I (за'вертене) м. Вяровачная ці скрученая з лазы пяцля, пры дапамозе якой прымакоўваеца аглобля да пярэдніх калыбоў. Поробів завэртні дубовые, а то лазовые плохо. Бастынь Лун.

ЗА'ВЕРЦЕНЬ II м. Маленькая палачка, пры дапамозе якой вяжуць снапы. Заверцень жжымае снапа перавяслам. Забыласа дома завертня, як я буду вязаць снапы. Навасёлкі Свісл.

ЗАВІ'ДНІК м. Зайдроснік. О, гэта завіднік, што увідзіць, дак і яму нада. Моханава В.-Дзв.

ЗАВІ'ДНІЦА ж. Зайдросніца. Моханава В.-Дзв.

ЗАВІРУЧ м. Кіек, адзін канец якога ўсаджан ў дэірку навоя і не дае навою круціца. *Завіруч у навоі атліскаць аснову з навоя, калі ткуч.* Палацкішкі Вор.

ЗАВІТУШКА ж. Сукарата. *Дужа круціш калаўрот, у ніцы многа завітушак, аш ірвуча ніткі з завітушак.* Калодзішчы Мін. **ЗАВІЦА** (зовіца) ж. Сястра мужа. *У мойго мужа е сестра, вони на мне буде зовіца.* Бастынь Лун. *От у мойго мужа е сестра, от она і будзе мене зовіцай.* Бобрыкі Петр. *У мене е сёкор і зовіца.* Жахавічы Маз. *Зовіцы дома нема, паехала ў горад.* Тульгавічы Хойн.

ЗАГАРОДЗЕ (загор'дзе) н. Месца за агародамі. *Давайтэ пойдэм загорэдзем.* Бастынь Лун.

ЗАГАУЛІВАЦЦА незак. Святкаваць у бацькоў маладой гадавіну вяселля. *Пасля года бацька з маткай маладой прыехалі да маладога і забралі маладога і маладую да сябе загаўлівацца.* Ністанішкі Смарг.

ЗАГІКВАЦЦА незак. Заікацца. *Іікаватый чэловек, ііковыи чэловек, вэн загіквецца.* Азарычы Пін.

ЗАГОН I м. 1. Града. *У нас цэлы загон цыбулі расце.* Палацкішкі Вор. Трэба заграпіц загона на капусту. Навасёлкі Свісл. 2. Рад бульбы. *Я дзесяць загонаў разараў бульбы, ідзіці капаць.* Альхоўка Навагор.

ЗАГОН II м. Агароджанае пад адкрытым небам месца для жывёлы. *Кароў прыгналі ў загон, пойдзем даіць.* Муханава В.-Дзв.

ЗАГУБІЦЬ зак. Згубіць. Як гэта можна загубіць ключа. Жахавічы Маз.

ЗАГУМЕЦЬ ж. Загуменне. *Пойдзям па загумецю, тут бліжэй будзя.* Навасёлкі Свісл.

ЗАДЗЕЦЬ зак. Уцягнуць. Задзень нітку ў голку. Жахавічы Маз.

ЗАДЗУГЛЯЦЬ зак. Закілзаць. *Надо коня задзугляць дзуглімі, коб не понёс.* Бобрыкі Петр.

ЗАДОРЫНА ж. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты і бёрда, які астаўся і ідзе назад. *Снівала красны і ныснівала лішкі, а цяпер ідзець у краснах нызат задорына.* Сяляўшчына Рас.

ЗАДУЦЬ (заду'ті) зак. Патушыць. Задуй лямту, нашчо довго горэці. Азарычы Пін.

ЗАДЫ мн. Поле за сядзібай. *На зыдах узыраў нітку і пасадзіў паспешку.* Касталомава В.-Дзв.

ЗАДЫМЛЕНЫ дзеепрым. Акураны. *Нэ задымлена мая цыбуля, пошла уся ў стрэлкі, нэма головок і нэма цыбокэв.* Азарычы Пін.

ЗАЖЫМЕЦ (зажы'мэц) м. Сквапны. Вэн зажымэц, у его нічэво не достаеч. Бастынь Лун.

ЗАЖЫНАК м. Перши нажаты ў час зажынак сноп. *Жыта зажала, зажынак нажала і паставіла на куце.* Старопка Асін.

ЗА'ЗУБЕНЬ м. 1. Жалезная пласцінка з зубцамі, якая служыць для запірання дзвярэй. *Да вушака прыбыты зазубень дзьверы зачыніць.* Ністанішкі Смарг. 2. Дэталь у клямцы. *У клямцы е западенка, зазубень і язычок.* Бастынь Лун. 3. Жалезная пласцінка на аглоблі, на якую надзяюць атосы. *Прыбі да аглоблі зазубня.* Навасёлкі Свісл.

ЗАЗУБКА ж. Тоё, што і зазубень у 3-м знач. Трэбо зазубку прыбэць до аглоблі. Дэмітравічы Кам.

ЗАЗУЛЯ (зозу'ля) ж. Зязюля. Зозуля нэ робыт собэ гнездо. Горск Бяроз.

Ужэ куе зазуля. Міратычы Кар.

ЗАКАБА'ЕК м. Вузкі праход паміж двума будынкамі. *Маленъкі закабаек паміш хатай і хлявамі.* Касталомава В.-Дзв.

ЗАКАЛВАЦЬ незак. іран. Спяваць з задорам. *От ваша Ліда добра закалвала.* Паслухайця, як наши бабу закалваюць песні. Шкураты Браг.

ЗАКАЛО'ТКА ж. Рэдкае цеста, якім прыпраўляюць страву. *Вазьмі закалотку і паткалаци булён.* Касталомава В.-Дзв.

ЗАКАЛЯ'ЦЬ (заколя'ты) зак. Забрудзіць. *Вона хустку заколяла і покынула.* Горск Бяроз.

ЗАКАМО'УЗІЦЬ зак. Рашчыніць цеста наспех. *Закамоўзіла сягоднія млінцоў,* да грэцкіх, ешця. Шкураты Браг.

ЗАКАРВА'ШЫ мн. Манжэты ў жаночай світцы. *К святу пашыла сабе сьвітку з даматканага сукна да с краснымі закарвашамі.* Вадва В.-Дзв.

ЗАКАТУ'ЛАК м. Тоё, што і закабаек. *Зямлі мала, вот па гэтаму і малыя закатулкі.* Касталомава В.-Дзв.

ЗАКАЧА'ЦЬ (закача'ті) зак. Закасаць рукаў. *Закачай рукавы, а то помочэш.* Бастынь Лун.

ЗАКЕ'ЛЗКІ (закэ'лзкі) толькі мн. Цуглі. *Возьмі гузьдэчку і закэлзкамі заклазі коня.* Бастынь Лун.

ЗАКЛА'ДКА (закла'тка) ж. Падштыны піз спадніцы. *Нада пагашыць у спадніцы заклатку.* Вострава Mast.

ЗАКЛА'ДНИК (закла'днык) м. Стаярны інструмент для выемкі пазоў. *Закладкі выбэрать чэтвэрт у гушиаках.* Горск Бяроз.

ЗАКОТ м. Франтон. *Страху накрыў і ў канцы хаты забіў закот.* Сяляўшчына Рас.

ЗАКРАГІНІКІ (зыкра'йнікі) мн. Дзве дошкі, якія прымацоўваюцца па краях страхі і сходзяцца ўперсе, утвараючы канёк. *Забіў закот і зыкрайнікі прыбліў, кап вецір ні сырваў страхі.* Сяляўшчына Рас.

ЗАКРОП м. Прынада для прываблівання пчол. *Я ў колодачныі вулей накідаў мяты, будуть пчолы лететь на закроп.* Бастынь Лун.

ЗАКРУТКА I м. Сукарата. *Моцна круціш верацяно, аш нітка ўся ў закрутках.* Міратычы Кар. Як ты прадзеш, дужа ш багата закрутак. Падкасоўе Навагор. Трэба ніткі кіялятком ашпарыць, а то многа закруткаў. Мнюхі Міер.

ЗАКРУТКА II ж. Драўляная вяртушка для запірання дзвярэй. *Пыльмалася закрутка, чым я зачынью дзьверы?* Муханава В.-Дзв.

ЗАКРУТКА III ж. Вяровачная ці скручаная з лазы пятля, пры дапамозе якой прымацоўваецца аглобля да пярэдніх капылоў. *Пырвалася ў сыняя закрутка, і аглобня выскачыла.* Стайкі Барыс. Закрутка, кап дзяржалася аглобня ў санях. Барыскі Лаг.

ЗАКРУТНЯ ж. Памылка пры накіданні асновы ў бёрда, калі замест двух нітак між суседнімі трисцінкамі аказваецца тры. *Укідала ў бёрда і ні замеціла, як укінула тры ніткі ў адну трасціну, і вышла закрутня.* Касталомава В.-Дзв.

ЗА'КРУЦЕНЬ I (за'крутэн) м. Нязжаты пучок калоссяў, пакінуты ў канцы жніва, перавязаны істужкай. *Мы жыто дожалі і зробілі закрутня і крышку поспэвали.* Горск Бяроз.

ЗА'КРУЦЕНЬ II м. Тоё, што і закрутка III. *Зьвіў пяньковыи закрутень аглоблю да капылы прывяліць.* Касталомава В.-Дзв.

ЗАКРУЦІЦЬ зак. Скручіць галаву (пра дамашніх птушак). *Закручіла сягодні куру, начала дзверці, а столькі асценцаў, што няможна праста абадраць.* Шкураты Браг.

ЗАКРЫВІНЫ мн. Дзве дошкі, якія прымоцоўваюцца па краях страхі і сходзяцца ўверсе, утвараючы канек. У канцы лат прыбіваюць з аднаго і другога боку страхі закрываіны. Адна закрываіна атарвалася. Навасёлкі Свісл.

ЗАЛАЧАЦЬ (зальчаць) незак. Развіднівацца. Толькі пачынаець залычаць, а пастар ужо трубіць у трубу, кап выгынялі кароў. Моханава В.-Дзв.

ЗАЛЕЖАНЬ (за'ліжань) м. Аблога. Узараў заліжань і пасеяў лён. Якубова Рас.

ЗАЛІУНЫЙ прым. Праліўны. От заліўны дождь ідзе, усё позаліваў. Бобрыкі Петр.

ЗАЛОЖНИК м. Прыйбітая да сцяны вузенъка палачка з дзіркамі, куды закладаюць лыжкі. Усе лышкі ў заложніку, вазьмі і нася, будзім абедаць. Вадва В.-Дзв.

ЗАЛЫБАК м. Франтон. У хаці нада забіць залыбак. Забіць залыбак у ёлачку. Якубова В.-Дзв.

ЗАМОРАК (заму'рак) м. Пустое зерне. Кепска пшаніца, одны замуркі. Шкураты Браг.

ЗАМОРЫШ м. Тоё, што і заморак. От ета лета неўрадліва проса, адны толькі заморышы. Шкураты Браг.

ЗАМУЗДАЦЬ зак. Закілзаць. Надзень уздэчку і замуздай кыня. Моханава В.-Дзв.

ЗАМХІ толькі мн. Пушок, які аддзяляеща ў працэссе ткання ад недахопу глянцевання і моцнай асновы. Многа замхай, бо красна нядобра апарала і пабіла пранікам. Вадва В.-Дзв.

ЗАНІЦЕЦЬ зак. Раскудлацица. Ніт заніцеў, ой, як я вытку красна. Бобрыкі Петр.

ЗАНОЗ (зан'з) м. Жалезная закладка ў ярме. Накладалі на волэв өрэмц і засувалі занэз у өрэмц. Бастынь Лун.

ЗАНОЗА ж. Тоё, што і заноз. У ероце — дзірочка і ў кульбацы. У еты дзірочкі закладаецца заноза, дзъве занозы ту боках. Бобрыкі Петр.

ЗАНОЗЫ мн. Вертыкальная планачка, якая праходзіць праз абедзеве палавіны набіліц, са шнурамі, што трymаюць набіліцы з бёрдам пры тканні на патрэбнай вышыні. Уцягні ў занозы аборкі, будзім весіць набілікі і ткаць красна. Сакалоўка Пін.

ЗАНЯЦЬ (зыняць) зак. Забраца усю жывёлу у хлеў за патраву. Мой конь здрывіваў яго авес, і ён яго зыняў у хлеў. Нада яго выкупіць, заплаціць за пытраву. Моханава В.-Дзв.

ЗАПАДЗЕНЬКА (западе'нька) ж. Дэталь клямкі. У клямцы е западенька, зазубень і езычок. Езычок падымает западеньку. Бастынь Лун.

ЗАПАДНЯ ж. Тоё, што і западзенька. У дзъверах е клямка. Западня лежыць на езычку, а езычок пуднімае западню. Ляпнула западня, к нам хто-то ідзе. Бобрыкі Петр.

ЗАПАЛЬЧЫЦ (зыпа'льчыц) м. Выступ у зрубе, на які набіваюць вушакі. Траба зипальчыц зрабіць у бярвенні і набіць вушакі на воках. Якубова Рас.

ЗАПАРУХА ж. Густая страва з аржанай муکі. Прасеяла аржаную муку і наварыла на абет запарухі. Міратычы Кар.

ЗАПАТЫНАК м. Запатылак. Ў наперстак забіваюць запатынак, кап ні шаталася каса на касі. Навасёлкі Свісл.

ЗАПЕК (за'пік) м. Палок (у хаце). Для спаня зрабіць каля печы запіка, кап цёпла було спаць. Навасёлкі Свісл.

ЗАПЕРАК м. Перагародка з бярвення ў гумні. У гумні была старана, а старана была адгароджана заперкам. Міратычы Кар.

ЗАПЕРКА I ж. Засаўка ў дзвярах. Зрабіць у кавалі заперку і прыбіць да вушака. Паліцкішкі Вор.

ЗАПЕРКА II ж. Франтон. От добру заперку зробіць у концы хаты. Бобрыкі Петр.

ЗАПЕЧЧА н. Качарэжнік. Вілкі, качарга і чыпіла стаяць у запеччу. Ваўкавічы Тал.

ЗАПЛЕТАЦЬ незак. Заплятаць. Трэба заплетаць вухо ў кашы. Жахавічы Маз.

ЗАПЛІКАЦЦА зак. Зашибліцца. Заплікацца, а не іці так. Заплікасія, сынок. Стайкі Барыс.

ЗАПНУЦЬ (запн'ути) зак. Завязаць. Запніце фартуха, а то скунку запачакаете. Бастынь Лун.

ЗАПОР м. Прыстасаванне для запірання дзвярэй. У яго добрыя будынкі і добрыя запоры, злодзій ня ўлезіць. Замошша Рас.

ЗАПРАГЦI зак. Засмажаць. Трэ запрагці сало і заправіць картоплі юшкаю. Жахавічы Маз.

ЗАПРУТ м. Маленская палачка, пры дапамозе якой вяжуць снапы. Згубіла запрут і не магу снапы вязаць. Масты Гродз.

ЗАПРУТА ж. Тоё, што і запрут. Под запруту міэго навізала крэпкіх кулёў. Паплавы Бяроз.

ЗАПУТНІКАМ прысл. Напрасткі. У ягады хадзілі запутнікам, бліжэй было іці па кустам бес дарогі. Хоць ягады паразыпалі, але скарэй запутнікам дамоў прышлі. Сяляўшчына Рас.

ЗАПЯРНЯ (запэрня) ж. Кіёк, адзін канец якога ўсаджаны ў дзірку навоя і не дae навою круціцца. Воротыло запэрла запэрні. Горск Бяроз.

ЗАПЯРЫЛКА ж. Загарадка з тонкіх дошак. Пастай запярылкі, кап жыто ні ляцело ў снапэ. Нада паставіць яшчэ адну запярылку, а то жыто ляціць. Міратычы Кар.

ЗАПЯРЭНЬКА (запэр'ніка) ж. Тоё, што і запярня. На новей накладаемо запэрэнку, коб нэ развіваласа пража основы. Азарычы Пін.

ЗАПЯСОЧNІК (запесо'чнік) м. Ачэп. На последній венок хаты кладом запесочнік, а на запесочнік ставімо крокву. Бобрыкі Петр.

ЗАПЯСОЧNІЦА (запесо'чніца) ж. Тоё, што і запясочнік. Запесочніцу положыў на бэлкі, а на запесочніцу буду ставіць ключы, а на ключы прыбіваць латы. Бастынь Лун.

ЗАПЯТНІК м. Заднік (у абутку). Кепскія запятнікі пыставіў шавец у чарапіках. Моханава В.-Дзв.

ЗАРАНЕ прысл. Рана. Ен прышоў заранё. Міратычы Кар.

ЗАРАСНЯК м. Зараснік. Такі зарасняк, што няможна ўлесці, трэба яго прачысціць. Паліцкішкі Вор.

ЗАРВАЦЬ зак. Папасці, трапіць пад руку. Чым зарваў, тым і пуляй у п'яніцу. Міратычы Кар.

ЗАРУБІНА ж. Кольца на розе ў каровы. У каровы на рагу трэя зарубіны, а гэта, што ёй ужо трэя гады. Якубова Рас. Мая карова маладая, ёй усяго чатыры гады. У яе чатыры зарубіны на рагу. Сімакава Кар.

ЗАРЫЦЦА незак. Квапіцца. Ен зарыцца на яе быгацце. Моханава В.-Дзв.

ЗАСАЖАВАЦЬ незак. Уцягваць. Яна засажавае нітку ў іголку. Тульгавічы Хойн.

ЗА'САУКА ж. Дошчачка, якой закрываюць выgrabную адтуліну. Закрый засаўку ў жорнах, кап мука на сыпалася. Ваўкавічы Тал.

ЗА'СЕК (за'sік) м. Засек. У клеці былі засікі, куды сыпалі жыта, авес, ячмень. Ваўкавічы Тал.

ЗАСЕ'КА ж. Яслі. Палахы ў засеку каню сена. Жахавічы Маз. **ЗАСЕ'ЧАК** (засе'чок) м. Тоё, што і засека. Сходы положы в засечок конёвы сэно. Горск Бяроз.

ЗАСІЛІЦЬ зак. Зачэрпаць. Пайду засілю вады ў вядро. Ністашнішкі Смэрг.

ЗА'СМЫК м. I. Адходы пры прадзенні воўны. От нычого воўну сцэсалі, мнэго засмыков. О, які вэлькы засмык, як вы чесалі. Праду і половіна воўны выхыдаю, одны засмыкі і засмыкы. Горск Бяроз. 2. Патаўшчанне на ніты. Спрала пражу няроўна, многа засмыкаў на ніты. Замошча Рас.

ЗАСМЫ'КА'ЦЬ (засмы'ка'ті) зак. Засунуць, паставіць, уцягнуць. Трэбо ў пачку засмыкаті гаршкі. Памажы мне засмыкати вулей, чы колоду, на дэрэвіну. Баствань Лун.

ЗАСТАРО'НАК (застор'онок) м. Агароджанае ў гумне месца для складання спапоў, саломы, мякіны. Жэто складают у засторонок. Дэмітравічы Кам. У старане зрабіў застаронак ссыпаць мекіну. Жахавічы Маз.

ЗАСТО'ИКА ж. Перагародка. У бальшой комнаці зрабіў застойку, цяпер маю дзьве комнаты. Моханава В.-Дзв.

ЗАСТРАЧЫ'ЦЬ (застрочы'ті) зак. Сышыць мярэжкай. Мнэ трэбно намэтку застросці ті мярэжкай. Азарычы Пін.

ЗА'СТУП м. Жалезная лапата. Петро капая землю заступам. Шкураты Браг.

ЗАСЦЕ'НАК (застэ'онок) м. Прасценак. Положыў пуд окнамі дэрэвіну, а тэнэрэ буду класты застэнок. Горск Бяроз.

ЗАТВО'РЫ мн. Дыяфрагма. Рызырвала затворы і выбрала серца і лёккія. Сяляўшчына Рас.

ЗАТНУЦЦА зак. Занаравіцца. Мой Янка як затнецца і каросу ні павізе прадаваць. Навасёлкі Свісл.

ЗАТО'Р м. Паз. Прорэзю ў клепанцы заторы, коб уложыць дно. Кенско зрабіў затор. Бобрыкі Петр.

ЗАТО'РЫНА ж. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты і бёрда, які астаўся і ідзе назад. Снывала, снывала і ныснывала заторыну. Заторына мытацца на цэўку, а с цэўкі на адаропку. Даўгабор'е Рас.

ЗАТО'УКА ж. Здор. З пыдчарэве выбрала затоўку — сало. Баствань Лун.

ЗАТО'ХНУЦЦА зак. Задыхнуцца. Што ты закруціла рабёнка з галавой, ёжэ затохніцца. Моханава В.-Дзв.

ЗАТУ'ЛАК (зату'лок) м. Затылак. Наложыў косу на коссе і заколоты затулком. Горск Бяроз.

ЗАТЫКА'ЛЕНЬ м. Невілікі кіечак з кавалкам палатна ці нацягнутымі вяроўкамі ў ткацкім станку для пачатку ткання. Вазьмі затыкалень і прывяжы да яго аснову і затыкай красны. Мнюхі Міёр.

ЗАТЫКА'ЛЬNIK м. Тоё, што і затыкалень. Да затыкальніка прывізала канцы асновы і буду зачынаць ткаць красны. Моханава В.-Дзв.

ЗАТЫКА'Ч м. Тоё, што і затыкалень. Да пруціка затыкача прывязвацца аснова, і затыкаям красны. Навасёлкі Свісл.

ЗАУСІ'М прысл. Зусім. Ну, што ву, яно заўсім ішэ малое. Шкураты Браг.

ЗАХРамі'ШЬ (захромі'ті) зак. Застраміць. Острэнец, захроміла ім пальца. Баствань Лун.

ЗАЦЕ'ЛЛІВІЙ (зате'ллівый) прым. Наравісты. Зателлівый кэнь, вэн скінэ тэбэ. Баствань Лун.

ЗАЦЕ'РТАЧ (затэ'ртач) м. Сталярны інструмент для выемкі пазоў. Затэртач зарэзовать шторы ў бэльчэковы. Горск Бяроз.

ЗАЦІРА'Ч м. Тоё, што і зацертач. Зацірачом вырэзваюць рысы, кап уставіць дно. Навасёлкі Свісл.

ЗАЦІРУ'ХА (затіру'ха) ж. Зацірка (страва). Затіруха — гэ слово двоят, е і затірка. Баствань Лун.

ЗАЦЯЛЕ'ШNІКІ (зашеле'шнікі) толькі мн. Чалеснік. Поставіць у печы зацелешнікі, цепер трэ солом'е вувесці. Ток уложылі ў печы, цепер трэбю зацелешнікі поставіць, а на зацелешнікі солом'е уложыць. Бобрыкі Петр.

ЗАШO'РХНУЦЬ (зашо'рхнуті) зак. Пакрыцца тонкім ільдом. На воде ў вздрэз зашорхлі ласіцы. Баствань Лун.

ЗАШПУЛЬВАЦЬ (зашпільваць) незак. Зашипульваць гузікі. Жахавічы Маз.

ЗАШЧАПІ'ЦЬ зак. Зашипіцца. Жахавічы Маз.

ЗАШЧЫ'ТА ж. Франтон. Здзелай хату, а цепер трэ забіць заічыту. Зробіў заічыту і козырок, а цепер трэбю прыбыць ік лату ветрапіцы. Бобрыкі Петр.

ЗАШЭ'РХНУЦЬ зак. Тоё, што і зашорхнущы. Вада зашэрхла ў канаві. Парэчча Гродз.

ЗАЯ'ДА (зыя'да) м. і ж. Задзіра. Вот гэта заяда с кожным зайдацца. Замошча Рас.

ЗБІВА'ЦЬ незак. Пластаваць сена. Ідзі пласты збіваі, сена сухое, будзім вазіць у пуню. Даўгабор'е Рас.

ЗБІВАЧЫ' мн. Брускі, якімі збіваюць красны. Прынясі збівачы, буду красны збівачы. Паляцішки Вор.

ЗБО'ІНЫ мн. Папярочныя перакладзіны, якімі збіваюць красны. Ставімо статівінне і збіваемо збоінамі. Да збоіны прыставляют поножэ. Азарычы Пін.

ЗБО'ІЧЫ м. Тоё, што і збівачы. Прынясі ставы і збоічы, будзім збівачы красны. Моханава В.-Дзв.

ЗБО'ІКА ж. Маслабойка. Налій у збоіку смітаны, буду біць масла. Сяляўшчына Рас. Збліза масла і памыла збоіку. Даўгабор'е Рас.

ЗБРЫ'ЗГНУЦЬ зак. Пракінучы. Так цёпла, што от малако, што раніцай падаіла, збрыйгla. Стайкі Барыс.

ЗБРЫ'ЦЦА зак. іран. Збегчы, схавацца. Гости прышлі, а вон с хаты збрыйса. Горск Бяроз.

ЗБУТЛЕ'ЦЬ (збутле'ты) зак. Спрахнечь. У менэ одэжа лежала, лежала і збутлела. Горск Бяроз.

ЗБУЯ'ЦЬ зак. Разрасціся націннем на шкоду плоданашэнню. Вот бульба збуяла — быльнік вялікі і зялёны, а пат кустом нічога няма. Алъхоўка Навагр.

ЗБЫТКАВА'ЦЬ (збыткова'ты) незак. Здэквашца. Вон коло ее збытковав. Горск Бяроз.

ЗВАНЕ'Ц (звоне'ц) мн. Званок. Павесів корові звонец, каб было чуваць, де вона ходіць. Баствань Лун.

ЗВАНКІ' (звонкы') толькі мн. Бразготкі. *Поехав у дружкы до Мартосі, але на конёвъ повезъвъ звонкы.* Горск Бяроз.

ЗВАНЧА'К ж. Частка драўлянага вобада. *Нарабіў званчакоў у кола, а цяпер буду абот рабіць і спіцы ўганяць у званчакі.* Паляцкішкі Вор.

ЗВЕРАБО'Й м. Травяністая расліна, якая выкарыстоўваецца як лекавы сродак. *Зверабой — эта добрае лякарства, яго трэба сабіраць на зімку.* Ён цвіціць жоўтым цвяяткам. Касталомава В.-Дзв.

ЗВЕТРЫВАЦЬ незак. Вымятаць калоссе з абламочанага збожжа. *Змалайць жытъ, а цяпер буду яго мялтой зветрываць, как не было каласкоў, і веяць.* Міратычы Кар.

ЗВІЦЦА зак. Сесці (пра рой чпол). *У Хведара выліцій мылады рої і звіціся ў ніх на бярозі.* Моханава В.-Дзв.

ЗВЯРШО'К м. Цвиркун. *Раскрычаўся зварышок за печу.* Міратычы Кар.

ЗГА'ГА ж. Пякотка. *О, як мяне згага пячэ, ашь мне дрэнна.* Паляцкішкі Вор.

ЗГАНЯ'ЦЬ (згыня'ць) незак. Тое, што і зветрываць. *Раней чым веіць, нада мялтой згыняць каласкі з жытъ.* Моханава В.-Дзв.

ЗГА'РКІ мн. Бульба з прыгаркамі. *Згаркі з бульбы зняла, і натаўкла бульбяной кашы.* Вострава Маст.

ЗГЛЫ'МЗАЦЬ зак. асудж. З'есці. *Ты падумай, ён жа ўсё малодзіва зглымаў адзін, а другім і не пакінуў пакушаць.* Моханава В.-Дзв.

ЗГО'НІВАЦЬ незак. Тое, што і зветрываць. *Мялтой згоніваім амеці з ячменя.* Навасёлкі Свісл.

ЗГО'НІНЫ (зго'нинэ) мн. 1. Горшае збожжа з зеллем, каласкамі, саломкай. *Многа зэрня в згонынах.* Дэмітравічы Кам. 2. Дробная, перабітая ў час малыцьбы салома. *Еймень змолотілі, а тэнер мялтой згоныны колосю.* Бастынь Лун.

ЗГРАБА'ЦЬ незак. Скідаць гной з воза. *Згрэбачам зграбалі із воза на полі гной.* Шкураты Браг.

ЗГРАБЕНКА ж. Конская шчотка. *Зерабёнка коні згрэбваць.* Шкураты Браг.

ЗГРЭ'БАЧ м. Кручок для скідання гною на полі. *Пазыч мяче згрэбача, буду гной вазіць.* Шкураты Браг.

ЗГРЭ'БВАЦЬ незак. Чысціць каня. *Купіў грабёнку коні згрэбваць, а то ўсё пазычай.* Шкураты Браг.

ЗГРЭ'БІНЫ толькі мн. Тое, што і згоніны ў 2-м знач. Ячмень змалайці. *Вазьму граблі і буду згребаць згрэбіны.* Моханава В.-Дзв.

ЗГРЭ'БЛА (згрэ'бло) н. Тое, што і зграбенка. *Згрэблам чысцім коні.* Паляцкішкі Вор. *Купіў згребла коні чысціць.* Ністанішкі Смарг. *Дай згрэбло, надо каня згребваць.* Міратычы Кар.

ЗДАРАВО' (здравово') прысл. Холадна. *Стасюк, оля, апранісё, а то здараво на двары.* Навасёлкі Свісл. *От здорово, ідзеши, а шчокі гарашь от мороза.* Бобрыкі Петр. *От тэнер так здорово, нач холадна.* Горск Бяроз.

ЗДРАКАВА'ЦЬ незак. Гізаваць. *Корову хвасты пазадзіралі і здракуюць, нельга ўдзеражаць.* Шкураты Браг.

ЗДРАЧО'К м. Зрэнка. *У оку е здрачок чорненьki.* Бобрыкі Петр. *Сегодні чаго ў цябе такіе велікіе здрачкі? Не, у ее маленьki здрачок.* Тульгавічы Хойн.

ЗДРАЧЫ'ЦЦА (здрочы'ца) незак. Гізаваць. *Я рады не дам, коровы здрочацца.* Горск Бяроз.

ЗДРО'К м. Агадзень. У алешикі здракоў ўшма, кароў здракі кусаюць, а яны гізуюць. Моханава В.-Дзв.

ЗДУ'ЖАЦЦА зак. Засумаваць, замаркошча. *Вам, начальніца, ні здужжалосо па дому?* Навасёлкі Свісл.

ЗДУМЛЯ'ЦЬ незак. Выдумляць. *Ена про ее нічого не здумляла.* Бобрыкі Петр.

ЗДУХВІНА (зду'ховіна) ж. Неўрадлівая глеба сівога колеру. *Одна здухвіна, ішо ні посевеш, нічого не росте.* Бастынь Лун.

ЗЕ'ВА (зэ'во) н. Прамежак між верхнім і ніжнім віткамі асновы, праз які праходзіць чаўнок. *Обпусті основу, а то маленька зева і не пролазіць чоўнік.* Бастынь Лун. *Ніт ронае і получаеца зева.* Бобрыкі Петр.

ЗЕЛЯНУ'ХА (зелену'ха) ж. Няспелы плод садавіны. *Што ета за яблыкі — зеленуха.* Бастынь Лун.

ЗІПУ'Н м. Стараўняня верхняя сялянская вопратка з самаробнага сукна. *У майдоў дзеда быў зіпун, ён ужо збутлеў, дац я яго выкінула.* Касталомава В.-Дзв.

ЗЛА'ДЗІЦЬ (зла'дзіті) зак. Пашыць, справіць. *Зладіла спадніцу ў ладошкі.* Бастынь Лун.

ЗЛІ'ВАК м. Вылівак. *Курчица знесла сёне злівак.* Міратычы Кар.

ЗЛІПУ'КІ мн. Сухія вырасткі па краях булкі хлеба. *Ні ўдаўся мой сёней хлеп, увець са зліпкамі.* Міратычы Кар.

ЗЛЫТАЦЬ зак. Сабраць. *Усе яблыкі пад яблынай злыгаті ў кош.* Міратычы Кар.

ЗМАДЫТАВАЦЬ зак. Прыдумашь, збудаваць. *Ета ж я сама змадытавала сенцы ік хаці.* Шкураты Браг.

ЗМЫ'ЛКІ (эм'лкі) толькі мн. Мыльная вада, у якой мылі бялізну. *Ты ў змулках памуй што-небудзь, а то такія змулкі шкода вуливаць.* Тульгавічы Хойн. *Змулкі не вылівай, а памуй мяшкі.* Шкураты Браг.

ЗНА'ЇНІЦА ж. Левы бок тканіны. *Купіла сабе краму і не знаю, дзе добрий бок, а дзе знайніца.* Шкураты Браг.

ЗНА'МЯ (знам'е) н. Радзімая вляма. *У ёго на шэі знам'е.* Дэмітравічы Кам.

ЗНА'НКА ж. Выварат. *Надзела спадніцу на знанку.* Моханава В.-Дзв.

ЗНІЦЕ'ЦЬ зак. Вырасці высокім, тонкім, кволым (пра сцяблы). *Пасадзіла бульбу ў сатку, а інна ўся зніцела.* Моханава В.-Дзв.

ЗНЯБО'ЖЫЦЦА (зынебо'жыцца) зак. Моцна загараўаць. *От чэловек зынебожыўса і ледзьве ідзе.* Бобрыкі Петр.

ЗУБ м. Крук. *Зуб прыбіты да каварота ў калодзеі.* Навасёлкі Свісл.

ЗУ'БЫ I толькі мн. Матыка з зубамі. *Зубы колішніе. Позыч мне зубы, пэйду булбу копаті.* Бастынь Лун.

ЗУ'БЫ II толькі мн. Жалезная пласцінка на аглоблі, на якую надзяюць атосы. *Отёса надзеваеца на зубы і на ось.* Горск Бяроз. *Да аглобні прыбіты зубы, кап ні спадала атоса.* Навасёлкі Свісл.

ЗУ'БЫ III толькі мн. Гестка, скроеная ў форме зуба. *У футбольцы прышыты зубы.* Пакроіла ў футбольку з зубамі, а цяпер трэба прышыць. *Янка любіць футбольку з зубамі.* Ён і прасці мяне пашыць яе з зубамі. Навасёлкі Свісл.

ЗУ'ВЯ мн. Тое, што і зубы II. *Прыбіт зуб'я да аглобні і надзеі атосы.* Лешня Кап.

ЗУВЯ'ЗАК (зувя'зок) *м.* Вязка (лён). Атрапаў зувязок лёну, а у зувязку дваццаць трэпачэй. Бастьын Лун.

ЗЫБУ'ХА *ж.* Зыбкае, дрыгняцістое балота. Мы завём зыбухай балота, якое дужа грасацца, як станам, так і ўвяльніш, што і нох ня выцініш з этай зыбухі. Касталомава В.-Дзв.

ЗЫ'КАУКА *ж.* Вялікая зеленаватая муха. Пыгналі кароў у алецнік, а там як ныпалі на кароў зыкаўкі, дац усе каровы пырызбі-галісі. Моханава В.-Дзв.

ЗЫ'МША *ж.* Выступ у коміне, на які кладуць запалкі. Там ля коміна на зымши лежаць спічкі. Бобрыкі Петр.

ЗЫ'МШЧЫК *м.* Фотограф. Зымшчык плохо нас зняў, карточка плоха вышла. Бастьын Лун.

ЗЭ'ДЛІК *м.* Дэталь, на якой замацоўваецца каркас калаўрата. У калаўроту ёсць зэдлік с чатырма ношкамі. Міратычы Кар.

ЗЮ-ЗЮ-ЗЮ выкл. Ужываецца, калі падзываюць качак. Ністанішкі Смарг.

ЗЯВА'ЦЬ незак. Рабіць прамежак пры дапамозе панаўжоў паміж верхнім і ніжнім ніткамі асновы. Зявы ў аснове кепскія, че звязаюць, і чалнік нельга засунуць. Заазер'е Віл.

ЗЯЛЕПУХА *ж.* Няспелы плод садавіны. Нырвала зялепухі, ні аднай краснай зімлянічкі. Ну, вот зялепуха, што ты яе ёсці будзіш. Моханава В.-Дзв.

ЗЯМЛЯ'НКІ (зімля'нкі) *мн.* Дэталь у сакі. У саке ёсць зімлянікі, якія скрапляюць саху. Даўгабор'е Рас.

ЗЯУЗЮ'ЛЬКА (зеўзю'лька) *ж.* Зязюлька. Ужэ весна, прывесла зеўзюлька. Тульгавічы Хойн.

ЗЯУЗЮ'ЛЯ (заўзю'ля) *ж.* Зязюля. Заўзюля куе ў лесі. Жахавічы Маз.

I

ІГЛІЦА *ж.* 1. Клінападобны папяроchnы драўляны бруск для замацоўвання дзвярных дошак. Бастьын Лун. Каб замацаваць дошкі ў дзвярех, зрабіць ігліцу і ўвагнаў у дошкі. Сляўшчына Рас. 2. Папярочная планка (у лаве, ва ўслоне і да т. п.), у якую убівающа ножкі. У услоўнага ігліцы і буду ўбіваць ношкі. Моханава В.-Дзв.

ІГЛІЧЫЦЬ незак. Змацоўваць з дапамогай ігліцы. Нядобры іглічиши, паглядзі, як ты іглічый дзвярных дошкі, у дзвярех засталіся ўшэлі. Касталомава В.-Дзв.

ІГРА'ЦЬ незак. Іскрыца. На вялікадня рана ўстану і пайду на двор глядзець, як сонца будзіць іграць. Моханава В.-Дзв.

ІЗБІ'ЦЬ зак. Збіць. Моя корова ізбіла рога. Бобрыкі Петр.

ІЗВАЗІ'ЦА (ізвозі'ца) незак. Здзекавацца. Оля', як ізвозіца большыя хлопцы над малымі. Навасёлкі Свісл.

ІКО'ТКА *ж.* Ікаўка. Ныпала на мяне ікотка, і калі іна пірыста-ніць. Моханава В.-Дзв.

ІКРА'НИК *м.* Рыба з ікрой. Ікранік — ето селď з ікрэю, саміца Бастьын Лун.

ІЛЬНІСКА (ільніско) *н.* Поле, з якога сабралі лён. Гані короў на ільніско. Бастьын Лун.

ІЛЬНІШЧА *н.* Тое, што і ільніска. Пасвіў авечак на ільнічы. Шкураты Браг.

ІЛЬНЯ'НІШЧА *н.* Тое, што і ільніска. Узыраў ільнянішча і пасено ячмень. Моханава В.-Дзв.

ІМЖА'КА *ж.* Імжа. Сягоння дык цэлы дзень імжака імжыць. Стайкі Барыс.

ІМЯ (ім'я) *н.* Вымя. У мае каровы добрае ім'я, малака багата дае. Шкураты Браг.

ІРЖАВІ'ННЕ *н.* Іржа, балотная гразь, якую выкарыстоўваюць для афарбоўкі нітак. Прынісла з балота іржавіння. Моханава В.-Дзв.

ІРЖА'УЧЫНА *ж.* Тое, што і іржавінне. Іржайчынай краслюць маткі ў чорны цвет. Стайкі Барыс.

ІРЖА'ЦЬ незак. асу́дж. Моцна смяяцца. Чаго ты там іржэш, успакойся, пірыстай іржаци. Моханава В.-Дзв.

ІРХА *ж.* Ачышчаная ад шэрсці вузкая палоска аўчыны, якія служыць пракладкай пры сышванні аўчын. Пуміш аўчын пыклай ірху і шышы бок у паўшунку. Ваўкавічы Тал.

ІРХА *ж.* Тое, што і ірха. Ірша — вузіньская палосачка, яку ѿ шавец кладзець между аўчыннак, калі шысьць кажух. Даўгабор'е Рас.

ІСК *м.* Пачаліная разведка. Пчолы полетелі ў іск і іскують мэд. Бастьын Лун.

ІСКАВА'ЦЬ (іскаваті) незак. Адшукваць (пра пчол). Пчолы іскують мэд. Бастьын Лун.

ІСПО'ДАК *м.* Сподак. Пыстаў ісподак і пі чай. Моханава В.-Дзв.

ІСПО'ДКІ (іспо'ткі) *мн.* Рукавіцы. Іспоткі ліжаць у пячурцы. Замошша Рас.

ІСПО'ДНІКІ толькі *мн.* Споднікі. Надзені ісподнікі, а то сцюдёна. Моханава В.-Дзв.

ІССЯ'ДЛЫЙ прым. Ацеслівы. Хлеб нэвдалый, іссядлый, закаліц ны паціц. Горск Бяроз.

ІСТО'ПКА *ж.* Варыўня. Мы ў істопку пыставілі капусту, насыпалі бульбы і буракоў. Моханава В.-Дзв.

ІСЧА'ВІЦЬ (ісча'віті) зак. Адцінуць. Одтопіла кіслэ молоко, вылила ў торбочку, а тэлэр трэбо ісчавіті, і буде отворэг, ті сыр. Бастьын Лун.

ІСЧУ'ЛІЦЦА зак. Скурчыцца ад холаду. Чаго ты так ісчулігся, што, састыў, так ідзі да надзеніся. Шкураты Браг.

ІКАВА'ТЫЙ прым. Заіклівы. Вэн ікаватый чэловек, загіквеацца. Азарычы Пін.

K

КАБА'Н *м.* Певень. Кабан заветь куру: кло-кло-кло! Бастьын Лун.

КАБА'Т *м.* Даіцячая кофтачка на подбіўцы. Даій даіцяці надзеяць кабат, а то холодна. Жахавічы Маз.

КАБЛУЧО'К *м.* Прыйстасаванне да касы пры касьбе з божжка ручным способам. Возьмі косу, прывяжы каблучок і іды косіті грэчку. Азарычы Пін.

КАБЫ'ЛЕНКА (кобы'ленка) *ж.* Ваўнянка. Кобыленка — добры грыб. Кобыленкі мы мочым і солім. Бастьын Лун.

КАВАРО'ТКА (коворо'тка) *ж.* Калаўрот (для прадзення). Күпыв бабі коворотку лён прасці. Горск Бяроз.

КАВЕ'ННІК (ковэ'ннік) *м.* Качарэжнік. Паставте ковэню у ковэннік. Бастьын Лун. У кавенніку стаіць кавеня. Шкураты Браг.

КАВЕ'НЧЫЦЦА (ковз'ичыца) **незак.** Мучыцца. Вона з ім ковэнчыца усе свое жыццё. Горск Бяроз.

КАВЕ'НЬКА **ж.** Палка для апоры пры хадзьбе. Я без кавенькі не могу хадзіц. Якубова Рас.

КАВЯНІ'ШЧА (ковэні'шчэ) **н.** Дзяржанне качаргі. Паломалоса ковэнішэ у ковэні. Бастьынь Лун.

КАВЯНЯ' (ковэні') **ж.** Качарга. Нет ковэні, а то трэбо жар выгерэбіц з печі. Бастьынь Лун.

КАГА'ЦЬ (кага'ті) **незак.** Казаць. Кагалі затоўка і кагалі скороміна для запраўкі яды. Бастьынь Лун.

КАДО'БЧЫК (кодэ'бык) **м.** I. Пасудзіна для сала. Наложыла кодэбчык сала. Бастьынь Лун. 2. Маленъкая скрыначка для дробных речай. У скрыні пры боку е кодэбчык, де мы кладемо ніткі, клубкі. Бастьынь Лун.

КАДО'УБЧЫК **м.** Пасудзіна для муки. Маленъкі кадоўчык, у якім прыносли муку рашчыняць хлеб. Старана Асіп.

КАДУБЕ'Ц **м.** Шпакоўня. У маём кадубцэ шпакі вядуцца. Навасёлкі Свісл.

КАДУ'ШКА **ж.** Калодка (у коле). Зрабіў спіцы ў кадушку і набіў обад, а на обад нацягнуў шыну, от і калясо гатова. Шкураты Браг.

КАЖА'РКА (кыжа'рка) **ж.** Стары кажух. Накінь на сябе кыжарку. Якубова Рас.

КАЖА'РЫНА (кыжа'рина) **ж.** Тое, што і кажарка. Пасля вайны была адна толькі кыжарына, і ўсё нажылі. Сяляўшчына Рас.

КАЗА' I **ж.** Кольца, якім прымакаўваецца шыйка касы да касся. Трэба віткаю прывязаць казу ік касе і забіць запатылка. Шкураты Браг.

КАЗА' II **ж.** Касмык травы, пакінуты пры касьбе. Кепска касіў, аставалася каза, ні дакасіў, а па ўсёй пожні сколькі коз нарабіў. Навасёлкі Свісл.

КАЗА' III **ж.** Маленъкая санкі. Паеду ў лес па броўны. Прывяжу к саням казу, бо на сані і на казу буду класці доўгія броўны. Барыскі Лаг. Гэта каза меншая за абыкнавенныя сані і большая за падсанкі. На гэтай казе бабы вазілі дровы з лесу. Заазер'е Віл.

КАЗА' IV **ж.** Падсядзёлак. Палажыцца на спіну каню казу і зацягніцца падпінкай. Ністанішкі Смарг.

КАЗАКІ **мн.** Сажак дроў. Казакі — гэта значыць 2 метры шырыны і 2 метры даўжыні, адзін метр высаты, вот і казакі, у якіх складаім дровы. Карабаўшчына Бабр.

КАЗА'Н (кыза'н) **м.** Вялікі каёл для прыгатавання ежы. На вечар звару кызан бульбы і з малачком будзім есці. Замошша Рас.

КАЗЕ'ЛЬЧЫК **м.** Конік. Казельчыкі прыгаюць па сені. Ністанішкі Смарг.

КАЗЁЛ I **м.** Тое, што і казельчык. Як многа казлоў у сені. Злённы казлы скачуць па сені. Моханава В.-Дзв.

КАЗЁЛ II **м.** Масляк (грыб). Што ты адных казлоў ныбраала, ці другіх грыбоў не было? Моханава В.-Дзв.

КАЗЁЛ III **м.** Дошчачка з выемкаю для здымання ботаў. Дай каёл зняць боты. Замошша Рас.

КАЗЛЫ' I (казлэ') **толькі мн.** Прылада для наматвання праўжы. З вітушак развіваюць праўжу на казлэ, а з казлой снуюць. Міратычы Кар.

КАЗЛЫ' II **толькі мн.** Сталюга. Палажы бервяно на казлы і будзім пілываць. Моханава В.-Дзв.

КАЗНІ'ЦКА **ж.** Газоўка. Запалі казніцу і постав на стэл. Бастьынь Лун.

КАЗУ'БЧЫК (козу'бык) **м.** Каробачка з бяросты для ягад. Содраў беросту і зробіў козубчыка і набраў у козубчык пазёмкі. Бобрыкі Петр.

КАЗЫРО'К I (козыро'к) **м.** Выступ у коміне, на які кладуць запалкі. На козырку лежаць спічкі. Бастьынь Лун.

КАЗЫРО'К II (козыро'к) **м.** Застрэшак у нізе франтона. Трэбо зробіць козырок, а то зацекае сцена. Зробіў защищту і козырок, а цепер надо прыбыць ік лату ветраніцы. Бобрыкі Петр.

КАЗЮ'ЛЪКА **ж.** Тое, што і каёл III. Дзед узяў казюльку і сняў чобаты. Касталомава В.-Дзв.

КАИ прынаズ. Каля. Сэў кай батько і сыдыт. Азарычы Петр.

КАЙСТРА' (койстра') **ж.** Каstryца. Траплю лён, лециць курово і койстра. Бобрыкі Петр.

КАЙСТРЫГЦА **ж.** Тое, што і кайстра. Кайстыцы засыпала за акно, коб цяплей було. Шкураты Браг.

КАКАРУ'ЗА **ж.** Кукуруза. Гэтага году добрая какаруза. Жахавічы Маз.

КАКАРУ'ЗІСКА (какару'зіско) **н.** Поле, з якога сабралі кукурузу. Мэсто, дэ росла какаруза, зовэм какарузіско. Азарычы Пін. Гані вавечкі на какарузіско. Навасёлкі Свісл.

КАКАРУ'ЗІШЧА **н.** Тое, што і какарузіска. Гані кароў на какарузіша. Жахавічы Маз.

КАКАРУ'ЗНІСКА (какару'зніско) **н.** Тое, што і какарузіска. Какаруз зvezлі, засталосё какарузініско. Міратычы Кар.

КАКО'РЫНА **ж.** Тоўсты блін з цёртай бульбы. Ныдрала бульбы і спікла какорыну. Якубова Рас.

КАЛ **м.** Замэрзлая на дарозе гразь. Снегу німа, адзін кал па дарозі, што ўсе калёсы разбіў, едучы па калу. Навасёлкі Свісл. Кал на дорожі, нэможна проехаті. Азарычы Пін. На гуліцы кал, што ног нэ вытэнуты. Горск Бяроз.

КАЛАБО'К **м.** Маленъкая булачка. Лошкай аскрыбла дзешку, спікла калабок, і ў дзяжы кінула калабок ны зыкваску. Сяляўшчыны Рас.

КАЛАВУ'РЫЦЬ **незак.** Вартаваць. Пайду сат калавурыць, а то усе яблыкі ablatoшилі. Моханава В.-Дзв.

КАЛАКО'Р (коло'кор) **м.** Бразготкі. Прывяжы ік дуге колокора, поедзім у сваты. Бобрыкі Петр.

КАЛАКУ'Н **м.** Звон. Калакун на церкве великі вісіць. Жахавічы Маз.

КАЛАСАВІ'ННЕ **н.** зборн. Дробная салома, якая вытрасаецца са спаноў пасля мадацьбы. Бяруць сноп зы макавіну і вытрываюць каласавіння, а лепішь салому на кулі. Ваўкавічы Тал.

КАЛАТО'УКА **ж.** Палка з кружком на канцы для збіяння масла. Памыла калатоўку, уклала ў збойку і буду біць масла. Даўгабор'е Рас.

КАЛАТО'ШКА (колото'шка) **ж.** Шляга з тоўстым канцом, пры дапамое якой колоць дровы сякрай. Дрова тоўстые, без колотошкі не поколоты. Бастьынь Лун.

КАЛАТАУ'ХА **ж.** Гразь на дарозе. Па дарозі тыкая калатуха, аш па трупкі ў калёсах. Моханава В.-Дзв.

КАЛАЦІЦЬ (колоты'ти) незак. Ращчыняць цеста на бліны. Купыла вэртшку, коб було у цым колотыи огладкы. Горск Бяроз. **КАЛАЧЫ** мн. Каташкі. На бяроzi, якая семяніца, растуць калачы, як калачы паспэюць; з іх сиплецца насеня. Навасёлкі Свісл. **КАЛАШЫНА'** (кылышина') ж. Палова нітоў — увесы верхні щі ніжні рад петляў. На дошчатацы дзелаю адну кыльшину. Гэтую кыльшину перадзялю на кіёк. Гэта палаўіна ніта і ёсць кыльшина. Ваўкавічы Тал.

КАЛДУНКА ж. Вядзьмарка. Стайкі Барыс.

КАЛДУНКІ' мн. Адходы пры прадзенні кудзелі. Плахі кужаль, многа калдункоў, іх нада выдзіраць. Жукі Кар.

КАЛДУХА ж. Тое, што і калдунка. Шкураты Браг.

КАЛЕ'ИКА (коле'йка) ж. Чарга. Прышла моя колейка гнаті твар пастіті. Бастынь Лун.

КАЛЕ'НКА ж. Сустаў на пальцы рукі. У каленкі паліц ня гнецца. Сяляўшчына Рас.

КАЛЕ'СЦЫ мн. Прадаўгаватыя брускі з кольцамі, на якія падвешваюцца ніты. Прывяжы калесцы і пачапі за іх ніты. Муханава В.-Дзв.

КАЛЕСІКІ мн. Тое, што і калесцы. Калесікі робяць зеў у палатне. За калесікі чапляюць ніты. Мнюхі Міёр.

КАЛЗА'ЦЦА (кылза'цца) незак. Коўзатца. Ён умее кылзацца і бес канъюкоў. Сяляўшчына Рас.

КА'ЛІКА ж. Бручка. С калікі варылі булён. Крышылі каліку і бульбу. Каліка салаткай і жоўтая. Вароніна Рас.

КАЛІ'ШНІК м. Ліске бручкі. Ны каліках добрый калішнік. Вароніна Рас.

КА'ЛНА (ка'лно) прысл. Гразка. От кално на гуліцы, што нэ можно нег вытэгті. Азарычы Пін.

КАЛО'ДА I (коло'да) ж. Ствол дрэва без сукоў. От добрую колоду спілаваў. Колода — гэто ад комля і до верха без сучкоў. Бобрыкі Петр.

КАЛО'ДА II (коло'да) ж. Кусок тоўстага палена, які прывязваецца на канцы жураўля. Прывяжы ік страле колоду, коб легчэй цеглі воду було. Бобрыкі Петр.

КАЛО'ДА III ж. Задні навой у кроснах. На колоду ныіваюць аснову красен. Сяляўшчына Рас.

КАЛО'ДАЧКА I ж. Папяречная планка у граблях, у якую набіваюць зубы. Нада здзелаць у граблі калодачку і набіць зубы. Вароніна Рас.

КАЛО'ДАЧКА II (коло'дочка) ж. 1. Каленца (у сцябле). На соломине аж тры колодочки вырослі. Горск Бяроз. 2. Сустаў. Удырэв пальца па самэй колодычы. Горск Бяроз.

КАЛО'ДЗЕЖ (коло'дзеш) м. Ямачка калія пупавіны, па якой вызначаюць малочнасць каровы. У каровы глыбокі калодзеш, будзіць мылька дываць. Якубова Рас.

КАЛО'ДЗІЦА (коло'діца) ж. Калодка (у коле). Калодіца дуброва, крэпка, і спіцы дубовы. Бастынь Лун.

КАЛО'К м. Драўляны цвік, замацаваны ў сцяне. Загнаў калок у сцяну і будзіць дзе вешаць адзёжу. Вадва В.-Дзв.

КАЛО'ЩА ж. Брыжы на рукаве. У плаці пашыла рукавы с калашай. Навасёлкі Свісл.

КАЛТАЯ' ж. Цапільна. Зрабіў новую калтаю, а да калтаі прывізай бічоўку. Ністанішкі Смарг.

КАЛУБЕ'ЛЬ ж. Калыска. Глядзі дзіця, а то выкуліца с калубелі. Муханава В.-Дзв.

КАЛУ'ЖА ж. Калдобіна. Ехаў, заглядзеўся на птушак і колам пупаў у калужу. Тульгавічы Хойн.

КАЛУ'ЖЫНА (колу'жына) ж. Тое, што і калужа. Дарога гразная после дожэка, много колужын. Бастынь Лун.

КАЛЬ'ШКА (коло'шка) ж. Гушкалка. Зрабіла колышку і дэти гондываюцца. Бастынь Лун.

КАЛЬЕ'Р (колье'р) м. Кар'ер. Пайшлі у кольер купацца, там усе купаюцца. Бастынь Лун.

КАЛЬЦО' (кольцо') н. 1. Металічны кружок, за які чапляюць ворчык у баране. Кольцо на баране, а на борку кручок, кручок чапляеца за кольцо, а за боркі чапляюцца постронкі, а постронкі чапляюцца за хомут. Бастынь Лун. 2. Кольца на розе ў каровы. Купіў карову, іна мыльдая, толькі пяць кольцаў на рагу. Замошша Рас.

КАЛЮ'ГА ж. Тое, што і калужа. Дрэнная дарога, калуга за калюгай, няможна ехать шпарка. Муханава В.-Дзв.

КАЛЮ'К м. Калючка. Ламаў галінку розы, а калюк так разадраў паліц. Міратычы Кар.

КАЛЮ'КІ' (колюкі') мн. Ігліца. Костэрцыа — гэто колюкі на хвэйцы. Азарычы Пін.

КАЛЮ'ЧКІ I мн. Тое, што і калюкі. Пад хвойкай шмат насыпалася калючак. Бобрыкі Петр. На сасонцы зялёныя калючки растуць. Калючкі бываюць доўгія і кароткія. Ністанішкі Смарг.

КАЛЮЧКІ II мн. Адходы пры прадзенні воўны. Калі воўна нядобра пачасана, то ў ёй ёсць калючкі, і многа. Мнюхі Міёр.

КАЛЮ'ШКА (коло'шка) ж. Чарка. Коліса мы пілі з колюшак горэлак. Бастынь Лун.

КАЛЯ'ДКА (коло'дка) ж. Кудзеля, якую прадуць на коляды. Возьмі ў мене колядку спрадзі (кудзеля, што ў коледох прадзе, якую нельга прасыць ў свята). Бобрыкі Петр.

КАЛЯСНІ'К I м. Воз. Прывес каляснік сена. Брусы Мядз.

КАЛЯСНІ'К II (колесні'к) м. Дарога, па якой ездзяць толькі летам на калёсах. Там по загумленню колеснік вузкі, што не размінуцца. Бастынь Лун.

КАЛЯСО' (колесо') н. 1. Галоўка сланечніка. У сонечніку великае колесо, будзе богато семечэк. Бобрыкі Петр. О, якое большое колесо тут. Бастынь Лун. 2. Сланечнік. От колёс насаділа многа, будзім пудсанушкі грызі. Бастынь Лун.

КАЛЯ'СЦЫ (коло'сца) мн. Прадаўгаватыя брускі з кольцамі, на якія падвешваюцца ніты. Ручка, у якую укладаюць колясы, а за колясця чапляюць ніты. Азарычы Пін.

КАЛЯ'ТА (коло'та) ж. Пляма. Во большая у тэбэ колята ча сороці. Горск Бяроз.

КАЛЯ'ТЫЙ (коло'тый) прым. 1. Брудны. У тэбэ руки колятыя. Горск Бяроз. 2. Гразкі (пра дарогу). Неможна ехати, дорога колята, ой, ой, дорога колята, ох, дорога колята, нычога було ехати. Горск Бяроз.

КАМЕ'ЛЬ м. Ніжняя частка снапа. Стайці снапы ў бапкі камлём упіз, а макаўкамі ўверх і накрываці крыцікамі. Якубова Рас. Які няроўны камель у снапу. Парфянава Докш. У камлі многа травы, трэба меншы вязаць сноп. Падасоўе Навагр. Стайце снапы камламі на зямлю. Беразнёўка Браг. Ідзі развярні бапкі, хай сохніць

камлі. Моханава В.-Дзв. Снапы цяшкія, макавушкі высаҳлі, а камлі сырья. Ваўкавічы Тал.

КАМЕР' (комэ'р) м. Қаўнер. Пошила коротыша і прышила комера. Бастынь Лун.

КАМЕРА ж. Дзірка ў верхнім камені жорнаў для засыпкі збожжа. Засыпай у камеру жыта і круці ручку у жорнах. Барыскі Лаг.

КАМЕШНИК м. Қачарэнкі. Каменя стаіць у камешніку. Карабаўшчына Бабр. У камешніку стаяць: камяння, ёмка і вілкі. Бобрыкі Петр.

КАМИНОК м. Выступ на коміне. Спічкі ляжаць на камінку'. Моханава В.-Дзв.

КАМЛУК м. Восілка ў кашалі. У кошыку паламаўсё камлук. Навасёлкі Свісл.

КАМОУНІК м. Ажыннік. У нас многа камоўніку, а на камоўніку аш чорна-чорна камоў. Ністанішкі Смарг.

КАМОЧКІ мн. Ахдыды пры прадзенні кудзелі. Дужа плахая кудзеля, нельга прасці, многа камочкай. Ністанішкі Смарг.

КАМОЧНІК м. Тое, што і камоўнік. У лясах на камочніку многа камоў. Ністанішкі Смарг.

КАМШТОЛІЦЦА незак. Гуляць. Кошка лежыць, а кацёнак камштоліца коло кошкі. Бобрыкі Петр.

КАМЫІI мн. Ажына. Мы хадзілі ў камы, а як многа камоў у лесі. Я назірала аш трывіты камоў. Камы спелыя, аш чорныя. Ністанішкі Смарг.

КАМЫІIII мн. Бульянная каша, часам з гарохам, бобам. На вячэру зварыла бульбу і натайка з бульбы камоў. Навасёлкі Свісл.

КАМЯК (комяк) м. Тое, што і камы II. Маму, зрабеце камяка з бульбы. Навасёлкі Свісл. Зворыла бульбу, зняла прыгаркі і натоўкнула камэкай, а тэпэра буду есьці. Бастынь Лун.

КАМЯНЯ' (каменя') ж. Қачарга. Каменя жар загрэбаць. Зламаласа каменя і нема чым жару загрэбці. Жахавічы Маз. Камяння ставіць ў камешніку. Карабаўшчына Бабр.

КАНАДРЫСТА (конодрыста) ж. Праплеска. Конодрыста ростэ по бероз. Бастынь Лун.

КАНАПЛЯНІСКА (канапляніско) н. Қанаплянішча. Вырвалі каноплі і засталосё канапляніско. Міратычы Кар.

КАНАПЛЯНКА (канаплянка) ж. Вялікая цеплая хустка. Купіла себе хустку каноплянку з большымі клеткамі. Бобрыкі Петр. Мама, дай мне канапланку зав'язаць. Шкураты Браг.

КАНАПУШКІ (конопушкі) мн. Вясунушки. Якіе ў ёго кононушкі. Азарычы Пін.

КАНАПЯТЫЙ (конопя'тый) прым. Рабы. Вэн дужэ конопятый. Уся морда ў конопушкэх. Азарычы Пін.

КАНВАЛІЯ ж. Ландыш. Канвалія дужа добра ад сэрца, трэба яе сабраці. Канвалія росте по лугах. Навасёлкі Свісл.

КАНВІЛЬ м. Гатунак яблык (ружавата-жоўты). Канвіль — смачны яблык. Моханава В.-Дзв.

КАНДЖУК м. Вяровачная частка пугі. Да пужална прывезаў канджук. Бастынь Лун.

КАНЕК м. I. Стык двухсхільнай страхі. Қанек крыши задзелавалі саломай у саламянай страсе. Барыскі Лаг. Узлес ны самыи канек страхі чысьціць комін. Якубова Рас. 2. Дзве збітые дошки, якія кладуць на стык страхі. Збыв конька з досок і положыў на вэрх, а у соломэнэй стрэсэ то мы называемо хыб. Горск Бяроз.

КАНОПЛІШЧА н. Қанаплянішча. Сып бульбу на каноплішча. Ністанішкі Смарг.

КАНТАР ж. Фартух. Завіжэтэ кантара. Дэмітравічы Қам.

КАНУРКІ толькі мн. Қарункі. Прышыла к простані кануркі. Ваўкавічы Тал.

КАНЦЫ' толькі мн. Ніткі асновы, якія застаюцца на канцы не-датканага палатна. Выткала красны, адрезала палатно, і асталися толькі канцы. Палляцкішкі Вор. Чаму ты пакінула такія даўгія канцы, нада было яничэ ткаць. Моханава В.-Дзв.

КАНЬ ж. Перагардка. Хата була большая, і я адбіў кань, тэ-перэ две хаті ў мэнэ. Бастынь Лун.

КАПА ж. Скураное пакрыцце хамута. Купіў скуры на капу і пакрыю хамут. Моханава В.-Дзв. У хамуце на кішку і лямяц накладающима кожаная ката. Навасёлкі Свісл.

КАПАНІЦА ж. Матыка. Каваль добрую капаніцу зрабіў, сама капае. Стрэшын Жлоб.

КАПА'ННІК м. Землякоп. Узяў капаніка, кап ён выкапаў ямкі на фундамент. Ністанішкі Смарг.

КАПА'ННІЦА (капа'ніца) ж. Жанчына, якую нанялі капаць бульбу. Ну і капаніца з ле. За дзень чатыры баразны бульбы выка-пала. Ністанішкі Смарг.

КАПАРАЛКА (кыпыра'лка) ж. Матыка. Узіла кытыралку і пышла бульбу кылаць. Якубова Рас.

КАПА'ЧКА ж. Матыка. Капачкай драсуім картоплі. Шкураты Браг.

КАПЕ'Ж м. Лядзяш. Капежы позомерзалі на стросе і вісіць. Бобрыкі Петр.

КАПЕЛЬ I (капэль) м. Вадасцёк. Постав вэдро пыд капэль, хай воды напечэ. Бастынь Лун.

КАПЕЛЬ II (капэль) м. Гразкае балота. Нэ гоны коровы у копэль, а то увязнут. Горск Бяроз.

КАПЕЦ (капэц) м. Мурашнік. Мурашкі нагорнулы копца і гэ задручковалі хорошэ. Добры копец мурашо'к. Бастынь Лун.

КАПЕШКА м. Капа (сена). Капешку растрэсла сенą. Моханава В.-Дзв.

КАПІЦА ж. Прывязка для прымакоўвання біча да цапільна. Капіцай прывязываюць біч ік цапільну. Шкураты Браг.

КАПІЦЬ незак. Складаць сена ў копы. Стасю, пойдзем на ба-лота капіць сена. Навасёлкі Свісл.

КАТИКА ж. Ямка ў печы. Заграбла вуголле ў капку і засланіла печ. Заазэр'е Віл.

КАПКАС (копка'с) м. Каблук. Одорававса у чоботу копкас, пойду пыдлажжу. Азарычы Пін.

КАПЛУН м. Цура. Наліла воды, пасаліла яе, накрышила хле-ба, цыбулі і заправіла алеям. Вот гэта я і зрабіла каплун. Шкураты Браг. Узяты воды, посолодыты чы посоліты, накрышты хлеба і будэ каплун смачны. Горск Бяроз.

КАПНІСКА (копніско) н. Месца, дзе была капа. Копіцю забралі, осталосі копніско. Азарычы Пін.

КАПНІЦЬ (копнэтэ) незак. Тое, што і капіць. Я буду копнэтэ сино. Дэмітравічы Қам.

КАПТАН м. Блузка. Набрала тавару і пашыла сабе кантан. Міратычы Кар. Хорошого кантана пошила. Бобрыкі Петр.

КАПТУР I м. 1. Самая высокая пярдняя частка печи. Дым ідзець у кантур, а с кантуром ў комін. Печ зрабіў, а цяпер трэба рабіць кантур. Манякова Міёр. 2. Выступ у коміне, на які кладуць запалкі. Завускі зрабілі кантур у печы, што і запалкі нельга палажыць. Брусы Мядз. Вазьмі на кантур спічкі. Манякова Міёр.

КАПТУР II м. Дзесяты сноп для накрывання бабкі. Пастаў спаны ў мэндалі і накры кантуром. Сімакава Кар.

КАПТУШКА ж. Газоўка. Запалі кантушку, хай гарыць, а то цёмана ў хаті. Ваўкавічы Тал.

КАПУСНІК м. Капунішча. Зарас можна пусціць карову на капунік. Моханава В.-Дзв.

КАПУСНІСКА (капу'сніско, копу'сніско) н. Тое, што і капунік. Жані карову на капуніско. Міратычы Кар. Копусту ўбраў, осталоса капуніско. Бобрыкі Петр.

КАПУСЦЕ'ННЕ (копусты'ннэ) н. Тое, што і капунік. Мэсто, дэ росла капуста, мы зовэм капустыннэ. Горск Бяроз.

КАПЦІЛКА ж. Газоўка. А як жа рачей не было добрых ламп, а былы капцілкі. Моханава В.-Дзв.

КАПЫ'Л м. Матыка. Капылом капылім бульбу, а то іна зырысла храпай. Вароніна Рас. Мы капылом акапваім бульбу. Капылом бульбу капылюць. Сяляўшчына Рас.

КАПЫ'ЛІЦЬ незак. Асыпаць (пра бульбу). Чаго вы стаіць, брыцы капылы і капыльцы бульбу. Сяляўшчына Рас. Капылом капыльцы так бульбу, кап зімля была на баразне. Вароніна Рас.

КАПЫ'ТКА ж. Жаноча галаўны ўбор з матэрыі. Пат шапку надзявалі капытку с брыжамі. Навасёлкі Свісл.

КАРАБЕЦ м. Карабачка з бяросты для ягад. У карабец збірай ягады. Карабец робім з бяросты. Моханава В.-Дзв. Набраў карабец ягат. Макраны Кап.

КАРАБО'К м. 1. Карабока запалак. Пазыч мне карабок сярнічак. Моханава В.-Дзв. 2. Кошык, плещены з лазы. Нарэаў лазы і сплёт карабок. Моханава В.-Дзв.

КАРАВА'Н м. Штабель торфу. У караване сухэй торф, але мокрэй нэ трэбо браті. Азарычы Пін.

КАРАВАЧNIК м. Ануничк. Каравачнік едзіць, нада ў яго гузі-каў купіць. Замошна Рас.

КАРА'Н (кора'н) м. Ануча (для гаршкоў). Надо помыті коран, а то гразны. Бастьнь Лун.

КАРАНІ'К I м. Тое, што і карабец. Зрабіла каранік з бяросты і ныбрала поўдны суніц. Моханава В.-Дзв.

КАРАНІ'К II м. Борць, калода. Каранік пчол загінуў. Моханава В.-Дзв.

КАРАНЫ' (кораны') толькі мн. Рыззё. Ганучнік збірае кораны. Бабы, нэсытэ кораны мэняті. Бастьнь Лун.

КАРАПУ'ЗЫИ прым. Пузаты. Ен карапузый, много есць, а таму і карапузый. Тульгавічы Хойн.

КАРАСІ'НА ж. Газа. Схадзі, можа лаўка аткрыта, купі карасіны. Моханава В.-Дзв.

КАРАТЬІШ (короты'ш) м. Доўгая верхняя мужчынская і жаночная вопратка без падкладкі. Набрала сукна і пошила коротыша. Коротыша клалі на кожух. Наклоді коротыша на кожух, а то снег ідэ. Бастьнь Лун.

КАРА'УКІ (кыра'укі) толькі мн. Тое, што і караны, Зьбірай там кыраўкі, трапашнік едзіць. За кыраўкі купі шпількі. Ваўкавічы

Тал. Трэба караўкі занесці ў ларок, мо што дадуць. Тульгавічы Хойн.

КАРАЎНЯ'К (коровня'к) м. Цэгla, зробленая з гліны і гноя. Бастьнь Лун.

КАРАХВА'ШКА (кырыхва'шка) ж. Брычка. Раней у пана была кырыхвашка. Сяляўшчына Рас.

КАРАШКІ' толькі мн. Пакрышаныя сцяблы тытунню, махорка. Дай мне закурыць сваіх карашкі, карашкі крапчэй. Моханава В.-Дзв.

КАРАШО'К м. Ножка грыбы. Я бяру грыбы, а карашкі зразу адразаю. Моханава В.-Дзв.

КАРЖА'Н (коржа'н) м. Кажан. Коржаны ночью летают. Бастьнь Лун.

КАРКАВІ'НА (коркові'на) ж. Самае тоўстае сала (з верхнай часткі туши). Сало коло шыі мы зовэм корковіна, ті хібовэ сало і корковэ сало. Бастьнь Лун.

КАРНА'ТКІЙ (корна'ткій) прым. Карапткі. У коцубовы корнаткій рожон, думаю зробыты другога. Горск Бяроз.

КАРНІЧОСК м. Тое, што і каранік I. Цэлый карнічок суніц ныбрала. Сяляўшчына Рас.

КАРНО'ТКІЙ прым. Тое, што і карнаткій. У яго карноткія ганавіцы і карноткі кашужок. Навасёлкі Свісл.

КАРО'БКА I (коро'бка) ж. Рыбалоўная снасць з дранкі круглай формы. Карабкі стаўляць пуд лёд, і ў коробку налязаць юноны. Коробка ставіца на нач, да раніцы. Бобрыкі Петр.

КАРО'БКА II (коро'бка) ж. Асадка акна, якая ўстаўляецца ў аконны праём. Надо коробку уставіць у окны. Бастьнь Лун.

КОРО'БКА III (коро'бка) ж. Пасуда для поснага масла. Коробка для поснага масла і накрывка дэрэвяна. Бастьнь Лун.

КАРО'ЛЬ (коро'ль) м. Трус. В ёго королів мынго. Дэмітравічы Кам.

КАРО'СТА (коро'ста) ж. Каstryца. Мныго коростэ в кудэлі. Дэмітравічы Кам. Як трэпімо лён, короста з ілну лэтыт. Азарычы Пін. Лён трэплю, а короста лётыт. Кудэлю трэсэмо вэрэтэном, а короста лётыт. Горск Бяроз. Ен трэплю, а короста высыпаецца. Навасёлкі Свісл. Лён трэплю, а короста ляціц. Старае Сяло Зэльв..

КАР'РТА I ж. Павестка. Вэн полуцыв карту на суд ехаті. Бастьнь Лун.

КАР'РТА II ж. Месца на торфа распрацоўках, дзе сохне торф. На картах сухэй торф, там учора варочалі. Ідэта і повэрнэтэ на карті торф. Азарычы Пін.

КАРТАПЛЕ'ННЕ (картапле'не, картапля'нё) н. Бульбоўнік. Трэба ісці картаплене жаць і сушыць. Навасёлкі Свісл. Засуха, ўсё картаплене пасохла. Старае Сяло Зэльв. Добро было на бульбі картаплянё, а бульба благая. Міратычы Кар.

КАРТАПЛЯ'НІК (картопля'нік) м. Бульбянік. От на картопляніку на вэрэз бозаго голушэк. Бобрыкі Петр.

КАРТАПЛЯ'НІСКА (картопля'ніско) н. Бульбянік. Картапляніско аш палягло ат жары на бульбі. Міратычы Кар.

КАРТАПЛЯ'НІШЧА (картопля'нішча) н. Бульбянішча. Трэба пабаранаваць картаплянічу і пабраць картоплі. Шкураты Браг. Я ўспей пераараць картаплянішча. Старае Сяло Зэльв.

КАРТО'ПЛІСКА (карто'пліско) н. Тое, што і картаплянішча. Выкапалі картоплі, осталоса картопліско. Азарычы Пін.

КАРТОПЛІШЧА (карто'плішчэ) н. Тоё, што і картаплянішча. Пойду перагорваць картоплішчэ. Жахавічы Маз.

КАРТОПЛЯ ж. Бульба. От моя картопля пуд яблынаю збутве-ла. Бобрыкі Петр.

КАРХАВІННЕ н. Макрота. Кашаль б'ець дужа, а кархавінне не адходзіць. Моханава В.-Дзв.

КАРЧАВЕШКА ж. Выкарчаваны пень, Во, крэпкая карчавешка, ніяк ні раскалоць і пубаешкай бій па абуху, ні паддаецца. Кастаномава В.-Дзв.

КАРЧЫ' (корчэ') толькі мн. Кусты. У корчэх ростэ усё: і лоза, і берэзына, і горэшняк. Горск Бяроз.

КАРШУН м. Частка караўрота ў выглядзе двухзубай вілкі з жалезнымі зубамі, на якую надзяюць шпульку. Вазьмі каршуун, на-дзень на каршуун шпульку і закруці літэркай. Мнюхі Міёр.

КАРШЭНЬ м. Карак. Даі яму добра ў каршэнь, ніхай не ле-зіць драца. Моханава В.-Дзв.

КАРЫІ I толькі мн. Вялікі воз з драбінамі; наогул воз. Ка-ры — большэй вэз з драбінамі, був у пана, а у мужыкэв був вэз із-за пліскамі по бокэх. Бастынь Лун. Трэба ехаць па дровы у ка-рах. На кары паляжы гнаёўкі, будзім гной вазіць. На кары накла-дай слянныя драбіны і возім сена. Ністанішкі Смарг.

КАРЫІ II толькі мн. Сані для перавозкі бярвення. Кары — гэ-та сані, на якіх воэяць доўгі лес. Пазадзі караў сучка. Сучка да кар прымачоўвяцца вяроўкай. Навасёлкі Свісл.

КАРЫТА I н. Збітая дошкі, якімі прыкрываеца грэбені сала-мнай або шыфернай страхі. Збіваіца з дашок і кладзеца на канекі страхі карыта, кап ні цякло на хату. Якубова Рас. З дашок збіў карыта і паляжы на верх страхі, кап дошч строп не мачыў. Вадва В.-Дзв.

КАРЫТА II н. Дащчаная шуфляда, на якой ляжыць ніжні камені ў жорнах. Зрабіў карыта на жорны і паляжы ніжні камені. Старана Асіп.

КАРЭЦ I м. Вялікая скрыня, у якой трымалі бульбу ў варыўні. Тры скрыні бульбы засыпаў у карэц на зіму. Ністанішкі Смарг.

КАРЭЦ II (корэц) м. Калодачка з дзіркай на верхнім камені жорна, у якую ўстаўляеца ніжні канец млёна. У жорнах у дру-гім камэні ё є обруч, і туда, у гэтым обруч, устанавливают корэц, аўт корэц устанавливают млын. Азарычы Пін.

КАСА' ж. Променъ. Косы сонейка папускала аж до самэй земні. Бастынь Лун.

КАСАВЕЦ (косовэц) м. Касавокі. Ой, якы вэн косовец, у его гочах из видно чоловэчка. Косовец, косовец! Горск Бяроз.

КАСАВІЛА н. Кассё. Нада прывязаць палюк да касавіла. Мнюхі Міёр.

КАСАВІЛНА ж. Кассё. Німа добрай касавіліны асадзіць ка-су. Якубова Рас.

КАСАВІЛЬНА н. Кассё. Здзелаў яловое касавільна к касе. Ка-рабаўшчына Бабр.

КАСАГОКІЙ (косого'кій) прым. Касавокі. Дужэ ж вэн косого-кій. Азарычы Пін.

КАСАУЕ н. Тоё, што і касавіла. Да касаўя нада прывязаць мы-лицу. Брусы Мядз. Добрае касаёў ў касе. Моханава В.-Дзв.

КАСІДЛА (касі'до) н. Кассё. Насадзі касу на касідло і ідзі касіць сена. Раўбічы Мін..

КАСІЛІШЧА н. Кассё. Прывладзіў касілішча да касы. Бярозкі Хой.

КАСІЛНО' н. Кассё. Прывладзіў касілно да касы. Заазер'е Віл. Асадзіў касу на касілно і пайду касіць. Барыскі Лаг.

КАСІЛЬНО' н. Кассё. Да касы зрабіў касільно ды закароткае. Дзюблеўшчына Маладз.

КАСІНА I (косі'на) ж. Волас. У цебе на спіне касіна лежыць. О, якую доўгую касіну вурваў. Тульгавічы Хойн. Косіна вырволаса з головы. Бастынь Лун.

КАСІНА II (косі'на) ж. Выраз у аконным вушаку для падвой-ней рамы. У яничковы есть косіна, коб поставыты другую раму. Горск Бяроз.

КАСІУЁ н. Кассё. Нада іці касіць, а касіё паламалася. Паляц-кішкі Вор.

КАСМЫЧКІ' мн. Адходы пры прадзенні кудзелі. Плоха пачаса-ла кудзелю, многа касмычкou. Сімакава Кар.

КАСТАБО'К (костобо'к) м. Скураны лапаць. Былі новыя косто-бокі, а тэнэр старыя. Костобок подай мне. Гэ костобок порванэй. Бастынь Лун.

КАСТРУКІ' (куструкі') мн. 1. Адходы пры прадзенні воўны. Мнюхі Міёр. Войну кэпска счасаў, вельмі многа каструкоў. Казлы Міёр. 2. Астаткі пасля прасейвання муки. Муку на рэшата прасеіла, асталіся толькі аўсяныя куструкі. Вароніна Рас. 3. Рэшткі пасля працедзвяння цэду на кісель. У рэшткі асталіся куструкі, а с цэду наварыла кісялю і журыхі. Сяляўшчына Рас.

КАСТРЫЦА I (кострыца) ж. Цвёрдая частка пяра ў пер'і. Скубла пер'е, кострыцу выкынула вон. Горск Бяроз.

КАСТРЫЦА II ж. Ігліца. Пат хвойкай шмат кастрыцы насыпа-лася. Навасёлкі Свісл.

КАСЦЕ н. Кассё. Касцё ў касе старае, а нада б было зрабіць новае. Стайкі Барыс.

КАСЦЫ' толькі мн. Грабелькі да касы. Замацуй касцы да касы, пайду авес касіць. Беразнёўка Браг.

КАСЦЯРЫЦА (кострыца) ж. Тоё, што і кастрыца II. Костэрый-ца — это колючкі на хвэйцы. О-ёй, скэлькі мнэго нападала с хвэй-кі костэрыйцы. Азарычы Пін.

КАСЯ'К м. Сталярны інструмент для падчысткі пазоў. Касяк для падчысткі чацвярцей пасля адборніка ў шалёўках, дошках. Шкураты Браг.

КАТКІ' I (коткі') толькі мн. Каташкі. Ужэ на вэрбэ е коткі, скоро будуть лісткі. Бастынь Лун.

КАТКІ' II (коткі') толькі мн. Агаткі. У конюшыні коткі рос-туть, і много. Бастынь Лун.

КАТЫ'-КАТЫ'-КАТЫ' выкл. Ужываеца, калі падзываюць ката. Заазер'е Віл.

КА'УКА ж. Га'лка. На бярэзіні сядзіць каўка. Паляцкішкі Вор. Палладзі каўкі. Моханава В.-Дзв.

КА'УКАЦЬ незак. Мя'укаць. Кошка каўкае, хоча малака. Навасёлкі Свісл.

КАУМЕР м. Каўнер. Прышыла каўмер к сарочкі. Ваўкавічы Тал.

КАУНЕРАЦ (коўнэ'рыц, ковнэ'рыц) м. Манжэта. Да рукавэў прышыла коўнэрцы. Ёдэн коўнэрцы мэнши. Бастынь Лун. Да рука-

вов унізу прышыты ковнерцы. Одэн ковнерыц бэльши, а другі мэнши, як ты покроіла? Азарычы Пін.

КАҮНЕРЫК (ковне'рык, коүне'рык) м. Тоё, што і каўнерац. До рукава прышыла ковнерык. Сакалоўка Пін. Нада прышыць да рукава сарочки каўнерыка. Міратычы Кар.

КАЎПА'К (коўпа'к) м. Мехавая шапка. Купыв собэ ковпак, коб теплее було у голову. Бастынь Лун.

КАЎТУ'Н I м. Адходы пры прадзенні воўны. Кепска пачэсаў воўну, адны каўтуны, што няможна прасці. Беразнёўка Браг.

КАЎТУ'Н II (коўту'н) м. Кутас у поясе. Выткала поеса і зробіла по каўтуну по канец. Бастынь Лун.

КАЎТУНЫ' I (коўтуны) мн. Адходы пры прадзенні кудзелі. Обдзірала лён на жалезнай грэбені і кэлско ободрала, адны каўтуны ў кудзелі, што няможна прасці. Бобрыкі Петр.

КАЎТУНЫ' II (коўтуны) мн. Махры ў хустцы, настольніку. Одорваўса каўтун от вязвенкі. Я кагу і кагала настыльніца з каўтунамі. Бастынь Лун.

КАЎТУНЫ' III (коўтуны) мн. Няроўна спрадзеняя ніткі. Вот напрала ніткі, адны каўтуны. Бастынь Лун.

КАЎША'Н (коўша'н) м. Вялікая драўляная міска. Селі за стол і цэлуй каўшан варіва зелі. Бобрыкі Петр.

КАЦЕЛКІ толькі мн. Прадаўгаватыя брускі з колцамі, на якія падвешвающа ніты. Ніты на кацелках пірыдзвігаюцца. Да нітоў прывязываюць вяровачкі, і гэтых вяровачкі надзвіваюць на кацелкі. Ваўкаўчы Тал.

КАЦЕЛАЧКІ (коцёлочки) толькі мн. Тоё, што і кацелкі. Нада за кацёлачкі прычапіць ніты. Стайкі Барыс. Прыв'язы ік нітам матузкі і надзвіна на кацёлачкі, будзем ткаць красна. Бобрыкі Петр.

КАЦІ-КАЦІ-КАЦІ выкл. Ужываещца, калі падзываюць ката. Моханава В.-Дзв.

КАЦУБА' (коцуба') ж. Кацарга. У коцубовы карнаткій рожон, надо зробыты другога. Горск Бяроз.

КАЦУБНИК (коцу'быник) м. Кацарэжнік. Вэтэ постаўтэ коцубову ў коцубыкі. Горск Бяроз.

КАЦЮ'БНИК (кою'быник) м. Тоё, што і кацубнік. У коцубыковэ ухагат, вілкі. Дэмітравічы Кам.

КАЦЮ'К м. Кацяння. Дайце кацюку малачка папіц. Палляцкішкі Вор.

КАЦЮ'ШКА (кою'шка) ж. Шпулька. Коцюшку напрала на сапотрацы. Бобрыкі Петр. Купіла дзве кацюшкі нітак. Шкураты Браг.

КАЦЯ'Х (коця'х) м. Кветка цыбулі. На стовпах навэрху котэхы бэльші ростут, там насэннечко у котэховы чорненька. Горск Бяроз.

КАЧАЛАЧКА (кача'лочка) н. Прадаўгаватыя брускі з колцамі, на якіх падвешвающа ніты. Вешаюць нічальніцы на качалочко. Навасёлкі Свісл.

КАЧА'Н м. Храпка. Мама, выраши мне качан. У получы у сэрэдынэ е качан, ёго можна есць. Горск Бяроз.

КАЧАРГЕ'ШНИК м. Кацарэжнік. Пастай вілы ў кацаргешнік. Навасёлкі Свісл.

КАЧАРЫ'ЖКА (качары'шка) ж. Храпка. Вы вырашице качарышку с кычына капусты. Моханава В.-Дзв.

КАЧУ'К м. Кацанё. Кацукі квакаюць, нада ім даць есці. Кацук застаўся ат каучукоў. Палляцкішкі Вор.

КАЧУ'Р м. Каўалак' тоўстага палена. Парэзали дровы на каചуры. Пойдзім сячы качуры на дровы. Моханава В.-Дзв.

КАШАЛЕК м. Вяровачная сетка для сена каню. Набяры сена ў каашалеек, возымім на дарогу каню. Вароніна Рас.

КАШАЛІСКА (кошэлі'ско) м. Кош. По-дзвайному кагутъ: кэш і кошэліско, гэ сама однэ. Бастынь Лун.

КАШАРА' (коша'ра) ж. Агароджанае месца на полі, у лесе, дзе летам трymаюць жывёлу. Да товар стойт, мы кагам стоновіско, а тэпэр кагут і кошара. Бастынь Лун.

КАШАРЫ'ЦЦА незак. Мыцца. Я пайду кашарыцца. Ністанішкі Смарг.

КАШАРЫЦЬ незак. Мыць. Я пайду кашарыць свае ногі. Ністанішкі Смарг.

КАШО'УНІК (кашо'унік) м. Сітнік. Унь на вугану богато росце кошоўніку. Свіні ходзіць у кошоўніку. Бобрыкі Петр.

КАШРЫЦЬ незак. Мыць. Я пайду кашарыцца, кашарыць свае ногі. Ністанішкі Смарг.

КАШТЫ'ЛЬ (кошты'ль) м. Мыліца. Вэн ходыт на коштыле. Бастынь Лун.

КАШЭ'ЛЬ м. Вяровачная сетка для сена каню. Напхні, ныкрыпай каашель сена ўзяць каню ў дарогу. Даўгабор'е Рас.

КВА'ДА ж. Квадра. Молодычок у другой квадэ. Бастынь Лун.

КВАС м. Кіслы суп. Квас варым так: ўкінім у ваду мяса, а тады паткалоцім кіслым цестам ці рошчынай. Вот я і зварыла квасок, квас. Міратычы Кар.

КВАСЕНЫ дзеепрым. Квашаны. У нас добрэ квасёна капуста, я вам дам на закус. Бастынь Лун.

КВАСКА ж. 1. Бочачка для засолкі агуркоў. Кваска — небольшая пасудзіна, у ёй мы солім гуркі. Бастынь Лун. 2. Дзежачка на сала. У кваску клодэм сало і кірпічэм наважэваім вэко. Бастынь Лун.

КВАСО'ЛЫНІК (квасэ'льнік) м. Ліске і сцяблы фасолі. Квасэльнік добры, а чы будэ квасоля, не знаю. Бастынь Лун.

КВАШАЛІНА (квашэлі'на) ж. Квашаніна. Зарэзала паршукі і наварыла квашаліны. Горск Бяроз.

КВЕТКА ж. Нязжаты пучок калоссяў, пакінуты ў канцы жніва. Жыто дожала і кветку зробіла. Горск Бяроз.

КВЕЦАЦЬ незак. Брудзіць. Бунда ў цябе новая, і не трэба яе квецаць. Шкураты Браг.

КВЕЦЕНЬ м. Красавік. Квецень месяц. Палляцкішкі Вор.

КВЯЛІЦЦА незак. Дражніца. Чаго ты квялісса з малым? Ой, ні лесь, ні квяліса нат дзяцьмі. Навасёлкі Свісл.

КВЯТ м. Кветка. От красівія квят — мальва. Ністанішкі Смарг.

КВЯТУ'РКА ж. Прарэх (у штанах). Зашилі сваю квятурку ў штанах. Сяляўшчына Рас. У штаніках расцягнулася квятурка, за-сцягні, сынок. Даўгабор'е Рас. Ушый гузік у квятурку, а то німа чым зашиліць. Вароніна Рас.

КЕБ злучні. Каў. Пайду рабіць адзёнка, кеб кідаць стог. Шкураты Браг.

КЕПКА (кэ'пка) ж. Пячурка, ніша ў сцены печы. Загрэбі жаратак у кепку. Трэбо выграбіт вуголле у кепку. Буду у кепку загрэбат жар. Бастынь Лун.

КЕУЛІЦЦА незак. Тлець. Ні гыраць дровы, толькі кейлюцца. Якубова Рас.

КІВІНЯ' ж. Качарга. У камешніку стаяць: ківіня, ёмка і вілкі.
Бобрыкі Петр.

КІЕУКА ж. Кукурузны пачатак. Смашная кіёўка. Я прынёс кіёў-
кі, звары, мама. Брусы Мядз.

КІЗО'К м. Столъ з жэрдак у хляве. Прыве́з вез тонкіх жэрдок,
требо зробіти ў хлеві кізок. Бастынь Лун.

КІЛЛАВА'ТЫИ (кілова'тый) прым. Пра капусту з нарастамі на
карэнні. Уся капуста кіловата, ні знаю чэму. Бастынь Лун.

КІЛА'ТЫ прым. Тоё, што і кілаваты. Капуста ўся кілатая да
аднаго кічына, дык бурыкам адсадзіла. Сяляўшчына Рас.

КІЛУН м. Кныр. Мінохі Міёр.

КІНО'ШЧЫК м. Кінамеханік. Кіношчык прыехэў, будэ кіно.

Бастынь Лун.

КІПЯТAK м. Вар. Кіятак добра кіпіць, можна заліваць крос-
ны. Міратычы Кар. Дастань мне кіятак, я буду блашчыц авар-
ваци. Навасёлкі Свісл.

КІРЗА'К м. Гірса. Поле нізкае, а я посею жыто. Жыта не вы-
росло, а вырос одын кірзак. Бастынь Лун.

КІРНА'ТЫИ прым. Невысокі. Вэн кірнатый, небольшого росту.
Бастынь Лун.

КІРНО'З м. Тоё, што і кілун. Бастынь Лун.

КІРСА I ж. Ачышчаная ад шэрсці вузкая палоска аўчыны,
якая служыць пракладкай пры сшыванні аўчын. Кірса — ета вузкая
полоска, скобленая от шэрсті, і ее кладуть по сэрэдзині, колі сши-
вають овчынкі. Бастынь Лун.

КІРСА II ж. Тоё, што і кірзак. Кірса ростэ, дэ мокрэ поле.
Кірса ростэ у жыті. Бастынь Лун. Требо жыто змыті, ото мнэго
кірсы. Азарычы Пін.

КІСЛА'ТЫI прым. Плаксівы. Дужо кіслаты ўрадзіцё, усё пла-
чи і плача. Міратычы Кар.

КІСЛІ'ЦА ж. Шчаўе. Назбірала кісьліцы і буду варыць боршч.
Сяляўшчына Рас.

КІСЛУ'ХА ж. Страва з рошчыны і бульбы. Нацёrlа бульбы,
перамяшала скіслой рашчынай і наварыла на абет кіслухі, будзем
есці с салоткім малаком. Міратычы Кар.

КІСЛЯ' ж. Закваска. Смашная кіслю пахніць, будзіць добрый
хлеп. Ваўкавічы Тал.

КІСЛЯ'К м. Сыракваша. Мамо, налій мне ў міску кісляку. Жа-
хавічы Маз. На, сінок, вупі кісляку. Тульгавічы Хойн.

КІСЦЕ н. зборн. Махры. С кісцям хустка, настольнік с кісцям.
Вароніна Рас.

КІСЬ-КІСЬ-КІСЬ выкл. Ужываеща, калі падзываюць ката. Мо-
ханава В.-Дзв.

КІТА ж. Вязка (бобу). Адна кіта бобу дужа тоўстая звізала-
ся. Міханава В.-Дзв. Кіта бобу. Манякова Міёр. Сухая кіта бобу.
Шастакі Шчуч.

КІТКА ж. Тоё, што і кіта. Пыжала бол і пывізала ў кіткі. Мі-
ханава В.-Дзв. Кітка бобу, вазьмі кітку і паставі ў банку. Барыскі
Лаг. Лён пыёніялі, пывізали ў кіткі і пыставілі ў раткі. Ваўкавічы
Тал.

КІЧКА I ж. Смаляны корч. Паехаў кічкі капаць, на вураб і на-
капаў цэльій воз. Шкураты Браг.

КІЧКА II (кічка) ж. Саламянная пракладка ў хамуце. Узяў
соломы, обтаянгнуў шкурою, кычку до хомуту зробыў. Горск Бяроз.

КІШКА' ж. Хамуціна. Трэба пачыніць кішку ў хамуце. Моханава В.-Дзв. Кішка ў хамуце прамацоўвавацца да кляшчэй. На кішку і клемшчы с-пат споду і зверху накладацца лямяц. Навасёлкі Свісл.

КЛАД (клат) м. Штабель дроў. Пасек бярозавыя дровы і зла-
жыў у клат. Міханава В.-Дзв.

КЛАДЗЬ (клаць) ж. 1. Жардзіна, якая кладзеца паверх крок-
ваў на страсе. Паставіў крокву і палажыў кладзь наверх на крок-
ву. Жахавічы Маз. 2. Папяроочнае бервяно пад падлогай. Пакладзі
кладзі, а цяпер буду масціц мост. Клаць у маству згніла. Ваўкаві-
чы Тал.

КЛАСЦІ (кла'стэ) незак. Надзяваць. Вын кладзе сорочку сыбэ.
Дзімітравічы Кам. Гальку кладуць пат спадніцу. Калісія клалі па
сябе станіка і гальку. Навасёлкі Свісл.

КЛАЧО'К м. Адходы пры прадзенні воўны. Дрэнна счэсаны воў-
на, адны клачкі. Упрала клачок, нітка стала няроўная. Клачкі нада-
выкідацца. Сяляўшчына Рас.

КЛЕ'ВАЦЬ незак. Слаба, чуць-чуць ліпець. Ен чуць-чуць кле-
ваць, мусіць скора памрэць. Міханава В.-Дзв.

КЛЕВЯРЫ'ШЧА н. Канюшынішча. Клевер скасілі, засталося
клемярышча. Шкураты Браг.

КЛЕН'Ц (клэ'нц) м. Клятва. Што его клянц, ён ето нэ зробыт,
а дае клянц. Горск Бяроз.

КЛЕ'ПАЛА (клэ'пало) н. Няроўнасці на палатне касы. Не ўмеў
клепаті косу і зробыў клепало. Бастынь Лун.

КЛЕ'ПНЯ ж. Лапа. Кошка склала свое клені і спіць, а одной
клепней ворочае. Бобрыкі Петр.

КЛЕ'ШНІ мн. Ніты (у краснах). Навіла красна, укынула ў
клемні аснову і выткала ў штыры клемні чыноватнаго полотна. Горск
Бяроз.

КЛЕ'ШНЯ ж. Калоша ў штанах. Пашила ў ганавіцах шырокія
клемні. Вострава Маст.

КЛІНБ м. Маленка палячка, пры дапамозе якой вяжуць сна-
пы. Пашила баба жыто жаты і зобыла кілнба вязты, і нэ було чым
спонты вязати. Горск Бяроз.

КЛІНДА'ТЫИ прым. Клышаногі. Пашиў кіндатый, колені ў
сэрэдзину, а ногі ўгроб. Бастынь Лун.

КЛІНО'К м. Запатылак. Надзень баночку і забі кінка, коб не
спадовала коса з косья. Бобрыкі Петр.

КЛІЦВІНА ж. Цвікля. У штанах у кіатурцы ўшыта кліцвіна.
Якубова Рас.

КЛО'ПАТ (клю'пот) м. Дошчачка з дзірачкай, куды памяшчаец-
ца верхні канец млёна. Прыколотіў клопот і ўдеў млён у клопог.
Бастынь Лун.

КЛО'ПАЦЬ незак. Квактаць. Курыца хоча садэйца на яйцы і
клопая, трэбо прывязаць. Курыца пачала клопаць, надо пасадзіць
пад рэштаку. Навасёлкі Свісл.

КЛО'ХКАЦЬ незак. Тоё, што і клопаць. Курыца клохкаіць, нада-
садзіць на яйцы. Міханава В.-Дзв.

КЛУ'МЛЯ ж. Ручная рыбалоўная снасць з сеткі, пацягнутай
паміж двумя кійкамі (ловяць у яе двое). Пачыніў клумлю, пойдзі
рыбу лавіць. Жахавічы Маз.

КЛЫК м. Жмут. Узяў клык сена пат паху. Я клык кудзелі спра-
ла. Міратычы Кар.

КЛЭ'МАК м. Клунак. Мы ішлі са сваімі клэмкамі аш да Кастуся. У мяне клэмак быў дужа цяжкі. Заазер'е Віл.

КЛЮЕЦ м. Мадаток для насякания камянёў у жорнах. Падай мне клюец, мне трэба накляваць камень у жорнах. Старонка Асіп.

КЛЮЧА ж. Прадаўгаваты бруск з кольцамі, на якія падвешваючыя ніты. Зацэпала ніт за клюкы. Одна клюка вышэй, а другая ныжэй. Горск Бяроз.

КЛЮЧ I м. Вочап. Сгоіт стовп, а на стовпу пуга лежыт, а до пугы прывязан ключ, а на ключы высыт вэдро. Горск Бяроз. Поломав ключ у колодежа. Бастьнь Лун.

КЛЮЧ II м. Кручок з загнутым капцом для выскубвашня сена. Ключом наскучав сена дать коню. Бастьнь Лун.

КЛЮЧ III м. Крыніца. Ключом выда б'ецы. Там добрый ключ, можна напіціа ключавічіадзіцы. Сяляўшына Рас.

КЛЮЧКА I ж. Кіек, адзін канец якога ўсаджан у дзірку навоя і не дae навою круціцца. Ключка атпускаць аснову з навоя. Навасёлкі Свісл.

КЛЮЧКА II ж. Тое, што і ключ I. Ключка прыбіта да ковара-та, а на ключку вешаюць вядро. Навасёлкі Свісл.

КЛЮЧЫ мн. Тое, што і калодзеж. У каровы пат пахай ёсь ключы, і па этых ключах узнаюць карову, ці добрая карова на малако. Вароніна Рас. Выбірай карову, глядзеў ключы, как добрая була. Ключы добрыя, павінна дываць мылька. Якубова Рас.

КЛЮЧЫШЧА (ключышч) н. Доўгае бервяно, якое кладуць на сохі ў будынку. Пыставів штыры сохі, а на сохі положыў ключышч, товсты дэрэзыну. Бастьнь Лун.

КЛЯВЕЦ (клев'ц) м. Тое, што і клюец. Дай мне клевэц жорны біті. Бастьнь Лун.

КЛЯК м. 1. Сук. Тоўсты кляк зламаў вецер у грушы. Навасёлкі Свісл. 2. Корань. Выкопаў кляк на ковэню. Ковэня клековата. Бастьнь Лун.

КЛЯМАР м. Жалезная пласцінка на аглоблі, на якую надзя-ваюць атосы. Клямар прыбіты да аглабні, на які адзяваюць атосу. Міратычи Кар.

КЛЯМКА I ж. Прыстасаванне ў плузе для рэгулявання шырыні баразны. У дышлі на канцы ёсь клямка. У клямцы ёсь пяць дзірак. Клямку можна падымыць то ўніс, то ўгору. Ністанішкі Смарг.

КЛЯМКА II ж. Манішка. Прышы клямку ў рубашку і каўмер. Вароніна Рас.

КЛЯМРА ж. Рэгулятар. У канцы дышла прымасцовая клямра. Азарычы Пін.

КЛЯМРЫ мн. Быкі (у маста). Пачыніў мост і зробіў клямры, коб вэсной не знесла вода моста. Бастьнь Лун.

КЛЯПЧАНКА (клепчанка) ж. Невялікая пасудзіна з клёпак. Прорэзай у клепчанцы заторы, коб уложыць дно. Бобрыкі Петр.

КЛЯЦ м. Зуб (у баране, граблях). У брусе заганяюць кляцы. Паламаўся кляц у граблях. Паўлавічы Клім.

КНІГА ж. Кнігаўка. Кніга пулетела над булотом. Бастьнь Лун. Скора к нам прыляцяць кнігі. Тульгавічы Хойн.

КНІГІ толькі мн. Адзэл страйніка буйной рагатай жывёлы. Зарэзала карову, разрэзала трыбух, а там кнігі, кнігі, што я ні магла кнігі пачысціць. Касталомава В.-Дзв.

КНІЖАЧНЫЙ прым. Страўнікавы. У коровы бэбэхі: одын простиі, а другій кніжачны бэбэх. Бастьнь Лун.

КНІЖЫЦЬ незак. Кружыць. Мухі кніжаць нат каструлай. Ністанішкі Смарг.

КНУР м. Кнур. Мнэго кнурэй, трэбо одного пусціць на племя. Азарычы Пін. Покынуў кнур на племе. Горск Бяроз. Трэба кнур пакладаць ды карміць на сала. Міратычи Қар. Буду кнур ляхчаць. Навасёлкі Свісл. У калхозі ёсь кнур. Ністанішкі Смарг. Було много кнуроў, а я аднаго кінч. Кнур мой пародзісты. Паляцкішкі Вор. Многа кнуроў, надо выпакладаць, а пакінцуць аднаго. Старае Сяло Зэльв.

КНУРАВАЦЬ (кнуроўты) незак. Пра стан цечкі ў свінні. Моя свіння кнуроўты почала, поожэнем до кнуря. Горск Бяроз.

КНЭБЕЛЬ (кнэ'біль) м. Маленская палачка, пры дапамозе якой вяжуць спалы. Кнэблім вяжуць спона. Дэмітравічі Қам.

КНЯЖ м. Шафер. От молодого прыехало аж два княжых. Одзін княж дзержаў венец у молодога. Бобрыкі Петр.

КОБ злучн. Каб. Коб добра рабіць, трэбо вучыцца. Бобрыкі Петр.

КО'БАЧКА ж. Падлышачная ямка, якая знаходзіцца пад грудзінай. Пад грудзімі ёсь кобачка. Падвярнула мне пат кобачку. Ністанішкі Смарг.

КО'ВАРАТ м. Вочап. Журавель ляжыць на тоўстай бабе, а да жураўля прычэплені коварат. Навасёлкі Свісл.

КО'ВЕНЬКА ж. Палка для аиоры пры хадзьбе. Без етой ковен'кі я не могу ходзіць. Бобрыкі Петр.

КО'ВЕНЯ (ко'вэня) ж. Качарга. На ковэню набіў оджога. Выкопаў кляк на ковэню. Ковэнэ клековата. Бастьнь Лун.

КО'ЗЛІК м. Конік. Зелёные козлікі прыгаюць по сэны. Горск Бяроз.

КО'ЗУБ м. Каробачка з бяросты для ягад. Зробів козуба бэрэстового і набрав позёмок. Бастьнь Лун.

КО'ЗЫР м. Казырок. Паламаўся ў шапцы козыр. Навасёлкі Свісл.

КО'КАЛЬ (ко'коль) м. Куколь. У жытэ ростэ і коколь. Горск Бяроз.

КО'КЕНЬ м. Ногаць. О, акі кокенъ большы на пальцу, обрэж его. Бобрыкі Петр.

КО'ЛБА ж. Від свярдзёлка. Колба круглыты дыркы. Горск Бяроз.

КО'ЛЕСА I (ко'лесо) н. Блок для падняцця вулея на дрэва. Возымі колесо і ліну, будімо засмыкаті вулей на стэйло. Бастьнь Лун.

КО'ЛЕСА II (ко'лесо) н. Қола. Паламалосё колесо, а другога няма. Навасёлкі Свісл.

КО'ЛЕСЦА н. Прадаўгаваты бруск з кольцамі, на якія падвешваючыя ніты. За колесца чапляюць ніты. Азарычы Пін.

КОЛЬ прыназ. Каля. Ззаді коль потыліцы е долынка. Азарычы Пін.

КО'ЛЬБА ж. Ручка ў пярэднім навоі красён. Кольба ў навойцы, кап налатно накручваць на навойку. Навасёлкі Свісл.

КО'ЛЬБАЧКА ж. Жалезны прут у калаўроце, на якім круціцца кола. Кольбачка ўдзявяцца ў кола, а на кольбачку накладацца цыганачка і круціцца кола ў самапраццы. Навасёлкі Свісл.

КОМ м. Яда з мятай бульбы, запраўленай салам. Мы наварым бульбы, качалкай стайдом, заправім салам, вот вам і ком. Міратычи Кар.

КО'НБІЦА ж. Драўляная палачка з зарубкай, якую прышивалі на рагу торбы. *Па вуглах у торбі прышивалі конбіцы, а да конбіцы прышивалі лялкі.* Якубова Рас.

КО'НИК м. Жэрдка, падвешаная ўверсе перад печчу. *Повесь копротыса коло печы на конік, хай сохне.* Бастынь Лун.

КОНЬ м. Верх страхі, дзе сходзяцца скаты. *Пыцікла на кані крыва, нада пакръць.* Вароніна Рас.

КО'НЮХ м. Шулляк. *Конюх усіх кур подрав.* Бастынь Лун.

КО'ПЕЛЬ (ко'пэль) м. Гразкае балота, на балоце лужына. *У болотэ мнэго копелёў, і ў тых копелях мнэго рыбы.* Горск Бяроз.

КО'ПІКА ж. Ямка ў печы. *Заграбі ў копку жар с печы.* Заазер'е Віл.

КО'РАНЬ м. Ляды, расцяроб. *Выкапаем усе карчэ с-пат лесу і сеям на корані жыто, авёс, ячмень, і добра растуць.* Міратычи Кар.

КО'РБА I ж. Від свярдзёлка. *Корбай трэба круціць дзіркі ў дошицы.* Міратычи Кар.

КО'РБА II ж. Жалезны прут у калаўроце, на якім круціца кола. *У калаўротку сучка надзета на корбу і круціць коло калаўротка.* А корба ўкручана ў ручкі калаўротка. Міратычи Кар.

КОРХ м. Мера таўшчыні (салы) на чатыры пальцы. *Добра сало — корх тоўщына на хібу.* Бастынь Лун.

КОРЧ м. Гронка (арэхай). *А на леічыне много корчэй, а ў корчэ по 8—9 орэхэй.* Бастынь Лун.

КО'СТКА (кэ'стка) ж. Кадык. *Пуд горлом кэстка вэлыка.* Азарычы Пін.

КО'СЫ I мн. Валасы. *Ідзі свае косы апстрыжы, а то уже вель-кія выраслы, як у пупа.* Тульгавічы Хойн. *От у галаве багата завялося шамашыны, аж косы белыя сталі.* Шкураты Браг.

КО'СЫ II мн. Парасткі без лісця ў гарбузах, агурках. *Гарбузы разрасліся, якія доўгія косы папускалі.* Міханава В.-Дзв.

КО'СЫ III толькі мн. Доўгае пер'е ў хвасце пеўня. *Дужа пры-гожыя косы ў петуха.* Міханава В.-Дзв.

КО'СЫ IV мн. Карэнне ў цыбулі, часнаку. *Цыбуля пусціла ў зэмлю косы.* Азарычы Пін.

КОСЬ-КОСЬ-КОСЬ выкл. Ужываецца, калі падзываюць каня. Барыскі Лаг., Заазер'е Віл., Қазлы Міёр., Міханава В.-Дзв., Вадва В.-Дзв.

КО'СЬКА м. памянш.-ласк. Конік. *Коська мой.* Міханава В.-Дзв.

КО'СІО-КО'СІО-КО'СІО выкл. Тое, што і кось-кось-кось. Вадва, Касталомава, Міханава В.-Дзв.

КО'СЯ-КО'СЯ-КО'СЯ выкл. Тое, што і кось-кось-кось. Бярозкі Хоц., Міханава В.-Дзв.

КО'ТКА I ж. Кошка. *Котка мяўкае, хоча есці.* Палляцкішкі Вор.

КО'ТКА II ж. Шчыкалатка. *Вышай капыта ў майдо каня заба-лела котка.* Навасёлкі Свісл.

КОУБ м. Страўпік (у жывёл, птушак). *Аддзяры касу ад коўба, а тады абdziрай жыр.* Стайкі Барыс. *Які бальшы коўб у парсюка.* Тульгавічы Хойн.

КО'УБІК м. Тое, што і коўб. *У свіні буў большы коўбік, его ак напіхаеш, то ён расцегаецца.* Бобрыкі Петр. *Закруціла куру і коўбік пачысціла.* Шкураты Браг.

КОУШ (кэўш) м. Вялікая драўляная міска. *Даўней у кэўш на-ливалі обэд і обэдалі з кэўша.* Бастынь Лун.

КО'УШЫК м. Дзірка ў верхнім каменні журнаў для засыпкі збожжа. *У журнах е коўшык, куды сыплюць зярно, каб змалоць.* Шкураты Браг.

КО'ХКАЦЬ незак. Падэываць куранят (пра курыцу). *Кура кох-кая, маніць куранята ік сабе.* Шкураты Браг.

КО'ЧАЧКА ж. Адходы пры прадзенні кудзелі. *От кепская кудзе-ля, адны кочачкі, што дужа цяшка прасці.* Якую тоўстую кочачку ўпрала і няроўная нітка. Калодзішчы Мін.

КОШ м. Рыбалоўная снасць, сплещеная з лазы. *Кошэ стаўляць на ноц у канаву, і находиты ўноні ў кош.* Бобрыкі Петр.

КО'ШАНКА ж. Каўбаса з крэві, тлушчу і грэцкіх круп. *У ко-шанцы е грэцка крупа і пыдробязкі жыру.* Бастынь Лун.

КРАВЯ'НКА (крыяў'нка) ж. Тое, што і кошанка. *У кроў нымі-шала грэцкіх круп, уліла жыру і сьпікла на аbet крывянку.* Міханава В.-Дзв.

КРА'ЖЫСТЫЙ прым. Тоўсты; каржакаваты; развесісты. *От кражыстыі дуб стойт.* Нутрэй хоць малый, алі кражыстыі. Горск Бяроз.

КРАКВІНА' (крыквіна') ж. Кроква. *Крыквіна ўстыўлецца ў гняздо, якое высічана ў патсценным бервянку.* Сяляўшчына Рас.

КРАКО'ХА (кроко'ха) ж. Сініца. *Крокохі летают — будзе дож.* Бастынь Лун.

КРАМ м. Тканіна фабрычнага вырабу. *Во ета по-ранейшаму звалі прости крам.* Купіла на бунду простого краму. Бобрыкі Петр.

КРА'МА ж. Тое, што і крам. Купіла крамы на сорочку. *Красіва крама ў паскі.* Бастынь Лун. Купіла сабе краму і пошила бунду вельмі добрую. Шкураты Браг.

КРА'МЕНЬ (кра'мынь) м. Крэмень. *Камінь крамынь у нас по полі волеяца.* Раней з его добываўлі огонь, а тэперэ волеяца. Бастынь Лун.

КРАМУ'ШКА I ж. Акраец. *Узяў булку хлеба і атрезаў крамушку.* Якубова Рас.

КРАМУ'ШКА II ж. Тое, што і крамень. *Жагву кладут на кра-мушки і высыкают красылом огонь,* жагва зогораеца. *На крамушку клалі жагві і высывали стальным жалезком огонь.* Горск Бяроз.

КРАПАЦЕ'ЦЬ незак. Крапаць. *Мусе будзя крапаць дож.* Шкураты Браг.

КРАПІ'ВЕЦ (кропы'вэц) м. Пярсцёнак. *Раней мы звалі кро-пивец.* Колі шіла замуж, мнэ купілі крапі'вэц. Бастынь Лун.

КРАПЧА'К (крыпча'к) м. Моцны, здаровы чалавек. *О, ён такі кропчак, што такога німа.* Міханава В.-Дзв.

КРАСІ'ЛА (красы'ло) н. Красіва. *Жагву кладут на крамашку і высыкают красылом огонь.* Горск Бяроз.

КРА'СКІ толькі мн. Узоры на замёрзшых вокнах. *О, якэ красі-бо окно, однэ краскі.* Бастынь Лун.

КРАСНАГАЛО'ВЕЦ (красноголо'вэц) м. Падасіпавік. *Красно-головац — добрый грыб.* Бастынь Лун.

КРАСНЮ'К м. Тое, што і краснаголовец. *Краснок ростэ пуд осынамі.* Азарычы Пін.

КРАТАВЕ'ННЕ (кратаве'не) н. Зямля, паточаная кратамі. *Як многа кратавеня нарыў крот.* Міратычи Кар.

КРАТАВІ'НА ж. Тое, што і кратавенне. *Свежая кратавіна, крот нарыў.* Старае Сяло Зэльв. *Адны кратавіны на пожні, што крот нарыў.* Палляцкішкі Вор.

КРА'ХАЦЬ незак. Квакаць. Жабы крахаюць, не даюць спаць. Якубова Рас. *Усю ночь у сажалцы жабы крахалі.* Моханава В.-Дзв.

КРАЦІННЕ н. Тоё, што кратавенне. *Крот за ноч нарыў* многа краціння. Барыскі Лаг.

КРАШАЛА'ПЫ прым. Клышаногі. У яго дужа крашалапы сын. Ністанішкі Смарг.

КРАЮ'ШКА (крою'шка) ж. Акраец. *Одрэзав кроюшку хлеба і з'ев з молоком.* Бастьынь Лун.

КРО'КВА ж. Прыстасаванне для выміярэння плошчы. *Вазьмеце крокву, будзям абламаць прыусадзейны ўчасткі.* Навасёлкі Свісл.

КРУГІ' толькі мн. Матавіла для змятвання пітак. *Кругі,* на якія матаямо са шпулі прадзенія ніткі. Навасёлкі Свісл.

КРУ'ГЛІЦА ж. Часовая ўкладка ячменю на полі. *Сухі снапы ячменя палажылі ў кругліцу і накрылі крыцікам.* У кругліцу можна класіц 2, 3, 4, 5 коп. Якубова Рас.

КРУГЛЯ'К м. Цурбан. *Парэзаў дровы на круглякі, а цяпер буду сячы і склыдаць.* Моханава В.-Дзв.

КРУГО'УКА ж. Скіба (хлеба). *Возьмі кулідку хлеба і адрэж кругоўку.* Жахавічы Маз.

КРУЖНИ'К м. Скрутак лыка, лёну, дроту. *Ныдраў лык і скруціць у кружнікі.* Адзін кружнік пакінч. Сяляўшчына Рас. *Кружнік бальшэ былы лык.* І ў вяску много кружнікоў лезла. Ваўкавічы Тал.

КРУЖО'ЧАК (кружэ'чак) м. Века ў бойцы. *Бабу, дайтэ мнэ кружечка накрыті бэйку, буду біті масло.* Азарычы Пін.

КРУЗЛЯ'К м. Асака. *Крузляк ростэ по лугэх і по булогэх.* Бастьынь Лун.

КРУК I м. Кручок для скідання гною на полі. *Вазьмі крук, а то чым ты будзіш зерываць гной з воза.* Моханава В.-Дзв.

КРУК II м. Крумкач. *Крук чорны ляціць.* Паляцкішкі Вор.

КРУМЧА'ЦЬ незак. Крумкаць. *Будзя ѡпела, жабы крумчаць.* Барыскі Лаг.

КРУПЕ'НЯ ж. Суп з ячных круп. *Наварыла крупені і капусты на абет.* Моханава В.-Дзв.

КРУП-КРУП-КРУП! выкл. Ужываецца, калі падзываюць куранят. Ністанішкі Смарг., Паляцкішкі Вор.

КРУПЯ'НКА ж. Тоё, што і кошанка. *Почысціла кішкі тонкіе на кубабасы, а тойсты — кутніцу — на крупянку.* Бобрыкі Петр.

КРУТАГАЛО'ВІК м. Апалонік. *Крутагаловік* тоя, што і пранік. Ен развіваецца з ікры жабы з бальшай галавой і хвастом. Навасёлкі Свісл.

КРУХІ I толькі мн. Мясні суп з рошчынай. *На вадзе варацца мясо.* Тады гэту ваду падкалачаюць кіслай рашчынай, вот вам гэта і ёсьць крухі. Міратычы Кар.

КРУХІ II толькі мн. Кісла-салодкі напітак. *Трэба сёня спачы плясняка на скаварадзе.* Я спякла плясняк, трэбо зрабіць крухі. Плясняк так не ядуць, бо ён салоткі. Ен пячэцца з жытній муکі. Плясняк кідаюць у халодну воду і ён кісня. Калі плясняк укісні, то гэто ужо будуць крухі. У крухі падліваюць вады, тады гэта ужо будзя квасок ці квас. Міратычы Кар.

КРУЦЕ'ЛКА (круте'лка) ж. Калатоўка. *Зрабів хваёву кругелку, буду тойцы свіням.* Бастьынь Лун.

КРУЦЕЛІКА I (крутэлка) ж. Тоё, што і круцелка. *Крутэлка робіцца з сукаватэй хвэйкі.* Крутэлкай таўкуть свіням булбу. Бастьынь Лун.

КРУЦЁЛКА II ж. Невялікая дзеравяная дошчачка, пры дапамозе якой закрываюць дзвёры і вароты. *Трэба зрабіць круцёлку к дзвірькам, а то дзвёверы нельга закрыць.* Моханава В.-Дзв.

КРУЦЁЛКА III ж. Звязка счесанага і сплеценага лёну. У круцёлку лажылі шэсць жмень апчосанага лёну. Ваўкавічы Тал.

КРУЦІЦЬ незак. Матаць на клубок. *Ніткі на клубок буду круціць.* Паляцкішкі Вор.

КРУЦЦЕ (крутье) ж. Крукі. *Трэбо ў вушакі забіть крутые.* Бастьынь Лун.

КРУЦЯЛІ I (крутэле') мн. Сукарэткі. *Не умела прасці і на круціла крутэле.* Бастьынь Лун.

КРУЦЯЛІ II мн. Скрученая салома для прывязвання паплётут да крокваў. *Трайчаке да поўзя прывязываюць круцялямі.* Круцяле робяць с саломы. Вострава Маст.

КРУ'ЧКА ж. Бручка. *На лясе расцець моргва, а па бакох кручка.* Ністанішкі Смарг.

КРУЧО'К м. Мера вадкасці на 100 грам. Бастьынь Лун., Моханава В.-Дзв.

КРЫВУ'ЛІ I толькі мн. Дзве тоўстыя жэрдкі, якія кладуцца па воз пры перавозцы доўгага бярвення. *Налажы на воза крывули, паедзяй за бярвеннем.* Крывулі накладаюць тады, калі трэба вазіць доўгае бярвення або жэрткі. Навасёлкі Свісл.

КРЫВУ'ЛІ II толькі мн. Калёсы для вывазкі доўгага лесу. *Запраі каня ў крывулу і паедзяй прывязём бярвення на хату.* Навасёлкі Свісл.

КРЫВІЯ'НКА ж. Каўбаса з крыві, тлушчу і грэцкіх круп. *Запалі пыреюка, выпуцілі кроў, у кроў усыпала грэцкіх круп і ныпікла крывянак.* Моханава В.-Дзв.

КРЫЖА'К м. Часовая ўкладка ячменю на полі. Ячмень ставілі ў крыжакі, а крыжак накрываюць крышкай. Ваўкавічы Тал.

КРЫЖО'ВІНА ж. Паяніца. *Баліц мая крыжовіна, нада ехай да доктара.* Міратычы Кар.

КРЫЖО'УКА ж. Скрыжаванне дарог. *Надо перайсці крыжоўку, а там павернім налево.* Навасёлкі Свісл. Вот ідзі гэтай дарогай, а там будзе дарога крыжоўка, і ідзі после направа. Паляцкішкі Вор.

КРЫЖЫ' мн. Палка з кружком на канцы для збівания масла. *Памыла крыжы і бойку, пыставіла, хай сохнучь.* Моханава В.-Дзв.

КРЫЖЫ'ЦАК м. Тоё, што і крыжак. *Злажы снапы ячменю ў крыжык.* Барыскі Лаг.

КРЫКЕ'УКА ж. Папярочная планачка на дзяржанні ў лапаце. *Асадзі лапату і на чараишок зрабі крыкейку, кап лепей дзяржасць было.* Міратычы Кар.

КРЫЛЫ' толькі мн. Жабры. *Якія велькія крылы ў шчупака.* Міратычы Кар.

КРЫНІ'ЦА ж. Ямачка каля пупавіны, па якой узнаюць карову, добраю на малако ці не. *Крыніца пуд чэрэвом ля пупа у корову.* Колі добрая, глубокая крыніца, то добрая корова на молоко. Бобрыкі Петр.

КРЫПА'НІЦА ж. Сяннік. *Нада зэр'я пыпрасці і выткаць крыпаніцу і ныкрыпаць саломай,* што было на чым спаць. Якубова Рас. *Пайду вытрысаць крыпаніцу ды ныкрыпаю крыпаніцу саломай.* Вазьмі свежага сена і ныкрытай крыпаніцу. Сяляўшчына Рас.

КРЫСТАВІНА I ж. Жалезная пласцінка ва ўпадзіне верхняга каменя жорнаў, якая надзяеца на шпянёк ніжняга каменя. У верхні камні ё крыставіна. Крыставіна ў жорнах надзяеца на стойку, якая знаходзіцца па сярэдзіне ў ніжнім камяні. Барыскі Лаг.

КРЫСТАВІНА II ж. Крыж, задняя частка тулава ў кані. У кані широкая крыставіна, што ні палахы, будзя ляжаць. Барыскі Лаг.

КРЫХАВІННЕ н. зборн. Жабурынне. З жабінага крыхавіння выходзюць палойнікі. Якубова Рас.

КРЫЦІК м. Верхні спон, якім накрываюць бабку. Стайдыны ў бапкі камлём уніс, а макаўкамі ўверх і ныкрываюці крыцікамі. Зрабі са сніпа крыцік і накрый бапку. Палахы авес у круглік і накрый крыцікам. Якубова Рас.

КРЫШАНЫ мн. Суп з бульбы. Вэтэ налетэ собэ ополоныком крышаноў у мыску. Горск Бяроз.

КРЫШКА ж. Тоё, што і крыцік. Ныкрываім бапку крышкай, макаўкам уніс, камлём уверх. Вароніна Рас. Стайды жыта ў бапкі і накрый крышкай. Ваўкавічы Тал.

КРЫШКІ мн. Крошки. Паблры крышки і з'еш. Навасёлкі Свісл.

КРЫШЫВА н. Скрыня, у якой сякунь ахрап'е. Крышыва пылымалася, німа дзе храпы пасячы. Якубова Рас.

КРЭЖ м. Крывое дрэва, у якім сарцавіна не ў цэнтры. Крэж — крутэе дэрэва, і круга дэрэвіна і крыва дэрэвіна. Бастынь Лун. Ог хвоіна крэжоната, нэ ровна, бо, бач, стой хвоёва дэрэвіна, а у вэрховы крэж. Колы рэжэши дэрэвіну крывую, то крэж жжымае пілу. Горск Бяроз.

КРЭКАЦЬ ж. Дрыгва. У балоці такая крэкаць, што ні вылясці. Трэба сено выносіць, а ў балоці крэкаць, і ног не выцгнунуць з крэкаці. Навасёлкі Свісл.

КРЭПЕЛЬ (крэ'пэль) м. Вадасцёк. Надо поставіць вэдро пуд крэпэль. Бастынь Лун.

КРЭПКА (крэ'пко) прысл. Вельмі, надта. Жур крэпко рэденькій. Бастынь Лун.

КРЭПКІ прым. 1. Здаровы. Ен ішчэ крэпкі дзяцька, як дуп. Ністанішкі Смарг. 2. Чэрсты. От які крэпкі хлеп, а нядзеля, як пікла. Якубова Рас.

КРЭСЛА I н. Частка прасніцы, на якой сядзяць. Не шырокое крэсла ў прасніцы, кепска сядзецо. Альхоўка Навагр.

КРЭСЛА II н. Увесы кузая калёсны, які ставіцца на панарад. На пранік кладзеца крэсла, а ў крэсла ўбіваюцца ручкі і дронг для злучэння задніх калёс. Ністанішкі Смарг.

КРЭСЛА III н. Цвікля. Замалое ўставіла крэсла ў штаны, і штаны вузкія. Жахавічы Маз. Вузкое крэсло ў штанах. Бобрыкі Петр. Ушыла у нағовіцы крэсло, коб шырэй булі. Бастынь Лун.

КРЭСЛА IV (крэсло) н. Прарэх (у штанах). Зашилі крэсло, а то разявілосё, стыдно. Міратычы Кар. Зашилі крэсло ў штанах, а то ходзіш, як дурны. Тульгавічы Хойн.

КРЭСТ м. Збітня жэрдкі для прыціскання стога. Кап вециар не разнасіц сена, на стог кладуць крест, збіты з жардзей. Барыскі Лаг.

КУБЕЛ м. Кубел. Насыпалі кубёл жыта. Бастынь Лун.

КУБЛО' I н. Тоё, што і кубёл. От зробів кубло, коб була прыкытка шычо-нэбудь робыты. Горск Бяроз.

КУБЛО' II н. Гняздо. Птушка леціць ік кублу. Тульгавічы Хойн. **КУВАЦЬ** незак. Кукаваць. У лесі кувае зайдзолька. Навасёлкі Свісл.

КУГАЧ м. Пугач. Кугач — большая птичка, як добрый кабан. Бастынь Лун.

КУГІКАЦЬ незак. Пішчаць. Парасята кугікаюць, есці хочуць. Бастынь Лун.

КУДАКАЦЬ незак. Кудахтаць. Кура кудакае, мусіць знесла яйцо. Бобрыкі Петр.

КУДЗЕЛЬНИК м. Пачассе. Із кудзельніку наткала просыцілак. Бобрыкі Петр.

КУДЗЕЛЬНИЦА ж. Папрадуха. На вечар прышлі кудзельніцы прасці. Міратычы Кар. Раней кудзельніцы збираліся куды-небудзь у адну хату і пралі цэлы дзень і нач. Старае Сяло Зэльль.

КУДЗЕЛЬНИЧА (кудзельнішэ) н. Дэталь у прасніцы, да якой прывязваеца кудзеля. У потесі е кудзельнічэ, до кудзельнічы мотузом прывязываем кудзеля і продэмо. Азарычы Пін.

КУДЗЕЛЬЧЫНА ж. Зрэб'е. Абдзірала на драчку, у руках у мяне астаўся кужаль, а што абдзерла — кудзельчына завеца. Ваўкавічы Тал.

КУДЗЯЛІ' (кудзэле') мн. Кудзеля. Вэрэтэном потрэсла кудзеле і покрутыла кудзеле ў кудзлю. Горск Бяроз.

КУДОСЫ мн. Доўгае пер'е ў хвасце пеўня. Кудосы ў пеўня ў хвосьце хорошие. Бобрыкі Петр.

КУДРАВЫЙ (кудрав'уй) прым. Кучараўы. От ён кудравуй, ак баран. Бобрыкі Петр.

КУЖОУНЫ прым. Кужэльны. Выткала кужоўноё палатно. Навасёлкі Свісл.

КУЗЕНЕЧКА ж. Каробачка з бяросты для ягад. Набрала кузенечку пазёмак і пашла дамоў. Бобрыкі Петр.

КУЗЕНКА ж. Тоё, што і кузенчка. Кузенку робілі з бэрэста пастухі і білі ягады ў кузенку. Бастынь Лун.

КУЗЕНЬКА ж. Тоё, што і кузенчка. Надрала бэрэсты і зробіла кузенку, буду собіратъ ягоды. Бастынь Лун.

КУЗІКА ж. Кармавая караняплодная расліна — гібрый бручкі з турніспам. Кузіка такая, як і каліка, лісця такоя, а ўкус другій: кузіка белая, а каліка жоўтая. Вароніна Рас.

КУЗЛЫ' мн. Адходы пры прадзенні кудзелі. Дужа дрэнна пачасала кудзелю, адны кузлы. Парфяніова Докш.

КУ'ЗНЯ ж. Тоё, што і кузенчка. Набэрну ў кузню ягод і іду домой, а мнэ дэты судожают, бо я нэсу ў кузні ягоды. Горск Бяроз.

КУЗЮ'-КУЗЮ'-КУЗЮ' выкл. Ужываецца, калі падзываюць авечак. Казлы Міёр. Міратычы, Сімакава Кар.

КУЗЮЛІ' толькі мн. Калыска, якую жанчыны наслі на поле ў час жніва. Бабы наслі на поля кузюлі і туды клалі рабёнка, калі ён спай. Сяляўшчына Рас.

КУ'КЛА I ж. Соска (самаробная). Зробіла куклу з хлеба і цукру і дала ў рот дітяті; пацмокала і заснула. Бастынь Лун. Зробэмо з хлеба і цукру куклу і дамо куклу сцаци дітяті, коб нэ кричала. Азарычы Пін.

КУ'КЛА II ж. Звязка счэсанага і сплеценага лёну. Пачэсаны лён, жмені скручваюць у куклу. 10 жменяў лёну — адна кукла. Міюхі Міёр. У куклі дзесяць жменяў чэсанага лёну. Казлы Міёр.

Я сягоня нычысала дзъве куклы лёну. У куклі дзесяць павесмаў лёну. Сяляушчына Рас.

КУКУЛКА ж. Зязюля. Чуеце, кукулка кукуе. Паляцкішкі Вор. Я сядгдня чуў, як кукывала кукулка. Моханава В.-Дзв.

КУКУЛБ м. Куколь. Нада парваць кукуль у жыці. Навасёлкі Свісл.

КУКУЦЬ-КУКУЦЬ-КУКУЦЬ выкл. Ужываецца, калі падзываюць свініе. Мінохі Міёр.

КУЛАТА ж. Каша з жытнай або пшанічнай муکі і соладу. Прыйнесі жытнае муکі, буду заварваць кулагу. Жахавічы Маз.

КУЛДЫКНУЦЦА зак. Уласці, зваліща. Я сядзеў на возі, вое на бок павярнуўся, а я кулдыкнуўся з воза. Моханава В.-Дзв.

КУЛЁК м. Кароткая верхняя мужчынская вопратка з самаробнага сукна. Выткала сукна і пашила мужу кулёк. К святу пашиў сабе кулёк. Моханава В.-Дзв. Выткыла сукна і пашила кулёк хызяйну. Якубова Рас.

КУЛІДКА ж. 1. Баханка хлеба. Пайду сягоння із дзяніні пазычу хлеба кулідку. Жахавічы Маз. Іспекла хлеба аже шэсь кулідок. Бобрыкі Петр. 2. Хлеб, качаны вадою. Хлеб, які качаюць толькі вадою і сажаюць у печ, то ета завом кулідкай. Шкураты Браг.

КУЛУБЕЛЬ ж. Калыска. Павесіла кулубель за печкай, кап цёлла было. Якубова Рас.

КУЛЬ I м. Мяшок. Бувала купім куль муки пшанічнай і пячом пірае. Моханава В.-Дзв.

КУЛЬ II м. 1. Вялікі спон лёну, звязаны наслія вылежвання. Пайдзём лён падымашь і будзім візаць у кулі. Вялікі куль звізала. Сяляушчына Рас. Зымлі лён і павязалі ў кулі. Альхоўка Навагр. Падбярь лён і павяжы ў кулі. Паляцкішкі Вор. 2. Ахапак сухога лёну, вынесены за адзін раз з еўні, для апрацоўкі на мялцы. Аш шэсць кулей змялі лёну. Альхоўка Навагр.

КУЛЬБАКА I ж. Падсядзелак. Кульбаку мы кладэм коню на спіну. Бастынь Лун.

КУЛЬБАКА II ж. Кіёк, адзін канец якога ўсаджан у дзірку навоя і не дае павою круціцца. На задні навой варстата накладацца кульбака, кульбака атпусская пражу з задняга навоя.. Міратычы Кар.

КУЛЬБАКА III ж. Ніжняя частка ярма. Ерог лежыць на шыі ў валоў, а кульбака пуд шыей. У ероце дзірочка і ў кульбакы, і ў еты дзірочки закладаецца заноза, дзъве занозы ту боках. Бобрыкі Петр.

КУЛЬБАЧКА ж. Тое, што і кульбака I. Пацьцягні каню кульбачку. Сімакава Кар.

КУЛЬКА I ж. Калодачка з дзіркай на верхнім камені жорнаў, у якую ўстаўляеца піжні канец млёна. Прыйладів бэрззову кульку ў жорнах і уставілі. Бастынь Лун.

КУЛЬКА II ж. 1. Ручка на кассі. Пайду прыв'яжу кульку да касы. Жахавічы Маз. Бэрзрова кулька ў кассі. Горск Бяроз. Зрабіў кульку і прывязаў да касы. Залацеева Зэльв. Прыйстроїў кульку да кас'я. Міратычы Кар. Да кося прывяжу кульку, бо касіць надо іці. Навасёлкі Свісл. Завысока прывязаў кульку да касавіліна. Селіщча Навагр. 2. Папярочная планачка на дзяржанні ў лапаце, у шуплі, на канцы ручкы, насадав кульку. Горск Бяроз. Одломалас кулька у копашцы, трэбо зробіты. Горск Бяроз.

КУЛЬША ж. Тое, што і кулька II. Зробі кульшу да кас'я. Міратычы Кар.

КУМКАЦЬ незак. Квакаць. Усю ноч кумкалі жабы і не дывалі спаць. Моханава В.-Дзв. Жабу кумкаюць весною. Бобрыкі Петр. Зелёна жаба кумкае. Бастынь Лун.

КУПЕХ I м. Гронка арэхай. Цэлы купех сарвалі арэхай. Я чашла на арэшніку вялікі купех, аж сем арэхай у купеху. Тульгавічы Хойн.

КУПЕХ II м. Сукупнасць пчол перад раеннем. Ідзі пчол паглядзі, а то ены сегодня цэлымі купехамі лежаць ле леткоў, будуць раіца. Тульгавічы Хойн.

КУПРО н. Сцягно. Оля, от тоўстая баба, а купры якія ў яе. Навасёлкі Свісл.

КУПРЫСТЫ прым. Пра чалавека з тоўстымі сцёгнамі. От купрысты! Навасёлкі Свісл.

КУРАВА (ку'рово) н. Адходы валакна пры трапанні лёну. Траплю лён, леціць курово і койстрыца. Бобрыкі Петр.

КУРАДЫМКА ж. Газоўка. Запаліла курадымку і нарабіла дыму. Моханава В.-Дзв. Даўней пралі кудзело пры курадымцы ці пры луцьні. Касталомава В.-Дзв.

КУРАК м. Вушка ў лапцях. Куракі ў лапцях гнілія. Пырваўся курак у лапцу. Моханава В.-Дзв.

КУРАК м. Курыца з нявыражанымі палавымі адзнакамі. Вэн мусі курак, а не курица. Бастынь Лун.

КУРАСАДНІК м. Седала. Куры сядзяць на курасадніку. Ністанішкі Смарг.

КУРАЧКА (куря'чка) ж. Галавешка. Курячка дэмэтэ стала. Дэмітравічы Кар.

КУРАЧНИК м. Куратнік. Зрабіў маленькі курачнік для курэй. Міратычы Кар. Куры начаюць у курачніку. Навасёлкі Свісл.

КУРАЧЧА н. зборн. Вушкі ў лапцях. Лапці плялі іс куракам, і ў курачча зыбарсывалі аборы. Баўкавічы Тал.

КУРГАН м. Гурба. На двары велькі курган надзвычайно за ночь, трэбо раскладаць, каб праціці. Навасёлкі Свісл.

КУРДАЯЧЫЦЬ незак. Гаварыць незразумела. Гавары харашиб, а то курдачыши, што нічога не паняць. Касталомава В.-Дзв.

КУРДУПЕЛЬ (курду'піль) м. Чалавек нізкага росту. Чаму ён не вырас і не расце, а зыстаўся курдулем? Моханава В.-Дзв.

КУР-КУР-КУР выкл. Ужываецца, калі падзываюць індзюкоў. Старонка Асіп.

КУРКУРУЗА ж. Кукуруза. Курукруза ў нас не расцець. Якубова Рас.

КУРКУРУЗНЫ прым. Кукурузны. Гані каровы на куркурузні поле. Якубова Рас.

КУРКУРУЗНІШЧА (куркуруз'нішча) н. Поле, дзе расла кукуруза. Курукрузу звяязьлі, асталося куркурузнішча. Ністанішкі Смарг.

КУРНОСЫ прым. Кірпаносы. Ён курносы. Моханава В.-Дзв.

КУРОК м. Вушка ў лапці. Пырваўся курок у лапцу. Моханава В.-Дзв.

КУРОСАДНЯ (куро'сання) н. Седала. Загонь курэй, хай съяздзяцца на курсанні. Баўкавічы Тал.

КУРЧ м. Халера. Я помню, як мы хворэлі на курч, усё уміралі праз дзені-два. Бастынь Лун.

КУРЧАВО'ДКА (курчаво'тка) ж. Кураводка. Пасадзіла курчавотку, хай лехі не дзярэ. Палляцкішкі Вор.

КУРЧАНЯ' н. Кураня. Здохла курчаня. Моханава В.-Дзв.

КУРЧУ'К м. Кураня. Чаго там курчук крычыць? Ужо з яйца выклонуўся другі курчук. Палляцкішкі Смарг.

КУРЫ'НАЕ н. Адходы пры ачысты збожжа, калі чысцяць арфай. Вазомі курына ў старане і замяшай курам есці. Заазер'е Віл.

КУРЫ'ЦЬ (куры'тъ) незак. Дымець. Курыть печ, нема тягу. Бастынь Лун.

КУРЭ'НЬ м. Сухія гнілушкі, якімі падкурваюць пчол. Усып у дымар курэнь, пайду пчол падкурваць. Моханава В.-Дзв.

КУСА'НАК м. Недаедак, агрызак. Во не даеў хлеба, кусанак пакінчук пасля сябе. Баўкавічы Тал.

КУСІ'-КУСІ'-КУСІ' выкл. Ужываеща, калі цкуюць сабакам. Моханава В.-Дзв.

КУСМА'Н м. Вялікі кусок. Я яму добры кусман адваліў сала. Моханава В.-Дзв.

КУСТ м. Корч бульбы. Вырвала куст бульбы, а пат кустом нічога няма. Альхоўка Навагр. Гэтага году пат кустом многа бульбы. Заазер'е Віл.

КУСБ-КУСЬ-КУСЬ выкл. Ужываеща, калі падзываюць жараўня. Моханава В.-Дзв.

КУТА'С м. Махры ў хустцы, настольніку. Да абруса нада прывязаць кутасэ. Адзін кутас няроўна прывязала. Міратычы Кар.

КУТАЦЬ I (ку'таты) незак. Мыць. Пойду дохаты і буду кутаты сорочки, а то ў суботу купацца будэм. Я тэпэр грэю воду і буду кутаты дэжу, бо ўся мората. Горск Бяроз.

КУТАЦЬ II незак. Гарадзіць (плот). Як му раней хворастам куталі плота. Шкураты Браг.

КУ'ТНІЦА ж. Прамая кішка. У маеі девочкі кутніца выходіті, надо до доктора. Бастынь Лун. Бувала кутніцу накрапаем мясам да спячом у печы, ото смак. Шкураты Браг. Паршука закалолі, дык я сэгодні кутніцу налила і пэку. Горск Бяроз. Почысціла кішкі тонкіе на куўбасы, а тоўстые — кутніцу — на крупянку. Бобрыкі Петр.

КУТО'УНИК (куто'ұнык) м. Від рубанка. Куюнник выбыраты нақый пуд стекло ў окнэ. Горск Бяроз.

КУЦ-КУЦ-КУЦ выкл. Ужываеща, калі падзываюць парасяг. Моханава В.-Дзв.

КУЦУ'-КУЦУ'-КУЦУ выкл. Ужываеща, калі падзываюць авечак. Заазер'е Віл., Моханава В.-Дзв.

КУЦЦЯ' ж. 1. Каша з ячыных круп. Я страшна люблю куцю іс посным маслам. Бувала натаўчом яменю і варым куцю. Моханава В.-Дзв. 2. Каша з пшанічных круп. Куцю зварыла с пшанічных круп. Сяляўшчына Рас.

КУ'ЦЫ прым. Бясхвосты. Куцы сабака. У яго німа хваста. Яму адразалі хвост. Моханава В.-Дзв.

КУЦЬ незак. Кукаваць. Ужэ зазуля куе ў лесі. Зазуля куе так: «Якуб, хоць тут, еш сыр, хоць сух». Міратычы Кар.

КУ'ЧКА I ж. Ямка (у печы). Положэтэ курячку ў кучку. Дзмітравічы Кам.

КУ'ЧКА II ж. Бабка, спосаб укладкі снапоў на полі. Постаў жыто ў кучкі і накрый шапкой. Бастынь Лун. Нажала дэсэт сноў з эве і поставіла ў кучку. Горск Бяроз.

КУЧКАВА'ЦЬ незак. Абсыпаць зямлёй. Пайду капусту кучкаўцаць. Вострава Маст.

КУ'ЧКІ толькі мн. Невялікая колькасць солі, цукру, узятая ў трэ пальцы. Кучкі солі ўзела. Бастынь Лун.

КУШО'Т м. Сівец. Кушот расце на сухом месці, і каса яго не бярэ. Каравы кушот не ладуць. Наваселкі Свісл.

КЫЦЫ'-КЫЦЫ'-КЫЦЫ' выкл. Ужываеща, калі падзываюць ката. Бярозкі Хоц.

КЫ'ЦЯ-КЫ'ЦЯ-КЫ'ЦЯ выкл. Тоё, што і кыцы-кыцы-кыцы. Бярозкі Хоц.

КЫШ выкл. Ужываеща, калі адганяюць курэй. Заазер'е Віл., Сімакава Кар., Моханава В.-Дзв., Казлы Міёр., Стары Свержань Стайдз.

КЭ'БКА ж. 1. Ямка ў печы. Заграбі ў кэбку жар. Азарычы Пін. 2. Пячурка з вонкавага боку печы. Стоневэйтэса ў кэбку і леэтэ на пэч. Азарычы Пін.

КЯРНО'С м. Кныр. Мой кярнос пародзісты. Буду выкладаць кернасі'. Палляцкішкі Вор.

КЯТУ'РКА ж. Прарэх (у штанах). У штынах у кятурцы ўшыты гузік. Якубова Рас.

Л

ЛАБА'К (лоба'к) м. Спінка ложка. Зробыў у кроваты завысоць лобокі. Повэс на лобак сукэнку. Горск Бяроз.

ЛАБА'ШКА (лыба'шка) ж. Бязрогая карова. Мыя лыбашка тваю карову ні заколіць, бо ў яе німа рох. Моханава В.-Дзв.

ЛАБУ'ЗЗЕ н. зборн. Сухія сцяблы маку. Галоўкі маку абыгрілі, а лабуззе пызырывали і пывізали ў кіткі. Моханава В.-Дзв.

ЛА'ВА I ж. Загон. Згараў полё ў адну лаву, у адзін загон. Ністанішкі Смарг.

ЛА'ВА II ж. Бок вуліцы. Ак іци по дорозі, лава по леву будзе. Ідзі, ена живе і ее хата по леву лаві. Ідзеце ў дзэрэўню, і по леву лаві будзе ее хата. Бобрыкі Петр.

ЛАВА'ЦЬ незак. Лавіць. Мой бацько пашоў юноў лаваць. Жахавічы Маз. Кот пачаў лаваць вутачак і есці. Шкураты Браг. Карова муса траву тайчэ, а языком лавая. Тульгавічы Хойн.

ЛАВУ'ШКА ж. Вулей, які ставяць для прываблівання рою. Лавушку ставім у лесі на сасонцы для лоўлі пчол і роя. Сяляўшчына Рас.

ЛАГАЗЗЕ (лагазё) н. зборн. Ламачча. Пойдзем пасабіраям лагазэ ў лесі ды спадлі. Міратычы Кар.

ЛАГВО' н. Бярлог. Свіна націгае сабе саломы і зробіць лагво. Жахавічы Маз. Свіна лагво зрабіла, будзя парадсіца. Шкураты Браг.

ЛАГО'ЖЫ толькі мн. Развалкі. Запражы кыня ў лагожы і падэзімы бызар. Моханава В.-Дзв.

ЛАГУ'Н м. Пасудзіна для ільнянога семя. Насытаў цэлый лагун ільнянога сем'я. Бобрыкі Петр.

ЛА'ДАЧКА (ла'дочка) ж. Складка (у спадніцы, сукенцы). Зладіла спадніцу ў ладочкі. Бастынь Лун.

ЛА'ДЗІЦЬ (ла'дыты) незак. Гарадзіць (плот). Трэбо іты ладыты плота. Горск Бяроз.

ЛАДКА I ж. Пяць-шэсць жмень нажатага жыта. У ладцэ жмень пяць-шэсць, тады еты ладкі збіраемо і вяжэмо ў сноп. У снопу дэзве-тры ладкі. Нажала ладку і несі ў сноп, а то малой сноп. Бобрыкі Петр.

ЛАДКА II ж. Адарваны або адэрзаны ад старога адзення вузенькі кавалачак. Адарві ад старога пляця ладку і ўплеці ў косу. Як нема ленты, дак уплеці ў косу ладку. Ладку адарві ад старое спадніцы. Тудзгавічы Хойн.

ЛАДНЫ прым. Сыты. Пацьвінак ужо ладны, можна рэзаць на мяса. Моханава В.-Дзв.

ЛАТИКА ж. 1. Жэрдка ў ёуні, на якую насаджвалі снапы для сушкі. Сушыць лён ставілі на лайкі, а другой лайкай прыціскалі. Паляцкішкі Вор. 2. Жэрдка ў ёуні для прыціскання снапоў. Нада добра прыціскаць снапы лайкай, каб большы ўлезла. Паляцкішкі Вор.

ЛАЙНО н. Бялізна. Намачыла адно лайно. Заўтра памыло. Сыбрала лойны і замачыла ў попілі. Моханава В.-Дзв. Сягодні аціцірала лойны, а цяпер пайду пыльскіцаць. Ваўкавічы Тал.

ЛАКОМЧЫК м. Ласун. Ен у вас добры лакомчык, любіць толькі ўкусненъкае. Стайкі Барыс.

ЛАКОМЫИ прым. Ласы. Ты лакомый до прысмаков. Горск Бяроз.

ЛАМАХЦЕЦЬ (ламахте-ті) незак. Ехаць хутка, тараҳцець. Здзержавай коня, помалу едь, не ламахті. Я не буду ламахтеті, паеду помалу. Бастынь Лун.

ЛАМИНА ж. Стары, грувасткі предмет. Што гэта за ламіна стаіць у хаце, нада яе выкінуць вон. Моханава В.-Дзв.

ЛАПА I ж. Ручка ў плузе. Зрабі лапы да плуга залезныя. Бяры за лапы і ідзі роўна за плугам. Навасёлкі Свісл.

ЛАПА II ж. 1. Ножка (ложка, стала). Зломалас лапа ў слоновы, у столовы. Горск Бяроз. 2. Понаж. Прывезала лапы к ніту, каб добро ткаць было красна. Жахавічы Маз.

ЛАПА III ж. Прылада, які абdziралі галоўкі лёну. Лапа войстрая, хараць абdziраць галоўкі лёну. Моханава В.-Дзв.

ЛАПАТКА I ж. 1. Мянташка. Нада лыпаткій павастрыць касу, а то іна затупіласі. Моханава В.-Дзв. 2. Дошчачка з дзірачкамі для снавання красён. Зрабі мне лыпатку, я буду красны снілаваць. Якубова Рас. 3. Стрыхоўка. Крыў страху пыд лыпатку. Якубова Рас.

ЛАПАТКА II (лопатка) ж. Маленькі снапок саломы, які кладуць каласкамі ўніз пры пакрыці страхі. Лопатка вяжыцца ўздэрэ і таксама штыры жмэнны. Як почынают крыты стрэху соломою, то прывязвают острэшэнныкі ўздром уныш, а тады кладут лопаткі на острэшэнныкі ўздром увэрх. Пойдэмо, баба, вязаць лопаткі, завтра буду крыты стрэху. Горск Бяроз.

ЛАПАТКІ (лопаткы) мн. Звязаныя разам тры саламяныя снапкі для пакрыція страхі. Навэзав лопаток із соломы. Буду лопаткамі крыты. Горск Бяроз.

ЛАПАЦІЦЬ незак. Вастрыць касу. А я добра не умею лапаць касу. Філіповіч В.-Дзв.

ЛАПІКІ толькі мн. Лахманы. Забылас, мне ж трэбо попраті лапікі свае, а то нэма чого одэваті. Бастынь Лун.

ЛАПІКА ж. Гронка вінаграду. Купіў адну лапку вінаграду. Міратычы Кар.

ЛАПО'НІК м. Апалонік. З жабінай ікры выходзяць лапонікі, а із лапонікай жапкі. Жахавічы Маз.

ЛАПО'ТКА (лопотка) ж. Бразотка. Трабо повесіці лопотку дэрэвяну на шыю корові, каб вона не згубілас. Бастынь Лун.

ЛАПУ'ЗІЦЬ незак. асудж. Гаварыць абы-што. Што ты там лапу'зіш, перастань лапу'зіц! От прывык лапу'зіц, дак і лапу'зіц бес tolku абы-што. Міратычы Кар.

ЛАПУ'Н м. Тоўсты блін. Ныпікла лапуноў на сънданне і будзім мыаць у мычанку. Касталомава В.-Дзв.

ЛАПУ'Х м. 1. Лотаць. Нырвала жоўтых лапухоў і спіла вянок. Моханава В.-Дзв. 2. іран. Неразвіты чалавек. Ен такі лапух, што вам нічога не скажыць. Вы ў яго і ні пытайці. Моханава В.-Дзв.

ЛАПУ'ШКА ж. Хлапушка. Дай мне лапушку, я буду біць мух. Якубова Рас.

ЛАПЧЫВА прысл. Прагна. Вэн лапчыва почай есті веноград. Бастынь Лун.

ЛАПЧЫВЫЙ прым. Прагавіты. Вэн був очэм лапчывый. Бастынь Лун.

ЛАСІЦЫ мн. 1. Дробныя кавалачкі лёду пры замярзанні вады, шарош. На ваде зашорхлі ласіцы. Бастынь Лун. 2. Узорная памароз на ваконным шкле. Акія красавыя ласіцы паклав мароз на шыбах. Бастынь Лун.

ЛАСКАВІК м. Мяшочак, у якім адціскаюць сыр. Пашилы ласкавік, падкідала гладышкі, хай сцячэ сываратка, будзя сыр. Шкурата Браг. Наліла ў ласкавік тварагу і буду адціскаць сыр. Бераснёўка Браг.

ЛАСТАВАЧКА ж. Цвікля. Устаў у рукава путь паҳай ластавачку. Шкурата Браг.

ЛАСТАУКА (ла'стоўка) ж. 1. Цвікля. Ушила ластаўку ў штаны, кап былі шырэй. Стайкі Барыс. Гоновыцы пошыла з ластаўкэю. Горск Бяроз. Ушила ў штаны ластаўку, кап штаны былі шырэй. Ваўкавічы Тал. 2. Гестка. У сароцы ёсь ластаўка, ды ластаўкі прышываюць каўнеру. Якубова Рас.

ЛАСТАЧКА (ла'сточка) ж. Цвікля. Трэбо ў сорочку ушицы пуд паҳу ласточку. Бобрыкі Петр.

ЛАСТКА ж. Тоє, што і ластаўка. У ноговіцэх ушиваецца ластка, а напротів ласткі прорэх. Азарычы Пін.

ЛАТА ж. Пустое, голае месца, дзе нічога не расце. Во ікай лата, нічога не расцець, тут некалі начлежнікі агонь рысклыдалі. Моханава В.-Дзв.

ЛАТАЧО'К I м. Адтуліна для выграбання муکі з жорнаў. У жорнах есць латачок, праз які высыпаецца мука. Старонка Асін.

ЛАТАЧО'К II м. Жалабок, які ўстаўляеца ў прасвідраваную ў бярозе дзірку для сцёку соку. Латачок убі ў дзюроку бярозы, а то сок пацячэць міма, па бярозі, а не ў вядро. Моханава В.-Дзв.

ЛАТВЕЙ прысл. Лепш. Яму латвей, ён жывець у дачкі. Касталомава В.-Дзв.

ЛАТУНЫ ('лотуны') толькі мн. Лахманы. Трэ вумуць етые лотуны. Бобрыкі Петр.

ЛАУКА I ж. Планка для замацоўвання ножак стала. І злома-ласа ў столу лаўка. Ву сядзьце за стол і пустаўце на лаўку ногі. Бобрыкі Петр.

ЛАУКА II ж. Магазін. Сходзі ў лаўку і купі хлеба. Моханава В.-Дзв.

ЛА'ХАЦЬ незак. асу́дже. Шукаць. *Што ты тут лахаіш? Паглядзі, можа твой кулёк на лаві ляжыць, а не лахай, дзе ні пупала.* Моханава В.-Дзв.

ЛАХАЧЫ' (лохачэ', лохочэ') толькі мн. Буюкі. *Пошла ў лес і нызбірала лохачэй.* Горск Бяроз. У доліні по мішках ростут лохочэ. Азарычы Пін.

ЛАХІ'ННИК м. Дурнічнік. *Оля', тудака багато лахінніку.* Навасёлкі Свісл.

ЛАХІ'НЫ толькі мн. Буюкі. *Ідзemo, тамака многа лахінніку і велькі лахіны.* Навасёлкі Свісл.

ЛАХО'НІКІ мн. Булачкі з бульбы і грэцкай муکі. *Мамо, напечы заўтро лахонікоў з картоплі і грэцкой муکі.* Лахонікі робяць так: варуць картоплю непулленые, потым лупляць і тоўкуць у ступі і прыбаўляюць грэцкай муکі, а потым качаюць і пякунь. От вам і лахонікі смачные. Бобрыкі Петр.

ЛА'ХТА ж. асу́дже. Балбатлівая жанчына. *Лахта ты, толькі бегаш і лапочыш языком, як сывака хвастом.* Касталомава В.-Дзв.

ЛАЧЧА'НЕ н. Посьцілка, у якой утком з'яўляюща вузкія палоскі з рызяя. С плаціюю старэх лаччане намного тыплэй. Дэмітраўчы Кам.

ЛАША'К (лоша'к) м. Грузд. *Лошакі ростуть на поросле, де лошак росте ў хвэйніку.* Бастынь Лун.

ЛАШЧАВІ'НА (лошчаві'на) ж. Старое рэчышча. *Лошчавіна высохла, а была рэчка.* Бастынь Лун.

ЛАШЫ'ЦКА ж. Маладая жаробачка. *Мая лашыцка пародзістая.* Філіпова В.-Дзв.

ЛЕ'ЗВІЕ (ле'зьвіе) н. Лязо. *Удараў у камен' лезьвіем і зьдзелай шырбіну у лезвіі, нельга каісць.* Барыскі Лаг.

ЛЕ'ЗІВА н. Вяроўка і кола, пры дапамозе якіх пчаляры падымоюць калоду пчол на дрэва. *Зробіц лезіва, а тэнэр надо поставіць колоду пчол на хвэйку.* Бастынь Лун.

ЛЕКАЦЕ'ЦЬ (лекотэ'ты) незак. Трэсціся, калаціща. *Вон лгоктыт, чы чохля, чы змэрз, нэ вэду.* Горск Бяроз.

ЛЕ'НІВА (ле'ніво, ле'ныва) н. Шкура вужакі, скінутая ў час лінняня. Змэя з сэбэ спускае леніво. *Леніво прыкладаецца до тэла, колі чэловек зогоніт шчэнку ў нағу чы руку.* Азарычы Пін. От лежыць леніво, вулініласа ужэ гадзіна. Гадзюка лізмае, покідае свое леніво. Бобрыкі Петр. *Гуж покынуў своё леніво.* Горск Бяроз.

ЛЕСАПАЛО'М (лесополо'м) м. Буралом. После буры ў лесі много лесополома. Бастынь Лун.

ЛЕСКА ж. Клінападобны папяроchnы драўляны бруск для змацоўвання дзвярных дошак. З боку доскы выбрав чэтвэрть і з другэй доскы чэтвэрть і тоды золожыў леску — так робят тэплые дзвёры. Горск Бяроз.

ЛЕСНИКІ' мн. Дзікія яблыкі. Яблыкі з дзікай яблыні. *На лесніцы было много леснікоў сёліта і мы пасыпалі іх на хату, а зі мой будзім есці.* Моханава В.-Дзв.

ЛЕСНІЦА (ле'сніца) ж. Драбіны. *Лесьніца лесьніца на гару.* Стайкі Барыс. *Пыстаў лесьніцу, палезу ны хату.* Моханава В.-Дзв.

ЛЕСНІЧЫ'ХА (лесьнічы'ха) ж. Дзікайя яблыня. *У міне ў гумніе расьцець лесьнічыха і на ёй много леснікоў.* Моханава В.-Дзв.

ЛЕ'СТА (ле'сто) прысл. Гразка. *Дужо лесто, дарога — не праехаць.* Конь замучыўся, дужо лесто. Навасёлкі Свісл.

ЛЕ'СТАЧКА ж. Лёстка ў лесвіцы. *Пылымалася лестачка ў лесніцы.* Моханава В.-Дзв.

ЛЕ'ТА (ле'то) н. Гадавы круг у ствале дрэва. *Зрэзав дэрэвъну хвоёву, у комле подішчытав лета, а лет у дэрэвъну было мнэго.* Горск Бяроз.

ЛЕТАВІ'ШЧА (летові'шчэ) н. Кольца на розе, па якім можна вызначыць, колькі год каровс. У моей коровы пять летовіш, і ёй пять роков. Бастынь Лун.

ЛЕ'ТАСЯ (ле'тося, ле'туся) прысл. Летась, у мінулым годзе. *Летося мы з татом булі ў Мінску.* Бастынь Лун. *Летуся булі на базары і купылі корову.* Горск Бяроз.

ЛЕЧАЯ' (лечэя') ж. Дзірка ў верхнім камені жорнаў для засыпкі збожжа, у друэз каміні выдуబлена лечэя, куды сыплемо жыто і мелімо. Азарычы Пін.

ЛЕ'ШКА ж. Градка. *Пасадзіла лешку цыбулі і лешку агуркоў.* Моханава В.-Дзв.

ЛЕ'ШЧАТКІ толькі мн. Сцётны. *Оля', худыя лешчаткі павыстайліся ходзіць.* Навасёлкі Свісл.

ЛЕДЗЕНІК (леденік) м. Вада на паверхні лёду. *Скоро вэсна, ужэ е леденік на раке.* Бастынь Лун.

ЛЕДЗІНА (лёдіна, лёдына) ж. Ільдзіна. *Лёдына плыве по водэ.* Горск Бяроз. *Лёдіна трэснула.* Бастынь Лун.

ЛЕТКА ж. Лято. *Зьдзелай у ліжак лётку, кап добра було улізаць пчылам.* Якубова Рас.

ЛЕТКІ мн. Вялікае пер'е. *Лёткі вураслі, сталі гусі лятаць.* Шкураты Браг.

ЛЕЦЦЕН (лёттен) м. Сені. *Дзве хаті зробів і пэрэгородів лёттей.* Бастынь Лун.

ЛЕШАК м. Склеп. *Я сабе добра грабіц лёшака із кірпіча, у лёшак буду ставіць варыва, картоплю сыпаць на зіму.* Пограб робіцца із бровень, а лёшак із кірпіча. Шкураты Браг.

ЛІЗЕ'РФ м. Тарфяны кар'ер. *Там у лізерфу воды много, і мы купаемса.* Бастынь Лун.

ЛІЗМА'ЦЬ незак. Ліняць. Гадзюка лізмае, покідае свое леніво. Бобрыкі Петр.

ЛІЗЯ'ВЫІ (лізя'вій) прым. Нясмачны. *Ковбаснікі будэмо пэкі тэ з грэцкай муکэй, а з пшэннічнай лізяўзе.* Азарычы Пін.

ЛІНІ'ЛА н. Шкура вужакі, скінутая ў час лінняня. *Ву глядзіця, дініла зямлі ляжыць,* і яна тут можа е. Шкураты Браг.

ЛІНІ'ЦЦА зак. Ліняць. Корова весной пачала лініца. Бобрыкі Петр.

ЛІ'ПАУКА ж. Ліповая бочачка для мёду. *Памый ліпаўку на мёд.* Вадва В.-Дзв.

ЛІПЕЦ м. Ліпень. *Ліпец месяц — ліпы цвітуць.* Паляцкішкі Вор.

ЛІ'ПНІК м. 1. *Лыка з ліпы.* Надраў ліпніку і сплёў лапті. Бастынь Лун. 2. *Малады ліпняк.* *Пашалі ў ліпнік лут.* *Фраті.* Бастынь Лун.

ЛІПО'УКА ж. Тоё, что і ліпаўка. *Наліў ліпоўку мёду.* Касталомава В.-Дзв.

ЛІСА'ВЫ прым. Ласкавы. *Вэно дужэ лісавэ діті, добрэ.* Бастынь Лун.

ЛІСІ'ЦА ж. 1. *Бервяно;* якім падпіраюць пахілены будынак. *Падпэр лісіцэй хлева,* а то вэн похілівса. Бастынь Лун. 2. *Тоўстае*

чатырохвугольнае палена, якое кладзеца ўпоперак саней для неравозкі дўягага бярвения. Зьдзелаў дубовую лісіцу на сані, паеду на рум бярвения вазіць. Філіпова В.-Дзв. Палахыны сані лісіцу і паедзім броўны вазіць, а бес лісіцы сані пылымоюцца. Сяляўшчына Рас. З. Кіек, адзін канец якога ўсаджан у дзірку навоя і не дадае навою крушыца. Адпусці лісіцу ў заднім навоі. Муханава В.-Дзв. 4. Клінападобны папяроchnы драўляны бруск для змацоўвання дзвірных дошак. Вазымі лісіцу і захмі дошкі дзвірныя. Сяляўшчына Рас.

ЛІСЦІНКА ж. Ліст капусты. Адламіла зялённую лісцінку ат кычына капусты. Муханава В.-Дзв.

ЛІТЭРКА ж. Драўлянае кольца, якім замацоўваюць шпульку на рагатцы ў калаўроце. Вазымі каршун, надзенъ на каршун шпульку і закруці літэркай. Мнюхі Міёр. На літэрку і шпулю ныдзіваюць шнуркі. Якубова Рас.

ЛІША'ЦЬ (ліша'ть) незак. Каstryраваць, пакладаць. Трэба позвати вэнгера, хай лішаеет кнуро. Азарычы Пін.

ЛІШТВА ж. Папярочная жэрдка ў плоце. У плоці да слупа прыбіваяцца ліштва, а да ліштвы прыбіваюць тын. Навасёлкі Свісл.

ЛОБ (лоп) м. Франтоц. Лоб з оконычком у хаты. Ужэ поставілі лоба в хаты. Горск Бяроз. Дошкамі забіў у канцы хаты лоп. Муханава В.-Дзв.

ЛОГВІСКА (лы'гвіско) н. Логава. Вовк ходіць на добычу, вовчыца сідіць у лыгвіску. Бастьынь Лун.

ЛОЖКА (ло'шка) ж. Дошчачка з дзірачкамі, якая прыстасоўваецца пры снаванні, каб іншія асновы лажыліся роўна, не блыталіся і не рэзкалі руку. У лошицы ёсць дзірочки, у гэтых дзірочках ўводзіўца дзве ніткі, і спнуюць красны. Касталомава В.-Дзв.

ЛОКАЦЬ (ло'кты) м. Мера даўжыні (прыблізна 0,5 м). Локты — мера ў дліні: пыворышына. Бастьынь Лун.

ЛОКЕЦЬ м. Локаць. Баліць локець, сільно забіла аб дзвіверы. Тульгавічы Хойн.

ЛОМАЦЬ м. Вялікі кавалак хлеба. Уго, які балышы ломаць адлымаў хлеба, ці ты яго з'яся? Вадва В.-Дзв.

ЛОПАТ м. Дошчачка з дзірачкай, куды памяшчаецца верхні канец млёна. Млён устаўляюць у жураўку, а другі канец млёна ўстаўляюць у лопат, які прымацаван да сцяны. Навасёлкі Свісл.

ЛОПАТКА (ло'потка) ж. Пахрустванне ў суставах нагі. Ідэ баба, а в нозе лопотка лопот. Лопотку увогнала. Горск Бяроз.

ЛОПАУКА ж. Няроўнасці на палатне касы. Біў касу і набіў лопаўку. Даўгабор'е Рас. Адбіваў-адбіваў касу і зрабіў лопаўку ў касе. Булыніна Рас.

ЛУБІНІСКА (лу'бініско) н. Поле, дзе рос лубін. По лубініску посею жыто. Бастьынь Лун.

ЛУБКА (лу'пка) ж. Сявењка. Лубку плелі з коры ліпы, насыпалі ў лубку жыта і сеелі. Бастьынь Лун. Лубку плялі с саломы і перапліталі лазой. З лубкі сеілі жыта, авес, ячмень. Муханава В.-Дзв.

ЛУБО'К м. 1. Жалабок, які ўстаўляецца ў прасвідраваную ў бярозе дзірку для скёу соку. Засек бярозку і ўставіў лубок, кап сок цёк у вядро. Вароніна Рас. 2. Прылада для катання яец на вялікдзень. Муханава В.-Дзв.

ЛУГ м. Балота. Луг у нізіні і ён вельмі гразны, ён ніколі ні высыхае, а гразны, і дрыгва там. У лузі расце лоза, каліна, бобоўнік, крушына. Бобрыкі Петр.

ЛУЗА'НКІ толькі мн. Страва з адвараных буракоў і тоўчана-га ільянага семя. Гэта нашы любімая лузанкі з буракоў і ляно-га семянё. Міратычы Кар.

ЛУЗГА' ж. Шалуха, якая застаецца пры пераапрацоўцы ячме-нию па крупу. Калі на мельніцы робім крупу з ячменю, дак многа лузгі адлігай. Філіпова В.-Дзв.

ЛУЗКА'НЕЦ м. Лузан. Пуд орэшыной много лузканцэў. Ба-тынь Лун.

ЛУ'НКА ж. Палонка. На аязры прасячы лунку і лаві рыбу. Сяляўшчына Рас.

ЛУ'ПА ж. Пыса. Лупа вісіць у каровы. Ністанішкі Смарг.

ЛУПА'ІКА ж. Шкарлупіна яйца. Якая лупайка тонкая ча-сіцу. Тульгавічы Хойн. Аблупіце лупайку з ейца. Бастьынь Лун.

ЛУПА'ІКІ (лупэ'ікі) мн. Шалупінне. Бульбеные лупайкі па-муй і звары ку'рам. Тульгавічы Хойн. Якія тоўстыя лупайкі, па-лавіна бульбы абразаеші. Жахавічы Маз. Пойду обрэзаті булбу, лупэйкі з булбы трэбо зварыті свіям. Пэчона булба з лупэйкамі. Бастьынь Лун.

ЛУПА'КА ж. Тое, што і лупайка. От моцная лупака на ейцы. Жахавічы Маз.

ЛУПА'СІЦЬ незак. Моцна біць. А дзет дывай гыняцца зы намі ды лупасіць ляскоўным пугаўём. Касталомава В.-Дзв.

ЛУПЛЯ ж. Лупцоўка. Зарас дам табе луплі, дык съціхніш. Брусы Мядз.

ЛУПО'УКА (лупо'вка) ж. Шалупіна гароху, бобу. Вылушчыла гарох, а лупоўку кінула. Азарычы Пін.

ЛУСКА' ж. Астакті пасля прасейвання грэцкай муки. З грэцкай муки высеела многа лускі. Бастьынь Лун. Грэчнівую муку прасеіла, дужа многа лускі асталася. Сяляўшчына Рас.

ЛУТ м. Ліпавае лыка. Атламала лапку, лут садрала. Шкураты Браг. З лініі надрала луту на лапці. Жахавічы Маз.

ЛУТАВА прым. Ліпавы. Асталася палка лутава. Шкураты Браг. Вазымі лутавыя дзяляжкі і зматай у верч і памачы. Буду плесцьці лапці Шкураты Браг.

ЛУТКА ж. Вушак (у дзвірах і воках). Згніла лутка ў вакне. Сяляўшчына Рас. Пыставіў луткі, а ў луткі ўбіў крукі і прыставіў дзвіверы ў хаці. Ваўкавічы Тал.

ЛУТЧАГІ прысл. Лепш. Мне цяпер у калхозі лутчай жывецца, чым ране жылосі. Муханава В.-Дзв.

ЛУЦЦЕ (лутье) н. зборн. Ліпавае лыка. Нарэзай лутя пук і буду плесці лапці. Бастьынь Лун.

ЛУЧАГІНА ж. Лагчына. Між поля нізкіе лучайны, мы зовэм гай.. Бастьынь Лун.

ЛУЧА'И м. Дзірка ў верхнім камені журнаў для засыпкі збожжа. На верхнім камяні пасярэдзіні выдалблін лучай, сиплюць зернія. Навасёлкі Свісл.

ЛУЧНІК м. Падстаўка для лучыны. Зажыгають лучыну і ўтыкаютую ёе ў лучнік. Бастьынь Лун.

ЛУЧО'К I м. Палатні, нацягнутае на паўкруг і прымацаванае да касся для адкідвання аўса, ячменю. Прывяжу да касы лучок і пайду касіць авес. Муханава В.-Дзв.

ЛУЧО'К II м. Ручка на кассі. *Ну, Іван, ти б у касе лучок нөты прыбій, то той адламаўся.* Падлесы Лях. Прывежы на косье лучок. Бобрыкі Петр.

ЛУЧЫ'НА ж. Маленькая шчэпкі. *Іді на дроветню і насечы мнэ лучыны на пыдпалку дров.* Азарычы Пін.

ЛУЩЧО'НИК м. Лузан. Ужо архі спелая, лушчонікі самі лушчущаца. Барыскі Лаг.

ЛЫГТАЙ незак. Глытаць. Чаго дзяржыш у році, лыгай, а не дзяржкы. Навасёлкі Свісл.

ЛЫГМА'НІЦЬ незак. Нагаворваць, паклёнічаць. *Вы мне ні лыгманце пра яго, я ёсё знаю.* Міратычы Кар.

ЛЫКАВА'ТЫЙ (лыкова'ты) прым. Няглусты (пра сала, мяса). Зарэзав корову, корова була худа і м'ясо лыковатэ. Парсючка закалола, мало корміла і сало лыковатэ. Бастынь Лун.

ЛЫ'ПКІ мн. Вейкі. Якія вялікія лыпкі, аш вочы закрываюць. Ністанішкі Смар.

ЛЫ'СІНА ж. Голае месца сядрод насеаваў. *Вугіблю на полі жыто, одна зостоласа лысіна.* Бобрыкі Петр.

ЛЫ'СІЦЬ незак. Кепска рабіць што-небудзь. *Як ты хату пыдміла, наўчылася лысіць, а па кутках съмяццё пыкідаш.* Моханава В.-Дзв.

ЛЫЧО'К м. Ручка на кассі. Прывязаў лычок да касы. Лешня Кап.

ЛЭ'ХІ толькі мн. Лахманы. *Оля', усе лэхі пападалі з печы.* Спалі гэты старыя лэхі. Навасёлкі Свісл.

ЛЮБО'ВЫ прым. Посны (пра мяса). Парсюк быў няжырны, любовага мяса многа. Касталомава В.-Дзв.

ЛЮТЭ'РКА ж. Драўлянае маленькае колца калаўрата, якое знаходзіцца побач са шпулькай і перадае ёй рух вялікага кола. *Надзень штульку на рагатку і закруці лютэрку.* Моханава В.-Дзв.

ЛЮ'ХВІК м. Ліф. Мая дарагенъкая, покінь усё, дый пашый мне люхвік, бо мне холадна. Жахавічы Маз.

ЛЮ'ХТА ж. Чыгуны кружок, якім закрываюць комін, юшка. Закрый комін люхтай. Бастынь Лун. *Вазьмі люхту і зачыні комін.* Моханава В.-Дзв.

ЛЮ'ШКА ж. Тое, што і люхта. *Гром грыміць, возьмі люшку і залажы комін.* Моханава В.-Дзв.

ЛЯВО'К (лево'к) м. Вылівак. Кура вуліла левок. Кура разбілася і леўкі л'е. Бобрыкі Петр.

ЛЯГА'РА I (лега'ра) ж. Цурбац, па якому коцяць бярвенне. Кладуць легары, а на легары кладуть тойстыя дээрвіны і качаюць іх. Бастынь Лун.

ЛЯГА'РА II (ліга'ра, лега'ра) ж. Падваліна, на якую кладзецца падлога. Лігары кладзмо на стовпчыкі, а на лігары кладзэм доскы. Поправ праву лігару, вона нэдобрэ лэжыт. Горск Бяроз. У хаті палажыў легары, а цяпер буду масціць мост. Вострава Маст.

ЛЯ'ДА I (ля'до) н. Мышыны гарох. Посеев овёс, алі нэ порос, лядо прыкругтіло, і согнів. Азарычы Пін.

ЛЯ'ДА II (ля'до) н. Набіліцы. Повесіла лядо, а ў лядо уставіла бердо, а ў бердо усыкала ніткі основы. Бастынь Лун. Павесіла лядо і ў лядо ўлажыла берда. Міратычы Кар.

ЛЯ'ДА III н. Сячкарня. А гэта ляда, што сечку рэзаць і зельл. Вострава Маст.

ЛЯДЗЯ'НКА (лідзя'нка) ж. Лядзяш. На страсе вісяць тоўстыя лідзянкі. Моханава В.-Дзв.

ЛЯ'МКА ж. Манішка. *Нада ў лямы здзелаць пятліцы.* Прывішы ў сарочку ляму і прарэш пятліцы. Якубова Рас.

ЛЯ'НІСКА (ля'ніско) н. Поле, на якім рос лён. Вырвалі лён і скасілі ляньско. Міратычы Кар.

ЛЯНІЦА ж. Лён, ачасаны на жалезнью шчотку. Як одэн раз чэсанца на грэбэнэ лён, тогды забут проста ляньца. Азарычы Пін.

ЛЯ'НІШЧА н. Тое, што і ляньска. Нам тут не падабаецца ляньша. Ністанішкі Смарг.

ЛЯНУ'ШКА ж. Пяколак (з боку печы). Стань на лянушику і лесь на печ. Якубова Рас.

ЛЯПАУ'КА ж. Бразготка. Павесь карові ляпаўку на шыю, дак іна ія згубіцца. Моханава В.-Дзв.

ЛЯПЕ'Ш (лепе'ш) м. Пячнік. Трэ прыгласіць лепеша печку рабіць. Жахавічы Маз.

ЛЯПНЯ'К м. Недапечаны хлеб. *Неўдалосё мне сёнё, съплякла нейкага ляпняка.* Мне казалася, што цеста падышло, а з гэтага цеста вышаў ляпняк. Міратычы Кар.

ЛЯСЁНКА ж. Посцілка, у якой носяць сена, траву. Прывес лясёнку сена і даў каню. Старонка Асіп.

ЛЯСІ'НА ж. Бервіно. От добрую лясіну прывес, будзіць добра на доскі рэзаць. Сяляўшчына Рас.

ЛЯ'СКА ж. Лёстка ў лесвіцы. Зламалася ляска ў драбінах, трэба нову. Старае Сяло Зэльв.

ЛЯСКО'УНІК м. Арэшнік. Лясконіку многа, а гарэхаў ні відаць. Старае Сяло Зэльв.

ЛЯСНУ'ШКІ мн. Яблыкі дзікай яблыні. Ляснушки добра, калі яны пыліжаць. Тады іх можна есці. Моханава В.-Дзв.

ЛЯ'СТАЧКА (ля'сточка) ж. Тое, што і ляска. Зробів лясточки у драбы вэза. Бастынь Лун.

ЛЯТВА' (летва') ж. Работа чпол па збору мёду. Ччолы вэрнуліса з летвы. Бастынь Лун.

ЛЯТО'К м. Дзірачка або проразь у вуллі, праз якую вылазяць чполы. Ччолкі з вулля вылазяць праз дзірачку, а мы завём ляточ. Багушэвічы Чэрв.

ЛЯТЭ'РАЧКА ж. Драўлянае маленькае колыца калаўрата, якое знаходзіцца побач са шпулькай і перадае ёй руханне вялікага кола. На лятрачку і штулью ныдзіваюць шнуркі ў калаўроці. Сяляўшчына Рас.

ЛЯУЦЕ'ЦЬ незак. Блішчаць. Конь такій гладкій, аж ляўціць. Шкураты Браг.

ЛЯХА' ж. Града. Зрабіла ляху і пасадзіла агуркі. Моханава В.-Дзв.

ЛЯЧА'ЦЬ (леча'ты) незак. Каstryраваць, пакладаць. Дед леков свіней і вон зявавса вэнгэром. Кнупра трэбо лечаты, а тоды корымыты на сало. Горск Бяроз.

ЛЯ'ШКА ж. Часовая ўкладка спапоў на полі. Снопэ носят і ставят у ляшкі, по дэсыт споныв у ляшку. Вын пашов ставэц спонэ ў ляшкі. Дэмітрапічы Кам. Пяць спапоў паставім аўса ці ячменю, вот гэта мы завём ляшкай. Мнюхі Міёр. Жжалі жыта і паставілі ў ляшкі. У ляшцы дзесяць спапоў. Навасёлкі Свісл.

M

МАГАЗА'НЧЫҚ м. Кажан. *Магазанчык лётая ноччу, ён дужа страшны, на лапах крылы.* Шкураты Браг.

МАДНЕ'Й прысл. Не так, як ва ўсіх. У яе ні так, як у людзей, а ўсё мадней. Філіпова В.-Дзв.

МАДЖЫ толькі мн. Калёсы з драбінамі вазіць сена, снапы. Запражы каня ў мажы і ець па сена. Налажыў поўныя мажы сена. Стайкі Барыс.

МАЗГА' ж. Мяздра. Раней, я помню, мазгу елі, як булі пастушкі. Кару злупім, нажом наскоблім мазгі і ядзём. Жахавічы Маз. Мазэ ліпавая салотка. Навасёлкі Свісл.

МА'ЗКА (ма'ска) ж. Падмазка. Адрэш сала на маску, а то няма чым скавараду памазаць. Міратачы Кар.

МАЗО'К (мозо'к) м. Шпік. Я люблю есті мозок з кэсткі, як зваруть. Бастынь Лун.

МАЗУ'ЛЬ м. Мазоль. Ой, как мне баляць сухіе мазулі'. Міратачы Кар.

МАЗЫ'ЛЬ (мозы'ль) м. Вузел. Трэбю зовэзатэ у мозыль гроша. Тэ зовэзэх на нэтці мозыля. Дэмітравічы Кам.

МАИ м. Зеляніна (для ўпрыгожвання). Прывязі маю і насадзі на двары. Моханава В.-Дзв.

МАЙДА'Н м. Прыйбудоўка да хлява. Парсючок стаіт у майдану. Горск Бяроз.

МА'КАВІ'НА ж. Верхняя частка снапа. Бяруць сноп за макавіну і вытыраюць каласавіння. Ваўкавічы Тал.

МАКАЗЫ'Н м. 1. Магазын (у лямпе). Налі газы ў маказын і запалі лямту. Бастынь Лун. *Паржавей маказын у лямпі і цячэ маказын.* Жахавічы Маз. 2. Свіран (грамадскі). У гэтый маказын усе господарэ сэла засыпалі зэрно для того, коб як у кого нэ хватыт на насенне чы дожыты до новога хлеба, то позычалі з маказына. Горск Бяроз.

МАКАТКА ж. 1. Вышты малюнак, які вешаюць на сцяну для ўпрыгожвання. *Снімі макаткі со сцены і помый.* Макатку вышила на сцену. Бастынь Лун. *На сцене вісіць макатка.* Ністанішкі Смарг. *Павесь на сцену макатку.* Навасёлкі Свісл. 2. Вышты дарожка на стол. *Стасё, засцялі на стол макатку.* Навасёлкі Свісл.

МАКА'ЧКА (мыка'чка) ж. Перамешаныя тлустасць са смятанай. На скаварадзе ныхарылі сала і ўліла слівак, і добная мыкачка бліны мыкаць. Сяляўшчына Рас.

МАКРО'ЦЬ ж. Макрата. Тыкая макроць, думала храпы нызбіраць, ну макроць, што ня ўлесыць ў гарот. Сяляўшчына Рас.

МАКРЭ'З (мокрэ'з) ж. Макрыца (трава). Мокрэз росте по бульбы. Бастынь Лун.

МАКРЭ'Ц (мокрэ'ц) м. 1. Тоё, што і макрэз. У етум годзі по сейлі картоплю на нізу, дак вельмі бацато макрэцу. Напалола макрэцу свіням. Тульгавічы Хойн. 2. Макрыца (насякомое). Падніла ганучу, а там мокрэзэ много, одын мокрэц от большэй. Бастынь Лун.

МАКУ'ШКА ж. Кончык пальца на руцэ. Абрэзала ногаць, што аши макушка баліць на пальцы. Бульніна Рас. Абрэзала нохці пы самую макушку і нічога не мажу дзелаць, быўліць пальцы. Сяляўшчына Рас. Канец пальца мы завём макушка. Вароніна Рас.

МАЛАДЗЕ'НЕЦ (маладзэ'ніц) м. Малады, жаніх. Маладуха красівая, а маладзеніц дрэнъ. Сяляўшчына Рас. Маладзеніц паехаў да маладой. Моханава В.-Дзв.

МАЛАЦЕ'ЛЫНІК (молотэ'льнык) м. Малацьбіт. Мой молотэльник поломав цопядло і быч у цоповы. Горск. Бяроз. Я сабе раней браў малацельніка і малаціў. Жахавічы Маз. Чалавек, які малоціц, мы завем малацельнік. Альхоўка Навагр. Добры малацельнік, трэці пацэлас малоціц. Навасёлкі Свісл.

МАЛЬЧЭ'К м. Слупок у калаўроце, які служыць для падтрымання рагаткі. Нада зрабіць мальчэка ў санапратку і ў мальчэк на да прыбіць скураток, а то вывалаюць вілачкі. Стайкі Барыс.

МАНІ'ЦЦА незак. Абяцаць. Ен маніўся сягодня ка мне зайсі. Моханава В.-Дзв.

МАНІ'ЦБ I незак. Зваць. Кура кохкая, маніць курыннатка ік сабе, кеб ішлі есці. Шкураты Браг. Пісклятніца маніць пісклятак. Ваўкавічы Тал.

МАНІ'ЦБ II (маны'ты) незак. Пахнучь. У лесы бользан от маныт. Трэбю ж так маныты травэ. Горск Бяроз.

МАНКЕ'Т м. Манжэта. Прышы да рукыва манкет, а ў манкет ушы гузік. Моханава В.-Дзв.

МАРА'ТЫИ (мора'тый) прым. Брудны. Погледы, які ў тэбэ моратыў твар, іды помысса. Горск Бяроз.

МА'РАЦ м. Сакавік. Ужо марац, каты крычаць. Моханава В.-Дзв. *Марац укусіц за паліц.* Марац — трэці месяц у року. Палянкішкі Вор. Марац — адмерэнне старцу палец. Шкураты Браг.

МАРГА'ЛЬ м. Маркач. Авечка трэбую маргала. Шкураты Браг.

МАРКАВІ'ННЕ (морковы'нне) н. Маркоўнік. Морковынне свінны нэ вэльмы любят. Горск Бяроз.

МАРКА'ЛЬ (морка'ль) м. Тоё, што і маргаль. Пакінүй маркаля на племя. Жахавічы Маз. *Наша овечка полюе,* трэбю ей моркаля. Бастынь Лун.

МАРКАТА'ЦЬ (моркіта'ть, моркыта'ты) незак. Пра перыяд палавой актыўнасці ў авечкі. *Наша авечка стала маркатаць.* Палянкішкі Вор. Авечка начала маркатаць, яна хоча да барана. Навасёлкі Свісл. *Вечка моркічэ,* хочэ до моркоча. Азарычы Пін. Авечка мая маркіча, трэба барана. Старае Сяло Зэльв. *Овечка моркытаты стала,* а чы е ў сэле моркоч. Горск Бяроз.

МАРЛО'Г м. Бярлог. Свіння робіць сабе марлог, будзя паразіца. Стайкі Барыс.

МАРМЫ'ЛЬ (мормы'ль) м. Мармытун. Мормыль — это чэловек, который говорить сам з собою і нічога не понять, што вэн говорыть. Бастынь Лун.

МАРЦАВА'ЦЬ (марцава'ты) незак. Пра перыяд палавой актыўнасці ў кошкі. *Наша кошка начала марцаваць.* Барыскі Лаг. Во проклята кошка, ужэ начала марцаваты. Горск Бяроз. Каты крычаць, кошка марцуйць. Моханава В.-Дзв.

МАСІЯ'Ш м. Звадыаш. Вот гэты масіяш усіх дзяяцей зводзіць. Моханава В.-Дзв.

МАСЦІЦ (масьць) ж. Мазь. Гэта масьць добра гоіць раны. Палянкішкі Вор.

МАСЦЯРО'К (масьцяро'к) м. Кельня. *Масьцярок гліну браць і печку дзелачь.* Варонічы Рас.

МАТАВІ'ДЛА н. Матавіла для зматвання нітак. Прынясі матавіла, буду матаць ніткі на маткі. Палянкішкі Вор.

МА'ТКА ж. Спарыння. От мнэго маток у жыте ў колоссі. От большая чорная матка ў колосі. Азарычы Пін.

МАТО'РНЕНЬКІЙ прым. іран. Быстры. Ох, якій ты маторненій! Шкураты Браг.

МАТУЗО'К м. Спавівач. Вазьмі матузка і спаві дзіця. Тульгавічы Хойн.

МАТУ'ШКА ж. Прылада, на якую матаюць ніткі. Напрала шпулю і зматала на матушку. Палляцкі Вор.

МАТЫ'ЛІЦА (моты'лица) ж. Хвароба ў авечак. Овэчкі заболелі на мотыліцу. Бастынь Лун.

МАТЭ'РЫЯ ж. Гной з раны. Валаснік на пальцы, і так многа цячэць з яго матэрый. Ністанішкі Смарг.

МАХАМО'РЫНА ж. Мухамор. Якіх ты ныбрала грыбоў, адных маҳаморын. Якубова Рас.

МАХАНО'ША ж. Чалавек, які ў час палявання носіць торбу.

Учорэ я була маҳаноша: му з бацькам ходзілі на ахоту, дак я насіла торбу з качкамі. Тульгавічы Хойн.

МАХО'ТКА (мохэ'тка) ж. Махавік (грыб). Мохэткі ростуць по борэх, і по мхэх. Бастынь Лун.

МАХРЫ' мн. Қарэнъчыкі. Ачышчайці добра буракі, кап ні було маҳроў. Ачышчалі буракі ныжам ат маҳроў. Сяляўшчына Рас. Больши за ёсё ў часнаку маҳроў. Замошша Рас.

МА'ЦАЦЬ незак. Стукаць яйцом аб зубы, правяраць, ці моцнае яно. Каб узнаць ці крэпкае яйцо, нада мацаць аб зубы. Шкураты Браг.

МА'ЦІЦА (ма'тіца) ж. Папярочная бэлька ў хаце. Ны маціцу кладзеца стол. Якубова Рас. Положыв матіцу на ошчэпу, тэзэр, а на матіцы буду ложыть стель. Бастынь Лун.

МАЧ м. Сахор. Мо мач вам не трэбо, дак дайце мне гной накідаваць на воз. Бобрыкі Петр.

МАШОНКА (мошон'ка) ж. Месца ў коласе, дзе знаходзіцца зерне. Ужэ начынае жыто повніца, ужэ у мошонцы пятка е. Азарычы Пін.

МАШЫ'НКА ж. Кнопка. Трэ поўшываць у кохту машынкі, а аднэй машынкі не ханае. Жахавічы Маз.

МЕДАВІ'ЦА (мэдові'ца) ж. Рабочая пчала. Пчэла-мэдовіца многіх носіць мэду. Бастынь Лун.

МЕ'ЛІН м. Млён. Мелін у жорнах прыдзеланы да вірхніка. Ваўкавічы Тал.

МЕ'РВА (мэ'рва) ж. Адходы пры тапленні воску. Мэрва — гэто одходы от воска. Горск Бяроз.

МЕРКІЦУ'Н (мэркіцу'н) м. Маркач. Покінуў у племя мэркіцуна. Бастынь Лун.

МЕ'СЦА (ме'ста) н. Плацэнта. Карова ацялілася, алі места яшчэ не адышло. Моханава В.-Дзв.

МЕТУХА' ж. Страва з бульбы і малака. З молоком булба помята, мы его зовэм метуха. Бастынь Лун.

МЕ'ШАНКА (мі'шанка) ж. Трасянка. Дай воловэ мішанкі. Дэмітравічы Кам.

МЕ'ШАНЬ (мі'шань) ж. Корм для свіней: мякіна, абмешаная мукой. Свяном намышаю мішані. Дэмітравічы Кам.

МИГЛА' ж. Імжа. Моросіць мігла. Бастынь Лун.

МИНТА'ЦЬ незак. Мянціць. Трэба часцей мінтаць касу, кал добра касіла. Барыскі Лаг.

МИЮХА' (менюха) ж. Памылка пры накідванні асновы ў бёрда, калі прашучана адна трысцінка. Кідала ў берда і мінула трасцінку, а цяпер ідзе мінюха ў палатне. Жахавічы Маз. Страшніца, менюху накідала, у бердзе пропушчэна тросціна. Бобрыкі Петр. **МІСАЧКА** ж. Пладаножка жолуда. Жалут сядзіць плешичакай у місаци. Барыскі Лаг.

МИТЭ'РКА ж. Драўлянае маленькае кольца калгурата, якое находитца побач са шпулькай і перадае ёй руханне вялікага кола. На мітэрку і на шпулю надзяём шнур у калаўроці. Казлы Міёр.

МЛА ж. Туман. Вэчэром нашла токая мла, што я аж заблудыў. Горск Бяроз.

МЛІНЕ'Ц м. Блін. Закамоўзіла я сягодні млінцоў, дай ерэскіх. Шкураты Браг.

МЛЯНО' прысл. Туманна. Ох, урано і мляно, ныц нэ выдно. Горск Бяроз.

МНЕ'ИШЫ прым. Меншы. Гэты сын малы, а той яшчэ меншы. Палляцкі Вор.

МО'ГЛІЦЫ (мо'глыцы) толькі мн. Могілкі. От нас блыско моглыцы. Горск Бяроз.

МО'ЗАГ (мо'зок) м. Мозг. У мене ужо мозаг высах ад думак па ей. Тульгавічы Хойн. Мозок відаты з головы, така рана. Горск Бяроз.

МОРГ м. Мурог. Пошоў косіць морг, а там одзін ціпец, і коса не берэ. Бобрыкі Петр.

МО'РГВА м. Морква. На лясе расцець моргва, а па баках кручка. Ністанішкі Смарг.

МО'РГАНКА ж. Гатунак бульбы. Посадзіў картоплю морганку, дак ее ўжэ капаць можно, ена скоро спее. Бобрыкі Петр.

МО'РХВА ж. Морква. Ідзіцё і не бачыцё, што морхва расце. Палляцкі Вор.

МО'РШАК м. Смаржок. Моршкі ростуть весной по борэх. Бастынь Лун.

МОСТ м. Падлога. Моханава, Водва, Қасталомава, Суднікі В.-Дзв., Замошша, Вароніна, Сяляўшчына Рас. Нада памыць мост, заўтра нядзелька. Якубова Рас.

МО'ТУЗ I м. Невядлікі кіёчак з кавалкам палатна ці нацягнутымі вярёукамі ў ткацкім станку для пачатку ткання. Затыкальны мотуз прывязала за пруточак. Накрутыла на воротыло мотуза і затыкала кросна. Горск Бяроз.

МО'ТУЗ II м. 1. Матуз у хвартуху. Одорвае мотуз у хвартуху. Бастынь Лун. 2. Вяровачка, якой прывязваюць панажы да нітоў. Мотузам прывязываюць поножэ да нітоў. Азарычы Пін.

МО'ХРЫК м. Қарэнъчык. Вурвалі корч картоплі мохрыстый. Мохрыстые корч, ядрэнные да дробные. На кождом мохрыку кортоплінка. Бобрыкі Петр.

МРА'ЗІЦЬ незак. Імжэць. Рано мразіло, а цепер перэстало мразіць. Тульгавічы Хойн.

МРАЗЬ ж. Непагадзь. Сегодні на дворэ такая мразь, то хоць з хаты не вулазь. Тульгавічы Хойн.

МРА'КА ж. Тое, што і мразь. На дварэ мрака, дож і снег мрачицы. Шкураты Браг.

МРА'ЧЫЦЬ незак. Тое, што і мразіць. Ужо восінь, дожак пачаў мрачицы. Шкураты Браг.

МРО'ВА н. Дрыгвяністae балота. У волозэ нэ утопішся, а вот у мровэ можна утопіцца. Азарычы Пін.

МУ'ДРЫЙ прысл. Ганарлівы. Вон мудрый, нэ хочэ і говорыты. Горск Бяроз.

МУ'ЛЕНІК м. Мазоль. Муленік на нозэ намуліла. Бастынь Лун. **МУЛІЕЎКА** ж. Дуло. У осіне е мулёўка. З мулёўкі вулецей дзяцел, там его гнездо. Бобрыкі Петр.

МУЛЬТЫ'Н м. Мультан (матэрыял). Купіла мультыну на кофту. Моханава В.-Дзв.

МУ'ЛЯ ж. Грязь. У погоні я улезла у мулю, што ледзь выцягнула ногі. Я у мулі чуць нэ утопілас. Я легла на пэні і задрэмала і скотылас у мулю, што чуць нэ здохнулас мулёю. Горск Бяроз.

МУРАВЕЛЬ м. Мурашка. Дужа ўкусіў муравель. Жахавічы Маз.

МУРАВЕЛЬНИК м. Муравейнік. Які бальшы муравельнік на насілі муратлі. Жахавічы Маз.

МУРАВЕ'ННІК (мураве'шк) м. Тоё, што і муравельнік. Мурашки нанасілі муравенік бальшы. Ністанішкі Смарг. Які вялікі муравенік пат елкай. Паляцкішкі Вор.

МУРАХА ж. Тоё, што і муравель. О, як ўкусіла мураха. Горск Бяроз.

МУРЛАТЫ мн. Верхні вянец у зрубе хаты. На мурлаты ставім кроквы. Сяляўшчына Рас. Мурлаты палажыў, а цяпер буду ставіць кроклы. Моханава В.-Дзв.

МУРО'К м. Выступ у коміне, на які кладуць запалкі. У пячэ авбалісё мурок. Прынясі мне запалкі, яны ляжаць на мурку. Навасёлкі Свісл.

МУРЧА'ЦЬ ж. Божая кароўка. Манякова Міёр.

МУРЧА'ЦЬ незак. Бурчаць. Чаго ты там мурчыш сабе паднос? Жахавічы Маз.

МУРША'ВЫ прым. Гнілы. Гэта дзеравіна муршава, нічога ні зробіш. Гэты год многа картофлі муршавай. Навасёлкі Свісл.

МУСЯБЫ'ЦЬ прысл. Мусіць. Мусябыць ён пашоў касіць. Моханава В.-Дзв.

МУТА'Р м. Падманшчык, ілгун. Вон жэ мутар, усэ мутыт і мутыт і нэ пэрэстает мутыты. Горск Бяроз.

МУТА'Ч м. Тоё, што і мутар. Я не хочу слухаті гэтога муточа. Гэты мутач усэ мутіт. Азарычы Пін.

МУ'ТРА ж. Гайка на канцы восі (у возе). Зламалася мутра, і кола звалілася. Альхоўка Навагр.

МУ'ХАРАНА (мухорана) ж. Мухамор. Мух трэбо трапіті муҳаранам. Вонэ ростуть у лесі. Бастынь Лун.

МУЦІ'ЦЬ (муті'ті, муты'ты) незак. Ілгаш. Пэрэстань ты, мутач, мутіті. Я нэ мутю. Ты мутіш. Азарычы Пін. Еты мутар усэ мутыт і мутыт, колы вон пэрэстанэ мутыты. Я нэ мутю. Горск Бяроз.

МУ'ЦЯ (му'тя) ж. Няпраўда. Гэто усэ мутя. Азарычы Пін.

МУЦЯР (мутя'р) м. Тоё, што і мутар. Вон усэ мутыт, гэты мутяр. Горск Бяроз.

МУЦЯ'РКА ж. Падманшчыца, ілгуння. Горск Бяроз.

МУЧНІ'К м. Адтуліна для выграбання муکі з жорнаў. Праз мучнік му са скрыні вубіраем муку із жорнаў. Шкураты Браг.

МУ'ШКА I ж. Сівец. От якай мушка, што і каса ня хоча рэзаць. Мушку карову не ядуць. Толькі вясною як яна малодзенькая, тады мушки ядуць карову. Шкураты Браг.

МУ'ШКА II ж. Шчацінне на назе каля капыта. Вушай капута ў карову е мушка пазадзі, у каня каля капута ззадзі мушка. Шкураты Браг.

МЫЛ м. Іл. Вода высохла, оставс мыл. Бастынь Лун.

МЫ'ЛІЦА ж. Ручка на кассі. Да касаўя прымацаў мыліцу. Брусы Мядз.

МЫША'РЫНА ж. Імшара. Мышиарына большая і моху можно надергі. Бастынь Лун.

МЫ'ШЧАЛКІ мн. Суставы пальцаў на руцэ. Мыщалкі быляць на пальцы, што і пальца не сагнуць. Булыніна Рас.

МЭ'НДАЛЬ м. Бабка, спосаб укладкі снапоў на полі. Паставіў снапы ў мэндаль і накрыў шапкай, хай сохнуць. Сімакава Кар.

МЭ'НДЛЯ ж. Укладка з трыццаці снапоў. У мэндлі трыццаць снапов. Дэмітравічы Кам.

МЭ'ТАР м. Мера вагі, роўная 1 ц. Казаў, чатыры мэтры картофлі прадаў. Навасёлкі Свісл.

МЭ'ТЛІК м. Тоё, што і мэндаль. Састаў снапы жыта ў мэтлікі. Барыскі Лаг.

МЯЗДРА ж. Мякаць гарбуза. У гарбузу многа мяздры. Мяздру не ядуць. Моханава В.-Дзв.

МЯКІ'ННІК (мэкі'ннык) м. Адгароджанае месца ў таку для мякіны. Зробів мэкынныка, коб було куды сыпати мэкыну. Горск Бяроз.

МЯ'КІШ м. Лытка. Мякіш на лыццы от хороши. Міратычы Кар.

МЯНЦЮ'ШАЧКА (мянцыю'шачка) ж. Дошчачка з дзірачкамі для снавання красён. А дзе тая мяньцюшачка, трэба ніткі увязьці ў мяньцюшачку і снываць красна. Паляцкішкі Вор.

МЯНЦЯ' (мянцыя') ж. Мянташка. Гэта мяньця касу гастрыць. Мяньцёю меньцяц касу. Навасёлкі Свісл.

МЯРЛІ'НЫ (мерлі'ны) толькі мн. Хаўтуры, пахаванне і жалобная вячэра на пябожчыку. Баба пашла на мярліны, ена на мерлінах будзе на обедзе. Тульгавічы Хойн. У іх умёр чалавек. Яны спрай-ляюць мярліны. У іх сёня мярліны. Навасёлкі Свісл.

МЯРЛЮ'К м. Тоўсты, непаваротлівы чалавек. Мярлок гэты та-кі тоўсты, што не можа і павярнуцца. Ну, і мярлюк жа, павярнуцца не можа. Якубова Рас.

МЯРЭ'Ц (мерэ'ц, мэрэ'ц) м. Нябошчык. Пошлі мерца ховать. Бастынь Лун. У труну положылі мерца. Мэрэц лежыт у хаты. Горск Бяроз.

МЯРЭ'ШЧЫЦЦА незак. Здавацца. Я балосі нябошчыкаў. Вот пыбыла на Пётравых хаўтурах, дак ён мне і мярэшчыца. Моханава В.-Дзв.

МЯ'СА н. Тоё, што і мяздра. Гарбузова мяса не ядуць. Каставомава В.-Дзв.

МЯ'ТЛІК I м. Матыль. Паглядзі, які красівы мяtlік палляцей. Моханава В.-Дзв.

МЯ'ТЛІК II м. Қанверт для дзіцяці. Нарадзілосё дзіцяці, надо купіць мяtlіка. Навасёлкі Свісл.

МЯЦЕ'НЬКА (мете'нъка) ж. Мянташка. Косу вэн меньтіть ме-тенькою. Бастынь Лун.

МЯЧЭ'УНІК м. Сіт. Мячэўнік расце ў азярэ. На мячэўніку чорныя шышкі. Сяляўшчына Рас.

H

НА'БЕРАДКІ (на'бераткі) толькі мн. Раменна частка вупражы, якая накладаецца на тулава каня. *Пачынілі набераткі і прыладзілі да хамута.* Дзюблеўшчына Маладз. *Набераткі прычапі да хамута і надзень хамут з набераткам на каня.* Барыскі Лаг.

НА'БІЛЬНІЦЫ (на'быльныцы) толькі мн. Набіліцы (у кроснах). *Укінула ў берда і ўставіла ў набільніцы.* Паляцкі Вор. *Устай ёрдо ў набільныцы.* Горск Бяроз.

НА'БІРЖЫНА ж. Вузкая дошка, што накладаецца на капылы палазы паверх вязаў. *Дзэв прадофіжныя набіржыны накладаюцца на ўсе капылы.* Ністанішкі Смарг.

НА'БІРКА ж. Пасудзіна для ягад. *Набірку рабілі з ліповай коры і собіралі ў набірку ягады.* Бастынь Лун.

НАБО'ІІ м. Наезджаная частка зімовай дарогі. *Дарога пусціла, набою німа і нельга ехачь ні сінля.* Моханава В.-Дзв.

НАБО'Р м. Неабходны матэрыял на боты. *Купіў набор на юхтаныя боты, буду ішыць.* Моханава В.-Дзв.

НАВА'ЖВАЦЬ (нава'жватъ) незак. Прышіскаць. *У кваску клодэм сало і кірпічэм наважваім вэко.* Бастынь Лун.

НАВАЛО'ЧКА ж. Мишок. *Вазьмі сядзьды палатай навалочкі, бо трэбо жыта ссыпаць і насыпаць у засек.* Міратычы Кар.

НА'ВАРАТ м. Бервяно ў зрубе, над прасценкамі, над вонкамі і над дзвярамі. *Сумакі зрабілі, а цяпер трэба лажыць на сумакі наваратаў.* Шкураты Браг.

НАВЕ'СЦІ (наве'сті) зак. Прасачыць. *Думаю навесті, де ку'ра несесца.* Бастынь Лун.

НАВІДАВО'КУ прысл. На вачах. *Гэта кнішка ў цябе павінна быць навідаваку.* Моханава В.-Дзв.

НА'ВІСЬ I ж. Вялікая чорная хмара. *Вон на небе чорная навісь ідзе, будзе дож.* Жахавічы Маз.

НА'ВІСЬ II ж. Сырасць, туман. *Рано была такая навісь, што нічого не відно было.* Тульгавічы Хойн.

НА'ВІСЬ III ж. Іней. *У лесі так красіво, белая навісь вісіць на дэрэвінах.* Бастынь Лун.

НАВО'ЗНИК м. Жук-гнаявік. *Нат кучай навоза прыляцеў на возвынкі.* С. Сырасць, вул. Тульгавічы Хойн.

НА'ГАЛАВЕНЬ м. Перакладзіна шаміж вушакамі над дзвярамі. *Паставіў вушакі, а на вушакі палажыў нагалавень, я цяпер буду ўстаўляць дэльверы.* Вострава Маст.

НАГАЛО'ВІЧ м. Тоё, што і нагалавень. *У вонках і дэльверах паставіў улуткі, а на улуткі палажыў нагаловіч.* Шкураты Браг.

НАГАЛО'УНІК м. Дэталь абропі, рамень, які праходзіць каля вупражы па ілбе каня. *Нагалоўнік нада прышицы ў вобраці.* Стайкі Барыс.

НА'ГЛЕДАМ прысл. Назіркам. *Ён ішоў за мной нагледам аж да лесу.* Бастынь Лун.

НАГЛО'ВЕНЬ м. Тоё, што і нагалавень. *Вуласла пут сáму на гловень, што ў хату няможа зайдзіці.* У дэльверах і вонках увярху на улуткі, ці вушнякі, кладуць нагловень. Шкураты Браг.

НАГНЯ'ЦЦА зак. Нахіліца. Яны ўсе нагніліся на борт і паліцелі, як борт пуламаўся. Шкураты Браг.

НАГО'ДАЧКА-ПАГО'ДАЧКА ж. Божая кароўка. *Нагодачка-пагодачка, калі будзя пагодачка?* Барыскі Лаг.

НАГРУ'ДНІК м. Жаночая безрукаўка. *Пашыла сабе нагруднік, калі мерзлі плечы.* Міратычы Кар. *Пошила нагруднік, коб теплее було.* Бастынь Лун.

НА'ДАЛАБА ж. Вузкая планка, што набіваецца на капылы паверх вязаў. *Здзелай надалабу ў сані і набій на капылы, замацаўай намаржні.* Масты Гродз.

НАДА'ТКІ толькі мн. Надбаўка зямлі (да прысядзібных участкаў). *Над давалі надаткі зямне, у кога было мала.* Бастынь Лун.

НА'ДАУБ м. Папяроны брус, што злучае палазы ў санях, накладаецца на капылы. *Надаўбы скрапляюць палазы ў санях.* Надаўбы набіваюць на капылы. Ністанішкі Смарг.

НА'ДАУБНЯ ж. Тое, што і надаўб. *Надаўня набіваецца на капылы.* Вострава Маст.

НА'ДЖА ж. Надзея. *Наджа раней була на яе, што вона зробіть швэздэр.* Бастынь Лун.

НАДЗЕ'ЖНІК м. Шырокасць палатно для пакрывання дзяжкі. Атрэзала пылітна на надзежнік і памыла дзяжжу ныкрываць. Ваўкаўчычы Тал.

НАДЗЯВА'ННЕ (надзява'нё) н. Начынка. *Трэбо кіндзюк надзяваць вантрабамі.* Гэто мы і называєм надзяянё. Міратычы Кар.

НАДЗЯВА'ЦЬ незак. Начыніца. *У гэтым року я не буду кінь-дзючок надзяваць.* Міратычы Кар.

НАДКО'СНІК (натко'снік) м. Меншы брат маладой, які бярэ грошы за касу' у маладога. *У Хведара наткоснік узяў многа грошы за касу'.* Моханава В.-Дзв.

НАДЛА'ПКІ мн. Вузкая планка, якая накладаецца на капылы паверх намарзняў. *У полаз набіты капылы, а на капылы набіты нарывы, а на нарывы набіты надлапкі.* Міратычы Кар.

НАДЛО'БЫ мн. Тое, што і надлапкі. *У санёх на вязы накладаюць надлобі.* Азарычы Піп.

НАДО'БРЫЦУ прысл. На правы бок. *Надзела сукенку надобрыцу.* Ністанішкі Смарг.

НАДО'ЗАРКУ прысл. Назіркам. *Ішоў у слет за ім надзарку і згубіў.* Даўгаборе Рас.

НА'ДУБЕНЬ м. Намарзень. Капылы ўбіваюцца ў палазы. *Надубень накладаецца на капылы, а наплестка накладаецца на надубень.* Навасёлкі Свісл.

НАДУБЕ'ЦЦА зак. Намерніцца. Так надубелісі едучы на голых сынках. Моханава В.-Дзв.

НАДЫ'БАЦЬ зак. Натраніць. *Ляснік надыбаў на слет і прывёў у сямі двор.* Моханава В.-Дзв.

НАЗДРАНАВА'ТЫ прым. Наздраваты. Але і ноздранаваты хлепты спякла. Навасёлкі Свісл.

НАЗНА'ГІНЦУ прысл. Навыварат. *Надзела сарочку назнайніцу.* Ністанішкі Смарг.

НАКАНЕ'ЧНИКІ мн. Дзве дошкі, якія прымацоўваюцца па краях стражі і сходзяцца уверсе, утвараючы кацек. *Нада прыбыць да лат наканечнікі, калі зійдзала салому на страсе.* Якубова Рас.

НА'КІД (на'кід) м. Паз. Кутовыком выбываюць накыд пыд стэклом, а у накыдзе уставляюць стэклом у окніцы. Горск Бяроз.

НАКЛАДА'ЦЬ (наклада'ті) незак. Надзяваць. *Порвалас душа у вушанцы, надо зошыті, а то нема ак наклодаті.* Бастынь Лун. На

каня накладаю шэлестуны, як едут у сваты. Азарычы Пін. Ён накладае на сябе адзенё. Міратычы Кар.

НАКРАПА'ЦЬ (ныкрыпа'ць) зак. 1. Напіхаць. Пайду вытрасаць кропаніцу, ды ныкрыпаю саломай. Сяляўшчына Рас. 2. Начыніць. Бувала кутніцу накрапаем мясам да спячом у печы, ото смак. Шкураты Браг.

НАКРЫ'УКА ж. Века. Карабка для посного масла і накрыўка дэрэвяна. Бастынь Лун.

НАЛАЖЫ'ЦЬ (наложы'ті, наложы'ты) зак. Надзея. Сорочку надо наложыті. Короткі трэбо наложыті. Наложыті на ногі чоботы. Бастынь Лун. Купыла собэ жуковыну і наложыла на палец. Надо наложыты сорочку. Горск Бяроз.

НАЛАКТА'ЦЦА (нылыкта'цца) зак. Напіцца. Прышла дамоў, узіла стаўбун мылыка і так нылыкталасі, што чуць здышиласі. Моханава В.-Дзв.

НАЛЕ'ПКА ж. Нітка, якая парвалася пры прадзенні і якую прыпрали зноў. Дзе ты спрала налепкі, там тайсцей нітка. Нітка парвалася, і я ле прыпрала — вот гэта налепка. Альхоўка Навагр.

НАЛІЧНІК м. Ліштва (у воках, дзвіярах). Сы двыра да вакон прывіты налічнік. Адышраўся налічнік у вакне. Якубова Рас.

НАЛО'И м. Наезджаная санная дарога. Наежжаная зімова дарога — гэта налой. Налой прарваўсё, кепска дарога, нельга ехаць. Навасёлкі Свісл.

НА'МАРАЖНЯ (на'морожня) ж. Намарзень. У положы ўбівають капылы, а на капылы накладають наморожні. Бастынь Лун.

НА'МАРЖНЯ ж. Тоё, што і намаражня. На пяречкі набіваюцца намаржні ў санях. Якубова Рас.

НА'МЁТКА (на'мётка) ж. Кавалак палатна, які дарылі на хрыщцах павітусе. Выткала намётку подорыті бабцы. Бастынь Лун.

НАМЫ'ЗНІК м. Скураная палоска ў аброці. У обруці — наморднік і намызык. Вострава Маст.

НА-НА-НА выкл. Ужываецца, калі падзываюць сабаку. Моханава, Вадва, Касталомава В.-Дзв.

НА'НАЧКІ прысл. Нанач. Даўней хадзілі прасці кудзелю наначкі і там нымычвалі. Сяляўшчына Рас.

НА'НІЦ прысл. Навыварат. Паглядзі, ты іш сукенку надзела начіц. Сяляўшчына Рас.

НАНІЦІЦЬ зак. Надзея ніты на кійкі. Вуніцілася кобулка ў ніту, надо наніціць. Думаю наніціць, ніт на' кійкі і завязаць жыццом. Бобрыкі Петр.

НАПАРО'ЦЦА I зак. Насціся. От так напаролася ягад і наелася так, што ўжо болей нельга было есці. Шкураты Браг.

НАПАРОЦЦА II зак. Натрапіць. У лесі я напаролася на такую лапіну, што красна, красна было на ёй суніц. Сяляўшчына Рас.

НАПА'РСТАК (напе'рстак, напёрстак) м. Кольца, якім прымачоўваецца шыйка касы да касся. Купіў напарстак, нада асадзіць касу. Падкосоўе Навагр. Наперстак скрапляе косу с косям. Навасёлкі Свісл. Паламаўся напёрстак у касе. Лешия Кап.

НАПЕ'РВА прысл. Спачатку. Мне далі наперва пяць сотак буракоў прапалоць, а як зрабіла гэта, тады яшчэ дыбавалі дзіве соткі, і я ўсё зрабіла. Моханава В.-Дзв.

НАПІ'ЛАК м. Напільнік. Купіў напілак, хай будзя пілу вастрыць. Стайкі Барыс.

НА'ПЛЕСТКА ж. Вузкая плашка, якая накладаецца на капылы паверх намарэнія. Капылы ўбіваюцца ў палазы. Надубень накладаюцца на капылы, а наплестка накладаюцца на надубні. Навасёлкі Свісл.

НАПЛЯ'ЖЫЦЬ зак. іран. Насячы ў вялікай колькасці. Ого, колькі ты дроў напляжыў за два часа! Касталомава В.-Дзв.

НАПО'ХНУЦЬ зак. Напухнуль. Зубы баліць, аш пацчэмкі напохлі. Ністанішкі Смарг.

НАПРАПА'ДЛАЯ прысл. Напрапалую. Ой, як я ацупеў напрападлаз. Шкураты Браг.

НАПРЫ'ШЧЫЦЦА зак. Набухнуль (пра пупышкі). Ужэ бяроза напрышычылася, скора распушціца лісця. Шкураты Браг.

НАРАТО'К м. Вяровачная сетка для сена каню. Напхні нараток сена і вазьмі с сабой, будзіш карміць кыня. Моханава В.-Дзв.

НАРВІНА ж. Жэрдка, якая кладзеца на сані для перавозкі тоўстага бярвешня. Коб прывезті колоду з лесу, трэбо наложыты нарвіны на большыя і на малыя сані. Азарычы Пін.

НАРВЫ мн. Намарзень. У палазы набіты капылы, а на капылы набіты нарвы, а на нарвы набіты надлопкі. Міратычы Кар.

НАРО'СКІДКУ (наро'скітку) прысл. Пра спосаб аранія ад краю і да сярэдзіны загона. Я свой загон узыраў нароскітку. Моханава В.-Дзв.

НАРЫ'СХРАСТ прысл. Насцеж. Чаго ты расчыніў дзіверы на-рысхраст. Моханава В.-Дзв.

НАСЕ'ДАК м. Яйцо, з якога не выйшла куранё. Сядзела пісклятніца на яйцах, а наседак астаўся, ня вышаў піскленак. Ваўкавічы Тал.

НАСІ'ЛА н. Шост. Повесілі кросна на носілы, коб вусохлі. Азарычы Пін.

НАСІ'ЛКА (насы'лка) ж. Тоё, што і насіла. Повэс на носылку цыбулю, бо ля пэчы попэчэцца. Горск Бяроз.

НАСІ'ЛЫ (носі'лы) толькі мн. Насілкі. Возьмі носілы, му возьмім копу і пуднесім іх стогу, будзем у стог класці. Бобрыкі Петр.

НАСІ'СКА (насі'ско) м. Вялікі нос. От насіско, дак насіско, на ўсю губу. Навасёлкі Свісл.

НА'СЛІЧА н. Сцелішча. Гані кароў на насьлічча, лён ужо підніялі. Сяляўшчына Рас.

НАСО'У м. Доўгая верхняя мужчынская вопратка без падклада. Насоў ткалі з вярхоўя і надзівалі на кыжарку. Сяляўшчына Рас. Вярхоўя спраду, вытку і пашию хызяйну насоў, хай носіць. Насоў надзівалі на кахкурку і так насілі на сінакос. Даўтабор'е Рас.

НА'ТХА ж. Адрыжка. Колы з'ем молока, дык у менэ такая натх, што нэ могу. Горск Бяроз.

НАХІБАВА'ЦЬ (нахыбова'ты) зак. Завяршыць верх страхі. Збыв з досок хыба і положыў на крышу. От я і нахыбовав хату. Трэбо нахыбоваты крышу. Горск Бяроз.

НАХО'ХЛІЦЦА зак. Натапырыцца (пра пер'е). Куры'ца нахохлілася, пачула арла і бароніць ціплят. Моханава В.-Дзв.

НАХО'ХЛІЦЬ зак. Натапырыць. Індзюк нахохліў свой хвост. Моханава В.-Дзв.

НАЦІРА'ЦЬ незак. Змятаць каласкі з абламочанага збожжа. Змалаци жыта, а цяпер вазьму мялту і буду націраць мялтой. Ваўкавічы Тал.

НАЦЯ'ГІЧ м. Кіёк, адзін канец якога ўсаджан у дзірку навоя і не дае навою круціца. Трэ засадзіць нацягіч, каб не кацілася навоіка. Жахавічы Маз.

НАЧАПУРЫ'ЦЦА (начэпуры'цца) зак. Прыврацца. Чапурыжка начапурылася дай пошала. Бастынь Лун.

НАЧЫ'ПІКАЦЦА зак. Напакавацца. Начыпкаліся на машыну, дак борт на павароці і паламайдыся. Шкураты Браг.

НАЧЫСТА прысл. Поўнасцю. Я з ім рыхчталася начыста і болей я яму ні вінівата. Моханава В.-Дзв.

НЕ'БА (не'бо) н. Скліпенне. Вудралася неба ў печы, трэба строіць. Шкураты Браг. Вупала небо ў печы, надо новое. Бобрыкі Петр.

НЕГАДЗЬ (не'годзь) ж. Непагода. От акая^{*} негодзь. Ідзе і ідзе цэлый дзень дож. Бобрыкі Петр.

НЕДАБО'И м. Брак у палатне, калі штка утку слаба прыбіта бёрдам. Во, палоска ікая ў палатне, гэта недабой бёрдам. Ты не дабіла нітку ўтока бёрдам. Моханава В.-Дзв.

НЕДАЕ'ДАК (недое'док) м. Недаедзены кавалак хлеба. Што ты покінув сваі недое'доек, дое'дай хлеб. Бастынь Лун.

НЕДАЛЭ'НЖНЫ (нідалэ'нжны) прым. Няздолны, нязлатны. О, які ты, Стасю, нідалэнжны, як ты будзіш жыць? Навасёлкі Свісл.

НЕДАСЕ'К (недосе'к) м. Тое, што і недабой. Ак ты ткала, погледзі, аki недосек у полотне. Бастынь Лун.

НЕДАСНУ'И м. Памылка пры спаванні, калі снуеца меней пасам, чым павінна быць. Снывала, снывала і палучыцца недаснү. Ниснывала дзівінацаць пасам, а трэба трыванацаць. Замошиша Рас.

НЕДАХО'Д м. Памылка пры спаванні, калі снуоцы, не даходзіш да наступнага калочкі, варочаеца і пакладвае аснову на той жа самы калочак у другі раз. Ня ўмела снываць красны, палахжыла два разы на адзін калочак, вот і недаход пры спаванні. Вадва В.-Дзв.

НЕ'ЖЫТ м. Сып на целе ў дзіцяці. Дзіці запарыла, і нежыт у дзіцяці вусціц. Укрыла рэбёнка богато і запарыла нежыт. Бобрыкі Петр.

НЕЖЫТО'УКА (нежыто'вка) ж. Вялікая скула. Мэнэ нежытовкі обсле, одну загою, другая сядіть, прохолодав. Ак сільно боліт нежытоўкі. Бастынь Лун.

НЕЗАБУ'ДЗЬКА (незабуцька) ж. Незабудка. Незабуцька галубая, яна расце па канавах. Міратычы Кар.

НЕЗАПАМІНА'ИКА ж. Тое, што і незабудзька. Незапамінаек многа калі рэчкі. Незапамінайка цвіце сінім цвяятком. Паляцкішкі Вор.

НЕНАВІ'ДНЫЙ прым. Агіды, брыдкі. Вон такі ненавідны, што аж гледэты нэ хочэцца. Горск Бяроз.

НЕНАРО'КАМ прысл. Незнарокам. Ён гэта зрабіў ненарокам. Моханава В.-Дзв.

НЕ'ПРАДЗЬ (не'прадь) ж. Жанчына, якая не ўмее прасці. Непрадь не ўмела прасці, не скрутіла ніткі. Бастынь Лун.

НЕПРАСЦІ'ВЫЙ (непрості'вый) прым. Злапамятны. Вэн чэловек непростівый, вэн доўго будзе помніць. Бастынь Лун.

НЕ'РАДЗЬ (не'раць) ж. Дробныя ягады. Ягады перавеіце на вятрату, нераца палаяціць, а добрыя ягады прама пасыплюцца. Моханава В.-Дзв.

НЕ'ТРА ж. Вош. О, ета нетра дужко кусае. Тэпэр нетры нэт, вывеўліса. Горск Бяроз.

НЕУЗАБУ'ДКА (невзабу'дка) ж. Незабудка Невзабудка ростэ коло рэчкі. Азарычы Пін.

НЕХА м. і ж. Неахайні чалавек. Нёха ета не можэ свае короны' помыті. Бастынь Лун.

НИЖЧЭ'ТИШЫ прым. Ніжэйшы. А той за гэтага ішэ ніжчэйшы. Тульгавічы Хойн.

НІ'КАЦЬ незак. Сланіца па кутках, хадзіць без мэты. От, нікае і нікае, чаго-то не хочэ іці на работу. Бобрыкі Петр.

НІ'ТКА ж. Нізка (грыбоў). Купіла нітку грыбэв і буду варыть юшку. Бастынь Лун.

НІЦ (ныц) прысл. Нічога. Стоўкла тоўканыцы і ештэ, бо большы ныц из ворыла. Горск Бяроз.

НІ'ЧАЛЬНІЦЫ толькі мн. Тоўстыя піткі, якія маюць петлі для пітак асновы. Завяжы ў нічальніцах жыўца, кап нічальніцы ні раскідаліся. Нада ўкідаць ніткі асновы ў нічальніцы. Навасёлкі Свісл. Буду ніткі асновы ў нічальніцы ўводзіць. Паляцкішкі Вор.

НІ'ЧАНІЦЫ мн. Прапушчаны па кіечках ніта шпурок, да якога прывязваюцца петлі ніта. У ніту два кіечкі і дзве нічаніцы. Нічаніцы прывязваюцца па кынцах кіечкаў. Ваўкавічы Тал.

НІЧО'ТІЙ (нычо'ты, нычо'тый) прым. Дрэнны, кенскі. Вона вельмэ нычога. Дзмітравічы Кам. Нычогый чоловэк, коб ему лыхо. Горск Бяроз.

НО'ВІНА ж. Поле, узаранае першы раз. От я новіну содраў і посеў лён. На новіне поросце добрый лён. Бобрыкі Петр.

НОТЕЦЬ м. Ногаць. Які велиki ў вас ногецы. Шкураты Браг.

НО'ЖНЫ (ны'жны) толькі мн. Нажіцьы. Купіла ныжны овэчкі стрычы. Бастынь Лун.

НО'КАЦЬ м. Ногаць. Ногаць баліць на пальцу, мусіць будзіць нырываць. Сяляўщчына Рас.

НО-НО выкл. Ужываеца, калі паганяюць каня. Моханава В.-Дзв.

НОС I м. 1. Вострая частка чаго-небудзь. Нос майго яйца пабіў тваю пуху, як ішлі на быцца. Моханава В.-Дзв. 2. Востры капец бульбы, на якім размешчаны вочкі. У картоплі на носу много вочэк, будзе картопля ядрэнна. Бобрыкі Петр.

НОС II м. Лыч. Свінія рыя носам, нада ёй пракалоць нос. Паляцкішкі Вор.

НО'ХАЦЬ (нохэць) м. Ногаць. Абрэзала каротка нохэць. На гэтым пальцы няма нохця. Стайкі Барыс.

НИЧО'ГА (нычо'го) Кепска. Ох, дорога колята, нычогого було ехати. Горск Бяроз.

НОЮ'ХАУКА ж. Вялікі нос. От ікай ў яго вялікая нюхайка. Моханава В.-Дзв.

НО'ШКА ж. Мыса. У каровы баліць нюшкі, і тіна ная можыць травы скупіці. Ваўкавічы Тал.

НОШО'К м. Малая колькасць. Усып мне соды нюшкі, нюшкі солі, нюшкі цукру, перцу, усё будзіць нюшкі. Сяляўщчына Рас.

НЯБО'Г (небо'г) м. Пляменнік. Ік ко мне ў гості прыехаў небог. Бобрыкі Петр.

НЯБО'ГА (небо'га) ж. Пляменніца. Моя небога вучыцца ў Міцску. Бобрыкі Петр.

НЯБО'Ж (небо'ж) м. Тое, што і нябог. Жахавічы Маз. Мой нябож пашоў касіць. Тульгавічы Хойн.

НЯБО'ЖА (небо'жа) ж. Тоё, што і нябога. Нябожа такая хворая, усё хварэ. Тульгавічы Хойн.

НЯГО'ДА (него'да) ж. Непагода. Такая негода, куды ву пойдзеце, начуцье ў нас. Бобрыкі Петр. На дворэ негода, хоты ты з дому нэ лазь. Бастынь Лун.

НЯДБА'ТИКА (недба'йка) ж. Нядбайла. Што ні кажы етой недбайцы, усё однэ вона ходіть без дела. Бастынь Лун.

НЯДБА'ЙНИК (недба'йнік) ж. Нядбайла. Гэтому недбайніку нічого не надо. Бастынь Лун.

НЯДБА'ЙНИЦА (недба'йніца) ж. Тоё, што і нядбайка. У етой недбайніцы нічого нема. Да вона ж нічого і не робіт, толькі ходіть по селю. Бастынь Лун.

НЯЛЮ'ЖАНЫ прым. Некастрыраваны. Баран наш няложаны, пакінулі для авечак. Ністанішкі Смарг.

НЯПОРНЫ (ніпо'рны) прым. Несвоечасовы. Радзіласё ніпорнаё дзіцё. Міратычы Кар.

НЯУДО'БА (неудо'ба) ж. Полье, непрыгоднае для распрацоўкі. Там зямля одна неудоба, і мы не ором ее. Бастынь Лун.

НЯ'УКАЦЬ (няўка'ті) незак. Мяўкаць. Кэт няўкает, вэн хочэ у хату. Азарычы Пін.

O

О'ЖАГ м. Дзяржанне ў памяле. Ідзі зрабі ожага да памяла. Навасёлкі Свісл.

О'ЖЫК м. Вожык. Ляжыць ожык, скруцішыся ў клубок. Навасёлкі Свісл.

О'КА (о'ко) н. Лаз у склеп. Закрэй око, бо упадэш. Око е у склеповэ, око е ў ямцы, на гору око. Дзмітравічы Кам.

О'СУХ м. Акраец. Вын адрызав от буханкі осуха. Дзмітравічы Кам.

О'ЧЧЫМ (о'чым) м. Айчым. У яго очым памёр. Якубова Рас. У его очым. Бобрыкі Петр.

II

ПАБАЕ'ШКА ж. Шляга з тоўстым канцом, пры дапамозе якой колюць дровы. Вазьмі пабаешку і стукні па абуху тыптыра, можа і расколіца тоўсты каучур. Моханава В.-Дзв. Калун убі ў чурбан і ўдар пабаешкай па калуну, і чурбан расколіца. Бастынь Лун.

ПАБІРА'ЦЬ незак. Падымаць лён. Лён адлежаў, надо іці пабіраць. Паляцкішкі Вор.

ПАБО'ИНЯ ж. Тоё, што пабаешка. Тоўстыя сукаватыя дровы рубіць — пабойню пад рукамі нада мець. Моханава В.-Дзв.

ПАБУЗУВА'ЦЬ зак. Паперабіраць. А мъя (карова) дък дасі і ня п'еци — пубузуць, пубузуці і атойдзіца. Новыя Турасы Уш.

ПАВА'Л (пова'л) м. 1. Гара (на хаце). Там на повалі лежыт. Узлезь на повал і восьмы. Горск Бяроз. 2. Столъ. У хаты на бальках лежыт повал. Горск Бяроз.

ПАВАРЭ'ШКА (пувар'шка) ж. Апалонік. Налі мне адну пуварэшку халастой крупені. Якубова Рас.

ПАВЕ'СМА (повы'смо) н. I. Звязка мятага лёну. Лён трут і вяжут у повысмо. Дзмітравічы Кам. 2. Жменя спёртага лёну. У па-

весму 12 жменяў лёну. Шкураты Браг. 3. Адна жменя кужалю. Я нычысала аш іб павесмаў лёну. Моханава В.-Дзв.

ПАВЕ'ЧКА н. Павека. Адно павечка закрыла, а другое не, мусібыць спалоханая дзіця. Якубова В.-Дзв.

ПАВІВА'Ч (повы'вач) м. Славівач. Возьмы повывач і повы дытъ, коб на праколю. Горск Бяроз.

ПАВІ'ДНЫЙ (повы'дны) у знач. выказ. Павінен. Вона повыдна прыехаты, то вон ее судосыт і прыведэ до дому. Горск Бяроз.

ПАВІЛІ'ЦА ж. Бярозка (пустазелле). Па бульбі дружка многа павіліцы. Моханава В.-Дзв.

ПАВУ'ТКА (пову'тка) ж. Тоё, што і павіліца. У картоплі мныго повуткі. Дзмітравічы Кам.

ПАВЫСМЫКА'ЦЬ (повысмыка'ті) зак. Павысмыкаць. Трэб лён з воды повышыкати да послаті. Азарычы Пін.

ПАГАДАВА'ЦЬ зак. Пакарміць. Пайду пагадую параза, вутачак і цяпляць. Нада іці ўпорвача: тапіць печ, вутачак вупусьціць, цыплятка пагадаваць. Шкураты Браг.

ПАГА'РКА (пига'рка) ж. Пенка. На молоцэ парэному стойліс пыгарка. Горск Бяроз.

ПАГАСІ'ЦЦА зак. Замарыцца. Му сядодні з Валюшкай пагасіліся, будам спаць, як убітая. Шкураты Браг.

ПАГБА'НЫ (пигба'ны) прым. Пагнугы. Што ты мне даеш пыгбаны гвост. Моханава В.-Дзв.

ПАГАСТРЫ'ЦЬ (погостры'ты) зак. Павастрыць. Затупыўся гострэй у ножовы, трэб погостртыць. Горск Бяроз.

ПАГЛАЗУ'РЫЦЬ зак. Падсініць. Купіла глазур, хачу паглазурыць куртку. Моханава В.-Дзв.

ПАГО'НЯ (пого'ня) ж. Невялікае балота. У погоні ростэ ольшина, там вэсною кал і муля, з вэсны водяно. Горск Бяроз.

ПАГО'РШНИК м. Чалавек, які прадае гаршкі. Пагоринік у дзярэйну прыехаў, гаршкі прадае. Шкураты Браг.

ПАГРАБА'ШКА (пограба'шка) ж. Матыка. Ты б пограбашикусхапіць і вуцей бу его. Бобрыкі Петр.

ПАГРАМАЗДЗІ'ЦЬ (погромзді'ті) зак. Мощна збіць. Азарычы Пін.

ПАДАГО'НЬ м. Шляя. Падагонь прышыты да хамута. Падагоч надзяюць каню на спіну. Вострава Маст.

ПАДАКЕННІК (подоке'ннік) м. Падаконнік. Постаў возон на подокеннік. Бобрыкі Петр.

ПАДАКО'НАК м. Тоё, што і падакеннік. Падаконак у вакне згній, нада новыі зрабіць. Сяляўшчына Рас.

ПАДАКО'НІК м. Апопняе беряно пад вакном у зрубе. Ужо палижылі браўно-падаконнік, а цяпер будам лажыць сумакі. Шкураты Браг. На чацьверты вянец кладзецца падаконнік. Паляцкішкі Вор.

ПАДАЛЬНІ'ЦА ж. Падол. Падагніця ў спадніцы падальніцу. Ністанішкі Смарг.

ПАДАПЕ'ЧАК м. Падпечак. Загані курэй у падапечак. Альхойка Навагр.

ПАДАРО'ЖНІЦА ж. Трыпутнік. Падарожніца расцець па дарозі. Якубова Рас.

ПАДАСЕ'ТНІКІ мн. Сукаватыя дровы, якія нельга рассячы. Дровы, якія нельга рассекці, му зовом падасетнікамі і цеплім імі толькі восецы. Шкураты Браг.

ПАДАШВА' (подошв'а) ж. Ніжній слой каравая. У короваеви єсть подошва, а на подошву мы кладем шышки і печем коровай. На подошву требо добрэ месыты тэсто, того, а на шышки найтужэй месыты; подошва — ныз коровая, а вэрх подошвы робят шышки. Горск Бяроз.

ПАДБАРО'ДАВІЧ м. Частка аброці. Зашипулі каню падбародавіч, а то аброць спадзе. Шкураты Браг.

ПАДБАРО'ДАВІЧЫ мн. Мясістая нарасць пад дзюбай ў курэй. У куры красныя падбародавіцы, будзя ішчэ несціся. Шкураты Браг.

ПАДБАРО'ДАУНІЦА (пудборо'доўніца) ж. Ашыек у каровы. От добрая пудбородоўніца ў моей корову. Бобрыкі Петр.

ПАДБАРО'ДЗІЦА (пудборо'дзіца) ж. Тоё, што і падбародаўніца. От у корову вісіць пудбородзіца. Бобрыкі Петр.

ПАДБАРО'ДЗІЧ (падборо'дзич) м. Ніжняя частка галавы (у свінні). Зарэзала паршукана і наварыла з падбородыча квашэліны. Горск Бяроз.

ПАДБАРО'ДНІК (пудберэ'днік) м. Падбародак. Вэн добрый собз отгодовав пыдберэднік. Бастынь Лун.

ПАДБАРО'ДЫЧ м. Мясістая нарасць пад дзюбай ў курэй. У пэўня на галаве грэбянь, а пад барадою падбародыч. Навасёлкі Свісл.

ПАДБІ'УКА ж. Падшэўка. Купіла падбіўку, нада падбіць пат сачак. Моханава В.-Дзв.

ПАДБО'ИКА (пудбо'йка) ж. Падол. Трэбо подшыті пыдвойку у коротышу. Бастынь Лун.

ПАДБОР м. Каблук. Нада падбіць падбор у боці. Стайкі Барыс.

ПАДБЭ'ЛЬКІ мн. Бярвенне ў зрубе, на якое кладуць бэлькі. На дванаццатым вянку ложаць падбэлькі, а на падбэлькі кладуць бэлькі. Паляцкінкі Вор.

ПАДВА'ЛАК (пудва'лок) м. Папяронача бервяно пад падлогай. Подвалок пуд подлогю зогнів, нада нового подложыты. Горск Бяроз.

ПАДВАРО'ТНІЦА (пудворэ'тніца, пыдваро'тніца) ж. Падваротня. Іді пыдворэтніцу заложы, а то поросята лезутъ. Бастынь Лун. Вымі пыдваротніцу ў клуні і ввязі вэз, і заложы пыдваротніцу, і зачыні дверы. Азарычы Пін.

ПАДВЕ'ЗЕНКА (пудве'зенка) ж. Паркалёвая хустка. Купіла себе наштодзень хустку-пудве'зенку. Бобрыкі Петр.

ПАДВІ'ВІЧ м. Падкладка ў клубку. Палажэце маленкі падвівіч пат клубочак, будзя скарэй віць ніткі. Міратычы Кар.

ПАДВІ'РАК м. Завостраная палачка, якая служыць для працягвання лыка пры пляценні лапец. Вазьмі падвірак, а то як гэта без падвірка плесці лапці. Касталомава В.-Дзв.

ПАДВІ'РЫНА ж. Брак у палатне, нітка асновы, якая ідзе паверх палатна. Падвірна ідзець павярху ў палатне. Як кідала ў ніты, ня ўкінула нітку асновы ў кабылку. Вот і ідзець падвірна праз усё палатно. Якубова Рас.

ПАДВІ'ЧКІ мн. Стужакі, якія прыкалаюць маладому і маладой. Наста падвічкі прыкалала маладой. Масты Гродз.

ПАДВО'ИНAMУ (по-дзв'йному) прысл. І так і так. Гэ кауть по-дзв'йному: цукар по-дайнейшэму, а сахар по-новэйшэму. Бастынь Лун.

ПАДВО'РАК м. Двор (каля хаты). Заўтра съягта. Нада бярозкі укыпаць на падворку. Моханава В.-Дзв.

ПАДВО'РЫСКА (пудворыско) н. Месца, дзе калісьці стаяла хата. Пыдворыско траюю зарасло, і не відно, што тут хата стояла. Бастынь Лун.

ПАДГЕ'ЙСТРА ж. Падгерац. У сярэдзіні ў калёсах прыкрагляюца да правіла падгейстра, а спераду надзваяюца падгейстра на шворан. Шкураты Браг.

ПАДГАЛО'УНІК м. Падстаўка для галавы ў ложку. Зрабіў падгaloўнік у ложак, кап вышэй было галаве, а то ніска пад галавой. Касталомава В.-Дзв.

ПАДГО'РЛА (подго'ро) н. Ашыек у каровы. Гладка корова, аж подгораю трасеца. Горск Бяроз.

ПАДГО'РЛЕ (подгорлë) н. Горла. У яго забалело падгорлë, ні можа гаварыць, павязлі ў бальніцу. Міратычы Кар.

ПАДГО'РЛІЦА (подго'рліца) ж. Вузкая дошка пад шыяй у вала. Волю запрагаті е ярмо і е дошка-падгорліца. Бастынь Лун.

ПАДДЗЕ'УЧЫНА ж. Паддзёўка. Ен гэту паддзёўчыну на зямлі кініць, а ѹйна настыніць, ён надзеніць і прастудзіўся. Ваўкавічы Тал.

ПАДЖО'ГА ж. Маленькі щэпкі. Там на кантуру ля коміна ляжыць сухая паджога. Моханава В.-Дзв.

ПАДЖЭ'ДЛІСТЫЙ прым. У ablіпку, цесны, вузкі (пра адзенне). От паджэлістыя штаны пашыў, што чучуць надзея, стаіць і не можа сесці. Думаў, што разлезуць шам. Жахавічы Маз.

ПАДЗЕ'ЛЫШЧЫВЫЙ (подзе'льшчывый) прым. Шырды, памяркоўны. Подзельшчывуй ён чэловек, калі ў его е што-нібуць, то не одкажа, дасці. Бобрыкі Петр.

ПАДЗО'РНІК м. Прасціна з карункамі ці вышыўкай. Пасьцялі падзорнік, а тады съялі капу. Ністанішкі Смарг.

ПАДКАЛО'ТКА (пыдкало'тка) ж. 1. Суп з бульбы, падкалочаны мукоў. Што ў нас, пыдкалотка? Гэ. Накрышила булмы, пыдкалотіла мукоў, во гэ і е пыдкалотка. Бастынь Лун. 2. Рошчына, з якой вараці поліўку. Учыні паткалотку на юшку. Моханава В.-Дзв.

ПАДКАЛО'ЧАНІК м. Тоё, што і падкалотка ў 1-м знач. Я учора варыла падкалочанік. Вы ўчора елі падкалочанік, ці падабаеца вам? Навасёлкі Свісл.

ПАДКАТА'ЦЬ (пудкотэ'тэ) зак. Падшыць падол. Пудкатала плацце. Дэмітравічы Кам.

ПАДКРУ'ГЕ (пыдкру'п'e) н. зборн. 1. Дробныя грэцкія крупы. Пыдкру'п'e — гэ мелкіе грэцкіе крупы. Бастынь Лун. 2. Адходы ад круп. Надо выполноты пыдкру'п'e з круп. Бастынь Лун.

ПАДКРЫ'ЛIE (пыдкры'лье) н. Пылок з кветак, якія прыносяць пчала з палёту. Што прыносяті пчэла пылок на крыльцах, ето і е пыдкryлье. Бастынь Лун.

ПАДЛА'ДЗІЦА (пыдла'dіті) зак. Адрамантаваць. Одоравася у чоботы копкас. Пойду пыдлажус. Копкас трэбо пыдладіті. Азарычы Пін. Загнілі ўлуткі ў воках і дзыверах, трэба новыя падладзіць улуткі. Шкураты Браг. Надо мой дом пыдладіті, а то пудлога дірава. Бастынь Лун.

ПАДЛА'СІЦА ж. Ласка (звярок). У пастку пупалася падласіца. Моханава В.-Дзв.

ПАДЛІ'ЧЧА н. Радзімы знак па твары. Падлічча — гэто красная пятна на лицу, у нас толькі так кажуць. Сяляўшчына Рас.

ПАДЛО'ЖЫНА (пыдло'жына, пудло'жына) ж. Маснічына. Пудложына згніла ў пудлозі. Горск Бяроз. Пыламалас пудложына, буду нову ложыты. Бастынь Лун.

ПАДЛО'И м. Нарыў, скула. У майго Стасюка вялікі падлой на пяце, ой і баліць жа гэты падлой. Навасёлкі Свісл.

ПАДМО'СЦІ толькі мн. Адонак. Зрабіў падмосці, буду лажыць сток. Барыскі Лаг.

ПАДНАДО'ЛАК м. Падол. У спадніцы паднадолак падшыт, а то абабіці. Моханава В.-Дзв. Атыраўся паднадолак у спадніцы, нада падлажыць. Сляяўшчына Рас.

ПАДНАДО'ЛЬНІК м. Тоё, што і паднадолак. У цябе вісіць паднадолник у спадніцы, вазьмі і падрубі яго. Вадва В.-Дзв.

ПАДНО'ЖАК м. Педаль. У зэлдiku калаўрота зроблены падно-жак, на гэты падно-жак ставім нау і прадзём. Міратычы Кар.

ПАДНО'ЖКА (падно-шка) ж. Понаж. Трэба прычапіць за чынальніцы падношки. Я адну падношку прывязала. Паліцкішкі Вор.

ПАДНО'ЖКІ (падно-пікі) мн. Абстрыжаная каля ножак у аве-чак воўна. Воўну хрыбетную кладзі аддэльна, а ат патпуззя і падношки лажы разам. Даўгабор'е Рас.

ПАДНЯБЕ'ННЕ н. Склепенне. Вываллася паднябення ў печы, нада пыладзіць. Сляяўшчына Рас. У маеи печы паднябення ніская. Моханава В.-Дзв.

ПАДНЯДЗЕ'ЛІЦЦА зак. Надаць сабе святочны выгляд, прыбрацца. Ты глядзі, як іна паднядзелілася, што я чучь яе пазнаў. Моханава В.-Дзв.

ПАДО'ЛАК (подэ'лок) м. Падол. Спадніца стара, што ужэ светіца подэлок. Бастынь Лун. Падраўся падолак у сукенцы. Міратычы Кар.

ПАДО'МКІ толькі мн. Рэшткі стравы на дне. Мама, ты мне ўсе падомкі пазлівала. Сынок, дак падомкі смачней. Міратычы Кар.

ПАДО'СКА (подэ'ска) ж. Падосак. Падоска жалезная прыбіта да вось. Моханава В.-Дзв. Прыйді подэску ік осі. Бастынь Лун.

ПАДО'ЧАК (подо'чэк) м. Дошчака, якой закрываюць адтуліну ў журнах. У журнах е подочэк. Подочкам закрываюмо окніцу ў журнах. Бастынь Лун.

ПАДО'ШВА ж. Аснова плуга. У плузя ёсь пастумант, да яго прыкручаваюцца падошва. Ністанішкі Смарг.

ПАДПАДЗЯ'НКА (пыдпдыя'нка) ж. Перапёлка. Пыд-пыді, пыд-піді, пыд-пыді — так співае пыдпдыянка. Бастынь Лун.

ПАДПА'ЛАК м. Тоўсты блін з кілага цеста. Хлеб ужэ пады-шой, возьмі цеста і падпалка спачы. Шкураты Браг.

ПАДПАЛЮ'НИК (подполо'нік) м. Тоўсты блін. Возмэ на пытэльні подполнонка ѹ ітж. Вонэ едят подполнонка. Дэмітравічы Кам.

ПАДПАЛЯ'НКА (патпаля'нка) ж. Перапёлка. Я энайшоў ў жы-ці гняздо патпалянкі. Патпалянка пяе: піт-пілі, піт-пілі, піт-пілі! Навасёлкі Свісл.

ПАДПА'СІЧ м. Падпасак. Падпасіч трубіць, трэба выганіць кло-рову. Шкураты Браг.

ПАДПІ'ЛАК (патпі'лак) м. Напільнік. Даі мне падпілка пілу патачыц. Вадва В.-Дзв.

ПАДПІ'НАК (патпі'нак) м. Пасак (у вупражы). Палажы сяд-зёлку на кыня і патцягні патпінак. Моханава В.-Дзв.

ПАДПІ'НКА (патпі'нка) ж. Тоё, што і падпінак. Палажыцца на спіну каню казу і заягніца патпінкай. Патпінка ўсуваецца ѹ казу і завязвается за аглоблі. Ністанішкі Смарг.

ПАДПУ'ЗЗЕ (патпу'ззе) н. Падчарэ́ ѿ. Зарэзала парсюка, сала было добрая на хібу, а патпуззэ было тонкае. Стайкі Барыс. Воўну хрыбетную кладзі аддэльна, а ат патпуззя і падношки лажы разам. Даўгабор'е Рас.

ПАДРАБЯ'ЗКІ (пыдрыбя'зкі) толькі мн. Дробныя кавалачкі сала. У кошанцы е грэцка крупа і пыдрыбязкі жыру. Бастынь Лун.

ПАДРАПАЧЫЦЬ (пыдрыпа'чыць) зак. Паспружынаўца. Хачу пыдрыпачыць пупар, кап мягчэй було. Моханава В.-Дзв.

ПАДРА'ЦЬ зак. Паскуці. Падрала пер'я, а цуркі па хаці пара-скідала. Шкураты Браг.

ПАДРО'БЕНЬКІ (подро'бэнкі) толькі мн. Вантробы. Зарэзала тэля і всэ подробнікі оставіла собэ. Горск Бяроз.

ПАДРУ'БКА (пыдру'бка) ж. Падол. Падшэй пыдрубку у спон-ніцы. Азарычы Пін.

ПАДРУ'ЧНІК (пыдру'чнік) м. Цвікля. Шыла сорочку і ўставіла пыдручинкі ў рукаў. Одін пыдручинкі бэльшы. Бастынь Лун.

ПАДСА'НКІ (пытса'нкі, пыдса'нкі) толькі мн. Маленкія сані. Прычапіц пытсанкі да саней, паеду по бярвення. Моханава В.-Дзв. На пытсанкі і на капылы кладуцца бабы, коб не поломаіс пытсанкі, колі кладуть бэрвэно. Бастынь Лун.

ПАДСКРЭ'БІШ (патскрэ'біш) м. Апошняе дзіця ў бацькоў. Гэта наш патскрэбіш, наш пасъедні сынок. Моханава В.-Дзв.

ПАДСКРЭ'БУХА (патскрэ'буха) ж. Маленькая булачка. Пас-скрэбла дзешкі і спікла патскрэбуху. Моханава В.-Дзв.

ПАДСКРЭ'БУШКА (патскрэ'бушко) н. Тоё, што і падскрэбуха. Лошкі выскрабла дзешку і спякла патскрэбушко. Міратычы Кар.

ПАДСТА'РАСТА (пудста'роста) м. Чалавек, які памагае свату на вяселлі. Пудстароста — гэто кай помочнік старосты на вэсэллі. Азарычы Пін.

ПАДСТА'УКА (пыдста'ўка) ж. Рамка для мядовых сатаў. У вулей я паставіў пыдстаўку, а другую выніў з мэдам. Бас-тынь Лун.

ПАДСУСЕ'Д (пыдсусі'д) м. устар. Бедны чалавек, які не меў сваёй хаты. Пыдсусід жыў у пыдсусідах. Бастынь Лун.

ПАДСЦЕ'ННІК (патсце'ннік) м. Ачэп. Патсценнік — паследні вянец у хаці. На патсценнік ставіць кроквы. Якубова Рас.

ПАДСЦЕ'Л м. Надсціл. Пашоў гліцы назгрэбай на падсцёг. Жахавічы Маз.

ПАДСЦІКА'ЦЬ (пудстыка'ты) незак. Станавіца на зямлю так, каб не патаптаць ягад. Ногы пудстыкаты пуд ныз, коб нэ по-тотаты трускавікі. Горск Бяроз.

ПАДСЫРПУ'ЗІЧ зак. Падкінуць, паддаць мяч. Валя, пад-сырпуз мне мяча. Шкураты Браг.

ПАДТРЫБУ'ШНІК (паттрыбу'шнік) м. Пасак (у вупражы). Нацягні каню паттрыбушнік, бо сядзёлка зваліца. Навасёлкі Свісл.

ПАДУ'ЗА ж. Атоса. Падузы закладзі на аглобні. Адна падуза даўжэйшая. Стайкі Барыс.

ПАДУ'ЗЫ толькі мн. Шляя. Надзенъ каню хамут с падузамі. Ваўкавічы Тал.

ПАДУ'ШАЧКІ мн. Мочкі. Оля', трэбо пракалоць падушачкі і зацияніць завушніцы ѹ падушачкі. Навасёлкі Свісл.

ПАДУ'ШКА I ж. Брус у калёсах, які служыць асновай для драбін і ляжыць на вось. Падушка ѹ вось — гэта плашка, якай кладзецца на вось і скрапляеца шворанам з восьцю. Моханава

В.-Дэв. *Падушка*, з ручкамі ляжыць на трайнілі і ўзвалаўку. Падушка. *Падушка ляжыць на ўзвалаўку і скрапляеца шворанам.* Востраўна Маст.

ПАДУШКА II ж. Падаконнік. У мяне ў воках пагнілі ўсе падушки, бо стаілі на падушки цвяты. Шкураты Браг.

ПАДХАДЗІЦЦА (патхадзіцца) незак. Уходжвацца за скацінай. Я пайду ўжо патхадзіцца за сваёй скацінай, дам ёй есці. Міратычы Кар.

ПАДХІЛІЦЬ (патхіліць) зак. Падрубіць, падышыць, падагнуць. Патхілі ніс спадніцы. Патхілі рушнік, а то ніткі высыпаюцца. Муханава В.-Дэв.

ПАДЦУПО'НІЦЦА (подцупо'ніца) зак. іран. Прывладзіцца. Вон ужэ подцупонівса до вашэй унучкы. Горск Бяроз.

ПАДЦЭ'ПАК (пацэ'пак) м. Пасад, спаны, рассцеленія на таку для абмалоту. Мы ужо адзін пацэпак змалациі і другі будзем малаціць. Навасёлкі Свісл. Одён пышцыток змолотэлэ. Дэмітравічы Кам.

ПАДЧАПУРЫЦЬ зак. Падхарашыць, прыбраць. Быяркі так хопаша падчапурылі маладую, што не пазнаць. Казлы Міёр.

ПАДЧАРКА (па'чарка, па'чэрка) ж. Падчарыца. У яе ўжо пачарка бальшая. Пачарка ні любіць маччыхі. Шкураты Браг. Дацька ня родная, а паччэрка. Стайкі Барыс.

ПАДЧАРО'ВАК (паччаро'вак) м. Падчарэуе. У карову, кабана сняла падчаровак і вупусціла цельбухі ў начоўкі. Шкураты Браг. Зарэзала пырсюка, паччаровак съніла, пасаліла ў яичыку. Міратычы Кар.

ПАДШЧЫТNIK (патшчи'тнік, пудшчытык) м. Застрэшак унізе франтона. У канцэ хаты забіваюць патшчигнік, кап дошчік ні забіваў съянчы. Навасёлкі Свісл. Забій у хаты лоб і зрабіў пудшчытык, коб нэ мочый дошч стены. У лобовы забыў пудшчытыка. Горск Бяроз.

ПАДШY'УКА (патшы'ука) ж. 1. Дошчачкі, якімі забіваюць франтон. *Патшы'уку загатовіў, буды забіваць шчыт.* Альхоўка Навагр. 2. Дэве дошкі, якія прымасцоўваюцца па краях страхі і сходзіцца ўверсе, утвараючы канёк. *Накрыў страху саломай і прыбыў па канцах патшы'уку, кап вецер не раздуваў салому.* Альхоўка Навагр.

ПАДШЭ'УКА (пыдшэ'вка) ж. Тое, што і падшы'ука. Трэбо ѯк крыши прыбыць пыдшэвку, а то ветер крышу дерэ. Бастынь Лун.

ПАД'ЯЛДЫ'КАВАЦЬ незак. Паддакваць. А ты яму не пад'ялдыкавай. Муханава В.-Дэв.

ПАЖА'РЫСКА (пажа'рыско, пыжа'рыско) н. Месца, дзе быў пажар. Хата згарэла, засталосё пажарыско. Навасёлкі Свісл. Сэло згорэло, осталоса пажарыско. Бастынь Лун.

ПАЖЫ'ЛІНА ж. Прывяшчаны па кіёчках ніта шнурок, да якога прывязваюцца петлі ніта. Завяжы пы кынцах пажыліну, кап ня з'ехалі ніты. Якубова Рас.

ПАЖЫ'ЛКА ж. Тое, што і пажыліна. Прывяжы крэпка пы кынцах пажылку, а то ніты будуць ссыпацца. Муханава В.-Дэв.

ПАЗАДЗЕ прысл. Ззаду. Іна ішла пазадзе за мной. Муханава В.-Дэв.

ПАЗАКЛУ'ННЕ н. Месца за гумнамі. Пойдэм пы-пад пазаклунню, тут бліжэй. Азарычы Пін.

ПА'ЗАЛКІ (па'зылкі) толькі мн. Мыльная pena, якая застаецца пасля мыцця бялізны. Ацьцерла я лойны ў лугу, а пасля асталіся пазылкі, пыдай рысырач атапру ў пазылках. Ваўкавіны Тал. Мыла лайно, засталіся добрыя пазалкі, многа мыльней пенны, прасцірні ў пазалках съціркі. Касталомава В.-Дэв.

ПАЗАУНІЧО'К м. Стаянры инструмент для вырэзвання пазоў (у воках). Пазаунічком выразаюць пазы ў дзвівірах, воках. Навасёлкі Свісл.

ПАЗАУНІЧО'К-ЗАКЛАДНІК м. Тое, што і пазаунічок. Пазаунічок-закладнік, ім выпазоўваюць у раме пас, кап засоўваць шкло. Навасёлкі Свісл.

ПАЗДЗЕ'РНІК м. Каstryчнік. Месяц паздзэрнік — лён мяць. Паліацкішкі Вор.

ПАЗДРАЧЫ'ЦЦА (пэздрочы'ца) зак. Загізаваць. От ак жарко, гэ, корову пэздрочыліса. Бобрыкі Петр.

ПАЗЕ'МАЧНІК м. Сунічнік. Паземачніка многа, а паземкаў німа. Ністанішкі Смарг.

ПАЗЕ'МКІ (пэзёмкі) мн. Суніцы. У сасонніку так многа паземак, красна-красна. Ністанішкі Смарг. Содраў бересту і зробіў коузбчыка і набраў у коузбчык пэзёмак. Бобрыкі Петр. Нызіралі цэлы карапічок паземак. Муханава В.-Дэв. Паземкі щыз зялёныя, нельга сабіраць. О, якія паземкі крупныя. Паліацкішкі Вор.

ПАЗІ'ЦЬ незак. Выразаць пазы. Ідзіца і пазіца балкі ны хату, нада яе дарубліваць. Якубова Рас.

ПАЗУ'Р I (позу'р) м. Капыт. Задрала корова позур і нэ можэ ходыці. Азарычы Пін.

ПАЗУ'Р II (позу'р) м. Ногаць. Обрэж ты позуры, а то велькі дужэ. Болят мнэ яготкы, у пальцах коло позуру ѹ яготкы. Горск Бяроз. От акі большы позур на пальцы. Бастынь Лун.

ПАЗУХА ж. Манішка. Надо ўшыті ў пазуху гузікі. Зашилі свою пазуху. У сорочцы прышыла воротніка до пазухі. Азарычы Пін.

ПА'ЙМА н. Жменя ачэсанага на шчотцы лёну. Я на сівінью шчэтку ачысала аш дзесіць паймаў. Вазьмі адно пайма і звяжы ім кужаль. Муханава В.-Дэв.

ПАКАЛЯ'ЦЦА зак. Забрудзіцца. Пашла ў песок, пакаляласа, у гразі пакаляласа. Жахавічы Маз.

ПАКАЛЯ'ЦЬ зак. Забрудзіць. Не пакаляй свае руки. Нада ж пакаляць новую сукенку. Жахавічы Маз.

ПАКАТО' м. Кола. Пылымалася пакато ў возі. Муханава В.-Дэв. Надзень пакато на вось. Купіў стан пакот на калёсы. Вароніна Рас. Звалілася з восі пакато. Сляйушчына Рас.

ПАКАЦЕЛ м. Зубчастое кола ў пярэднім навоі. Закруці пакатёл, каб було добра нацягнута палатно. Мнююкі Міёр.

ПАКАЦЕЛКІ мн. Прадаўгаватыя брускі з колцамі, па якіх падвешваюцца ніты. Надзела пакацёлкі, каб не рваліса шнуры. Жахавічы Маз.

ПАКАШРЫ'ЦЬ зак. Памыць. Ну, што ты пакашрыла свае ногі? Да, пакашрыла, ужо белія. Ністанішкі Смарг.

ПАКІДА'НЕЦ (покыда'нэц, покідз'нэц). Муж, якога кінула жонка. Булы жэныхы: то удовец, то покыданец. Вон покыданец, бо жонка покынула, і тэпэр жывэ одын. Горск Бяроз. Вон — покідэнец, я не пойду замуж. Бастынь Лун.

ПАКІДА'НКА (покід'їнка) ж. Жонка, якую кінуў муж. Вона покідэнка, не живе з чоловеком. Бастынь Лун.

ПАКЛАДЫ' толькі мн. Збітая дошкі, якія кладу ўща на ніз воза. Узяй гры дошкі, збій іх і палажыў на ніс воза, вот і паклады на вост. Барыскі Лаг.

ПАКО'С (поко'с, покэ'с) м. Пракос. Трэбо іті розбіті покосы. Бастынь Лун. Косыт траву, а покесы тоўстые, посвягнуты трэбо. Заняў шырокы покес. Горск Бяроз.

ПАКРА'КА м. асудж. Неахайны чалавек. О божа, які пакрака. Ой, пакрака ты, пакрака, ідзі памыйса і перадэньса. Навасёлкі Свісл.

ПАКРЫВА'ЛА (покрыва'ло) н. Галаўны ўбор маладой. З нашего полотна на голову молодэй кладут покрывало і чапца, і везут до молодого. Горск Бяроз.

ПА'КУЛА ж. Пакулле. Абдзірала лён ны драчку. Ныдрала пакулы, спраля і выткала мяшкі. Вароніна Рас.

ПАКУ'ТА ж. Адходы пры таемені воску. Пакута чорна, нікуды нэзднае. Весь пэрэтопілі, осталас пакута. Бастынь Лун.

ПАКУХТО'РЫЦЬ (покухто'рыць) зак. Адварыць (пра грыбы). Ена ўчора покухторыла грыбу, а то калі іх не покухторыць, то можна атравіца. Бобрыкі Петр.

ПАЛАДАВА'ЦЬ зак. 1. Адрамантаваць, паправіць. У печы выгарало скляпеня, трэба паладаваць. Навасёлкі Свісл. 2. Зрабіць. Можа сцежара паладуць сёня. Навасёлкі Свісл.

ПАЛАЗНИКІ' мн. Сляды ад палазоў. Праехаў па снягу, аи палазнікі відаць. Сяляўшчына Рас.

ПАЛАКА'ЦЬ (полока'ть) незак. Паласкаць блізну. Пойду положить кораны на рэчку. Бастынь Лун.

ПАЛАНІ'ЦКІ толькі мн. Апалушки. Вазьмі паланічкі і выпалі крупы. Барыскі Лаг.

ПАЛА'НКІ толькі мн. Тоё, што і паланічкі. Ваэымі паланкі і папалі күццю. Касталомава В.-Дзв.

ПАЛАСАВА'ЦЬ незак. Хістаци (пра калоссе). Глядзі, як жыта паласаць, от прыгожа паласаць. Моханава В.-Дзв. Гилі праз жыта і так любаваліся жытам, як яно паласавала. Мнюхі Міёр.

ПАЛАТНІ'К (пылотні'к) м. Палавік. Выткала аж сэм губыц на пылотнікі, одін пылотнік одрэзала. Бастынь Лун.

ПА'ЛЕЦ I (на'ліц) м. Ручка на кассі. Да акосся прывязвацца паліц. Ністанішкі Смарг. Да касавіліна трэба прывізаць паліц і іці касіць. Якубова Рас. Здзелаў да касы паліц. Вароніна Рас. Нада прыстроіць паліц да касы. Булыніна Рас.

ПА'ЛЕЦ II м. Высечаны выступ у бервяне, які заходзіць у паз вушака. У стэнэ зробім палцы, а у гушаковы зробім чэтвэрты, тэ-пэр трэба прыставіты гушак. Горск Бяроз. Зрабіў добры палец, і кан ён зашоў у пас ушака. Паляцкішкі Вор. Оля', эрабіў палцы штукар, што і ў вушак не лезуць, няможна вушака прыбіць. Навасёлкі Свісл.

ПАЛЕ'ШНЯ ж. Паляванне. Учора быў на палешні і эабіў двух эайцаў. Моханава В.-Дзв.

ПАЛІ'К м. Цвікля. Ушила палік у сарочку. Мазыр Гом.

ПАЛИЧОК м. Вузкая палоска (5–6 см) матэрыі, якая прышываецца на плячах у жаночай сарочы. А ву прышылі палічок? Пакроіла палічкі ў сарочкі? Адэй палічок большы, як ты кроіла? Шкураты Браг.

ПАЛКНУ'ЦЬ зак. Глынущ. Мамо, я трохі палкну малака. Міратычы Кар.

ПАЛО'ЗІНЕЦ (поло'зінец) м. След ад палазоў. На полозінец ступіц і ўпаў. Тут хто-то проехаў, знать полозінец. Бастынь Лун.

ПАЛО'Й м. 1. Прапліны дождж. Акі чорны помег ветер гоніт, будйт полой. Бастынь Лун. 2. Верхаводка, вада на лёдзе ў час адлігі. Ужо весна, палой на рэцы. Ставок Пін.

ПАЛО'ИКА ж. Жменя атрапанага або ачэсанага лёну. Шэсць палояк чеснага на сывіну шчытку зьвізала ў бунцік. Пашенкі Міёр.

ПАЛО'ІНІК м. Апалонік (паўзуны). А гэта палойнікі с хвыстам у сажалцы плаваюць. Які балышы палойнік пльвець! Вароніна Рас.

ПАЛО'К м. Насціл у асечі для сушкі спаю. У нас у ёйні быў палок, дзе сушылі спаны і мыліся самі. Сальнікі Арш.

ПАЛО'М'Е (поло'м'е, поло'мне) н. Полымя. Полом'е шугае, добра горат дрова. Бастынь Лун. Поломне ідэ гаж у густе пэчы. Азарычы Пін.

ПАЛО'ХАЛА м. Пудзіла. Паставіла палохала, а то куры ўсё падзёрлі. Старае Сяло Зэльв. Хай ба зрабілі палохала, кап дзікі ні рэвілі картофлі. Навасёлкі Свісл.

ПАЛУ'ДНАЦЬ (полу'днаты) незак. Палуднаваць. Набралі хлеба ў кащэль, буйдэмо полууднаваць. Горск Бяроз.

ПАЛУ'ЙКА ж. Дзве жмені абртрапанага лёну. Дзьве жмені атрепанага лёну зьвязаць уместа — гэта і будзяя палуйка. Апчасала звязуску лёну, а ў звязуску трывцац палуйяк. Вазьмі палуйку лёну і пачашы на жалезны гребянь. Міратычы Кар.

ПАЛУМЕ'РАК м. 1. Мера вагі (1,5 пуда). Як два палумерачкі, шчытаецца мерка, а ў мерцы было трох пуда, а ў двух палумерках было таксама трох пуда, а адзін палумерак будзяя паўтара пуда. 2. Кош, у які ўваходзіць 1,5 пуда збожжа. Насыпалі палумерак поўны жыта ўгору, а тады бралі дошчачку і шчыравалі, кеб будо роўна із краямі палумерка, а ніколі жыта не весілі. Шкураты Браг.

ПАЛУ'ЧЧЫНА (полу'ччына) ж. Качан капусты. Іды ў горад і вырэж полууччыну капусты. О, ты вэлькую полууччыну зрэзав. Горск Бяроз.

ПАЛЫ'Н-ПАЛЫ'Н-Я'ДЗЕРКА ж. Божая кароўка. Палын-палын-ядзверка, калі будзе пагодка, то ляці, а калі дошч, то сядзі! Навасёлкі Свісл.

ПА'ЛЬКА ж. Метка. Я ні рэзаў дэіравіну, бо ні было ніякай палькі на ёй. Навасёлкі Свісл.

ПАЛЮ'К м. Ручка на кассі. Казлы Міёр. Нада прывязаць палюк да касавіла. Мнюхі Міёр.

ПАЛЮЛЯ'ЦЬ зак. Пакалыхаць. Палюляй дзіця, хай ящэ сьпіце. Моханава В.-Дзв.

ПАЛЯНІ'ЦА I ж. Хлеб, які пякуць на дзяды. Паляніцу пяклі толькі на дзяды, яе качалі на муцэ на стале, бо на дзяды не разрашалі качаць вадою, а толькі мукою. Вот ета і е разніца між кулідкай і паляніцай. Шкураты Браг.

ПАЛЯНІ'ЦА II (польні'ца) ж. Паляна. Мы ў лесі нашлі поляніцу, а на ей многа ягад. Бастынь Лун.

ПАЛЯНІ'ЦА III (польніца) ж. Паляндвіца. Поляніца смачна, добре прыправа. Бастынь Лун. Вам жыто да пішаніца, а нам хлеб і паляніца. Тульгавічы Хойн.

ПАЛЯРЭС м. Кашалёк. Палажы гроши ў палярэс. Моханава В.-Дзв.

ПА'МА ж. Чорная хмара. Во акая чорна пама плыве, алі дож не іде. Бастынь Лун.

ПАМА'К (пым'я'к) м. Тоўстае бервяно для прыціскания лёну ў мачулішчы. Памачый лён ў мачулішчы і націснүй пымыкамі, хай мокніцо. Сяляўшчына Рас.

ПАМАНІЦЬ зак. Пазваць. Папробуйце яго паманіць к сабе, ці пойдзіць ён к вам. Моханава В.-Дзв.

ПАМЕГ (поме'г) м. Хмара. Акі светлы помег іде по небі. А ву́н плыве чорны-чорны помег, о то буде дожак, добрый дожак. Бастынь Лун.

ПАМЕЖАК (поме'жак) м. Памяніш. ад памег. Помежак маленьki, съветленыкі плыве, можно растрастані сено, дожака не буде. Бастынь Лун.

ПАМЕЛЬНИК м. Качарэжнік. У памельніку стыяць вілкі. Сяляўшчына Рас. Пыттай качаргу ў памельнік. Паречча Рас.

ПАМЕТ м. Упершыню распрацаваны участак зямлі. Узараў ку сочак памёта і пасей лён, бо там трыва ні рысла, а лён будзіць расці. Сяляўшчына Рас.

ПАМОСНІЦА (помо'сніца) ж. Маснічына. Поломаласа помосніца у помосьці. Борыкі Петр.

ПАМОСТ (помо'ст) м. Падлога. Во як добра памыла помост, як жаўток жоўтый. Стайкі Барыс. Поломаласа помосніца ў помосьці. Трэ помуци помоста. Борыскі Петр.

ПАМОСЦЕ н. Збітыя дошкі, якія кладуць на дно воза. На дно саней кладзеца помосьце. Барыскі Лаг.

ПАМОСЦІНА ж. Маснічына. Згніла памосьціна ў помосьці. Стайкі Барыс. У памосту поламаласа памосьціна. Наваселкі Свісл.

ПАМЫГІНІЦА (пымы'їніца) ж. Вугал насупраць печы, дзе стаіць кухонны посуд. Дзе пымыгініца, там стояць горшкі, цэбар, вэрдо гразнэ. Бастынь Лун.

ПАМЫГЛАК м. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты і бёрда, які астаўся і ідзе назад. Пры снаванні зрабіла памылак, наснавала лішку. Паляцкішкі Вор.

ПАМЯЛО' (помэло') н. Амела. На хвэйцы многэ ростэ помэла. Трэбо помэла набраты і будзэм пэч вымэтаты. Горск Бяроз.

ПАМЯЛНІК (помэлні'к) м. 1. Дзяржанне ў памяле. Бастынь Лун. 2. Памяло. Вазьмі памяльнік і вымітай попел с печы. Моханава В.-Дзв.

ПАМЯНТАЦЬ зак. Памянціць. Памянатай касу, а то яна ту пала. Барыскі Лаг.

ПАМЯШАУЦА (пуміша'уца) ж. Псіхічна хворы чалавек. Ён пумішаўца ў мом і ходзіць з дзярэйні ў дзярэйню. Сяляўшчына Рас.

ПАНАВУДОУЛІВАЦЬ зак. Набудаваць. Яны панаўдулівалі хат. Тульгавічы Хойн.

ПАНАДОЛАК м. Падшыты ніз вонраткі. Прышты ў спадніцу панаўдулак. Вароніна Рас.

ПАНАЗДРЭНЫЙ (поноздрэ'ный) прым. Добра выпечаны. Я съпіка добрый хлеб, поноздрэнны. Бастынь Лун.

ПАНАРАВІЩА (пыныра'віща) зак. Спадабацца. Йіна яму дужа пыныравілася. Моханава В.-Дзв.

ПАНПУХА (понпу'ха) ж. Порхайка. Понпуха ростэ по полю. Бастынь Лун.

ПАНУ'РА (пону'ра) м. і ж. Памаўза. От понура, вона усэ най-дэ, нідэ нэ положыты. Дэ можно сковать от токэй понуры. Горск Бяроз.

ПАНЦА'К (пэнца'к) м. Буйныя крупы з ячменю. Бальшая крупа з ячменю — эта панцак, а мелкая ячменная крупа — круха. Старонка Асіп. Нарабілі пэнцаку кутью сарыть. Бастынь Лун.

ПА'НЧАРЫЦА (па'нчэрыца) ж. Падчарыца. Панчэрыца кэпска жыве з маыхэй. Азарычы Пін. Панчэрыцу мачоха любітъ. Бастынь Лун.

ПАНЧО'РКА ж. Тое, што і панчарыца. Мужык памер, а яна жыве з панчоркай. Жахавічы Маз.

ПА'ПА м. дэйцяч. Хлеб. Мама, дай мне папы, а то я есьці хачу. Моханава В.-Дзв.

ПА'ПАРНІК м. Папараць. Ідзі набягры сухога папарніка, будзім чол ставіць на зіму. Ністанішкі Смарг.

ПАПАРО'ЦЦА зак. Справіцца. Вечарамі я прыдуд дахаты, затаплю ў печы, папорусе і сяду вечэраць. Тульгавічы Хойн.

ПАПЕЛІШЧА н. Пажарышча. Пуня згарэла ўся, толькі засталася папелішча. Сяляўшчына Рас.

ПАПЕРАДЗЕ'НЬ м. Вяроўка ў возе, якая прывязана спераду і прыціскае рубель. У паперадзені кладзеца жардзіна, якую прывымаюць ззадзі вяроўкай і прывязваюць за пярэчку воза. Якубова Рас.

ПАПЛАВЫ' (попловы') прым. Пра сена з сухой сенажаці. Попловэ, грудовэ сено хорошэ, булетнэ сено плохэ. Бастынь Лун.

ПАПЛАВУ'ХА (поплаву'ха) ж. Раска. Поплавуха ростэ на воде. У поплавухі дрэбные лісточкі. Бастынь Лун.

ПАПЛАУНІЧЫЙ (поплауні'чый) м. Вартайник. Раней усем селом наймалі человека, який пылновав полеткі, вон і звавса поплаунічый. Горск Бяроз.

ПАПО'РАЦЦА зак. Скончыць работу каля печы, дагледзець свойскую жывёлу. Я яшчэ досвіткам папоралася. Выпаліла ў печы, дала сказіне есьці. Пацеенкі Міёр.

ПАПРАЦЬ (попра'ты) зак. Пабіць (пранікам), паперыць. Плетню помочыла, попрала прачэм, потогоралы і повэсылы сушыты. Горск Бяроз.

ПАПРЫЦА (попры'ца) ж. Жалезная пласцінка ва ўпадзіне верхняга каменя жорнаў, якая надзяеца на шпянек ніжняга каменя. У жорнах у вэрхні камені укладаецца попрыца. Азарычы Пін.

ПАПУ'Ц (попу'ц) м. Палатняная ці суконная тапачка. Выразав суконочку і пошияв собе попуцу. Одын попуц плохэй вышав. Із чыновнага полотна пошила собе попуцу, а завтра другэй пошиюю. Я собе пошила попуцу і буду ходыты. Горск Бяроз.

ПАПУ'ША (попу'ша) ж. Нізка тытуню. На нітку напізала тітэню, каб вен сох, вот гэто мы і зовэм попуша. Высушыв попушу тітэню, а тэпэрэ буду крышыті. Бастынь Лун.

ПАПЯЛІСКА (пышылі'ско) н. Пажарышча. Гумно згорэло, а пышыліско шчы ѡблізе. Бастынь Лун.

ПАПЯРЭЧКА (попэр'чка) ж. Папярочная баразна бульбы. Посаділі доўгіе борозны булбы, а тэпэр будзем садіць попэрэчкі. Бастынь Лун.

ПА'РА ж. Армяк і кажух, надзетыя разам. Начлежнік, калі ён ғедзіць на начлех, то ён надзяеца пару. Пара — эта разам кыжасына і армяк, якія надзяюць начлежнікі. Ваўкавічы Тал.

ПАРАЖЭ'ЛЛЯ (порожэ'лья) ж. Парадзіха. Порожэлья прывезіць. Порожэлья родыла, трэбі іті провэдаті. Бастынь Лун.

ПАРАЛЕС' м. Кашалёк. У паралес палажы гроши. Моханава В.-Дзв.

ПАРАМО'ТА ж. Памылка пры снаванні пражы, калі снавальшчыца паложыць пітку не на той калочак, на які трэба. Глядзі ш, ні зрабі парамоту, кладзі ніткі, як трэба. Вострава Маст.

ПАРАНІНА ж. Напар. Трэба ўзараць параніну і пасеець жытага. Жахавічы Маз. На параніну навазіў гною, буду сеяць чалавум жытам. Шкураты Браг. Вувез гной на параніну і пасею жыта. Брагін Гом.

ПА'РАНІНА (па'роніна) ж. Тоё, што і параніна. Вувез гной на па'роніну і буду жыто сеець. Бобрыкі Петр. Там, дзе раней расло жыта, і жжалі яго, гэта па'раніна. Па'раніну вясной аруць і сеюць яр. Ваўкавічы Тал.

ПА'РАНІЦА ж. Запараны кіпятком корм. Вазьмі сечкі і картофлі, і памішай, і дай па'раніцы карові. Навасёлкі Свісл.

ПА'РАНІКА ж. Дробная бульба, якую вараць свіням. Бульбу пірыбралі, бальшую ўсыпалі ў істонку, а паранку пасыпалі ў хаці. Моханава В.-Дзв.

ПА'РАСЛЯ ж. Аблога. У мяне там за пуняй некалькі сотак параслі. Касталомава В.-Дзв.

ПА'РАСТКІ толькі мн. Дробныя каласкі, саломка, якія астаяюща пры арфаванні збожжа. Звеяў жыта і адфараў парасткі, свіням на муку зъмялю. Міратычы Кар.

ПАРКЛІ'ЦА ж. Жалезная пласцінка ва ўпадзіне верхняга каменя жорнаў, якая надзяеца на шпянёк ніжняга каменя. У верхні камень зрабіў паркліцу і ўставіў шворань. Ністанішкі Смарг.

ПАРО'НІКІ мн. Бульба, звараная ў лупінах. Паронікі — это булма, вароная з лупайкамі. Бастынь Лун.

ПАРО'НІКІ мн. 1. Тоё, што і паронікі. На вячэрну навару паронкаў і будзем з малаком есці. Жахавічы Маз. 2. Тоё, што і паронка. Пырыбралі бульбу і паронкі сыпалі аддзельна — гэта паронкі свіням будучы варыць. Намыла кацёл паронак і нытарыла, буду дываць свінням. Ваўкавічы Тал.

ПАРПЛІ'ЦА ж. Тоё, што і паркліца. Я ў жорнах да верхняга каменя прыладзіў паркліцу. Альхоўка Навагр. У вірхняку ў жорнах ёсць парпліца, яна надзяеца на вірцяно. Ваўкавічы Тал.

ПАРТАНУ'ЦЬ зак. Парніць. Оля', гэта ші вока партануў, лезучы на яблану. Навасёлкі Свісл.

ПАРУБЕ'НЬ (перубе'нъ) м. Рубель, жэрдка для прыціскання сена або снапоў на возе. На мажы наклалі сена, а на сена палажылі парубе'нъ, а на парубенъ закінулі вяроўку, кап прыціснуць сена на возі. Стайкі Барыс.

ПАРШНІ' мн. 1. Скураныя лапці. Дыстань кывалык шкуры і пашыі сабе паршні, а то нечага на пасту абуваць. Якубова Рас. 2. Вяровачныя лапці. Навіў вяровак і сплёў паршні, буду насіць. Сяляўшчына Рас.

ПАРШУ'К м. Парсюк. Гэтага года добрага паршука закалола. Міратычы Кар. Будзім на сала карміць паршука. Палацкішкі Вор. Праскета закалола свайго паршука. Старае Сяло Зэльв. Выляхчаны кнур у нас завеца паршуком. Навасёлкі Свісл.

ПАС м. Шнур у калаўроце. Шпуля і блочак цягнуць пас на колі калаўрата. Міратычы Кар.

ПАСАВІ'СКА (пасовы'ско) н. Паша. Доброго пасовыска ў нас нэма і молока нэма. Горск Бяроз.

ПАСА'Д I (пыса'т) м. Месца на куце, дзе сядзіць маладая. Маладуха сядзіць на пысадзе. Моханава В.-Дзв.

ПАСА'Д II (пыса'т) м. Колькасць збожжа, якая памяшчалася ў асекі. Аўса будзіць пысады тры. Адзін пысат лёну зъмя'лі, а яичэ будзіць на два пысады. Моханава В.-Дзв.

ПАСА'ДА ж. Пасад, спаны, рассцеленныя на таку для абламоту. Я змалаций адну, пасаду вайса. Навасёлкі Свісл.

ПАСА'ДКА (паса'тка) ж. Чарэнь (у печы). Выпараласа пасатка ў печы, і гарышка неяк паставіць. Выгарала пасатка у печы, трэбо па чыніць. Навасёлкі Свісл.

ПА'САЧКА (па'сочка) ж. Кальцо на розе, па якім можна вызначыць, колькі год карове. Колькі ў корову на рогах пасочкоту, столько ей год. Бобрыкі Петр.

ПАСВЕ'Т (посьве'т) м. Падвеснае прыстасаванне для асвятыння лучынай. Повесте вышэй посьвет, а то не відно, а темно. Посьвет подзвешвалі высоку і палім лучыну. Бастынь Лун.

ПАСВІСТО'Л (пос্বисто'л) м. Свісток. Хто тобэ посвистола купыў? Тато, посвішчы у посвистол. Горск Бяроз.

ПА'СВІЩЧА (па'свішча) н. Паша. У нас добрае пасвішча для кароў. Ністанішкі Смарг.

ПАСЕ'ВЕРАЦІ зак. Патрэсіацца ад вады, холаду. Вот як у мяне ногі пасевералі і так быляць. Моханава В.-Дзв.

ПАСЕ'І толькі мн. Астаткі пасля прасейвания муки. Сеяла, прасеела муку, добрая мука выселялася, а пасеі асталіся. Староніка Асін.

ПАСЕ'ГІКІ толькі мн. Тоё, што і пасеі. Пасеіла муку, а пасейкі зымішала кура'м. Ваўкавічы Тал.

ПАСЕМАВАЦЦА (посемовадца) зак. Парадзіща. Дружко с сватами посемоваліс, у екую нэдэлю будэ вэзэлля. Горск Бяроз.

ПАСЕМАВАЦЬ (посемова'ты) зак. Пагаманіць, параіць. На запоюхах трэбо было посемовать.

ПАСКРО'БАК (поскроб'ок) м. Маленькая булачка хлеба з астаткаў цеста. Вускробла ў дзежы цесто і съпекла поскробок. Бобрыкі Петр. Дзежу вускрабла і спекла паскробка. Жахавічы Маз.

ПАСКРЭ'БІШ м. Тоё, што і паскробак. Сыпіка паскрабі. Моханава В.-Дзв.

ПАСКРЭ'БУХА (поскрэ'буха) ж. Тоё, што і паскробак. Выскоблыла дэжку і спекла поскрабуху. Горск Бяроз.

ПАСКРЭ'БУХА (поскрэ'буха) ж. Тоё, што і паскробак. Порскрабла дэжку і спекла поскрабуху. Обобэру закаваску у дэжэ і спэку поскрабуху. Азарычы Пін.

ПАСКРЭ'БУШАК (поскрэ'бушэк) м. Тоё, што і паскробак. Нажэм дэжку поскрабла і спекла поскрабушка. Бастынь Лун.

ПАСЛЕ'Д (пасле'т) м. Дробныя каласкі, саломка, якія астаяюща пры арфаванні збожжа. Калі мы веім жыта, пасылет лажыцца ў сярэдзіне, а за пасыльдам дробнае жыта, а за жытам дробным лажыцца чало. Палацкішкі Вор. Пасылет — маленькоё пустое зерня, якое пры адвейванні лажыцца бліжэй, а доброё зерня ляціць далей. Навасёлкі Свісл.

ПАСЛЕ'ДКІ (после'дкі) толькі мн. Тоё, што і паслед. Колі жыто веюць, то последкі падаюць, дзе хозяін седзіць. Бобрыкі Петр.

ПАСОЧКА ж. Паз. У ражцы вырэзав пасочку, а тэнэр уставлю дно. Бастынь Лун.

ПАСПЕШКА (пасльшака) ж. Гатунак скараспелай бульбы. Пасадэла пасльшака, праз два месяцы можна будзіць кыпаць. Можана В.-Дзв.

ПАСТА ж. Паша. Ён пагнаў кароў на паству. Ён сёння на пасьці. Ністанішкі Смарг.

ПАСТАР м. Старэйши пастух. Мы нанялі на ўсё лета пастара кароў пасьвіць. Шкураты Браг.

ПАСТАЯЛКА (постоялка, пыстыялка) ж. Малако, якое пастаяла некалькі гадзін пасля даення. Постоялка — это солодкэ молоко, якое постоіло, но не скіслэ. Бастынь Лун. У істопцы стаіць стаўбунок з пыстыялкай, вазьмі і паш. Можана В.-Дзв.

ПАСТВА ж. Паша. Пыгнаў кароў на паству. Касталомава В.-Дзв.

ПАСТУМАНТ м. Каркас плуга. У плузя ёсьць пастумант, да яго прыкручвацца падошка, паліца. Ністанішкі Смарг.

ПАСУШ ж. Прашлагоднія ніскоскания трава. Пасуши многа, алі карову не ядуць. Мазыр Гом.

ПАСХАРТОВАЦЬ зак. Паламаць. От паз'яджжалі на цаліну і ўсё пасхарвалі сваё. Міратычы Кар.

ПАСЦЕЛЬ I ж. 1. Пасад, спады, рассцеленія на таку для абмалоту. Ваўкавічы, Сляйшчына Рас. Я ўжэ одну пасцель обмоюці. Бобрык Петр. 2. Разасланы лён для скручвання ў кудзелю. Пасцель сцяляю на стале с чоскаў і буду рабіць кудзелю і прасці. Міратычы Кар. Пыслала с кужалю пасцель, цяпер буду скручваць кудзеліну і прасці. Ваўкавічы Тал.

ПАСЦЕЛЬ (пасцель) II ж. Паслед. Не адышла пасцель у бабы, павязьлі ў балыніцу. Міратычы Кар.

ПАСЦЕЛЬ III (посте́ль, пасце́ль) ж. Дащчаны пасціл у возе, санях. Зрабіў пасцель у вос, кап було добра ехаць. Можана В.-Дзв. У сані з досак зробіў постель. Бастынь Лун.

ПАСЦЕЛЬКА (пасце́лька) ж. Тоё, што і пасцель. I. Вот я ўжко пасцельку і вымалаці. Старонка Асіп.

ПАСЦЕЛЬНИК (пасце́льнік) м. Тоё, што і пасцель III. Сляйшчына Рас. Зрабіў у драбіны пасцельнік і палажыў на калёсы на дно. Пасцельнік е і ў санях. Шкураты Браг.

ПАСЦІ I (па́стэ) зак. Здохнуць (пра жывёлу, птушак). Па'ле свэнэ, ку'ра. Дэмітравіч Кам.

ПАСЦІ II зак. Пахудзець. От ге чэловек буй гладкій, а цепер, ге, паў. Бобрык Петр.

ПАСЦЯГНУЦЬ (пастягну́ты) зак. Разбіць пракосы. Косыт траву, а покосы тоўстые трэбоз постягну́ты. Горск Бяроз.

ПАСЦЯКАЦЬ (постэк'ты, пасцякаць) зак. Стась тонкім, кволым. Посодыла бульбу пуд ліпою, а вона ў трэве постэкала ўся. Горск. Бяроз. Моя картопля заросда зелем і так посцекала, трэбо полоць. Бобрык Петр. Пасадэла картоплі ў садку, а яна пасцякала. Шкураты Браг.

ПАТАЛОК (потоло́к) м. Верхняя частка калоды чпол. У раманых вуліях е голова, а ў колодочных е потолок. Бастынь Лун.

ПАТАМПЕІНІЦА ж. іран. Гразішча. От патампейніца, што можна ўтапіцца, такая гразіна. Навасёлкі Свісл.

ПАТАПІЦЫ' (потопцы') мн. Цура. Наліла у мыску воды, посоліла накрышила хлеба, покрышила цыбулі, уліла поснога масла —

от его і е потопцы. Бастынь Лун. Озіла молока солодкого, туды накрышила хлеба, вот я і зробіла себе потопцы. Бобрык Петр.

ПАТАРГАЦЬ (поторгаты) зак. Патузаць аснову. Плэтню накочыла, попрала прачэм, поторгала і повэзылы плётню сушыты. Горск Бяроз.

ПАТРАПАЦЬ зак. Паваstryць. Вазьмі трывачку і патрапі класу. Якубова Рас.

ПАТРАПЕ (па́трап'я) н. зборн. Адходы валакна пры трапані лёну. Лён траплім, а атлятая патрап'я. Ваўкавічы Тал.

ПАТРАХІ' (потрахі') толькі мн. Вантрабы. Зарэзала овэчку і выпустіла потрахі. Бастынь Лун.

ПАТРАШАНКА (потроша́нка) ж. Вантрабянка. Покрышила вэнтрыбы і зробіла потрошанку. Крыбена койбаса з едовых тоўстых кішэк — гэ потрошанка. Бастынь Лун.

ПАТРОПКАВЫ прым. Зрэбны. Калісі у ганавіцы патрокавыя ўшывалі дзверавяныя цуру'балкі. Шкураты Браг.

ПАТРОПКІ толькі мн. Тоё, што і патрап'е. Траплюць лён, а патрокі і кайстрыца ляцяць. Патрокі пупраля, із патрокай напраля нітак і вуткала мяшкі. Шкураты Браг. Патрасі патрокі вірапаціюм і синій кудзеліну. Можана В.-Дзв.

ПАТРУХА ж. Пацяруха. Сена ўжо ўсё скармілі, зыстылася адна патруха. Можана В.-Дзв.

ПАТРЫЦЬ незак. Шукаць, выглядаць. Ён ўсё яичэ патрыць. Што ты там патрыш? Там нічога німа, ні патры. Акыш! Ён усе шчэ патрыць, ніяк не наесцца за дзень. Шкураты Браг.

ПАТУРАВІЦЬ зак. Падагнаць (заставіць хутчэй ісці, рабіць). Патураві ты яе, хай скарэй сывіраецца і ідэць, скарэй нада ехаць, а то ўжо позна, вуньдзіка дзе сонца. Можана В.-Дзв.

ПАТУРГАЦЬ (потур'гаті) зак. Тоё, што і патаргаць. Попарылі, попарылі ды потургали красна і повеслі. Азарычы Пін.

ПАУГРУНТ м. Шэсць дзесяцін зямлі. Я паўгрунта дастаў, ці шосту часць зямлі, і называўся я шастаком. Міратычы Кар.

ПАУКУЛДКІ ж. Паўбулкі. Вот му вучухаліся на балоце, што аж паўкулдкі з'елі і вуплі багата малака. Шкураты Браг.

ПАУПРЫЦА (поўпрыца) ж. Металічная пласцінка, на якой трывамаца верхні каменъ жорнаў. У жорнах е поўпрыца ў вэрхнім камені, поўпрыцу накладаемо на вэрэтэнно. Паміш першым і другім камені была паўпрыца. Старонка Асіп.

ПАУПУРА м. Мера вагі (1 пуд 10 фунтаў). Пазыч мне паўпура жыта. Касталомава В.-Дзв.

ПАУРОЗКІ (шоўро́зы) мн. Вузкая палоска матэрыялу, якій завязваюць хвартух. Прышила до хвартуха поўрозкы, а то німа чым зовеззаты. Горск Бяроз.

ПАУРОЗЫ (поўро́зы) мн. Тоё, што і паўрозкі. У хвартуху отворыліс поўрозы. Бобрык Петр.

ПАУХАТОЧНЫ (повхото́чны) мн. Зямля, паточаная кратамі. Па пожны однэ повхоточны, гэто повх нарыв. Горск Бяроз.

ПАУХОДВАЦЦА зак. Замарыцца, утаміцца. Касцы касілі, касілі, да так ужо паўходаваліся, што цуць ідуць дамоў. Мнюхі Міёр.

ПАФАТЫГАВАЦЦА зак. Патурбавацца, паклапаціцца. Прашу вас, пафатыгайцесё, прывяzeце мне занка. Навасёлкі Свісл.

ПАХАДУХА ж. Жанчына, якая любіць хадзіць па сяле. Як пычаўся дзень, дык наша паҳадуха і ў хаці не стыкаецца. Можана В.-Дзв.

ПАХАДУШКА (походу'шка) ж. Прыстасаванне, пры дапамозе якога дзеци вучачца хадзіць. *Зрабіў походушку, хай діті вучыца ходыт.* Бастынь Лун.

ПАХАТНІЦА (поха'тніца) ж. Тое, што і пахадуха. *Гэ, ужэ похатніца іде, мо нова што несе.* Бастынь Лун.

ПАХАЦЬ (пыха'ць) незак. Баранаваць пасля таго, як засеюць. *Авёс пасяй, а цяпер нада пыхаць.* Жыта пасяй, нада пыхаць. Муханава В.-Дзв.

ПАХВА ж. 1. Паха. *У самай пахві села скулка.* Шкураты Браг. 2. Частка рукава ў сарочцы пад пахай. *Трэбо ў сорочку ўшыць пуд пахву ласточку.* Барыкі Петр.

ПАХРАСЦІЦА (пахрасці'ца) зак. Прарасці, папускаць пасткі. *У склепі ёсі картофля паҳрасцілася.* Навасёлкі Свісл.

ПАХУДНЯЦЬ зак. Пахудзець. *Цялёнак паҳудняў на пяць кіло, як атсадзіі ат каровы.* Муханава В.-Дзв.

ПАЦ м. Пацук. *Папаўся пац у пастку.* Паляцкішкі Вор.

ПАЦВІНАК (пацві'нак, по'твіонок) м. Падгадаванае парася. *Потвінка трэбо зарэзана косцам.* Бастынь Лун. *Пакармлю пацвінка, а на дзівяtni k кірмашу зарэжу.* Муханава В.-Дзв.

ПАЦЕХА (поте'ха) ж. Радасць. *О, якая потеха, дочка прыехала з города.* Горск Бяроз.

ПАЦЕК м. Рага. *Якія пацёкі на вакне пасля дажджа.* Муханава В.-Дзв.

ПАЦЕРКІ (патеркі) мн. Сукаратка. *Ныткы крутые, круто прадз, аж патёркы збэрае.* Горск Бяроз.

ПАЦЕС м. Столъ. *Думаю пабяліць пацёс, как было святлей у хаці.* Пацёс пабялілі бяліламі. Старае Сяло Зэльв. *Усю хату пубяліла і пацёс пубяліла.* Навасёлкі Свісл.

ПАЦЕСНА ж. Дошка ў столі. *У пацёсі зеніла адна пацёсіна.* Навасёлкі Свісл.

ПАЦЫЯТ м. Франтон. *У канец хаты забівают пацыят.* Азарычы Пін.

ПАЦЯГАВІЧ м. Кіек, адзін канец якога ўсаджан ў дзірку на воя і не дае навою круціцца. *Пацягавіч атпускаць ніткі асновы з на воя.* Заазер'е Віл.

ПАЦЯГАКА ж. Тое, што і пахадуха. *Ужо пашила наша пацягака хадзіць.* Саламір'е Пол.

ПАЦЯГУХА ж. Жанчына, якая любіць хадзіць па сяле. *Пацягуха нічога на робіць, толькі ходзіць.* Муханава В.-Дзв.

ПАЧАТАК (поча'ток) м. Верацино з пражай. Я ўжэ напрала аж три початкі. *Одзін початок змотала.* Барыкі Петр.

ПАЧАХРЫЦА (почухры'ца) зак. Пачасацца. *Жалосніца гэто ак пожалуе, то похорыssa.* Жалосніца добэр жалуе. Бастынь Лун.

ПАЧОСКІ толькі мн. Па'часкі. *Пачасала лён на сывінную шчотку і начасала пачоскаў.* Шкураты Браг.

ПАЧОСЫ толькі мн. Тое, што і пачоскі. *Пачосы спрала і выткала ручнікі.* Бастынь Лун.

ПАЧУХРЫЦЬ (почухры'ты) зак. Пачухаць. *Вона хочэ, што я ёй почухрыла спынку.* Горск Бяроз.

ПАШАРОШЫЩА (пошорошыцца) зак. Зрабіцца шурпатым (пра скуро). Ізмэрз так, аж тэло пошорошылоса. Горск Бяроз.

ПАШКА I ж. Малады лісточак аеру. *У аіру е пашикі, якія дзеци ядзяць.* Што, дужа салотка пашика? Навасёлкі Свісл.

ПАШКА II ж. Скручаная лаза для прывязвання паплётута да крокваў. *На лату кладзеца салома.* На салому кладуць тонкую драбясціну і прывязваюць пашикамі. *Пашка робіцца з ракіціны або з лазы, і ёй прывязваюць драбясціну да латы, калі краюць страху.* Навасёлкі Свісл.

ПАШКРЭБЕЦ (пошкраб'ец) м. Апошняе дзіця ў бацькоў. *Мікіта мой — пошкраб'ец, последний буду у маткі.* Бастынь Лун.

ПАШЛЯМАВАЦЬ (пышлімува'ць) зак. Пачысціць (пра кішкі). *Пышлімуваць нада кішкі ны кілбасы.* Якубова Рас.

ПАШПАРЫЦЬ зак. Хутка пайсці. *Вот пышшарыў, што ніяк ні дыгнаць.* Муханава В.-Дзв.

ПАШТО прысл. Нашто. *Пашто ву рэжэцца етакімі бурталіямі радыс, чы ву будзяця есьці?* Шкураты Браг.

ПАШУГАЦЬ зак. Пакалыхаць. *Пышшугай дзіця, хай яничэ паспіць.* Муханава В.-Дзв.

ПАШЧЭМКА ж. Сківіца. Зубы баляць, аш пащэмка напохла. Ністанішкі Смарг. Баліць пащэмка ат зубоў, бо зубы баляць. Паліацкішкі Вор.

ПАШЫНА ж. Галлё, якім накрываюць лён пры мачэнні. *Пумачылі лён у выгаркі.* Накрылі пашинаі, а наверх націснулі пумыкамі. Сяляўшчына Рас.

ПАШЫХАВАЦЬ (пашыхыва'ць) зак. Пашанцеваць. Яму добра пашихывала. *Ён быгатую жонку ўзяў, так пашихывала, што зразу на ногі стаў.* Вароніна Рас.

ПАЯС м. Клінападобны папяроchnы драўляны бруск для змациўяння дзвярных дошак. *Дзъверы зьбіваюць двумя паясамі.* Адзін паяс цвярху, а другі ўнізу. Паліацкішкі Вор.

ПЕГАРКІ мн. Бульба з прыгаркамі. Мама, дастань бульбу і пегаркі дай мне, я буду есці. Стайкі Барыс.

ПЕКАЦЬ незак. Перыць, біць пранікам бялізну. Дома буду жмыхаць сарочкі, а тады пайду на рэчку і буду пекаць пранікам на сарочках. Якубова Рас.

ПЕЛЕЦ м. Маленькі кусок сала. Пелец кагалі, калі малэй кусок сала. Бастынь Лун.

ПЕЛУН м. Палын. Тут расцець толькі адзін пелун. Ністанішкі Смарг.

ПЕЛЬ ж. Балота. Церэз пель не пераедзеш, нада аб'ехаць. *Па пелі куп'я расцеце.* Шукай моху ў пелі. О, якая пель купіста! Шкураты Браг.

ПЕЛЬКА ж. 1. Невялікі вадаём. У лесі ці на полі, кругленькое, дзе стойць вода, му зовом пелькой. Барыкі Петр. 2. Палонка. А ты мне просек пельку на копанцы? Ідзі просечы, буду мучь плаць. Барыкі Петр.

ПЕЛЮСЦІ (пэлюстэ) толькі мн. Чалеснікі. Зробыв пэчнік нызкіе пэлюстэ, што чыгуна нэ засодыты. Горск Бяроз.

ПЕЛЯ ж. Сажалка. Ідзі ў пело і нарві яерніку. Барыкі Петр.

ПЕННЕ (пе'ння) н. зборн. Пер'е, якое адрастает пасля лін'кі птушак. Курыца пычыла лін'яць, адно пення. Якубова Рас. Зарэзала куры'цу, а ё яе адно пення, што і рады ні дам. Сяляўшчына Рас.

ПЕНЬ м. Частка снапа ад перавясла да зрэзу. *Стай снапы пнямі на зямлю, хай сохнучь.* Калодзішчы Мін. Жыта можна было п вазіць, алі пні сырвія. Раубічы Мін. *Пыстаў снапы пнём на зямлю, а галовамі уверх, калі сохні.* Барыкі Лаг.

ПЕРАБАГАЦІЦЬ зак. Усыпальць больш, чым трэба. *Ой, перабагаціла крухмалу ў кісель.* Шкураты Браг.

ПЕРАБОРКА (прабо'рка) ж. Перагародка. Была адна бывшая комната, а я здзелала піраборку, цяпер дзве комнаты. Сяляўшчына Рас.

ПЕРАВАЛКІ мн. Канаплянае валацно, якое не гадзіцца для прадзення. З перавалкай звій крепкія гужы, што ім і знозу не будзіць. Касталомава В.-Дзв.

ПЕРАВЕЙНІКІ (пэрэв'янікі) мн. Галінкі хмызняку, якімі перавіваюць калкі плота. *Плэт ак городімо, то робім пэрэвейнікі.* Пэрэвейнікі закручаем і клодэм жэрдіну на пэрэвейнікі. Бастынь Лун.

ПЕРАГІБ (перегіб) м. Сустаў. Заболеў перэгіб пуд коленом. Бобрыкі Петр. У руцэ ля далоні е перэгіб. Шкураты Браг.

ПЕРАГОНАМІ (пэрэго'намі) прысл. З перарывамі (пра дождж). Дожак ідзе пэрэгонамі. Бастынь Лун.

ПЕРАГРЭБІНЫ мн. Пласты сена. Пераграбаюць перагрэбіны і кладуць сена ў капіцы. Навасёлкі Свісл.

ПЕРАДЗЕ'ННЕ (пэрэды'нне) н. Стойла, дзе стаяць каровы днём. У пэрэдзине стойль тавар, і мы ходім туды доіть. Бастынь Лун.

ПЕРАДО'К I (пэрэдо'к) м. Папярочная планка, якая злучае ў санях палазы. Пэрэдок е ў санях, вэн скрапляе два положы ў санях. Бастынь Лун.

ПЕРАДО'К II м. Усход нагі. От моцна выцяла перадок нагі. Міратычы Кар.

ПЕРАДО'УКА I ж. Тое, што і перадок I. Два палазы ў перадзе скрапляюць перадоўкай. Жахавічы Маз.

ПЕРАДО'УКА II ж. Вяроўка, якая прывязана спераду воза і прыціскае рубель. Закінь перадоўку на жардзіну і ўвяжы вос. Касталомава В.-Дзв.

ПЕРАДРОГАЦЦА зак. Ператрэсціся. Па грудзі ехалі ў калесах, ды так перадрогаліся. Моханава В.-Дзв.

ПЕРАЖАРГНУЦЬ (пэрэжаргну'ть) зак. Пераступіць. Вэн пэрэжаргнуў дэрэвіну і пошов собе. Азарычы Пін.

ПЕРАЗІМАК (пэрэзі'мок) м. Пярэзімак. Бычок — пэрэзімок, шчэ малый. Бастынь Лун.

ПЕРАЗОВЫ (пэрэзо'вы) мн. Вясельны абрац, калі бацькі едуць у гості да дачкі. Езділі ік дочке на перэзовоы. Бастынь Лун.

ПЕРАЗЫУКІ мн. Тое, што і перазовы. Прышла нядзеля пысяля вяселля, дычка мыя з зяцям прыехалі і ўзялі мяне на перазыўкі. Сяляўшчына Рас.

ПЕРАКЛАДЗІНА I ж. Планка для замацоўвання ножак стала. Пастаў ногі на перакладзіну і не дрыгай ногамі. Тульгавічы Хойн.

ПЕРАКЛАДЗІНА II ж. Намарзень. У палазы ўбіў стойкі, на стойкі палажыў вязы, а на вязы палажыў перакладзіну. Барыскі Лаг.

ПЕРАКРЫЦЦЕ н. Бервяно ў зрубе над прасценкамі, над вокнамі і над дзвярамі. На сумакі кладом перакрыцце вокаі і дзвіварэй. Шкураты Браг.

ПЕРАКРЭСТАК м. Скрыжаванне дарог. Ідзіце да перакрэстка, а там дарога пойдзіць направа, ёй і ідзіце. Ністанішкі Смарг.

ПЕРАМОТ м. Памылка пры снаванні, якая заключаецца ў пропуску чарговага калочкі пры накладанні асновы. Снавала-снавала і наснавала перамота. Вот ён і ідзе назад. Міратычы Кар.

ПЕРАМО'ТА (пэрэмо'та) ж. Тое, што і перамота. Снавала кросна і положыла пэрэмоту. Бастынь Лун. Ак снавала кросна, нэ дошла куды трэба, і зробыла пэрэмоту, а тэпер пэрэмота ідэ назад. Азарычы Пін.

ПЕРАПА'Л (пірыва'л) м. Сварка. Сягодня ў нас быў пірыва пасудам. Сяляўшчына Рас.

ПЕРАПЕ'ЧА (пірапе'ча) ж. Печыва. На пірапечу нада замясіць салотка ў цеста. Стайкі Барыс.

ПЕРАПО'НА ж. Папярочная планка ў аконнай раме. Згнілі перапоны ў рамі, і вывалилася шыба ў вакне. Навасёлкі Свісл.

ПЕРАПУСЦІЦЬ зак. Ператапіць (пра тлушч). Я свой увесі жыр перапусціла і зліла ў банку, хай стаіць. Міратычы Кар.

ПЕРАСВЕ'Р (пірасве'р) м. Журавель (у калодзежы). На вілы ў калодзісі кладзецца пірасвер. Стайкі Барыс.

ПЕРАСЕ'ДЗЕЛКА ж. Старая дзеўка. Гэтай пераседзелцы жаніха ні шукаць. Пераседзелка будзіць сядзець у дзеўках. Касталомава В.-Дзв.

ПЕРАСНО'УКА ж. Памылка пры снаванні, калі снуецца болей пасам, чым павінна быць. У аснові ныснывала перасноўку. Думала снываць дзівінацца пасам, а ныснывала пітнаццаць. Моханава В.-Дзв.

ПЕРАСО'ЛКА (пірасо'лка) ж. Планка для замацоўвання ножак стала. Пыстаў ногі на перасолку і сядзі ціха за столом. Якубова Рас. Пылымалася перасолка ў стале і стол шатаецца. Моханава В.-Дзв. У стале ёсьць пірасолкі, ты садзісь за стол і стаў ногі на піг-соку. Сяляўшчына Рас.

ПЕРАСЦЁЛЫ (пэрэсёллы) мн. Праслойкі мяса ў сале. Гэтаго року сало не добра, з пэрэстёламі сало і не тонко. Бастынь Лун.

ПЕРАСЯДЗЕЛЬNIK (пэрэседзельнік) м. Пасак (у вупражы). Пудцегі коню переседзельнік. Бобрыкі Петр.

ПЕРАСЯКА'ННЕ (перасяка'нне) н. Матычанне. У брушицы трэбо зрабіць перасякане, а то зарасла пыр'ем. Навасёлкі Свісл.

ПЕРАХЛЯБІСТЫЙ (пэрэхлябісты) прым. 1. Худы (пра жывёлу). Мой конь такі пэрэхлябісты, што не знаю, ак я буду на ім пахаць. Бастынь Лун. 2. Жывёла з упаўшымі бакамі. Прышла копрова пэрэхлябіста, ні поевши. Бастынь Лун.

ПЕРАЦЯЖКА (пэрэта'жка) ж. Перад (у боче). Зробіў у чэрвіках пэрэтажкі. Бастынь Лун.

ПЕРАЧЫНАК (пэрэчы'нок) м. Пласт сена. Буду пэрэчыніяты сено у пэрэчынок. Горскі Бяроз.

ПЕРАЧЫНІЦЬ (пэрэчыны'ты) зак. Напластаваць сена. Пэрэчынів сена і прынёс до хуры. Горскі Бяроз.

ПЕРАЧYНЯЦЬ (пэрэчын'ты) незак. Пластаваць сена. Буду пэрэчыніяты сено ў пэрэчынок. Горскі Бяроз.

ПЕРАЧЭСКІ (пэрэч'скі) мн. Пачаскі. Як друггей раз чэшут лён на шэрстяную шчэцку, то на шчэццы остаюцца пэрэческі. Азарычы Пін.

ПЕРВІСІНКА ж. Першацёлка. У мяне первісінка і мылька маля даець. Сяляўшчына Рас.

ПЕР'Е (пे'р'е, пе'р'я) н. зборн. 1. Лісты цыбулі. Гэтага году добрая пер'я на цыбулі. Барыскі Лаг. Ідзі націчытай пер'е цыбулькі. Міратычы Кар. 2. Лісце жыту. У жыці пер'е ўжо велікое, колас пачаў выплываць. Навасёлкі Свісл.

ПЕР'ЕЧКА (пе'р'ечко) н. Ліст кропа. Ідэтэ нарвэтэ пер'ечка крэпа. Азарычы Пін.

ПЕРКАЛЬ м. Паркаль. Купіла перкалю на рубашку. Шкураты Браг.

ПЕРСА ж. Перхаць. У его ў чубу есь перса. Бобрыкі Петр.

ПЕРСЦІ (пе'рсыці) толькі мн. Грудзі ў каня. Якія шырокія персыці ў каня. Моханава В.-Дзв.

ПЕРУН м. Пярун. Дож ідзе, бліскавіца бліская, перун б'е. Перун забій дзесяць чалавек. Шкураты Браг.

ПЕТЛАХІ мн. Валасы. Я табе ўсе петлахі вырву з галавы. Вадва В.-Дзв.

ПЕЧАЧКА ж. Ямка (у печы). Выграбі жар із печы ў печачку. Шкураты Браг.

ПЕЧАЯ' ж. Пякотка. Як мне недобрэ сягодне, дужа печая пячэ. Тульгавічы Хойн.

ПЕЧКА (пэ'чка) ж. 1. Тоё, што і печачка. Гэ, бокавая часть у пэчы, куда загрэбай жар. Бастьын Лун. 2. Ниша ў пэчы, дзе стаяць гаршкі, сквароды. Пыд прыэкам зробів пэчку, у пэчку засмыкалі горшкі, патэльны. Бастьын Лун.

ПЕЧЫШЧА (пэ'чышчэ) н. Вялікая печ. А мой мужычышичэ заlez на пэчышчэ, дала квасу ш чэрэпком, помоленъку свышчэ — слышичэ. Горск Бяроз.

ПЕШНЯ ж. Стаярны інструмент для ачысткі пазоў. Пешня, вона похожа на долого, но шырэйша і больша. Бастьын Лун.

ПЕРЫ I толькі мн. Вастрё ў свярдзелку. У тэбелі на канцы вінт, а па баках пёры, пёрамі тэбелі рэжа дзэрава. Навасёлкі Свісл.

ПЕРЫ II мн. Плаўнікі. Чаму ты пёры не абразала ў рыбы? Ністанінкі Смарг.

ПІГУЛІ мн. Пілюлі. У ее шэхва, дохтор дав пігулі, а ее усё тросе. Бастьын Лун.

ПІЛЬСЦЬ ж. Шчаціпне. Забілі кабана, але не смалілі, а дралі пільсць, якая нада на шчотку. Барыскі Лаг.

ПІРАЖКІ мн. Каташкі. Піражкі на бярозі. Ты розгі з піражкамі не ламі на венікі, а без піражкоў. Шкураты Браг.

ПІРАСВЕР' (пірасвье'р) м. Журавель (у калодзежы). На вілы кладзеца пірасвевер у калодзежы. Стайкі Барыс.

ПІРСА ж. Апілкі. Пілуюць дрова, а пірса ляціць. Шкураты Браг.

ПІСКЛЁНАК м. Кураня. Пісклятніца прыціснула пісклёнка. Ваўкавічы Тал.

ПІСКЛЯТНІЦА ж. Кураводка. Пісклятніца водзіць пісклят. Ваўкавічы Тал.

ПІСЯТ' м. Доўгі шрам на целе жывёліны, нанесены рогам. Абрэш сваей карові рогі, а то вун які пісяг маей карові зрабіла сваімі рогамі. Замошша Рас.

ПІТЛЕУКА (пытлёўка) ж. Высокагатунковая мука. На пытэль напытлёвай мэшок пытлёўкі. Бастьын Лун. Купіў быў муکі пытлёўкі. Моханава В.-Дзв.

ПІЎНІЦА ж. Драўляная бочачка з двумя донцамі на квас. Вырвала донец ў півніцы, і квас выцек. Прыйнесі півніцу буду делать квас. Бастьын Лун.

ПІХАУЕ' н. Чаранок у лапаце. Зламалась піхауе ў заступі. Руда Хойн.

ПІШЧЫК I ж. Цвёрдая частка пяра. Вырвала перо із крыла, які товсты пішчык в перу. Бастьын Лун. З курыных пішчыкаў робім зубачысткі. Водва В.-Дзв.

ПІШЧЫК II м. Аер. Ужо пішчыкі выраслі на аколіцы. Я з'еў адзін пішчык, ён саладзенькі, смачны. Навасёлкі Свісл.

ПЛАВА'К м. Плывец A плавак далеко заплыў, Бастьын Лун.

ПЛА'МЯ (пла'мё) м. Полымя. Пламё шугаёт с печы. Міратычы Кар.

ПЛАСКУНЫ' толькі мн. Маніцы. Пайду выбіраць пласкуны. Моханава В.-Дзв.

ПЛАСТО'К м. Пачасе. А лён, дзе астаетца на шчэццы, калі чэшучуць кужаль, называецца пласткамі, а адзін — пласток. Минюхі Miép.

ПЛАСЦІ'ЦЬ незак. Пластаваць. Пайду пласціць сена, а пысьля палудня будзім вазіць у пуню. Моханава В.-Дзв.

ПЛА'ХА ж. Тоўстая дошка, якой закрываюць уваход у стаячым калодачным вулей. У калоді е дірка, вона закладываецца тесвілем, а тесвіле закрываецца плахаю. Бастьын Лун.

ПЛА'ХТА ж. Спосаб укладкі дошак для прасушки. Мы доскі положылі на плахту. Ета кладут одну доску на другую, то ест плахта. Горск Бяроз.

ПЛАЦЕ'НАК (плоце'нак) м. Лінняная саматканая спадніца. Понізла собы плоценок. Дэмітравічы Кам.

ПЛА'ЦЦЕ н. Бялізна. Я цепер адціраю плацце, а тогды пайду музь на копанку. Бобрыкі Петр.

ПЛЕСКАНІНА ж. Макрата. Ля, сёня такая на дварэ плесяніна. Навасёлкі Свісл.

ПЛЕ'ТНЯ ж. Пляцэнка асновы. Наснавала дэсыт гыб і сплэла у плетню сушыты. Горск Бяроз.

ПЛЕ'ХА ж. Завязь у яблыку. У яблыку е кораньчык і плеха. Плеха на вярху пасярэдзіне, а кораньчык унізу, кораньчыкам яблыко тримаюцца на яблані. Навасёлкі Свісл.

ПЛЕ'ЦЕНКА (пле'тенка) ж. 1. Тоё, што і плецня. Кончыла снаваті красны, а тэпэр трэбо зняті і зробіті плеценку. Азарычы Пін. 2. Мярэжка. Трэбо зрабіті ў настэльніку плеценку. Я шыю настэльника плеценкаю. Азарычы Пін.

ПЛЕЦЬ ж. Падоўжаны край бёрда, у які ўстаўляюць трысцінкі. Вырвалася тросць с плеци ў бердзі. Паляцкішкі Вор.

ПЛЕ'ЧКІ мн. Гестка. Раней шылі куртку с плечкам, а цяпер ня шыюць. Воранава Рас.

ПЛЕ'ЧЫ мн. Падкладка на плячах ў сарочцы. Пашила сарочку і плечы патыгла, кап было крапчэй. Замошша Рас.

ПЛІСАВЫЙ прым. Аксамітавы. Ен надзеў плісавы кулёк. Якубова Рас.

ПЛІСКА I ж. Падшыўка. Трэ падшыць пліску ў спадніцы. Жахавічы Маз.

ПЛІСКА II ж. Драбіны (у калесах). У мужыкэв був вэз із-за пліскамі по бокэх. Пліскі позакладае за душкі воза дай еде собэ. Бастьын Лун.

ПЛІТА' ж. Вялікі кавалак сала. Колі малдай кусок сала, тоды кагам пелец, а колі вэлкі, то кагуть пліта. Адрэзаў пліту сала і позэз продавати. Бастьын Лун.

ПЛО'МЯ н. Полымя. Дровы добра гараць, аш пломя шугая. Паляцкішкі Вор.

ПЛО'СКА прысл. Некрута (пра ніткі). Плоска напрала ніткі.
Нада больш круціць калаўрот. Сяляўшчына Рас.

ПЛО'СКІ прым. Некруты (пра пітку). Круці больш пралку, а то
плоская нітка. Ваўкавічы Тал.

ПЛУЦІЦЬ (плуты'ты) незак. Распунічаць, гарэзаваць. Будэ
тобэ ужэ плутыты. Горск Бяроз.

ПЛЫ'ГАЦЬ незак. Прыйгачь, шагаць. Я плыгаю па градах, баю-
ся, кеб хто ні ўкусіў, бо мама настрашила мяне, кеб я па градах не
плыгала. Шкураты Браг.

ПЛЫ'ТНІЦКІ прым. Тоўсты (пра скібу хлеба). От ву адрезалі
мене плютніцкую скібку хлеба. Шкураты Браг.

ПЛЫ'ЧЫЦЬ незак. Рэгуляваць глыбіню ворыва. Плычицы трэ-
ба стралу, кап плух араў не глыбока, а мялчэй. Міратычы Кар.

ПЛЮГА'ВЫ прым. 1. Брудны. Вэн такі плюгавы, што страх
одын. Азарычы Пін. 2. Гразкі (пра дарогу). Чуць прыехэв, такая
плюгавая дарога, што нэможнэ ехати. Азарычы Пін.

ПЛЮ-ПЛЮ-ПЛЮ выкл. Ужываецца, калі падзываюць куранят.
Навасёлкі Свісл.

ПЛЮ'СКА ж. Клоп. Цяпер у хатах чыста і плюскаў няма. Ми-
ратычы Кар.

ПЛЮ'ШАУКА ж. Плюшавы жакет. Купіла сабе плюшаўку, доб-
ра будзе насіць. Навасёлкі Свісл.

ПЛЯВА' ж. Дыяфрагма. Забіў пырсюка, выпусціў кішкі, рывыр-
ваў плаву і дыстаў сэрца. Моханава В.-Дзв.

ПЛЯВУСКАЦЬ незак. Плявузаць. Што ты плявускаеш? Пере-
стань плявускаць няпрайду! Міратычы Кар.

ПЛЯНІЦА ж. Сіло (на птушак). Зрабіў с конскага хвиста пля-
ніцу, буду лавіць сініц. Моханава В.-Дзв.

ПЛЯСНІК (плеснік) м. Плюшнік. Росте плеснік на воде, вон
похож на аер. Бастынь Лун.

ПЛЯСНЯК м. Праснак. Трэбо сёня съячы плясніяка на скава-
родзе. Я съякла плясніяка, трэбо зрабіць круху. Плясніяк не ядуць,
бо ён салоткі. Плясніякі кідаюць у халодну воду і ён кісьня. Калі
плясніяк укісьня, то эта ўжо будуць крухі. Міратычы Кар.

ПЛЯХА ж. Слизь у кішках жывёл. У коўбіку е пляха, якую
трэба абдзіраць нахом. Як выверніш коўбік у карову, а там пляхи,
як ежык шурпаты. Шкураты Браг.

ПЛЯХАЦЦА незак. Плюхадца. Наліла поўны гаршок вады і ў
вадзе пляхадца, як жаба. Міратычы Кар.

ПЛЯЦЕНКА ж. 1. Сеткавая частка сіта. Пляцэнка нацягвайцца
на абечкі і абівачца акладычам. Навасёлкі Свісл. 2. Тоё, што і
плетня. Са снубінцы забрала красна і спляла ў пляцэнку. Міратычы
Кар.

ПНУЦЬ зак. Ударыць. Сыціпан пнуў нагой парожніе вядро, што
вылялася пыд ногамі. Моханава В.-Дзв.

ПО'ВАД (по'вод) м. Косы ў гарбузоў, агуркоў. На поводох у
гурках завезі богато, будзе богато гуркоў. Бобрыкі Петр.

ПОД I м. Прыстаронак, месца ў гумні паябапал току, дзе
складваецца збожжа. Я етого лета цэлый под у гумні наложыў жы-
та. Бобрыкі Петр.

ПОД II (пэд) м. Дащчаная шуфляда ў жорнах, на якой ляжыць
ніжні камень. Зробы мне пэд у жорнах. Бастынь Лун.

ПО'ДАЛ м. Падол. Ты ш подал зарубі ў сукенцы. Ваўкавічы
Тал.

ПО'ДМАЗКА ж. Падмазка. Подмазка скавароду падмазваць.
Тульгавічы Хойн.

РУДНЯ Антонаўская Калянк.

ПО'ДУШКА ж. Падушка. Акай подушка большая. У ее подушкі
ак гора лежать. Бастынь Лун.

ПО'ЖНЯ (пы'жня) ж. Поле, з якога ўбраў ўраджай. Пиэніцу
звэзлі, осталаса пиэнічна пыжня. Бастынь Лун.

ПО'ИСАВАЦЬ незак. Паўторна малацица збожжа для аддзи-
лення зерня ад асця. Рассунь кучу ячменю па таку, будзім пойсаваць.
Моханава В.-Дзв.

ПО'ЛКА ж. Палок. Дам духу і полезу на полку хвостацці.
Бастынь Лун.

ПО'ЛЫМНЕ н. Польмя. Дрова добра горат, аж польмне шугае.
Горск Бяроз.

ПОЛЬЦ (пэльц) м. Кусок сала. Одэрэзов пэльц сала, узяв у тор-
бу хлеб і пошов косіці. Бастынь Лун.

ПО'НУСКАМ прысл. Як папала. Пускай у яго понускам палкаю.
Міратычы Кар.

ПО'ПЕРАДЗЕЙ (по'прыдыэй) м. Тоўстая вяроўка ў перадку
воза, якая закладваецца на канец жэрдкі, калі ўціскаюць снапы, сеня
на возе. Закідаймо попрыдыэй, трэба добрэ утыснутэ сыно. Дэмі-
травічы Кам.

ПО'ПЕРАДЗЕНЬ м. Папярочная планка, якая злучае ў санях
два палазы. Поперадзень скрапляя палазы ў санях. Навасёлкі Свісл.

ПО'ПЛАУ м. Сенажаць на высокім месцы. Поплаў — высоко
место, дзе косімо. На поплаві сухо і росте хороша трава. Бастынь
Лун.

ПО'ПРАДЫ толькі мн. Дняўныя зборышчы, на якіх прадудць
кудзелю. Папрадухі ідуць на попрады і там прадудць цэлы дзень.
Касталомава В.-Дзв.

ПО'РТАЧКА ж. Сподняя спадніца. Да станіка трэбо прышицы
портачку зэрбну. Станік кужэльны, а портачка зэрбна. Міратычы
Кар.

ПО'СВЕТ м. Падвеснае прыстасаванне для асвятlenня лучынай.
Трэбо подвесіць вышэй посвет, запаліць лучыніну і ўваткніць у по-
свет. Бастынь Лун.

ПО'СІК м. Мачавы пузыр. У посік набіваюць плотна мяса і роз-
ную прыправу і зашываюць наглуха. Міратычы Кар. Зарэзалі пыр-
сюка, выразалі посік, надулі, высушылі яго. Моханава В.-Дзв.

ПО'СІЛКА ж. Вочап. От поломаласа посілка, і нема як воду
цегці. Бобрыкі Петр.

ПО'СТАУ (по'стов) м. Ніжні і верхні камяні ў жорнах. Кунів
постов, буду робіц жорны. Бастынь Лун.

ПО'СТАУКА ж. Надстаўка з тоўстага палатна ў візе жаночай
сарочкі. Рубашку шылі жэнскую с тонкага пылытна, а пытстыўляя
уніс тоўстая палатно. Вот гэта і ёсць постаўка. Сяляўшчына Рас.

ПО'ТАК I м. Ручная машына для навівання цэвак. Прынясі по-
так і настукай цэвак, буду ткаць красна. Вострава Маст.

ПО'ТАК II м. Уток. Прынэсы ныткы потака, трэбо настукаты
цэвок, бо нэма чым ткаты. Горск Бяроз.

ПО'ТАЛАК м. Чарэнь. Ці напаліла ты добра поталак? Будзім
хлеп пячы. Сяляўшчына Рас.

ПО'УЗЕ (по'уэя) **и.** зборн. Латы. На кроквы прыбіваюць поўзел. С саломы вяжуць трайчаке і прывязваюць да поўзя, калі крываюць страху. Вострава Маст.

ПО'УЗІНЫ (из'віны) толькі мн. Апоўзіны. Поўзіны кладуць на сток, кеп вецир ні зорваў верха. Навасёлкі Свісл. Стожка прыложылы пэўзінамі, коб вэтэр нэ рознэс сно. Азарычы Пін.

ПО'УНАТА ж. Поўня. Кажуць, што ў поўнату няможна выкадаць кілункоў. Моханава В.-Дзв.

ПО'УНІЦЦА (по'вніца) незак. Напаўняцца. Ужэ начынает жыто повніцца, ужэ е ў мошонцы пятка. Азарычы Пін.

ПОУХ м. Крот. Поўх нарыў много земнэ. Горск Бяроз.

ПО'ЦЕСЬ (по'тесь, по'тесь) м. 1. Прасніца. У потэсі е кудэльничэ, до екого мотузом прывязваюць кудзеляю. Азарычы Пін. 2. Дэталь у прасніцы, да якой прывязваюць кудзеляю. Скрутіла кудзелю і увезала у потесь. Бастьнь Лун.

ПО'ШАР м. Корм (для жывёлы). Аўсяная салома і ячменная салома — пошар добры для кароў. Палляцкішкі Вор.

ПО'ШВА ж. Шво. Зробі добра пошву ў бундэ. Бобрыкі Петр. У мяне распаролася кохта на пошві. Шкураты Браг.

ПО'ЯС I (по'іс) м. 1. Падбрушнік. Надзень на коня пучкі і на бедркі і пудшуплі поясам. Бобрыкі Петр. 2. Славівач. Дзяцей спускалі поісам. Ваўкавічы Тал.

ПО'ЯС II (по'ес) м. 1. Памярочная планка ў лаве. Трэба загнаць у дошку пояс, а тады ў пояс убіць ношкі, і будзе гатова лава. Навасёлкі Свісл. 2. Планка, якой звязваюць кроквы блізка ля скрыжавання. Паставі кроквы і закрэпів поясам. Бастьнь Лун. Кроквы нада замацаваць поясам. Альхоўка Навагр.

ПРАВЕРЗГАЦЬ зак іран. Прамыць абы-як, збольшага. Трохі праверзгала твар і добра. Ністанішкі Смарг.

ПРАВІЛА I (правы'ло) **и.** Азп. На дэрэвіну кладэм балкы, а на балкы кладэм правымо. Горск Бяроз.

ПРАВІЛА II **и.** Тоўстая доўгая жардзіна, пры дапамозе якой злучаюць зал і перад калёс, калі возяць бярвенне. Зрабіў правіла ў калёсы. Заўтра паеду вазіць калоды на рум. Вадва В.-Дзв.

ПРАВІЦЬ незак. Спраўляць. Якога чысла съягта, такога і праўяць яго. Шкураты Браг.

ПРАГЛУ'ЗДАЦЦА (проглу'здоцца) зак. Паразумнець. О, я, хоця б ено колі проглудзолосо, гэто дзіця. Бобрыкі Петр.

ПРАГНО'Й м. Вір. На вадзе глыб такій, як вінт круця етык прагної, можна ўтапіцца. Шкураты Браг.

ПРАГО'Н м. Сцежка ў лесе, вытаптаная жывёлай. Пайдзём кацроўм прагонам, дзе кароў гыняюць Сяляўшчына Рас.

ПРАГО'НЫ (прого'ны) мн. Падоўжнае тоўстae бярвенне, на якое насцілаюць мост. Прогоны эгнілі, трэба новыя поставіць ў мості. Бастьнь Лун.

ПРАГУЛЬНИК (прогу'льнік) м. Прагульшчык. Прагульнік на работу не ідзе, а ходіць без работы. Бастьнь Лун.

ПРАДЗЕЛЬНІЦА ж. Папрадуха. Раней усю начаку прала прадзельніца пры лучыні. Навасёлкі Свісл.

ПРАЕ'РХ м. Прарэх. Пашила малога праерху ў ганавіцах. Навасёлкі Свісл.

ПРА'ЖКА (пра'шка) ж. Спражка. Узяў рамень і прашкай так добра даў, што будзіць помніць. Моханава В.-Дзв. Вазьму пояс ды ак дам тобэ пражкай. Бастьнь Лун.

ПРАЖОНКА ж. Мачанка, кусочек сала, мяса, рабрынкі, прыгатаваныя на вадзэ. Палажыла ў саганок робрачки, кусок галавізны, два кальцы кілбас, кусок сала і зрабіла пражонку, будзім мычаць біліні. Моханава В.-Дзв.

ПРАЖЫ'РНЫЙ прым. абразл. Ненаедны. Які ён пражырны, сколькі ні дай, усё з'есць і мала, давай яшчэ. Шкураты Браг.

ПРАЖЭ'ННІНА ж. Тое, што і пражонка. У чугунок наліць вады, палажыць некалкі рабрынак, кілбасы, пару лещ, мылыка і муки, кататуюць паткалоцю, вот вам і пражэнніца. Ваўкавічы Тал.

ПРАЗЕ'БРЫЦЬ (прозе'брыйца) зак. іран. Прадраць (вочы). Огноць і не рада, а празебрыла вочы. Бобрыкі Петр.

ПРАКЛУБАВАЦЦА зак. Праваждацца. Цэлы дзянечак я з ім праклубаваласа. Навасёлкі Свісл.

ПРА'ЛІЦА ж. Прасніца. Нада ўвізаць кудзелінку ў праліцу. Якубова Рас. Прынясі праліцу і ўвяжы кужаль. Сяляўшчына Рас. Узвізала кудзелю ў праліцу, буду садзіцца прасці. Вароніна Рас.

ПРА'ЛКА ж. Қалаўрут. Купіла пралку, буду прасці воўнү. Ваўкавічы Тал.

ПРА'ЛЛЯ ж. Папрадуха. Пралля наша добрая, яна тонка прадзе і скора. Стайкі Барыс.

ПРАЛЫ'ГАЦЬ зак. Праглынучы. Во напіхай у рот картофлі, што пралыгца труйно. Навасёлкі Свісл.

ПРА'ЛЬНІК м. Пранік. Восьмі пральнік і пополакай короны на рэчцы. Бастьнь Лун.

ПРАМАВАЦЬ (прамова'ты) незак. Лаяць. Я на ее прамую за это, што вона нэ убрала ў хаты. Я болі нэ буду прамоваты ее, послухаю вас. Горск Бяроз.

ПРА'НІК I м. Апалонік (паўзуны). Пранік развіваецца з ікры жабы. С пранікаў вырастаютъ маленкія жапкі. Навасёлкі Свісл. Як многа пранікаў плаваюць у сажалцы. Моханава В.-Дзв.

ПРА'НІК II м. Брус у калесах, які служыць асновай для драбін і ляжыц на восі. На вось накладаецца дзверавыні пранік. Пранік і вось скрапляюцца шворанам. Ністанішкі Смарг.

ПРА'ННІК м. Пранік. Восьмі пранік і ідзі на рэчку паналишчы бяллэ. Стайкі Барыс. Прала пранікам плацця на проламкі. Ваўкавічы Тал.

ПРАРО'Й (проро'й) м. Праліўны дождж. От дожак пророй, цік птушкі погоняцца і пльваюць по водэ. Горск Бяроз.

ПРАРЭ'ЗКА (прорэ'зка, прарэ'ска) ж. 1. Падоўжны разрез у сарочкы. Зробіла малую прорэзку ў сарочкы. Бастьнь Лун. 2. Пятля (у адзенні). Прарэзала прарэзку, што і гузік на лезіць. Ваўкавічы Тал.

ПРАСЕ'СТ м. Адлегласць у кроснах ад бёрда да вытканага палатна. Адкруціла задні навой, выткала адзін прасест, а цяпер адпручу і буду ткаць другі прасест. Моханава В.-Дзв. Атпусці прасест, бо малыя зязв. Міратычы Кар.

ПРАСЕ'СЦЬ (prasé'scь) ж. Адлегласць у кроснах ад пярэдняга навоя да бёрда і кавалак палатна, які тчэцца на гэтым участку асновы. Увесе праміжутак ад бёрда да пярэдняга навоя мы завём прасест. Ваўкавічы Тал.

ПРАСКО'К м. Кадык. От у яго бальшы праскок. Якубова Рас. У яго бальшы праскок, і кайнер засцягнуць няможна. Даўгабор'е Рас.

ПРАСМЫКА'ЦЬ (просмыка'ті) **незак.** Працяваць, прасоўваць. **Пасак** прывязваюць до оглоблі і просмыкают праз бабкі і прывязваюць да другой оглоблі. Азарычы Пін.

ПРАСТАВА'ЦЬ (простува'ті) **незак.** Ісці напрасткі. **Хто простуе,** тэй дома не ноце. Бастынь Лун.

ПРАСТАКАВА'ЦЬ **незак.** Тоё, што і праставаць. **Як пойдзя прастакаваць,** то ні будзя ў дома ночы начаваць. Навасёлкі Свісл.

ПРАСЦЁЛ (просцёл) **м.** Выжатае месца (гароху і да т. п.). **Горох жнучь і на прасцёл кладуць жменькі радком,** коб ён сох на просцёлі. Бобрыкі Петр.

ПРА'ТАЦЬ **незак.** Прывіраць. **Уставай, уставай,** Янка, Стасё хай прача пасцелі ды на болото трэбо іці. Навасёлкі Свісл.

ПРАТО'Р (proto'r) **м.** Іголка без вушка. Поломаласа голка, остався одін протор. Бастынь Лун.

ПРАХО'ДКА **ж.** Прагулка. **Му пашлі на праходку ў лес.** Шкураты Браг.

ПРАЧ **м.** Пранік. **Плэтню намочыла, попрала прачэм,** потограла і повежыла плэтню сушты. Горск Яроз.

ПРА'ЧЫК (пра'чэк) **м.** Апалонік. **От качкы наельс прачыков,** ледзь волокоцца з рэчкы. Горск Яроз. **У водэ мнэго прачыкэв.** А ак одэн — тоды прачэк. Азарычы Пін.

ПРАШКВА'ПІЦЦА **зак.** Праштрафіца. Шкураты Браг.

ПРАЩЧЭЙ (прошчэй) **прысл.** Прасцей. **Тут можно прайсьцы прощчэй.** Жахавічы Маз.

ПРОЛАБКА (про'лапка) **ж.** Проламка. **Прасячы пролапку на сажалцы і ідзі пыльскага плацца.** Моханава В.-Дзв.

ПРО'ПАСЦЬ (про'пасть) **ж.** Балота; непраходныя зараснікі. О. тут такая пропасць, што не влесті. Бастынь Лун.

ПРО'РАЗКА **ж.** 1. Пятля для гузіка. Трэбо проразкі папкідаць у сарочцы. Жахавічы Маз. **Малая проразка — не лезе гузік.** Шкураты Браг. 2. Прарэх. Застегні прорэзу ў наговіцах. Бастынь Лун.

ПРО'РАНКА **ж.** Тоё, што і проразка. **Надо ў пазусі прорэзат проранку.** Проранка малая — не лезе гузік. Азарычы Пін.

ПРО'СЕНІЦА **ж.** Гладаносная частка проса. **Просеніца пушыстая і ветвістая.** Бастынь Лун.

ПРО'СЕСЦЬ (про'сесть) **ж.** Прамежак паміж піжнім і верхнім піткамі асновы, праз які праходзіць чаўнок. У човнік укладаецца цэвка, і човнікем нітку просмыкаемо ў просесть. **Малая просесть,** што човнік нэ лезе. Азарычы Пін.

ПРО'СЕЦЬ **ж.** Тоё, што і просесьць. **У кроснах е просець,** куды просмыкаем чаўнік з утокам. Бобрыкі Петр.

ПРО'СТЫ I прым. Некруты (пра пражу). **От у ее пражка круглая, а ў мене праста пражка.** Бобрыкі Петр.

ПРО'СТЫ II прым. Кулявы (пра салому). **С паццепка выбраў прасты саломы на кулі.** Навасёлкі Свісл.

ПРО'СЦІЛКА (про'сыцілка) **ж.** Прасціна, Просьцілка шынецца із трох полак. Бобрыкі Петр. **Абдзіркі спраду і вытку просцілку.** Жахавічы Маз.

ПРО'ЦЕРАБ (про'тэрэб) **м.** Праеджванне густога лесу. **Нельга ў хвейнік зайді,** трэбо зробіці прэтэрэб. Бастынь Лун.

ПРО'ШКА-РАБО'ШКА **ж.** Божая кароўка. Курына Віц.

ПРО'ШЧЫНЯ **ж.** Палатно, якое выткана ў два панажы. **Колы мы чэммо у прошчыну,** то цапляем два поножэ. Азарычы Пін.

ПРУ'ГЛІЧКА **ж.** Драўляны падгалоўшнік у ложку. **Нада зрабіць пруглічку,** кап вышэй було пат галаву, а то дрэнна спаць. Якубова Рас.

ПРУ'ДЗІЦЦА **незак.** Прасушваща ў лазні ў духу (пра бялізну). **Павесь там сарочку на шост,** хай прудзіца. Баўкавічы Тал. **Занясі ў лазню лайню і павесь на шасток,** хай прудзіца. Моханава В.-Дзв.

ПРУТ **м.** Тупы край касы. **Каса скасілася да самага прута.** Вострава Маст.

ПРУТО'К **м.** Драўляны стрыжань, на які насаджаецца цэўка ў чаўнку. **Надзень цэўку на пруток і ўсадзі ў чаўнок.** Моханава В.-Дзв.

ПРУТО'ЧАК (прuto'чэк) **м.** Тоё, што і пруток. **Насукала цэвку,** надзела на пруточэк і усунала у човнік. Бастынь Лун.

ПРЫАТО'СНИК **м.** Жалезная пласцінка на аглоблі, на якую надзяяцца атоцы. Да аглоблі прыбываюць прыатоснік з зубамі. Атосу надзяяваюць на вось і на прыатоснік. Ністанішкі Смарг.

ПРЫБО'ТНА **ж.** Папярочная жэрдка ў плоце. **Укопаў у землю слупа і прыбіў прыбоіну,** а да прыбоіны прыбіў частакол. Бобрыкі Петр.

ПРЫВА'РАК (прыва'рок) **м.** Варыва. **Я прыварок наварыли:** капусты, булён. Бобрыкі Петр.

ПРЫ'ВАРАТКА **ж.** Частка навітай на навой асновы, якая атпускаецца для ткания з задняга навоя за адзін раз. **Як атпусьціш аснову з задняга навоя адзін рас,** вот гэта і будзіць прываратка. Касталомава В.-Дзв.

ПРЫ'ВЯЗКА I (прывяска) **ж.** Вузкая скрунаная палоска для прымакавання біча да цапільна. **У цэнзу ёсьць цапілна, гужык і прывяска,** якой прывяжаюць біча да цапілна. Альхоўка Наваг. **Вазьмі прывяску і прывяжы біч да цапаўя.** Паўлавічы Клім.

ПРЫ'ВЯЗКА II (прывіска) **ж.** Жэрдка для прыціскання саломы пры крыці страхі. **Калі крыйм страху,** то на салому кладзём прывіскі і прывіскі прывязаім вяроўкай да латы. Сальнікі Арш.

ПРЫГАНЯ'ТЫЯ (прыгыня'тыя) **мн.** Нязжатыя сцяблы збожжа. Жнеш, а прыгыннатыя стыяць ззаду цябе. Сяляўшчына Рас.

ПРЫГАРКІ **мн.** Бульба з прыгаркамі. Маму, звіні прыгаркі з бульбай і дай мне. Бастынь Лун.

ПРЫДА'НКІ **мн.** Госці ад маладой, якія вязуць прыданае маладой да маладога. **Многа паехала прыданак ат маладой,** павязылі прыданае. Касталомава В.-Дзв.

ПРЫДА'НЯ **мн.** Уздельнікі вяселля, якія едуць разам з маладой да маладога. Ат маладой паехала многа прыданых, чалавек шаснашцаць. Моханава В.-Дзв.

ПРЫДАРО'ЖНИК (придордо'жнік) **м.** Трыпутнік. Прыдорожнік росте коло дорог і по дорогэх. Бастынь Лун.

ПРЫДА'ШАК **м.** Частка крыши, якая выступае над сцяной. Мы ат дажджа спраталіся пат прыдашкам. Міратычы Кар.

ПРЫ'ЗВА **ж.** Прзыба. Трэбо колі хаты обсыпаті прызву. Бастынь Лун.

ПРЫКЛЕТНІК **м.** Павець перад уваходам у клець. Побудовав клець і прыстроів прыклетнік. Бастынь Лун. **У нас ёсьць перад клеццю прыклетнік.** Вадва В.-Дзв. **Пастаў мяшкі ў прыклетнік.** Брусы Мядз.

ПРЫКЛУ'НАК **м.** Павець (для дроў). Прыклунак прыбудованы до клуні. Шэнка і прыклунак — однэ самэ, гэ! Азарычы Пін.

ПРЫКЛУ'ННИК м. Тоё, што і прыклунак. *Прыклуннік і шэнка — однэ і тэ самэ. Вонэ прыведаваны до клуні. Азарычы Пін.*

ПРЫЛЕ'ПКА ж. Нітка, якая парвалася пры прадзенні і якую прыпраплі зноў. Калі мы прадзем і перарываеца нітка, то мы ее прыпрадаем, і гэта мы завём прылека, а многа — прылекі. Кавалі Свісл.

ПРЫ'МІЦА ж. Жэрдка для прыціскання саломы пры крыці страхі. *Салому прытікаемо прыміцу, а прыміцу прывязваём да літы. Бастынь Лун.*

ПРЫМУ'РАК (прыму'рок) м. Прывечак *Постай варэйкі на прымурок. Бобрыкі Петр.*

ПРЫНА'ДЗІЦЬ зак. Прывабіць. *Ён ее прынадзіў ік собе. Бобрыкі Петр.*

ПРЫПРА'ДАК м. Нітка, якая парвалася пры прадзенні і якую прыпраплі зноў. *Нітка, якая парвецца і мы прыпрадаем, завем прыпрадак. Булыніна Рас.*

ПРЫПУСКА'Ч м. Кіёк, адзін канец якога ўсаджаны ў дзірку павоз і не дзея навою круціцца. *Заткні прыпускач у навой, кап ён ні круціцся. Муханава В.-Дзв.*

ПРЫРА'МКІ мн. Кавалак палатна, які падшываюць пад плечы ў сарочках. *У вярху кашулі прышивываюца прырамкі, мацней носіцца с прырамкамі. Ністанішкі Смарг.*

ПРЫРА'НКІ мн. Тоё, што і прырамкі. А ты прышыла ў бацькай рубашкі прыранкі? Шкураты Браг.

ПРЫСМЫ'ЧКА ж. Тоё, што і прыпрадак. *Нітка, якая парвецца, і мы яе прысмыкаем — завеца прысмыкачка. Жукі Кар.*

ПРЫСМЫ'КНУ'ЦЬ зак. Прыврасці. *Пrala-prala, парвалася нітка, нада прысмыкачу прысмыкнуць. Жукі Кар.*

ПРЫСМЫ'ЧКА ж. Тоё, што і прыпрадак. *Дзе прысмычка прыпрадаеца, там нітка таўсцішай. Жукі Кар.*

ПРЫСТАРАНАК м. Прывтаранак, месца ў гумніе, паабапал току, дзе складваеца збожжа. *Жыта слажылі ў прыстаранак. Муханава В.-Дзв.*

ПРЫСТАРО'НАК (прыстор'онок) м. Тоё, што і прыстаранак, у клуні е прысторонок і тэк. *У прысторонку кладэмо снонэ. Азарычы Пін.*

ПРЫСТА'ЦЬ зак. Пайсці ў прымы. *Сямён прыстаў да Волькі ў прымы. Муханава В.-Дзв.*

ПРЫСТО'ЛЬNIK (прыстэ'льнік) м. Шуфляда ў стале. *Клубок нітак ляжыць у прыстэльніку. Бастынь Лун.*

ПРЫТАЛАВ'ТЫЙ (прытолова'тый) прым. Пахілы (пра стражу). Ты дужо ў хаті зробів прыголовату крышу. У его хаті крыша прыголовата. Бастынь Лун.

ПРЫТАРО'МНЫЙ (прыторо'мны) прым. Стромкі, круты. О, акі бэрэг прыторомны, що і спустіца нельга. Бастынь Лун.

ПРЫТАРЧЫ (прыторчы) мн. Пер'е, якое адрастает пасля лінкі птушак. *Куру не буду рэзаць, яна лінле, і много прыторчав. Бастынь Лун.*

ПРЫТАСНІК (прытаснік) м. Драўляны або жалезны падцяжнік, які падзяеца на вось і за які прымакоўваеца атоса. *Згубілася загвастка, і зваліўся прытаснік з восі. Муханава В.-Дзв.*

ПРЫТКНУ'ЦЬ зак. Прыврасці. *Парвалася нітка, а я яе прыгнула, і нітка стала няроўная. Жукі Кар.*

ПРЫТЫ'К м. Месца сточвання ніткі ў працэссе прадзення. *Прытык ссуніца, і будзіць пупёл на ніццы. Паменшы дзелай прытыкай, будзіць меншы пуплоў на ніццы. Ваўкавічы Тал.*

ПРЫ'ХА ж. Храпа ў каня. *Бэрэ коня за прыху і дэржы, о то вэн укусіт. Азарычы Пін.*

ПРЫЦЯГВІЦА ж. Тоўстая вяроўка ў перадку воза, якая закладваеца на канец жэрдкі, калі ўціскаюць снаны, сена на возе. *Добра ўцісні вос прыцягвіцай, кап не растрасалася сена. Ністанішкі Смарг.*

ПРЫЧАПУРЫ'ЦЦА зак. Прывбрацца. *Уго, наша Аўдолька так прычапурилася, што ні пызнаць. Муханава В.-Дзв.*

ПРЫ'ШВА ж. Пярэдні навой. *На прышву навіваюць палатно ў краснах. Сялянчына Рас.*

ПРЫШТО'ПІЦЬ зак. Прывастрыгаваць. *Раней нада прыштопіць сукенку, а тады шыць. Ваўкавічы Тал.*

ПРЭ'ГЧЫ незак. Скварыць. *Нарэзала сала і буду прэгчы. Ваўкавічы Тал.*

ПРЭ'УШАНЬ (прэ'вшэн) м. Вушак. *Вырэзав на дзвера прэвіні. Прэвішэн зробыв дубовы. У дзвэрах проставів прэвіні і звэрху положыў головню. Азарычы Пін.*

ПСІК выкл. Ужываеца, калі адганяюць ката. Сімакава Кар., Муханава В.-Дзв.

ПУ'ГА ж. Журавель (у калодзежы). *Стайт стовп, а на ставу пуга лежыт, а до пугы прывязан ключ, а на ключы вісыт вэдро. Горск Бяроз.*

ПУДЭ'РШНІК (пудэ'ршнык) м. Падгерасц. *Шворыня дэржыт пудэршнык. Горск Бяроз.*

ПУЖАВЕ'НА н. Пугаўё. *Зламалася пужавена ў пузя. Ністанішкі Смарг.*

ПУЖА'ЛНА (пужа'лно) н. Тоё, што і пужавена. *Добрэ пужалоно зробыв. Горск Бяроз. Зробів пужално і прывязав канджук. Бастынь Лун.*

ПУЖАУНО' н. Тоё, што і пужавена. *Пужаўно крэпкая с ялаўца. Ністанішкі Смарг.*

ПУ'ЗАЧКА н. Кончык пальца. *Адрэзала ногаць, аш пузачка баліць, бо за жывое задзела. Муханава В.-Дзв.*

ПУЗЕ'И м. Пузан. *Вон пузей, у его вэлька пузя. Горск Бяроз.*

ПУЗЫРО'К м. Ніжня шырокая частка збанка. *Колы у збанку одбыліся вэнцы, то оставса пузырок. Дай пузырка, налемо молока. Горск Бяроз.*

ПУК м. Кветаноснае сиябло (цыбулі, шчая і да т. п.). *Пашла цыбуля ў пукі. Барыскі Лаг. У гэтым гаду мыя цыбуля пышла ў пукі. Муханава В.-Дзв. Уся цыбуля пашла ў пукі. Сасу німа. Мнюхі Міёр. Ужо шчавель стары, увесь пашоў ў пукі. Муханава В.-Дзв.*

ПУ'КЕР м. Мазоль. *Купыв тэсныя чоботы і намулів пукера. Азарычы Пін.*

ПУ'КЛІ мн. Адходы пры прадзенні воўны. *Дрэнна пычысала воўну, адны пуклі. Булыніна Рас. Ого, колькі ты пыныкідала пукляў з воўны. Плоха пычысалі. Асёткі Рас. Як ты пычысала воўну, адны пуклі. Парэчча Рас. Пуклі нада выкідаць, а калі іх упрыдаць, то нітка будзіць няроўная. Замоштіа Рас.*

ПУЛЬ-ПУЛЬ-ПУЛЬ выкл. Ужываеца, калі падзываюць куранят. *Жахавічы Маз., Ністанішкі Смарг., Палляцкішкі Вор., Муханава В.-Дзв., Мнюхі Міёр.*

ПУ'НІШЧА н. Месца, дзе стаяла луня. *Тут у нас раней стыяла пуня, а цяпер асталося толькі пунішча. Сяляўшчына Рас.*

ПУ'НІПАЧКІ мн. Адходы пры прадзені кудзелі. Як многа пуніпачак у кудзелі, дрэнна пычысаля кудзело. Сяляўшчына Рас.

ПУ'НІПУЦІ' мн. Тоё, што і пуніпачкі. Кудзеля дужа дрэнная, многа пуніпачеў, і прасці дрэнна. Моханава В.-Дзв.

ПУНТЕЛІК м. Звязак счэсанага і сплещенага лёну. Начасала лёну і скруціла ў пунтэлік. Заазер'е Віл.

ПУНТЕЛЬ м. Тоё, што і пунтэлік. Начасала лёну і скруціла ў пунтэль, хай ляжыць. Заазер'е Віл.

ПУПЕХ (пун'х) м. 1. Пунышка. *Пупяхі на бярозі распускаюцца.* Моханава В.-Дзв. 2. Сасок. Азарычы Пін.

ПУПЕЦ (пуп'ц) м. Пупок. *Пупец есть у певнэвы і гусёвы у сэрэдзінэ.* Горск Бяроз.

ПУПЕЛ м. Патаўшчэнне ніткі ў тым месцы, дзе яна прыпрацэна. *Прытык ссуніцца, і будзіць пупёл на ніццы.* Паменіш дзеўлай прытыкаў, будзіць меншы пуплоў. Ваўкавічы Тал.

ПУПЛАВАТЬИ (пуплыўтай) прым. З пупламі (пра кудзело). Кудзеля пуплаватая, адны пуплы. Ваўкавічы Тал.

ПУПЛЫ мн. 1. Адходы пры прадзені кудзелі. Вельмі кепская кудзеля, адны пуплы. Саламір'е Пол. Кудзеля ўся ў пуплах, толькі пуплы. Вадва В.-Дзв. 2. Адходы пры прадзені воўны. Як многа пуплоў у воўне, дрэнна прасці і дрэнная нітка, няроўная. Ваўкавічы Тал.

ПУПІОК м. Ручка на кассі. *Нада зьдзелаць у касу пупок.* Стайкі Барыс. Паламаўся пупок у касе. Карапеў Стан Мін. Прыйдзела пупок да касідла. Раўбічі Мін. Зрабіў яленчавы пупок да касы. Моханава В.-Дзв. Зрабіў бярозавы пупок да касы. Кліпок Чэрв.

ПУПРЫІЦА ж. Жалезная пласцінка ва ўпадзіне верхняга каменя жорнаў, якая надзяеца на шпянек ніжняга каменя. *На верацяно надзяяюць пупрыцу, на пупрыцу накладаюць верхні камянь.* Навасёлкі Свісл.

ПУПУГАЯЛА ж. Пудзіла. *Пасадзіла буракі і пыставіла пупугаяль.* Якубова Рас.

ПУПЯНОК м. Сасок. Міратычы Кар., Азарычы Пін.

ПУПЯЩОК м. Пунышка. *Шчэ бяроза не перацвіла, пупышкі е, а як перацвіце, тады будуць таўкачыкі.* Во якія вялікі пупышок на галінцы. Навасёлкі Свісл.

ПУРА н. Мера сыпкіх цел, роўная тром пудам. У пуры було роўна трох пуды. *Пурам мерылі бульбу.* Прыйдаў трох пур, бульбы, гэта дзеўяць пудоў. Моханава В.-Дзв.

ПУРХАУКА ж. Порхавка. Як маладая пурхавка, дык яна белая, а як пастарэя, дык з яе сыпіцца карычневы пылок. Брусы Мядз.

ПУРЫНЫ мн. Чорныя парэчкі. Ідэта нарвэтэ пурын у школі, із цукрам вэльмі смачны. Азарычы Пін.

ПУСТАКІ (пустакі) мн. Пустая ў сэрэдзіне цэгла. *Робяць і казённоё гумно с пустакой.* Пустаке ляжаць. Міратычы Кар.

ПУСТАСМЕХ м. Чалавек, які без прычыны смяеца. Во які пустасьмех, съмьеца і съмьеца; пакажы яму паляц, гэтamu пустасьмеху, хай пасъмьеца. Моханава В.-Дзв.

ПУСТОЛЬГА м. Славольнае дзіця. Словеснік гэтай, вэн пустольга, вэн усе дурэе. Бастынь Лун.

ПУТРА н. Лёгкія. Закалоў кабана, трэбо вупусьціць кішкі, а тады вуразаць пугта. Жахавічы Маз.

ПУХ м. 1. Адходы пры апалані круп, зерня. Стайдла крупы, апалола ў начовачках, і ад круп аддзяляйцца пух. Палаю просо, а із проса лециць пух, і остаюцца крупы. Бобрыкі Петр. Кутью ополаємо — летіць шустава і пух. Бастынь Лун. 2. Дробная мякіна. Калі жыта веюць, пух лажыца зразу. Шкураты Браг.

ПУХА ж. Тупы канец яйца. *Дывай пайдзём на байца, дзяржыс* сваю пуху, *а я буду біць носам.* Моханава В.-Дзв.

ПУЦ I м. Калун. Восьмі пуз і пуйдом целеши колоць на дрова. Бобрыкі Петр.

ПУЦ II м. Ногаць. Пакрасіла пуцы на руках, што аш глядзеў брыдко. *Мой пуз на большым пальцу балши, нада абрезаць.* Міратычы Кар.

ПУЦІКІ I мн. Лядзяк. *Ня ссі пуцікі, а то ў глоццы балець будзіць.* Новыя Турасы Уш.

ПУЦІКІ II мн. Рагі на воках. *Пуцікі на шыбах, будзіць дошч.* Па воках пуцікі цякуць, мусіць будзіць дошч. Сяляўшчына Рас.

ПУЦКЕЛА ж. Перапёлка. *Касіў і чуць пуцкелы ні зарэзаў.* Пуцкелы гнездо нашоў. Паляцкіші Вор.

ПУЦЦЫ-ПУЦЬ-ПУЦЬ выкл. Ужываеца, калі падзываюць кураняць. Азарычы Пін.

ПУЧКА ж. Сустаў на пальцы. *Пабіла балшыый палец і са-мую пучку, дак вельмі баліць.* Шкураты Браг.

ПУЧКІ I мн. Сядзёлка. *Палажы на сыпіну каню пучкі і паднеражы патругу,* а ў пучкі зацягні чаравікі дзярэльнік. Шкураты Браг. Надзень на коня пучкі і набедрыкі і пудштулі поясом. Бобрыкі Петр.

ПУЧКІ II толькі мн. Невялікая колькасць чаго-небудзь, дробачка. Узела пучкі солі посоліті. Бастынь Лун.

ПУЧОК I м. Кончык пальца. Обрэзала ныгэть аж до самого пучка. Бастынь Лун.

ПУЧОК II м. Збітыя жэрдкі для прыщіскания стога. Скінуй сена ў стога і пучка палажыў, хай ужэ ідзе дож. Жахавічы Маз.

ПУЧОК III м. Пупышка. *Пучок распускаецца — лісток паяўляецца.* Навасёлкі Свісл.

ПУЧЧА н. зборн. Маладыя парасткі. Сасоначка пучча пускал. Шкураты Браг.

ПУШКА I ж. Қаробка. *Пушка паламалася, і няма аш запаліць сярнічку.* Навасёлкі Свісл.

ПУШКА II ж. 1. Сустаў на пальцы. Баліць мне пушка на пальцы, учора сільна пабіла. Жахавічы Маз. Ударыла пушку на пальцы, што аж распухла. Тульгавічы Хойн. 2. Кончык пальца. Ногоць эрэзала аж пу самую пушку на пальцы. Бобрыкі Петр.

ПЧАЛАДУР (пчолоду'r) м. Пчаляр, пчалавод. Пчолодур пошоў пчол дыміцо, будзе пудглідаць іх. Бобрыкі Петр.

ПЧОЛЬНИК м. Пчалнік. Я быў у яго пчольніку, там вуллёў з дзеўстак набярэцца. Старае Сяло Зэльв.

ПШАНІЧНІСКА (пшані'чніско) н. Поле, на якім расла пшаніца. Пшаніцу зьвесьлі, гані кароў на пшанічніско. Міратычы Кар. Пшаніцу пазвалілі, осталоса пшанічніско. Азарычы Пін.

ПШАНІЧНІШЧА (пшані'чніща) н. Тоё, што і пшанічніска. Пастушкі пагналі каровы на пшанічніща. Ністанішкі Смарг.

ПШО'НІШЧА (пшо'нішчо) *н.* Тое, что і пшанічніска. Гані аве-
чак на пшонішча. Заазер'е Віл. *Пшаніцу жжалі, пшонішча астало-
ся. Барыскі Лаг. Трэба заараць пшонішча. Альхойка Навагр. Па-
пшонішчу пасею ямень. Старае Сяло Зэльв. Пшонішчо доброё, каро-
вы наядуца. Міратычы Кар.*

ПШО'ННЕ (пшэ'нне) *н.* Тое, что і пшанічніска. *Пшаніцу
звязылі, а цяпер трэба заараць пшонішче. Заазер'е Віл. Пасі сывінне
на пшэнні. Ваўкавічы Тал.*

ПШЧАЛКА *ж.* Пчала. *Пишчалка так укусіла за шыю. Палляцкіш-
кі Вор.*

ПЫЖЫК *м.* Тоўсты блін з кіслага цеста. *Нада съячы пыжы-
ка, бо хлен ня ўкіс. Вазьмі з дзяжы цеста і съячы пыжыка. Яку-
бова Рас.*

ПЫЛІ'-ПЫЛІ'-ПЫЛІ' *выкл.* Ужываеща, калі падзывающу ку-
ранят. Заазер'е Віл., Лешня Кап., Бярозкі Хоп.

ПЫЛЬ-ПЫЛЬ-ПЫЛЬ *выкл.* Тое, что і пылі-пылі-пылі. За-
азер'е Віл., Палляцкішкі Вор., Моханава, Вадва, Касталомава
В.-Дзв.

ПЫ'ПАШКА *ж.* Кончык пальца. *Вот нарабілася, аш пыпашкі
балаяц. Заазер'е Віл.*

ПЫР'Е *н.* зборн. Пустазелле. *У брущы трэбо зрабіць перася-
кана, а то зарасла пыр'ём. Навасёлкі Свісл.*

ПЫ'ТАЛЬ (пы'тэль) *м.* Машына ў млыне, пры данамозе якой
апрацоўвающу зерне. *Пытлёвати пшэнныцу на пытэль, гэ кагут і валь-
цы. Бастынь Лун.*

ПЯГА'РКА (пега'рка) *ж.* Бульба з прыгаркамі. *Дастаньце
бульбу, сабярыце пегаркі і дайце мне. Пегарка смачна. Стайкі
Барыс.*

ПЯКО'ЛАК *м.* Цагляны карніз (выступ) на бакавой сцяне
печы, па якому залазяць на печ. *Станавіса на пяколак і лезь на
пек. Навасёлкі Свісл. Ляш на пяколак і палажы. Моханава В.-Дзв.
Завускі зрабіў пяколак, дрэнна ляжаць. Касталомава В.-Дзв.*

ПЯКУ'Н (пжу'н) *м.* Бакас. Бастынь Лун.

ПЯ'ЛА (пя'ло) *н.* Планка ў баране, у якую ўбівающу зубы.
У баране е пяло, у пяло набівающу зубу. Бобрыкі Петр.

ПЯЛУ'Н *м.* Палыш. Пялун дужа оркі, яго нельга піць. Палляц-
кішкі Вор.

ПЯЛЬЦЫ толькі мн. Чатырохгранны бруск для падвешвання
зарэзанай жывёлы. Узяў пяльцы, на пяльцы рысвяй за ногі авеч-
ку, падвесіў пяльцы за бэльку і буду абдзіраць шкуру ў авечкі.
Даўгабор'е Рас.

ПЯЛЮ'ТКА (пэлю'тка) *ж.* Сиянто. О-ёй, пэлотка боліт, вы-
росла скула на пэлютцы. Азарычы Пін.

ПЯ'ЛЯ *ж.* Проламка. Возьмі сокеру да ідзі пялю просечы. Боб-
рыкі Петр.

П'ЯНІЦА *ж.* Сіло. Зрабіў п'яніцу і пыставіў на сініц. Верабей
пипаўся ў п'яніцу. *П'яніца робіцца з конскага хваста. Касталомава
В.-Дзв.*

П'ЯНІЦЫ толькі мн. Буйкі. *П'яніцы растуць на балоці. Моханава
В.-Дзв.*

П'ЯНІЧНИК *м.* Кусты буйкоў. *П'янічніку там многа на балоці,
і п'яніц многа на п'янічніку. Моханава В.-Дзв.*

ПЯНЬКО'УКА *ж.* Крамная хустка. *Закручі кыля шыї пянькоў-
ку, будзіць цяплей. Моханава В.-Дзв.*

ПЯНЬЧЫ'НКА *ж.* Тое, что і пянькоўка. *Завярцела пяньчынку
на галаву, дык дужа цёпла було ў галаву. Якубова Рас.*

ПЯРВО'СЦІНКА (пярво'сцінка) *ж.* Карава, якая ацялілася
першы раз. *Мылыка ў мяне мала, у мяне ш кароўка пярвосьцінка.
Філіпова В.-Дзв.*

ПЯРГА' (перга') *ж.* Падкормка для лічынак пчол. *Пчолкі на-
неслі ў вошчыну пергі. Бобрыкі Петр. Перга — хлябок пчолкам. Ма-
ляя Аўшукі Калінк.*

ПЯРО' *н.* Плаўнік. *О, якое пяро ў рыбы, што нельга абрэзаць.
Навасёлкі Свісл.*

ПЯРПЛІЦА *ж.* Жалезная пласцінка ва ўпадзіне верхняга ка-
меня жорнаў, якая надзяеца на шпянек ніжняга каменя. *У жор-
нах верхні камінь кладзеца на пярпліцу. Якубова Рас.*

ПЯРША'КА (пэрша'ка) *ж.* Першацёлка. *Моя пэршака мало
молока дае. Бастынь Лун.*

ПЯРША'ЧКА (пірша'чка) *ж.* Тое, что і пяршака. *Мыя пірша-
ка ацялілася, прывіла цялушачку. Моханава В.-Дзв.*

ПЯРЫГНА (пэры'на) *ж.* Пяро (ліст) цыбулі. *Одной пэрыны
можна наесціса. Бастынь Лун.*

ПЯРЭ'БЕР (пэра'бер) *м.* Пласт сена. *От набраў перэбер, чуць
пуднія на копу. Бобрыкі Петр.*

ПЯРЭ'ДНІЦА I *ж.* Вяроўка, якая прывязана спераду воза і
прыштіскае рубель. *Пярэдніца тримае спераду воза рубля. Навасёл-
кі Свісл.*

ПЯРЭ'ДНІЦА II (пэра'дніца) *ж.* Папярочная планка, якая
злучае ў санях палазы. *Галоўкі ў палозьях скрапляюца пярэдні-
цай. Міратычы Кар. Ундродзе полозы скрапляют пярэдніцай. Азары-
чы Пін.*

ПЯРЭ'КЛАДКА (пярэ'клатка) *ж.* Дэталь сахі для адкідання
скібы. *У сасе ёсць пярэклатка, пахожая на лыпатку. Пярэклатка
аткладава зямлю. Даўгабор'е Рас.*

ПЯРЭ'ПЛАТ *м.* Азярод. Кладзі ў пярэплат снапы, хай сохнучь.
Брусы Мядз.

ПЯРЭ'ЧКА *ж.* 1. Тое, что і пярэдніца II. *Пярэчка надзяеца
на капылы і скрапляіць іх. Якубова Рас.* 2. Лёстка ў драбінах. *Пы-
льмалася пярэчка ў драбінах. Якубова Рас.* 3. Планка для змацоў-
вання ножак стала. *Вот добра сей і паставіў ногі на пярэчку. За-
азер'е Віл. Памыл пярэчкі ў сталу. Сядзьце за стол і пыстаўці ногі
на пярэчку. Вароніна Рас.*

ПЯСЧУГА (пэсчу'га) *ж.* экспр. Якая пэсчуга, аж нэможна іті
по гуціцы. Азарычы Пін.

ПЯСО'ЧНІКІ (пяс'чнікі) *мн.* Ачэпы. *Па канюхах ложуцца пя-
сечнікі і на пясчнікі ставяцца кроквы. Палляцкішкі Вор.*

ПЯТА' (піта') *ж.* Тупы канец яйца. *У яйцы вуская — нос, а ў
другім канцы піта. Ваўкавічы Тал.*

ПЯ'ТКА I *ж.* Задняя частка ляза касы. *Затупілася пятка касы.
Касталомава В.-Дзв.*

ПЯ'ТКА II *ж.* Патоўшчаны выступ, які знаходзіца над капыт-
ным суставам нагі ў жывёлы. *У каня ё капыт, нат капытом ё шэй-
ка, нат шэйкай ё пятка. Барыскі Лаг.*

ПЯ'ТКА III *ж.* 1. Тупы канец яйца. *У яйцэ, дзе тупое — гэта
пятка, а дзе вострае — гэта ногік. Барыскі Лаг.* 2. Тупы канец жо-
луда. *Жолуд сядзіці пяткай у шапцы. Барыскі Лаг.*

ПЯТКА IV ж. Зародак зерня. Жыта открысывалася, ужо пятка ёсць. Вароніна Рас. Ужэ начынает жыто поўніца, ужэ е у ма-
шонцы пятка. Азарычы Пін.

ПЯТЛЕЙКА (пэтле'йка) ж. 1. Вешалка. Прышыла ў коротыши пэтлейку, будзе за што вешати коротыша. Бастынь Лун. 2. Пятля для кручка. Пэтлейка вырвалася, а кручик остаўся. Бастынь Лун.

ПЯТНІК м. Паз. Нада зрабіць пятнік, кап лепі зачыняліся вароты. Якубова Рас.

ПЯТРО' (п'ятро') м. Куратнік. Зрабіў п'ятро, коб було дзе курам сядзець. Жахавічы Маз.

ПЯТУХ м. Певень. Пятух плець, трэба ўстываць на работу. Моханава В.-Дзв.

ПЯХЦЕЛЬ м. Вяровачная сетка для сена каню. Наторкні ў пяхцель сена каню на дарогу. Ваўкавічы Тал.

ПЯЦЁРНЫ прым. Выткани ў пяць нітоў (пра ручнік). Пяцёрныя рушніке ткуць у пяць нічальніц і ў пяць панажоў. Міратычы Кар.

ПЯЧАЙКА (печа'йка) ж. Пякотка. Мэнэ зусым замучыла пэчайка, спасу нэма. От пэчэ пэчайка увесь дэнь. Горск Бяроз.

ПЯЧКАР' (печка'р) м. Пячнік. Печкар ток уложыў у печы, а цепер ставіць зацелешнікі, а тогдэ печкар будзе ложыць солом'е. Бобрыкі Петр.

ПЯЧКУР' м. Тоес, што пячкар. Пячкур дзелаіць печы. Ваўкавічы Тал. Дрэнную печ зрабіў пячкур, дыміць. Вароніна Рас. Пячкур зрабіў мне добрую печ. Сяляўшчына Рас.

ПЯЧО'РКА ж. Пячурка, піша ў сценцы печы. Твае чулкі ляжаць у пячоры. Стайдце наагу ў пячорку і лесьце на печ. Навасёлкі Свісл.

ПЯШНЯ'К (пішня'к) м. Двухметровое палена. Прывес дроў-
пішнякоў. Пішняк — два метры даўжыні. Сяляўшчына Рас.

R

РАБА'К м. Вусень. Як многа рабакоў па капусці развялося. Рабакі ўсё лісьце пааб'ядалі ў капусці. Палляцкішкі Вор.

РАБІ'ННЕ (рабі'ння) н. зборн. Рабацінне. У яго на ліцы многа рабіння. Якубова Рас.

РАБРО' I н. Спінка ложка. Павесь сарочку на рабро лошка. Моханава В.-Дзв.

РАБРО' II н. Пруток у кошыку. Уставіў рэбра ў кошэліску, а тэпэр будзе вучы заплётати. Бастынь Лун.

РАБРЫГНА (рэбрин'я) ж. Тоес, што і рабро II. Ужэ ў кошэлес пупустаўляй рэбрыйны. Надо заплесці вуглы. Бобрыкі Петр.

РАГАЗА' (рогоза') ж. Дзэраза. Ростэ рогоза ў лесі по выжэрэ. Бастынь Лун.

РАГА'ТКА I ж. Частка калаўрота ў выглядзе двухзубай вілкі з жалезнымі зубамі, на якую надзялоць шпульку. Надзень шпульку на рыгатку і закруці лютэрку, кап не звалілася шпулька. Моханава В.-Дзв.

РАГА'ТКА II ж. Саха калодзежнага журалля. У зямлю ўбіваецца рагатка, на рагатку кладзеца асьвер, а да асьвера прывязаецца шост — вот і калодзіш. Барыскі Лаг.

РАГА'Ч (рыча'г) м. Тоес, што і рагатка I. Надзела шпульку на рыгат і прыкроціла лютэркай. Якубова Рас.

РАГАЧЫ' мн. Ручкі саxі. У сасе ёсць рагачы, за іх, як аруць, дзержаца рукам. Даўгабор'е Рас.

РАГО'ЖКА (раго'шка) ж. Прылада, на якую матаюць ніткі. Матка кладуць на развітушку і матаюць на рагошку. Навасёлкі Свісл.

РАГУ'ЛЬКА ж. Тоес, што і рагатка I. Рагулька наложана на шпень, і на шпень надзялоць шпульку. Міратычы Кар. У рагульку ныдзіваюць шпульку. У рагульцы ёсць штор, на штор надзялоць шпульку. Сяляўшчына Рас.

РАГУЦI' (рагуце') толькі мн. Дзве жэрдкі, змацаваныя папярочнай планкай, якія кладуцца на сані, каб сані былі шырэй. Рагуце накладаюць на сані, кап лепей ехаць было. Сані так вускі, а калі палахыць рагуце, то яны становяцца шырокімі. Ністанішкі Смарг.

РАД м. Пракос. Прайду па радах і паразбіаю сена, хай сохне, пагода добрая. А так рады тоўстыя, не высахнё. Шкураты Браг.

РАДАБО'ЗЗЕ н. Рэдкае палатно. Ой, якож и ты выткала радабоззе. Яно ш скора парвеца. Моханава В.-Дзв.

РАДАВІ'НА (радаві'на) ж. Палатно на ручнікі (у радочкі). Колы чэмю ў радовіну, то наступаем по порадку на чэтыры поно-
жэ. Азарычы Пін.

РАДЗЬКО'УЕ (рацько'уе) н. зборн. Спябло і лісце рэдзыкі. Прысытвы не ядуць рацькоўя. Моханава В.-Дзв.

РАДЗЮ'ЖКА (радзю'шка) ж. Посцілка, вытканая з грубай пражы і рыззя. Спраля зэрб'е, аснівала дзве гулкі і пыткала рыз-
зэм, і вышила ікрас дзве радзюшкі. Радзюшкай ныкравеамся. Мо-
ханава В.-Дзв. Выткала радзюшку і пошила на куделі, каб було добрае окутніца. Бастынь Лун.

РАДО'К I м. Пасад, спаны, рассцеленія на таку для абламо-
ту. Паслад жыта радок і змолоты. За нэч два радкі змолоты.
Азарычы Пін.

РАДО'К II м. Укладка лёну на полі. Лён пыднялі, пывізалі ў кіткі і пыставілі ў раткі. Ваўкавічы Тал.

РАДО'УКА ж. Чарга. Яго я прапусціў, а сядзядня мыя радоў-
ка гнаць кароў пасвоціць. Моханава В.-Дзв.

РА'ЖАЧКА ж. Дзежачка, у якой расчыняюць цеста на бліны.
Памыл ражачку, нада разьвесці на бліны. Моханава В.-Дзв.

РАЖНЫ' мн. Голья сцяблы. Карова ўзварвалася ў паласу і пазядала ўсё, асталіся толькі адны ражны. Шкураты Браг.

РАЖО'К м. Спарыння. Во, у жыці бацата ражкоў. Глядзі, які бальши ражок вырас у каласку. Шкураты Браг. У каласку жыта многа чорных ражкоў. Вароніна Рас.

РАЖО'Н (рожо'н) м. Дзяржанне качаргі. У коцубовы корнат-
кій рожон. Трэбо зробыты другога рожна. Горск Бяроз.

РАЖО'УКА ж. Прывлада для лоўлі рыбы: сетка, нацягнутая на драўляны каркас. Ражоўка — невеліка сетачка. Ражоўка адзін чалавек лавае рыбу. Жахавічы Маз.

РАЗАБРА'ЩА (разобра'тэся) зак. Распрануцца. Трэба разо-
браться і ложкэтэся спатэ в лыжок. Дэмітравічы Кам.

РАЗАГНА'ЦЬ (разогна'ць) зак. Зрабіць барозны (у жыце).
Я шчэ жыто не разогнаў, трэбо разогнаць, а то ўзойдзе. Бобрыкі Петр.

РАЗАРАЦЦА незак. Хвалявашца. *I сам будзе разарацца ад етага біця.* Шкураты Браг.

РАЗБІРАЦЦА (рызьбіра'ца) незак. Распранаща. *Чаго стаиш, рызыбірайся і лажися спаць.* Моханава В.-Дзв.

РАЗВАЛІНЫ (рызы'ліны) толькі мн. Дзве жэрдкі, змацевавші папярочнай планкай, якія кладуща на сані, каб сані былі шырэй. Палахы рываліны ны сані, сані будуць шырэйшия, і будзіць добра ехаць. Сяляўшчына Рас.

РАЗВАРТОТКА ж. Ключ для разводкі зубоў пілы. *Вазьмі разверотку і разъярні ў піле зубу, кеб правільна пілавала піла.* Шкураты Браг. *На разверотку і разъярні зубу ў піле.* Бобрыкі Петр.

РАЗВІТУШКА ж. Прыйстасаванне для размотвання маткоў. *Матка кладуць на развітушку і матаюць на рагошку.* Навасёлкі Свісл.

РАЗВОДЫ толькі мн. Вялікі воз. *Запрагай каня ў разводы і паедзем сналы вазіць.* Барыскі Лаг.

РАЗВОРКА (разво'рка) ж. Трайня. *Разворка.* Вострава Мааг. *Розворка скрэпляе ўвес воз.* Горск Бяроз. *Разворка скрэпляе зат с перадам воза.* Навасёлкі Свісл.

РАЗВЯДЗЕНЕЦ (развядзенец) м. Мужчына, які развёўся з жонкай. *Развядзенка ішла замучи за развядзёнца.* Сяляўшчына Рас.

РАЗВЯДЗЕНКА (развядзенка) ж. Жанчына, якая развялася з мужам. *У мяне жывець развядзёнка, іна пакінула свайго мужыка.* Сяляўшчына Рас.

РАЗГІРАКА (разгіра'ка) ж. і м. Крываногі чалавек. *Але шён і разгірака, што із возам можна праехаць.* Навасёлкі Свісл.

РАЗДЗЕЛЬНИКІ мн. Частка ткацкага станка — калодзікі з дзірачкамі, праз якія прадзівающца шнуркі ад панажоў. *Пыдай мне раздзелнікі, я буду чапляць панажы.* Замошша Рас.

РАЖОГАЦЦА зак. Затрасціся ад спалоху. *Бедный разжогаўся, вельмі спушаўся.* Бобрыкі Петр.

РАЗЗЯВА (рызьбя'ва) м. і ж. Разява. *Чаго стаиш, рывзязва?* *Што ты ні бачыши, што туча находзіць?* Бяжы скарэй дамоў. Моханава В.-Дзв.

РАЗМАЗОЛІЦЦА зак. Расслабіцца. *Размазолілася сучка, нада пуправіць сучку ў калаўроці.* Сяляўшчына Рас.

РАЗМАТОЧКІ (размото'чкы) толькі мн. Прыйстасаванне для размотвання маткоў. *Прынэсы размоточки, буду разматываты матка.* Горск Бяроз.

РАЗМЕРКА (роме'рка) ж. Мярэжка. У хвартуху размерка зроблена гапэлечкамі. Азарычы Пін.

РАЗРАБІЦЦА зак. Растваўшцець. *Вой,вой, Лізавета раздзіла рабёнка і так разрабілася,* што ў дзъверы чуць улазіць. Вадва В.-Дзв.

РАЗУХА ж. Асака. *Разуха расьцець у балоці, і каровы не ядуць.* Якубова Рас.

РАКАВІНА (ра'ковіна) ж. Прамежнасць паміж капытоў у каровы і да т. п. *Карова пракалола ракавіну і кульгає.* У каровы паміж капытоў е ракавіна. Навасёлкі Свісл. *Закалола корова ракоўні і кульгае.* Бобрыкі Петр. *Між капытоў у корову е ракавіна.* Шкураты Браг. У каровы ў капыце ёсць ракавіна. Міратычы Кар.

РАКОПЫЖ (роко'пыж) м. Тоё, што і ракавіна. *Проколола ракопыж корова і кульгае.* Бастынь Лун.

РАКОПЫЖЫК (роко'пыжык) м. *Намянши.* ад ракопыж. *Пробіла на гоздь корова роко'пыжык.* Бастынь Лун.

РАЛА I (ра'ло) н. Дрэва з адным коранем і двумя стваламі. *Росте дэрэвіна із корэнія одна, а долей росте две, то ето рало.* Бастынь Лун.

РАЛА II (ра'ло) н. Частка сахі, на якую накладваецца сашнік. *Зрабій рало і набій на рало сашнікі.* Ставок Пія.

РАЛА III (ра'ло) н. Саха-сукаватка. *Ронэй горалі ралом, а тэпер і сохэй нэ горэм.* Горск Бяроз.

РАЛА IV (ра'ло) н. Тоўсты сук. *Ветер поломав рало у груши.* Рало було товств. Азарычы Пін.

РАЛАВАТЬИЙ (рэлова'тый) прым. Сукаваты. *Рэловаты лес.* Бастынь Лун.

РАЛЬНІК м. Араты. *Цяпер трактарыст арэ зямлю, а раней ральнік араў.* Ністанішкі Смарг.

РАМА ж. Дзве жэрдкі, змацеваныя папярочнай планкай, якія кладуща на сані. Палахы ны сані раму, кап добра було сядзець. Якубова Рас.

РАМАН (рома'н) м. Рамонак. *Роман росте ў жыте.* Бастынь Лун.

РАМАНДУЛЯ (романду'ля) ж. Тое, што і раман. *Много росте романдулі ў канюшыні.* Бастынь Лун.

РАМАНЦЕР (рэмонтёр) м. Пуцявік. *Мой муж буў рэмонтёром, почыняй дорожі.* Горск Бяроз.

РАМЕЗА (роме'за) м. Луска верхняга слоя кары сасны. От богатога ромезы на хвоі. Бобрыкі Петр.

РАМЕНЬ-РАМЕНЕМ прысл. Пра квашаніну, якая дрэнна застыла. *Раменъ-раменем застыло холдное, што толькі ложкой можна есьці, і чаму ено добро не застыло, рамень-раменем.* Бобрыкі. Петр.

РАМШТУК м. Папярочная планка, у граблях, у якую набиваюць зубы. У граблях ёсь рамштук, куды ўбіваюць зубы. Ністанішкі Смарг.

РАНАЦЬ (рона'ць) незак. Перамяшчацца зверху ўніз (пра чыты). *Ніт ронае і получаецца зево.* Бобрыкі Петр.

РАНІНІЦА (ра'нніца) ж. Раніца. Якая цёплая ранніца. Стайкі Барыс.

РАПЕШНИК м. Дзядоўнік. *Дзе ты рапешніку столькі начапляла ў спадніцу?* Шкураты Браг.

РАПТУХ м. Вяровачная сетка, у якую бяруць сену каню ў дарогу. *Ныпыхай сену ў раптух і вазьмі каню ў дарогу.* Плігаўкі. В.-Дзв.

РАПЯХІ мн. Адходы пры прадзенні кудзелі. У кудзелі много рапяхой. *Дужа плахая кудзеля, адны рапяхі, што прасьці нельга за рапяхамі.* Салонае Жлоб.

РАСАВАЦЬ незак. Красаваць (пра жыта). Ужо жыта расаваць начапа. Палляцкішкі Вор. *Скора жыта начне расаваць.* Старае Сяло Зэльв.

РАСКАНЬКАЦЦА зак. Прасіць, выпрашываць чаго-небудзь не пераставая. *Хваціць канькаць, расканькалася.* Гроши німа на гэта. *Ні канькаць, будуць гроши, куплю.* Навагрудак Гродзь.

РАСКАРАЧІ (рыскира'ч) м. Ручнік, у якім наслід есці на поля. Пупліла матузы і атрезала пылытна ны рыскирач. У раскарачу' наслід есці на поля. Ваўкавічы Тал.

РАСКРЫШЧЭННЕ (роскрышчэ'нне) н. Скрыжаванне дарог. За селом начиаецца роскрышчэнне дорог. Бастынь Лун.

РАСЧНЫЙ прым. Рознакаляровы. Паший мне спадніцу, каб були расныя брыжы. Шкураты Браг.

РАСО'Л м. Суп на капусным расоле. Узяла капуснага расолу, паткалала дранаю картопляю і наварыла расолу, смачна расол. Міратычы Карап.

РАСО'ХА (ро'соха) ж. Апорны слуп у гумні і інших гаспадарчых будынках. Згіла росоха ў гумні, трэбю нову ставіті. Бастынь Лун.

РАСПАРЭХ м. Прарэх (у штанах). Защапі распарэх у штанах. Жахавічы Маз.

РАСПЮРКА (роспо'рка) ж. Папярочная планка, якая злучае ў санях два палазы. Зломэліася росторка ў санёх, у санёве. Дзмі-травічы Кам.

РАСПРАЕХ (распroe'х) м. Прарэх (у штанах). Доńка, заштулу ему распроех у штонах. Бобрыкі Петр.

РАСПРАТВАЦЦА незак. Распранацца. Не трэбо распратвацца, зара пойдзем. Ністанішкі Смарг.

РАСПУ'КНУЦЦА (роспукнуцца) зак. Распусціца. От ужэ на берозе пупышкі скоро распукнуцца. Бобрыкі Петр.

РАСПУСЦІЦЬ (распсты'ты) зак. Адвесіць (губу). Распустыў губы дай сздыт собе. Горск Бяроз.

РАСТАНЦЫІ мн. Ростань. Ідзіце гэтай дарогай, а там будуць растанцы, і павярніце налева. Жахавічы Маз.

РАСТАПЛЯ'ЦЦА незак. Раставаць (пра снег). На двары па-раць, сонех растаплецца, будзя вясна. Паліацкішкі вор.

РАСТАРО'ПА ж. Разводзе. Тыкая растарона, па дарозі стаіць выда, няможна ехаць, пакоты гразнцуць па трупкі. Моханава В.-Дзв.

РАСТРУ'ШЧВАЦЬ незак. Таўчы. Усё роўна картоплю трэбо раструшчвачь. Бобрыкі Петр.

РАСХАРАТАЦЬ (росхораты) зак. Разбурыць, раскідаць. Усё вэндэлкі росхоратав, што нэма дэ вэндбыты. Горск Бяроз.

РАСЧА'ВІЦЬ (расча'віты) зак. Раздушиць. Курыца расчавіла яйцё, і вышла кураня. Горск Бяроз.

РАСЧЫГНІЦА ж. Дзежачка, у якой расчыняюць цеста на бліны. Вазэмі расчыніцу і ўчыні на бліны. Сяляышчына Рас.

РАСЧЭ'РКАЦЬ (росч'ркаті) незак. Расхістака. От ак заболев зуб, і его росчэркав, што тэлэр зусім ківаецца. Бастынь Лун.

РАСШАЛО'ПАЦЬ зак. іран. Раствумачыць. Расшалопай ты яму, а то гэты дурань не разумее. Моханава В.-Дзв.

РАСШВОРКА ж. Доўгі чатырохграны бруск, які злучае задок восі з перадком. Трабі добрую бяроавую расшаворку ў калёсы. Расшворка убівацца ў пярэднію вось і ў заднію вось. Касталомава В.-Дзв.

РАСШЫГВАЧКА (росшы'вочка) ж. Мярэжка. Зробі мне росшывочку ў хвартуху, коб хорошай було. Бобрыкі Петр.

РАСШЫУКА (росшы'ўка) ж. Прошва. Пошила настыльніцу і ў сірадзіну ўшила росшыўку. Бастынь Лун.

РАСШЭНДЗІЦЬ зак. асудж. Растраціць. Расшэндзіла хоўяйство, она не хоўяйка. Бобрыкі Петр.

РА'ТА ж. Чарга. Мая рата ў поля гнаць кароў пасьвіць. Зашазер'е. Віл.

РАУГЕНЯ ж. Напітак з саладухі, запаранага салодкага цеста, разведзенага водой. Зыпарыла трыканую муку, пасаладзіла ноch у печы, а тады разъвіла халоднай водой, і гэта ёсць раўгена. Можана В.-Дзв.

РАХВА ж. Жалезні абруч. Рахва набыта на чэрэнок. Горск Бяроз.

РАХКАЦЕ'ЦЬ (рохкоте'ті) незак. Рохкаць. Я чую — съвіння рохкоті і кусает ее. Азарычы Пін.

РАЩАЦЕ'НЬ м. Папярочная планка ў граблях, у якую набиваюць зубы. Зрабіў рашацень у граблі, а цяпер буду ўбіваць зубы. Брусы Мядз.

РАШКА ж. іран. Твар. Ты глядзі, адзін месяц пабыў у маткі, і якую рашку рзыгэдываў. Замошча В.-Дзв.

РАШО'ТКА ж. 1. Жалезні пласцінка на аглоблі, па якую надзяюць атосы. Нада прыбіць рашотку да аглаблі, кап ні звалівалася атосяна. Якубова Рас. 2. Рэгулятар (у плузі). У плузі ёсць рашотка, якая рагуліруя, як араць, глубока ці мелка. Якубова Рас.

РАШЫ'НА ж. Рошчына. На вадзе варыцца мяса. Тады гэту ваду паткалачаваюць кіслай рашчынай, вот вам гэта і ёсць крухі. Міратычы Кар.

РАШЭ'ТУХА (рэшэ'туха) ж. Грыб, падобны да махавіка. У лесі мнэго рэмэтух ростэ по нізінах. Азарычы Пін.

РЖА'НІЦА ж. Гржаная салома. Падкінүй карові ржаніцы, хай ёсць. Якубова Рас.

РЖОННЕ (ржо'нъне) н. Іржышча. Жыта жжалі, а ржоньне асталося. Барыскі Лаг.

РЖЫ'СКА (ржы'ско) н. Тое, што і ржонне. Ржысько асталося, а жыто жжалі. Жытнёй ржысько. Навасёлкі Свісл. Пайду касіць ржысько, там жыта ўжо звезды. Паліацкішкі Вор.

РО'ВАР (ро'вэр) м. Веласіпед. Падехав вэн на бэде, так кагалі колісі, а тэпэр кагам ровэр, лісанэд. Бастынь Лун. Ён жа на ровары егдзіў. Навасёлкі Свісл.

РО'ДЗИНКІ (ро'дінкі) мн. Імяніны. Вэн родінкі спрайліяе сына. Бастынь Лун.

РО'ЖАНІЦА ж. Парадзіха. Паехалі атведаць рожаніцу. Моханава В.-Дзв.

РО'ЗАЧКІ мн. Дзве тонкія дошчачкі ў краснах, якія служаць для того, каб не блыталіся ніткі асновы. Розачкі ў чынах, кап ня спуталіся ніткі. Траба розачкі ўсунуць у чыны. Паліацкішкі Вор.

РО'ЗВАЛЬНІ толькі мн. Шырокы сані. Палажы ў розвальні саломы, кап лепей було ехаць. Сані вускія, а розвальні шырокія. Моханава В.-Дзв.

РО'ЗВІНЫ (ро'звіны) толькі мн. Рэзгіны (для нашэшня сена, саломы). У розвінах наслід каровам і конім сена. Ваўкавічы Тал.

РО'ЗЗЕ (ро'зъя) н. зборы. Дробныя галінкі бярозы. Нэма у мэнэ вэніка, трэбо ітті розъя наразаті. Азарычы Пін.

РО'ЗКА (рэ'зка) ж. Галінка. Нэма вэніка, пойду наслеку рэзкэв і зроблю вэніка. Рэзка вэльмі тонкая на вэніка. Азарычы Пін.

РОК м. Год. У гэтым роцы добра жыто було. Горск Бяроз.

РО'ПА ж. Гной (з раны, з вачэй). Ністанішкі Смарг.

РО'СКВАЛЬ ж. Бездарожжа. Дарога тронуласа, роскваль, са-ма роскваль, і нема ак ехаті ў горад. Бастынь Лун.

РО'СКІД (ро'скіт) *м.* Від ворыва, пры якім зямля адвальва-
єща ў розыя бакі. Узараў *свою сокту ў роскіт*. Мнюхі Міёр.

РО'СКІДКА *ж.* Тоё, што і роскід. Узораў *свой загон у роскід-*
ку. Бобрыкі Петр.

РО'СЛЯ *ж.* Рост. *Нема ў корчы рослі*, замочыло. Бастынь Лун.
РО'СПУГА *ж.* Баразна паміж градкамі. *Роспуга помеж град-*
камэ, по других містах то прозёра. Дэміравічы Кам.

РО'ССЕ *н.* зборн. Чарот. *На роцэ ростэ россе, на вэрху ў ёго*
чорный дойгій качан. Горск Бяроз.

РО'ХЛЯ *ж.* Неахайная жанчына. *Рохля ты, хоць бы ты на сябе*
паглядзела, як ты ходзіш. Муханава В.-Дзв.

РО'ЦЕЗКА (ро'тэзка) *ж.* Вузкая палоска матэрыялу, якой за-
вязаўцы хвартух. *Хвартух завязываецца ротэзкамі*. Порваласа ро-
тэзка ў хвартуху. Азарычы Пін.

РО'ЧІНІК *м.* Аднагадове жарабя. *Мое жэрэбя — рочнік*. Горск
Бяроз.

РО'ЧІНЦЫ толькі мн. Гадавіна. *Пасъля съмерці таты прайшоў*
гот, траба спраўляць рочніцы. А я рочніцы *справіла па мамі*. Ні-
станішкі Смарг.

РУКАВА'ТКА *ж.* Ручка на кассі. Трэба прыладзіць рукаватку
да кася. Вострава Маст.

РУКАВІ'ЦА *ж.* Тоё, што і рукаватка. *На акосся завяжы рука-
віцу, трэба іці касіцу*. Ністанішкі Смарг.

РУКАЯ'ТКА *ж.* Верацяно з наматанымі па яго піткамі. Тры ру-
каяткі ныпала на верацяно. Якубова Рас.

РУЛІ' толькі мн. Цура, прыгатаваная з сырой вады, кусочкай
хлеба, цыбулі і поснага масла. *Я зрабіла рулі. У ваду накрышила*
хлеба, пасаліла, накрышила цыбулі і зыправіла посным маслам —
этая і ёсьць рулі. Муханава В.-Дзв. Хадзі, будзім есьці рулі. Ваў-
кавічы Тал. Я на абел зрабіла рулі і паела. Сяляўшчына Рас.

РУМ *м.* Месца, з якога сплаўлялі бярвенне. *Румам звалі месца,*
куды зімой вазілі бярвенне з лесу. Муханава В.-Дзв.

РУ'ХКАЦЬ незак. Рохкаць. Сьвіння рухая, трэба есьці даць.
Барыскі Лаг.

РУЧА'ЙКА *ж.* 1. Верацяно з піткамі. Я сегодня напала ру-
чайку пражы. Бастынь Лун. 2. Верацяно, па якое змотаны піткі з
двух верацён. Дэв одкідкі звіаемо на однэ вэрэтэнно і называюмо
ручайкою. Азарычы Пін.

РУ'ЧКА I *ж.* Млён. У жорнах у верхнім камене ў боцы е гназдо,
куды ўстаўляеца ручка. Шкваруты Браг.

РУ'ЧКА II *ж.* Пасма ачсанага лёну. Я на съвінную
шточку ачасала аш 10 ручак і звізала ў буньцік. Касталомава
В.-Дзв.

РУ'ЧКІ I *мн.* Драўляныя брускі, якія ўбіваюцца ў падушку ка-
лес і да якіх прымацоўваюцца драбіны, барты калес. У шапку (па-
душку) ўбіваюць ручкі. Навасёлкі Свісл.

РУ'ЧКІ II Блокі, на якіх вісіць ніты ў кроснах. Ручкі, у якія
укладають колясца, а за колясца чапляюць ніты. Азарычы Пін. Кача-
лочко на ручках вісіць у кроснах. Навасёлкі Свісл.

РУШЭ'ННЕ (рушэ'нне) *н.* Сход (месца). Молодічок, як на-
стое, молодічок у другій квадзе, поўный месяц, рушэнье месяца.
Бастынь Лун.

РЫБА'К *м.* Дажджавы чарвяк. Як многа рыбакоў пасъля
дажджу па двары поўзае. Міратычы Кар.

РЫБАЧО'К *м.* Светлячок. Паглядзіць, сколькі многа съвецяць
рыбачкоў на кургану. Паляцкіші Вор.

РЫЖЫ'ШЧА (рыжы'шчо) *н.* Гржышча, астаткі сцяблou. Жалі
жыто і пакінулі дужо вялікае рижышчо. Міратычы Кар.

РЫ'ЛА *н.* Верхня вузкая частка графіна, бутэлькі і да т. п.
Можна ў цябе пазычыць рыла ат графіна, а то німа чым кылбасы
робіць. Стайкі Барыс.

РЫ'ПАЦЬ незак. Падымашца ўверх і апускацца ўніз (пра пі-
ты). Ніт не рыпае добрэ, трэбо его заменіць. Бобрыкі Петр.

РЫ'СА *ж.* Паз. У кадушцы робяць рысы і ў рысу ўстаўляюць
дно. Навасёлкі Свісл.

РЫТАВІНА *ж.* Калдобіна. Тыкая дарога нягодная, адны ры-
тавіны. А во якая глубокая рытавіна. Сяляўшчына Рас.

РЫ'ХЦІК прысл. Абсалютна аднолькавы, вельмі падобны на
каго-небудзь. Трахім рыхцік бацька. Мыя Волька рыхцік, як твия
дычка. Муханава В.-Дзв.

РЭ'ДКІЯ толькі мн. Булён. Трэбо зварыць на вячэру рэткія.
Навасёлкі Свісл.

РЭ'ДЧЫК (ре'чык) *м.* Чапец (каля кішок). Адыдrala рэчык
каля кішок і ператапіла на сала. Ваўкавічы Тал.

РЭЗ *м.* Загон. Рэзы — цэлы кусок зямлі, рэзы орутъ на загоны,
адзін раз — загон. Бастынь Лун.

РЭ'ЗАНІКІ мн. Разрэзаная папалам і звараная ў шалупінні
бульба. Мама, навары рэзанікаў на вечэру. Жахавічы Маз.

РЭ'ЗАЦЬ незак. іран. Есці. Ему коб use прысмакі, а ты рэж
і несмачнае. Бобрыкі Петр.

РЭЗКІ толькі мн. Рэзгіны. Возьмі рэзкі і прынэссы сено коневы.
Горск Бяроз.

РЭ'ЗЧЫК (ре'шык) *м.* Разец. Рэшчыкам выразаюць с сярэдзі-
ны лошкі. Навасёлкі Свісл.

РЭЗЬ (рэс) *ж.* Сечка. Рэс рэзалі с саломы і дывалі каровам.
Даўгабор'е Рас.

РЭ'МЕНЬ *м.* Прывязка для прымацоўвання біча да цапіль-
на. Выразаў рэмень, трэба бічоўку прывязаць да цапілна. Заазер'е
Біл.

РЭ'МІСЬ *м.* Чорны стрыж. Рэміс — крупна, чорна пташка.
Бастынь Лун.

РЭ'ПА *ж.* Пра парэпаныя ад гразі і сіверу ногі. Ох, брат, якая
і цябе рэса на ныгах, не мыў, запусціў ногі. Цяпер мучайсі з рэпай.
Муханава В.-Дзв.

РЭ'ПІКА I *ж.* 1. Драўлянае кальцо, якім замацоўваюць шпуль-
ку на рагатцы ў калаўроце. Прыйкруціц нада рэпку ў вілках, кап-
ні звалілася шпуліна. Стайкі Барыс. 2. Кальцо, якім прыматацоўва-
еца шыйка касы да касі. Узяў касільно, да касільна прылажыў
касу, надзеў рэпку і клінком забіў. Дзюблевічына Малада.

РЭ'ПІКА II *м.* Хвасцец, макаўка (у каня). Оля', абрезаў карнотка
каню хваста, калі самай рэпкі. Навасёлкі Свісл.

РЭ'ХВА *ж.* 1. Тоё, што і рэпка I у 2-м знач. Купіў рэхву да ка-
сы, а цяпер трэба касу асадзіць. Альхоўка Навагр. 2. Невялікі же-
лезны абруч, якія надзяеца на слуп і на вароты, каб іх зачыніць.
Зачыні вароты рэхвой. Заазер'е Біл.

С

САБА'КА (соба'ка) *м.* Устарэлая мера дроў. Поставів собаку дроў. У собаку лезе два воза дров. Бастынь Лун.

САБА'ЧКІ *мн.* Прадаўгаватыя брускі з колцамі, на якія падвешаюцца ніты. Думаю ўяўсьці вяровачкі ў сабачкі і зачатіць нічальніцы. Палацкішкі Вор.

САВО'Й *м.* Канапляная вяроўка. Атварваюць аторышкі ат пянькі. С аторышкай уноць савай, а сывыямі пытлітаюць лапці. Ваўкавічы Тал.

САВО'К I *м.* Прывада ў выглядзе грабелек для зборання чарніц. Саўком добра сыбіраць чарніцы. Дужа скора ныбрала саўком чарніц. Якубова Рас.

САВО'К II *м.* Каробачка з бяросты для ягад. Дралі бяресту і дзелалі саўкі, а ў саўкі зьбіралі ягады. Сяляўшчына Рас.

САГА'Н (сога'н) *м.* Чыгуны. Купіла побелены соган. Бастынь Лун.

САДАВІ'ЦЦА (содові'цца) *незак.* Садзіцца. Садавіса. Спасібо, я ні хачу садавіцца. Навасёлкі Свісл. Содовіцеса на цыпочкі. Бастынь Лун.

САДРА'ЦЬ (садра'ць) *зак.* Узараць (цаліну). От я новіну содраў і посевей лён. Бобрыкі Петр.

СА'ЖА *ж.* Спaryшня. Як многа сажы ў каласах жыта. Барыскі Лаг.

СА'ЛА (са'ло) *н.* Груз у калодзеі, прычэплены да жураўля. Прывяжы ды кынца асьвера сала, кап ляхчэй було дыстываваць ваду. Муханава В.-Дзв. Стагт стовп, а на стовпу пуга лежыт, а до пугы на концу прывязана сало, коб легчэй було воду достовавати. Горск Бяроз.

САЛАДУ'ХА (солоду'ха) *ж.* Салоджанае цеста з аржанай муки. Солодуха дужа смачна, вона кісло-солодка. Бастынь Лун.

САЛАМЯ'НКА *ж.* Сянік. Пайду саламянку напхало, бо німа шна чом спаць. Жахавічы Маз.

САЛЕНКА *ж.* Салянка. Усып солі ў салёнку. Муханава В.-Дзв.

САЛО'ДНІКІ *мн.* Абабраная звараная бульба. Мама, бувала, гарыла на вечэрну салоднікі. Тульгавічы Хойн.

САЛО'М'Е (соло'м'е) *н.* Скляпенне. Ток уложылі ў печы, цепер трэба зацелешнікі поставіць, а на зацелешнікі солом'е ўложыць. Бобрыкі Петр.

САМАР'БКА (самаро'пка) *ж.* Даматкаце сукно. Выткала пляц губак самаробкі і пашыла Трахіму кулёк. Кастаномава В.-Дзв. **САМАРУ'ШНІНА** *ж.* Самаробная тканіна. Тады ш ні насілі крамнага, а насілі самарушніну. Ваўкавічы Тал.

САМАСА'ДКА (сымыса'тка) *ж.* Курыца, якая сама села на яйцы. Сымысатка нынісла яец і вывіла сымысаткі. Ваўкавічы Тал.

САМАСА'ДКІ (сымыса'ткі) *мн.* Куранты, якія вывеліся самасадам. Мышы шэрка — сымысатка, нанесла яец і высядзіла сымысаткі. Ваўкавічы Тал.

САМАСЕ'ДКА (самасе'тка) *ж.* Тое, што і самасадка. Самасетка ў крапіві вывела самасадак. Сяляўшчына Рас.

САМАСЕ'ДКІ (самасе'ткі) *мн.* Тое, што самасадкі. Самасадак у міне аш сем штук, самасетка высідзіла. Сяляўшчына Рас. Курыца нынісла ў страківе яец і вывела самасеткі. Якубова Рас. У мене

кура ра'бенька ў етум годзі була самаседка і вывіла самаседкі. Тульгавічы Хойн.

САМАСЕ'ТКІ (самосе'ткі) *мн.* Тое, што і самасадкі. У крапіві кура седела і выседела самосейкі. Бастынь Лун.

САМАТУ'ЖКІ *мн.* Малыя саначкі. А ці е ў вас саматужкі? Дайце, цётачка, мне, поеду на рэчку плаця муцъ. Жахавічы Маз.

САМГНУ'ЦВ *зак.* Задрамаць. Так захацелася спаць, і я нямнога саменула, і мне лягчэй стала. Муханава В.-Дзв.

САМІ'ЦА (сомі'ца) *ж.* Самка. Ікранік — это сельдь з ікрэю, соміца. Бастынь Лун.

САНАПРА'ДКА (санапра'тка) *ж.* Калаўрот (для прадзення). Нада купіць санапратку кудзелю прасыці. Стайкі Барыс.

САНАПРА'ХА *ж.* Тое, што і санарадка. Прала кудзелю на санапраху. Старонка Асін.

СА'НКІ толькі *мн.* Сківіцы. Хворы конь, у яго санкі распухлі, ні хоча дажы есці сена. Навасёлкі Свісл. Якіе большие санкі ў коровы. Бастынь Лун. Пасячы галаву каровы і санкі пасячы, буду варыць кваашаніну. Сяляўшчына Рас. Карова мылыдая, зубы ў санках як нажы сідзяць. Муханава В.-Дзв.

САПАЛА'ЦВ *зак.* Апалаць. Сапалала крупы, апаліны вылецелі, а крупы асталіся ў начовачках. Старонка Асін.

САПНУ'ЦВ *зак.* Адпачыць. Даі ты мне трохо сапнуч, а то я задыхнусё. Трэбо трохо сапнуч, а тады пойдзэм. Навасёлкі Свісл.

САРАКО'УКА (сороко'вка) *ж.* Дошка-саракоўка, з якой робяць рамы. Рамы зробіў із дошкі-сороковкі. Напілавав дошок-сороковок на рамы. Бастынь Лун.

САРАЧЭ'ЧНЫ (сорочэ'чны) *прым.* Які адносіца да сарочкі. Выткала сорочэнэе полотно. Бастынь Лун.

САРДА'ЧАК *м.* Безрукаўка. Сардачак такі красівы. Сардачак шыям без рукай. Навасёлкі Свісл.

САСТАНАВІ'ЦЦА *зак.* Састояцца. Малако посная састановіца, толькі вяршок съмятаны. Ністанішкі Смарг.

САСУ'ЛЯ *ж.* Лядзяш. От многа свісія сасуляй са страхі. А гэта сасуля тоўстая. Вон, якая тоўстая вісіць на страсе сасуля. Стайкі Барыс.

САЎКУ'ТНІЦА (соўку'тніца) *ж.* Кісель з чарніц. Му ж кожжый день варым із чорнай ягады і крухмалу соўкутніцу, му ее любім. Бобрыкі Петр.

САХАВІ'ЛЫ (сохові'лы) *мн.* Вілкі з трымя зубамі. Возьмі соховілы і пойдэм стожка ложыті. Азарычы Пін.

СА'ЧАК *ж.* Жаночае верхнєе адзенне, жакет. Купіла тонкага сукна і пашыла сабе сачак. Муханава В.-Дзв.

САЧЫ'УКА (сочы'вка) *ж.* Віка. Я посэла сочыўку на кармы. Азарычы Пін.

САЧЭ'НЬ *ж.* Баханка хлеба, абкачаная ў муку. Калі пякуць хлеб, булку хлеба апсылаюць мукоў і завуць яе сачэн. Якубова Рас.

САЯ'Н (сая'н) *м.* 1. Спадніца. Пашыла сабе сяян настіць у свята. Дудчына Рас. 2. Сарафан. Надзела чорны сяян і белую кохту. Галубово-рас. Сяляўшчына Рас.

СВЕ'НКА (свэ'нка) *ж.* Укладка жыта з дванаццаці снапоў. Снопэ жыта трэба поставяць в свэнку. Дзмітравічы Кам.

СВЕНЦІЯ'ДЛА (свеньція'дло) *н.* Зверабой. Гэто зелечко — свеньціядло. Навасёлкі Свісл.

СВЕСЬ (съвесь) ж. Сястра жонкі. Жывём утрох: я, жонка і съвесь. Жахавічы Маз.

СВЕТАШ (съве'таш) м. Падстаўка для лучыны. Што ты запаліла лучынку і дзяржыши, уткні ў съветаш, хай гарыць. Моханава В.-Дзв.

СВЕЧКІ (съве'чкі) мн. Капелькі тлушчу на паверхні стравы. Жырная капуста, аш съвечкі стыяць, плаваюць. Сяляўшчына Рас. СВІНАРКА (съвіна'рка) ж. Сівец. Вырасла съвінарка большая, але каса не бярэ касіць. Брусы Мядз. Каса не бярэць съвінаркі, затупілася. Ністанішкі Смарг.

СВІНАЧКА ж. Пастушка, якая пасе свінней. Свіначка жане свіней. Горск Бяроз.

СВІНГНЕЦ (свін'пец) м. Свінух. Загані свінней у свінінэц. Азарычы Пін.

СВІННУХА (съвінну'ха) ж. Тоё, што і свінарка. Адна сівая съвіннуха і тую кыса ня касіць. Вароніна Рас. У гырыватках адна съвіннуха, німа чаго касіць. Моханава В.-Дзв.

СВІНУХА (съвінну'ха) ж. Тоё, што і свінарка. Якая густая съвінуха вырасла. Съвінуху кыса не бярэць. Касталомава В.-Дзв.

СВІСТУН (съвісту'н) м. Пусты арэх. У гэтым годзе многа съвістуной, мыланка пупаліла. Плігаўкі В.-Дзв.

СВІТНО н. Світка. Світно по пяты пошила, а коротыш по колено. Бастынь Лун.

СВЯЖАК (съвіжа'к) м. Не апладнёнае яйцо, з якога не вышла кураня. Съвіжак ляжыць пат курацай і ня порціца, яго можна есьці. Вароніна Рас.

СВЯРБЯЧКА (съвербя'чка) ж. Кароста. Ах, съвербяць руکі, мусіць дзе-то съвербячку пудхопіў. Бобрыкі Петр.

СВЯРГУН (свергур'н) м. Цвыркун. Свэргун за пэччу. Азарычы Пін.

СВЯРГУНЧЫК (свергур'нчык) м. Памянш. ад свяргун. Больши́ — свэргун, а маленкі — свэргунчык. Азарычы Пін.

СВЯРШЧОК (свершчо'к) м. Тоё, што і свяргун. На свэргун мы кажэмо і свершчик, однэ тэ самэ. Азарычы Пін. Свяршчик съпявай ноччу за печу. Старое Сяло Зэльв. Завёўся за печу свяршчик, ўсё стракоча. Паляцкішкі Вор.

СВЯЦЕЦ (съвіце'ц) м. Падстаўка для лучыны. У калодачку ўстаўлялі калочкі, да калочка прыдзелавілі з бляшкі двайняя вілачкі, куды торкалі зыпаліную лучыну. Якубова Рас. Запалі лучынку і ўваткні ў съвіац. Вароніна Рас. Утрокні ў съвіац лучыніну. Сяляўшчына Рас. Раней у съвіац утыкалі лучыніну і палілі. За мошша Рас.

СЕДЗЕЛА ж. Частка прасінцы, на якой сядзяць. Паламалася седзела ў прасыніцы. Заазер'е Віл.

СЕДЗЕЛКА ж. Тоё, што і седзела. Заазер'е Віл.

СЕКАР м. Сякач (прылада для сячэння). Секар возьмі і посечы траву. Бастынь Лун.

СЕЛЯДЗЕУКА (селедёука) ж. Бочка з-пад селядцоў. Селедёуку нафо добра попарыть, бо ў ёй була сельдь. Бастынь Лун.

СЕЛЯЗЕ'НЬ I м. Качар. Сягодня зарэзала сілізня, дак вутачка кракаіць. Моханава В.-Дзв.

СЕЛЯЗЕ'НЬ II м. Селязёнка. Бяжыць конь, аж селязень квокча. Шкураты Браг.

СЕЛЯЗНА (сілізна') ж. Агрэх. Як ты арэш, кідаиш слёзны, а во якая сілізна. Сяляўшчына Рас.

СЕЛЯХТА'ЦЬ (селехта'ті) незак. Казытаць. Ты мене не селехті, а то я боюс. Бастынь Лун.

СЕМЯНЁ н. зборн. 1. Насенне. Пакінула гуркоў на семянё. Міратычы Кар. 2. Ліньяное семя. Семянё ссыпалі ў чан. Лён добры, семянё буйнае. Старое Сяло Зэльв.

СЕМЯНІ'К (семені'к) м. Кветаноснае сцябло шчаўя. У кэнскім шчаве зе семенік. Бастынь Лун.

СЕМЯНІ'ЦА ж. Бяроза з насенінкамі. На бярозі, якая семяніца, растуць калачы. Як пасыпоець калачы, з іх сыплецца насеня. Навасёлкі Свісл.

СЕМЯНО н. зборн. Збожжа, пакінутае на насенне. Пакінуў семяно на вясну. Старонка Асіп.

СЕНАВА'ННЕ (сенава'ня) н. Сушка сена. Якоё там було сенавана — доіш ішоў. Навасёлкі Свісл.

СЕНАВА'ЦЬ незак. Сушыць сена. Мужыкі пашлі сенаваць сена, што ўчора накасілі. Навасёлкі Свісл.

СЕ'ННІК I (с'ннік) м. Пуня. Положылі аж пять возов сэна ў сэннік. Бастынь Лун.

СЕ'ННІК II (с'ннік) м. Прыстасаванне для падвешвання вачшыны ў стаяку. Бастынь Лун.

СЕРА ж. Малодзіва. Ўжо сера ў каровы ёсь, сягодня-заўтра целіца. Якубова Рас.

СЕРНА ж. Верхні цвёрды пласт снегу. Як добра іці па серні, толькі хрусь-хрусь-хрусь! Моханава В.-Дзв.

СЕРПАКРЫЖНІК м. Кажан. Оля', серпакрыжнік зацапіўся за бэльку і вісіць у скляпу. Навасёлкі Свісл.

СЕРПЕНЬ м. Жнівень. Серпень прышоў — гатоў серп жыта жаць. Паляцкішкі Вор.

СЕСЦІ зак. Не падысці (пра хлеб). Хлеб нэ вдавса, сэв на скорынцэ. Азарычы Пін. Пасадзіла хлеб у печ, дак ён і сеў бруслам, з-пада дна скарынка аж цёмная стала. Шкураты Браг.

СЕТКА I ж. Чапец (каля кішок). Кабана закалолі. Сетку аба-драла і ператапіла на жыр. Міратычы Кар.

СЕТКА II ж. Рашотка ў пліце. Зрабіў сетку ў пліце. Бастынь Лун.

СЕЧАВО' (січаво') н. Крэсіва. Гарун клалі на крэмень і січавом высікалі агонь. Сяляўшчына Рас.

СЕЮМ м. Бяседа. Чоловэкі зобралыс на сеюм, посемовалі чоловэкі і поехалі домов. Горск Бяроз.

СЕЛЕТКА ж. Цялушки да году. Іна сёлетка, маленккая саўсім. Касталомава В.-Дзв.

СЕКАР м. Свёкар. Мой сёкар добры. Жахавічы Маз. У ее лестась сёкар памёр. Тульгавічы Хойн. У мэнэ добры сёкар. Горск Бяроз.

СЕКРОВ ж. Свякроў. У мэнэ сёкров вэльмі добрая. Азарычы Пін.

СІВАКРАХА ж. Сіваграк. Ужэ к нам прылетае сівакраха. Тульгавічы Хойн.

СІВІЦА ж. Сівец. Пашоў касіць сівіцу, а каса ні бярэць яе. Ністанішкі Смарг.

СІЛЕ'ГА ж. Расщепленае хваёвае карэнне, з якога плятуць кашы. У кашы делають дужкі, потом уставляюцца вокна з дубцэв, установлююцца рэбра ореховыя, а сілею заплетають,—дай кеш. Бастынь Лун.

СІ'СЛЯ ж. Абарваная нітка ў кудзелі. Гэта нітка, якая абарвалася і вісіць кало барады кудзелі, называецца сісьля, а начынаем прыпрадаць новую. Кавалі Свісл.

СКАБЛІЦЬ незак. Абіраць (агародніну). Я буду скабліць бульбу, зварым на вячэру. Моханава В.-Дзв.

СКАКУН I м. Танцор. Скакун добре танцуіт. Горск Бяроз.

СКАКУН II м. Блыха. Скакун так быстра скокайць, што няможна злавіць. Ністанішкі Смарг.

СКАКУНКА ж. Танцорка. Скакун са скакункай скачут польку. Горск Бяроз.

СКА'ЛКА ж. Крэмень для высякапія агню. Нашоў скалку, буду высякіц агонь. Моханава В.-Дзв.

СКАЛО'ЦІНЫ толькі мн. Масленка. Масла зьбіла, а скалоціны будзім есці з бульбай. Моханава В.-Дзв.

СКА'ПАЧ м. Крук для скідання гною з воза. Бяры с собой склапач гной скапваць на полі. Ваўкавічы Тал.

СКАПЕ'Ц (скопе'ц) м. Капец, месца для захавання гародніны. У скопец богато насыпала картоплі. Надо саломою прысыпаць і землему, коб не замерзла картопля. Бобрыкі Петр.

СКАРАВАДА' ж. Скаравада. Дзе стаіць скаравада, што ее нема тут? Тульгавічы Хойн.

СКАРАВО'ДКА ж. Тое, што і скаравада. Купіла скараводку новую. Тульгавічы Хойн.

СКАРАДА' (скорода', скрыда') ж. Рунь. Скрыды замерзла, можна гнаць кароў пасевіць на скараду. Вот добра жыта пасеелі. красівая скрыда. Моханава В.-Дзв. От скорода хорошая, будзе хорошэ жыто. Бобрыкі Петр.

СКАРАДЗІ'ЦЦА незак. Налівацца. Жыто ўжэ краску ськідае, будзе скрадаціца. Бобрыкі Петр.

СКАРАЛЮ'ШЧА (скаралю'шча) н. Лупіна яйца. Яйцы пабіла, а скаралюшча выкінула курам. Старае Сяло Зэльв.

СКАРА'Ч (скыра'ч) м. Апуча, якой вымаюць гаршкі з печы. Вазьмі скырач і ацадзі бульбу. Моханава В.-Дзв.

СКАРО'МІНА (скоро міна) ж. Скаромніна. Наварыла капусты, а скароміны маленкі кусочак укінула, сьвінячэго м'яса. Бастынь Лун.

СКАУРО'НАК м. Жаваранак. Ужо скайронак съпявая нат жытам. Паліцкішкі Вор.

СКАЦЕРКА (скацірка) ж. Настольнік. Скацірку на стол пашыла з расшибкай. Ваўкавічы Тал.

СКАЦУ'К м. Блыха. Міратычы Кар.

СКВАРО'К м. Скварка. Вазьмі з'еш гэты скварок, чаго ён будзе лажаць. Цэлую сквародку напякла скваркоў. Я люблю скваркі есці. Тульгавічы Хойн.

СКВАРЭ'ЧНІЦА (скварэ'шніца) ж. Шпакоўня. Сквырцам зрабіў скварэшніцу. Якубова Рас.

СКІ'БКА ж. Невялікі кусок (салы). Вона одрэзала скібку сала і дала мне. Бастынь Лун.

СКІ'ДЗІНЫ (скі'діны) толькі мн. Амецце. Пудсевала рэшетом ечмень і скідала скідіны. Азарычы Пін.

СКІ'ДЫВАЦЬ незак. Часаць лён. Пайду скідываць лён на жалезну драчку. Якубова Рас.

СКІ'РТА ж. Касцёр (дроў). Злажыў аблеткавыя дровы ў скірту. Шкураты Браг.

СКЛАД I (склат) м. Дэве баразны ворыва, скібы якіх пакладзены адна на другую. Гараты згараду сваго загона ў склат. Навасёлкі Свісл. Я ўзараў свой загон у склад. Бобрыкі Петр.

СКЛАД II (склат) м. Штабель дроў. Загатаўшы цэлы склат бярозовых дроў. Сімакава Кар. Я ужо адзін склат дроў спаліў. Моханава В.-Дзв.

СКЛАДА'ЦЬ (склыда'ць) незак. Каstryраваць. Кілуна, жырыбка склыдаць нада. Даўгабор'е Рас. Буду кілуна склыдаць. Сяляушчына Рас.

СКЛАДА'ТКА (скла'тка) ж. Складчына. Перат Новым годам зрабіл склаку і сустрэлі хлопцы Новы гор. Моханава В.-Дзв.

СКЛЫ'БКА ж. Скобля. Возьмі склыбку і іді дэрэвіну бэліті. Склыбка дэрэвіну скобліті. Бастынь Лун.

СКЛЮД (склют) м. Сільны мароз. Сягодня сільны склют, аш за вуши бярэць. Добры склют, нада ѿпла абувачца. Моханава В.-Дзв.

СКО'САК I м. Каса, якая скасілася. Каса скасілася і зыстаўся скосак. Вазьмі скосак касы, занясі ў кузню і зрабі нош. Моханава В.-Дзв.

СКО'САК II м. Қасынка. Завяжы хусцінку, а не скосак. Юшкевичы Нясвіж.

СКРАБСЦІ' (скрапсыці') незак. Скрэбці. На вечар трэба скрапсыці бульбу і зварыць. Моханава В.-Дзв.

СКРОПЛЬ м. Сухія гнілушкі для падкурвяння пчол. Запаліў скропль і пчосов подкладаць пчол. Бастынь Лун.

СКРУ'ЖВАЦЬ незак. Аддзяляць збожжа ад адходаў пры дапамозе рэшата. Кружаны рэшатам, скружавала ячмень. Вазьмі рэшата і ідзі скружваць ячмень. Моханава В.-Дзв.

СКРУ'ЖКІ (скру'шкі) толькі мн. Амецце. На рэшата скружваля ячмень, а скручкі зьбірала і кідала курам. Ваўкавічы Тал.

СКРУ'ЖЫНЫ толькі мн. Тое, што і скружкі. Патселя жыто і скружыны сабрала з верху жыты. Міратычы Кар. Скружыла ячмень і скружыны выбрала рукам і насыпала курам. Сяляушчына Рас.

СКРУЖЫ'ЦЬ зак. Аддзяляць у рэшашце збожжа ад адходаў. Вазьмі ячмень скружы, будзім тайчи на крупы. Моханава В.-Дзв.

СКРУТАК м. Звязка счесанага і сплещенага лёну. Начасала скрутак кужалю і буды прасціц кужаль. Альхоўка Навагр.

СКРЫ'ГА ж. Крыга. Рэчка пакрылася скрыгамі. Па вадзе плыла бальшая скрыга. Стайкі Барыс.

СКРЫ'ДАЛКІ мн. Плаўнікі. Якія ў рыбы скрыдалкі бальшины. Якубова Рас.

СКРЫ'ДЛА н. Крыло. Курка паламала скрыдола і сядзіць. Паліцкішкі Вор.

СКРЫ'НЯ (скрэ'ня) ж. 1. Аконная ці дзвярная шуфляда. У вонюэ згніла скрэня. Дэмітравічы Кам. 2. Дащчаная шуфляда, на якой ляжыць ніжні камень у жорнах. Як мелім у жорнах, у скрыню сиплецца мука. Шкураты Браг. Зрабіў у жорны скрыню, а цяпер буду камінь лажыць. Альхоўка Навагр. Падралася скрыня ў жорнах новая скрыня. Заазер'е Віл. 3. Зруб у калодзежы. Трэбо

зрабіць скрыню ў калодзе, а то старая згніла. Навасёлкі Свісл.
4. Яслі, у якіх дають сена жывёле. Прынясі каню сена і ѹкінь ц
скрыню, хай конь есьць. Моханава В.-Дзв. 5. Прыстасаванне для
захавання збожжа. Скрыня стаяла ў сенцах. У скрыні было чатыры
засека, ў засекі сыпалі дабро. Старонка Асіп.

СКРЫПЕЛЬ м. Ядавітая непраудзівая апенька. Скрыпель —
грыбы, якраз як апенькі, алі вонз сіневатые. Бастынь Лун. Скры-
пель — грыбы, расце на дубовым пні. Жахавічы Маз.

СКРЭМНІЦА ж. Конская шмотка. Вазьмі скрэмніцу і пачысьці
каня. Жахавічы Маз.

СКУГТАЦЬ незак. Пішчаць. Пырысяты скугіцуць, хочуць
есьцы. Моханава В.-Дзв.

СКУМАТ м. Абрэзак. Нешта ў цябе пысьля кройкі многа ску-
матоў засталося. Моханава В.-Дзв.

СКУПЯРДЗЯ' (скупірдзя') м і ж. абразл. Скупеча. Ен скупір-
дзя, у яго нічога ні дыстаніш. Ініа быльшая скупірдзя, нічога ні
даць табе. Моханава В.-Дзв.

СКУПЯРДЗЯ'И (скупірдзя') м. абразл. Тоё, што і скупірдзя.
Што ты хочаш ат гэтага скупірдзя? Табе гэты скупірдзяй нічога
не пазычыць. Моханава В.-Дзв.

СКУРАЧ м. Кажан. Ў маём склепе пат бэлькай вісіць скурач.
Скурач днём спіць, а ночу лётая. Навасёлкі Свісл.

СКУРЛАТ м. Тоё, што і скурач. У склепі многа скурлатаў за-
вялося. Скурлаты страшныя, яны ночу летаюць. Я бачыў скурлата
з крыламі. Палляцкіш Вор.

СЛЕДЗЬ (следы) м. Селядзец. Даўней мы звалі следъ, а тэпер
зовуть селёдка. Бастынь Лун.

СЛЕНЬ (сълень) ж. Луска. От сълень засохла, не можна ад-
скрэбі рыбу, не свежа. Жахавічы Маз.

СЛЕПІТНІ (сле'пэтні) мн. Дзікія пчолы. Е пчолы слепэтні.
Ето не свое пчолы, а дзікія. Бастынь Лун.

СЛЕПЯНДЗЯ' (съліпіндзя') м. і ж. абразл. Сляпы. Іна съліпін-
дзя, нічога не відзіць. Моханава В.-Дзв.

СЛЕТНІК (сле'тнік) м. устар. Стары або зняможаны конь,
якога набывалі па таннай цане звычайна вясной з мэтай выкары-
стайш летам. Давыдзькова Пол.

СЛЁЗІНА (слёзы'на) ж. Сляза. Што то вон унылый і навэсё-
лый, і слёзына на воку. Горск Бяроз.

СЛІШЧА н. Сцелішча. Лён пыслалі на слішчи. Сяляўшчы-
на Рас.

СЛОН I (слэн) м. Услон. Пыстаў слон к сталу. Моханава
В.-Дзв. Садэтэса на слэн. Азарычы Пін.

СЛОН II м. Сланечнік. Пасеі слону, вырас, галоўкі бальшия.
Якубова Рас.

СЛО'НЧЫК м. Услончык. Вазьмі слончык і сідай кыля печы.
Якубова Рас.

СЛУПЕЦ м. Папярочная планка у граблях, у якую набіваюць
зубы. Трэбо зрабіць слупец у граблі. Сімакава Кар.

СЛОГА' ж. Папяроочнае бервяно пад падлогай. Згніла ў мось-
ці слога. Кладзём слогі, а на слогі кладзём мост. Воранава Рас.
Нада палажыць слогі, а тады мост масыціць. Адну слогу ў масту
нада замяціць. Сяляўшчына Рас.

СЛЮЗ м. Слізь. Нада кішкі нажом чысьціць, а як многа слюза
ў кішках. Сяляўшчына Рас.

СЛЯПА'К (слепа'к) м. Сляпень. От ушпілів слепак за руку.
Азарычы Пін.

СМАЖО'К м. Бульба з прыгаркамі. Бабо, дастаньте із печы
горічка лупленай бульбы, звэрху зберэзэ з ее смажкі мнэ, і я іх
люблю. Вэльмі горыса смажок. Азарычы Пін.

СМАКАЦІЦЬ (смокоті'ті) незак. Ссаць (грудзі). Вэн нэ будэ
смокотіті. Азарычы Пін.

СМАЛА' (смыла', смэла', смола') ж. Малодзіва. У каровы смы-
ла, будзя скора цяліца. Стайкі Барыс. Корова будэ тэльца, бо е
смэла. Горск Бяроз. Смола ужэ покозаласа, корова будэ тэльца.
Азарычы Пін.

СМАЛЯ'НКА (смоля'нка) ж. Смолка (расліна). Смолянка росте
по борэх. Бастынь Лун.

СМАРШО'К м. Смоўж. Смаршок сядзіць на грыбу сьліскій.
Вароніна Рас.

СМЕ'ЦЕЙКА (сметейко) н. Самае дрэннае зерне, якое пры-
вейні кіладзеца перад мякінай. Посьпіл курам сметейко, хай клю-
ютъ. Бастынь Лун.

СМОК м. Радуга. Смок праз усё неба ваду дастае з мора. Па-
ляцкіш Вор.

СМОЛКА ж. Малодзіва. Гэ, ужэ смолка ў корову появіласа,
будзе скоро целіца. Бобрыкі Петр. Карава будзе целіца: смолка
есць. Тульгавічы Хойн.

СМОЛЬ ж. Смалістая сухая сярэдзіна дрэва. У маладой хвой-
цы да стрыжаня ўсе дзічка, а ў старой хвойцы — смоль, адзін
stryжань. Шкураты Браг.

СМОРГАЦЬ незак. 1. Часаць лён. У драчку набіты гвоздзі,
на гэтый драчцы сморгаім лён. Стайкі Барыс. 2. Цягачь аснову
красён. Трэбо красны сморгач, а тады сплятаць і сушыць. Бобрыкі
Петр. 3. Абрываць вяршкі (бацвіння, аўса, травы). Нада сморгачо
бацьвіння і кришыць. Моханава В.-Дзв.

СМАРГУЛЬ м. Вельмі скуны чалавек. Гэты смаргуль гроши
не пазычыць. Моханава В.-Дзв.

СМУГА' ж. Гразь на траве паєля раставання снегу. Посьлі снегу
по земніе асаджваецца смуга, чорная, як сажа. Бастынь Лун.

СМУЖ (смуш) м. Смоўж. Прынысла грыбоў, і смуш на грыбу
садзіць. Ваўкавічы Тал.

СМУРО'ДЗІНА (смуро'діна) ж. Чорныя парэчкі. Смуродзіна —
ето вовчые ягады. Бувало, смуродыну не елі. Бастынь Лун.

СМУРО'ДНІК м. Кусты чорных парэчак. У нас у лесі многа е
смуродніку. Бастынь Лун.

СМЫК м. устар. Прылада, якой раней баранавалі бульбу. Даў-
габор'е Рас.

СМЫКАВАЦЬ (смыкыва'ць) незак. Баранаваць. Смыкам буль-
бу смыкуюць. Бульбу пыгыняй, а цяпер буду смыкам смыкываць.
Даўгабор'е Рас.

СМЫКАЦЦА I незак. Аставацца. От баба нэчысто жнэ, за ей
колосэ смычэцца. Горск Бяроз.

СМЫКАЦЦА II незак. Бадзяцца, цягачца. Вон цэлы дзень ні-
чога нэ робыт, а толькы смычэцца по сэлэ. Горск Бяроз.

СМЫКАЦЬ незак. Прасці. От жа добра смыча воўну, тонка ніт-
ка. Міратычы Кар.

СМЫЧАНЫ толькі мн. Атрэп'е. Спрадла смычаны і выткала
коўдру. Траплю лён, а смычаны аткідаю. Міратычы Кар.

СМЯЦЕ'НЬ (сметэ'нь) *м.* Сажа (хвароба злакавых раслін). Сметэнъ ростэ у ечмэнёвы. Горск. Бяроз.

СМЯЦЮ'Р (сметю'р) *м.* Жаваранак. От сметюра у жыті краси во сплаве. Бастынь Лун.

СМЯЦЮ'Х (сметю'х) *м.* Тоє, што і смяцюр. Сметюх над жытом сплаве так: тюр-тюр-тюр! Бастынь Лун.

СНАВА'ЦЬ незак. Хадзінь без справы. Чаго ты тут снуеш uezat i үперат без толку? Ідзі рабі работу, а ні снуй. Моханава В.-Дзв.

СНО'УНІЦА (сны'үніца) *ж.* Прыйстасаванне, пры дапамозе якога снуоюць кросны. На сныўніцы насыниала губэк пять кужэлю. Бастынь Лун.

СНУЙКА *ж.* Тоє, што і сноўніца. Снуйку трэба прыбіць, будзям снаваць кросна. Паліцкішкі Вор.

СНУЙНІЦА *ж.* Тоє, што і сноўніца. Кросна снуоюць на снуйніцы. Міратычы Кар.

СНЯГО'УЦЫ (снего'ұңы) *мн.* Гумавыя боты. Наложы на ногі снегоуцы. Бастынь Лун.

СНЯЦЕ'ТІ (снэт'ї) *м.* Тоє што і смяценъ. У ечменю мнэго ростэ снэтэю. Снэтэй чорны, бы сажа. Горск. Бяроз.

СО'НЕЧНИК *м.* Сланечнік. Сонечніку богато ў городзе, будзе богато семечк. Бобрыкі Петр.

СО'ПІКА *ж.* Магільны насып. Нябоишчыка зыкыпалі і насыпалі бальщую сопку. Якубова Рас.

СО'ПУХА *ж.* Чалеснікі. Заніскую зрабіў сопуху ў печы, і саган на лезе. Паліцкішкі Вор.

СО'СКА *ж.* Лядзяк. На страсе вісяць соскі. Што ты соску смокчыши? Гэта ш лёт. Сімакава Кар.

СО'УНЕШНІК *м.* Сланечнік. Пасадзіла соўнешніку на семячко. Жахавічы Маз.

СО'ШКІ I *мн.* Прымітыўны ткацкі станок. У пыдлогу ўбівалі сошкі, а ў сошкі клалі воротылы, на однэм воротылы пража, а на другэм полотно. Так коліс на сошках і ткалі, а ставов не було чу нас. Бастынь Лун.

СО'ШКІ II *мн.* Часовая ўкладка лёну на полі. Пыднялі лён і пыставілі сушиць у сошкі. Сяляўшчына Рас.

СПАВІВА'ЛЬНИК *м.* Спавівач. Нада рабёнка спавіць. Я зрабіла шырокі спывівальнік, добра будзіць спывіваць. Моханава В.-Дзв.

СПАГО'НЧЫВЫЙ (спог'нчывый) *прым.* Злапамятны. Вэн чэловек спогэнчывый. Бастынь Лун.

СПАДА'К I *м.* Ніжні камень у жорнах. Ніжні камінь у жорнах завем спадак, а верхні камінь — верхняк. Старонка Асіп.

СПАДА'К II (спода'к) *м.* Падаконік. Знашоўса бэцька — грэбок, і гніе ў вакне спадак. Навасёлкі Свісл. У вакновы ў яничковы есть штыры часткі. Сподняя часть — спадак. Горск. Бяроз.

СПАДА'К III *м.* Збітая дошкі, якія кладуць на дно воза. У калёсах па баках палажыў гнаёўкі, а па сярэдзіне спадак палажыў, Вострава Маст.

СПАДЛО'БЯ прысл. Спадылба. Йіна на мяне паглядзела спадлобя і пышла дамоў. Моханава В.-Дзв.

СПАДНЯ'К (спыдня'к) *м.* Ніжні камень у жорнах. Сподні камінь у жорнах завецца спыдняк. Ваўкавічы Тал.

СПА'ЛЕНКІ *мн.* Арэхі з чорнай мякацю ў сярэдзіне. Ой, так много на орэшыне спаленак, от моланка попаліла. Бастынь Лун.

СПАМЫ'ЛАК (спомы'лок) *м.* Памылка. Ета був спомылок. Бастынь Лун.

СПАНА'ДЗІЦЦА (спана'діца) *зак.* Панадзіца. Спанадіца до ее ходіть хлопец. Бастынь Лун.

СПА'НКА *ж.* Пістан. Ўцягні шнуркі ў спанкі, а то туфлі звалица з ног. Навасёлкі Свісл.

СПАРКАВА'ЦЦА *зак.* Падружыца. Спаркаваліся двое. Міратычы Кар.

СПАРО'ЦЬ *зак.* іран. Разбудзіць рана. Што ты мяне спарола ні свет ні зира і ні дыла спаць мне? Моханава В.-Дзв.

СПА'РЫЦЬ *зак.* Зварыць бульбу ў шалупінах. Бульбы чыгун спарыла. Ваўкавічы Тал.

СПАРЫШЫ' *толкі мн.* Гліняны гаршочкі, злучаныя ручкай. Памыл спарышы, трэба ісьці несыці кысцам. Моханава В.-Дзв.

СПАС *м.* Ратунак. Німа спасу ат гэтых дзяцей, усе яблакі апичылі. Моханава В.-Дзв.

СПА'СНЫЙ прым. Непераборлівы (на яду). Вэн у мэн спасній, што я дам, то і есть. Вэн обжырны, спасній, богато есть. Бастынь Лун.

СПАХАЛО'ВЫЙ прым. Псіхічна хворы. Пашоў па вуліцы спахаловы чалавек. Гэта спахаловая дзеўка, тіна нічога ні скажыць. Што ты гаворышы са спахаловым чалавекам. Сяляўшчына Рас.

СПЕ'ШКА *ж.* Скараспелка. У мяне спешка пычыла цвісці, скора будзіць бульба. Моханава В.-Дзв.

СПІНА' *ж.* Вільчык саламянай страхі. Пакрыў страху саломай, а цяпер трэба задзелаць сьпіну на версі страхі. Алъхоўка Навагр. Па саломенай крыши, на самум вярху, е сьпіна, якая засыпаецца кастрыцаю. Шкураты Браг.

СПЛЕ'ТАЦЬ незак. Сплятаць. Трэбо кросны посморгаць дай сплетаць. Бобрыкі Петр.

СПРЫХ *м.* Вязальны пруток. Таўстыя спрыхі, дрэнна вязаць камізэльку. Адзін спрых правязала. Ністанішкі Смарг.

СПУСК *м.* Кужаль. Ободрала лён на залезны грэбень, кайстра і обдзіркі пошли на посыцілкі, а спуск на сорочки. Бобрыкі Петр.

СПУСКАВА'ТЫЙ (спускова'тый) прым. Адхонны (бераг). Бераг рэкі спусковатый. Бастынь Лун.

СПЛУСТ *м.* Фуганак. Спуст справляты доскы. Горск. Бяроз.

СПЫ'РНІК *м.* Спaryння. О, ак много спырніку ў жыті, чорна-чорна. Бастынь Лун.

СРАИХО'ДЫ *мн.* Старыя боты з адрезанымі халявамі. Былі у мяне старыя боты, парваныя, я адрезаў галянішчи і зрабіў срайходы, вот буду ў срайходах калі дому хадзіць. Надзень срайходы і ідзі на балота сена грэбці. Брусы Мядз.

ССЫ'ПАНКА *ж.* Вялікая бочка для збожжа. Бувала, у нас былі ссыпанкі па 20—25 пудоў. Старонка Асіп.

ССЫ'ПКА *ж.* Насыпка. Купіла тавару на ссыпку, пашыла ссыпку і ўсыпала куринаё пер'е. Міратычы Кар.

СТАВЕ'НЬКА (стовэ'нка) *ж.* Станок для матаўіла. Зламалася стовэнка ў мотовіла. Бастынь Лун.

СТАВО'К *м.* Сталюга. Положы дэрэвіну на ставок і рэж на дрова. Азарычы Пін.

СТАВЫ' *толкі мн.* Ткацкі станок. Нада зьбіць ставы, будзім нывівіаць кросны. Ваўкавічы Тал. У ставах е журафка, у ету журафку му кладом навойку. Бобрыкі Петр.

СТАДА ж. 1. Статак. *Ідзець стада кароў на пасту. Стада кароў пасеца на лянічы.* Ністанішкі Смарг. 2. Натоўп, група людзей. *Стада людзей вялікая пашла лён слаць.* Ністанішкі Смарг.

СТАДНІК м. *Бык. Прывялі стадніка ў чэрэду.* Шкураты Браг.

СТАЖАРЫННЕ (стожарынне) н. *Стажар'е. Зроблю стожарынне і буду класыці стожка.* Азарычы Пін.

СТАЖЭЧАК м. *Укладка дроў у форме стога.* Стажэчак дроў злажкай на зіму. Навасёлкі Свісл.

СТАЙЛО н. *Сук на дрэве, на якім ставяць калодны вулей.* Зламалі стэйло і выбрали з колоды мэд. Бастынь Лун.

СТАЙЛО н. *Памост на дрэве, дзе стаяць вуллі.* Стайло — место ў лесе на дзеравіне, дзе стояць вулье. Бобрыкі Петр.

СТАЙНО н. 1. *Дэталь у прасціцы, да якой прывязваецца кудзеля.* У прасціцы ёсь стайно, да якога прывязваюць кудзелю. Ваўкавічы Тал. 2. *Падстаўка, якой карыстаючы пры трапаніі лёну.* Палажыў павесма лёну на стайно і траплю лён. Сляўшчына Рас.

СТАЛЬВАГА (стыльва'га) ж. *Трайны ворчык для пары коней.* Дай мне стыльваі запрэхы пару коней у плух. Муханава В.-Дзв.

СТАЛЬНІЦА I (столніца) ж. *Шуфляда ў стале.* У столе є столніца, куды кладэмо што пупала: ніткі, голкі, клубкі. Азарычы Пін.

СТАЛЬНІЦА II ж. *Сталяніца.* На столь нехапіла адной стальніцы. Шкураты Браг.

СТАЛЬНІЦА III (стэльніца) ж. *Верхняя плоская частка стала.* Помый стэлі і стэльніцу стола. Бастынь Лун.

СТАЛЬНІЧКА (столнічка) ж. *Драўляная дошчачка, на якой крышаць сала, цыбулю.* Столнічка — это досочка, на якой мы рэжам сало, м'ясо, цыбулю і ўсё. Бастынь Лун.

СТАЛЯВАННЕ (стаява'не) н. *Столь. Зрабіў хату, а цяпер буду рабіць стаяване.* Стаяване кладзеца на бэлькі. Палаяцкішкі Вор.

СТАМАДЗЮК м. *асудж.* Брудны чалавек. Стамадзюк, ты ня можаш сябе апрататц. Шкураты Браг.

СТАН I м. *Талія.* Мяя прыбабушка ўсё кызала пояс на стан, а цяпер усе кажуць стан. У яе недобры стан, некрасівы. Муханава В.-Дзв.

СТАН II м. *Колькасць палатна, неабходная на кашулю.* Одэрзала на сорочку стан полотна і пошыла сорочку. Азарычы Пін.

СТАН III м. *Верхняя частка сукенкі.* Прышыла стан у сукенцы. Бастынь Лун.

СТАН IV м. *Чатыры колы ў калёсах.* Учора я купіў цэлы стан пакот. Муханава В.-Дзв.

СТАНДАРА ж. *Адзін з драўляных слупоў, які служыць фундаментам.* Копаюць чатыры яму, у кожну яму стаўляюць по однай стандары, а на стандары кладуць пудваліны кругом зруба. Одну стандару пад вугал укопаў. Бобрыкі Петр. Пуд хату стаўляюць стандары, а на стандары кладуць перны вянок. Шкураты Браг.

СТАНІК м. *Ліфчык.* Надзень станік, а тады ныдзівай сукенку. Муханава В.-Дзв.

СТАНОВІСКА (стоновіско) н. *Агароджанае месца на полі, у лесе, дзе летам трymаюць жывёлу.* Трэба товар гнаті ў стоновіско. Бастынь Лун.

СТАНОГА (стонога) ж. *Макрыца (насякомое).* Як мныго стоног у кутковэ. Дэмітравічы Кам.

СТАНОК ж. *Папярочная планка у граблях, у якую набіваюць зубы.* Поломаўса ў граблях станок. Трэба ўбіці зуба ў станок. Німа ў менэ доброго станка на граблі. Азарычы Пін.

СТАНОУКІЙ (стоновікі) прым. *Непраточны, стаячы (праваду).* Там за гародам станоўка вода, стоіт на одном месце і не высыхает. Бастынь Лун.

СТАНЦЫЙКА ж. *Пакойчык.* Быў адзін пакой, разгарацій, зрабіў дзе звее станцыкі. Палаяцкішкі Вор.

СТАНЦЫЯ ж. *Пакой.* Мая хата новая із каморамі, із станцыямі. Хочэ сын, коб одэліты, і хочэ, коб батько даў одну станцыю, а тры станцыі ў хаты. Горск Бяроз.

СТАРАНА ж. *Прысторона,* месца ў гумне паабапал току, дзе складваецца зборжжа. У таку по боках е старана ці астаронак, одна і тэ. У старану ложать споны. Бастынь Лун. Старана была ў гумне, і мы клалі туды споны. Жахавічы Маз. Каліс старана была ў гумне. Старана гэта адгароджвалася запекам. Міратычы Кар.

СТАРАСТА (стараоста) м. *Сват (на вяселлі).* Староста — гэты самэ старый на вэсэллі. Вэн гледыт за всем на вэсэллі, кэб було добра. Азарычы Пін.

СТАРОГАЦЬ (стороготы) зак. *Патузаць аснову.* Ходы до менэ і поможы стороготы менэ аснову, буду кросна навываты. Горск Бяроз.

СТАРЧАК (сторча'к) м. *Дрэва з абломанымі сукамі.* Стоіть сторчак пры дорозі без сукой. Бастынь Лун.

СТАРЫК м. *Поўня.* Молодічок, колі настасе серпок, а тогды молодічок у другій квадэ, поўны месяц — это ўжэ старык. Послье старыка ўжэ рушанье месяца. Бастынь Лун.

СТАУБУН н. *Збанок.* Падаіла карову і малако працадзіла ў стаўбун. Принясясі з істопкі стаўбун мылька. Муханава В.-Дзв.

СТАУПАК (стоўпа'к) м. *Кветаноснае сцябло (цыбулі, пчайка і да т. п.).* Стоіт на цыбулі стойпаки. Горск Бяроз.

СТАУПЕЦІ I (стоўпе'ц) м. *Папярочная планка у граблях, у якую набіваюць зубы.* Трэба ў стаўпеці набіць зуб'я, і граблі будуць гатовы. Адламаўса стаўпец у граблях. Заазер'е Віл. Зрабіў стаўпец у граблях. Ністанішкі Смарг. Добры дубовы стаўпец да грабляў набіць у яго зубай. Раубічы Мін. Выдрымой ты мне стаўпец на граблі. Навасёлкі Свісл. Убі ў стаўпец зубу. Бобрыкі Петр.

СТАУПЕЦІ II м. *Драўляная падастаўка для трапанія лёну.* Калі ёсць стаўпец, тады ляжчай трыпаць лён, рука не баліць. Палажыў лён на стаўпец і трапі. Муханава В.-Дзв.

СТАЦІВА ж. *Бакавая частка ў ткацкім станку.* Трэба ўнесці стаціві ў хату, будзім ставіць і ткаць кросна. Дзяржы стаціві, а то упадзя. Палаяцкішкі Вор.

СТАЦІВІННЕ (статівінне) н. *Тое, што і стаціва.* Ставімо стацівінне і збіаемо збоінамі. Азарычы Пін.

СТАЮШКА ж. *Прыстасаванне,* дзе дзееці вучашца стаяць. Пыстай дзіця ў стаюшку і хай стаіць. Муханава В.-Дзв.

СТАЯК I (стая'к) м. *Комін ад столі да страхі.* Зрабіў печ, а стыяк буду заўтра вывадзіць на страхі. Касталомава В.-Дзв.

СТАЯК II (стая'к) м. *Бакавы вушак.* У вонкавы ў яшчэковы есть чатыры часткі: сподня часть — сподак, на сподак ставіць два стоякі, а на стоякі кладзеца шапка. Горск Бяроз.

СТАЯН (стая'н) м. 1. *Сухі колас у жыце.* Нішчымнэ жыто, однэ стоянэ, эз будэ хлеба. Узяв стоян і эз однэго зэрнэ нэма. Аз-

рычы Пін. 2. Нязжаты каласок. Во ак нехорошо жнуть жыто, сколькі стоянов стойт нізжатых. Бастынь Лін.

СТО'ВЕНЬКА (сто'венька) ж. Тое, што і стаюшка. Зробів стовеньку, хай дійті вучыцца стоять. Бастынь Лун.

СТО'ИКА I ж. Тое, што і стовенька. Добрэ, калі стойка е. Паставіш дзіця ў стойку, яно і стаіць. Тульгавічы Хойн.

СТО'ИКА II ж. Жалезны шпень у жорнах, на якім круціца верхні камень. У ніжнім камені ў жорнах пасярэдзіні ё стойка. Барыскі Лаг.

СТО'ИКА III ж. Капыл. У палазы ўбій стойкі, а на стойкі палажыў вязы, а на вязы палажыў перакладзіну. Барыскі Лаг.

СТОЛ м. Под у жорнах. Пылымайся стол у жорнах, і сыпніца мука пат жорны. Якубова Рас.

СТО'ЛАК (сто'лок) м. Услон. Дай молодзіцы столок, хай сядзе. Бобрыкі Петр.

СТО'ЛАЧАК м. Памянш. ад столак. Вазьміце столачак і садзіцеся. Навасёлкі Свісл.

СТО'ЛІК I м. Шуфляда ўстале. Высунь си стыла столік і паглядзі, ці на ёсь там ножык. Якубова Рас. Устале ў століку ліжаць ніткі, вазьмі там. Моханава В.-Дзв. Аткрыи столік і вазьмі гроши. Сляяўшчына Рас.

СТО'ЛІК II м. Падстаўка, да якой прымакоўваецца верхняя частка калаўрота. Падрэш ношку ў століку, кап лепш стыяў калаўрот. Кастаномава В.-Дзв.

СТО'ЛКА ж. Маленькая табурэтка. Дай ім столку, хай сядуть. Бастынь Лун.

СТОС м. Слізь. Чысьціла трывух і стосу многа было. Сляяўшчына Рас.

СТО'УП I м. Саха калодзежнага журоўля. Стойт стойп, а на стойпу пуга лежыт, а до пугы прывязан ключ, а на ключы высыт вэдро. Горск Бяроз.

СТО'УП II м. Кветаноснае сцябло (цыбулі, шчаўя). На стойпах на вэрху котэхы бэлье ростут, там насэннэчко ў котэховы чорнэнкіе. Горск Бяроз.

СТРАКІ'ВА ж. Крапіва. Страківа расцець кыля платоў. Якубова Рас. Страківай апстраківі ногі. Сляяўшчына Рас.

СТРАКО'ЧАК м. Цвыркун. Стракочак за печу стракоча. Паляцкішкі Вор.

СТРАЛА' I ж. Прыйстасаванне ў плузэ для рэгулявання шырыні баразны. Уперадзі дышла страла і два маленьких каляска. Міратычи Кар.

СТРАЛА' II ж. Ачэп. На съязнені і на страле ляжаць кроквы. Ністанішкі Смарг.

СТРАЛА' III ж. Журавель (у калодзежы). Прывяжу ік страле колоду, коб легчэй цегці воду. Бобрыкі Петр.

СТРАМ м. Сорам. Як вам ні страм так гаварыць. Стайкі Барыс.

СТРАПАХУ'Д (страпоху'д) м. Пудзіла. Страпохуда паставіла ў городі, коб пташкі бояліса. Азарычы Пін.

СТРАСЯ'НКА (стрыся'нка) ж. Трасянка. Пайду натрасу стрысянкі даць карові. Даўгабор'е Рас.

СТРАХ м. Пудзіла. На бульбу паставіла страх, кап бульбу куры ні дралі. Страх страшыць курэй. Паляцкішкі Вор.

СТРАХО'МА ж. Доўгая вейка. Надо вырваті страхому, кэб нэ пугалоса, нэ лэкаласо діта. Азарычы Пін.

СТРАШНІЦА ж. Няшчасная. От страшніца, менюху накідала, у бердзе пропушчена тросяціна. Бобрыкі Петр.

СТРО'К I (стрэк) м. Авадзень. Стрэк як укусіт корову, корова вызбрукнэ, як золупіт хвоста, як попрэ, то нэ догнаті. Я був зловыў стрека і одорав крила. Азарычы Пін.

СТРОК II м. Тэрмін. Пазыч мне гроши, я табе ў строк аддам. Строк прышоў плаціць пастару. Строк прыдзіць і пашию кажух. Моханава В.-Дзв.

СТРОК III м. Вушка (у лапці). У лапці ёсць строки, куды аборкі ўцягаваюць. Стайкі Барыс.

СТРУГ м. Скобля. Дай мне свога струга, я буду кару чыстіці, а то дэрзвіна гніе. Бастынь Лун.

СТРУК м. Лядзяк. Струкі замёрзлі і вісяць са страхі. Які балышы струк вісіць на страсе. Якубова Рас.

СТРУКІ' толькі мн. Адходы пры прадзенні воўны. Воўна кепская, уся ў струках, што нельга прасці. Кавалі Свісл.

СТРУП'Е н. зборн. Адходы пры прадзенні кудзелі. Трэсла кудзелю і дрэнна стрэсла, вельмі многа струп'я. Мнюхі Міёр.

СТРУЧА'НЫ прым. Стручны. Сёліта бол стручаны. Ваўкавічы Тал.

СТРУЧНЫЙ прым. З мноствам ягад. Агрэст стручный. Подымеш голынку, а там мнозго-мнозго ягад. Горск Бяроз.

СТРЫБУЛЯ'ЦЬ незак іран. Іспі падскакваючы. Ну і паходка ў его, не ходзіць, а стрыбуляе. Тульгавічы Хойн.

СТРЫЖАНЬ (стры'жэнь) м. Згустак гною ў скеле. Нежытоўкі обселі. У однай нэжытоўке сідіць большэй стрыжэнь, надо вырвать. Бастынь Лун.

СТРЫЖЭ'НСТЫЙ прым. З тонкім слоем абалоні (пра дровы). Стрыжэністы лес, смола не вытегнута, добрый лес. Бастынь Лун.

СТРЫНЕ'ЧНЫЙ (стрэне'чны) прым. Дваюрадны. Пятрук мнэ стрэнчній брат. Азарычы Пін. Стася мне стрэнечная сястра. Навасёлкі Свісл.

СТРЫХАВА'ЦЬ незак. Падраюноўваць стрыхоўкай салому. Ен стрыху стрыхоўкаю страху. Паляцкішкі Вор.

СТРЫХА'ЛКА ж. Стрыхоўка. Стрыхалкай парайнуі салому на страсе, кап яна была роўная. Альхоўка Навагр.

СТРЫХО'ВЕЦ м. Тое, што і стрыхалка. Стрэху крыюць саломаю і раўніцу стрыхоўкам. Навасёлкі Свісл.

СТРЭ'ЛКА I ж. Страказа. Ужо купаца можна, стрэлкі лётаюць. У стрэлкі красівия крылы. Якубова Рас.

СТРЭ'ЛКА II ж. Лядзяк. Са страхі капае, замярзаюць стрэлкі. Прыйзела сонейка, і началі тайць стрэлкі. Якай тоўстая стрэлка вісіць. Тульгавічы Хойн.

СТРЭ'ЛКА III ж. Кветаноснае сцябло (цыбулі). Пашла цыбуля ў стрэлкі, а гэта самая большая стрэлка. Міратычи Кар.

СТРЭ'ЛКІ мн. Пер'е, якое адрасте пасля лінкі птушак. Зарэзала куру, абадрала пер'я, а там пат пер'ям так многа стрэлак, што трудна было вырваць стрэлкі. Раўбічы Мін.

СТРЭ'НЧЫЦЬ (стрэ'нчты) незак. Раіць. Я ему стрэнчыла дохторыцу ўзяты замуж. Горск Бяроз.

СТРЭ'ПАЧ м. Пасма нетрапанага лёну. У стрэпачы трэ жэмэні лну тэртэго. Бэррут стрэпач і трэпалом трэплют. Азарычы Пін. Што я трэплю, то ето і есть стрэпач. У стрэпачы 4 гічкі. Стрэпач — неочышчэнны лён, а вэрч — очышчэнны. Бастынь Лун.

СТУПА' ж. Ступня. Ішла боса па дарозі, дак усю ступу аба-
ла. Тульгавічы Хойн. Ударыла ступу. Можанава В.-Дзв.

СТУПА'К м. 1. Тоё, што іступа. Сам маленький, а ступак у нож-
цы больший. Бобрыкі Петр. 2. След ногі на зямлі. Во ступак на пяс-
ку, тут хто-то хадзіў. Касталомава В.-Дзв.

СТУПЕ'Ц м. Папярочная планка у граблях, у якую набіваюць
зубы. Трэба зрабіць у граблі ступец і набіць зубы ў ступец. Нава-
сёлкі Свісл.

СТУРЗАЦЬ (стурзаті) зак. Расскубці кужаль на валокны. Надо
лён стурзаті і скрутіці кудзюлю. Азарычы Пін.

СТЫЧАНЬ (стычэнь) м. Студзень. Стычэнь — месяц холодны.
Палядцішкі Вор.

СУ'БАР м. Адходы збожжа, якія мелюць на корм жывёле. Су-
бар — гэта смешанае рознага зерня і змолаты для скаціны. Старон-
ка Асіп.

СУ'ВАЛАКА ж. Адходы валакна пры трапашні лёну. Нада сувал-
акай алторкаць вонкы, а то вецир дуйць. Новыя Турацы Уш.

СУВЕ'И м. Гурба. Ішла к табе, дык знаеш, ні піралесцьці церас
сувей, дужа сънегу намяло. Стайкі Барыс.

СУВЕ'РТ (сувэрт) м. Скрутак лыка. Бувало, крутылі ў сувэр-
ты лыкы. Хто які сувэрт скрутыт. Горск Бяроз.

СУГАЛАУЕ н. Пярэдняя частка саней. Палахы наратак сена
каню ў сугалаце ў сані. Касталомава В.-Дзв.

СҮГАЛО'ВАК (суголо'вок) м. Брус у калёсах, які служыць ас-
новай для драбін і ляжыць на восі. Суголовок прыкрапляеца горо-
дынкамы до осэ. Горск Бяроз.

СУ'ДАЧКІ' (су'дочки') толькі мн. Вузкі праход паміж будынкаў.
Судочки — промежуток поміж стрэх, де можно толькі пройті. Бастынь
Лун.

СУ'ДНІК м. Невялікая падвесная шафа для посуду. Місکі сты-
яць у судніку. Малако пыстаў у суднік. У кухні на съязне вісіць
суднік. Касталомава В.-Дзв.

СУДО'ЖАЦЬ (судо'жаты) незак. Сустракаць. Набэрну ў кузню
ягад, іду домой, а мэнэ ёты судожают, бо я несу ў кузні ягоды.
Горск Бяроз.

СУДО'СІЦЬ (судо'сіты) зак. Сустрэць. Вона повыдна прыеха-
ты, то вон ее судосыт і прывэздэ додому. Горск Бяроз. Вона мэнэ
судосыла. Бастынь Лун.

СУ'ДЫ толькі мн. Два вядры вады, прынесеная на каромысле.
Принісла аш двое судай вады ў лазню. Можанава В.-Дзв.

СУКА'Ч м. Сукарата. Крута прадзеш, многа на ніццы сукачоў.
Касталомава В.-Дзв.

СУКІ' (суке') мн. Адходы пры прадзенні воўны. Кепска пачэса-
на воўна, уся ў сукох. Міратычы Кар.

СУ'КРАК м. Тоё, што і сукач. Нітка мэцно пэрэкручэна, і мнэго
сукракэв на ёй. Азарычы Пін.

СУКРУ'Т м. Тоё, што і сукач. Я прала воўну і моцнэ з сукрута-
мі напрала. Горск Бяроз.

СУКРУ'ТКА ж. Тоё, што і сукач. Дужо круто спрадзены ніткі,
одны сукруткі. Бастынь Лун.

СУЛІЦЬ незак. Праланоўца. Мне Чэська суліць добрую цану
за карову. Ністанішкі Смарг.

СУМА'К м. Бервяно ў прасценку зруба. Сумакі бываюць між-
аконныя і сумакі ўглавыя ў зрубі. Пад вонкамі ўжэ палахылі браў-

но-падаконнік, а цяпер будам лажыць сумакі паміж вонкамі і дзвя-
рамі. Памажы мне палахыць сумак на зруб. Шкурата Браг.

СУНОЖАК м. Планка для замацоўвання ножак стала. У сталу
памыт суножкі. Садзіся за стол і стайд ногі на суножак. У сталу су-
ношки дубовыя. Ваўкавічы Тал.

СУНОЗА ж. Вертыкальная планка ў ярме, якая раз'ядноўвае
валоў. Половаміса суноза ў ярмэ. Бастынь Лун.

СУПЛА'ВІСТЫ (супла'выстэ) прым. Гразкі (пра балота). Дужо
суплавыст булота, много і летом воды. Бастынь Лун.

СУПЛА'Ў (супла'ў) м. 1. Гразкае балота. Суплаў — гэто було-
то, якое трасеца, і вэчно стой вода. Бастынь Лун. 2. Гразкае месца
на дорозе. О, які суплаў на дорозі, такая грузіна, што не проехаць.
Бастынь Лун.

СУ'ПРАДКІ (су'праткі) толькі мн. Вячоркі, на якіх прадуць.
Учора я хадзіла ў супраткі. Касталомава В.-Дзв.

СУСО'ЛКА I ж. Дзіця, якое ссе палец. От сусолка, ссе і ссе
пальца. Шкурата Браг.

СУСО'ЛКА II ж. Лядзяк. Як многа сусолак вісіць на страсе.
У мяне німа сусолкі, я ні рваў, ні дастаў, страха высокая. Шкурата
Браг.

СУХАПАСТО'И (сухопосто'й) м. Сухастоіна. Зрэзай сухопостой
на дрова. Бастынь Лун.

СУХВІТ м. Столъ. Лёх зделав, тэпэр трэбо сухвіт положыгі.
Сухвіт не закончыў работі у хаті. Бастынь Лун.

СУХВІ'ЦІНА (сухвітіна) ж. Сталяніца. Не хватіло однай сух-
віціны. Бастынь Лун.

СУ'ЧКА I ж. Дапаможныя сані перавозіць доўгае бярвенне.
Сучка да кар прымоцьваеца вяроўкай. Сучка — гэта маленькая са-
начкі, якія прывязаваюць да кар, калі трэбо перавазіць доўгі лес.
Навасёлкі Свісл. Прывяжы сучку до саней, будзэм возэтэ лес. Дэміт-
равічы Кам.

СУ'ЧКА II ж. Прыйстасаванне, якое злучае вялікае кола калаўро-
та з падножкай. Пылымалася сучка ў калаўроці. Якубова Рас. Зрабі
сучку да самапраткі. Сяляўшчына Рас. У санапрацьцы ёсць сучка,
якія круціць кола. Мнюхі Міёр. Надзень сучку ў калаўроці. Можа-
нава В.-Дзв. Зрабіць сучку ў самапратку і надзеў на колбу. Навасёл-
кі Свісл.

СУ'ЧКІ I мн. Ваўкі. Сучкі растуць на бульбі. Сучкі цыпляюцца
за спадніцу. Сяляўшчына Рас. Пышла я ў гарот, дак як налезла ў
спадніцу сучык, дак ні атрасціця ат іх. Улезла ў бадзюлі, як нычи-
палася сучык за андырак. Якубова Рас. Ныпар сучак і пыкупай дзі-
ця ў сучках. Можанава В.-Дзв.

СУ'ЧКІ II мн. 1. Адходы пры прадзенні кудзелі. Дужа плахая
кудзеля, адны сучкі, што нельга добрую тонку нітку выцягнуць.
Купіск Навагр. О, якайа сукаватая кудзеля, уся ў сучкох. Падкасоўе
Навагр. Плоха пакалаціла кудзелю, сучкій многа. Старонка Асіп.
Не хараши напрала, бо многа сучкі ў кудзелі, што нельга добра
вывесці нітку. Шкурата Браг. 2. Адходы пры прадзенні воўны. Пло-
ха пачасаць воўну, адны сучкі не расчесаныя. Старонка Асіп.

СХАПА'ЦДА незак. Усхоплівацца. От оплава сільная, аж банач-
кі схапаюцца. Бастынь Лун.

СХО'ДЗІКІ мн. Прыйстукі. Паламаліся сходзікі ў ганку. Нава-
сёлкі Свісл.

СХО'ДКІ (схо'ткі) мн. 1. Тоє, що і сходзікі. *Пагнілі схоткі на ганку.* Купіск Навагр. 2. Лестка ў лесвіцы. *Прыгатовіў схоткі, кап зрабіць лесвіцу.* Косталомава В.-Дзв.

СХНУЦЬ незак. Сохнуць. *Повесь коротыша коло печы, хай схнэ.* Бастынь Лун.

СХО'МАЦЬ зак. іран. З'есці. *Прасілі ў мяне хлеба, не дала, са- ма схомаеш.* Шкураты Браг.

СХУ'НЯ ж. Палатняная торба для зерня, з якой сеялі ўручную. *Са зрабна полотна шылі схуні, у схуні сипалі жыта і сеялі з іх.* Бастынь Лун.

СЦВЯРЧО'К (ствэрчо'к) м. Цвиркун. *Я ишо, нэ бачыв стверч-ка?* Азарычы Пін.

СЦЕБЯЛІ'НА (стэблі'на) ж. Сцябло. *Колос добрый, і стэбліна товста.* Горск Бяроз.

СЦЕБЯЛО'К м. Жэрдка, падвшаная ў версе на печы. *На печы зроблены сцебялок, дзе вешаім плаця. Разъвесе кросна на сцебялок.* Міратычы Кар.

СЦЕ'ЖАР (стэ'жор, стэ'жэр) м. 1. Жэрдка, вакол якой кладуць стог. *Поставэмо стэжэра сыно стоговатэ.* Дэмітравічы Кам. Зробілі одзёнок, поставілі стэжора і будом сено класьці ў стог. Бобрыкі Петр. 2. Падцілка для стога. *Стэжэр зробілі, а тээр будэм сено класті ў стыг.* Бастынь Лун.

СЦЕПКА ж. Варыўня. *Маленькую сцёпку зрубілі, там малако стаўляем і варава.* Шкураты Браг.

СЦІ'ЖЛА ж. Чарада кароў. *Велікая сціожла ідзе товару дому.* Бобрыкі Петр.

СЦЮДЗЕНКА ж. Халодная вада. *Ой, як жарка, дай мне сю-дзёнкі абдаца.* Моханава В.-Дзв.

СЦЯБЛО' н. Жэрдка, вакол якой кладуць стог. *Пасярот съце-жара ставяць сцябло кап ні разваліцё стог.* Навасёлкі Свісл.

СЦЯГ (сцяг) м. Азярод (прыстасанне для сушкі збожжа). *У сцягах зярадзюць ўсё: спанты, гарох, віку, галоўкі лёну.* Стайкі Барыс.

СЦЯГА' (сціга') ж. Сцежка. *Сціга вас давядзець аш дадому.* Якубова Рас. За гумном ідзе сціга, і вы сцягой ідзіці. *Я пайду па сцяге, а ні па дарогі, па сцяге бліжэй.* Сяляўшчына Рас.

СЦЯГНО' (стёгно). н. Шынка. Добрэ стёгно вэндліті. Бастынь Лун.

СЦЯНА' (сцяна') ж. Мера асновы, палатна даўжыней на хатнюю сцяну. Асновала я пяць сцен кужалю. Паліацкішкі Вор. Асны-вала восьмі сцен пачысся ў дзесіць пасым. Якубова Рас.

СЫ'ВАРАТКА ж. Сыроватка. *Аттапіла мылька і зьліла сыварат-ку.* Моханава В.-Дзв.

СЫ'ЗМА м. і ж. Вельмі скупы чалавек. *I сызма ш ён, нічога нікуму ні дасыць.* Якубова Рас. О, гэта сызма берда не пазычыць, шына скажыць, што німа. Сяляўшчына Рас.

СЫНО'ВЕЦ (сыно'вэц) м. Пляменнік. *Ко мнэ прыехов сыновец у госты, сын майго брата.* Горск Бяроз.

СЫ'РНИК (сэ'рнік) м. Клінок. *Сырыквашу нада аттапіць, уліць у сырнік і ацадзіць.* Сяляўшчына Рас. Аттапіла малако, уліла ў сырнік і аціснула сыр. Ваўкавічы Тал. Трэбо помэтэ сэрнік. Дэмітравічы Кам. Тварох ллюць у сырнік і кладуць пат камушок, пали-жайши пат камушком ён ужэ робіцца сырам. Пашыла сырнік, буду-рабіць сыр. Стайкі Барыс.

СЫРО'УКА ж. Самаробная цэгла. *Нарабіў цэглы сыройкі, хай схне на сонцы.* Вострава Mast.

СЫРЫ'ЦА ж. Невырабленая скура. *Пошывы себе чоботы з сырыва-цы, дак пятый год ношу.* Бастынь Лун.

СЫТА' ж. Страва з цёргата канаплянага семя. *Высушыла коно-плі, потовкла іх, развелла на водэ — ето зовэм сыта.* Бастынь Лун.

СЫТЭ зaim. Гэты. *Сытэ порося худзее.* Сытэ кунь худзей. Дэмітравічы Кам.

СУХО'ТНЫЙ (сухо'тны) прым. Вельмі худы. *Ой, якій ён си-хотны, аж страшна глядзець.* Шкураты Браг.

СЭРЦА н. Стрыжань (морквы, дрэва і да т. п.). У сярэдзіні ў моркві ёсьць сэрца. Сяляўшчына Рас. У моркві вялікае сэрца. Моханава В.-Дзв. Большое і беловатое сэрца ў моркви. Бастынь Лун.

СЯВА'К (сева'к) м. Сейбіт. *Ужо на полі многа севакоў, жыта сеюць.* Паліацкішкі Вор.

СЯВЕ'Ц м. Тоє, што і сяvac. *Сявец пашоў сеяць жыта.* Якубова Рас. Сявец сея ячмень і авёс. Старае Сяло Зэльв.

СЯВО'К м. Сявењка. Насып жыта ў сявок, пайду сеевец. Бобрыкі Петр.

СЯДЛІ'СТЫ прым. З увагнутай спіной (конь). Але і сядлісты конь, съпіна ўвагнутая ўніс. Навасёлкі Свісл.

СЯДЛО' н. Частка прасніцы, на якой сядзяць. У прасніцы ёсь сядло, на што садзімся. Стайкі Барыс. У прасніцы вускае сядло, дрэнна сядзець. Старонка Асіп. Пылымала сядло. Вароніна Рас. Пылымала ў праліце сядло, німа як прасыці. Якубова Рас.

СЯДУ'ШКА I ж. Прystасанне, у якім малое дзіця вучыцца сядзець. Пасадзі дзіця ў сядушку, што ты яго дзяржыши на руках? Моханава В.-Дзв.

СЯДУ'ШКА II (седу'шка) ж. Гатунак фасолі. Ты прасіла ў ме-не квасолі, дак у мене седушкі трохі е. Дам табе седушкі, пасей сабе. Тульгавічы Хойн.

СЯЛЬНІ'К I (сельні'к) м. Сяннік. Пошыла з дзеругі мешка на сельнік. Бобрыкі Петр.

СЯЛЬНІ'К II м. Пуня. *Ідзі памажы сена злажыць у сяльнік.* Сена налажыў поўны сяльнік. Шкураты Браг.

СЯМЕ'ННЕ (сям'няня, саме'ня) н. I. Насенне. Пакінула гурка на сямення. Ністанішкі Смарг. 2. Ільняное семя. Сыняла аснову, а цяпер трэба запарыць сяменям, кап лепі ткалася. Паліацкішкі Вор.

СЯРНІ'ЧКІ мн. Запалкі. Сярнічкі атсырэлі, палажы их на брыль. Вадва В.-Дзв.

Т

ТАБЛЯВА'ЦЬ (тэблева'ты) незак. Свідраваць. Я дэрэвіну тэб-левав тэблевем. Зробыв тэблі і заколотыв іх у сценку. Горск Бяроз.

ТАВА'Р I (това'р) м. Буйная рагатая жывёла (пераважна ка-ровы). Погналі товар на овсяніско. Бастынь Лун. Велікая сціожла ідзе товару. Бобрыкі Петр. Пастух жане товар к лесу. Тульгавічы Хойн. На базары не было товару, адны коні. Пагналі товар на паству. Шкураты Браг.

ТАВА'Р II м. Матэрыйял на боты. Мне тата купіў на боты хро-мавага товару. Косталомава В.-Дзв.

ТАВА'Р III м. Фабричная ткань. Набрала тавару і пашыла сабе кантан. Купила тавару на ссылку і ўсыпала курачоё нёр'ё. Міратычы Кар.

ТАГДЫ' прысл. Тады. У мене было тогда уроішэ. у ладца жмень пяць, шэсъ, тогда еты ладкі зьбіраем і вяжам сноп. Красна трабо вуроўчонаць, тогда ены роўна навіацьмутьца. Бобрыкі Петр. Як одн раз чешацца на грэбене лён, тогда зовут просто ляница. Азарычы Петр.

ТАГДЫ'-СЯГДЫ' прысл. Тады-сяды. Тагды-сягды ў сына бываў. Касталомава, Моханава В.-Дзв.

ТАКАУНЫЙ (токойный) прым. Гразкі (пра балота). Гразкэе булота, токойные булота, можно ходіть. Токойчэ було, можно по ім ходіть. Бастьнь Лун.

ТАКЕ'Е заем. Такое. Чаго ты плачэш, што таке? Тульгавічы Хойн.

ТАЛАЛУ'И м. Дурковаты чалавек. Што вам гэты талалуй брэша? Ен жа нічога не знаіць. Вадва В.-Дзв.

ТАЛАХА'ЦЬ (толоха'ты) незак. асудж. Балбатаць, малоць языком. Пыйдэ на гуліце і толохе языком без толку. Горск Бяроз.

ТА'МА прысл. Тама я его віділа. Бастьнь Лун.

ТА'МАКА прысл. Тоё, што і тама. Тамака, у прыскрынку, возьмі клубок. Бастьнь Лун.

ТАМБУ'РАК м. Кручик для вязания. Купила тамбурак, буду карункі візаць. Касталомава В.-Дзв.

ТАМБУ'РКА (танбу'рка) ж. Тоё, што і тамбурак. Даі мне сваю тамбурку візаць. Сяляўшчына Рас. Танбуркай вяжуць кануркі. Ваўкавічы Тал.

ТАПАРЫ'СКА (тапары'ско, топоры'ско) н. Тапарышча. Тапарыска ўжэ гатова, можна сякеры насадзіць. Паліацкі Вор. Палаамалосё тапарыско ў сакеры. Міратычы Кар. Зрабі тапарыско да сакеры. Навасёлкі Свісл. Топорыско сырэе, трабо высушыты, а тогда насодыты сокеру. Горск Бяроз.

ТАПІ'ЛА I (топі'ло) н. Невялікі вадаём, у якім летам вада не высыхае. Там за городамі е топіло. Гоні коров до топіла, хай нап'юца. Небольшое топіло, а вода летом не высыхае. Бастьнь Лун.

ТАПІ'ЛА II (топі'ло) н. Багна. Топіло — дужэ страшнэ место: як станеш, так і пошов на дно. Чэго ты туда полез, там топіло суплавное, утоннися. Бастьнь Лун. Не йдзі туды, а то топіло засосе. Тульгавічы Хойн.

ТАРАБА'ЙКА ж. іран. Балаболка. От тарафайка, усё тарафаниці і тарафаниці сваё. Як у ее язык не забаліць. Тульгавічы Хойн.

ТАРАБА'НІЦЬ незак. іран. Балбатаць. Гэта тарафайка многа без толку тарафаниць языком. Тульгавічы Хойн.

ТАРАДЫ'НКА (тороды'нка) ж. Жалезны хамуцік, які замацоўвае перадок воза. Суголовок прыкрапляеца тородынкамы до осі. Горск Бяроз. Тарадынкі ўтрымліваюць падушку, узвалак і ось. Вострава Маст.

ТАРАДЭ'ЙКА I м. і ж. Старая рэч. Оля', ня руш гэтого тарафайка, а то ен муршавы, разваліцца. Навасёлкі Свісл.

ТАРАДЭЙКА' II м. і ж. асудж. Балаболка. Што ты слухаши гэтай тарафайкі, у яе ш толькі і работы, што бегаць па хатах і тарифэйкі. Навасёлкі Свісл. А кінь ты, тарафайка, тарафайць языком. Гэты тарафайка толькі і лапоча языком. Моханава В.-Дзв.

ТАРА'К м. Матуз, лямка. Таракі' пашыла, нада прышыць ік торбе, за самую чубу. Шкурата Браг.

ТАРАНДА'С (тарында'с) м. Павозка з высокім драбінамі для перевозкі сена. Мы сена возім у тарындасі. Вароніна Рас.

ТАРАНТА'С (тырынта'с) м. Тоё, што і тарандас. Запражы кыня ў тырынтас і падвізі да сенам. Моханава В.-Дзв.

ТАРАЧЫ'ЦЬ (торочы'ті) незак. Многа раз гаварыць. Я ім торочыла, торочыла, коб зробылі ўколы. Бастьнь Лун.

ТАРДЫ'НКА (тырды'нка) ж. Жалезны абручык, які набіваецца на калодку кола. Сытэ тырдынка одеватэ на колодыцу. Дэмітравічы Кам.

ТАРКАВА'НЫЙ (таркова'ный) дзеепрым. Дзэрты. Клёцкі, таркованые на цёлку. Бастьнь Лун.

ТАРКАВА'ЦЬ (таркова'ті) незак. Драць (на тарцы). Тарковаті булбу на тарцы. Бастьнь Лун. Буду тарковаць картоплю на тарку. Бобрыкі Петр.

ТАР'КАЦЬ незак. Крычаць (пра гусей). Гусі таркаюць, есьці хоучуць. Гусі таркаюць так: тыр-тар, тыр-тар, тыр-тар! Моханава В.-Дзв.

ТАРО'ЛКА (тэро'лка) ж. Талерка. Була даўней у нас тэролка дужэ красіва, дэрэв'яна тэролка. Горск Бяроз.

ТАРПА' ж. Прыйсторонак, месца ў гумне паабапал току, дзе складаецца збожжа. Гумно разгераджвалася на торпы. У тарпу кладуць сена, жыта, грачыху. Ністанішкі Смарг.

ТАРПЯ'НІСКА (торпя'ніско) н. Тарфянішча. Выкопалі торп, засталосё торпяніско. Бастьнь Лун.

ТАРЫНО'УКА ж. Тонкая шарсцяная галаўная хустка з махрані. Купила себе хустку-тарыноўку. Тарыноўку носім толькі ў свята. У тарыноўцы красівия цвяты. Бобрыкі Петр.

ТАСАВА'ЦЬ незак. Разрыхляць зямлю ў градах. Граблямі з жалезні зубамі тасуяць граткі на лук, буракі, гуркі. Міратычы Кар.

ТАУКА'Ч (тыўка'ч) м. Драўляны гузік прадаўгаваты формы. Сынок, паглядзі, ці ўшыты тыўкач у штаны. Якубова Рас. Ушыі тыўкач у штаны. Касталомава В.-Дзв.

ТАУКА'ЧЫК I (тыўка'чык) м. Памяшы, ад таўкач. Ушыі мне тыўкачык у штаны, а то мне німа чым зашпіліць штаны. Моханава В.-Дзв.

ТАУКА'ЧЫК II мн. Насеннік бярозы. Шчэ бяроза ні перацвіла, пупышкі е, а як перацвіце, тады будуць таўкачыкі. Навасёлкі Свісл.

ТАУШЧА'ЦЬ (төвшча'ті) незак. Таўсцець. О гэ, вона товічае. Азарычы Пін.

ТВАРО'ЖНІК м. Клінок (для вырабу сыру). Пашыла тварожнік, трэба сыр дэжысаць. Паўлавічы Клім.

ТКАЛЬНІЦА ж. Ткачыха. Ткальніца ткала кросны. Жахавічы Маз.

ТКА'ЛЯ ж. Тоё, што і ткальніца. Наша ткаля многа палатна наткала. Старае Сяло Зэльв.

ТКА'ХА ж. Тоё, што і ткальніца. Добрая ткаха, выткала пяць губак палатна. Ністанішкі Вор.

ТЛА-ТЛЯ'НА (тла-тля'но) прысл. Вельмі мокра, сыра. Вэчор, роса, воздух вогкій, туман і тла-тляно. Горск Бяроз.

ТЛЯ'НА (тля'но) прысл. Сыра, мокра, туманна. На дворы росно, воздух вогкій, одэжка уся вогкая, туман і тляно у поветры. Горск Бяроз.

ТОК I (тэк) м. 1. Чарэнь. Ток уложыл ў печы, цепер трэбо зацелешнікі поставіць, а на зацелешнікі солом'е уложыць. Бобрыкі Петр. 2. Земляная надлога. Раней масти не было, а быв тэк. Бастынь Лун. 3. Цвёрда дно (вадаёма, ракі). Ток — твёрдая земля на дне ў речкі, возера. Бастынь Лун.

ТОК II ж. Тлушч. Вускаркі паёт, а ток не хочуць есьці. Жахавічы Маз.

ТО'ПІЛА н. Багна. Я пышла і чуць не ўвалілася ў топілі. Сяляўшчына Рас.

ТОП ж. Тоё, што і то'піла. У валозе нэ утопэйса, а ў топі можна нэ прапасци. Азарычы Пін.

ТО'РВА ж. Клінок (для вырабу сыра). Одтопіла кіслэ молоко, вылила ў торбу, будэ отворэг. Бастынь Лун.

ТО'РГАЦЬ (то'раті) незак. Тузакъ (аснову красён). Кіпэткам заворыла кросна, а тэпэра трэбо іх торгаті і сушыті. Бастынь Лун.

ТО'РНЫЙ прым. Біты (пра дорогу). Шлях торный. Бастынь Лун.

ТПРУСЬКА-ТПРУСЬКА выкл. Ужываецца, калі падзываюць жарабят. Заазер'е Віл.

ТПРУСЬ-ТПРУСЬ выкл. Ужываецца, калі падзываюць кароў. Моханава В.-Дзв.

ТРАИНІЛА (трайніло) н. Трайня, аснова воза, што злучае заднюю і пярэднюю падушкі. Трайніла — гэта такі тоўсты бруск у калесах, які злучае пярэднюю і заднюю восі. Алъхоўка Навагр. Трайніло. Горск Бяроз.

ТРАЙЦЯКА (трэйцяка) ж. Цялушкиа трохгадовага ўзросту. Целіца ў мене трэйцяка, ужэ побегала. Бобрыкі Петр.

ТРАЙЧАК м. Звязаныя разам тры саламянія снапкі для пакрыцца страхі. З саломы вяжуць трайчаке і прывязваюць да поўзы, калі кроюць страху. Гумно крыта саломянімі трайчакамі. У трайчаку 6—7 жменяў саломы, звязаныя ўмесьці. Вострава Маст.

ТРАМ м. Бэлька ў столі. У хаці на трам палахўскі столъ. У хаці бывалі два, тры, чатыры' траму. Ужо хату зрабілі, будам траму лажыць. Шкураты Браг.

ТРАМЦІЦЬ незак. Ляскаць. Сайсем труская дарога, аж зубу трамціць. От дарожка, адны храпу, на калесах нельга ехаць, зубу трамціць. Шкураты Браг.

ТРАНІДЛА (транідло) н. Развіліна, якая злучае пярэднюю і заднюю восі калёс. Транідло скрапляе восі, пярэднюю і заднюю падушкі воза. Навасёлкі Свісл.

ТРАПА'К (трыпак) м. Барана-спружыноўка. Трыпак запражы і ець трапачыць зямлю. Даўгабор'е Рас.

ТРАПАЛА (трэпа'ло) н. Трапло. Бэрут стрэпач у жмэню і трэпalom трэплют. Бэрты трэпалі і пэйдэм трэпагі лён. Азарычы Пін.

ТРАПАЛЬНИЦА (трэпа'льніца) ж. Драўляная падстака для трапання лёну. Зрабів трэпальницу, коб було на што положыті жмэню лёну і трапаць. Азарычы Пін.

ТРАПАЦЬ (трыпа'ць) незак. Мянціць. Трыпачка трыпачь касу. Сяляўшчына Рас.

ТРАПАЧ I (трэпа'ч) м. Жменя трапанага лёну. Атрапаў зувак лёну, а ў зувязку двацаць трэпачэй. Бастынь Лун.

ТРАПАЧ II ж. Тоё, што і трапак. Запражы кынія ў трыпач і ець зямлю трыпачыць. Даўгабор'е Рас.

ТРАПА'ЧКА (трыпа'чка) ж. Балаболка. Каго ты слухаіш, гэтай трапачкі! Трапачка табе нагаворыць бочку арыштантаў. Минюхі Miёр.

ТРАПАЧНІК (тра'пашнік) м. Ануцнік. Зыбрай там кыраўкі, трапашнік едзіць. Ваўкавічы Тал.

ТРАПАЧНІЦА (тра'пашніца) ж. Коўдра, вытканая з рыззя. Аснывала вярхоўя, ныдрала трапак і выткала трапашніцу ныкрывацца. Сяляўшчына Рас.

ТРАПА'ЧЫЦЬ незак. Баранаваць спружыноўкай. Запражы трапач і ець зямлю трапачыць. Даўгабор'е Рас.

ТРАПА'ШКА I (трыпа'шка) ж. Мянташка. Вазьмі трыпашку і патрапі касу. Якубова Рас.

ТРАПА'ШКА II (трыпа'шка) ж. Трапло. Дзе трыпашка ляжыць? Мне нада іці лён трыпаци. Моханава В.-Дзв. Вазьмі трапашку і ідзі трапаць лён. Алъхоўка Навагр. Пайду лён трапаць трапашкай. Заазер'е Віл. Бярыце трапашкі і ідзіце трапаць лён. Паляцкішкі Вор.

ТРАПЕ'ЧНІК (трапе'шнік) м. Ануцнік. Трапешнік едзіць па дзяярэйні і сыбіраць трапакі. Ваўкавічы Тал.

ТРАПЕШКА ж. Трапло. Дзе гэта дзелася трапешка? Нада іці лён трыпаци. Ваўкавічы Тал.

ТРА'ПІНІК м. Ануцнік. Трапнік прыехаў і на трапкі прадае ўсё. Бастынь Лун.

ТРАСІ'НА ж. Дрыгва. Я знаю, дзе смуродзіна, але туды не падайсці: там як станеш, то земля трасеца, і такая трасіна на балоце, што страшне. Тульгавічы Хойн.

ТРАСЛІ'ВЫ (трослі'вы) прым. Дрыгвяністы, гразкі. Гнуткое, трославіое, гразно болото, нэ можна ходыты по ём, нэ можна ступыты. Горск Бяроз.

ТРАСУ'ХА ж. Малярыя, ліхаманка. Міне ўсё ўрэмя трасе трасуха, цімпіратура высокая. Булыніна Рас. У маеі дачкі трасуха, уся жоўтая, і дужа высокая цімпіратура. Парэчча Рас.

ТРАСЦІ'НА (трості'на) ж. Трысцінка (у бэрдзе). Паломалас у берде тростіна. Бастынь Лун.

ТРАСЦІ'ЦЬ незак. Рабіць новае бёрда, устаўляць у яго трасцінкі. Пяцярок добра бёрды трасціцы. Сказаў мне, што заўтра будзіць трасціцы бёрда. Касталомава В.-Дзв.

ТРАЦЦІ'НЫ мн. Памінкі па трэці дзень пасля смерці. На трэці дзень па нябошчыку атправілі трацціны. Вадва В.-Дзв.

ТРАЦЯ'К ж. устар. Чалавек, які меў трэццю частку надзелу. Ат падўгрунта я меў трэццю частку зямлі, а таму і называўся трацяком. Міратычы Кар.

ТРАЦЯ'КА (трэтия'ка) ж. Цялушкиа трохгадовага ўзросту. Мая гелушка трэтияка, алі ні выросла. Бастынь Лун.

ТРО'НАЖКА (тро'ножка) ж. Самаробная скавародачка па ножках. У троножцы пэнэм сало, яйца. Горск Бяроз.

ТРО'НУЦЦА зак. Сапсаваща, растаць (пра зімовую дарогу). Дарога тронулас, роскваль, сама роскваль, нема як ехаті ў горад. Бастынь Лун.

ТРОП м. След на роснай траве. Во, хто-то прылажыў троп по росе. Бастынь Лун.

ТРО'ПНУЦЦА зак. Ударыць. Қарова тронула па даёнцы, і малако разліося. Моханава В.-Дзв.

ТРОСТКА ж. Тоё, што і трасціна. У бэрдовы поломалас тростка. Горск Бяроз.

ТРУБКА I (тру'пка) ж. Қалодка (у коле). Добрую дубовую трупку зрабіў для кола. Барыскі Лаг. *Ехаў на калесах*, дак аш па трупкі гразі па дарозі. Мнюхі Міёр. Пылымалася трупка ў пакаце'. Моханава В.-Дзв.

ТРУБКА II ж. Месца ў сцябле, адкуль выплывае колас. Жыго ўжэ ў трубках, усыпаецца. Бобрыкі Петр.

ТРУБКА III ж. Цвёрдая частка пляра. *Вурвала пяро із крыла з м'ясам і трубкаю, а трубка тоўстая-тоўстая*. Шкураты Браг.

ТРУБКА IV ж. Дэталь калаўрота — жалезны шпень з адтулінай, праз якую праходзіць спрадзеная нітка, перш чым яна пападае на шпульку. *Кап пычаць прасціці, нада шпульку надзець на трупку, прывінціць шпульку лютэркай і трупку ўдзець у мальчак*. Суднікі В.-Дзв.

ТРУБЛА'ТЫ прым. Чалавек, у якого тоўсты жывот. *Пашоў Ну-прай трублаты. От трублаты, чучъ ідзець*. Вадва В.-Дзв.

ТРУБЛО' н. Чэрава. У каровы ачопістая трубло. Ну і трубло большою ў каровы. Сяляўшчына Рас.

ТРУПЕХЛІНА ж. Парахія. Хата мыя трупехліна, ў ёй няможна жыць, нада думаць, кап пыставіць новую. Моханава В.-Дзв.

ТРУПЕХЛЫ прым. Спрахнель, гнілы. *Падаконнік у хаці трупехлы зусім, нада новы пыставіць*. Моханава В.-Дзв.

ТРУПЕХНУЦЬ незак. Гніць. Нада дрова палахуць пат страху, а то яны пачнуць на даждзі трупехнуць, калі будуць ліжаць тут. Моханава В.-Дзв.

ТРУСІЦЬ незак. Трэсці. Чало чынілі ў кудзелю і пралі, а зраб'е груші на верэцено ды ў кудзелю і пралі. Бобрыкі Петр.

ТРУСКІИ прым. Дрогкі. Дужа труская дарога, аж зубу трам-циц. Шкураты Браг.

ТРЫБЛА'ТЫЙ прым. Пузаты. От кенъ трыблатый, большыи бэ-бэх. От корова трыблата. Бастынь Лун.

ТРЫБУХА'Ч м. абрэз. Пузаты чалавек. Трыбухач гэты так многа есць: што ні дай, ўсё з'есць. Моханава В.-Дзв.

ТРЫМКАЦЬ незак. іран. Іграць (на музычным інструменце). Калі на ўмееш іграць, дак і на трымкай. Моханава В.-Дзв.

ТРЫСНІК м. Трыснёг. Трысьнік жнём, сушым і зімой даем ка-рові. Сяляўшчына Рас.

ТРЫСЦЕ'НАК м. Трысценъ. Я да сваеі хаты прыбудоўваць бу-ду трысценак, а то хата мылая, а сім'я быльшая. Моханава В.-Дзв.

ТРЫСЦІЦЬ незак. Злучаць дзе віткі разам і навіваць на клу-бок. Пазвич мне торка, буду трысціць ніткі на клубок і сучыць. Мнюхі Міёр. Трысціла адну суконную нітку, а другую зрабную, буду сучыць і візаць панчохі. Моханава В.-Дзв.

ТРЭ'БА ж. Лядя (месца, дзе высечаны лес). Вырубалі лес, а тэрбу погоралі, што б не было пожару. Горск Бяроз.

ТРЭ'ПАЧКА ж. Трапло. Трапаў трэпачкою лён, і много адышло валу, полез лён. Горск Бяроз.

ТРЭ'ПЫ мн. Басаножкі. Купіла собэ трэпы. Летом добрэ будэ носіты. Горск Бяроз.

ТРЭ'СЦІ незак. Раскідваць (гноі). Трэба іці гной трэсці. Моханава В.-Дзв.

ТРЭТАР м. 1. Трэск. Пярун як даў у ліпку, дак ітна пувалі-лася, аж трэтар пашоў. Касталомава В.-Дзв. 2. Шум, гвалт, піск. Свіні крухаюць, пішаць, аш трэтар ідзець. Сяляўшчына Рас.

ТУ'БЕЛЬ м. Від гэбля. Тубелям дзелаюць філінговыя дзвера. Навасёлкі Свісл.

ТУ'ДАКА прысл. Тут. Оля', алёс, што ніяк ні пралесці, а ту-дака е і тичырыя грыбы. Навасёлкі Свісл.

ТУ'ЗАЦЬ незак. Выпраствоць мокрую аснову пасля апрацоўкі лугам. Памажы мне аснову тузаць. Моханава В.-Дзв.

ТУК м. Растане тлушч. Тук вуцек, осталіся вускоркі. Бобрыкі Петр. Так тук зовэм сало, а колі захолданый, то зовём жыр. Бастынь Лун.

ТУ'ЛІКА ж. Дэталь калаўрота, кавалачак скуры з адтулінай, у якую ўстаўляюць жалезны шпянек з адтулінай, праз якую праходзіць спрадзеная нітка, перш чым яна пападае на шпульку. Адрэзік кусок шкурата, зрабі туліку, а туліку прыкропі да мальчэка. Петрыкава Гом.

ТУЛЬ м. Цюль. Купілі туль маладусі. Моханава В.-Дзв. От у молодзёж хороший туль. Бобрыкі Петр.

ТУМА'К м. Мочын ўдар. Надавай ему тумакоў і хайдзіце дадо-му. Тульгавічы Хойн. Вот я яму ныдывали тумакоў па соніне, што доўга будзіць помніць, як у яблакі лазіць. Моханава В.-Дзв.

ТУМА'НІЦЦА незак. Угаворваць. Мы цэлы дзень туманіліся, кап яна са сваім мужыком жыла добра. Навасёлкі Свісл.

ТУП'КІI прым. Біты (пра дарогу). Тупкая дарога, добра ехаць. Моханава В.-Дзв.

ТУРАВА'ННЕ (турыва'нне) н. Падганяние, пануканне. Пакінты сваё турыванне, я і сыма знаю, што мне нада пасьляшыць, скарэй сибіраца. Моханава В.-Дзв.

ТУРАВІ'ЦЦА незак. Спяшацца. Нада мне туравіцца іці сена грабіць, а то туча находитсіць. Сяляўшчына Рас. Йіна туравіцца скарэй красны выткаць. Моханава В.-Дзв.

ТУРАВІ'ЦЬ незак. Падганяць, панукаць. Што ты яго туравіш, ён і так быстра робіць. Ні нада яго туравіць. Вароніна Рас.

ТУ'РЗАЦЬ (ту'рзат) незак. Расцягваць кужаль на валокны. Трэба лён тураці і скрутіці кудзелю. Азарычы Пін.

ТУРЧА'ЦЬ незак. Цвыркаць. За печчу турчок турчыць. Ністанішкі Смарг.

ТУРЧО'К м. Цвыркун. Турчок усю ноц турчыць. Ністанішкі Смарг.

ТУТА прысл. Тут. Тута немнога постаймо. Бастынь Лун.

ТУТАКАВА прысл. Тоё, што і тута. Тутакава была пуня. Навасёлкі Свісл.

ТУТАЦКІI прысл. Тоё, што і тута. Тутацкі ёсць два канцы. Ваў-кавічы Тал.

ТУТАЧКА прысл. Тоё, што і тута. Тутачка мне не до его тэпэр. Тутачка лежае топор, а дэ вон тэпэр. Бастынь Лун.

ТУЧНЫI прым. Тлусты. У гэтым року сало добрэ, тучнэ сало.. многэ жыру. Бастынь Лун.

ТУШАНКА ж. Тушаная бульба з мясам. Там ішчэ асталаес луп-ленна картопля, дак пастаў тушанку на абед. Тульгавічы Хойн.

ТУШОНІКІI мн. Тоё, што і тушанка. Начысціла картоплі, нала-жыла мяса, запрагла салом і будуць тушонкі. Жахавічы Маз.

ТЫНОК м. Агарожа з тонкіх яловых кійкоў, якія пераплюята-
юща між жердак. Садок абарадзій тынком, кап куры ні прылазілі.
Касталомава В.-Дзв.

ТЫГПЕЦ (тып'ц) м. Сівец. Коса тыпцю ныяк ны бырэ. Сімано-
вічы Драг.

ТЫСЕНЧНИК м. Цвінтарэй. Тысёнчнік — доброё зеля, яго п'юць,
калі баліць сэрца. Навасёлкі Свісл.

ТЫЧАЦЬ (ты'цати) незак. Шукаць. Тыцала, тыцала запалкав,
дай нэ нашила. Азарычы Пін.

ТЫЧКУХА ж. Гатунак фасолі. Я ў етум годзе насадзіла баагато
тычкухі, дак трэбо будзе баагато тычак на ее. Тульгавічы Хой.

ТЫЧЫГНКА ж. Жэрдка, падвешаная ўверсе перад печу. Па-
весе на тычынку ганавіцы. Павесце на тычынку андарака. Навасёл-
кі Свісл.

ТЭ'БЕЛЬ (тэбэль) м. Драўляны калочак. Пракрутыв у дэрэвны-
нэ дырку, коб зогнаты ў дырку тэблія: тэбель, коб моцно було стэна.
Горск. Бяроз.

ТЭ зайл. Тое (у знач. наз). Мне жоночына кагала тэ і тэ про ее.
Бастынь Лун.

ТЭ'НЧА ж. Радуга. Паглядзіце, якая красівая тэнча на небі
насьля навальніцы. Ністанішкі Смарг. Доиш прайшоў, і на небі па-
казаласа тэнча. Навасёлкі Свісл. Тэнча насьля дажджу прас усё неба
лягла. Палляцкішкі Вор.

У

УБІРАЦЦА незак. Збіраща. То яна куды ўбіраеца: то ў Го-
мель пайду ўбіраца, то пайду ўбіраца ў Брагін. Усё ўбіраеца і
сядзіць дома. Шкураты Браг.

УБОИНА м. і ж. Гулттай. У Альжбеты сын такі ўжо ўбоіна, што
з рук вон. Нічога не робіць. Муханава В.-Дзв.

УВАБРАЦЦА зак. Звесці ўсё збожжа з поля ў гумно. Хоць
бы ўвабраца на полі. А я ўжо ўвабраўся. У мяне засталася толькі
бульбо на полі, а так ўсё зьвёс у гумно. Мнюхі Міёр.

УВАБРАЦЬ зак. Тое, што і ўвабраца. Я сваё сена ўвібраў і
злажкы ў пуню. Муханава В.-Дзв.

УВЁРТАК м. Скрученая яловая лапка для прымачавання
аглоблі да капыла (у санях). Да пярэдніх капылоў прыкручыва-
юща ўвёрткі з яловых віткі і прывязываючи аглобні. Якубова Рас.
Пырваўся ўвёртак ў санях, і аглобля высакашына. Сяляўшчына Рас.

УВІТКА ж. Кручаны дубец для прывязвання лат на страсе.
Нарэзай лазовых дубцоў. Нарабіў увітак, буду лаціць страху. Ся-
ляўшчына Рас.

УВОДЗІЦЬ незак. Укідаць (пра ніткі). Трэба ніткі асновы ў
нічальницы ўводзіць. Палляцкішкі Вор.

УВОЙ м. Ніткі, з дапамогай якіх замацоўваюча трысцінкі ў
бёрдзе. Зрабіў бёрда, засмаліў увой, кап крапчэй было. Плігаўкі
В.-Дзв.

УВЫШКА ж. Звычка. Ты пакінё гэтую сваю ўвышку. Навасёлкі
Свісл.

УГАРЫНА ж. Прывязка для прымачоўвання біча да цапільна.
Дай угарыну, нада прывізаць абічэйку да цапавільна. Якубова Рас.

УГАСІЦЦА зак. Замарыца. Пасьевілі карову, дак унучка ўга-
слася, лежачы калія карову. Шкураты Браг.

УГОРНІЦЦА зак. Пакрыўдзіца. От дзіця ўгорнілосо, моцно
плачэ. Жахавічы Маз.

УГУ' часц. Так, ага. Угу, зоўтре зроблю. Горск Бяроз.

УДАБРАЦЬ (удыбра'шь) незак. Угнойваць. Я свой агарот доб-
ра ўдъбраю, гною хыпайць. Муханава В.-Дзв.

УДЗЮЖЫЩА зак. Памачыца ў пасцель. Дзіця ўдзюжыла-
ся, аж вушы мокрыя. Шкураты Браг.

УДОГАН (удо'гын) прысл. Наўздангон. Бегчы за ім удогын.
Бастынь Лун.

УДОЛАШЧАЦЬ (удо'лошчаць) незак. Паўтараць адно і тое.
От пупала одно слово на езык, дай ўдолошчэ і говорыць одно і тое
двацца раз. Бобрыкі Петр.

УДОРЫНА ж. Лішак асновы ў шырыну пры накіданні ў ніты
і бёрда, які астаўся і ідзе назад. Снывала, снывала красны і многа
ниснывала, а цяпер ідзець удорына назат. Сяляўшчына Рас.

УДОУЖВАЦЬ незак. Выпростваць (пра ногі). Пачала свае
ногі ўдойжваць. Бобрыкі Петр.

УЖОУКА (ужо'вка) ж. Прывязка для прымачоўвання біча да
цапільна. Вэльмэ вуская ужовка, біяк ны ўдержэ. Дэмітравічі Кам.

УЖЫК м. Тое, што ужоўка. Ужыкам прывязаў біч да ца-
пільня. Вострава Маст.

УЗАЛАВАК м. Брус у калёсах, які служыць асновай для дра-
бін і абапіраеца на вось. Узалаvak з ручкамі ляжыць на вости.
Вострава Маст.

УЗВАЛАК м. Месца калія гумна. Месца кыля пуні мы завём
узвалак. Ны узвалку трыва не расыцець. Сяляўшчына Рас.

УЗГАЛАВАШ (узэлэва'ш) м. Тое, што і узалаvak. У калёсах
ёсь узгэлэваши уперадзі і ззадзі. Стайкі Барыс.

УЗГЛЯДЗІНЫ толькі мн. Агледзіны. Раней жаніх прыіжджа-
на ўзглядзіны, а тады і сватаў дзеёўку. Сяляўшчына Рас.

УЗДЗЕР (уздэр) м. Частка снапа ад перавяслы да зрезу.
Стайкі снопы ўздрэрамы ўныз, а колосамы ўвэрх. Горск Бяроз.

УЗДУХВІНА ж. Бакава ўпадзіна між рабром і клубам у жы-
вёл. Корова не пад'ела, аж ўздухвіны ўпалі. Вуцей корову по
уздухвіне. Бобрыкі Петр.

УЗНЕТАК м. Ступня. Боліт нога в узнетку. Узнетак, гэ, опух,
нэ могу ступіці. Азарычы Пін.

УЗРЭХ м. Агрэх. Як жа ты араў, што ўзрэхі пакідаў? Барыскі
Лаг. Кепска араў, многа ўзрэхай пакінү. Сімакава Кар.

УЗЯТКА ж. Ношка мёду. Пчолка, калі летіт за мэдом, ена
бэрэ ўзяту. Бастынь Лун.

УКАСНУЦЦА зак. Умяшаща. Яны жылі добра, дак матка
ўкаснулася, і дашло да таго, што ён яе кінү. Муханава В.-Дзв.

УКЛАСЦІ (укла'сці) зак. Моцна набіць. Вот я добра ўклайд-
яму, будзіць помніць. Муханава В.-Дзв. Нада было гэтamu ліхачу
яшчэ болей укласці, кап ён па чужых агародах ні лазіў. Сяляў-
шчына Рас.

УКЛЕІЦЬ зак. Тое, што і ўкласці. Ен шукаіць гуркоў, а я ці-
ханька падышоў і цап за кулёк, і так яму уклей. Воранава Рас.

УКРОП (укрэ'п) м. Вар. Вода кіпіт ключом, укрэп, можно
спарыцца. Бастынь Лун.

УКРУНУ'ЦЬ (укруну'ты) зак. Адламаць. Положыла бохан леба, дак вона ўкрунула ёго. Трэбо ж було ўкрунуты. Горск Бяроз.

УКРУТНЯ' ж. Вяровачная ці скручаная з лазы пятля, пры дапамозе якой прымасоўца аглобля да капыла. Парвалася ўкрутня ў санёх, і аглобля вырвалася. Ністанішкі Смарг.

УКРЭ'НІСТЫ прым. Смалісты. Зрэзаў сасну ўкрэністую, і драць лучыну ні гадзіцца. Якубова Рас.

УЛАЖЫ'ЦЬ (уложы'цы) зак. 1. Уставіць. Прорэзоў у клепчанцы заторы, коб уложыць дно. Бобрыкі Петр. 2. Уцягнуць. Улажыць нітку ў іголку. Ваўкавічы Тал. 3. Зрабіць прычоску. Нада ўлажыць мне волосы. Сяляўшчына Рас.

УЛА'Н м. Валан. Пашила спадніцу с уланам. Улан прышываюць шырокі, са зборкамі. Ваўкавічы Тал.

УЛУ'ТКА ж. Вушак. У вокнах і дзвярах паставіў улуткі, а на ўлуткі палажыў нагаловіча. Загнілі ўлуткі ў вокнах і дзвярах, трэба новыя падладзіць. Шкураты Браг.

УЛЯ'К м. Спалох. Дзіця захварэло с іспугу, трэбо ўлякішы отдаць, баба шэпчэ ўляк. Бастынь Лун.

УЛЯ'КІША ж. Шаптуха. Бастынь Лун.

УЛЯПІ'ЦЬ зак. экспр. Зашлациць. Аш сто рублёў уляпіла за пацьвінка. Вадва В.-Дзв.

УМНО' н. Гумно. Ідзі, там у умне вазьмі касу. Палляцкішкі Вор.

УНА'ДЗІЦЬ зак. Урадзіць. От ета лета не ўнадзіла проса, адны толькі замораши. Шкураты Браг.

УНЕТ прысл. Датла. Було мокрае лета, і бульба згніла ўнет. Моханава В.-Дзв.

УНЬ часц. Вунь. Унь на вугану богато росьце кашоўніку. Бобрыкі Петр.

УПЕРАГО'НКІ прысл. Навыперадкі. Дывай пабяжым упера-
гонкі, хто каго абгоніць. Моханава В.-Дзв.

УПЛЁТКА ж. Істужка для касы. Возьмі ўплётку і запляці касу. Ваўкавічы Тал.

УПЛІХНУ'ЦЬ зак. Уліць. Упліхні мне лянухі ў паўмісак. Мо-
ханава В.-Дзв.

УПО'Р м. Упарты чалавек. Эта упор, его ныкуды нэ пошлиш. Горск Бяроз.

УПО'РАЦЦА зак. Уходзіцца. Я јшэ ўпоралася, пагадавала паразят, вітаніла печ, памула варэйкі. Шкураты Браг.

УПО'РВАЦЦА незак. Уходжвацца. Пайду ўпорвацца: тапіць печ, вутачак вупусціц, цыплята пагадаваць. Шкураты Браг.

УПО'РЫНА м. і ж. Неслух. Дзе ты відзіла, кап гэта ўпорына паслухала каго. Касталомава В.-Дзв.

УПУСЦІ'ЦЬ (упусті'ти) зак. Усыпаць (пер'е ў насыпку). Трэбо мне упустіті у наволочку пер'е. Бастынь Лун.

УПЯРЭ'ЧКА (упер'чка) ж. 1. Папярочная планка для зама-
цования ножак стала. Шашук чысто поеў уперэчкі ў столе. Бобрыкі
Петр. Зламалася уперэчка ў стале. Жахавічы Маз. Ножкі ўстале
пакрасіла, а уперэчкі не ўспела. Пастай ногі на ўперэчку. Тульга-
вічы Хойн. Паламалася ў вуслоне ўпярэчка. Шкураты Браг. 2. Лішт-
ва (у лаве, ва ўслоне і да т. п.), у якую ўбіваюцца ножкі. Упусці
у вуслон ўпярэчку. Шкураты Браг.

УРЭ'ЗКІ толькі мн. Адрэзаныя пасля ткання канцы асновы.
Выткала красна і ўрэзкі одрэзала. Бастынь Лун.

УРЭ'Х м. Агрэх. А колкі ты там урэхаў пакідаў? Навасёлкі Свісл.

УСА'К м. Гусак. Усака зарэзала, а уску пакінула. Палляцкішкі Вор.

УСКА'НУЦЬ зак. Надзея. Дачушка, усکінь новую сукенку, а гэту сікінь. Моханава В.-Дзв.

УСКРУЦІ'ЦЦА зак. іран. Устаць вельмі рана. Чаго ты так рана ўскруцілася, яшчэ пітухі ні піялі. Моханава В.-Дзв.

УСМЫІКА'ЦЬ (усмыка'ті, усмыка'ты) незак. Укідаць аснову ў ніты. У кобылку ўсмыкаецца нітка асновы. Ніткі ўсмыкаюць у бэрдо. Азарычы Пін. Навіла красна, а тээр буду ўсмыкаты ніткі ў ніт. Бастынь Лун. Пайду ўсмыкаты ў ніты. Горск Бяроз.

УСМЫІЧЫ'ЦЬ (усмы'чыті) зак. Уцягнуць. Усмыч мне нітку ў голку. Бастынь Лун.

УСЦЕ' (устье) н. Чалеснікі. Заніскэ зробів устье у печы. Бастынь Лун.

УСЦЁ'ЛЬКА ж. Вусцілка. У боты палажыў добрую ўсьцельку. Моханава В.-Дзв.

УСЦІ'ЛКА (усті'лка) ж. Тое, што і ўсьцелька. Купіў на чобаты ўстілку. Бастынь Лун.

УСЫПА'ЦЦА незак. Каласаваць (пра жыта). Жыто ужэ у трубках, усыпaeцца. Бобрыкі Петр.

УСЬ выкл. Ужываецца, калі адганяюць свінніей. Стары Свержань Стайдбі.

УСЮ'К м. Гусяня. Усюк выклюнаўся з яйца маленячкі. Палляцкішкі Вор.

УТО'РА ж. Кароткая папярочная баразна. Доўгія барозны булы-
бы паганай, а уторы абкапаю лопаткой. Бастынь Лун.

УТРО'БЫ (утро'бу) толькі мн. Вантробы. Зарэзаў сівінню,
усю ўтробу вуняй. Шкураты Браг.

УХО'ДНЯ ж. Дагляд за гаспадаркай. Вот яна мне, эта ўход-
ня, наадаела. Міратычы Кар.

УЦАГЛЯНЕ'ЦЬ зак. Зрабіцца цвёрдым. Зямля ўцаглянела,
нішто ні расьце. Шкураты Браг.

УЦВЕ'ЛІЦЬ зак. Уцвяліць. От уцвеліла чалавека суседка. Жахавічы Маз.

УЦЕРУСІ'ЦЬ (утэрусі'ті) зак. Укінуць. Мо ўтэрусіла іскру,
і загаралосо гумно. Азарычы Пін.

УЦЁР м. Утора. В уцёр упускают дно. Дэмітравіч Кам.

УЦІ'НАК (уті'нок) м. Қалода, адрэзаная ад камля. Спілаваў
дэрэвіну і адрэзаў ад камля утінок. Бастынь Лун.

УЧАЛЬНІ'К м. Вучань. Учальнікі ідуць із школы. Жахавічы
Маз.

УЧАЛЬНІ'ЦА ж. Вучаніца. Моя ўчальніца добра вучыцца.
Жахавічы Маз.

УЧВА'ЛА прысл. Галопам. Кэнь бэжыт учвалы — гэто галопам.
Бастынь Лун.

УЧАУРЭ'ЦЬ зак. Засохнуць. Грушку пасадзіла, а грушка ўчай-
рэла. Моханава В.-Дзв.

УЧЫГІПА ж. Шнурок, якім перавязвають пасмы асновы ў чынах (матуз, шнурок). Я пасмы пірвізала учыпай. Пасмы палічыла і выцігнула учыпу. Кастаномава В.-Дзв.

УШВАРАК м. Кавалак палена. Хорошыя палена, хороши і ўшварак. На што-небудзь адразають палена, а кусок астаецца, вось ета і ё ўшварак. Шкураты Браг.

УШПІЛІЦЬ незак. Сцебануць. Я каню так ушпілій дрытыван-кай, што ён ныўсканкі паляцеў. Моханава В.-Дзв.

УШУЛА ж. Шула (у варотах). Бягун прыкрапляеца ік ушулі. У варотах згніла ўшула. Шкураты Браг.

ҮЮ'ШКА ж. Юшка. Закладзі комін үюшкай, а то гром гры-міц. Моханава В.-Дзв.

Ф

ФА'ИНА (фа'йно) прысл. Прыйожа, хораща. На табе сукенка ляжыць файна. Моханава В.-Дзв.

ФА'ИНЫ прым. Прыйожы. Ён маліц файны. Сяляўшчына Рас.

ФАРТОН м. Франтон. У канцы хаты зыбіваюць фартон. Варо-ніна Рас.

ФУТРЫ'НА ж. Шуфляда акна. Уставіў футрыну, буду ў фут-рыну уставляты раму окна. Горск Бяроз.

Х

ХАБО'ТНЯ ж. Рыбалоўная снасьць у выглядзе конусападобнай пляцэнкі з тонкіх лазовых пруткоў, якую ставяць на рэчцы ў не-глыбокіх месцах. Учора вечарам, як цёмна стала, пашлі чужій хаботні трасьці. Хабоцін пяць вітраслі. Хаботні дзелайлі з лазы. Ха-ботні ставілі на рэццы нанач. Моханава В.-Дзв.

ХАВУ'ТНАЕ (хову'тное) н. Сухастой. Сухопостой, то мы зовэм ховутное, вони нэгодзяшчэ на хату. Бастынь Лун.

ХАДЖА'ИН (ходжа'ін) м. Гаспадар. Ходжайін вілкамі накі-дае гній на вяз. Бастынь Лун.

ХАДЖА'ЙКА (ходжа'йка) ж. Гаспадыня. Ходжайка гній рострасае. Бастынь Лун.

ХАДУ'ЛЬКА ж. Прыстасаванне, у якім дзеци вучашца хадзіць. Пастай дзіця ў хадульку, хай трохі пабегае. Тульгавічы Хойн.

ХАДУ'Н м. Тоё, што і хадулька. Зрабіў хадун, кап дзіця ву-чылася хадзіць. Моханава В.-Дзв.

ХАДУ'ШКА ж. Тоё, што і хадулька. Дзіцё пачынаіць хадзіць, нада зъдзелаць хадушку, хай у хадушцы вучыцца хадзіць. Сяляў-шчына Рас.

ХАЙЛУ'ПКА ж. Халупа. У міне була хайлупка маленька. Бастынь Лун.

ХАЛА'Н (хола'н) м. Капрыз. От, колы до ёго холан прыдэ, то-ды ныц нэ зробыши, поки вон нэ пройдэ сам. Ты нэ холонис, а то тётка написала про твоё холаны. Горск Бяроз.

ХАЛАНІ'СТЫЙ (холоны стый) прым. Капрызы. Ох, вон і хо-лонистый, што хочэ, то і робіт. Горск Бяроз.

ХАЛАНІ'ЦЦА (холоны'цца) незак. Капрызіць. Вон як ужэ почнэ холоныцца, то тоды трэбо браты пасок і быты. Горск Бяроз.

ХАЛАСТЬІ прым. Толькі з круп (суп). Крупеню зварыла сён-ні халастую. Гэта суп, які мы варым толькі с круп. Якубова Рас.

ХАЛДУБА'ІНА (холдуба'іна) ж. Нізкае балоцістое месца. У холдубайні ростэ мізго змэй. Бастьнь Лун.

ХА'ЛЕПА ж. Снег з дажджом. Надзенч чайку на кажух, а то на дварэ халепа, і намокне кажух. Шкураты Браг.

ХАЛІВА'РАК м. Фальварак. Там быў такі холіварак, дзе жыў пан. Ваўкавічы Тал.

ХАЛЭ'МУС м. Канец, смерч. Сей гэта я на вос, а вос перавяр-нуўся, і чуць мне ня быў халэмус. Моханава В.-Дзв.

ХАМУТ I (хому'т) м. Калодачка з дзіркай на верхнім камені жорнаў, у якую ўстаўляеца ніжні канец млёні. У жорнах у верх-нім камяні ё хамут, кубы ўстаўляюць ручку. Барыскі Лаг.

ХАМУТ II (хому'т) м. Падстаўка пад ніжнім каменем жор-наў. Хомут зробів, а тэнэр буду укрэпляті ніжні камэнь у жорнах. Бастьнь Лун.

ХАМУТО'К м. Прывязка для прымакоўвання біча да цапільна. Хамутком прывязы біч да цапільна. Лешня Кап.

ХАНБУЗАВА'ЦЬ (ханбузоваті) незак. Перабраць, капрыйць. Пэрэстань ханбузоваті, а еш. Бастьнь Лун.

ХАНУВА'ЦЬ (хэнува'ті) незак. Шанцеваць. Ему хэнуе ў жытні. Бастьнь Лун.

ХА'ПКІЙ прым. Прагны. Ён дужэ хапкій на гроши. Бастьнь. Лун.

ХАРАЩМА'НЫЙ (хорошма'ный) прым. Прыйожы. У ее дужэ хорошманій сын. Горск Бяроз.

ХАРМУ'ШКА ж. Цура. Так захацеласё есьці, трэбо зрабіць хармушку і пасесьці. Пасаліла ваду, накрышила цыбулі, уліла пос-нага масла. накрышила хлеба — вот і зрабіла хармушку. Міратычы Кар.

ХАРО'М (хоро'м) м. Страха. От прыгрэло сонца, і з хорому вода цечэ быстро. Бобрыкі Петр.

ХА'ТНІЦА ж. Гультайка. Хатніца ты, ходзіш толькі па чужых хатах і нічога не робіш. Сяляўшчына Рас.

ХА'ХВІНА ж. Гу'ба. Хахвіна росте на берозі, гэта такі жоўты грыб. Раней выраблялі з его губку і высікалі огонь. Бастьнь Лун.

ХВА'ЛДА ж. Складка, фалда. Пашыла сабе спадніцу ў хвалды. Ваўкавічы Рас.

ХВАЛЕ'КА м. і ж. Хвалько. Ена іх хвалека, любіць хваліца. Шкураты Браг.

ХВАЛАЕГА (хвалёго) м. і ж. Тоё, што і хвалека. Гэто хвалёго. Вон ныц нэ зробыт, толькы хваліца, што зробыт. Горск Бяроз.

ХВАЛАІСЦЕ'И м. Тоё, што і хвалека. Ну і хвалісцей жа, хвалі-сцей, усё хваліца, што ён болей за ўсіх робіць. Бобрыкі Петр.

ХВАЛАІСЦЯВА'ЦЦА (хвалісцева'цца) незак. Хваліца. Ну і Мі-кіта, учора хвалісцеваўся, што богато ў его гроши, а сегоднє про-сіц позывіць. Бобрыкі Петр.

ХВАЛЮ'Н м. Тоё, што і хвалека. Ой і хвалюн жэ, хвалюн вон у'тэбэ. Горск Бяроз.

ХВАРАСТАВА'ЦЬ (хвырыстыва'ць) незак. Абіваць жыта. Пай-ду хвырыстываць жыта на насеньня. Якубова Рас.

ХВАРО'СЦІНА (хваро'сціна) ж. Дубец. *Олъ', азыму хварось-цину і дам добра.* Навасёлкі Свісл.

ХВА'СТАВАЦЦА незак. Тоє, што і хвалісцявацца. Ён, гэты хвастун, толькі хваставацца любіць. Шкураты Браг.

ХВАСТАВІ'К м. Прыстасаванне для вывазкі доўгага бярвення. Сыкімі пынзрат, паеду у лес броўны вазіць на хваставіку. Стайкі Барыс.

ХВАСТАВО'Е н. Барыш. *Купій кыня, заплаціў хваставое. Купіла карову, дывай мне хваставога. Прыдалі лён, дывайце хваставога.* Муханава В.-Дзв.

ХВАСТА'ЦЦА (хвиста'цца) незак. Парыща венікам у лазні. У ёўні мыліся і на цыпках хвысталіся венікам. Ваўкавічы Тал.

ХВА'СТАЦЦА незак. Тоє, што і хвалісцявацца. *Бувала, ўсё хвастайсі сваім багаццям.* Касталомава В.-Дзв.

ХВАСТА'ЦЬ незак. іран. Есці. *От з мыскі хвошчут копусту.* Бастынь Лун.

ХВАСТУ'Н м. Хвалько. *Хвастун ён бальши, толькі і знае хваставацца, гэта ён умея.* Шкураты Браг.

ХВАТА'Н (хвота'н) м. Маладзец, зух. *Старые згорбюцца, а молодые — хвоганы, прамо ходзяць.* Бобрыкі Петр.

ХВАШЧА'НКА (хвошча'нка) ж. Пучок травы або звычайнага ляснога хвашчу, якім мыноць пасуду. *Зъявжы хвошчанку, а то нема чым посуду пошараоцаць.* Бобрыкі Петр. *Звэзала хвошчанку стэл мыті.* Бастынь Лун.

ХВАШЫ'НА ж. Падсцілка з галля пад стог. *Хвашына кладзецца пат стог.* Трэба хвашыны прывесці стага рабіць. Навасёлкі Свісл.

ХВО'СТ (хвэ'ст) м. Корань (расліны). *Вэрхня часть бурака, а у зэмнэ хвост бурака.* Горск Бяроз. *Надо обрэзаті хвости ў бураках.* Які доўгі хвост у бурака. Азарычы Пін.

ХІБ I (хіп) м. Касмык травы, пакінуты пры касьбе. Як ты ка-сіў, што шмат хібаў пакінуў на пожні. А во які хіп травы стаіць. Сімақава Кар.

ХІБ II (хыб) м. Дзве збітыя дошкі, якія кладуць на стык страж-хі. Збыв з досок хыба і положыў на крышу. Горск Бяроз.

ХІ'БАВЫ прым. Хрыбетны. Хібавое сала тойстая. Шкураты Браг.

ХІ'ЖА ж. Падпаветка. Здзелаў таку-сяку хіжу і паставіў у хіжу калёсы. Жахавічы Маз.

ХІ'НДЗЯ ж. Малярия. Яна мучайца, у яе же хіндзя, хіндзя яе трасе і трасе. Шкураты Браг.

ХЛАБЫСТА'ЦЦА (хлыбыста'цца) незак. Шлёпацца. Хлыбы-ичуцца чаравікі, купіла вялікія. Сяляўшчына Рас.

ХЛЕБАПА'ХАР м. Араты. Чалавек, які арэ, завем хлебапахар. Жахавічы Маз.

ХЛОП м. Клоп. *Хлапоў у нас многа було, а цяпер ніяма.* Паліцкінік Вор.

ХЛУДЗЕ'Ц м. Драўляны ці жалезны пруток у чаўнаку, на які насаджваюць цэўку. *Надзень цэўку на хлудзец і ўкладзі ў чаўнок.* Плігаўкі В.-Дзв.

ХЛЮ'БА ж. Галінка лазы, бярозы. Я возьму хлюбу і дам тобэ. Вын узяў хлюбу і став бытэ сына. Дэмітравічы Кам.

ХЛЮ'НДРА ж. Неахайнай жанчына. Хлюндра, хоць бы ты перадзела сваю сукенку і памыла яе. Касталомава В.-Дзв.

ХЛЯ'БА I ж. Снег з дажджом. *На двары хляба, ідзець сънек і дошч, сядзі дома.* Вадва В.-Дзв.

ХЛЯ'БА II ж. Бакавая ўпадзіна паміж апошнім рабром і клу-бам. Мала паела карова. Хлябы ўпалаія. Бобрыкі Петр. *Упадэна — хляба у коровы, нэ наелас.* Горск Бяроз.

ХЛЯБА'ЦЬ (хлюба'ць) незак. Есці. Съцяпан сей за стол і па- чаў хлюбаць лянуху. Вадва В.-Дзв.

ХЛЯ'БІНА ж. Тоє, што і хляба II. Моя корова не поела, іде, і хлябіна большая. Бастынь Лун.

ХЛЯ'ПА ж. Тоє, што і хляба I. На дворэ такая хляпа. Бастынь Лун.

ХЛЯ'ПНУЦЬ зак. Стукнуць. Ён са злосці хляпнуў дзъвер'ю і пашоў. Касталомава В.-Дзв.

ХЛЯСТА'ЦЬ (хлыста'ты) незак. іран. Есці. А той мужычычэ залез на пэчышчэ, дала квасу ш чэрэпком — помоленку свышчэ, хлышичэ. Горск Бяроз.

ХМУЛА'ТЫЙ прым. Некультурны. Ён чэловек хмулатый, про- шоў і не сказаў здрасціў. Бобрыкі Петр.

ХМЫ'ЗНИК м. Хмызнік. Хмызнік які густы, ні прайсці. Ністанішкі Смарг.

ХОНДЗЯ ж. Малярия. У его хондзя, бо дужэ трасе, голова дужэ горача. Бобрыкі Петр.

ХО'УРА ж. Тоє, што хлюндра. У яе дычка тыкала хоўра, як ійна адзівеацца, усё на ёй гразная. Муханава В.-Дзв.

ХРАК м. Кныр. Было хракоў пяць, чатыры зьліхчалі, а аднаго храка пакінулі. Барыскі Лаг. Свінія пыднілася на хрыка. Даўгабор'е Рас. Трэба ляжаць храка. Жахавічы Маз.

ХРА'ПА I ж. Замэрзлая грязь, груда. От дарожка, адны храпу, на калёсах нельга ехаць, аж зубу трамцяцо. Такія храпу па да-розі, ехай на калёсах, дак аж калёсы паразбіваў. Шкураты Браг. Не можна ехаті, сільно большая храпа по дорозі. Бастынь Лун. Учора пудмарозіла, дак я на храпу ногу зьбіў. Тульгавічы Хойн.

ХРА'ПА II м. Храпка. Секлі капусту, дак дзеці беглі і елі храпу. Вураж мне з качана храпу. Тульгавічы Хойн.

ХРА'ПНУЦЬ зак. Зламашца. Сей на сук, а ён храпнуў, і я зва- ліўся. Муханава В.-Дзв.

ХРА'ПЫI мн. Ахрап'е. Пайду сывіраць храпы сівіньням. Яку- бова Рас.

ХРАСТО'К I м. Парастак. О, якія вялікія храсткі на бульбі, пары садзіць. Алхоўка Навагр. У картофлі многа храсткоў, яе нельга есьці. Навасёлкі Свісл. Аблымаў храсткі ў бульбі. Муханава В.-Дзв.

ХРАСТО'К II (хресто'к) м. Падстаўка пад хлебную дзяжку. Храсток зломаўся, трэбо зробіць новы, а то німа на што дэжку ставіці. Бастынь Лун.

ХРАСТО'К III м. Палка з кружком на канцы для збівання масла. Памыль храсток і збойку, буду біць масла. Сяляўшчына Рас.

ХРУЩАКІ толькі мн. Хрусты (пячэніе). Напекла хрушчакоў у поснум маслі. Шкураты Браг.

ХРЫБЕ'ТНИК м. Хрыбет. Тульгавічы Хойн. Зваліўся із сасонкі і чуць ні паламаў хрыбетнік. Шкураты Браг. Мой сын паламаў хры- бетнік. Жахавічы Маз. Як мне боліць хрыбетнік. Бобрыкі Петр.

ХРЫШЧЭ'НИК м. Хроснік. Ка мне прыехаў хрышчэнік. Тульга- вічы Хойн.

ХРЭСНИК м. устар. Абрадавы хлеб. Пеклі хрэсніка на хрос-
ней неделі і бралі з собой, ак засевалі жыто, ак выго'нілі товар на
пашу і ак вэрбу святыі. Бастынь Лун.

ХРЭСТ (хрост) м. Крыж. Бастынь Лун.

ХРЭШЧЫК м. Пакінуты ў дзяжы кусочак цеста для закваскі.
Астаўляюць у дзяжыкрошачку цеста. Вот гэта і е хрэшчык. У дзяжы
пакінула хрэшчык, каб добрая була кісьля. Шкураты Браг.

ХУДАШЧАВЫ (худышча'вы) прым. Хударлявы. Ён хоць і
худышчавы, али ён здаровы. Муханава В.-Дзв.

ХУДЗЕННЫ прым. экспр. Худы. Твой сын дужэ худзенны.
страх. Жахавічы Маз.

ХУДНЕЦЬ незак. Худзець. Мыя карова што-то пычыла худ-
нець. Муханава В.-Дзв.

ХУНДЗЯ ж. Малаяря, ліхарадка. Хундзя маю дачку заму-
чыла. Жахавічы Маз.

ХУРА (ху'ря) ж. Воз. Хура дров, жэта, картоплюв. На хура
повезле. Дэмітравіні Кам. Положыв тры-чтыры копыцы на воз,
это і есть хура. Горск Бяроз.

ХУРТАВІНА (ху'ртэві'на) ж. Навальніца, бура. Такая хуртэ-
віна на дварэ, што с хаты нельга выйсіці. Стайкі Барыс.

ХУРУГОН м. Воз. У хуругоні вазілі с поля сена і спаны. Ваў-
кавічы Тал.

ХУТНЕЙ прысл. Хутчэй. Хутней ідом на веселе. Тульгавічы
Хойн.

Ц

ЦАБЕ'ПЛЕ (цаб'льля) н. зборн. Бацвінне, у якім абарвана
лісце. Вырвала бацьвіння, асморгала, а цабельля пакрышила і зва-
рыла бацьвіння. Сляяўшчына Рас.

ЦАБЕ'УЛЕ н. Тоё, што і цабелле. Лісьце сасморгайш бурашні-
ка, астасенца цабейле. Вароніна Рас.

ЦАКАТА'ЦБ (цокота'ті) незак. Сеань (грудзі). Оля', як цоко-
тіт, што нэ одорваті дітія. Азарычы Пін.

ЦАЛЬНІК м. Снежны цалік. Сынегам усё замяло. Мы ехалі ў
цальник. Муханава В.-Дзв.

ЦАПАВІЛНА ж. Цапільна. Трэба да цапавіліны прывізаць
абічайку. Якубова Рас. Пылымалася цапавіліна ў цапу. Сляяўшчы-
на Рас.

ЦАПІ'ДЛА (цэпы'дло) н. Тоё, што і цапавіліна. Поломалос
цэпыдло ў цповои. Горск Бяроз. Добрае цапідла ў цепу. Альхоўка
Наваг.

ЦАПІ'ЛНА (цэпы'лно) н. Тоё, што і цапавіліна. Азьмі капіцу
і прыв'яжы біча ік цапілну. Шкураты Браг. Арэхавае цапілну ў
цапу. Заазер'е Віл. Трэбо зробыты ік цепу цэпылно бэрэзово.
Горск Бяроз.

ЦАПІЛНО' н. Тоё, што і цапавіліна. Выразаў цапілно дубовас.
Барыскі Лаг.

ЦАПІЛЬНО' (цапільнё) н. Тоё, што і цапавіліна. Ат цапільно
добра, і ў руках ні чуваць, можна маласіц. Дзюблеўшчына Ма-
ладз. Каротка цапільно ў цапу. Саланое Жлоб.

ЦАПІ'ШЧА н. Тоё, што і цапавіліна. Замяніў цапішча ў цепі.
Падлессе Лях.

ЦАПЛЯ'К м. Лядзяк. Вясна прышла, цаплякі вісяць на страсе.
Палацкішкі Вор.

ЦАПО'К I (цэпо'к) м. Лёстка ў лесвіцы. Вэльмі у дробынэ
густыя цэпкі, нычного ступаты. У дробынэ два білэ і одынацдцать
цэпків. Зовом і одэн цэпок. Горск Бяроз.

ЦАПО'К II м. Жэрдка ў ёуні, на якую насаджвалі спаны для
сушкі. У ёуні былі цапкі. На цапкі садзілі дабро і лён сушыць.
Я ўжо адзін цапок лёну выняс і змыяў. Старонка Асіп. Вытаніў
асець і насадзіў лёну дзесяць цапкоў сушыць. Муханава В.-Дзв.

ЦАПО'К III м. Кабылка ў нітах. Вуніціўся цапок у ніту, ду-
маю наніціць. Цапкі моцныя ў ніту. Жахавічы Маз.

ЦАПО'К IV (цэпок) м. Кіечак ў нітах. Цэпок — эта частка
ніта, у ніту 4 цэпкі. Короткі цэпок у ніто. Азарычы Пін.

ЦАУЁ Н. Грабільна. У граблях — цаўё. На канцы цаўя бруск
набіты, а ў бруск убіваем кляцы. Паўлавічы Клім.

ЦА-ЦА-ЦА выкл. Ужываеща, калі падзываюць парасят. Ба-
рыскі Лаг.

ЦАЦКА ж. Паз. Дошка-дацацатка кладзеца ў цацку, калі
робім двайняя дзіверы. Міратычы Кар.

ЦАЦЭНЬ ж. Печыва з хлебнага кіслага цеста. Адкінь ад хлеб-
нага цеста і сипячы цацэнь. Ваўкавічы Тал.

ЦВА'НЫЙ прым. Разумны. Вон цваный, усе добри ведае.
Горск Бяроз.

ЦВІ'ГЕЛЬ (цві'гэль) ж. Цвікля. Трэбо ўшыті ў рукавы цві-
гэль. Азарычы Пін.

ЦВІ'КАЛКА (цві'колка) ж. Тое, што і цвігель. У сорочку пуд
мышику трэбо ўшыць цвівіколку. Бобрыкі Петр.

ЦВІ'КЕЛЬ (цві'хэль) ж. Тое, што і цвігель. Цвыхель пуд ру-
кою, а густовка на плечку ўшывалася. Горск Бяроз.

ЦВІ'КЛІК (цві'хлык) ж. Тое, што і цвігель. Трэбо у сорочку
пуд мышикі цвыхулык ўшыты. Горск Бяроз.

ЦВІЛО' н. Дзяржанне качаргі. Паламалосে цвіло ў качаргі.
Нада зрабіць цвіло да качаргі. Міратычы Кар.

ЦЕ'ГА-ЦЕ'ГА-ЦЕ'ГА выкл. Ужываеща, калі падзываюць гу-
сей. Касталомава В.-Дзв.

ЦЕ'ГЦІ незак. Цягнуць. Пры'яжу ік страле колоду, коб легчай
було цеցі воду. Бобрыкі Петр.

ЦЕ'ЛЕШ (цэ'леш) ж. Тоўстае кароткае палена. Адрэзалі ад па-
лена це'леш і будам колоць на дрова. Бобрыкі Петр. Іды посэчы
цэлешы на дрова. Азарычы Пін.

ЦЕЛІЗНА' (цілізна') ж. Агрэх. Вот пыраў поля, сколькі пакінуў
ціліён. Якубова Рас.

ЦЕЛЬБУХІ' толькі мн. Вантробы. З карову, кабана съняла пад-
чаровак і вупусціла цельбухі ў начоўкі. Шкураты Браг. У кабана
велькія цельбухі. Жахавічы Маз.

ЦЕ'ЛЯ-ЦЕ'ЛЯ-ЦЕ'ЛЯ выкл. Ужываеща, калі падзываюць ця-
ля. Міратычы Кар.

ЦЕЛЯЧЫНА' ж. Цяляціна. Целячына дарагая на базары. Жа-
хавічы Маз.

ЦЕ'ПІКА ж. Вейка. У яе красівия цепкі, бальшыя і густыя, што
і воч ні бачна. Якубова Рас.

ЦЕ'ПЛИЦЬ незак. Ацяпляць. Кічкамі цеплюць восець і сушаць
лён. Шкураты Браг. Пайду цепліць асець. Муханава В.-Дзв.

ЦЕРАБІ'ЦЦА (тэрэбі'цца) незак. Лезці. *Окно отчынэнэ, а вэн у хату тэрэбіца. Азарычы Пін.*

ЦЕРАССЯДЗЕ'ЛЫНІК (цересседзе'лынік) м. Пасак (у вупражы). *Побегні цересседзельнік. Бобрыкі Петр.*

ЦЕ'СЛІЕ (тес'сліе) н. Вузкая дошечка, якую закладвають ва ўхаход у стаячы калодачны вулей. *У колодзі е дірка, вона закладвацца теслем, тесле закрываецца плахаю. Бастынь Лун.*

ЦЕХ м. Цвік. *Грэбень — гэто дошечка, у якую набіты цяхі'. У грэбень цяхі' убіают большие. Азарычы Пін.*

ЦЕ-ЦЕ-ЦЕ выкл. Ужываецца, калі падзывають гусей. Заазер'е Віл., Моханава В.-Дзв. Раўбічы Мін., Сімакава Кар., Жахавічы Маз., Стары Свержань Стайдз.

ЦЕЦЯНЕХАЦЬ незак. Падкідваць (на руках) дзінія ўверх. *Ен любіць, кап яго цецинёхалі. Моханава В.-Дзв.*

ЦЕЛКА-ЦЕЛКА-ЦЕЛКА выкл. Ужываецца, калі падзывають цялушку. Моханава, Вадва В.-Дзв.

ЦЕПАЦЬ I незак. Пашлёнпаваць (дзіця). Яго трэба ѡёнаць, а тады ён засыпайць. А калі на ѡёнаць, то не спіць. Шкураты Браг.

ЦЕПАЦЬ II незак. Кунаць (дзіця). Зарац я цябе, сынок, буду ѡёнаць. Моханава В.-Дзв.

ЦЕРКА I ж. Кельма. Дай мне ѿрку, і я буду заціраць печку гліяно. Навасёлкі Свісл.

ЦЕРКА II ж. Пласцінка з сераю на запалкавай каробцы. *Ніяк ні магу сынікі запаліць, ѿрка пльхаха. Якубова Рас.*

ЦЕРНІЦА ж. Макацёр. У ѿрніцы мак тром. Ністанішкі Смарг.

ЦЕСЬ-ЦЕСЬ-ЦЕСЬ выкл. Ужываецца, калі падзывають карову. Касталомава, Вадва, Моханава В.-Дзв.

ЦЕХ-ЦЕХ-ЦЕХ выкл. Ужываецца, калі падзывають цялушку. Заазер'е Віл.

ЦІПЕ'Ц (ципэ'ц) м. Сівец. *Цыпец ростэ по лесэх, по лугэх, его не бэрэ косіті коса. Бастынь Лун. Пошоў косіць морг, а там одзін ціпец, і коса не бэрэ. Бобрыкі Петр. Ціпец сівенькі, кусьцікамі расце. Его каса не бэрэ. Жахавічы Маз.*

ЦІПЯНЯ' (ципэня') н. Кураня. *Цыпэння так зовом ціп-цип-цип! Горск Бяроз.*

ЦІПЯНЯ'ТКА н. Тоё, што і ціпяня. Адно маленечко ѿ ціпянятка здохла. Навасёлкі Свісл.

ЦІРКАЦЕ'ЦЬ незак. Спяванець (пра птушак). Жавароначак ціркацін' ўсю раніцу. Навасёлкі Свісл.

ЦІЦЕ'НЬ (тітэ'нъ) м. Тытунь. *Пасеів тітень, дак ён не взышов, шчи буду курыць? Бастынь Лун.*

ЦІ-ЦІ-ЦІ выкл. Ужываецца, калі падзывають курэй. Казлы Міер.

ЦМІН (цимін) м. Гу'ба. А колькі цыміна на бярозі расьцець! *Цымін — эта такі грып. Раней яго вырыблілі і высікалі агонь. Якубова Рас.*

ЦО-ЦО-ЦО выкл. Ужываецца, калі падзывають парасят. Лешнія Кап., Міратычы Кар., Сімакава Кар., Моханава В.-Дзв., Тульгавічы Хойн.

ЦУБУРО'К м. Цвёрдая частка пяра. *Грубый цубурок у перыне', ак мой пальчык. Бобрыкі Петр.*

ЦУКУ'-ЦУКУ'-ЦУКУ' выкл. Ужываецца, калі падзывають куранят. Сімакава Кар.

ЦУПО'НЬ ж. Супоня. *Цупонь зацупоньваць клемчи ў хамуце. Сяляўшчына Рас.*

ЦУРАЛІ'ЦЬ незак. Цурчаць. *Вада цураліць із крыши цурком. Шкураты Браг.*

ЦУ'РКА I ж. 1. Маленькая палачка, пры дапамозе якой вяжуць снопы. *Забулася цурку ўзяць, не могу снопа звязаць. Жахавічы Маз. Поломалася цурка, і нема як снопа звязаць. Бобрыкі Петр. Цурка — ета маленька палочка, якая нам помогае снопа везаті. Бастынь Лун. Вазьмі цурку і ідзі снапу вязаць. Шкураты Браг.* 2. Круглая палка для гульні «ў цуркі». *Біч — каротка палка, якой дзеті б'юць па цурцы. Бастынь Лун. 3. Драўляны гузік прадаўгаватай формы. *Ушый мне цурку ў штаны, а то нема чым зашпіліць. Бобрыкі Петр. 4. Бірка. Оддав у выділку овчыну, а мне далі цурку. По етой цуркі буду получаті овчыну. Бастынь Лун.**

ЦУ'РКА II ж. Цвёрдая частка пяра. *Вурвали перо із клуба, а ў его такая тойстая цурка. От, скубла пер'е і понакідала цурок от пер'я. Бобрыкі Петр. Падрала пер'я, а цуркі па хаці параскідала. Шкураты Браг.*

ЦУ'РКА III ж. Сяяблю бурачніка. *Колі оборвеш боцьвінье, остаюца толькі цуркі. О, акая тойстая цурка. Бобрыкі Петр.*

ЦУ'РКА IV ж. Ворчык. *Беры цурку і стольвагу і запрэгай коні ў плуг. Адна цурка поломалася. Бобрыкі Петр.*

ЦУ'РКА V ж. Частка рукі ад далоні да локця. *Вот гэтую руку ад далоні і да локця мы завом цуркай. Тульгавічы Хойн.*

ЦУРУ'БАЛКА ж. Драўляны гузік прадаўгаватай формы. *Калісъ у ганавіцы ўшывалі дзэрнавяныя цурбалкі. Шкураты Браг.*

ЦЫБА'К м. I. Кветаноснае сяяблю цыбулі. *Ак многа цыбакэв на цыбулі! Бастынь Лун. 2. Лісты цыбулі. Цыбуля пошла ў стрэлкі, і нема цыбакэв. Оля', які цыбак тавсты. Азарычы Пін.*

ЦЫБАЛА м. і ж. Чалавек, у якога доўгія ногі. *Цыбалу гэтага ніяк ні дыгнаць. У яго шах, як маіх два. Вадва В.-Дзв.*

ЦЫБАЛА'К мн. іран. Доўгія ногі. *Лёх і раскінуў свае цыбалы на ўесь ложак, што німа дзе лехчы. Сяляўшчына Рас.*

ЦЫБА'СТЫ прым. Даўганогі. *О, які ў яе мужык цыбасты, што і ў лошку на месціцца. Машкі Рас.*

ЦЫБ'Ё н. зборн. Бацвінне. *Еты год на буракох добрая парасло цыб'ё. Шкураты Браг.*

ЦЫБІНКА ж. 1. Галінка. *Наламала хваёвух ветачак із цыбінкамі. Шкураты Браг.* 2. Сяяблінка. *Вурві цвяток із цыбінкай. Шкураты Браг.*

ЦЫБУ'К I м. Цвёрдая частка пяра. *Оскубла крыловэ пэр'е а цыбуки выкінула вон. Бастынь Лун.*

ЦЫБУ'К II м. Кветаноснае сяяблю цыбулі. *Цыбуля ў цыбуку парабілася. Дзюблейшчына Маладз.*

ЦЫГА'НАЧКА ж. Прыйстасаванне, якое злучае вялікае кола калаўрота з падножкай. *У калаўроці цыганачку кладуць на колбачку і нагой круціць кола. Навасёлкі Свісл.*

ЦЫГА'НЧЫК м. Сцізорык. *У менэ есть цыганчык, я могу дать одрэзати хлеба. Горск Бяроз. Дай мны цыганчыка одрэзатэ хліба. Дэмітравічы Кам. Узяў цыганчык на па'сту, думай карабок сплесцы і згубіў свой цыганчык. Моханава В.-Дзв.*

ЦЫГУ'ЛКА ж. Частка руки ад далоні да локця. Нешта мне цыгулка забалела. Руку ад локця да ладоні му завем цыгулка. Шкураты Браг.

ЦЫ'КІШ выкл. Ужываецца, калі адгапяюць куранят. Стары Свержань Стайдуб.

ЦЫКУ'-ЦЫКУ'-ЦЫКУ' выкл. Ужываецца, калі падзываюць куранят. Стары Свержань Стайдуб.

ЦЫП-ЦЫП-ЦЫП выкл. Ужываецца, калі падзываюць куранят. Старае Сяло Зэльв., Жахавічы Маз., Бярозаўка Хойн., Заазер'е Віл., Лешня Кап.

ЦЫРБУ'Н м. Тоўстае кароткае палена. Парэзай палена на цырбуны, а цяпер буду рубіць на дрова гэтые цырбуны. Сяляўшчына Рас.

ЦЫРКАЦЬ незак. Цвыркаць. Цыркун не даець спаць, цыркаець усю ноц. Барыскі Лаг.

ЦЫРКУ'Н м. Цвыркун. У запечку цыркун цвыркае. Жахавічы Маз. Цыркун не даець спаць, цыркаець. Барыскі Лаг. Расцыркаўся цыркун. Вароніна Рас. Цыркаіць цыркун. Сяляўшчына Рас.

ЦЫРЫ'БІНА ж. Цвёрдая частка пяра. Ободрала пэр'е з крыла, цырыбіны выкінула. Бастьнь Лун.

ЦЭЖ м. Цэд. Працаўдлі рошчыну на сіта, а з цэжа варымо кісель. Бастьнь Лун.

ЦЭ'ЛКА ж. Цэўка. Насучы мне цэлку, трэба ткаць кросна. Бобрыкі Петр. Бяры цэлку, садзі ў чоўнік і чы. Шкураты Браг. Насучыла цэлак, а цепер буду ткаць кросна. Жахавічы Маз. Насучы цэлак, бо трэба кросна ткаць. Тульгавічы Хойн.

ЦЭ'ПЛІК м. Кураня. Цэлік у ейце заморыўса. Бастьнь Лун.

ЦЭР м. Нарасць. Вот бяроска ат пня роўненъкая, а там, далей, цэр вырас. Цэр — гэта такі гус на бяросцы. Барыскі Лаг.

ЦЮПА' ж. Цура. Пасаладзіла ваду, накрышила хлеба, хадзі будзім есьці цпуну, цпона смашная. Ваўкавічы Тал.

ЦЮПКА I ж. Тоё, што і цопа. Я зрабіла цопку, пакушайці, а можа вы цопку і ня елі ніколі. Моханава В.-Дзв. Ныліла мылька ў міску, накрышила ў малако хлеба і пад'ела цопкі. Сяляўшчына Рас.

ЦЮПКА II м. і ж. Неразвіты чалавек. Ужо такая цопка, што з рук вон, нічога ні знаіць. Касталомава В.-Дзв.

ЦЮ'ХКАЦЬ незак. Памалу бегчы. А гэтые цыбаты чуць цюхкайць, не можыць шпарчэй бехчы. Моханава В.-Дзв.

ЦЮХЦЕЛЬ м. Грымак. Дай яму цюхцялей, дак ён не палезіць у чужы садок. Моханава В.-Дзв.

ЦЮ'ЦЫКА ж. Вяровачка ў кроснах, якой прывязваюць панажы да пітou. Трэба прывязаць ік нітам цюцькі, будам за цюцьку чапляць понаж. Шкураты Браг.

ЦЮ-ЦЮ-НА' выкл. Ужываецца, калі падзываюць сабаку. Лешня Кап., Моханава В.-Дзв., Сімакава Кар., Навасёлкі Свісл.

ЦЮ-ЦЮ-ЦЮ выкл. Тоё, што і цю-ци-на. Навасёлкі Свісл., Заазер'е Віл., Касталомава В.-Дзв.

ЦЮ'ШКА ж. Проламка. На азяры прабі цюшку, пайду плацця пыльскаваць. Сяляўшчына Рас.

ЦЯЛЕ'ЖКІ (цяле'шкі) толькі мн. Пярэдняя частка калёс (вось і два колы). Запражы кыня ў цялеинкі, падэздім жардзё вазіць і плот гарадзіць. Моханава В.-Дзв.

ЦЯЛЕ'ШНІКІ толькі мн. Чалеснікі. Гараць дровы, а полым'я шугая аж у цялеинкі. Шкураты Браг.

ЦЯЛЁ-ЦЯЛЁ-ЦЯЛЁ выкл. Ужываецца, калі падзываюць цяля. Моханава В.-Дзв., Барыскі Лаг.

ЦЯЛІ'ЦКА (целі'цка) ж. Цялушки. Целіца ў мене трэйцяка, ужэ побегала. Бобрыкі Петр.

ЦЯЛО'Х-ЦЯЛО'Х-ЦЯЛО'Х выкл. Ужываецца, калі падзываюць кароў. Касталомава В.-Дзв., Моханава В.-Дзв.

ЦЯЛУ'Х-ЦЯЛУ'Х-ЦЯЛУ'Х выкл. Ужываецца, калі падзываюць кароў. Моханава В.-Дзв., Бярозкі Хоц.

ЦЯЛУ'ШКА-ЦЯЛУ'ШКА-ЦЯЛУ'ШКА выкл. Тоё, што і цялох-цялох-цялох. Барыскі Лаг.

ЦЯ'ПА ж. Нарасць. Цяпа росте на дубэх, із цяпты робілі міскі, тарэлкі. Бастьнь Лун.

ЦЯПЛЮ'К м. Камізэлька на цеплай падкладцы. Пашила сабе цяплюк на ваці. Ністанішкі Смарг.

ЦЯПЛЯ'НІШЧА (ціпля'нішча) н. Пажарышча. Ток згарэў, а на яго месцы засталося ціплянішча. Сяляўшчына Рас.

ЦЯРЭ'ШНЯ ж. Чарэшня. Прынясі цярэшні. Навасёлкі Свісл.

Ч

ЧА'ВІЦЬ (ча'выты) незак. I. Выціскаць (сок). Надо іты ягоды чаўыты, трэбо сок поставіты. Горск Бяроз. 2. Мяць (ягады). Начэвы ягод, будэм есть. Горск Бяроз.

ЧАЛАВЕ'ЧАК (чэловэ'чок) м. Зрэнка. У чэловэка ў гоку есть чэловэчок. Горск Бяроз.

ЧАЛАВЫ' прым. Самае лепшае, буйное (пра збожжа). На па'раніцу навазіў гною, буду сеіць чалавум жытам. Я пасеіў сёлета толькі чалавум жытам, будзе добры ўражай. Шкураты Браг. Я буду сеіць толькі чалавум жытам. Палацкі Вор.

ЧАЛЕ'СЬ м. Чалеснікі. Вот здзелаў чалес у печы пячкур, што чыгун ня лезіць у печ. Ваўкавічы Тал.

ЧАЛНЫ'К м. Чайнок. Зявы ў аснове кепскія, не злаваюць, і чалнык нельга засунуць. Заазер'е Віл. Пазыч мне чалныка, буду кросны ткаць. Міратычы Кар. Дай мне чалныка. Навасёлкі Свісл. Трэба цэўку ўкладаць ў чалнык. Ністанішкі Смарг.

ЧАЛО' I н. Самае лепшае, буйное зерне. Самая чало атабраў на насення, будзя добрая жытага. Шкураты Браг. Калі веюць жытага, дык чало ложацца наперадзі, пасълёт ложацца за чалом. Міратычы Кар. Калі мы веім жытага, то пасълёт лажыцца ў сярэдзіні, а за пасъледам лажыцца дробнае жытага, а за дробным жытам лажыцца чало. Палацкі Вор.

ЧАЛО' II н. Кужаль. Чало чынюць у кудзелю і прадуць, а зэрб'е трусяць на верацяно ды ў кудзелю. Бобрыкі Петр.

ЧАЛО' III н. Галоўны, паважаны чалавек у бяседзе. Мой Тодар буй у кумпаніі самуе чало. Ву знаеце, его там усе пуважалі, ак чало. Шкураты Браг.

ЧАЛО' IV н. Чалеснікі. Парэчча, Асёткі Рас. Дым с печы ідзець у чало. Булыніна Рас. Полымя шугаць аш у самае чало печы. Сяляўшчына Рас.

ЧАПЁЛКІ мн. Прадаўгаватыя брускі з кольцамі, на якіх падвешваюцца ніты. Нічальніцы прывязваюць да чапёлак. Міратычы Кар.

ЧАПЁЛЫ мн. Кроквы. Пасярэдзіні зруба, на пасъледні вянок, ставім чапёлы, а на чапёлы ложым стралу. Ністанішкі Смарг.

ЧАПЛЯІСКА (чэплеіско) н. Чапяльняк. Бастынь Лун.

ЧАПУРЫЖКА (чэпурыжка) ж. Жанчына, якая любіць прыбіраша. Чэпурыжка начапурыласа дай пошла. Бастынь Лун.

ЧАРАБУНІЦЦА незак. іран. 1. Лезці. Чаго ты на плот чарабунісёс? Чарабунісёс, куды табе ня сълет. Навасёлкі Свісл. 2. Прывіставаць. Чаго ты да яе чарабунісёс, ні чарабунісёс. Навасёлкі Свісл.

ЧАРАВАТАЯ (чэрова'та) прым. Цяжарная. І вона ўжэ чэровата, скоро прыведэ дітія. Азарычы Пін.

ЧАРАВАТЫЙ (чэрова'тый) прым. Пузаты. О-ёй, які вэн чэрватый, аж нагнушца нэ можэ. Азарычы Пін.

ЧАРАШО'К м. Дзяржанне, ручка. Новы чарапшок у лапаця. Ністанішкі Смарг. Асадзі лапату на чарапшок і зрабі крыкейку да чарапшика. Міратычы Кар.

ЧАРОВЫ толькі мн. Вантробы. Закалоў парсюка, трэба выпусціць чаровы. Ністанішкі Смарг.

ЧАРЭДЗЬ (чэрз'ть) ж. Чарада. Побегла чэрэть овэчо'к. Бастынь Лун.

ЧАСО'УКА ж. Пасма нітак, павітых на клубок. Красіва нымытала клубок, часоўкі роўныя. Якубова Рас.

ЧАХАРА' (чэхаря'). Машына, на якой чэшуць воўну. Чэхара поломаласа, і я не счесала воўну. Бастынь Лун.

ЧАХАРНЯ' (чэхарня') ж. Памяшканне, дзе чэшуць воўну. Потошой чэсать воўну у чэхарню. Бастынь Лун.

ЧАХО'Л м. Манжета. Я прышыла ік рукавом чахлы. Ушый у чахол гузік. Шкураты Браг. Нада чахлы папрышываць у рукавох. Жахавічы Maz.

ЧАЦВЕРНЫ прым. Вытканы ў чатыры панажы (пра палатно). Чатцёрныя радзюшкі ткуць у чатыры панажэ. Міратычы Кар.

ЧАЦВЯРТА'К (чацвярта'к) м. устар. Чалавек, які меў чацвёртую частку зямельнага надзела. Я меў дзівье с паловай дзесяніцы зямлі ат ґрунта, і мяне звалі чацвяртак. Міратычы Кар.

ЧАЦВЯРТУ'ХА (чэтвэрту'ха) ж. Устарэлая мера дроў. Чэтвэртуха — чэтвэрта часть собакі, бо лесу не хвотіло на собаку, а ў собаку лезе два воза дроў. Бастынь Лун.

ЧАЧО'ТА (чэчо'та) ж. Нарасць. Выросла чечота на берэзі. Бастынь Лун.

ЧАЧО'ЧЫНА (чэчо'чины) ж. Тое, што і чачота. На гробыне выросла чечочына. Вот я із чечочыны і зробів собэ шлягу дрова колоты. Горск Бяроз.

ЧА'ШАЧКА ж. Тое, што і часоўка. Наматала добра клубок. Добрыя чашачкі, не асыпаюцца з клубка ніткі. Наматала малую чашачку, матай большую чашачку. Шкураты Браг.

ЧА'ШКА I ж. Тое, што і чашачка. Нэ вы вэльмы вэлькыя чашкы ў клубковы, бо ўсмыкаюцца. Горск Бяроз. Добрыя чашкі навіла на клубок, не будуть осыпацца. Бастынь Лун. Клубок вэлькі, чашкі добрые навіла. Бобрыкі Петр.

ЧА'ШКА II ж. Фарфоравы ізалятар у электраправодцы. Убі чашкі ў сцяну, будам праводзіць съвет. Шкураты Браг.

ЧА'ШКА III ж. 1. Высечаная ў бервяне выемка для другога бервяна пры будове. Трэба вырубіць у ніжнім і верхнім броўнах чашкі для вугала, для злучэння браўна з браўном. Ністанішкі Смарг. 2. Выемка ў крокве. Вурубіць добрае ў крокву чашкі. Бобрыкі Петр.

ЧА'ШНІК (ча'шык) м. Шафер. Чашнік дэржыт вэнца над моладым. Азарычы Пін. От моладого до моладой едут чашнікі і свахы. Горск Бяроз. За маладым чашнікі едуць, а за маладой друшкі. Навасёлкі Свісл.

ЧАШУ'ИКА ж. Пасма нітак, якая навіта на клубок. Навіла велькія чашуцкі на клубок, што яны іссипаюцца. Міратычы Кар.

ЧАШУЯ' (чэшушя') ж. Перхаць. Вэльмы мнэго чешуй у головэ. Горск Бяроз.

ЧА'ЩА ж. Ігліца. С сасонкі сыпіцца чашча. Як многа чашчи насыпалася пат сасонкай. Вароніна Рас. Чашча сыпіцца з ёлкі. Многа пат ёлкай чашчи. Сяляўшчына Рас.

ЧВА'РТАК м. Чацвер. Чварты дзень у тыдні — чвартак. Палицкішкі Вор.

ЧВЕ'РЫЦЬ (чвэ'рыты) незак. Злаваць. Не трэбо его чэрэты. Пэрэстань чвэрты собаку. Бастынь Лун.

ЧВЕ'ЛІЦЬ (чвэ'літ) незак. Цвяліць. Пэрэстань ты дітя чвэрльть. Бастынь Лун.

ЧВЯ'КНУЦЬ зак. Ударыць кулаком. Вот як чвякну, тады будзіш знаць, як языком малоць. Вадва Б.-Дзв.

ЧВЯ'ЛІЦЬ незак. Жаваць, чвякаць. Чвяліць, як ні сваімі зубамі, што карова. Якубова Рас.

ЧЛУ'НАК м. Сустаў. Уверадзіла члунак на пальцы, што сагнүць не маю, баліць. Міратычы Кар.

ЧО'СКА ж. Металічная шчотка для абdziрання лёну. Перши рас лён адбdzirala на чоску, а потым часала на сувіную шчэтку. Калодзішчы Мін.

ЧО'УНІК м. Чаўнок. Бяры цэлку і садзі ў чоўнік і чы. Шкураты Браг. Уложыла ў чоўнік цэўку і буду ткаті. Бастынь Лун.

ЧО'ХЛЯ ж. Малаяря. Чохля затрэпала гладко, і чоловэк умер. Горск Бяроз.

ЧО'ХРАЦЬ (чо'храті) незак. Свярбець. Короста, коростовыя руки дужэ чохраць. Бастынь Лун.

ЧУБ м. Касмык травы, пакінуты пры касьбе. Покоса выкосысь, а чуб оставса травы. Азарычы Пін. Як ты пакасіц кепска, як глянеш — адны чубы стаяць. Дзюблейшчына Маладз.

ЧУ'БА ж. Рог у торбе, да якога прышываецца почапка. Таракі пашыла, нада прышыць ік торбе за самую чубу. Шкураты Браг.

ЧУ'ЙКА ж. Армяк; доўгая верхняя мужчынская і жаночая вопратка без падкладкі. Надзень чуйку на кожух, а то пойдзе халепа, і намокне кожух. Шкураты Браг. Чуйка длінная, яе шыноць з-капішонам і надзяяваюць на кожух. Ністанішкі Смарг.

ЧУЛЕ'ИКА ж. Каміэзэлька на ўсплай падкладцы. Чаго ты так ідзеш, надзень чулейку. Чулейка на ваце і без рукай, паходжэ на жалетку. Шкураты Браг.

ЧУРБА'К м. Тоўстае палена. Ляжыць чурбак бярэзіны, трэба яго разрэзаць на дровы. Якубова Рас.

ЧУРБА'Н м. Тое, што і чурбак. Парэзыў бярозу на чурбаны, а цяпер буду калоць на дровы. Якубова Рас. Разрэзаў пішнякі на чурбаны. Сяляўшчына Рас.

ЧУХО'ТКА ж. Кароста. У яе е чухотка, бо яна дужо чухаецца.
Навасёлкі Свісл.

ЧУ'ХРЫЦА незак. Чухацца. Што ты чухрысса? Бастынь Лун.
ЧУ'ХРЫЦЬ (чу'хрты) незак. Чухаць. Што-то мне свэрбыт спы-
на, чухры во гэ. Горск Бяроз.

ЧУ'ЧКА ж. Сустай. Зъбила чучку на руцэ. На руцэ на пальцы с
чучка. Міратычы Кар. Пастукаў чучкамі пальцаў па стале. Сімакава
Кар.

ЧУ'ЧКІ мн. Брускі, да якіх прымадоўваюцца драбіны ў возе.
Накладі пліскі на чучкі вэза. Бастынь Лун.

ЧУЧУ'К м. Ручка на кассі. Ссунуўся чучук з месца, нада закра-
піць на касільні. Саланое Жлоб.

ЧУ'ШКА ж. Неахайная жанчына. Чушка ты, як табе ня стыдна
так хадзіць? Чушка, ты памыла п свае лойны і надзела чысьцін'кай.
Моханава В.-Дзв.

ЧХАЦЬ незак. Шугаць (пра полымя). Полань чхая дужа, аш
страшна, кан не загарэлася сажа. Якубова Рас.

ЧЫБУРА'ХНУЦЬ зак. іран. Добра лупчануць. Злавіў яго ў яблу-
ках і добра яму чыбурахнуў па сцінке. Моханава В.-Дзв.

ЧЫГУ'НКА ж. Посзд. Набрала чыгунка пэску і повэзла. Чэло-
вэк сідіт у чыгунцы, дай кругті! Бастынь Лун.

ЧЫ'КАЛАДКА (чи'колодка) ж. Каленца (у сцябле). У соломіне
е чыколодка, і нэ одна, а несколькі. Азарычы Пін.

ЧЫКРЫ'ЖЫЦЬ незак. Рэзань на кавалкі. Я буду чыкрыжыць
салы і склыдаць у дзежачку, і саліць. Моханава В.-Дзв.

ЧЫНАВА'ТНЫ прым. Вытканы ў чатыры панажы (пра палаг-
но). Из чыноватнога полотна пошила сабэ попуца. Чыноватнэ полот-
но выткала у штыры поножэ. Горск Бяроз.

ЧЫНІ'ЦЬ незак. Вымятаць калоссе з абмалочанага збожжа.
Возьмі метлу і ідзі чыніць жыто, бо тра іссунуць у ворах, а тоды буду
ега веіць. Бобрыкі Петр.

ЧЫНО'УКІ мн. Дзве перавязаныя тоянія дошчачкі, якія слу-
жажа для таго, каб не блыталіся ніткі асновы ў кроснах. Адсунь ді
задняга навоя чыноўкі, кап было добрае зева. Моханава В.-Дзв.

ЧЫНЫ' (чи'нэ) толькі мн. Месца перакрыжаванія нітак асновы
у кроснах пры ткани. Дошчачкі закладаім ў чынэ. Розачкі ў чынах,
кап на спуталіся ніткі асновы. Паляцкішкі Вор.

ЧЫ'СЛІНА (чи'сліна) ж. Тры піткі, якія ўваходзяць у пасму.
Снавала кросна ў трывнаццаць чыслін. У адной пасъме дзесяць чысь-
лін. Паляцкішкі Вор.

ЧЫ'СЛІНКА (чи'слінка) ж. Памянш. ад чысліна. Чыслінкі
падлічыла ў чынах. Паляцкішкі Вор.

ЧЫ'СНІЦА (чи'сынца) ж. Тоё, што і чысліна. У чысьніцы тро
ніткі. Дзесяць чысьніц, то пасмо. Азарычы Пін.

ЧЫ'СЦІЦЬ I (чи'стіті) незак. Каstryраваць, пакладаць. Надо
мэркіцуна чыстіті. Бастынь Лун.

ЧЫ'СЦІЦЬ II незак. Скрэбці. Пайду чысьціць бульбу на вячэру.
Дрэнна чысьціш бульбу. Заазер'е Віл.

ЧЫ'ХАВІЦА (чи'ховіца) ж. Чых. Напала на мэнэ чыховіца.
Бастынь Лун.

ЧЫ'ХАТКА (чи'хотка) ж. Тоё, што і чыхавіца. У ёго сільная
чыхотка, эн дужэ простудыўса. Азарычы Пін.

ЧЫ'ХАУКА ж. Тоё, што і чыхавіца. Чыхаўка як нападзею, дак
я аш пітнаццаць разоў чыхну. Моханава В.-Дзв.

ЧЫШЧЭ'ПШЫ прым. Чысцейшы. Даі рушнік яму чышчэйшы.
Шкураты Браг.

ЧЭ'ЛЕПЫ толькі мн. Сківіцы. Зубу вурваў, аж чэлепы баляць.
Тульгавічы Хойн.

ЧЭ'ЛЮСЦІ (чэ'люсьці) толькі мн. Чалеснікі. Оля', полымя б'е
аш у чэллюсьці, дровы сухія. Навасёлкі Свісл. Вываліліся чэллюсьці ў
печы. Барыскі Лаг.

ЧЭ'НБАР (чэ'нбр) ж. Чабор. Чэнбар росте по борэх і по горэх.
Бастынь Лун.

ЧЭ'ПЧЫК ж. Сала каля кішок. Ты адарвала чэпчык ат кішок
кабана ці не? Барыскі Лаг. Одорві чэпчык ад кішок. Бобрыкі Петр.

ЧЭРаві'НА ж. Чэрава. У чэравіне мучацца, а як вурасьцеш —
навукасся. Шкураты Браг.

ЧЭ'РАДА ж. Чарада, статак. Прывялі стадніка ў чэ'раду. Шку-
раты Браг.

ЧЭ'РАНЬ ж. Вожаг. Паламаўсё ў вілох чэрань. Зрабі бярозавы
чэрань, трабо насадзіць вілкі. Навасёлкі Свісл.

ЧЭ'РВЕЦ ж. Чэрвень. Прышоў чэрвец, многа чарвеi. Паляцкіш-
кі Вор.

ЧЭ'РКАЦЦА незак. Ківацца. Чэркаеца зуб, чэркаюцца зубы.
Бастынь Лун.

III

ШАДУ'ХА ж. Сівец. Шадуха такая густая: яе ні скаціна, ні
каса ні бярэць. Якубова Рас.

ШАЛА'ЦЦА (шила'цца) незак. іран. Бадзяцца. Дзе гэта ты цэ-
лы дзень шылайць? Моханава В.-Дзв.

ШАЛЕ'ПАУКА (шоле'повка) ж. абразл. Расцяпя. Посодыла
бульбу пуд ліпою, а вона у травэ постэкала, от шолеповка баба.
Горск Бяроз.

ШАЛЕСТУНЫ' (шэлестуны', шалястуны') толькі мн. Шамкі.
На коні накладаюць шэлестуны, ак едут у сваты. Азарычы Пін. Ма-
лады паехаў да шлюбу пат шалястунамі. Шалястуны звініць, малады
едзе да маладой пат шалястунамі. Навасёлкі Свісл.

ШАЛИНО'УКА (шалино'ука) ж. Шарсцяная хустка без узору.
Шаліноўка гладка, у яе німа цвятаў, як у тараноўкі, екая мае
цвёты. Бобрыкі Петр. Купіла сабе шаліноўку. Добрая шаліноўка
красівая, добра на галаву завязаць. Вострава Маст.

ШАЛО'ТАЦЬ (шоло'ты) незак. Балбатаць. Што ты шолотыш
обычно, пэрэстань шолотыты. Горск Бяроз.

ШАЛУ'ПКА ж. Шкарлупіна яйца. У яйцы тоненккая шалупка.
Стайкі Барыс.

ШАЛУХА' I (шэлуха') ж. Луска. Рыба нэ свежа, шэлуха нэ об-
лазэ. Горск Бяроз.

ШАЛУХА' II ж. Адходы пры апалані круп, зерня. Палола кру-
пы, а шалуха ляцела. Заазер'е Віл.

ШАЛЬБАБО'НЫ мн. Фасоля. Пасадзіла шальбабоны, будзіць на
ўсю зіму варыць суп. Ністанішкі Смарг.

ША'ЛЯ ж. Шалік. Купіла шалю на шыю. Бастынь Лун.

ШАЛЯХТА'ЦЬ (шэлехта'ті) незак. Казытак. Я боюс шэлехту.
Я не буду шэлехтаті. Бастынь Лун.

ШАМЯШЫ'НА ж. Перхаць. От у галаве багата завялося шамяшыны, аж косы белая сталі. Шкураты Браг.

ШАПАРНУ'ЦЬ (шыпарну'ць) зак. Шапнуць. Пычыкай, я табе хачу нештычка на вуха шапарнучь. Касталомава В.-Дзв. *Мама мне шыпарнула на вуха, што восьміць міне с собой. Моханава В.-Дзв.*

ША'ПАЧКА ж. Пладаножка жолуда. Жолуць сядзіць пяткай у шатацы. Барыскі Лаг. У шатацэ лежыць жолуд. Бобрыкі Петр. Жалудкі шэч ня сыпаліся і шэч ў шапачках сідзяць. Шкураты Браг.

ША'ПІКА I ж. I. Перакладзіна над вушакамі (у воках, дэвярах). На спода'к ставят два стоецы, а на стоецы клодэцца шапка, гэто усё зовеца яшчэком. Горск Бяроз. Поставіў вушакі ў дэвярах, а на верх палажыў шапку. Альхоўка Навагр. Поставіў вушакі ў дэвярах і накрыў шапкой. Бастынь Лун. У ушаку шапка, на версе на ушаках ляжыць шапка. Палляцкішкі Вор. У воках пыставіў аўшакі і наверх палажыў шапку. Сяляўшчына Рас. 2. Верхні сноп, якім накрываюць бабку. Ідзі пыскідай шапкі з бабак, хай жыта сохніць. Моханава В.-Дзв. Састаў снапы жыта ў жэтлікі і накрый шапкай. Барыскі Лаг.

ША'ПІКА II ж. Брус у калёсах, які служыць асновай для драбін і ляжыць на восі. Шапка ляжыць на вузалаваку. Вузалавак і шапка скрапляюца шворанам. Навасёлкі Свісл.

ШАРАФА'Н м. Сарафан. На цябе добра будзіць мой шарафан. Ністанішкі Смарг.

ШАРГАЛО'М (шарголо'м) м. Вялікі вецер. Колі бувае большая бура, тоды бувае і большы шарголом. Шарголом дуе сільно. Бастынь Лун.

ШАРСЦІ'ННЕ (шарсыці'ння) н. зборн. Доўгая шэрсьць на карку свіні. Забіла кыбына, вырвала шарсыціння і буду дзелаць шчотку. Даўтабор'е Рас.

ШАРШО'К м. Слабы гук у вулі зімой. Хадзіў пчол слухаць, шаршок чуваць, чолкі жывуць. Касталомава В.-Дзв.

ШАРШУ'БЕЛЬ м. Спуск. Перш-наперш ачынчанаюць дошку шаршубелем. Навасёлкі Свісл.

ШАРШЭ'ТКА ж. Тое, што і шаршубель. Шаршепкай посьле сокэры гэблеваты дэрэвяну. Посьле шаршепкі трэбо гэблеваты гэбліком. Горск Бяроз.

ШАСНА'СТКА (шэнна'стка) ж. Пасудзіна як мера вагі ў паўтара пуда. Зроблена шэннастка жыто мэрatty. Горск Бяроз.

ШАСТА'К м. устар. Чалавек, які меў шостую частку зямлі ад надзея. Я пайгрунта, ці шостую частку, дастаў зямлі, і міне называлі шастаком. Міратычы Кар.

ШАСТО'К м. 1. Жэрдка, падвешаная ўверсе перад печчу. Павесі кулёк на шасток. Моханава В.-Дзв. 2. Насціл у асеці для сушкі снапоў. На шасткі ставілі снапы сушыць. Вароніна Рас.

ШАСТУ'Н (шэсту'н) м. Сяннік, набіты саломай. Трэба на пэл напхаци шестуна, коб добрэ було спаті. Бобрыкі Петр.

ШАСТУ'НЫ' толькі мн. Шамкі. Пазыч мне шастуны, поеду ў сваты. Азарычы Пін.

ШАСТУ'ХА (шэсту'ха) ж. устар. Шостая частка зямлі ад надзея. У его зямны шестуха ад участка. Горск Бяроз.

ШАСЦЁРНЫ (шасцёрны) прым. Вытканы ў шэсць нітоў (пра палатно). Шасцёрныя радзююшкі ткуць у шэсцьць панажоў і шэсцьць нічальніц. Міратычы Кар.

ШАСЦІ'НЫ (шасці'ны) мн. Памінкі праз шэсць тыдняў пасля смерці. Нада па дачушицы спрыўляць шасціны, бо ўжо шэсцьць на дзель спойнілася. Вадва В.-Дзв.

ШАТА'ЦЦА незак. Упраўляцца па гаспадарцы. Я ўжо пайду шатаца каля скаціны. А вы ўжо шаталіся каля сваёй? Ністанішкі Смарг.

ША'ТКА (шатко) прысл. Хутка. От чэловек шатко ідзе, што пі догнаць. Бобрыкі Петр.

ША'ТЫ-ЛА'ТЫ толькі мн. іран. Усё нажытае ў гаспадарцы, маё масць. Кідаяш ты шаты-латы і выбірайсё с свае хаты. Міратычы Кар.

ШАЦЬ ж. Іней. От за ноч напала шаць на дзерава, стаяць белыя-белыя ат шаці. Палляцкішкі Вор.

ШАШУ'К м. Шашаль. Шашук чысто поеў усе уперечкі ў столе. Бобрыкі Петр.

ШВА'ЙКА ж. 1. Спіца. Возьмі швайку і пудплеты постолы. Горск Бяроз. 2. Шыла. Швайка проколоваты дырочки, ітоб захватыты гоздзімі. 3. Шыла, якім колюць свіні. Позыч мне швайку, буду коготі свінью. Бастынь Лун.

ШВА'Я ж. Паля. Зыгынняюць шваі, кап мост не абярнуўся. Сяляўшчына Рас.

ШВЕ'ДЫ (швэ'ды) мн. Скваркі. Я спэкла сало, юшку выліла, а швэды аставіла. Мамо, одрэж сала і напечы швэдэй. Азарычы Пін.

ШВЕ'ЛІ мн. Тоўстае бервяно, якое кладзецца на падмурак. На падмуроўку кладуць швелі, а на швелі кладуць вянец адзін, другі. Палляцкішкі Вор.

ШВО'РКА ж. Ланцуг, прывязка. Прывяжы сабаку на шворку за оброежак, а то ён кусацца. Дзе шворка? Трэбо цялё навізаць. Навасёлкі Свісл.

ШВЫРХА'ЦЬ (швырх'ты) незак. Варушыць. Я сплю і ніколі нэ швырхало рукамы і ногамы. Горск Бяроз.

ШКАРАЛУ'ПІНА ж. Шкарлупіна яйца. У яйцу такая тоўстая шкаракалупіна. Навасёлкі Свісл.

ШКАРЛУПА'ІКА ж. Тое, што і шкаракалупіна. Лупіла яйцо і шкаракалупку выкінула курам. Тульгавічы Хойн.

ШКАРЛУПА'ІКІ мн. Шалупінне. Лупіла нажом картоплю і на лупіла багато шкаракалупяк. Тульгавічы Хойн.

ШКАРЛУ'ШКА ж. Шкарлупіна яйца. Курыца выліла яйцо, і шкаракалупка дужа тоненчыя. Якубова Рас.

ШКАРНІ' мн. Старыя боты з адрезанымі халявамі. Былі старыя боты, я атразаў галінічы, а засталіся шкарні. Моханава В.-Дзв.

ШКВА'РКА ж. Скварка. З'ела шкварку і пышла на поля. Моханава В.-Дзв.

ШКВА'РЫЦЬ незак. Скварыць. Шкварыць шкваркі на скаварадзе. Сяляўшчына Рас.

ШКВЯРЧА'ЦЬ (шкварча'ты) незак. Квакаць. Жабы моцно шкварчат, мусыт буде тэпло. Горск Бяроз.

ШКІЛЕНДА (шкілёнда) ж. Каўбаса з вантробаў. Узаўтра спечы шкілёнду з вэнтробэй. Зарэзав паршука, і зробыла с крові і мукі шкілёнды, смачныя. Горск Бяроз.

ШКІР выкл. Ужываецца, каля адганяюць авечак. Вадва В.-Дзв.

ШКЛЮД м. Склюдом. Шклюдом шклюдует дэрэвіну на хату. Бастынь Лун.

ШКЛЮДАВА'ЦЬ (шклюдова'ті) незак. Склюдаваць. Шклюдом буду шклюдовати дэрэвіну на хату. Бастынь Лун.

ШКОРНІ мн. Тоё, што і шкарні. *Булі старые чобаты, я адрэзаў галянішчы і нашу шкорні.* Тульгавічы Хойн.

ШКРАБУНЫ' (шкрабуны') мн. Тоё, што і шкарні. *Пуд ложком стоят шкрабуны, восьмі і накладай іх.* *Булі старыя чоботы, а я ад-рэз з голенішчы і зробіт шкрабуны.* Бастынь Лун.

ШКРЭ'БЛА (шкраб'ло) н. Копская шщотка. *Кэнь гразны, трэбо почиствіті шкраблом.* Азарычы Пін.

ШКУРАТ м. Скурат. *Ні выкідайце шкураты, яны нам прыгадзіца.* Сяляўшчына Рас.

ШКУРНЯЖ ж. Майстэрня па вырабу скур. *Шкурняк мэв собэ шкурню і там вырабляя шкуры.* Бастынь Лун.

ШКУРНЯК м. Чалавек, які апрацоўвае скуры. *Шкурняк добре вырабляй шкуры ў шкурні.* Бастынь Лун.

ШЛЕМАВАЦЬ (шлемуваць) незак. Чысціць. *Нада шлемуваць кішки на кілбасы.* Якубова Рас.

ШЛЁГНУЦЬ зак. Ударыць. *Каня шлёнгнуць, ён і пойдзя.* Барыскі Лаг.

ШЛІПОТА (шлюп'та) ж. Слота. *Рыхлы снег, ногі праваліваюца, такая шлюпата.* Бастынь Лун.

ШЛІФКА ж. Жалезнае кольца з кручком для прымачавания ворчыка да плуга. *Кальцо с кручком у ворчыку, якім цапляюць за плух, мы завэм шліфка.* Вострава Маст.

ШЛЮПАЦЬ незак. Шлёпаць. *Перастань ты шлюпаць па вадзе.* Навасёлкі Свісл.

ШЛЮПІЦА ж. Паліца (у плузе). *У плугу шлюпіца ўстаўляецца ў падашву.* Вострава Маст.

ШЛЯКАЦЬ ж. Непагадзь. *Ікайя шлякаць на дварэ: сънех, доиш і вечер.* Моханава В.-Дзв.

ШЛЯПОЦЦЕ (шляпоцца) н. Тоё, што і шлякаць. *Ой, якое шляпоцца: ідзець і сънех, і доиш.* Сяляўшчына Рас.

ШЛЯЦЬ ж. Тоё, што і шлякаць. *На дварэ шляць, ідзець і доиш і сънех, цэла шляпоцца.* Сяляўшчына Рас.

ШМАРГОНКІ (шморгонкі) мн. Грыбы, якія растуць на выжарынах. *Шморгонкі ростут по пожарэх.* Бастынь Лун.

ШМЕЛЬ м. Чмел. *Касій і напароўся на шмяля, ён вылес с шмялінага гнядзда.* Барыскі Лаг.

ШМУЛІТЬ (шмуліть) незак. Скоўваць. *Кэт дотэль будэ головое шмуліть, покэле скінэ тэ, што лежыць на вэкі.* Бастынь Лун.

ШМУРЫГАТЫЙ прым. абразл. Смаркаты. *Якэй вон шмурыгатый.* Горск Бяроз.

ШМУРЫГАЦЬ (шмурыга'ты) незак. Смаркаць. Горск Бяроз.

ШМЯЛІНЫ прым. Чмяліны. *Я нашоў шмялінае гнядздо.* Барыскі Лаг.

ШНАР м. Шрам. *Шчэ на памятку шнар палахыла на твар.* Навасёлкі Свісл.

ШНУРАВАЦЬ I незак. Хадзіць узад і ўперад. *Што ты ўсё шнуроўши ты хаці?* Сяць і пасядзі, а не шнуруй. Маханава В.-Дзв.

ШНУРАВАЦЬ II незак. Размячаць шнуром бервяно для плавання. *Бярэ шнур і шнуруй штуку і будзям пілаваць дошкі.* Я ветчарам шнураваў іх. Навасёлкі Свісл.

ШНУРОУКА ж. Камізэлька са шнуроўкай. *Шнуроўка — гэта тое самае, што і жалетка бес рукавоў, но на ваці.* Шнуроўка зашнуроўваецца на перадзі. Якубова Рас.

ШНУРЫЦЬ незак. Тоё, што і шнураваць II. *Я буду шнурыць балькі для расплююкі на дошкі.* Якубова Рас.

ШНЮК м. Лыч. *Свіння шнюкам усё гумно парыла.* Ністанішкі Смарг.

ШО'ПА I ж. Прыведова да хлява ці гумна для розных гаспадарчых рэчаў. *У нас есть шопа, алі мы сено у ее не клодем.* У шопу клодем дрова і ставімо боза. Бастынь Лун. *Пры боку, каля току, была прыстроіна шопа.* Сяляўшчына Рас.

ШО'ПА II ж. Рухомая стрэшка на слупках, пад якую кладуць сена. *У шопі съцен нет, а толькі стрыха зьверху на слупах.* Сяляўшчына Рас.

ШО'ПКА (шэ'пка) ж. Тоё, што і шопа I. *Прыклунак і шэнка — однэ самэ, гэ!* Шэнка — гэта прыклунік, куда ставімо і вэз, і плуга, і борону, і сэнно накладэм. Азарычы Пін.

ШО'РАН (шэрэн) м. Шарпак. *Була одліга, а зарэ такэй шэрэн по снегу.* Бастынь Лун.

ШОСТ м. 1. Вочап. *У зямлю ўбіваецца рагатка, а на рагатку кладзецца асьвер, а да асьвера прывязваецца шост.* Барыскі Лаг. 2. Жэрдка, падвшаная ўперсе перед печчу. *Павесь лойны на шост, хай сохнучь.* Ваўкавічы Тал.

ШПАР м. Паз. *У бервене трэ вусечы шпар, коб лепей было імшыцы хату.* Бобрыкі Петр. *Добры шпар зробіў у дошцы, плотна выступ зайдоў.* Маханава В.-Дзв.

ШПАРОУКА ж. Выемка пазоў. *Я яшчэ не рабіў шпароўку ў цэбры.* Вострава Маст.

ШПАРЫ мн. Прамежнасць паміж пальцамі на нагах. *Попрэлі шпары на ногэх.* Бастынь Лун.

ШПАРЫЦЬ незак. Хутка ісці. *Тодар от шпарыць, што ніяк ні дыгнаць яго.* Маханава В.-Дзв.

ШПІЛЬКІ мн. Ігліца. *На сасонцы і на ёлцы зялёныя шпількі.* Ідзі награбі шпількаў, трэба падаслаць карові. Ністанішкі Смарг.

ШПІНЬ м. 1. Драўляны пруток у сукале, на які надзяяваецца цэўка пры суканні. *Пылымайся шпінъ і німа як цэўкі сучыць.* Вадва В.-Дзв. 2. Дэталь калаўрота — жалезны шпень, на які надзяяваецца шпулька. *На шпінъ надзела шпульку і прыкруціла лютэркай.* Вадва В.-Дзв.

ШПОРАК м. Карак. От кошка ўзела коціка за шпорак дай да долу кінула. Бобрыкі Петр.

ШПОРЫ мн. Нараств на назе пеўня. *У пеўня на нагах ззадзі е шпоры.* Навасёлкі Свісл. *Уго, якіе большыя шпоры на нагах у пеўня.* Бобрыкі Петр.

ШПУТА ж. 1. Папярочная планка ва ўслоне, у якую ўбіваюць ножкі. *У слону е шпугі, у шпугу ўбівают ножкі.* Азарычы Пін. 2. Клінападобны папяроchnы драўляны бруск для змацоўвання дзвярных дошак. *Зробів шпугу, а тэпэр буду уганять дошкі і скрэплять дзвёры.* Азарычы Пін.

ШПУЛІНА ж. Шпулька. *Прыкруціць нада рэпку ў вілках, капні звалілася шпуліна.* Стайкі Барыс.

ШПУЛЬКА ж. Шпілька. *Вазьмі шпульку зашпілі грудзі, а не хадзі расхрэстаным.* Шкураты Браг.

ШПУЛЬНУЦЬ зак. Шпурнуч. *Ён шпульнуў кулёк і пабех на вуліцу.* Маханава В.-Дзв.

ШРАМ м. Круглы знак на розе (у каровы). *У кароўкі мае аштыры шрамы на рагу, якія абызынчыаюць, што яна прывіла трах ці-*

лят. Якубова Рас. *Калі ў каровы дзесіць шрамоў*, апрыдэзіляюць — дзесіць цілят прывіла. Ваўкавічы Тал.

ШТАКАН м. Шклянка. Даўней мы звалі штакан, а тээр зовом стакан. Бастынь Лун.

ШТАКАНІЦЦА незак. Клапаціца. Трэбо штаканіца ж вам аб нас. *Ні штаканыцце ан ім.* Навасёлкі Свісл.

ШТАМАДЗЮК м. асудж. Неахайны чалавек. *Штамадзюк ты, на можаш сябе апратаку, ходзіш нірахай, гразный.* Шкураты Браг.

ШТАНДАРУА (штэнда'ра) ж. Падстаўка, укананая пад вугал будыніны. На штандары кладом пудваліны. Яму копаюць і ставяць штандары. Бобрыкі Петр. Зробів штэндары і укопав ў землю. Бастынь Лун. Трэбо штандары пуд хату пудвесці. Тульгавічы Хойн.

ШТОР м. Жалезны шпянёк у рагаты калаўрата. У разгульцы есь штору, у штору есь горлышка, куды ўдзіваюць нітку. Сяляўшчына Рас.

ШТУЦІК м. Кручок для вязання. Галоўка тонкая ў штуціку, дрэнна рабіць карункі. Ністанішкі Смарг.

ШТЫ'БНА прысл. Кепска. От пошыла штыбна платье. Поштыбала-поштыбала платье, аж нельга гледеті. Бастынь Лун.

ШТЫ'КЛЯ ж. іран. Худая жанчына, худая жывёла. Карова наша штыкля, колькі за яе дадуць? Штыкля ты, кармлю-кармлю, а ты ўсё худая, і плація на табе, як на калу. Навасёлкі Свісл.

ШТЭ'МПАЛІ (штэ'мполі) мн. Тое, што і штандара. Накопав ямай, наставів штэмполей ровно і положыў пудвалкы, а потым кладэмо стэны. Горск Бяроз.

ШУБАЦЬ незак. Калыхаць. Шубала-шубала дзіця, а яно ня сціць. Касталомава В.-Дзв.

ШУГА'ЦЬ незак. Тое, што і шубаць. *Ні шугай дзяцёнка, а то ён прывыкніць, і будзіш яго шугаць усё урэмя.* Моханава В.-Дзв.

ШУ'МА ж. Пена, якая выступае ў кані наслі цяжкай работы. Кэнь зашумев — гэта спотэв кэнь. Кэнь став белы ад шумы. Вэн его гнав крапко, што аж шуму выступіла. Бастынь Лун.

ШУМАВІ'ННЕ (шумовы'нне) н. Смецце, якое прыбіваецца вадой да берага. О тут нэ можно купатыса, бо мнэго шумовыння. Горск Бяроз.

ШУМЕ'ТНІК м. Сметнік. На шуметнік высыпалі съмяцё. Ваўкавічы Тал. *Нясі шуму на шуметнік і высыпай там.* Моханава В.-Дзв.

ШУМЕЛЫ толькі мн. Шамкі. Шумёлы чуваць, ужо сваты едуць. Моханава В.-Дзв.

ШУПУ'ЛЬ м. Шышка. О, акі грубы ву прынесці шупуль. Бобрыкі Петр.

ШУПУ'ЛЬНІК м. зборн. Шышкі. На хвоі богато шупульніку. My его собираемо і тойчом у ступі і сем'е вубіваем. Бобрыкі Петр.

ШУ'РЫК м. Павечь. Зробів коло хаты шурык, коб було куды дрова ложыты. Горск Бяроз.

ШУ'СТВА ж. зборн. 1. Адходы пры апалані круп, зерня. Кутью ополаємо, лягіт шуства і пух. Бастынь Лун. 2. Астаткі наслі прасейвання муکі. Прасеела авсянку на сіто, і так много шуствы засталоса. Бастынь Лун.

ШУ'ТА-ШУ'ТА-ШУ'ТА выкл. Ужываецца, калі падзываюць авечак. Міратычы Кар.

ШУТ-ШУТ-ШУТ выкл. Ужываецца, калі падзываюць авечак. Лешня Кап.

ШЧАВЕ'ЦЬ (шчовэ'ты) незак. Кіснуць. Молоко почало шчовэты. Горск Бяроз.

ШЧАДРАВА'ЦЬ (шчыдраваць) незак. Спяваць песні пад вокнамі перад Новым годам. *Пайдзём ты хатах шчыдраваць.* Моханава В.-Дзв.

ШЧАКА' (шчэка') ж. Месца за чалеснікамі ў печы. *Постай горшка ў печ за шчэку.* Бобрыкі Петр.

ШЧАЛА'ЦК м. Суп з бульбы. *Сёня на вячэру зварыла з адной картофлі шчалака.* Налей мне шчалаку. Навасёлкі Свісл.

ШЧАЛАЧО'К (шчолочо'к) м. Тое, што і шчалак. Наліла одного шчолочку, ты подлый гүшчы. Горск Бяроз.

ШЧАЛАГА'ЦЬ незак. Лушчиць. Ідзі, будзім шчалагаць бол. Ністанішкі Смарг.

ШЧАЛКО'ТА (шчэлко'та) ж. Шчыкотка. Нэ гыдзыгай мэнэ, бо я боюс шчэлкоты. Горск Бяроз.

ШЧАМЕ'ЛЬ м. Чмель. Укусіў зы палец шчамель. Моханава В.-Дзв.

ШЧА'НІК м. Бочачка. Пасаліла гуркоў цэлы шчанік. Бобрыкі Петр.

ШЧАНЬ м. Дзяжа. На зіму наложыла поўнюсенькі шчань варыва. Бобрыкі Петр.

ШЧАУЧО'К м. Пстрычка. Ты мне ў карты прыйграў тры шчайкі. Моханава В.-Дзв.

ШЧАЧЫГННЕ (шчачыгння) н. зборн. Шчацинне. Раней сівіней кармілі мякінай, дык у іх расло шчачыння. Ваўкавічы Тал.

ШЧО'САК м. Жменя чесанага лёну. Палуйка дзеліца на шчоскі. Шчосак накручваюць на пальцы і чешуць шарсцяной шчоткаю. Міратычы Кар.

ШЧО'ТКА I (шчэ'тка) ж. Доўгая шэрсць над капытамі (у каня), Ззаду ў коня коло копытэў ёшчэтка. Азарычы Пін. У коня над копытом есть шчотка: Бобрыкі Петр. *На нога вышай копыта есть шчотка. Густые шчотки на ногах у коня.* Горск Бяроз.

ШЧО'ТКА II (шчэ'тка) ж. Стрыхоўка. Лепей шчоткаю раўнуніце салому, а то стрэха кепская будзя. Навасёлкі Свісл. Пат шчотку хату крылі. Ваўкавічы Тал. Вазьмі шчэтку і ровній солому, каб крапсіва буда стрэха. Бастынь Лун.

ШЧО'ТКА III (шчэ'тка) ж. Сівец. От пошов косіті, а там одна шчэтка, што моя коса нэ бэрэ. Азарычы Пін.

ШЧО'ТНІК (шчо'тнік) м. Сівец. Шчотнэк твэрды, ёго коса нэ бэрэ. Горск Бяроз.

ШЧО'УКАЦЬ незак. Пстрыкаць. *Пірыстань ты шчоўкаць шчайкі, а то я табе шчоўкну.* Моханава В.-Дзв.

ШЧО'ЧКА (шчэ'чка) ж. Бакавая частка ў церніцы. У тэрніцы дзвэ шчизкі і одэн по сэрэдзінэ язычок. Азарычы Пін.

ШЧУБО'КНУЦЬ зак. Кінуцца ў ваду. Ен шчубокнүўся з берага ў ваду і паплыў. Моханава В.-Дзв.

ШЧУПУ'ЛЬКА ж. Жаўлак. На шыі була шчупулька малая, а тээр вяліка выросла. Бастынь Лун.

ШЧУР м. Пацук. Дужэ мнэго завэлоса шчурэв. Азарычы Пін.

ШЧЫК м. 1. Верхавіна. Гэ, еёрка аж на самую шчык залезла.

Бобрыкі Петр. Зрэзалі хвою, одрэзалі калоду, а шчык пакінулі.

Жахавічы Маз. 2. Макаўка (галавы). Так даў по голове, па самум ичыку. Бобрыкі Петр. 3. Плеш. Ён ужэ сторык: у его на голове е ичык. Бобрыкі Петр.

ШЧЫНЯ'ЦЬ I (шчыня'ті) незак. Зганаць, змятаць, вымітаць калоссе з абламочанага жыта. Жыто по току рассыплем, тогды шчыніем вэніком і граблямі. Азарычы Пін.

ШЧЫНЯ'ЦЬ II (шчэня'тэ) незак. Пластаваць сена. Ідэмо сыно шчэнятэ. Я буйу шчэнятэ сыно. Дэмітравічы Кам.

ШЧЫРАВА'ЦЬ незак. Зраўноўваць з берагамі (меркі). Раней ніколі ня весілі, а толькі шчыравалі. Шкураты Браг.

ШЧЫРЫЦЬ незак. Тоё, што і шчыраваць. Бувала насыпалі палумерак пойній, а тады браў дошачку і шчырыў, кеб було роўна із краям полумерака. Шкураты Браг.

ШЧЫТ м. Тоё, што і шчык у 1-м знач. У шчыту ў самум сядзіць вавіёрка. Ізрэзай сасну, адрубіў ад яе шчыт. Шкураты Браг.

ШЧЫТNIК м. Сівец. Шчытнік ні каса ні бярэ, ні каровы ні ядуць. Сімакава Кар.

ШЧЫТО'ЧАК м. Кончык пальца. От падрэзала ногі аж за жывоя, аж шчыточак баліць. Шкураты Браг.

ШЧЫША'ЦЬ (шчышча'ті) незак. Зганаць, змятаць, вымітаць калоссе з абламочанага жыта. Жыто змолотілі, а тэпера буду шчытчика мэтлой колосы. Бастьнь Лун.

ШЧЭ'БЛА н. Лёстка ў лесвіцы. Зрабіў драбіны, алі шчэбла даўка адно ат другога, кепска лесоўці. Паліцкі Вор.

ШЧЭ'ЛЕПЫ (шчэ'лепу) толькі мн. Сківіца. Як пачаў ірваць зубу, дак чучо шчэлепу не развярнуў. Шкураты Браг. Так усох, што толькі осталіся сухіе шчэлепы. Бобрыкі Петр. Ён як рассерэзіцэ, дак шчэлепу так і іграюць. Тульгавічы Хойн.

ШЧЭ'ЛКА ж. Шыліна. Трэба зыкынапаціць гэтую шчэлку, кап вецер ня дуў. Моханава В.-Дзв.

ШЧЭ'НАК (шчэ'нок) м. Пласт сена. Трэбо шчэнок шчэнятэ. Дэмітравічы Кам.

ШЧЭ'РБА ж. Шкарбіна. Вырваў наперадзі зуп, а цяпер шчэрба і некрасіва. Моханава В.-Дзв.

ШЫБАДА' ж. зборн. Ігліца. Дужо мнэго насыпалос шыбады пыд хвэйкай. Горск Бяроз.

ШЫ'ИКА I ж. Прамежак паміж комінам і сценкай. Глядзі, там макацёрчык стаіць на шыйцы ля коміна. Шкураты Браг. У шыйцы ля коміна лежыць лучына. Бобрыкі Петр.

ШЫ'ИКА II ж. Верхняя вузкая частка ў збанку. Шыйка ў збанковы гузкая, рука нэ улазыт. Горск Бяроз.

ШЫ'ИКА III (шэ'йка) ж. Шчыкалата. Конь звіхнуў нагу ў шэйкі. Шэйка находитца вышины капытка. Барыскі Лаг.

ШЫЛЛЕ (шылльё) н. зборн. Ігліца. Вазьмі граблі і ідзі награбі шыльля, карове падаслаць. Трэба шісьці ў пасатку награпсьці шыльля, а то німа чаго ў хлеў пасцяліць. Заазер'е Віл.

ШЫ'ЛЫНІК м. зборн. Тоё, што і шыллё. Я разгроп шыльнік, аци гляжу, там баравічок расьце. Альхоўка Навагр.

ШЫП I м. Драўляны гвозд. Узляў дошкі і пызбіваў шыпамі. Гэты шып гоўсты. Моханава В.-Дзв.

ШЫП II м. Гронка (арэхаў). От орэхоў, а шыпоў-шыпоў богато. У шыпу аж шэсь орэхоў. Бобрыкі Петр.

ШЫПЕ'Х I м. Шышак пчол. На калодзі сягодні пчолы цэлымі шыпехамі седзяць. Тульгавічы Хойн.

ШЫПЕ'Х II м. Гронка арэхаў. Нарваў арахоў ў цэлу торбачку, бо яны цэлымі шыпехамі растуць. Тульгавічы Хойн.

ШЫПУЛЁК м. Кіек. Маленькі шыпулёк укладвайца ў развіўку і матаюць ніткі на рагушку. Навасёлкі Свісл.

ШЫХАВА'ЦЦА (шыхова'тыса) незак. Рыхтавацца. Пайду, буду шыховатыса, узвітра поеду на ермачок. Горск Бяроз.

ШЫХАВА'ЦЬ (шыхова'ті, шыховаты) незак. Гатаўца. Пайду съвінням шыховаті, а то воно проголодаліса. Азарычы Пін. Тады іды, мамо, шыховаты обэд. Горск Бяроз.

ШЫ'ШКА I ж. Гронка (арэхаў). На ляшчыне вісяць бальшыя шышкі арэхай. У шышыцы многа арэхай. Па дзесяць штук у кожнай шышыцы. Барыскі Лаг. Арахі' шышкамі сядзяць. Шкураты Браг. Цэлую шышку купіў вінограду. Азарычы Пін.

ШЫ'ШКА II ж. Грэбень (у курыцы). Яшчэ кура ня квокча, шышка красная. Шкураты Браг.

ШЫ'ШКА III ж. Пладаносная частка проса. Шышка ў просі ў малотная. Шышкі ў просі малоцім палкай ны плахі, рукам аббівалі. Сляяўшчына Рас.

ШЫ'ШКАI mn. Аздоба на вясельным караваі. На вяселя пяклі шышкі с круга замешанага цэста і раздавалі дзецеям на вяселі, кап помнілі дзецеі вяселя. Навасёлкі Свісл.

ШЫ'Я ж. Тоё, што і шыйка I. Там ля коміна, у шые, лежаць запалкі і пудалкі дрова пудальваць. Бобрыкі Петр. Соль стаіць на шыі, ля коміна. Ву паставацце макацёрчык у шию. Шкураты Браг.

ШЫЯ'НКА ж. 1. Маленская скрынічка, сплещеная з саломы і лазы. Із соломы лозою вышишла шыянка. У шыянку бабы кладут клубкы, цэвкы, ніткы. Горск Бяроз. 2. Вялікая пасудзіна для збожжа, сплещеная з саломы і лазы. Шыянка ісплетэна із соломы. Шыянкы були вялікія і малыя, на 5—10 пудоў. Шыянку шыют із соломы і драчкамі із лозы. Горск Бяроз.

ШЭ'ПКА ж. Ігліца. Прывезэта шэпкі свэнкі подослатэ. Дэмітравічы Кам.

ШЭ'ХВА ж. Малярыя. Хвора на шэхву. Бастьнь Лун.

Ю

ЮР м. Вір. Ні плыవі далей, там юр, утопісса. Бастьнь Лун.

ЮРО'К м. Невялікая палачка з засечкамі на канцах для звівання нітак. Узялі юрок і трывіте ніткі, іх трэбо сукаті. Бастьнь Лун. Юрком намотав чашку на клубковы. Горск Бяроз. Пазыч мне юрка, буду трывіць ніткі на клубок. Казлы Міёр, Уцягні нітку ў юрок і трывіць на клубок ніткі, а тады будзім сучыць. Моханава В.-Дзв. Юрком мыталі ніткі на даронку. Вароніна Рас.

ЮСЬ выкл. Ужываецца, калі адганяюць свіней. Моханава В.-Дзв.

ЮХА' I ж. Кроў. Так даў по голове, аж по самум ичыку, што аж юха поліласа. Бобрыкі Петр.

ЮХА' II ж. Квашаніна. Наварыла юхі із анных ног. Жахавічы Маз.

ЮХЦІНА ж. Юшка (у печы). Вазьмі юхціну і закрый комін. Вароніна Рас.

Ю'ШКА ж. 1. Тлушч ад пераскваранага сала. Я спэкла сало, юшку выліла, а швэды оставіла. Азарычы Пін. 2. Вадкая частка стравы. Наліла мне однэй юшкі, а кому гуича? Бастынь Лун.

Я

Я'БЛЫЧКА (я'блычко) н. Каленны сустаў, рэпка. Ударыла колено, ды в само яблычко. Ой, боліт. Азарычы Пін.

Я'ВАРНИК (я'вернік) м. Асіннік. Мы зовэм осіннік і явернік, де ростеь осіна. Бастынь Лун.

ЯВЕРКА (евёрка) ж. Вавёрка. На хвэйцы сыйдывт евёрка. Горск Бяроз.

ЯГАНЁ н. Ягня. Авечка акацілася і прывяла адно яганё. Трэба ўзяць ягня ў хату. Ністанішкі Смарг.

ЯГНЮ'К м. Тое, што яганё. Малы ягнюк, ішэ дзве нядзелі. Паляцкішкі Вор.

ЯГО'ДКА ж. Кончык пальца. Болят мнэ ягодкы у пальцэх. Ягодка находитца коло позура, на кончыку пальца. Горск Бяроз.

ЯГО'ДКІ мн. Чырвоныя плямы на твары. У его часто выступаюць ягодкі, колі вэн говорыт. Бастынь Лун.

ЯГРЭ'СТ м. Агрэст. Ягрэст дужэ кіслый. Бобрыкі Петр.

Я'ДЗЕРКА-ПЯ'ДЗЕРКА ж. Божая кароўка. Ядзверка-пядзверка, што будзе: ці дошч, ці пагода? Як пагода, то пучшу, як дошч, ўтоплю. Старае Сяло Зэльв.

Я'ДЗЕРКА-СО'НЕЙКА (я'дерко-со'нейко) н. Тое, што ядзверка-пядзверка. Ядзверко-сонейко, паляці на непко, прынясі мне хлепко! Лукі Кар.

ЯДЛАВЕЦ м. Ядловец. Ядловец тут не расце. Навасёлкі Свісл.

Я'ДРАНЫ прым. Звонкі (пра голас). От у яе дзеяўкі ядраны голос. Тульгавічы Хойн.

ЯДУ'ШЛІВЫЙ прым. Удушлівы. О, гэ, які вэн ядушилівый, ніяк нэ дышыца, ідэц і сопэц. Азарычы Пін.

ЯЕ'РНІК м. Аер. Ідзі ў пелю і нарві яерніку. Бобрыкі Петр.

ЯЕРКА (еёрка) ж. Вавёрка. Гэ, еёрка аж на самую шчыт залезла. Бобрыкі Петр. На хвойцы сядзела яёрка. Міратычы Кар. Яёрка прыгае на хвойцы. Старае Сяло Зэльв.

Я'ЖДЖАР м. Асака, якая пачынае расці ранній вясной. Яшчэ сьнек ляжыць, а яжджар ужо расцець, яго ядуць каровы вясной. Сляяўшчына Рас.

ЯЗЫ'К (езы'к) м. Верхняя рухомая частка церніцы. Езыком мы зовэм верхнюю частку мялкі. Бастынь Лун.

ЯЗЫЧО'К (езычо'к) м. 1. Тое, што і язык. У тэрніцы две шчечкі і по сэрэдзене язычок тэрті лён. Азарычы Пін. 2. Вузкая скураная палоска ў чаравіках пад шнуроўкай. Одорававса язычок у чэрэвіку. Азарычы Пін. 3. Жалезнай пласцінка, пры дапамозе якой падымаетца і апускаецца клямка ў дзвярах. У дзвярах е западня. Западня ляжыць на езычку, а езычок пуднімае западню. Бобрыкі Петр. У клямцы езычок падымаете западеньку. Бастынь Лун. Нажмі на язычок, клямка падыміцца. Моханава В.-Дзв.

ЯКАНО'МКА ж. Аканомка. Була у пана і яканомка. Бастынь Вор.

ЯКГО'ЦЬ прысл. Чуць, ледзь. Во налажыў сена на вос, конь якгоць валачэ. Цяжка, конь якгоць взяе. Навасёлкі Свісл.

Я'МКА I ж. Упадзіна ў верхнія пярэднія частцы грудной клеткі. Дзяяр экашаль у ямцы. Міратычы Кар.

Я'МКА II ж. Пячурка. Азымі ківеню і заграбі жар у ямку. Бобрыкі Петр.

ЯРГІ'НЯ (ергі'ня) ж. Вяргіня. Я у гэтym году насаділа много ергіні. Бастынь Лун.

ЯРО'Т (еро'т) м. Ярмо. Ерот лежыць на шыі ў волоў, а кульбака пуд шыей. У ероце дзірочка і ў кульбаки. Бобрыкі Петр.

ЯРЭ'МЕЦ (ерэ'мец) м. Тое, што і ярот. Волы ў пару золыгаті і ў ерэмец запрэгаті. Бастынь Лун.

Я'СЕЧКА ж. Невялічкая падушачка. Вазьміце ясечку і прыляшце, аддахніце. Ністанішкі Смарг.

Я'СІК м. Тое, што і ясечка. Мама, дай ясік, я палажу сабе пад галаву. Ністанішкі Смарг.

Я'СЛА ж. Дзясна. Зуба вырвала, і ясла распухла і боліт. Горск Бяроз.

Я'СНА ж. Тое, што і ясла. Зубы сідяць у яснах. Заболелі ясны. Зубы выраслі ў мэнэ, і ясны нэ болелі. Азарычы Пін.

Я'ТКА ж. Пячурка. Вуграбі жар із печы ў ятку. Шкураты Браг.

ЯЧА'И м. Дзірка ў верхнім камені жорнаў для засыпкі збожжа. У верхнім камені ячай, у ячай мы сыпім зерне і мелім. Сляяўшчына Рас.

Я'ЧАННЕ (я'чання) н. Ячнішча. Ячмень жжалі, а ячання асталося. Барыскі Лаг. Каровы ны ячанні ходзоць. Ваўкавічы Тал.

ЯЧАЯ' (ецы'я) ж. Тое, што і ячай. Ецыя есть у жорнах у верхнім камені. Бастынь Лун.

ЯЧМЕ'НІСКА (ячме'ніско, ечмэ'пысько) н. Тое, што і ячанне. Рос ячмень, а ак жжалі, засталосё ячменіско. Міратычы Кар. Трэба ўзараць ячменіска. Навасёлкі Свісл. Жані овзчы' на ечмэніско. Горск Бяроз.

ЯЧМЕ'НІЩА (ячме'нішчо) н. Тое, што і ячанне. Гані авечак на ячменішча, ячмень ужо убрали. Альхоўка Навагр. Ячмень скасілі, асталося ячменішчо. Старае Сяло Зэльв.

ЯЧМЕ'НКА ж. Ячнай салома. Ідзі прынясі ячмені і падкінь карове. Ністанішкі Смарг.

ЯЧМЯ'НІЩА н. Тое, што і ячанне. Пасвіў авечак на ячмянішчи. Ністанішкі Смарг.

Я'ЧНІСКА (я'чніско) н. Тое, што і ячанне. Ячмень убрали, остолосо ячніско. Азарычы Пін.

ЯЧНЯ'НКА ж. Тое, што і ячанне. Пасвіў карову на ячнянцы. Паляцкішкі Вор.

ЯЧЭ'ЙКА ж. Тое, што і ячай. У верхнім камяні ёсць ячэйка сыпаць збожжа, калі мелюць. Якубова Рас.

Я'ШЧЫК м. 1. Драўляная пасудзіна для масла. Узялі ў ящык масло на полудзень. Ящыкі булі чатверць- і пяцілітровыя. Горск Бяроз. 2. Дашчаны насыціл у жорнах, на якім ляжыць ніжні каменъ. Зрабіў у жорны ящык, а ў ящыку зрабіў акно для ссыпу муکі. Барыскі Лаг. 3. Аконная шуфляда. У вокновы, у ящыковы есть штыры часті. Сподняя частка — сподак. На сподак ставяць два стоякі, а на стоякі кладзецца шапка, гэто усе зовэцца ящыком. Горск Бяроз.

ЗМЕСТ

Прадмова	3	М	102
Прынятая скарачэнні	4	Н	108
Раёны	4	О	114
Іншыя скарачэнні	4	П	114
А	5	Р	148
Б	16	С	156
В	26	Т	173
Г	36	У	180
Д	48	Ф	184
Е	54	Х	184
Ё	54	Ц	188
Ж	54	Ч	193
З	57	Ш	197
І	66	Ю	205
К	67	Я	206
Л	93		

ЛЮБОВЬ ФЕДОРОВНА ШАТАЛОВА. БЕЛАРУССКОЕ ДИАЛЕКТНОЕ СЛОВО.
На белорусском языке. Издательство «Наука и техника». Минск,
Ленинский проспект, 68.

Рэдактар *Л. Н. Зайціва*. Мастак *А. А. Чугункін*. Мастацкі рэдактар *Л. І. Уса-
чоў*. Тэхнічны рэдактар *І. П. Ціханава*. Карэктар *Н. Г. Баранава*. Друкуеца
па настанове РВС АН БССР. АТ 11323. Здадзена ў набор 19.VIII 1975 г. Падтры-
сана да друку 26.XI 1975 г. Фармат 84×108^{1/32}. Папера друк. № 2. Друк. арк. 6,5.
Ум. друк. арк. 10,92. Уч.-выд. арк. 13,2. Выд. зак. 20. Друк. зак 1598. Тыраж
1100 экз. Цана 49 к. Друкарня імя Францыска (Георгія) Скарыны выдавецства
«Навука і тэхніка» АН БССР і Дзяржкамітэта Савета Міністраў БССР
на спраавах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Мінск, Ленінскі
проспект, 68.